

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
New Testament
Language: Greek, Katharevousa
Greece

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/14/2022
Source copyright: Public Domain
Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 5.3.12 (Pro) on 12/13/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατά Ματθαίου	1
Κατά Μαρκού	34
Κατά Λουκᾶν	55
Κατά Ιωαννῆν	90
Πραξεις	116
Προς Ρωμαιούς	151
Προς Κορινθίους Α'	165
Προς Κορινθίους Β'	178
Προς Γαλατας	187
Προς Εφεσιους	192
Προς Φιλιππησιους	197
Προς Κολοσσαεις	200
Προς Θεσσαλονικεις Α'	203
Προς Θεσσαλονικεις Β'	206
Προς Τιμοθεον Α'	208
Προς Τιμοθεον Β'	212
Προς Τίτον	215
Προς Φιλημονα	217
Προς Εβραιους	218
Ιακωβου	228
Πετρου Α'	232
Πετρου Β'	236
Ιωαννου Α'	239
Ιωαννου Β'	243
Ιωαννου Γ'	244
Ιουδα	245
Αποκαλυψις Ιωαννου	246

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

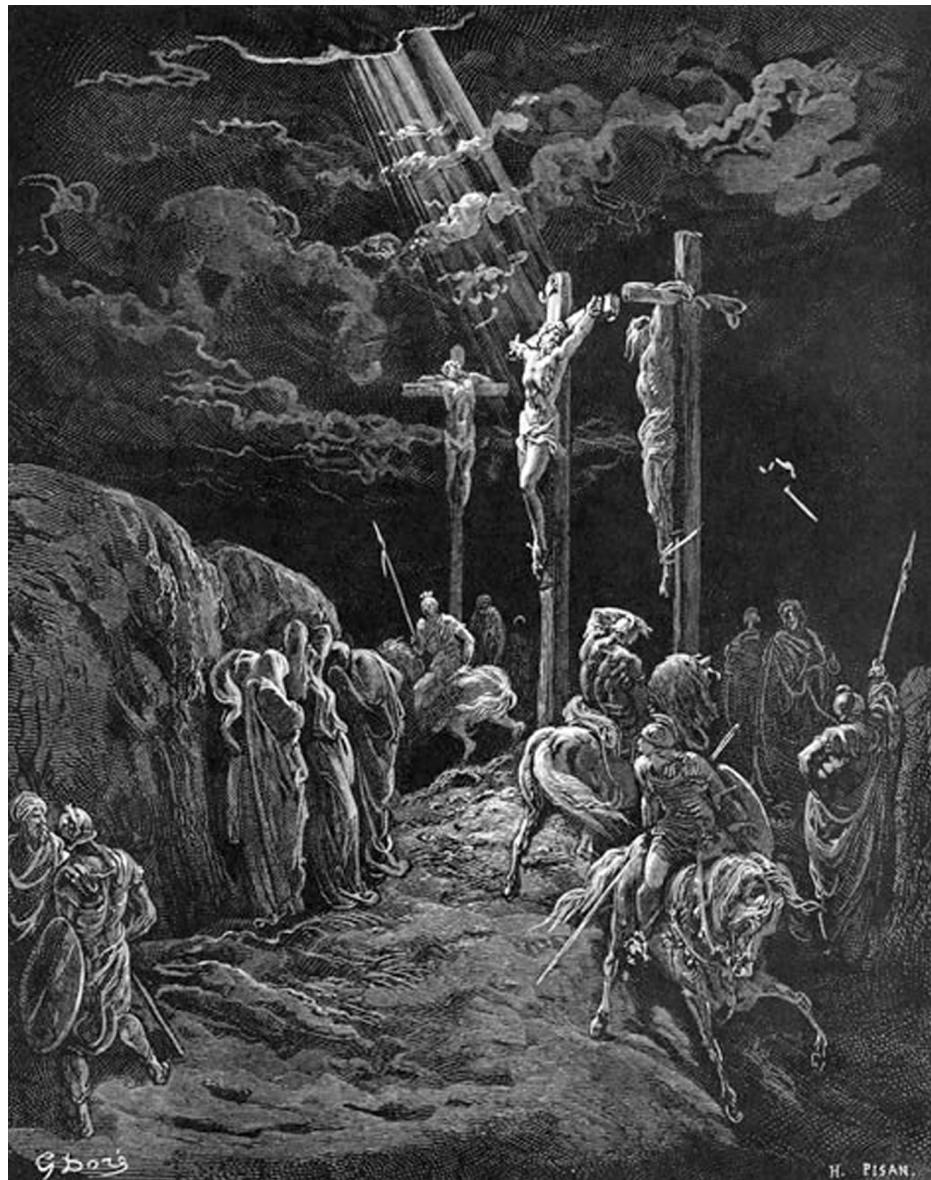
Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἐλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι.

Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον.

Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, ἔχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ ιούν του Δαβίδ, ιούν του Αβραάμ. **20** Αβραάμ αυτῆς, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίση εγέννηση τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον αυτήν, ήθέλησε να απολύτη αυτήν κρυψίως. **20** Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και Ενώ δε αυτός διελογίσθη ταύτα, ιδού, ἄγγελος τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε εγέννησε Κυρίου εφάνη κατ' ὅναρ εις αυτόν, λέγων τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές Ιωσήφ, υἱε του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβῃς δε εγέννηση τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε Μαριάμ την γυναίκα σου διότι το εν αυτή τον Αράμ, **4** Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει Αμιναδάβ δε εγέννηση τον Ναασσών, Ναασσών δε γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα δε εγέννηση τον Σαλμών, **5** Σαλμών δε εγέννησε αυτού Ιησούν διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε εγέννησε τον αυτού από των αμαρτιών αυτών. **22** Τούτο δε Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννηση τον Ιεσσαί, όλον ἔγεινε διά να πληρωθή το ριθέν υπό του **6** Ιεσσαί δε εγέννηση τον Δαβίδ τον βασιλέα. Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος: **23** Ιδού, η Δαβίδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει εκ της γυναικός του Ουρίου, **7** Σολομών δε υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού εγέννηση τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε Εμμανουήλ, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, τον Αβιά, Αβιά δε εγέννηση τον Ασά, **8** Ασά δε Μεθ' ήμων ο Θεός. **24** Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ εγέννηση τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε εγέννηση από του ύπνου έκαμεν ως προσέταξεν αυτόν τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννηση τον Οζίαν, **9** Οζίας ο ἄγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα δε εγέννηση τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννηση αυτού, **25** και δεν εγνώριζεν αυτήν, εωσού τον Ἀχαζ, Ἀχαζ δε εγέννηση τον Εζεκίαν, **10** εγέννηση τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και Εζεκίας δε εγέννηση τον Μανασσή, Μανασσής εκάλεσε το όνομα αυτού Ιησούν.

δε εγέννηση τον Αμών, Αμών δε εγέννηση τον Ιωσίαν, **11** Ιωσίας δε εγέννηση τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικείας Βαβυλώνος. **12** Μετά δε την μετοικείαν Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννηση τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε εγέννηση τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε εγέννηση τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννηση τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε εγέννηση τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε εγέννηση τον Σαδώκ, Σαδώκ δε εγέννηση τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννηση τον Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε εγέννηση τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε εγέννηση τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννηση τον Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε εγέννηση τον Ιωσήφ τον ἄνδρα της Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **17** Πάσαι λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ ἐώς Δαβίδ είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ ἐώς της μετοικείας Βαβυλώνος γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικείας Βαβυλώνος ἐώς του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού

2 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ἥλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες: **2** Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ἥλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **3** Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ' αυτού, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ηρώτα να μάθη παρ' αυτών που ο Χριστός γεννάται. **5** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας διότι ούτως είναι γεγραμμένον διά του προφήτου· **6** Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, ὅστις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **7** Τότε ο Ηρώδης καλέσας κρυψίων τους μάγους εξηγηρίβωσε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **8** και πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε· Πορευθέντες

ακριβώς εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε αντί Ηρώδου του πατρός αυτού, εφοβήθη να εύρητε, απαγγείλατέ μοι, διά να ἐλθω καὶ εγὼ υπάγη εκεί: αποκαλυφθείς δε θεόθεν κατ' ὄναρ να προσκυνήσω αυτό. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες ανεχώρησεν εἰς τα μέρη της Γαλιλαίας, **23** του βασιλέως ανεχώρησαν καὶ ιδού, ο αστήρ καὶ ελθών κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην τὸν οποίον εἶδον εν τῇ ανατολῇ προεπορεύετο Ναζαρέτ, διά να πληρωθή το ρηθέν διά των αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω ὅπου ἦτο προφητῶν διά Ναζωραίος θέλει ονομασθή.

το παιδίον. **10** Ιδόντες δε τὸν αστέρα εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, **11** καὶ ελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εύρον τὸ παιδίον μετά Μαρίας τῆς μητρός αυτού, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, καὶ ανοίξαντες τοὺς θησαυρούς αυτών προσέφεραν εἰς αυτό δώρα, χρυσόν καὶ λίθανον καὶ σιμύρναν· **12** καὶ αποκαλυψθέντες θεόθεν κατ' ὄναρ να μη επιστρέψωσι προς τὸν Ηρώδην, δι!¹ ἀλλῆς οδού ανεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αυτών. **13** Αφού δε αυτοὶ ανεχώρησαν, ιδού, ἀγγελος Κυρίου φαίνεται κατ'¹ ὄναρ εἰς τὸν Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αυτού καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσο εκεί εωσού εἴπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήσῃ τὸ παιδίον, διὰ να απολέσῃ αυτό. **14** Ο δε εγερθείς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αυτού διὰ νυκτός καὶ ανεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** καὶ ἥτο εκεί ἔως τῆς τελευτῆς του Ηρώδου, διά να πληρωθή το ρηθέν υπὸ του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· Εξ Αἰγύπτου εκάλεσα τὸν υἱόν μου. **16** Τότε ο Ηρώδης, ιδών ὅτι ενεπαίχθη υπὸ τῶν μάγων, εθυμώθη σφόδρα καὶ αποστείλας εφόνευσε πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ καὶ εν πάσι τοις ορίοις αυτῆς από δύο ετῶν καὶ κατωτέρω κατά τὸν καιρόν, τὸν οποίον εξηκρίβωσε παρά τῶν μάγων. **17** Τότε επληρώθη το ρηθέν υπὸ Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· **18** Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος καὶ κλαυθμός καὶ οδυρμός πολύς· η Ραχήλ ἐκλαίει τα τέκνα αυτῆς, καὶ δεν ἡθελει να παρηγορηθή, διότι δεν υπάρχουσι. **19** Τελευτήσαντος δε του Ηρώδου ιδού, ἀγγελος Κυρίου φαίνεται κατ'¹ ὄναρ εἰς τὸν Ιωσήφ εν Αἰγύπτῳ, **20** λέγων· Εγερθείς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αυτού καὶ ύπαγε εἰς γην Ισραήλ· διότι απέθανον οι ζητούντες τὴν ψυχήν του παιδίου. **21** Ο δε εγερθείς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αυτού καὶ ἤλθεν εἰς γην Ισραήλ. **22** Ακούσας δε ὅτι ο Αρχέλαος βασιλεύει επὶ τῆς Ιουδαίας

3 Εν εκείναις δε ταῖς ημέραις ἔρχεται Ιωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τῇ ερήμῳ τῆς Ιουδαίας **2** καὶ λέγων· Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία τῶν ουρανῶν. **3** Διότι ούτος είναι ο ρηθείς υπὸ Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βιώντος εν τῇ ερήμῳ, ετοιμάσατε τὴν οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Αυτός δε ο Ιωάννης είχε τὸ ἐνδυμα αυτού ἀπό τριχών καμίλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ἡτο ακρίδες καὶ μέλι ἀγριον. **5** Τότε εξήρχετο πρὸς αὐτὸν η Ιεροσόλυμα καὶ πάσα η Ιουδαία καὶ πάντα τα περίχωρα του Ιορδάνου, **6** καὶ εβαπτίζοντο εν τῷ Ιορδάνῃ υπ'¹ αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **7** Ιδών δε πολλούς εκ τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ερχομένους εἰς τὸ βάπτισμα αυτού, εἴπε πρὸς αὐτούς· Γεννήματα εχιδνών, τις ἔδειξεν εἰς εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργῆς; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους τῆς μετανοίας, **9** καὶ μη φαντασθήτε να λέγητε καθ'¹ εαυτούς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Αβραάμ· διότι σας λέγω ὅτι δύναται ο Θεός εκ τῶν λίθων τούτων να αναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Αβραάμ. **10** Ήδη δε καὶ η αξίνη κείται πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται καὶ εἰς πυρ βάλλεται. **11** Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ὑδατι εἰς μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι ἀξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω καὶ πυρί. **12** Όστις κρατεί τὸ πτυάριον εν τῇ χειρὶ αυτού καὶ θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού καὶ θέλει συνάξει τὸν σίτον αυτού εἰς τὴν αποθήκην, το δε ἀχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρὶ ασβέστω. **13** Τότε ἔρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εἰς τὸν Ιορδάνην πρὸς τὸν Ιωάννην διά να βαπτισθή υπ'¹ αυτού. **14** Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρείαν

έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ έρχεσαι προς Διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του εμέ: 15 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν· προφήτου λέγοντος· 15 Γη Ζαβουλών και γη Άφρες τώρα· διότι ούτως είναι πρέπον εις ημάς Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. 16 Ο λαός αφίνει αυτόν. 16 Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ο καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις ευθύς από του ύδατος· και ιδού, ηνοίχθησαν τους καθημένους εν τόπῳ και σκιά θανάτου εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του φως ανέτειλεν εις αυτούς. 17 Από τότε ήρχισεν Θεού καταβαίνον ως περιστεράν και ερχόμενον ο Ιησούς να κηρύξτη και να λέγῃ· Μετανοείτε επ' αυτόν· 17 και ιδού φωνή εκ των ουρανών, διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 18 λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις Περιπατών δε ο Ιησούς παρά την θάλασσαν των οποίων ευηρεστήθην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την έρημον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου, 2 και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. 3 Και ελθών προς αυτόν ο πειράζων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν ἄρτοι οι λίθοι ούτοι. 4 Ο δε αποκριθείς είπεν· Είναι γεγραμμένον, Με ἄρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο ἀνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού. 5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού 6 και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, ὅτι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. 7 Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. 8 Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, 9 και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. 10 Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. 11 Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, ἀγγελοι προσήλθον και υπηρέτουν αυτόν. 12 Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη, ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. 13 Και αφήσας την Ναζαρέτ ἡλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. 14

της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· 19 και λέγει προς αυτούς· Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων. 20 Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτόν. 21 Και προχωρήσας εκείθεν είδεν άλλους δύο αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίῳ μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και εκάλεσεν αυτούς. 22 Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. 23 Και πειρήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταῖς συναγωγαῖς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού. 24 Και διήλθεν η φήμη αυτού εις όλην την Συρίαν, και ἔφερον προς αυτόν πάντας τους κακώς ἔχοντας υπό διαφόρων νοσημάτων και βασάνων συνεχομένους και δαιμονιζομένους και σεληνιαζομένους και παραλυτικούς, και εθεράπευσεν αυτούς· 25 και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί από της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ιδών δε τους όχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, 2 και ανοίξας το στόμα αυτού εδίδασκεν αυτούς, λέγων. 3 Μακάριοι οι πτωχοί των πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. 4 Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλουσι παρηγορθή. 5 Μακάριοι οι πραείς, διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην. 6 Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την

δικαιοσύνην, διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή. 7 αδελφόν αυτού Ρακά, θέλει είσθαι ένοχος εις Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θέλουσιν το συνέδριον όστις δε είπη Μωρέ, θέλει είσθαι ελεηθή. 8 Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, ένοχος εις την γέενναν του πυρός. (Geenna g1067) διότι αυτοί θέλουσιν ιδεί τον Θεόν. 9 Μακάριοι 23 Εάν λοιπόν προσφέρης το δώρον σου εις το οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθή θυσιαστήριον και εκεί ενθυμηθής ότι ο αδελφός νιοί Θεού. 10 Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν σου έχει τι κατά σου, 24 άφες εκεί το δώρον σου δικαιοσύνης, διότι αυτών είναι η βασιλεία ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου, και ύπαγε πρώτον των ουρανών. 11 Μακάριοι είσθε, όταν σας φιλιώθητι με τον αδελφόν σου, και τότε ελθών ονειδίσωσι και διώξωσι και είπωσιν εναντίον πρόσφερε το δώρον σου. 25 Ειρήνευσον με τον σας πάντα κακόν λόγον ψευδόμενοι ένεκεν αντίδικόν σου ταχέως, ενόσω είσαι καθ' οδόν εμού. 12 Χαίρετε και αγαλλιάσθε, διότι ο μισθός μετ' αυτού, μήποτε σε παραδώση ο αντίδικος σας είναι πολύς εν τοις ουρανοίς επειδή ούτως εις τὸν κριτήν και ο κριτής σε παραδώση εις τὸν εδίωκαν τους προφήτας τους προ υμών. 13 υπηρέτην, και ριψής εις φυλακήν· 26 αληθώς Σεις είσθε το ἀλας της γῆς εάν δε το ἀλας σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν, εωσού διαφθαρή, με τι θέλει αλατισθή; εις ουδέν αποδώσης το ἔσχατον λεπτόν. 27 Ηκούσατε ότι πλέον χρησιμεύει ειμή να ριψή έξω και να ερρέθη εις τους αρχαίους, μη μοιχεύσης. 28 Εγώ καταπατήται υπό των ανθρώπων. 14 Σεις είσθε όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων γυναίκα διά να το φως του κόσμου πόλις κειμένη επάνω όρους επιθυμήση αυτήν ήδη εμοίχευσεν αυτήν εν τῇ δεν δύναται να κρυψθή· 15 ουδέ ανάπτουσι καρδία αυτού. 29 Εάν ο οφθαλμός σου ο δεξιός λύχνον και θέτουσιν αυτόν υπό τον μόδιον, σε σκανδαλίζῃ, ἔκβαλε αυτόν και ρίψον από αλλ' επί τον λυχνοστάτην, και φέγγει εις πάντας σουν διότι σε συμφέρει να χαθή εν των μελών τους εν τῇ οικίᾳ. 16 Ούτως ας λάμψη το φως σας ἐμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας ἑργα και δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς. 17 Μη νομίστητε ότι ήλθον να καταλύσω τὸν νόμον ἢ τους προφήτας: σας τον εν τοις ουρανοίς. 18 Διότι αληθώς σας λέγω, ἔως αν παρέλθῃ ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώσῃ ο ουρανός και η γη, ιώτα εν ἡ μία κεραία εις αυτήν διαζύγιον. 30 Και εάν η δεξιά σου χειρ σε σκανδαλίζῃ, ἔκκοψον αυτήν και ρίψον από σουν, και να μη ριψή ολον το σώμα σου εις τὴν γέενναν. (Geenna g1067) 31 Ερρέθη προς τούτοις 32 Εγώ όμως σας λέγω δεν θέλει παρέλθει από τον νόμου, εωσού ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού παρεκτός εκπληρωθώσι πάντα. 33 Πάλιν ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους θέλει ονομασθή εν τῇ βασιλείᾳ των ουρανών· αρχαίους, Μη επιορκήσης, αλλά εκπλήρωσον όστις δε εκτελέση και διδάξῃ, ούτος μέγας εις τὸν Κύριον τους ὄρκους σου. 34 Εγώ όμως θέλει ονομασθή εν τῇ βασιλείᾳ των ουρανών. σας λέγω να μη ομόσητε μηδόλως μήτε εις τὸν 35 μήτε δικαιοσύνη σας πλειότερον της των γραμματέων εις τὴν γην, διότι είναι θρόνος του Θεού· 36 μήτε εις την ποδῶν και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την αυτού· μήτε εις τὰ Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις βασιλείαν των ουρανών. 37 Αλλ' ας ήναι να κάμης λευκήν ή μέλαιναν. 38 Ηκούσατε ότι του μεγάλου βασιλέως· 39 μήτε εις την κεφαλήν ερρέθη εις τους αρχαίους, Μη φονεύσης όστις σου να ομόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα δε φονεύση, θέλει είσθαι ένοχος εις την κρίσιν. 40 Και ουδέποτε μήτε εις την κρίσιν να κάμης λευκήν ή μέλαιναν.

22 Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο οργιζόμενος ο λόγος σας Ναι ναι, Ου, ού· το δε πλειότερον αναιτίως κατά του αδελφού αυτού θέλει είσθαι τούτων είναι εκ του πονηρού. 38 Ηκούσατε ότι ένοχος εις την κρίσιν· και όστις είπη προς τὸν ερρέθη, Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα

αντί οδόντος. 39 Εγώ όμως σας λέγω να μη όμως, όταν προσεύχησαι, είσελθε εις το ταμείον αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ' ίστις σε σου, και κλείσας την θύραν σου προσευχήθητι ραπίση εις την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εις εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και αυτόν και την άλλην· 40 και εις τον θέλοντα ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει να κριθή μετά σου και να λάβῃ τον χιτώνα σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. 7 Όταν δε σου, ἀφες εις αυτόν και το ιμάτιον· 41 και αν προσεύχησθε, μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· σε αγγαρεύση τις μίλιον εν, ύπαγε μετ' αυτού διότι νομίζουσιν ότι με την πολυλογίαν αυτών δύο. 42 Εις τον ζητούντα παρά σου δίδε και τον θέλουσιν εισακουσθή. 8 Μη ομοιωθήτε λοιπόν θέλοντα να δανεισθή από σου μη αποστραφής. 43 με αυτούς· διότι εξεύρει ο Πατήρ σας τίνων Ηκούσατε ότι ερρέθη, θέλεις αγαπά τον πλησίον ἔχετε χρείαν, πριν σεις ζητήσητε παρ' αυτού. 9 σου και μίσει τον εχθρόν σου. 44 Εγώ όμως Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σείς· Πάτερ ημών ο σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου· 10 εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε ελθέτω η βασιλεία σου· γεννηθήτω το θέλημά εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε σου, ως εν ουρανώ, και επί της γῆς· 11 τον ἄρτον υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερον· 12 και κατατρέχουσι, 45 διά να γείνητε υιοί του Πατρός συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και εις ημάς· 13 και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, βρέχει επι δικαίους και αδίκους. 46 Διότι εάν αλλά ελευθέρωσον ημάς από τον πονηρού. αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και ἔχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; 47 η δόξα εις τους αιώνας· αμήν. 14 Διότι εάν και εάν ασπασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα τι περισσότερον κάμνετε; και οι τελώναι δεν αυτών, θέλει συγχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ κάμνοντιν ούτως; 48 εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, σας ο ουράνιος· 15 εάν όμως δεν συγχωρήσητε καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ τέλειος.

6 Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεημοσύνην

σας ἐμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέπησθε υπ' αυτών· ει δε μη, δεν ἔχετε μισθόν πλησίον του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς. 2 Όταν λοιπόν κάμνης ελεημοσύνην, μη σαλπίσης ἐμπροσθέν σου, καθώς κάμνουσιν οι υποκριταί εν ταις συναγωγαίς και εν ταις οδοίς, διά να δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων· αληθώς σας λέγω, ἔχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. 3 Όταν δε συ κάμνης ελεημοσύνην, ας μη γνωρίση η αριστερά σου τι κάμνει η δεξιά σου, 4 διά να ήναι η ελεημοσύνη σου εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ αυτός θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. 5 Και όταν προσεύχησαι, μη ἔσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γνωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι ἔχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. 6 Συ

ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας. 16 Και όταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί σκυθρωποί· διότι αφανίζουσι τα πρόσωπα αυτών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν· αληθώς σας λέγω, ότι ἔχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. 17 Συ όμως όταν νηστεύης, ἀλειψον την κεφαλήν σου και νίψον το πρόσωπόν σου, 18 διά να μη φανής εις τους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. 19 Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γῆς, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτοντιν. 20 Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτοντιν· 21 επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. 22 Ο λύχνος του σώματος

είναι ο οφθαλμός: εάν λοιπόν ο οφθαλμός πως θέλεις ειπεί προς τον αδελφόν σου, Ἐφες σου ἔναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει να εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού είσθαι φωτεινόν· 23 εάν όμως ο οφθαλμός σου σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; ἔναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι 5 Υποκριτά, ἐκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ἔναι οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς σκότος, το σκότος πόσον; 24 Ουδείς δύναται διά να εκβάλης το ξυλάριον εκ του οφθαλμού δύο κυρίους να δουλεύῃ διότι ή τον ένα θέλει του αδελφού σου. 6 Μη δώσητε το ἄγιον εις μισήσει και τον ἄλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας τον ένα θέλει προσκολληθή και τον ἄλλον ἐμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύῃτε αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες Θεόν και μαμμωνά. 25 Διά τούτο σας λέγω, σας διασχίσωσιν. 7 Αιτείτε, και θέλει σας δοθή μη μεριμνάτε περί της ζωῆς σας τι να φάγητε ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε, και θέλει και τι να πίητε, μηδέ περί του σώματός σας σας ανοιχθή. 8 Διότι πας ο αιτών λαμβάνει τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμιώτερον και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα της τροφής και το σώμα του ενδύματος; 26 θέλει ανοιχθή. 9 Η τις ἀνθρωπος είναι από σας, Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν όστις εάν ο νιός αυτού ζητήση ἀρτον, μήπως σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; 10 και εάν ζητήση αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει οψάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; 11 αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; 27 εάν λοιπόν σεις, πονηροί ὄντες, εξεύρητε να Άλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέσῃ δίδητε καλάς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; 28 Και περί μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν 12 Λοιπόν πάντα ὄσα αν θέλητε να κάμνωσιν ουδέ κλώθουσι. 29 Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο εις εσάς οι ἀνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε Σολομών εν πάσῃ τη δόξῃ αυτού ενεδύθῃ ως εις αυτούς· διότι ούτος είναι ο νόμος και οι εν τούτων. 30 Άλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, προφήται. 13 Εισέλθετε διά της στενής πύλης όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; 31 Μη οι εισερχόμενοι δι' αυτής. 14 Επειδή στενή είναι μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή η πύλη και τεθλιμένη η οδός η φέρουσα εις την τι να πίωμεν ή τι να ενδυθώμεν; 32 Διότι πάντα ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. 15 ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες Πατήρ σας ο ουράνιος ότι ἔχετε χρείαν πάντων ἔρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, τούτων. 33 Άλλα ζητείτε πρώτον την βασιλείαν ἐσωθεν όμως είναι λύκοι ἀρπαγες. 16 Από του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς, πάντα θέλουσι σας προστεθή. 34 Μη μεριμνήσητε Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει από τριβόλων σύκα; 17 ούτω παν δένδρον καλόν μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· 2 διότι με οποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με οποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. 3 Καὶ διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρεῖς; 4 Η

κάμνει κακούς καρπούς. 18 Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. 19 Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 20 Ἀρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. 21 Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο

λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλος μου. 9 Διότι 22 Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφτεύσαμεν εν τω υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν 'Υπαγε, και υπάγει, και προς ἄλλον, Ἐρχου, και δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν ἐρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, θαύματα πολλά; 23 Και τότε θέλω ομοιογήσει και κάμνει. 10 Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα φεύγετε και είπε προς τους ακολουθούντας: Αληθώς απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. 24 Πας σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους πίστιν. 11 Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με ελθεί από ανατολών και δυσμών και θέλουσι άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ αυτού επί την πέτραν· 25 και κατέβῃ η βροχή εν τη βασιλείᾳ των ουρανών, 12 οι δε νιοί της και ήλθον οι ποταμοί και ἐπνευσαν οι ἀνέμοι βασιλείας θέλουσιν εκβληθή εις το σκότος το και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο δεν ἐπεσε· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την τριγμός των οδόντων. 13 Και είπεν ο Ιησούς προς πέτραν. 26 Και πας ο ακούων τους λόγους μου τον εκατόνταρχον, 'Υπαγε, και ως επίστευσας, τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν εν τη ὥρᾳ εκείνη. 14 Και ελθών ο Ιησούς εις αυτού επί την ἄμμον· 27 και κατέβῃ η βροχή την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν και ήλθον οι ποταμοί και ἐπνευσαν οι ἀνέμοι αυτού κατάκοιτον και πάσχουσαν πυρετόν· και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και 15 και επίασε την χείρα αυτῆς, και αφήκεν ἐπεσε, και ήτο η πτώσις αυτῆς μεγάλη. 28 Ότε αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, αυτούς. 16 Και ότε ἔγινεν εσπέρα, ἐφεραν προς εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· αυτόν δαιμονιζομένους πολλούς, και εξέβαλε 29 διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβῃ από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. 2 Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλῃς, δύνασαι να με καθαρίστης. 3 Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ἤγγισεν αυτόν, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. 4 Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσεχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ὑπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. 5 Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν 6 και λέγων· Κύριε, ο δούλος μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. 7 Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ελθών θέλω θεραπεύσει αυτόν. 8 Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι ἀξιος να

πλοίον εσκεπάζετο υπό των κυμάτων· αυτός τότε λέγει προς τον παραλυτικόν· Εγερθείς δε εκοιμάτο. 25 Και προσελθόντες οι μαθηταί σήκωσαν την κλίνην σου και ύπαγε εις τον αυτού εξύπνισαν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, σώσον οίκον σου. 7 Και εγερθείς ανεχώρησεν εις τον ημάς, χανόμεθα. 26 Και λέγει προς αυτούς· Διά οίκον αυτού. 8 Ιδόντες δε οι όχλοι, εθαύμασαν τι είσθε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς και εδόξασαν τον Θεόν, όστις ἐδώκε τοιαύτην επετίμησε τους ανέμους και την θάλασσαν, εξουσίαν εις τους ανθρώπους. 9 Και διαβαίνων και ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. 27 Οι δε ἀνθρωποί ο Ιησούς εκείθεν είδεν ἀνθρωπον καθήμενον εθαύμασαν, λέγοντες· Οποίος είναι ούτος, ότι εις το τελώνιον, Ματθαίον λεγόμενον, και και οι άνεμοι και η θάλασσα υπακούουσιν εις λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. Και σηκωθείς αυτόν; 28 Και ότε ἤλθεν εις το πέραν εις την ηκολούθησεν αυτόν. 10 Και ενώ εκάθητο εις χώραν των Γεργεσηνών, υπήντησαν αυτόν δύο την τράπεζαν εν τη οικία, ιδού, πολλοί τελώναι δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των μνημείων, και αμαρτωλοί ελθόντες συνεκάθηντο μετά του ἄγριοι καθ' υπερβολήν, ὡστε ουδείς ηδύνατο Ιησού και των μαθητών αυτού. 11 Και ιδόντες οι να περάσῃ διά της οδού εκείνης. 29 Και ιδού, Φαρισαίοι είπον προς τους μαθητάς αυτού· Διά έκραξαν λέγοντες· Τι είναι μεταξύ ημών και τι ο Διδάσκαλός σας τρώγει μετά των τελωνών σου, Ιησού, Υἱέ του Θεού; ἤλθες εδώ προ καιρού και αμαρτωλών; 12 Ο δε Ιησούς ακούσας είπε να μας βασανίσης; 30 Ἡτο δε μακράν απ' αυτών προς αυτούς· Δεν ἔχουσι χρείαν ιατρού οι αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένη. 31 Και οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. 13 Υπάγετε δε δαιμονες παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Εάν μας και μάθετε τι είναι, Ἐλεον θέλω και ουχὶ θυσίαν. εκβάλης, επίτρεψον εις ημάς να απέλθωμεν εις Διότι δεν ἤλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά την αγέλην των χοίρων. 32 Και είπε προς αυτούς· αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. 14 Τότε ἐρχονται Υπάγετε. Και εκείνοι εξελθόντες υπήγαν εις την προς αυτόν οι μαθηταί του Ιωάννου, λέγοντες· αγέλην των χοίρων· και ιδού, ὡρμησε πάσα η Διά τι ημείς και οι Φαρισαίοι νηστεύομεν πολλά, αγέλη των χοίρων κατά του κρημνού εις την οι δε μαθηταί σου δεν νηστεύουσι; 15 Και είπε θάλασσαν και απέθανον εν τοις ύδασιν. 33 Οι δε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως δύνανται οι βόσκοντες ἐφυγον και ελθόντες εις την πόλιν, νιοί του νυμφώνος να πενθώσιν, ενόσω είναι απήγγειλαν πάντα και τα των δαιμονιζομένων. μετ' αυτών ο νυμφίος; θέλουσιν όμως ελθεί 34 Και ιδού, πάσα η πόλις εξήλθεν εις συνάντησην ημέραι, ὅταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος, του Ιησού, και ιδόντες αυτόν παρεκάλεσαν να και τότε θέλουσιν νηστεύσει. 16 Και ουδείς βάλλει μεταβή από των ορίων αυτών.

9 Και εμβάς εις το πλοίον, διεπέρασε και ἤλθεν εις την εαυτού πόλιν. 2 Και ιδού, ἐφερον προς αυτόν παραλυτικόν κείμενον επί κλίνης· και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών, είπε προς τον παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. 3 Και ιδού, τινές εκ των γραμματέων είπον καθ' εαυτούς· Ούτος βλασφημεί. 4 Και ιδών ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε· Διά τι σεις διαλογίζεσθε πονηρά εν ταις καρδίαις σας; 5 Διότι τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Εγέρθητι και περιπάτει; 6 Αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν ἔχει ο Υἱός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας,

επίρραμμα αγνάφου πανίου επί ιμάτιον παλαιόν· διότι αφαιρεί το αναπλήρωμα αυτού από του ιματίουν, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. 17 Ουδέ βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, σχίζονται οι ασκοί, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθείρονται· αλλά βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. 18 Ενώ αυτός ελάλει ταύτα προς αυτούς, ιδού, ἀρχων τις ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων ότι η θυγάτηρ μου ετελεύτησε προ ολίγου· αλλά ελθεί και βάλε την χείρα σου επ' αυτήν και θέλει ζῆσει. 19 Και σηκωθείς ο Ιησούς ηκολούθησεν αυτόν και οι μαθηταί αυτού. 20 Και ιδού, γυνή αιμορροούσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού· 21 διότι ἐλεγε καθ' εαυτήν, Εάν μόνον εγγίσω το ιμάτιον

αυτού, θέλω σωθή. 22 Ο δε Ιησούς επιστραφείς αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και και ιδών αυτήν είπε: Θάρρει, θύγατερ! η πίστις πάσαν ασθένειαν. 23 Τα δε ονόματα των δώδεκα σου σε έσωσε. Και εσώθη η γυνή από της ώρας αποστόλων είναι ταύτα· πρώτος Σίμων ο εκείνης. 24 Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός αυτού, του ἀρχοντος και ιδών τους αυλητάς και τον Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου και Ιωάννης ο αδελφός όχλον θορυβούμενον, 25 λέγει προς αυτούς: αυτού, 3 Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Αναχωρείτε· διότι δεν απέθανε το κοράσιον, Ματθαίος ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου αλλά κοιμάται. Και κατεγέλων αυτόν. 26 Ότε και Λεβιθαίος ο επονομασθείς Θαδδαίος, 4 Σίμων δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών επίασε την ο Κανανίτης και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, όστις χείρα αυτής, και εσηκώθη το κοράσιον. 27 και παρέδωκεν αυτόν. 5 Τούτους τους δώδεκα Και διεδόθη η φήμη αύτη εις όλην την γην απέστειλεν ο Ιησούς και παρήγγειλεν εις αυτούς, εκείνην. 6 Και ενώ ανεχώρει εκείθεν ο Ιησούς, λέγων: Εἰς οδόν εθνών μη υπάγητε, και εις πόλιν ηκολούθησαν αυτόν δύο τυφλοί, κράζοντες Σαμαρειτών μη εισέλθητε· 7 υπάγετε δε μάλλον και λέγοντες· Ελέησον ημάς, υἱέ του Δαβίδ. 8 προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, επλησίασαν Ισραήλ. 9 Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες εις αυτόν οι τυφλοί, και λέγει προς αυτούς ο ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 10 Ιησούς: Πιστεύετε ότι δύναμαν να κάμω τούτο; Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, Λέγουσι προς αυτόν: Ναι, Κύριε. 11 Τότε ήγγισε νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν τους οφθαλμούς αυτών, λέγων· Κατά την πίστιν ελάβετε, δωρεάν δότε. 12 Μή έχετε χρυσόν μηδέ σας ας γείνη εις εσάς. 13 Και ηνοίχθησαν αυτών ἄργυρον μηδέ χαλκόν εις τας ζώνας σας, 14 οι οφθαλμοί· προσέταξε δε αυτούς εντόνως ο μη σακκίον διά την οδόν μηδέ δύο χιτώνας Ιησούς, λέγων: Προσέχετε, ας μη εξεύρη τούτο μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον· διότι ο εργάτης μηδείς. 15 Αλλ' εκείνοι εξεβλόντες διεφήμισαν είναι άξιος της τροφής αυτού. 16 Εἰς οποίαν αυτόν εν όλῃ τη γη εκείνη. 17 Ενώ δε αυτοί δε πόλιν ή κώμην εισέλθητε, εξετάσατε τις εξήρχοντο, ιδού, ἔφεραν προς αυτόν ἀνθρώπον είναι άξιος εν αυτῇ, και εκεί μείνατε εωσού κωφόν δαιμονιζόμενον· 18 και αφού εξεβλήθη εξέλθητε. 19 Εισερχόμενοι δε εις την οικίαν το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και εθαύμασαν χαιρετήσατε αυτήν. 20 Και εάν μεν η οικία ήναι οι όχλοι, λέγοντες ότι ποτέ δεν εφάνη τοιούτον αξία, ας ἐλθη η ειρήνη σας επ' αυτήν· αλλ' εάν εν τω Ισραήλ. 21 Οι δε Φαρισαίοι ἔλεγον· δεν ήναι αξία, η ειρήνη σας ας επιστρέψῃ εις Διά του ἀρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει εσάς. 22 Και όστις δεν σας δεχθή μηδέ ακούσῃ τα δαιμόνια. 23 Και περιήρχετο ο Ιησούς τας τους λόγους σας, εξερχόμενοι της οικίας ή της πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν ταῖς πόλεως εκείνης εκτινάζατε τον κονιορτόν των συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το εναγγέλιον ποδῶν σας. 24 Αληθώς σας λέγω, Ελαφροτέρα της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρᾳ κρίσεως εις πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ. 25 Ιδών δε τους την γην των Σοδόμων και Γομόρρων παρά εις όχλους, εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, διότι ήσαν την πόλιν εκείνην. 26 Ιδού, εγώ σας αποστέλλω εκλελυμένοι και εσκορπισμένοι ως πρόβατα ως πρόβατα εν μέσω λύκων· γίνεσθε λοιπόν μη ἔχοντα ποιμένα. 27 Τότε λέγει προς τους φρόνιμοι ως οι δρεις και απλοί ως αι περιστεραί. μαθητάς αυτού· Ο μεν θερισμός πολύς, οι δε 28 παρακαλέσατε λοιπόν τον θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια και εν ταις κύριον του θερισμού, διά να αποστέλη εργάτας συναγωγαίς αυτών θέλουσι σας μαστιγώσει εις τον θερισμόν αυτού.

10 Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, ἔδωκεν εις αυτούς εχουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν

18 και ἐτί ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε φερθή ένεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα έθνη. 19 Όταν δε σας παραδίδωσι, μη μεριμνήσητε πως ή τι θέλετε

λαλήσει· διότι θέλει σας δοθή εν εκείνη τη αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής· ώρα τι πρέπει να λαλήσητε. **20** Επειδή σεις **36** και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι δεν είσθε οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του οι οικιακοί αυτού. **37** Όστις αγαπά πατέρα ή Πατρός σας, το οποίον λαλεί εν υμίν. **21** Θέλει δε μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα είναι άξιος εμού· **38** και όστις δεν λαμβάνει κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς· τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μουν, **22** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων δεν είναι άξιος εμού. **39** Όστις εύρη την ζωήν διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, αυτού θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέση ούτος θέλει σωθή. **23** Όταν δε σας διώκωσιν την ζωήν αυτού **δι!** εμέ θέλει ευρεί αυτήν. εν τη πόλει ταύτη, φεύγετε εις την ἀλλην· **40** Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και όστις διότι αληθώς σας λέγω, δεν θέλετε τελειώσει δέχεται εμέ δέχεται τον αποστείλαντά με. **41** τας πόλεις του Ισραήλ, εωσούν έλθη ο Υιός του Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου ανθρώπουν. **24** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου δίκαιον εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει αυτού. **25** Αρκετόν είναι εις τον μαθητήν να λάβει. **42** Και όστις ποτίση ένα των μικρών γείνη ως ο διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος τούτων ποτίριον μόνον ψυχρού ίδατος εις ως ο κύριος αυτού. Εάν τον οικοδεσπότην όνομα μαθητού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει ονόμασαν Βεελζεβούλ, πάσω μάλλον τους χάσει τον μισθόν αυτού.

οικιακούς αυτού; **26** Μη φοβηθήτε λοιπόν αυτούς διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωσθή. **27** ο, τι σας λέγω εν τω σκότει, είπατε εν τω φωτί, και ο, τι ακούνετε εις το ωτίον, κηρύξατε επί των δωμάτων. **28** Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι· φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέσῃ εν τη γεέννη. (*Geenna g1067*) **29** Δύο στρουθία δεν πωλούνται **δι!** εν ασσάριον; και εν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην ἀνευ του θελήματος του Πατρός σας. **30** Υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι ηριθμημέναι. **31** Μη φοβηθήτε λοιπόν πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. **32** Πας λοιπόν όστις με ομολογήση ἐμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομολογήσει και εγώ αυτόν ἐμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **33** Όστις δε με αρνηθή ἐμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ ἐμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **34** Μη νομίσητε ότι ἡλθον να βάλω ειρήνην επί την γῆν· δεν ἡλθον να βάλω ειρήνην, αλλά μάχαιραν. **35** Διότι ἡλθον να διαχωρίσω ἀνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός

11 Και ότε ετελείώσεν ο Ιησούς διατάττων εις τους δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκείθεν διά να διδάσκῃ και να κηρύξῃ εν ταις πόλεσιν αυτών. **20** Δε Ιωάννης, ακούσας εν τω δεσμωτηρίῳ τα ἔργα του Χριστού, ἐπέμψε δύο των μαθητών αυτού, **3** και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἄλλον προσδοκώμεν; **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ακούετε και βλέπετε· **5** τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· **6** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **7** Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την ἔρημον να ίδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **8** Άλλα τι εξήλθετε να ίδητε; ἀνθρωπον ενδέδυμένον μαλακά ιμάτια; Ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. **9** Άλλα τι εξήλθετε να ίδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **10** Διότι ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον ἀγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την

οδόν σου έμπροσθέν σου. 11 Αληθώς σας λέγω, Υιόν ει μη ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα γινώσκει μεταξύ των γεννιθέντων υπό γυναικών δεν τις ειμή ο Υιός και εις ὄντινα θέλει ο Υιός να ηγέρθη μεγαλήτερος Ιωάννου του βαπτιστού· αποκαλύψῃ αυτόν. 28 Ἐλθετε προς με, πάντες πλην ο μικρότερος εν τη βασιλείᾳ των ουρανών οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω είναι μεγαλήτερος αυτού. 12 Από δε των σας αναπαύσει. 29 Ἄρατε τον ζυγόν μου εφ' ημερών Ιωάννου του βαπτιστού ἔως του νυν η υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πράος είμαι βασιλείᾳ των ουρανών βιάζεται, και οι βιασταί και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί αρπάζουσιν αυτήν. 13 Διότι πάντες οι προφήται ανάπαυσιν εν ταῖς ψυχαῖς υμῶν· 30 διότι ο ζυγός και ο νόμος ἔως Ιωάννου προεφήτευσαν. 14 μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.

Και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας, ὅστις ἐμελλε να ἐλθῃ. 15 Ο ἔχων ώτα διά να ακούνη ας ακούνη. 16 Άλλα με τι να ομοιώσω την γενεάν ταύτην; είναι ομοία με παιδάρια καθήμενα εν ταῖς αγοραῖς και φωνάζοντα προς τους συντρόφους αυτών, 17 και λέγοντα: Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε, σας εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. 18 Διότι ήλθεν ο Ιωάννης μήτε τρώγων μήτε πίνων, και λέγουσι: Δαιμόνιον ἔχει. 19 Ἡλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγουσιν: Ιδού, ἀνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. Και εδικαιώθη η σοφία από των τέκνων αυτής. 20 Τότε ἡρχισε να ονειδίζῃ τας πόλεις εν αἰς ἔγειναν τα πλειότερα θαύματα αυτού, διότι δεν μετενόησαν· 21 Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαΐδάν· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν υμίν εγίνοντο εν τη Τύρῳ και Σιδώνι προ πολλού ήθελον μετανοήσει εν σάκκω και σποδῷ. 22 Πλην σας λέγω εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρᾳ κρίσεως παρά εις εσάς. 23 Και συ, Καπερναούμ, η υψωθείσα ἔως του ουρανού, θέλεις καταβιθασθή ἔως ἀδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει μέχρι της σήμερον. (Hadēs g86) 24 Πλην σας λέγω, ὅτι εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρᾳ κρίσεως παρά εις σε. 25 Εν εκείνω τω καιρῷ αποκριθείς ο Ιησούς είπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ὅτι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκαλυψας αυτά εις νήπια· 26 ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως ἔγεινεν αρεστόν έμπροσθέν σου. 27 Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει τον

12 Εν εκείνω τω καιρῷ επορεύετο ο Ιησούς διά των σπαρτών εν σαββάτῳ· οι δε μαθηταί αυτού επείνασαν και ἡρχισαν να ανασπώσιν αστάχνα και να τρώγωσιν. 2 Οι δε Φαρισαίοι διόντες είπον προς αυτόν· Ιδού, οι μαθηταί σου πράττουσιν ὅ, τι δεν συγχωρείται να πράττηται το σάββατον. 3 Ο δε είπε προς αυτούς· Δεν ανεγνώσατε τι ἐπραξεν ο Δαβίδ ὅτε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού; 4 πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και ἐφαγε τους ἀρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν ἤτο συγκεχωρημένον εις αυτόν να φάγη, ούτε εις τους μετ' αυτού, ειμή εις τους ιερείς μόνους; 5 Η δεν ανεγνώσατε εν τω νόμῳ ὅτι εν τοις σάββασιν οι ιερείς βεβηλόνουσι το σάββατον εν τω ιερώ και είναι αθώοι; 6 Σας λέγω δε ὅτι εδώ είναι μεγαλήτερος του ιερού. 7 Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι Ἐλεον θέλω και ουχί θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους. 8 Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου. 9 Και μεταβάς εκείθεν ἥλθεν εις την συναγωγήν αυτών. 10 Και ίδού, ήτο ἀνθρωπος ἔχων την χείρα ξηράν· και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Συγχωρείται τάχα να θεραπεύῃ τις εν τω σαββάτῳ; διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. 11 Ο δε είπε προς αυτούς· Τις ἀνθρωπος από σας θέλει είσθαι, ὅστις ἔχων πρόβατον εν, εάν τούτο πέσῃ εν τω σαββάτῳ εις λάκκον, δεν θέλει πιάσει και σηκώσει αυτό; 12 πόσον λοιπόν διαφέρει ἀνθρωπος προβάτου; ώστε συγχωρείται εν τω σαββάτῳ να αγαθοποιή τις. 13 Τότε λέγει προς τον ἀνθρωπον· Ἐκτείνον την χείρα σου· και εξέτεινε, και αποκατεστάθη υγιής ως η ἀλλη. 14 Οι δε Φαρισαίοι εξελθόντες συνεβούλευθησαν κατ' αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. 15 Άλλ' ο Ιησούς νοήσας ανεχώρησεν εκείθεν·

και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και δόστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, εθεράπευσεν αυτούς πάντας. 16 Και παρήγγειλεν δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτῳ εις αυτούς αυστηρώς διά να μη φανερώσωσιν τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι. (αἱδη g165) 33 αυτόν, 17 διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν του προφήτου, λέγοντος: 18 Ιδού, ο δούλος μου, αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπρόν, και τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον τον καρπόν αυτού σαπρόν διότι εκ του καρπού οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη θέλω θέσει το γνωρίζεται το δένδρον. 34 Γεννήματα εχιδνών, Πνεύμα μου επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει πως δύνασθε να λαλήτε καλά όντες πονηροί; κρίσιν εις τα έθνη: 19 δεν θέλει αντιλογήσει διότι εκ του περισσεύματος της καρδίας λαλεί ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει ακούσει τις την το σόμα. 35 Ο καλός ἀνθρωπος εκ του καλού φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. 20 Κάλαμον θησαυρού της καρδίας εκβάλλει τα καλά, και ο συντετριμμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον πονηρός ἀνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού καπνίζον δεν θέλει οβέσει, εωσού εκφέρη εις εκβάλλει πονηρά. 36 Σας λέγω δε ότι διά πάντα νίκην την κρίσιν: 21 Και εν τω ονόματι αυτού λόγον αργόν, τον οποίον ήθελον λαλήσει οι θέλουσιν ελπίσει τα έθνη. 22 Τότε εφέρθη προς ἀνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι' αυτόν αυτόν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εν ημέρᾳ κρίσεως. 37 Διότι εκ των λόγων εθεράπευσεν αυτόν, ώστε ο τυφλός και κωφός σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου και ελάλει και ἔβλεπε. 23 Και εξεπλήττοντο θέλεις καταδικασθή. 38 Τότε απεκρίθησάν τινές πάντες οι όχλοι και ἔλεγον· Μήπως είναι ούτος των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες ο νιός του Δαβίδ; 24 Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες Διδάσκαλε, θέλομεν να ίδωμεν σημείον από σου. είπον· Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμῇ διά 39 Εκείνος δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Γενεά του Βεελζεβούλ, του ἄρχοντος των δαιμονίων. πονηρά και μοιχαλίς σημείον ζητεί, και σημείον 25 Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμῇ το σημείον Ιωνά είπε προς αυτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα του προφήτου. 40 Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή. 26 Και νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου αν ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλῃ, διηρέθη εν τη καρδία της γης τρεις ημέρας και τρεις καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθή η βασιλεία νύκτας. 41 Ἀνδρες Νινευίται θέλουσιν αναστηθή αυτού; 27 Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι εκβάλλω τα δαιμόνια, οι νιοί σας διά τίνος κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το εκβάλλουσι; διά τούτο αυτού θέλουσιν είσθαι κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του κριταί σας. 28 Άλλ' εάν εγώ διά Πνεύματος Ιωνά είναι εδώ. 42 Η βασιλισσα του νότου θέλει Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν εις σηκωθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης εσάς η βασιλεία του Θεού. 29 Η πως δύναται και θέλει κατακρίνει αυτήν, διότι ήλθεν εκ των τις να εισέλθη εις την οικίαν του δυνατού και περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν να διαρπάσῃ τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του δέση τον δυνατόν; και τότε θέλει διαρπάσει Σολομώντος είναι εδώ. 43 Ὄταν δε το ακάθαρτον την οικίαν αυτού. 30 Ὁστις δεν είναι μετ' πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' εμού είναι κατ' εμού, και δόστις δεν συνάγει ανύδρων τόπων και ζητεί ανάπαυσιν και δεν μετ' εμού σκορπίζει. 31 Διά τούτο σας λέγω, ευρίσκει. 44 Τότε λέγει· Ας επιστρέψω εις τον Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή οίκον μου, όθεν εξήλθον· και ελθόν ευρίσκει εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος αυτόν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον. όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους 45 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού ανθρώπους· 32 και δόστις είπη λόγον κατά του επτά ἄλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα

έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι και εις την γενεάν δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί ταύτην την πονηράν. **46** Ενώ δε αυτός ελάλει ἐτί και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι επαχύνθη η προς τους όχλους, ιδού, η μήτηρ και οι αδελφοί καρδία του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως αυτού ἰσταντο ἔξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς ἡκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών ἑκλεισαν αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ μήποτε ἰδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι σου και οι αδελφοί σου ἰστανται ἔξω, ζητούντες με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και να λαλήσωσι προς σε. **48** Ο δε αποκριθείς προς επιστρέψωσι, και ιατρεύσωσι αυτούς. **16** Υμῶν τον ειπόντα τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουσι, μήτηρ μου και τίνες είναι οι αδελφοί μου; **49** Και και τα ώτα σας, διότι ακούσουσιν. **17** Επειδή εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφήται και αυτόν είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί δίκαιοι επεθύμησαν να ἰδωσιν ὅσα βλέπετε, μουν. **50** Διότι ὄστις κάμη το θέλημα του Πατρός και δεν είδον, και να ακούσωσιν ὅσα ακούετε, μουν του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός και δεν ἡκουσαν. **18** Σεις λοιπόν ακούσατε και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη ημέρα εξελθών ο Ιησούς από της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης· **2** και συνήχθησαν προς αυτόν όχλοι πολλοί, ώστε εμβάς εις το πλοίον εκάθητο, και πας ο όχλος ἰστατο επί τον αιγαιαλόν. **3** Και ελάλησε προς αυτούς πολλά διά παραβολών, λέγων· Ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρῃ. **4** Και ενώ ἐσπειρεν, ἀλλα μεν ἐπεσον παρά την οδόν, και ἡλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· **5** ἀλλα δε ἐπεσον επί τα πετρώδη, όπου δεν είχον γην πολλίν, και ευθύς ανεφύησαν, επειδή δεν είχον βάθος γης, **6** και ὅτε ανέτειλεν ο ἡλιος εκαυματίσθησαν και επειδή δεν είχον ρίζαν εξηράνθησαν· **7** ἀλλα δε ἐπεσον επί τας ακάνθας, και ανέβησαν αι ακάνθαι και απέπνιξαν αυτά· **8** ἀλλα δε ἐπεσον επί την γην την καλήν και ἐδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε εξήκοντα, το δε τριάκοντα. **9** Ο ἔχων ώτα διά να ακούν, ας ακούη. **10** Και προσελθόντες οι μαθηταί, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολών; **11** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Διότι εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους ὅμως δεν εδόθη. **12** Διότι ὄστις ἔχει, ἐτι θέλει δοθή εις αυτόν και θέλει περισσευθή ὄστις ὅμως δεν ἔχει, και ὁ, τι ἔχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **13** Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολών, διότι βλέποντες δεν βλέπουσι και ακούοντες δεν ακούσουσιν ουδέ νοούσι. **14** Και εκπληρούται επ' αυτών η προφητεία του Ησαΐου

την παραβολήν του σπείροντος. **19** Παντός ακούοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, ἔρχεται ο πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδία αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν. **20** Ο δε επί τα πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· **21** δεν ἔχει ὄμως ρίζαν εν εαυτώ, αλλ' είναι πρόσκαιρος, ὅταν δε γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται. **22** Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, ἐπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται ἀκαρπός. (αιον q165) **23** Ο δε σπαρθείς επί την γην την καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών ύστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα, ο δε τριάκοντα. **24** Ἀλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με ἀνθρωπον, ύστις ἐσπειρε καλόν σπόρον εν τω αγρώ αυτού· **25** αλλ' ενώ εκοιμώντο οι ἀνθρωποι, ἡλθεν ο εχθρός αυτού και ἐσπειρε ζιζάνια ανά μέσον του σίτου και ανεχώρησεν. **26** Ότε δε εβλάστησεν ο χόρτος και ἔκαμε καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δε οι δούλοι του οικοδεσπότου είπον προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν ἐσπειρας εν τω αγρώ σου; πόθεν λοιπόν ἔχει τα ζιζάνια; **28** Ο δε είπε προς αυτούς· Εχθρός ἀνθρωπος ἔκαμε τούτο· οι δε δούλοι είπον προς αυτόν· Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αυτά;

29 Ο δε είπεν· Ουχί, μήποτε συλλέγοντες τα εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός ζιζάνια εκριζώσητε μετ' αυτών τον σίτον· 30 των οδόντων. 43 Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφότερα μέχρι του εκλάμψει ως ο ήλιος εν τη βασιλείᾳ του Πατρός θερισμού, και εν τω καιρώ του θερισμού θέλω αυτών. Ο έχων ώτα διά να ακούη ας ακούη. 44 ειπεί προς τους θεριστάς· Συλλέξατε πρώτον Πάλιν ομοία είναι η βασιλείᾳ των ουρανών με τα ζιζάνια και δέσατε αυτά εις δέσμας διά θησαυρόν κεκρυμμένον εν τω αγρώ, τον οποίον να κατακαύσητε αυτά, τον δε σίτον συνάξατε ευρών ἀνθρωπος ἐκρυψε, και από της χαράς εις την αποθήκην μου. 31 Άλλην παραβολήν αυτού υπάγει και πωλεί πάντα όσα έχει και παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ομοία είναι η αγοράζει τον αγρόν εκείνον. 45 Πάλιν ομοία βασιλείᾳ των ουρανών με κόκκον σινάπεως, είναι η βασιλείᾳ των ουρανών με ἀνθρωπον τον οποίον λαβών ἀνθρωπος ἔσπειρεν εν τω ἐμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας· 46 όστις αγρώ αυτού· 32 το οποίον είναι μεν μικρότερον ευρών ἑνα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήργε και πάντων των σπερμάτων, όταν όμως αυξηθῇ επώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν. 47 είναι μεγαλήτερον των λαχάνων και γίνεται Πάλιν ομοία είναι η βασιλείᾳ των ουρανών με δένδρον, ώστε ἔρχονται τα πετεινά του ουρανού δίκτυον, το οποίον ερρίφθῃ εις την θάλασσαν και κατασκηνούσιν εν τοις κλάδοις αυτού. 33 και συνίγαγεν από παντός είδους· 48 το οποίον, Άλλην παραβολήν είπε προς αυτούς· Ομοία αφού εγεμίσθη, ανεβίβασαν επί τον αιγιαλόν είναι η βασιλείᾳ των ουρανών με προζύμιον, το και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά εις αγγεία, οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα τα δε αχρεία ἐρριψαν ἔξω. 49 Ούτω θέλει αλεύρου, εωσού ἔγεινεν όλον ἔνζυμον. 34 Ταύτα είσθαι εν τη συντελείᾳ του αιώνος. Θέλουσιν πάντα ελάλησεν ο Ιησούς διά παραβολών προς εξέλθει οι ἄγγελοι και θέλουσιν αποχωρίσει τους ὄχλους και χωρίς παραβολής δεν ελάλει τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, (αἰσθ g165) προς αυτούς, 35 διά να πληρωθῇ το ρηθέν 50 και θέλουσιν ρίψει αυτούς εις την κάμινον διά του προφήτου, λέγοντος· Θέλω ανοίξει εν του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο παραβολαίς το στόμα μου, θέλω απαγγείλει τριγμός των οδόντων. 51 Λέγει προς αυτούς ο πράγματα κεκρυμμένα από καταβολής κόσμου. Ιησούς· Ενοήσατε ταύτα πάντα; Λέγουσι προς 36 Τότε αφήσας τους ὄχλους ἥλθεν εις την αυτόν· Ναι, Κύριε. 52 Ο δε είπε προς αυτούς· οικίαν ο Ιησούς. Καὶ προσήλθον προς αυτόν οι Διά τούτο πας γραμματεύς, μαθητευθείς εις τα μαθηταί αυτού, λέγοντες· Εξήγησον εις ημάς περὶ τῆς βασιλείας των ουρανών, είναι όμοιος την παραβολήν των ζιζανίων του αγρού. 37 Ο με ἀνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εκβάλλει δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο σπέιρων τον εκ του θησαυρού αυτού νέα και παλαιά. 53 καλόν σπόρον είναι ο Υιός του ανθρώπου· 38 ο δε Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς αγρός είναι ο κόσμος· ο δε καλός σπόρος, ούτοι ταύτας, ανεχώρησεν εκείθεν, 54 και ελθών είναι οι νιοί της βασιλείας· τα δε ζιζάνια είναι οι εις την πατρίδα αυτού, εδίδασκεν αυτούς εν νιοί του πονηρού· 39 ο δε εχθρός, όστις ἔσπειρεν τη συναγωγή αυτών, ώστε εξεπλήττοντο και αυτά, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός είναι η ἔλεγον· Πόθεν εις τούτον η σοφία αύτη και συντελείᾳ του αιώνος· ο δε θερισταί είναι οι αι δυνάμεις; 55 δεν είναι ούτος ο νιός του τέκτονος; η μήτηρ αυτού δεν λέγεται Μαριάμ, και οι αδελφοί αυτού Ιάκωβος και Ιωσής και Σίμων και Ιούδας; 56 και αι αδελφαί αυτού δεν είναι πάσαι παρ' ήμιν; πόθεν λοιπόν εις τούτον τους αγγέλους αυτού, και θέλουσι συλλέξει ταύτα πάντα; 57 Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. Ο εκ της βασιλείας αυτού πάντα τα σκάνδαλα δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν είναι προφήτης και τους πράττοντας την ανομίαν, 42 και ἀνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού και εν θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός·

τη οικία αυτού. 58 Και δεν έκαμεν εκεί πολλά θαύματα διά την απιστίαν αυτών.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ήκουσεν Ηρώδης ο τετράρχης την φήμην του Ιησού 2 και είπε προς τους δούλους αυτού· Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής αυτός ηγέρθη από των νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. 3 Διότι ο Ηρώδης συλλαβών τον Ιωάννην ἔδεσεν αυτόν και ἔβαλεν εν φυλακή διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού. 4 Διότι ἐλέγε προς αυτόν ο Ιωάννης· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να ἔχης αυτήν. 5 Και θέλων να θανατώσῃ αυτόν εφοβήθη τον όχλον, διότι είχον αυτόν ως προφήτην. 6 Ὄτε δε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ήρεσεν εις τον Ηρώδην· 7 οὗθεν μεθ' ὄρκου ὡμολόγησεν εις αυτήν να δώσῃ ὁ, τι αν ζητήσῃ. 8 Η δε, παρακινηθείσα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. 9 Και ελυπήθη ο βασιλεὺς, διά τους ὄρκους ὄμως και τους συγκαθημένους προσέταξε να δοθή, 10 και πέμψας απεκεφάλισε τον Ιωάννην εν τη φυλακῇ. 11 Και εφέρθη η κεφαλή αυτού επί πίνακι και εδόθη εις το κοράσιον, και ἔφερεν αυτήν προς την μητέρα αυτής. 12 Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εσήκωσαν το σώμα και ἔθαψαν αυτό, και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εις τον Ιησούν. 13 Και ακούσας ο Ιησούς ανεχώρησεν εκείθεν εν πλοίω εις ἔρημον τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες οι όχλοι ηκολούθησαν αυτόν πεζοί από των πόλεων. 14 Και ὅτε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών. 15 Ὄτε δε ἔγεινεν εσπέρα, προσῆλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ἐρημος είναι ο τόπος και η ὥρα ήδη παρήλθεν απόλυτον τους όχλους, διά να υπάγωσιν εις τας κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς τροφάς. 16 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν να υπάγωσι· δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. 17 Οι δε λέγουσι προς αυτόν· Δεν έχομεν εδώ ειμὴ πέντε ἄρτους και δύο οψάρια. 18 Ο δε είπε· Φέρετε μοι αυτά εδώ. 19 Και προστάξας τους όχλους

να καθήσωσιν επί τα χόρτα, και λαβών τους πέντε ἄρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας εις τον ουρανόν ευλόγησε, και κόψας ἐδώκεν εις τους μαθητάς τους ἄρτους, οι δε μαθηταί εις τους όχλους. 20 Και ἐφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 οι δε τρώγοντες ἦσαν ἑως πεντακισχίλιοι ἀνδρες, εκτός γυναικών και παιδίων. 22 Και ευθύς ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσού απολύτη τους όχλους. 23 Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη εις το δρός κατ' ιδίαν διά να προσευχηθῇ. Καὶ ὅτε ἔγεινεν εσπέρα, ἡτο μόνος εκεί. 24 Το δε πλοίον ἡτο ἡδη εν τω μέσω της θαλάσσης, βασανιζόμενον υπό των κυμάτων· διότι ἡτο εναντίος ο ἀνεμος. 25 Εν δε τη τετάρτη φυλακή της νυκτὸς υπήγε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπατών επί την θάλασσαν. 26 Και ιδόντες αυτόν οι μαθηταί επί την θάλασσαν περιπατούντα, εταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα είναι, και από του φόβου ἔκραξαν. 27 Ευθύς δε ελάλησε προς αυτούς ο Ιησούς λέγων· Θαρσείτε, εγώ είμαι μη φοβείσθε. 28 Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, εάν ἡσαι συ, πρόσταξόν με να ἐλθω προς σε επί τα ύδατα. 29 Ο δε είπεν, Ελθέ. Και καταβάς από το πλοίον ο Πέτρος περιεπάτησεν επί τα ύδατα, διά να ἐλθη προς τον Ιησούν. 30 Βλέπων ὄμως τον ἀνεμον δυνατόν εφοβήθη, και αρχίσας να καταποντίζηται, ἔκραξε λέγων· Κύριε, σώσον με. 31 Και ευθύς ο Ιησούς εκτείνας την χείρα επίασεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας; 32 Και αφού εισήλθον εις το πλοίον, ἐπανεύσεν ο ἀνεμος· 33 οι δε εν τω πλοίω ελθόντες προσεκύνησαν αυτόν, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός είσαι. 34 Και διαπεράσαντες ἥλθον εις την γην Γεννησαρέτ. 35 Και γνωρίσαντες αυτόν οι ἀνθρωποι του τόπου εκείνου, απέστειλαν εις ὅλην την περίχωρον εκείνην και ἔφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, 36 και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι μόνον το ἀκρον του ιματίου αυτού· και ὅσοι ἤγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ιησούν οι από φάγη τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον

Ιεροσολύμων γραμματείς και Φαρισαίοι, ἀνθρωπον. 21 Και εξελθών εκείθεν ο Ιησούς λέγοντες· 2 Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουσιν ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνος, την παράδοσιν των πρεσβυτέρων; διότι δεν 22 Και ιδού, γυνή Χαναναία, εξελθούσα από νίπτοντας χείρας αυτών όταν τρώγωσιν των ορίων εκείνων, εκραύγασε προς αυτόν ἄρτον. 30 δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διά τι λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, νιέ του Δαβίδ· η και σεις παραβαίνετε την εντολήν του Θεού διά θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. 23 Ο δε δεν την παράδοσίν σας; 4 Διότι ο Θεός προσέταξε, απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες λέγων· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα· οι μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· και, Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος· Απόλυτον αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. 24 να θανατόνηται· 5 σεις όμως λέγετε· Όστις είπη· Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν απεστάλην ειμή εις προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Δώρον τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. είναι ότι, τι ήθελες αφεληθήξεις εμού, αρκεί, και 25 Η δε ελθούσα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα· δύναται να μη τιμήσῃ τον πατέρα αυτού ή την Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν μητέρα αυτού· 6 και ηκυρώσατε την εντολήν είναι καλόν να λάβῃ τις τον ἄρτον των τέκνων του Θεού διά την παράδοσίν σας. 7 Υποκριταί, και να ρίψῃ εις τα κυνάρια. 27 Η δε είπε· Ναι, καλώς προεφήτευσε περὶ υμών ο Ησαΐας, λέγων· Κύριε· αλλά και τα κυνάρια τρώγουσιν από 8 ο λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτών των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης και με τα χείλη με τιμά, η δε καρδία αυτών των κυρίων αυτών. 28 Τότε αποκριθείς ο μακράν απέχει απ' εμού. 9 Εις μάτην δε με Ιησούς είπε προς αυτήν· Ω γύναι, μεγάλη σου η σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα πίστις· ας γείνη εις σε ως θέλεις. Και ιατρεύθη ανθρώπων. 10 Και προσκαλέσας τον όχλον, είπε· Η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. 29 προς αυτούς· Ακούετε και νοείτε. 11 Δεν μολύνει· Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς, ήλθε παρά την τον ἄνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα, θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εις το όρος αλλά το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτο εκάθητο εκεί. 30 Και ήλθον προς αυτόν όχλοι μολύνει τον ἄνθρωπον. 12 Τότε προσελθόντες πολλοί ἔχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς, οι μαθηταί αυτού, είπον προς αυτόν· Εξεύρεις κωφούς, κουλούντας, και ἄλλους πολλούς· και ότι οι Φαρισαίοι ακούσαντες τον λόγον τούτον ἐρριψαν αυτούς εις τους πόδας του Ιησού, και εσκανδαλίσθησαν; 13 Ο δε αποκριθείς είπε· Πάσα εθεράπευσεν αυτούς· 31 ώστε οι όχλοι εθαύμασαν φυτεία, την οποίαν δεν εφύτευσεν ο Πατήρ βλέποντες κωφούς λαλούντας, κουλούντας υγιείς, μου ο ουράνιος, θέλει εκριζωθή. 14 Αφήσατε χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας· αυτούς είναι οδηγοί τυφλών· τυφλός και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. 32 Ο δε δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, είπε· θέλουσι πέσει. 15 Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε· Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις ήδη προς αυτόν· Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν· ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν ἔχουσι ταύτην. 16 Και ο Ιησούς είπεν· Έτι και σεις τι να φάγωσι· και να απολύσω αυτούς νήστεις ασύνετοι είσθε; 17 Δεν εννοείτε έτι ότι παν δεν θέλω, μήποτε αποκάμωσι καθ' οδόν. 33 το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει εις· Και λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· την κοιλίαν και εκβάλλεται εις αφεδρώνα; Πόθεν εις ημάς εν τη ερημίᾳ ἄρτοι τόσοι, ώστε 18 Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της να χορτάσωμεν τόσον όχλον; 34 Και λέγει καρδίας εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους ἄρτους έχετε; ἄνθρωπον. 19 Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται οι δε είπον· Επτά, και ολίγα οιφαράκια. 35 Και διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχεία, πορνεία, προσέταξε τους όχλους να καθήσωσιν επί την κλοπαί, ψευδομαρτυρία, βλασφημία. 20 Ταύτα γην. 36 Και λαβών τους επτά ἄρτους και τα είναι τα μολύνοντα τον ἄνθρωπον· το δε να οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, ἔκοψε και ἔδωκεν

εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον με λέγετε ότι είμαι; 16 Και αποκριθείς ο Σίμων ὄχλον. 17 Και ἔφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, Πέτρος είπε: Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων του ζώντος. 18 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε επτά σπυρίδας πλήρεις· 19 οι δε τρώγοντες προς αυτόν Μακάριος είσαι, Σίμων, νιέ του ήσαν τετρακισχίλιοι ἀνδρες εκτός γυναικών Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε και παιδίων. 20 Αφού δε απέλυσε τους ὄχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ἤλθεν εις τα ὄρια Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι, πειράζοντες αυτόν εζήτησαν να δείξῃ εις αυτούς σημείον εκ του ουρανού. 2 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ὄταν γείνη εσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ο ουρανός· 3 και το πρωΐ· Σήμερον χειμών· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριτά, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα δε σημεία των καιρών δεν δύνασθε; 4 Γενεά πονηρά και μοιχαλίς σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμῇ το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και αφήσας αυτούς ανεχώρησε. 5 Και ελθόντες οι μαθηταί αυτού εις το πέραν, ελησμόνησαν να λάβωσιν ἄρτους. 6 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 7 Και εκείνοι διελογίζοντο εν εαυτοίς, λέγοντες ότι ἄρτους δεν ελάβομεν. 8 Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, ολιγόπιστοι, ότι ἄρτους δεν ελάβετε; 9 έτι δεν καταλαμβάνετε, ουδέ ενθυμείσθε τους πέντε ἄρτους των πεντακισχιλίων και πόσους κοφίνους ελάβετε; 10 ουδέ τους επτά ἄρτους των τετρακισχιλίων και πόσας σπυρίδας ελάβετε; 11 πως δεν καταλαμβάνετε ότι περὶ ἄρτου δεν σας είπον να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; 12 Τότε ενόησαν, ότι δεν είπε να προσέχωσιν από της ζύμης του ἄρτου, αλλ' από της διδαχῆς των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 13 Ὁτε δε ἤλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλίππου, ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι ἀνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου; 14 Οι δε είπον· Ἀλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, ἀλλοι δε Ηλίαν και ἀλλοι Ιερεμίαν ἡ ἐνα των προφητών. 15 Λέγει προς αυτούς· Άλλα σεις τίνα Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι ἀδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. (*Hadēs g86*) 19 Και θέλω σοι δώσει τα κλειδία της βασιλείας των ουρανών, και ό, τι εάν δέσης επί της γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, και ό, τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λελυμένον εν τοις ουρανοίς. 20 Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς ο Χριστός. 21 Από τότε ἱρχισεν ο Ιησούς να δεικνύῃ εις τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 22 Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν ἱρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων· Γενού Ἰλεως εις σεαυτόν, Κύριε δεν θέλει γείνει τούτο εις σε. 23 Εκείνος δε στραφείς είπε προς τον Πέτρον· Ὑπαγε οπίσω μου, Σατανά· σκάνδαλον μου είσαι· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 24 Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλῃ να ἐλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. 25 Διότι όστις θέλει να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσῃ την ζωήν αυτού ἐνεκεν εμού, θέλει ευρεῖ αυτήν. 26 Επειδή τι ωφελείται ἀνθρώπος εάν τον κόσμον όλον κερδήσῃ, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει ἀνθρώπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; 27 Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να ἐλθῃ εν τη δόξῃ του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις ἔκαστον κατά την πράξιν αυτού. 28 Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ἴδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλείᾳ αυτού.

17 Και μεθ' ήμέρας εξ παραλαμβάνει Ιησούς υποφέρει υμάς; φέρετε μοι αυτόν εδώ. **18** Και τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην επετίμησεν αυτόν ο Ιησούς, και εξήλθεν απ' τον αδελφόν αυτού και αναβιβάζει αυτούς εις αυτού το δαιμόνιον και εθεραπεύθη το παιδίον όρος υψηλόν κατ' ιδίαν **2** και μετεμορφώθη από της ώρας εκείνης. **19** Τότε προσελθόντες ἐμπροσθεν αυτών, και ἐλαμψε το πρόσωπον οι μαθηταί προς τον Ιησούν κατ' ιδίαν, εἴπον αυτού ως ο ἡλιος, τα δε ιμάτια αυτού ἔγειναν Διά τι ημείς δεν ἡδυνήθημεν να εκβάλωμεν λευκά ως το φως. **3** Και ιδού, εφάνησαν εις αυτό; **20** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την αυτούς Μωϋσής και Ηλίας συλλαλούντες μετ' απιστίαν σας. Διότι αληθώς σας λέγω, Εάν ἔχητε αυτού. **4** Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς τον πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε ειπεί προς το Ιησούν· Κύριε, καλόν είναι να ἡμέθα εδώ· εάν όρος τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και θέλει θέλησ, ας κάμωμεν εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μεταβή· και δεν θέλει είσθαι ουδέν αδύνατον μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον εις εσάς. **21** Τούτο δε το γένος δεν εξέρχεται, Ηλίαν. **5** Ενώ αυτός ελάλει ἔτι, ιδού, νεφέλη ειμῇ διά προσευχής και νηστείας. **22** Και ενώ φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού, φωνή εκ διέτριβον εν τη Γαλιλαίᾳ, είπε προς αυτούς της νεφέλης λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο Ιησούς· Μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστίθην· αυτού παραδοθή εις χείρας ανθρώπων· **23** και θέλουσι ακούετε. **6** Και ακούσαντες οι μαθηταί ἐπεσον θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει κατά πρόσωπον αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα. αναστηθή. Και ελυπήθησαν σφόδρα. **24** Ότε **7** Και προσελθών ο Ιησούς επίασεν αυτούς και δε ἡλθον εις την Καπερναούμ, προσήλθον είπεν· Εγέρθητε και μη φοβείσθε. **8** Υψώσαντες προς τον Πέτρον οι λαμβάνοντες τα δίδραχμα δε τους οφθαλμούς αυτών, δεν είδον ουδένα και είπον· Ο διδάσκαλός σας δεν πληρόνει τα ειμή τον Ιησούν μόνον. **9** Και ενώ κατέβαινον δίδραχμα; **25** Λέγει, Ναι. Και ότε εισήλθεν εις από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, την οικίαν, προέλαβεν αυτόν ο Ιησούς λέγων· λέγων· Μη είπητε προς μηδένα το όραμα, εωσού **Τι σοι φαίνεται, Σίμων;** οι βασιλείς της γης ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. από τίνων λαμβάνουσι φόρους ή δασμόν; από **10** Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, των υιών αυτών ή από των ξένων; **26** Λέγει λέγοντες· Διά τι λοιπόν λέγουσιν οι γραμματείς προς αυτόν ο Πέτρος· Από των ξένων. Είπε προς ότι πρέπει να ἐλθῃ ο Ηλίας πρώτον; **11** Ο δε αυτόν ο Ιησούς· Άρα ελεύθεροι είναι οι υιοί. **27** Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας Πλην διά να μη σκανδαλίσωμεν αυτούς, ὑπαγε μεν ἐρχεται πρώτον και θέλει αποκαταστήσει εις την θάλασσαν και ρίψον ἀγκιστρον και το πάντα· **12** σας λέγω ὄμως ότι ἡλθεν ἡδη ο πρώτον οιφάριον, το οποίον αναβή, λάβε, και Ηλίας, και δεν εγνώρισαν αυτόν, αλλ' ἐπραξαν ανοίξας το στόμα αυτού θέλεις ευρεί στατήρα· εις αυτόν όσα ηθέλησαν· ούτω και ο Υιός του εκείνον λαβών δος εις αυτούς δι' εμέ και σε. ανθρώπου μέλλει να πάθη υπ' αυτών. **13** Τότε ενόησαν οι μαθηταί, ότι περί Ιωάννου του Βαπτιστού είπε προς αυτούς. **14** Και ότε ἡλθον προς τον όχλον, επλησίασεν εις αυτόν ἀνθρωπός τις γονυπετών εις αυτόν και λέγων· **15** Κύριε, ελέησόν μου τον υιόν, διότι σεληνιάζεται και κακώς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εις το πυρ και πολλάκις εις το ὄδωρ. **16** Και ἐφέρα αυτόν προς τους μαθητάς σου, αλλά δεν ἡδυνήθησαν να θεραπεύσωσιν αυτόν. **17** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Ω γενεά ἀπιστος και διεστραμμένη, ἔως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμῶν; ἔως πότε θέλω

18 Εν εκείνῃ τη ώρᾳ ἡλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν, λέγοντες· Τις ἀρά είναι μεγαλίτερος εν τη βασιλείᾳ των ουρανών; **2** Και προσκαλέσας ο Ιησούς παιδίον, ἐστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών **3** και είπεν· Αληθώς σας λέγω, εάν δεν επιστρέψητε και γείνητε ως τα παιδία, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών. **4** Όστις λοιπόν ταπεινώσῃ εαυτόν ως το παιδίον τούτο, ούτος είναι ο μεγαλίτερος εν τη βασιλείᾳ των ουρανών. **5** Και όστις δεχθή εν τοιούτον παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δέχεται· **6** όστις όμως σκανδαλίσῃ ἐνα των μικρών τούτων

των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον να κρεμασθή μόλιον πέτρα επί τον τράχηλον κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εις αυτούς παρά του αυτού και να καταποντισθή εις το πέλαγος Πατρός μου του εν ουρανοίς. 20 Διότι όπου της θαλάσσης. 7 Ουαί εις τον κόσμον διά τα είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να έλθωσι τα εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών. 21 Τότε σκάνδαλα· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, προσελθών προς αυτόν ο Πέτρος, είπε· Κύριε, διά του οποίου το σκάνδαλον έρχεται. 8 Και εάν η χειρ σου ή ο πους σου σε σκανδαλίζῃ, έκκοψον αυτό και ρίψον από σου· καλήτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός ή κουλλός, παρά έχων δύο χείρας ή δύο πόδας να ριφθής εις το πυρ το αιώνιον. (αισθίος 9:166) 9 Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζῃ, έκβαλε αυτόν και ρίψον από σου· καλήτερον σοι είναι μονόφθαλμος να εισέλθης εις την ζωήν, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την γέενναν του πυρός. (Γεέννα 9:1067) 10 Προσέχετε πωληθή αυτός και η γυνή αυτού και τα τέκνα και μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων· πάντα όσα είχε, και να αποδοθή το οφειλόμενον. διότι σας λέγω ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις 26 Πεσών λοιπόν ο δούλος προσεκύνει αυτόν, ουρανοίς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του λέγων Κύριε, μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα Πατρός μου του εν ουρανοίς. 11 Επειδή ο Υιός θέλω σοι αποδώσει. 27 Σπλαγχνισθείς δε ο του ανθρώπου ήλθε διά να σώσῃ το απολωλός. κύριος του δούλου εκείνου, απέλυσεν αυτόν 12 Τι σας φαίνεται; εάν άνθρωπός τις ἔχῃ εκατόν και το δάνειον αφήκεν εις αυτόν. 28 Αφού πρόβατα και πλανητή εν εξ αυτών, δεν αφίνει όμως εξήλθεν ο δούλος εκείνος, εύρεν ένα τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων επί τα όρη, των συνδούλων αυτού, όστις εχρεώστει εις ζητεί το πλανώμενον; 13 Και εάν συμβή να αυτόν εκατόν δηνάρια, και πιάσας αυτόν ἐπνιγε, εύρη αυτό, αληθώς σας λέγω ότι χαίρει δι' λέγων· Απόδος μοι ό, τι χρεωστείς. 29 Πεσών αυτό μάλλον παρά διά τα ενενήκοντα εννέα τα λοιπόν ο σύνδουλος αυτού εις τους πόδας αυτού, μη πεπλανημένα. 14 Ούτω δεν είναι θέλημα παρεκάλει αυτόν λέγων· Μακροθύμησον εις ἐμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. 30 Εκείνος να απολεσθή εις των μικρών τούτων. 15 Εάν όμως δεν ήθελεν, αλλ' απελθών ἔβαλεν αυτόν δε αιμαρτήση εις σε ο αδελφός σου, ύπαγε και εις φυλακήν, εωσούν αποδώση το οφειλόμενον. έλεγχον αυτόν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν 31 Ιδόντες δε οι σύνδουλοι αυτού τα γενόμενα, σου αικούσῃ, εκέρδησας τον αδελφόν σου· 16 εάν ελυπήθησαν σφόδρα και ελθόντες εφανέρωσαν όμως δεν ακούση, παράλαβε μετά σου έτι ένα ή προς τον κύριον αυτών πάντα τα γενόμενα. 32 δύο, διά να βεβαιωθή πας λόγος επί στόματος Τότε προσκαλέσας αυτόν ο κύριος αυτού, λέγει δύο μαρτύρων ή τριών. 17 Και εάν παρακούσῃ προς αυτόν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο αυτών, ειπέ τούτο προς την εκκλησίαν· αλλ' σοι αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας· 33 δεν ἐπρεπε εάν και της εκκλησίας παρακούσῃ, ας είναι εις και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς σε ως ο εθνικός και ο τελώνης. 18 Αληθώς σας και εγώ σε ηλέησα; 34 Και οργισθείς ο κύριος λέγω, Όσα εάν δέσητε επί της γης, θέλουσιν αυτού παρέδωκεν αυτόν εις τους βασανιστάς, είσθαι δεδεμένα εν τω ουρανώ, και όσα εάν εωσούν αποδώση παν το οφειλόμενον εις αυτόν. λύσητε επί της γης, θέλουσιν είσθαι λελυμένα 35 Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει εν τω ουρανώ. 19 Πάλιν σας λέγω ότι εάν κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας δύο από σας συμφωνήσωσιν επί της γης περί

σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αφού επέθηκεν επ' αυτά τας χείρας, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Και ιδού, προσελθών τις είπε προς αυτόν: Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλόν να πράξω διά να έχω ζωήν αιώνιον; (**aiōnios g166**)

17 Ο δε είπε προς αυτόν: Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμῇ εις, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλης να εισέλθῃς εις την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει προς αυτόν: Ποίας; Και ο Ιησούς είπε: Το μη φρονεύσης, μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19** τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει προς αυτόν ο νεανίσκος: Πάντα ταύτα εφύλαξα εκ νεότητός μου· τι μοι λείπει έτι; **21** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς: Εάν θέλης να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά σου και δος εις πτωχούς, και θέλεις έχει θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι. **22** Ακούσας δε ο νεανίσκος τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος: διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού: Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. **24** Και πάλιν σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάσῃ κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτού εξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες: Τις λοιπόν δύναται να σωθή; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Παρά ανθρώποις τούτο αδύνατον είναι, παρά τω Θεώ όμως τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτόν: Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι ηκολουθήσαμεν· τι λοιπόν θέλει είσθαι εις ημάς; **28** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι ακολουθήσαντές μοι, εν τη παλιγγενεσίᾳ, όταν καθήση ο Υἱός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού, θέλετε καθήσει και σεις επί δώδεκα θρόνους κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Και πας όστις αφήκει οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θέλει λάβει και ζωήν αιώνιον θέλει κληρονομήσει. (**aiōnios g166**) **30** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον, **19** και με άνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εξήλθεν θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα έθνη διά να άμα τω πρωΐ διά να μισθώσῃ εργάτας διά τον εμπαίξωσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι, αμπελώνα αυτού. **2** Αφού δε συνεφώνησε μετά και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. **20** Τότε των εργατών προς εν δηνάριον την ημέραν, προσήλθε προς αυτόν η μήτηρ των υιών του απέστειλεν αυτούς εις τον αμπελώνα αυτού. Ζεβεδαίον μετά των υιών αυτής, προσκυνούσα **3** Και εξελθών περί την τρίτην ώραν, είδεν και ζητούσα τι παρ' αυτού. **21** Ο δε είπε προς άλλους ισταμένους εν τη αγορά αργούς, **4** και αυτήν· Τι θέλεις; Λέγει προς αυτόν· Ειπέ να προς εκείνους είπεν· Υπάγετε και σεις εις τον καθήσωσιν ούτοι οι δύο υιοί μου εις εκ δεξιών αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλω σας σου και εις εξ αριστερών εν τη βασιλεία σου. δώσει. Και εκείνοι υπήγον. **5** Πάλιν εξελθών περί **22** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε· Δεν εξεύρετε την έκτην και ενάτην ώραν, ἔκαμεν ωσαύτως. τι ζητείτε. Δύνασθε να πίνετε το ποτήριον, το **6** Περί δε την ενδεκάτην ώραν εξελθών εύρεν οποίον εγώ μέλλω να πίω, και να βαπτισθήτε το άλλους ισταμένους αργούς, και λέγει προς βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; Λέγουσι αυτούς· Διά τι ίστασθε εδώ όλην την ημέραν προς αυτόν· Δυνάμεθα. **23** Και λέγει προς αργούς; **7** Λέγουσι προς αυτόν· Διότι ουδείς αυτούς το μεν ποτήριόν μου θέλετε πίει; και εμίσθωσεν ημάς. Λέγει προς αυτούς· Υπάγετε και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι θέλετε σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον βαπτισθή· το να καθήσητε όμως εκ δεξιών θέλετε λάβει. **8** Αφού δε ἔγεινεν εσπέρα, λέγει μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να ο κύριος του αμπελώνος προς τον επίτροπον δώσω, ειμή εις όσους είναι ητοιμασμένον υπό αυτού· Κάλεσον τους εργάτας και απόδος εις τον Πατρός μου. **24** Και ακούσαντες οι δέκα αυτούς τον μισθόν, αρχίσας από των εσχάτων ηγανάκτησαν περί των δύο αδελφών. **25** Ο δε ἔως των πρώτων. **9** Και ελθόντες οι περί την Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, είπεν· Εξεύρετε ενδεκάτην ώραν μισθωθέντες, ἐλαφρὸν όμως και αυτοί Ούτως όμως δεν θέλει είσθαι εν υμίν, αλλ' όστις ανά εν δηνάριον. **11** Και λαβόντες εγόγγυζον θέλει να γείνη μέγας εν υμίν, ας ήναι υπηρέτης κατά του οικοδεσπότου, **12** λέγοντες ότι, Ούτοι υμών, **27** και όστις θέλη να ήναι πρώτος εν οι ἔσχατοι μίαν ώραν ἔκαμον, και ἔκαμες αυτούς υμίν, ας ήναι δούλος υμών· **28** καθώς ο Υιός του ίσους με ημάς, οίτινες εβαστάσαμεν το βάρος ανθρώπου δεν ἥλθε διά να υπηρετηθή, αλλά της ημέρας και τον καύσωνα. **13** Ο δε αποκριθείς διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωὴν αυτού είπε προς ἔνα εξ αυτών Φίλε, δεν σε αδικώ· δεν λύτρον αντί πολλών. **29** Και ενώ εξήρχοντο συνεφώνησας εν δηνάριον μετ' εμού; **14** λάβε από της Ιεριχώ, ηκολούθησεν αυτόν όχλος το σον και ύπαγε θέλω δε να δώσω εις τούτον πολύς. **30** Και ιδού, δύο τυφλοί καθήμενοι παρά τον ἔσχατον ως και εις σε. **15** Η δεν ἔχω την την οδόν, ακούσαντες ότι ο Ιησούς διαβαίνει, εξουσίαν να κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο ἔκραξαν λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υἱέ του οφθαλμός σου είναι πονηρός διότι εγώ είμαι Δαβίδ. **31** Ο δε όχλος επέπληξεν αυτούς διά να αγαθός; **16** Ούτω θέλουσιν είσθαι οι ἔσχατοι σιωπήσωσιν· αλλ' εκείνοι ἔκραζον δυνατώτερα, πρώτοι και οι πρώτοι ἔσχατοι διότι πολλοί είναι λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υἱέ του Δαβίδ. οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **17** Και **32** Και σταθείς ο Ιησούς, ἔκραξεν αυτούς και αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, παρέλαβε είπε· Τι θέλετε να σας κάμω; **33** Λέγουσι προς τους δώδεκα μαθητάς κατ' ιδίαν εν τη οδώ αυτόν· Κύριε, να ανοιχθώσιν οι οφθαλμοί ημών. και είπε προς αυτούς. **18** Ιδού, αναβαίνομεν εις **34** Και ο Ιησούς σπλαγχνισθείς ήγγισε τους Ιεροσόλυμα, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει οφθαλμούς αυτών· και ευθύς ανέβλεψαν αυτών παραδοθή εις τους αρχιερείς και γραμματείς και οι οφθαλμοί, και ηκολούθησαν αυτόν.

21 Και ὅτε επλησίασαν εις Ιεροσόλυμα καὶ Και αφήσας αυτούς εξῆλθεν ἔξω της πόλεως εις ἥλθον εις Βηθφαγὴ προς τὸ ὄρος των Βηθανίαν καὶ διενυκτέρευσεν εκεί. **18** Ὁτε δε ελαιών, τότε ο Ἰησούς απέστειλε δύο μαθητάς, **2** το πρωΐ επέστρεψεν εις την πόλιν, επείνασε: **19** λέγων προς αυτούς Υπάγετε εις την κώμην την και ιδών μίαν συκήν επί της οδού, ἥλθε προς απέναντι υμών, καὶ ευθὺς θέλετε ευρεῖ ὃνον αυτήν καὶ ουδένη νύρεν επ' αυτήν ειμῇ φύλλα δεδεμένην καὶ πωλάριον μετ' αυτῆς λύσατε μόνον, καὶ λέγει προς αυτήν Να μη γείνη πλέον καὶ φέρετε μοι. **3** Και εάν τις σας είπῃ τι, από σου καρπός εις τον αιώνα. Και παρευθύς θέλετε ειπεί ὅτι ο Κύριος ἔχει χρείαν αυτῶν· εξηράνθη η συκή. (αἱον ց165) **20** Και ιδόντες οι και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά. **4** Τούτο δε μαθηταί, εθαύμασαν λέγοντες· Πως παρευθύς όλον ἔγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν διά εξηράνθη συκή; **21** Αποκριθείς δε ο Ἰησούς είπε του προφήτου, λέγοντος· **5** Εἴπατε προς την προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, εάν έχητε πίστιν θυγατέρα Σιών, ίδού, ο βασιλεύς σου ἔρχεται καὶ δεν διστάσητε, ουχὶ μόνον το της συκῆς προς σε πραῦς καὶ καθήμενος επί ὄνου καὶ θέλετε κάμει, αλλὰ καὶ εις το ὄρος τούτο αν πώλουν υιούντος σας. **6** Πορευθέντες δε οι είπητε, Σηκώθητι καὶ ρίφθητι εις την θάλασσαν, μαθηταί καὶ ποιήσαντες καθώς προσέταξεν θέλει γείνει· **22** καὶ πάντα ὅσα αν ζητήσητε εν τη αυτούς ο Ἰησούς, **7** ἐφεραν την ὄνον καὶ προσευχή ἔχοντες πίστιν θέλετε λάβει. **23** Και το πωλάριον, καὶ ἔβαλον επάνω αυτῶν τα ὅτε ἥλθεν εις το ιερόν, προσήλθον προς αυτόν, ιμάτια αυτῶν καὶ επεκάθισαν αυτόν επάνω ενώ εδίδασκεν οι αρχιερεῖς καὶ οι πρεσβύτεροι αυτῶν. **8** Ο δε περισσότερος ὄχλος ἐστρωσαν τα του λαού, λέγοντες· Εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ιμάτια εαυτών εις την οδόν, ἀλλοι δε ἐκοπτον ταύτα, καὶ τις σοι ἐδώκε την εξουσίαν ταύτην; κλάδους από των δένδρων καὶ ἐστρωνον εις την **24** Αποκριθείς δε ο Ἰησούς, είπε προς αυτούς· οδόν. **9** Οι δε ὄχλοι οι προπορευόμενοι καὶ οι Θέλω σας ερωτήσει καὶ εγὼ ἐνα λόγον, τον ακολούθουντες ἐκραζον, λέγοντες· Ωσαννά τω οποίον εάν μοι είπητε, καὶ εγὼ θέλω σας ειπεί εν νιώ Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα· **25** το βάπτισμα του Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. **10** Και ὅτε Ιωάννου πόθεν ἦτο, εξ ουρανού ἡ εξ ανθρώπων; εισήλθεν εις Ιεροσόλυμα, εσείσθη πάσα η πόλις, Και εκείνοι διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· λέγουσα· Τις είναι ούτος; **11** Οι δε ὄχλοι ἐλεγον· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεί προς Ούτος είναι Ιησούς ο προφήτης ο από Ναζαρέτ ημάς, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν της Γαλιλαίας. **12** Και εισήλθεν ο Ἰησούς εις **26** εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, φοβούμεθα το ιερόν του Θεού καὶ εξέβαλε πάντας τους τον ὄχλον· διότι πάντες ἔχουσι τον Ιωάννην πωλούντας καὶ αγοράζοντας εν τω ιερώ, καὶ ως προφήτην. **27** Και αποκριθέντες προς τον τας τραπέζας των αργυραμοιβών ανέτρεψε καὶ Ιησούν, είπον· Δεν εξεύρομεν. Είπε προς αυτούς τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς, καὶ αυτός· Ουδέ εγὼ λέγω προς υμάς εν ποίᾳ **13** καὶ λέγει προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο εξουσίᾳ πράττω ταύτα. **28** Αλλά τι σας φαίνεται; οίκος μου οίκος προσευχῆς θέλει ονομάζεσθαι, Ἀνθρωπος τις είχε δύο υιούς, καὶ ελθών προς τον σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. **14** Και πρώτον είπε· Τέκνον, ὑπαγε σήμερον εργάζου εν προσήλθον προς αυτόν τυφλοί καὶ χωλοί εν τω αμπελώνι μου. **29** Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν τω ιερώ καὶ εθεράπευσεν αυτούς. **15** Ιδόντες θέλω ὑστερον όμως μετανοήσας υπήγε. **30** Και δε οι αρχιερεῖς καὶ οι γραμματεῖς τα θαυμάσια, ελθών προς τον δεύτερον είπεν ωσαύτως. Και τα οποία ἔκαμε, καὶ τους παίδας κράζοντας εν εκείνος αποκριθείς είπεν· Εγὼ υπάγω, κύριε καὶ τω ιερώ καὶ λέγοντας, Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ, δεν υπήγε. **31** Τις εκ των δύο ἔκαμε το θέλημα ηγανάκτησαν **16** καὶ είπον προς αυτόν· Ακούεις του πατρός; Λέγουσι προς αυτόν· Ο πρώτος, τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε Ιησούς λέγει προς αυτούς· Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς σας λέγω Ναί· ποτέ δεν ανεγνώσατε ὅτι εκ στόματος ὅτι οι τελώναι καὶ αι πόρναι υπάγουσι πρότερον νηπίων καὶ θηλαζόντων ητοίμασας αίνεσιν; **17** υμών εις την βασιλείαν του Θεού. **32** Διότι ἥλθε

προς υμάς ο Ιωάννης εν οδώ δικαιοσύνης, καὶ **22** Καὶ αποκριθείς ο Ἰησός πάλιν εἶπε πρὸς δὲν επιστεύσατε εἰς αὐτόν· οἱ τελώναι ὄμως αὐτούς διά παραβολῶν, λέγων· 2 Ωμοιώθη καὶ αἱ πόρναι επίστευσαν εἰς αὐτόν· σεις δε η βασιλεία των ουρανών με ἀνθρωπον βασιλέα, ιδόντες δὲν μετεμελήθητε ὑστερον, ώστε να ὁστις ἔκαμε γάμους εις τον νιόν αυτού· 3 και πιστεύσητε εἰς αὐτόν. 33 Ἀλλην παραβολήν απέστειλε τους δούλους αυτού να καλέσωσι ακούσατε. Ἡτο ἀνθρωπός τις οικοδεσπότης, τους προσκεκλημένους εις τους γάμους, και ὁστις εφύτευσεν αμπελώνα και περιέβαλεν εις δεν ἡθελον να ἐλθωσι. 4 Πάλιν απέστειλεν αυτόν φραγμόν και ἔσκαψεν εν αυτῷ ληνόν και ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε προς τους ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις προσκεκλημένους· Ιδού, το γεύμα μου ητοίμασα, γεωργούς και απεδήμησεν. 34 Ὁτε δε επλησίασεν οι ταύροι μου και τα θρεπτά είναι εσφαγμένα ο καιρός των καρπών, απέστειλε τους δούλους και πάντα είναι ἔτοιμα ἐλθετε εις τους γάμους. αυτού προς τους γεωργούς διά να λάβωσι τους 5 Εκείνοι ὄμως αμειλήσαντες απήλθον, ο μεν καρπούς αυτού. 35 Και πιάσαντες οι γεωργοί εις τον αγρόν αυτού, ο δε εις το εμπόριον τους δούλους αυτού, ἄλλον μεν ἐδειραν, ἄλλον αυτού· 6 οι δε λοιποί πιάσαντες τους δούλους δε εφόνευσαν, ἄλλον δε ελιθοβόλησαν. 36 Πάλιν αυτού ὑβρισαν και εφόνευσαν. 7 Ακούσας δε ο απέστειλεν ἄλλους δούλους πλειοτέρους των βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα πρώτων, και ἔκαμον εις αυτούς ωσαύτως. 37 αυτού απώλεσε τους φονείς εκείνους και Ὅστερον δε απέστειλε προς αυτούς τον νιόν την πόλιν αυτών κατέκαυσε. 8 Τότε λέγει αυτού λέγων· Θέλουσιν εντραπή τον νιόν μου. προς τους δούλους αυτού· Ο μεν γάμος είναι 38 Αλλ' οι γεωργοί, ιδόντες τον νιόν, είπον προς ἔτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν ἱσαν ἀξιοι· αλλήλους· Ούτος είναι ο κληρονόμος ἐλθετε, ας 9 υπάγετε λοιπόν εις τας διεξόδους των οδών, φονεύσωμεν αυτόν και ας κατακρατήσωμεν την και ὄσους αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. κληρονομίαν αυτού. 39 Και πιάσαντες αυτόν, 10 Και εξελθόντες οι δούλοι εκείνοι εις τας εξέβαλον ἔξω του αμπελώνος και εφόνευσαν. οδούς, συνήγαγον πάντας ὄσους εύρον, κακούς 40 Όταν λοιπόν ἐλθη ο κύριος του αμπελώνος, τε και καλούς· και εγεμίσθη ο γάμος από τι θέλει κάμει εις τους γεωργούς εκείνους; ανακεκλιμένων. 11 Εισελθών δε ο βασιλεύς διά 41 Λέγουσι προς αυτόν· Κακούς κακώς θέλει να θεωρήσῃ τους ανακεκλιμένους, είδεν εκεί απολέσει αυτούς, και τον αμπελώνα θέλει ἀνθρωπον μη ενδεδυμένον ἐνδυμα γάμου, 12 και μισθώσει εις ἄλλους γεωργούς, οίτινες θέλουσιν λέγει προς αυτόν· Φίλε, πως εισήλθες ενταύθα μη αποδώσει εις αυτόν τους καρπούς εν τοις καιροίς ἔχων ἐνδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. 13 Τότε αυτών. 42 Λέγει προς αυτούς ο Ἰησός· Ποτέ είπεν ο βασιλεύς προς τους υπηρέτας· Δέσαντες δεν ανεγνώσατε εν ταις γραφαίς, ο λίθος, τον αυτού πόδας και χείρας, σηκώσατε αυτόν και οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει έγεινε κεφαλή γωνίας· παρά Κυρίου έγεινεν είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς υμών; 14 Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε 43 Διά τούτο λέγω προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθή οι εκλεκτοί. 15 Τότε υπήγον οι Φαρισαίοι και αφ' υμών η βασιλεία του Θεού και θέλει δοθή εις συνεβουλεύθησαν πως να παγιδεύσωσιν αυτόν ἔθνος κάμνον τους καρπούς αυτής· 44 και ὁστις εν λόγω. 16 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους πέση επί τον λίθον τούτον θέλει συντριψθή εις μαθητάς αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες ὃντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντρίψει αυτόν. Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι αληθής είσαι και 45 Και ακούσαντες οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι την οδόν του Θεού εν αληθείᾳ διδάσκεις και τας παραβολάς αυτού, ενόησαν ότι περί αυτών δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις λέγει· 46 και ζητούντες να πιάσωσιν αυτόν, εις πρόσωπον ανθρώπων· 17 ειπέ λοιπόν προς εφοβήθησαν τους όχλους, επειδή είχον αυτόν ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον ως προφήτην.

18 Γνωρίσας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται. **41** Και είπε: Τι με πειράζετε, υποκριταί; **19** δείξατέ ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι, ηρώησεν μοι το νόμισμα του δασμού· οι δε ἐφεραν προς αυτούς ο Ιησούς, **42** λέγων: Τι σας φαίνεται περί αυτόν δηνάριον. **20** Και λέγει προς αυτούς: Τίνος του Χριστού; τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; **21** Λέγουσι αυτόν: Του Δαβίδ. **43** Λέγει προς αυτούς: Πως προς αυτόν: Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς λοιπόν ο Δαβίδ διά Πνεύματος ονομάζει αυτόν αυτούς: Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Κύριον, λέγων, **44** Είπεν ο Κύριος προς τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **22** Και Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου εωσού θέσω ακούσαντες εθαύμασαν, και αφήσαντες αυτόν τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; ανεχώρησαν. **23** Εν εκείνη τη ημέρᾳ προσήλθον **45** Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζῃ αυτόν Κύριον, προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες ότι δεν πως είναι υιός αυτού; **46** Και ουδείς ηδύνατο είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες: να αποκριθῇ προς αυτόν λόγον· ουδ' ετόλμησε **24** Διδάσκαλε, ο Μωϋσῆς είπεν, Εάν τις αποθάνη τις απ' εκείνης της ημέρας να ερωτήσῃ πλέον μη ἔχων τέκνα, θέλει ννυμφευθή ο αδελφός αυτόν.

αυτού την γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσει σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **25** Ήσαν δε παρ' ημίν επτά αδελφοί· και ο πρώτος αφού ενυμφεύθη ετελεύτησε, και μη ἔχων τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν αυτού· **26** ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, ἔως των επτά. **27** Υστερὸν δε πάντων απέθανε και η γυνή. **28** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος των επτά θέλει είσθαι γυνή; διότι πάντες ἔλαβον αυτήν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Πλανάσθε μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. **30** Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως ἀγγελοι του Θεού εν ουρανώ. **31** Περί δε της αναστάσεως των νεκρών δεν ανεγνώσατε το ρηθέν προς εσάς υπό του Θεού, λέγοντος: **32** Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; δεν είναι ο Θεός θεός νεκρών, αλλά ζώντων. **33** Και ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήγτοντο διά την διδαχήν αυτού. **34** Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ομού. **35** Και εις εξ αυτών, νομικός, ηρώησε πειράζων αυτόν και λέγων: **36** Διδάσκαλε, ποία εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμῳ; **37** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. **38** Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. **39** Δευτέρα δε ομοία αυτής: Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **40** Εν ταύταις ταις δύο εντολαίς

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, **2** λέγων: Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. **3** Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα ἔργα αυτών μη πράττετε: επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι. **4** Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. **5** Πράττουσι δε πάντα τα ἔργα αυτών διά να βλέπωνται υπό των ανθρώπων. Και πλατύνουσι τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, **6** και αγαπώσι τον πρώτον τόπον εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς **7** και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς και να ονομάζωνται υπό των ανθρώπων Ραββί, Ραββί: **8** σεις όμως μη ονομασθήτε Ραββί διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. **9** Και πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γῆς διότι εις είναι ο Πατήρ σας, ο εν τοις ουρανοίς. **10** Μηδέ ονομασθήτε καθηγηταί: διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. **11** Ο δε μεγαλήτερος από σας θέλει είσθαι υπηρέτης σας. **12** Όστις δε υψώσῃ εαυτόν θέλει ταπεινωθή, και όστις ταπεινώσῃ εαυτόν θέλει υψωθή. **13** Άλλ' ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρώγετε τας οικίας των χηρών και τούτο επί προφάσει ότι κάμνετε μακράς προσευχάς διά τούτο θέλετε

λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. 14 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί: διότι εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι οικοδομείτε τους τάφους των προφητών και κλείετε την βασιλείαν των ουρανών ἐμπροσθεν στολίζετε τα μνημεία των δικαίων, 30 και λέγετε· των ανθρώπων επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ· Εάν ήμεθα εν ταῖς ημέραις των πατέρων ημῶν, τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν. δεν θηέλομεν είσθαι συγκοινωνοί αυτών εν 15 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ἑνα προσήλυτον, και τω αίματι των προφητών. 31 Ωστε μαρτυρείτε εις εαυτούς ότι είσθιε νιοί των φονευσάντων τους προφήτας. 32 Αναπληρώσατε και σεις το διπλότερον υμών. (*Geenna g1067*) 16 Ουαί εις εσάς, εχιδνών· πως θέλετε φύγει από της καταδίκης οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· Ὅστις ομόση εν της γεέννης; (*Geenna g1067*) 34 Διά τούτο ιδού, εγώ τω ναώ είναι ουδέν, όστις όμως ομόση εν τω αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς και χρυσώ του ναού, υποχρεούται. 17 Μωροί και γραμματείς, και εξ αυτών θέλετε θανατώσει και τυφλοί διότι τις είναι μεγαλήτερος, ο χρυσός σταυρώσει, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; 18 Καί· Ὅστις ταῖς συναγωγαῖς σας και διώξει από πόλεως εις ομόση εν τω θυσιαστηρίω, είναι ουδέν, όστις πόλιν, 35 διά να ἐλθῃ εφ' υμάς παν αίμα δίκαιον όμως ομόση εν τω δώρῳ τω επάνω αυτού, εκχυνόμενον επί της γης από του αίματος Ἀβελ υποχρεούται. 19 Μωροί και τυφλοί διότι τι είναι του δικαίου ἔως του αίματος Ζαχαρίου νιού μεγαλήτερον, το δώρον ή το θυσιαστήριον το Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ του αγιάζον το δώρον; 20 Ο ομόσας λοιπόν εν τω ναού και του θυσιαστηρίου. 36 Αληθώς σας θυσιαστηρίω ομνύει εν αυτώ και εν πάσι τοις λέγω, Πάντα ταύτα θέλουσιν ελθεί επί την επάνω αυτού· 21 και ο ομόσας εν τω ναῷ ομνύει γενεάν ταύτην. 37 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η εν αυτώ και εν τω κατοικούντι αυτόν. 22 Και ο φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβιούσα ομόσας εν τω ουρανώ, ομνύει εν τω θρόνω του τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα Θεού και εν τω καθημένω επάνω αυτού. 23 Ουαί να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το ἀνηθον και δεν θελήσατε. 38 Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο και το κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του οίκος σας ἐρημος. 39 Διότι σας λέγω, δεν θέλετε νόμου, την κρίσιν και τον ἔλεον και την πίστιν· με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ταύτα έπρεπε να πράττητε και εκείνα να μη ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

αφίνητε. 24 Οδηγοί τυφλοί, οίτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνετε. 25 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το ἔξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, ἔσωθεν όμως γέμουσιν εξ αρπαγῆς και ακρασίας. 26 Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισον πρώτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν. 27 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οίτινες ἔξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι, ἔσωθεν όμως γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας. 28 Ούτω και σεις ἔξωθεν μεν φαίνεσθε εις τους ανθρώπους δίκαιοι, ἔσωθεν όμως είσθε πλήρεις υποκρίσεως και ανομίας. 29 Ουαί εις

24 Και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρει από του ιερού· και προσήλθον οι μαθηταί αυτού διά να επιδείξωσιν εις αυτόν τας οικοδομάς του ιερού. 2 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. 3 Και ενώ εκάθητο επί του όρους των Ελαιών, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί κατ' ιδίαν, λέγοντες· Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος; (*Iaīōn g165*) 4 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. 5 Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί επί τω ονόματί μου, λέγοντες, Εγώ είμαι ο Χριστός, και

πολλούς θέλουσι πλανήσει. 6 Θέλετε δε ακούσει καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και πολέμους και φήμιας πολέμων· προσέχετε μη φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και ταραχθήτε· επειδή πάντα ταύτα πρέπει να η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 28 Διότι γείνωσιν, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. 7 Διότι όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι θέλει εγερθή θένος επί έθνος και βασιλεία επί αετοί. 29 Ευθύς δε μετά την θλίψιν των ημερών βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί εκείνων ο ήλιος θέλει σκοτισθή και η σελήνη και σεισμοί κατά τόπους· 8 πάντα δε ταύτα είναι δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής, και οι αστέρες αρχή αδίνων. 9 Τότε θέλουσι σας παραδώσει θέλουσι πέσει από του ουρανού και αι δυνάμεις εις θλίψιν και θέλουσι σας θανατώσει, και των ουρανών θέλουσι σαλευθή. 30 Και τότε θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων των θέλει φανή το σημείον του Υιού του ανθρώπου εθνών διά το όνομά μου. 10 Και τότε θέλουσι εν τω ουρανώ, και τότε θέλουσι θρηνήσει πάσαι σκανδαλισθή πολλοί και θέλουσι παραδώσει αι φυλαί της γης και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. 11 του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών Και πολλοί ψευδοπροφήται θέλουσιν εγερθή του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής, και πλανήσει πολλούς, 12 και επειδή θέλει 31 Και θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης, και θέλουσι ψυχρανθή. 13 Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων θέλει σωθή. 14 Και θέλει κηρυχθή τούτο το ανέμων απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών. ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλῃ τη οικουμένῃ 32 Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν· προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε Ὅταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός και θέλει ελθεί το τέλος. 15 Ὅταν λοιπόν ίδητε το εκβλαστάνη τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν διά του το θέρος· 33 ούτω και σεις, όταν ίδητε πάντα προφήτου Δανιήλ, ιστάμενον εν τω τόπω τω ταύτα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας, αγίω -ο αναγινώσκων ας εννοή- 16 τότε οι εν τη 34 Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η Ιουδαία ας φεύγωσιν επί τα όρη· 17 όστις ευρεθή γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. 35 επί του δώματος, ας μη καταβή διά να λάβῃ τι Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε εκ της οικίας αυτού· 18 και όστις ευρεθή εν τω λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. 36 Περί δε της αγρώ, ας μη επιστρέψῃ οπίσω διά να λάβῃ τα ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ιμάτια αυτού. 19 Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. 20 μου μόνος· 37 και καθώς αι ημέραι του Νώε, Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού εν χειμώνι μηδέ εν σαββάτῳ. 21 Διότι τότε θέλει του ανθρώπου. 38 Διότι καθώς εν ταις ημέραις είσθαι θλίψις μεγάλη, οποία δεν έγεινεν απ' ταις προ του κατακλυσμού ήσαν τρώγοντες και αρχής κόσμου έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. 22 πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, έως Και αν δεν συντείμοντο αι ημέραι εκείναι, δεν της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ διά τους εκλεκτούς κιβωτόν, 39 και δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο όμως θέλουσι συντημήθη αι ημέραι εκείναια. 23 κατακλυσμός και εστήκωσε πάντας, ούτω θέλει Τότε εάν τις είπη προς υμάς· Ιδού εδώ είναι ο είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. Χριστός ή εδώ, μη πιστεύσητε· 24 διότι θέλουσιν 40 Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ· ο εις εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και παραλαμβάνεται και ο εις αφίνεται· 41 δύο θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε γυναίκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς· παραλαμβάνεται και μία αφίνεται. 42 Αγρυπνείτε 25 Ιδού, προείπα προς υμάς. 26 Εάν λοιπόν είπωσι λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε ποία ώρα έρχεται ο προς υμάς, Ιδού, εν τη ερήμω είναι, μη εξέλθητε, Κύριος υμών. 43 Τούτο δε γινώσκετε ότι εάν Ιδού, εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε· 27 διότι ήξευρεν ο οικοδεσπότης εν ποίᾳ φυλακή της

νυκτός έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγρυπνήσει 'Υστερον δε έρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, καὶ δεν ήθελεν αφίσει να διορυχθῇ η οικία λέγουσαί Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον εἰς ημάς. 12 αυτού. 44 Διά τούτο καὶ σεις γίνεσθε ἔτοιμοι, Ο δε αποκριθείς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν διότι καθ' ην ὡραν δεν στοχάζεσθε, ἔρχεται σας γνωρίζω. 13 Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν ο Υιός του ανθρώπου. 45 Τις λοιπόν είναι εξέυρετε την ημέραν ουδέ την ὡραν, καθ' ην ο ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο Υιός του ανθρώπου ἔρχεται. 14 Διότι θέλει ελθεῖ κύριος αυτού κατέστησεν επί των υπηρετών ως ἀνθρωπος, ὅστις αποδημών εκάλεσε τους αυτού, διά να δίδῃ εις αυτούς την τροφήν εν δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα καιρώ; 46 Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον υπάρχοντα αυτού, 15 καὶ εις ἄλλον μεν ἐδωκε οποίον ὅταν ἐλθῃ ο κύριος αυτού θέλει ευρεῖ πέντε τάλαντα, εις ἄλλον δε δύο, εις ἄλλον δε πράττοντα ούτως. 47 Αληθώς σας λέγω ὅτι θέλει εν, εις ἔκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα, καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπάρχοντων και απεδήμησεν ευθύς. 16 Υπίγε δε ο λαβών αυτού. 48 Εάν δε είπῃ ο κακός εκείνος δούλος τα πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών εν τη καρδίᾳ αυτού, Βραδύνει να ἐλθῃ ο κύριος ἔκαμεν ἀλλα πέντε τάλαντα. 17 Ωσαύτως και μου, 49 και αρχίσῃ να δέρῃ τους συνδούλους, να ο τα δύο εκέρδησε και αυτός ἀλλα δύο. 18 Ο τρώγη δε και να πίνῃ μετά των μεθυόντων, 50 δε λαβών το εν υπίγε και ἐσκαψεν εις την θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' γην και ἔκρυψε το αργύριον του κυρίου αυτού. ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ὡραν δεν 19 Μετά δε καιρόν πολύν ἔρχεται ο κύριος εξεύρει, 51 και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· μετ' αυτών. 20 Και ελθών ο λαβών τα πέντε εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των τάλαντα, προσέφερεν ἀλλα πέντε τάλαντα, οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, αἵτινες λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου. 2 Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωραί. 3 Αἵτινες μωραί, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν ἐλαφον μεθ' εαυτών ἐλαιον: 4 αι φρόνιμοι ούμως ἐλαφον ἐλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. 5 Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταξαν πάσαι και εκοιμώντο. 6 Εν τω μέσω δε της νυκτός ἔγεινε κραυγή· Ιδού, ο νυμφίος ἔρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού. 7 Τότε εστηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι εκείναι και ητοίμασαν τας λαμπάδας αυτών. 8 Και αι μωραί είπον προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. 9 Απεκρίθησαν δε αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέσῃ εις ημάς και εις εσάς ὅθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. 10 Ενώ δε απήρχοντο διά να αγοράσωσιν, ἤλθεν ο νυμφίος και αι ἔτοιμοι εισῆλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα. 11

το τάλαντον, και δότε εις τον έχοντα τα δέκα υπηρετήσαμεν; **45** Τότε θέλει αποκριθή προς τάλαντα. **29** Διότι εις πάντα τον έχοντα θέλει αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον δοθή και περισσευθή, από δε του μη έχοντος δεν εκάμετε εις ένα τούτων των ελαχίστων, και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **30** Και τον αχρείον δούλον ρίψατε εις ούτοι μεν εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166)

κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Όταν δε ἔλθῃ ο Υἱός του ανθρώπου εν τη δόξῃ αυτού και πάντες οι ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσει επὶ του θρόνου της δόξης αυτού, **32** και θέλουσι συναχθή ἐμπροσθεν αυτού πάντα τα ἔθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' αλλήλων, καθὼς ο ποιμήν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, **33** και θέλει στήσει τα μεν πρόβατα εκ δεξιῶν αυτού, τα δε ερίφια εξ αριστερών. **34** Τότε ο Βασιλεὺς θέλει ειπεί προς τους εκ δεξιῶν αυτού· Ἐλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου. **35** Διότι επείνασα, και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, ξένος ἡμην, και με εφιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκέφθητε, εν φυλακή ἡμην, και ἡλθετε προς εμέ. **37** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν οι δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; **38** πότε δε σε είδομεν ξένον και εφιλοξενήσαμεν, ή γυμνόν και ενεδύσαμεν; **39** πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ἡλθομεν προς σε; **40** Και αποκριθείς ο Βασιλεὺς θέλει ειπεί προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε. **41** Τότε θέλει ειπεί και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού. (aiōnios g166) **42** Διότι επείνασα, και δεν μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με εποτίσατε, **43** ξένος ἡμην, και δεν με εφιλοξενήσατε, γυμνός, και δεν με ενεδύσατε, ασθενής και εν φυλακή, και δεν με επεσκέφθητε. **44** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν και αυτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και δεν σε

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους τούτους, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **2** Εξεύρετε ότι μετά δύο ημέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθή. **3** Τότε συνίχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εις την αυλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, **4** και συνεβούλεύθησαν να συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Ἐλέγον δέ· μη εν τη εορτῇ, διά να μη γείνη θόρυβος εν τω λαώ. **6** Ότε δε ο Ιησούς ἦτο εν Βηθανίᾳ εν τη οικίᾳ Σίμωνος του λεπρού, **7** προσήλθε προς αυτόν γυνή ἔχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχεεν αυτό επί την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν. **8** **Ι**δόντες δε οι μαθηταί αυτού, ηγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τι η απώλεια αύτη; **9** διότι ηδύνατο τούτο το μύρον να πωληθή με πολλήν τιμήν και να δοθή εις τους πτωχούς. **10** Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι ἐργον καλόν ἐπραξεν εις εμέ. **11** Διότι τους πτωχούς πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν ἔχετε. **12** Επειδή χύσασα αύτη το μύρον τούτο επί του σώματός μου, ἔκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου. **13** Αληθώς σας λέγω, ὅπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον ἐπραξεν αύτη, εις μνημόσυνον αυτής. **14** Τότε υπήγειν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερείς **15** και είπε· Τι θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι ἔδωκαν εις αυτόν τριάκοντα αργύρια. **16** Και από τότε ἔζητει ευκαιρίαν διά να παραδώσῃ αυτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν, λέγοντες προς αυτόν· Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; **18** Και εκείνος είπεν· Υπάγετε εις την πόλιν προς τον δείνα και είπατε προς αυτόν· Ο

Διδάσκαλος λέγει, Ο κατιρός μου επλησίασεν· θέλω σε απαρνηθή. Ομοίως είπον και πάντες οι εν τη οικίᾳ σου θέλω κάμει το πάσχα μετά μαθηταί. **36** Τότε ἔρχεται μετ' αυτών ο Ιησούς των μαθητών μου. **19** Και ἐκαμόν οι μαθηταί εις χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, και προς τους μαθητάς· Καθήσατε αυτού, εωσού ητοίμασαν το πάσχα. **20** Ὁτε δε ἐγίνεν εσπέρα, υπάγω και προσευχηθώ εκεῖ. **37** Και παραλαβών εκάθητο εις την τράπεζαν μετά των δώδεκα, τον Πέτρον και τους δύο υιούς του Ζεβεδαίου, **21** Και ενώ ἔτρωγον, είπεν· Αληθώς σας λέγω ἡρχισε να λυπήται και να αδημονή. **38** Τότε λέγει ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. **22** Και προς αυτούς Περίλυπος είναι η ψυχή μου ἔως λυπούμενοι σφόδρα, ἡρχισαν να λέγωσι προς θανάτου μείνατε εδώ και αγρυπνείτε μετ' εμού. αυτόν ἔκαστος αυτών· Μήπως εγώ είμαι, Κύριε; **39** Και προχωρήσας ολίγον ἐπεσεν επὶ πρόσωπον **23** Ο δε αποκριθείς είπεν· Ο εμβάψας μετ' εμού αυτού, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, εν τω πινακιώ την χείρα, ούτος θέλει με εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθῃ απ' εμού το παραδώσει. **24** Μεν Υἱός του ανθρώπου υπάγει, ποτίριον τούτο πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' καθώς είναι γεγραμένον περί αυτού· ουαί δε ως συ. **40** Και ἔρχεται προς τους μαθητάς και εις τον ἄνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υἱός ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους, και λέγει προς του ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ήτο εις τον τον Πέτρον· Ούτω δεν ηδυνήθητε μίαν ώραν ἄνθρωπον εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. **25** να αγρυπνήστε μετ' εμού; **41** αγρυπνείτε και Αποκριθείς δε ο Ιούδας, ὁστις παρέδιδεν αυτόν, προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. είπε· Μήπως εγώ είμαι, Ραββί; Λέγει προς αυτόν· Το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. Συ είπας. **26** Και ενώ ἔτρωγον, λαβών ο Ιησούς **42** Πάλιν εκ δευτέρου υπήγε και προσευχήθη, τον ἄρτον και ευλογήσας ἐκοψε και ἐδίδεν εις λέγων· Πάτερ μου, εάν δεν ήναι δυνατόν τούτο τους μαθητάς και είπε· Λάβετε, φάγετε τούτο το ποτήριον να παρέλθῃ απ' εμού χωρίς να πίω είναι το σώμα μου· **27** και λαβών το ποτήριον αυτό, γεννηθήτω το θέλημά σου. **43** Και ελθών και ευχαριστήσας, ἔδωκεν εις αυτούς, λέγων· ευρίσκει αυτούς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι Πίετε εξ αυτού πάντες· **28** διότι τούτο είναι οφθαλμοί αυτών ήσαν βεβαρημένοι. **44** Και το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το υπέρ αφήσας αυτούς υπήγε πάλιν και προσευχήθη εκ πολλών εκχυνόμενον εις ἀφεσιν αμαρτιών. **29** τρίτου, ειπών τον αυτόν λόγον. **45** Τότε ἔρχεται Σας λέγω δε ότι δεν θέλω πίει εις το εξής εκ προς τους μαθητάς αυτού και λέγει προς αυτούς· τούτου του γεννήματος της αμπέλου ἔως της κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε· ιδού, ημέρας εκείνης, ὅταν πίνω αυτό νέον μεθ' υμών επλησίασεν η ώρα και ο Υἱός του ανθρώπου εν τη βασιλείᾳ του Πατρός μου. **30** Και αφού παραδίδεται εις χείρας αμαρτωλών. **46** Εγέρθητε, ύμνησαν, εξήλθον εις το όρος των ελαιών. ας υπάγωμεν· Ιδού, επλησίασεν ο παραδίδων **31** Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πάντες με. **47** Και ενώ αυτός ελάλει ἐτι, ιδού, ο Ιούδας υμείς θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα εις των δώδεκα ἡλθε, και μετ' αυτού όχλος ταύτην διότι είναι γεγραμένον, θέλω πατάξει πολύς μετά μάχαιρών και ξύλων παρά των τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα αρχιερέων και πρεσβυτέρων του λαού. **48** Ο δε πρόβατα της ποίμνης· **32** αφού δε αναστηθώ, παραδίδων αυτόν ἔδωκεν εις αυτούς σημείον, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. λέγων· Ὄντινα φιλήσω, αυτός είναι· πιάσατε **33** Αποκριθείς δε ο Πέτρος, είπε προς αυτόν· Και αυτόν. **49** Και ευθύς πλησιάσας προς τον Ιησούν, αν πάντες σκανδαλισθώσιν εν σοι, εγώ ποτέ είπε· Χαίρε, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. **50** Ο δεν θέλω σκανδαλισθή. **34** Είπε προς αυτόν δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Φίλε, διά τι ἡλθες; ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι ταύτην την Τότε προσελθόντες επέβαλον τας χείρας επί τον νύκτα, πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις Ιησούν και επίασαν αυτόν. **51** Και ιδού, εις των με απαρνηθή. **35** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· μετά του Ιησού εκτείνας την χείρα έσυρε την Και αν γείνη χρεία να αποθάνω μετά σου, δεν μάχαιραν αυτού, και κτυπήσας τον δούλον του

αρχιερέως απέκοψε το ωτίον αυτού. **52** Τότε και εγρόνθισαν αυτόν, ἄλλοι δε ερράπισαν, λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Επίστρεψον την **58** λέγοντες: Προφήτευσον εις ημάς, Χριστέ, μάχαιράν σου εις τον τόπον αυτής διότι πάντες τις είναι όστις σε εκτύπησεν; **59** Ο δε Πέτρος όσοι πιάσωσι μάχαιραν διά μαχαίρας θέλουσιν εκάθητο ἔξω εν τη αυλῇ και προσῆλθε προς απολεσθή. **53** Η νομίζεις ότι δεν δύναμαι ἡδη αυτόν μία δούλη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἡσό μετά να παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει Ιησού τοῦ Γαλιλαίου. **70** Ο δε ηρνήθη ἐμπροσθεν στήσει πλησίον μου περισσοτέρους παρά δώδεκα πάντων, λέγων· Δεν εξεύρω τι λέγεις. **71** Και λεγεώνας αγγέλων; **54** πως λοιπόν θέλουσι ὅτε εξήλθεν εις τὸν πυλώνα, είδεν αυτόν ἀλλη πληρωθήτι αι γραφαί ὅτι ούτω πρέπει να γείνῃ; καὶ λέγει προς τους εκεί, Καὶ ούτος ἡτο μετά **55** Εν εκείνῃ τῇ ὥρᾳ είπεν ο Ιησούς προς τους Ιησού του Ναζωραίου. **72** Και πάλιν ηρνήθη ὄχλους· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών μεθ' ὄρκου ὅτι δεν γνωρίζω τὸν ἀνθρωπὸν. **73** καὶ ξύλων να με συλλαβθῆτε; καθ' ημέραν Μετ' ολίγον δε προσελθόντες οι εστώτες, είπον εκαθήμην πλησίον υμῶν διδάσκων εν τῷ ιερῷ, προς τὸν Πέτρον· Αληθῶς καὶ σὺ εξ αὐτῶν είσαι· καὶ δεν με επιάσατε. **56** Τούτο δε ὄλον ἐγείνει διά διότι η λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε να πληρωθώσιν αι γραφαί των προφητῶν. Τότε ἡρχισε να καταναθεματίζῃ και να ομιλήῃ ὅτι δεν οι μαθηταί πάντες αφήσαντες αυτόν ἐφυγον. γνωρίζω τὸν ἀνθρωπὸν. Και ευθύς εφώναξεν ο **57** Οι δε πιάσαντες τὸν Ιησούν ἐφεραν προς αλέκτωρ. **75** Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τὸν λόγον Καϊάφαν τὸν αρχιερέα, ὃπου συνήχθησαν οι του Ιησού, όστις είχεν ειπεῖ προς αυτόν ὅτι πριν γραμματείς καὶ οι πρεσβύτεροι. **58** Ο δε Πέτρος φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή· ηκολούθει αυτόν από μακρόθεν ἔως τῆς αυλῆς καὶ εξελθών ἔξω ἐκλαυσε πικρώς.

του αρχιερέως, και εισελθών ἔσω εκάθητο μετά των υπηρετῶν διά να ἰδη το τέλος. **59** Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον ὄλον εζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατά του Ιησού, διά να θανατώσωσιν αυτόν, **60** και δεν εύρον· και πολλών ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν εύρον. Ύστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρες, **61** είπον· Ούτος είπε, Δύναμαι να χαλάσω τὸν ναόν του Θεού και διά τριών ημερών να οικοδομήσω αυτόν. **62** Και σηκωθεὶς ο αρχιερεὺς είπε προς αυτόν· Δεν αποκρίνεσαι; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **63** Ο δε Ιησούς εσιώπα. Και αποκριθεὶς ο αρχιερεὺς είπε προς αυτόν· Σε ορκίων εἰς τὸν Θεόν τὸν ζώντα να εἴπης προς ημάς αν σὺ ἡσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεού. **64** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας· πλην σας λέγω, Εἰς το εξής θέλετε ιδεῖ τὸν Υἱόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελῶν του ουρανού. **65** Τότε ο αρχιερεὺς διέσχισε τα ἱμάτια αυτού, λέγων ὅτι εβλασφήμησε· τι χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; ίδού, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν αυτού· **66** τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκριθέντες είπον· Ἐνοχός θανάτου είναι. **67** Τότε ενέπτυσαν εις τὸ πρόσωπον αυτού

27 Ότε δε ἐγείνει πρωΐ, συνεβούλευθησαν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού κατά του Ιησού διά να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν, ἐφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιούδας ο παραδόσας αυτόν ὅτι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ἡμαρτὸν παραδόσας αἵμα αθώον. Οι δε είπον· Τι προς ημάς; συ όψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τῷ ναῷ, ανεχώρησε και απελθών εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερείς, λαβόντες τα αργύρια, είπον· Δεν είναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν αυτά εις τὸ θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμὴ αἵματος. **7** Και συμβούλευθέντες ηγόρασαν με αυτά τὸν αγρόν του κεραμέως, διά να ενταφιάζωνται εκεί οι ξένοι. **8** Διά τούτῳ ωνομάσθη ο αγρός εκείνος Αγρός αἵματος ἔως τῆς σήμερον. **9** Τότε επληρώθη τὸ ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και ἐλαβον τα τριάκοντα αργύρια, την τιμὴν του εκτιμηθέντος, τὸν οποίον εξετίμησαν από τῶν ιιών Ισραήλ, **10** και ἐδωκαν αυτά εις τὸν αγρόν του κεραμέως, καθὼς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος. **11** Ο δε Ιησούς εστάθη ἐμπροσθεν του ηγεμόνος· και

ηρώτησεν αυτόν ο ηγεμών, λέγων· Συ είσαι ο αυτού, ενέπαιζον αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε Ιησούς είπε προς βασιλεύς των Ιουδαίων· **30** καὶ εμπτύσαντες εἰς αυτόν Συ λέγεις. **12** Καὶ ενώ εκατηγορείτο υπό αυτόν ἑλαβον τον κάλαμον και ἐτυπτον εις την των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, ουδέν κεφαλήν αυτού. **31** Καὶ αφού ενέπαιξαν αυτόν, απεκρίθη. **13** Τότε λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· εξέδυσαν αυτόν την χλαμύδα και ενέδυσαν Δεν ακούεις πόσα σου καταμαρτυρούσι; **14** Καὶ αυτόν τα ιμάτια αυτού, και ἐφεραν αυτόν διά δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέ προς ἔνα λόγον, να σταυρώσωσιν. **32** Ενώ δε εξήρχοντο, εύρον ώστε ο ηγεμών εθαύμαζε πολύ. **15** Κατά δε ἀνθρωπὸν Κυρηναίον, ονομαζόμενον Σίμωνα· την εορτήν εσυνείθιζεν ο ηγεμών να απολύτη τούτον ηγγάρευσαν διά να σηκώσῃ τον σταυρόν εις τον όχλον ἔνα δέσμιον, ὅντινα ήθελον. **16** αυτού. **33** Καὶ ότε ἥλθον εις τόπον λεγόμενον Και είχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Γολγοθά, ὅστις λέγεται Κρανίου τόπος, **34** Βαραββάν. **17** Ενώ λοιπόν ήσαν συνηγμένοι, ἐδωκαν εις αυτόν να πίη ὅδος μεμιγμένον μετά είπε προς αυτούς ο Πιλάτος· Τίνα θέλετε να χολής· και γευθείς δεν ήθελε να πίη. **35** Αφού σας απολύσω; τον Βαραββάν ή τον Ιησούν τον δε εσταύρωσαν αυτόν διεμερίσθησαν τα ιμάτια λεγόμενον Χριστόν; **18** Επειδή ήξευρεν ότι διά αυτού, βάλλοντες κλήρον, διά να πληρωθῇ το φθόνον παρέδωκαν αυτόν. **19** Ενώ δε εκάθητο ρηθέν υπό του προφίτου, Διεμερίσθησαν τα επί του βήματος, απέστειλε προς αυτόν η γυνή ιμάτιά μου εις εαυτούς και επί τον ιματισμόν μου αυτού, λέγουσα· Ἀπεχε του δικαίου εκείνου· ἔβαλον κλήρον. **36** Καὶ καθήμενοι εφύλαττον διότι πολλά ἐπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αυτούν εκεί. **37** Καὶ έθεσαν επάνωθεν της κεφαλῆς αυτόν. **20** Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι αυτού την κατηγορίαν αυτού γεγραμμένην ἐπεισαν τους όχλους να ζητήσωσι τον Βαραββάν, Ούτος εστιν Ιησούς ο βασιλεύς των Ιουδαίων. τον δε Ιησούν να απολέσωσι. **21** Καὶ αποκριθείς **38** Τότε εσταύρωθησαν μετ' αυτού δύο λησταί, ο ηγεμών είπε προς αυτούς· Τίνα θέλετε από των εις εκ δεξιῶν και εις εξ αριστερῶν. **39** οι δε δύο να σας απολύσω; οι δε είπον· Τον Βαραββάν. διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες **22** Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τι λοιπόν τας κεφαλάς αυτών **40** και λέγοντες· Ο χαλών να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, Λέγουσι προς αυτόν πάντες· Σταυρωθήτω. **23** σώσον σεαυτόν· αν ήσαι Υἱός του Θεού, Ο δε ηγεμών είπε· Καὶ τι κακόν ἐπράξεν; Οι δε κατάβα από του σταυρού. **41** Ομοίως δε και οι περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. αρχιερείς εμπαίζοντες μετά των γραμματέων **24** Καὶ ιδών ο Πιλάτος ότι ουδέν αφελεί, αλλά και πρεσβυτέρων, ἐλεγον. **42** Άλλους έσωσεν, μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών ὑδωρ ἐνίψει εαυτόν δεν δύναται να σώσῃ· αν ήναι βασιλεύς τας χειράς αυτού ἐμπροσθεν του όχλου, λέγων· του Ισραήλ, ας καταβή τώρα από του σταυρού Αθώος είμαι από του αίματος του δικαίου και θέλομεν πιστεύσει εις αυτόν· **43** πέποιθεν τούτου· υμείς όψεσθε. **25** Καὶ αποκριθείς πας ο επί τον Θεόν, ας σώσῃ τώρα αυτόν, εάν θέλη λαός είπε· το αἷμα αυτού ας ήναι εφ' ημάς και επί αυτόν· επειδή είπεν ότι Θεού Υἱός είμαι. **44** τα τέκνα ημών. **26** Τότε απέλυσεν εις αυτούς τον Το αυτό δε και οι λησταί οι συσταυρωθέντες Βαραββάν, τον δε Ιησούν μαστιγώσας παρέδωκε μετ' αυτού ονείδιζον εις αυτόν. **45** Από δε διά να σταυρωθή. **27** Τότε οι στρατιώται του ἔκτης ὡρας σκότος ἐγείνεν εφ' ὀλην την γην ηγεμόνος, παραλαβόντες τον Ιησούν εις το ἔως ὡρας εννάτης· **46** περί δε την εννάτην πραιτώριον, συνήθροισαν επ' αυτόν ὄλον το ὡραν ανεβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, τάγμα των στρατιωτών· **28** και εκδύσαντες λέγων· Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί; τουτέστι, Θεέ αυτόν ενέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, **29** μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **47** Καὶ τινές και πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν των εκεί εστώτων ακούσαντες, ἐλεγον ότι τον επί την κεφαλήν αυτού και κάλαμον εις την Ηλίαν φωνάζει ούτος. **48** Καὶ ευθύς ἐδραμεν εις δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν εξ αυτών και λαβών σπόγγον και γεμίσας όξους

και περιθέσας εις κάλαμον επότιζεν αυτόν. και ησφάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον
49 Οι δε λοιποί ἔλεγον· Ἀφες, ας ίδωμεν αν λίθον και επιστήσαντες τους φύλακας.

έρχηται ο Ηλίας να σώσῃ αυτόν. 50 Ο δε Ιησούς πάλιν κράξας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το πνεύμα. 51 Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν ἑως κάτω, και η γη εσείσθη και αι πέτραι εσχίσθησαν, 52 και τα μνημεία ηνοίχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν, 53 και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν εις πολλούς. 54 Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός ήτο ούτος. 55 Ἡσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον Ιησούν από της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· 56 μεταξύ των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσῆ, και η μήτηρ των υιών Ζεβεδαίου. 57 Ὁτε δε ἐγείνεν εσπέρα, ἡλθεν ἀνθρωπος πλούσιος από Αριμαθαίας, το ὄνομα Ιωσήφ, ὅστις και αυτός εμαθήτευσεν εις τον Ιησούν· 58 ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησούν. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθῇ το σώμα. 59 Και λαβών το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν, 60 και θέθεσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον ελατόμησεν εν τη πέτρᾳ, και προσκυλίσας λίθον μέγαν εις την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. 61 Ἡτο δε εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, καθήμεναι απέναντι του τάφου. 62 Και τη επαύριον, ήτις είναι μετά την παρασκευήν, συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον 63 λέγοντες· Κύριε, ενεθυμήθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν ἐτὶ ζων, Μετά τρεις ημέρας θέλω αναστηθῇ. 64 Πρόσταξον λοιπόν να ασφαλισθῇ ο τάφος ἑως της τρίτης ημέρας, μήποτε οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός κλέψωσιν αυτόν και είπωσι προς τον λαόν, Ανέστη εκ των νεκρών· και θέλει είσθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης. 65 Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος· Ἐχετε φύλακας υπάγετε, ασφαλίσατε καθώς εξεύρετε. 66 Οι δε υπήγον

28 Αφού δε επέρασε το σάββατον, περί τα χαράγματα της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ἡλθε Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, διά να θεωρήσωσι τον τάφον. 2 Και ιδού ἐγείνει σεισμός μέγας διότι ἀγγελος Κυρίου καταβάς εξ ουρανού ἡλθε και απεκύλισε τον λίθον από της θύρας και εκάθητο επάνω αυτού. 3 Ἡτο δε η όψις αυτού ως αστραπή και το ἐνδυμα αυτού λευκόν ως χιών. 4 Και από του φόβου αυτού εταφάχθησαν οι φύλακες και ἐγείναν ως νεκροί. 5 Αποκριθείς δε ο ἀγγελος είπε προς τας γυναίκας· μη φοβείσθε σείς· διότι εξεύρω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε· 6 δεν είναι εδώ· διότι ανέστη, καθώς είπεν. Ἐλθετε, ιδετε τον τόπον ὅπου ἐκείτο ο Κύριος. 7 Και υπάγετε ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη εκ των νεκρών, και ιδού, υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν· ιδού, σας είπον. 8 Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου και χαράς μεγάλης ἐδραμον να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού. 9 Ενώ δε ήρχοντο να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού, ιδού, ο Ιησούς απήντησεν αυτάς, λέγων· Χαίρετε. Και εκείναι προσελθούσαι επίασαν τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν. 10 Τότε λέγει προς αυτάς ο Ιησούς· Μη φοβείσθε· υπάγετε, απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί. 11 Ενώ δε αυταί απήρχοντο, ιδού, τινές των φυλάκων ελθόντες εις την πόλιν απήγγειλαν προς τους αρχιερείς πάντα τα γενόμενα, 12 Και συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων και συμβουλευθέντες ἐδωκαν εις τους στρατιώτας αργυρία ικανά, 13 λέγοντες· Είπατε ότι οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός ἐκλεψαν αυτόν, ενώ ημείς εκοιμώμεθα. 14 Και εάν ακουσθή τούτο ενώπιον του ηγεμόνος, ημείς θέλομεν πείσει αυτόν και εσάς θέλομεν κάμει αμερίμνους. 15 Εκείνοι δε λαβόντες τα αργύρια, ἐπραξαν ως εδιδάχθησαν. Και διεφημίσθη ο λόγος ούτος παρά τοις Ιουδαίοις μέχρι της σήμερον. 16 Οι δε ἐνδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν,

εις το όρος όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς. 17 Και ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτόν, τινές δε εδίστασαν. 18 Και προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανώ και επί γης. 19 Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, 20 διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας ἐως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

αλιείς ανθρώπων. 18 Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. 19 Και

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, προχωρήσας εκείθεν ολίγον, είδεν Ιάκωβον Υιού του Θεού. 2 Καθώς είναι γεγραμμένον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν εν τοις προφήταις· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον αυτού, και αυτούς εν τω πλοίω επισκευάζοντας ἄγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει τα δίκτυα, 20 και ευθύς εκάλεσεν αυτούς. Και κατασκευάσει την οδόν σου ἐμπροσθέν σου· 3 αφήσαντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδαίον εν Φωνῇ βιώντος εν τη ερήμῳ, ετοιμάσατε την τω πλοίω μετά των μισθωτών, υπήγον οπίσω οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. 21 Και εισέρχονται εις Καπερναούμ· και αυτού. 4 Ἡτο ο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμῳ ευθύς εν τω σαββάτω εισελθών ο Ιησούς εις και κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις ἀφεσιν την συναγωγήν εδίδασκε. 22 Και εξεπλήγοντο αμαρτιών. 5 Και εξήρχοντο προς αυτόν ὄλος ο διά την διδαχήν αυτού· διότι εδίδασκεν αυτούς τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται, και ως ἔχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς, εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνῃ ποταμῷ υπ^τ 23 Και ἡτο εν τη συναγωγή αυτών ἀνθρωπος αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. 6 ἔχων πνεύμα ακάθαρτον, και ανέκραξε, 24 Ἡτο δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμῆλου λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ ημών και σου, και ἔχων ζώνην δερματίνην περί την οσφύν Ιησούς Ναζαρηνόν; ἡλθες να μας απολέσῃς; σε αυτού, και τρώγων ακρίδας και μέλι ἄγριον. 7 γνωρίζω τις είσαι, ο Ἅγιος του Θεού. 25 Και Και εκήρυττε, λέγων· Ἐρχεται ο ισχυρότερός μου επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και οπίσω μου, του οποίου δεν είμαι ἀξιος σκύψας ἔξελθε εξ αυτού. 26 Και το πνεύμα το ακάθαρτον, να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού. 8 αφού εσπάραξεν αυτόν και ἔκραξε μετά φωνής Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ὑδατι, αυτός δε θέλει μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. 27 Και πάντες σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω. 9 Και εν εκείναις εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους, ταις ημέραις ἡλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αύτη η νέα διδαχή, Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον διότι μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα Ιορδάνην. 10 Και ευθύς ενώ ανέβαινε από πνεύματα, και υπακούουσιν εις αυτόν; 28 Εξήλθε του ὑδατος, είδε τους ουρανούς σχιζομένους δε η φήμη αυτού ευθύς εις ὄλην την περίχωρον και το Πνεύμα καταβαίνοντας περιστεράν επ^τ της Γαλιλαίας. 29 Και ευθύς εξελθόντες εκ της αυτόν· 11 και φωνή ἔγεινεν εκ των ουρανών· συναγωγής, ἡλθον εις την οικίαν Σίμωνος και Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον Ανδρέου μετά του Ιακώβου και Ιωάννου. 30 ευηρεστήθην. 12 Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει Η δε πενθερά του Σίμωνος ἡτο κατάκοιτος αυτόν εις την ἔρημον· 13 και ἡτο εκεί εν τη πάσχουσα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησαν προς ερήμω ημέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος υπό αυτόν περί αυτής. 31 Και πλησιάσας ἡγειρεν του Σατανά, και ἡτο μετά των θηρίων, και οι αυτήν πιάσας την χείρα αυτής, και αφήκεν ἄγγελοι υπηρέτουν αυτόν. 14 Αφού δε παρεδόθη αυτήν ο πυρετός ευθύς, και υπηρέτει αυτούς. 32 ο Ιωάννης, ἡλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν Αφού δε ἔγεινεν εσπέρα, ότε ἔδυσεν ο ήλιος, κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας του ἐφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας Θεού 15 και λέγων ὅτι επληρώθη ο καιρός και και τους δαιμονιζομένους· 33 και η πόλις ὄλη επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε ἡτο συνηγμένη ἐμπροσθεν της θύρας· 34 και και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. 16 Περιπατών εθεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, δεν ἀφινε τα δαιμόνια να λαλώσιν, επειδή ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν διότι ἡσαν εγνώριζον αυτόν. 35 Και το πρωΐ ενώ ἡτο αλιείς· 17 και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐλθετε ὄρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε και υπήγεν οπίσω μου, και θέλω σας κάμει να γείνητε εις ἔρημον τόπον και εκεί προσηγχετο. 36 Και

έδραμον κατόπιν αυτού ο Σίμων και οι μετ¹ Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις αυτού, 37 και ευρόντες αυτόν λέγουσι προς σας; 38 Και λέγει τον παραλυτικόν, Συγκεχωρημέναι είναι αι προς αυτούς: Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον αμαρτίαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και ἐπαρε κωμοπόλεις, διά να κηρύξω και εκεί επειδή τον κράββατόν σου και περιπάτει; 10 αλλά διά διά τούτο εξήλθον. 39 Και εκήρυττεν εν ταις να γνωρίσητε ότι ἔχουσίαν ἔχει ο Υἱός του συναγωγαίς αυτών εις όλην την Γαλιλαίαν ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας και εξέβαλλε τα δαιμόνια. 40 Και ἐρχεται προς λέγει προς τον παραλυτικόν· 11 Προς σε λέγω, αυτόν λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών Σηκώθητι και ἐπάρε τον κράββατόν σου και ἐμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν ὑπαγει εις τον οίκον σου. 12 Και ηγέρθη Θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. 41 Ο δε Ιησούς ευθύς και σηκώσας τον κράββατον, εξήλθεν σπλαγχνισθείς, εξέτεινε την χειρα και ἡγγισεν ενώπιον πάντων, ὡστε εξεπλήσσοντο πάντες αυτόν και λέγει προς αυτόν Θέλω, καθαρίσθητι. και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι ουδέποτε 42 Και ως είπε τούτο, ευθύς ἐφύγεν απ['] αυτού είδομεν τοιαύτα. 13 Και εξήλθε πάλιν παρά η λέπρα, και εκαθαρίσθη. 43 Και προστάξας την θάλασσαν· και πας ο όχλος ἤρχετο προς αυτόν εντόνως, ευθύς απέπεμψεν αυτόν 44 αυτόν, και εδίδασκεν αυτούς. 14 Και διαβαίνων και λέγει προς αυτόν· Πρόσεχε μη είπης προς είδε Λευΐν τον του Αλφαίου καθήμενον εις το μηδένα μηδέν, αλλ' ὑπαγει, δείξον σεαυτόν εις τελώνιον, και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού με. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. 15 Και σου όσα προσέταξεν ο Μωϋσῆς διά μαρτυρίαν ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία εις αυτούς. 45 Άλλ['] εκείνος εξελθών ἤρχισε να αυτού, συνεκάθητο και πολλοί τελώναι και κηρύττη πολλά και να διαφημίζη τον λόγον, αμαρτωλοί μετά του Ιησού και των μαθητών ὡστε πλέον δεν ηδύνατο αυτός να εισέλθη αυτού· διότι ήσαν πολλοί, και ηκολούθησαν φανερά εις πόλιν, αλλ' ήτο ἔξω εν ερήμοις αυτόν. 16 Οι δε γραμματείς και Φαρισαίοι, τόποις^ς και ήρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ['] ημέρας πάλιν εισήλθεν εις

Καπερναούμ και ηκούσθη ότι είναι εις οίκον. 2 Και ευθύς συνήχθησαν πολλοί, ὡστε δεν εχώρουν πλέον αυτούς ουδέ τα πρόθυρα· και εκήρυττεν εις αυτούς τον λόγον. 3 Και ἔρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον υπό τεσσάρων· 4 και μη δυνάμενοι να πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του όχλου, εχάλασσαν την στέγην όπου ήτο, και διατρυπήσαντες καταβιβάζουσι τον κράββατον, εφ['] ου κατέκειτο ο παραλυτικός. 5 Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. 6 Ἡσαν δε τινές των γραμματέων εκεί καθήμενοι και διαλογίζόμενοι εν ταις καρδίαις αυτών· 7 Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός; 8 Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτω διαλογίζονται καθ['] εαυτούς, είπε προς αυτούς·

αφαιρεί από του παλαιού, και γίνεται σχίσμα **9** Και είπε προς τους μαθητάς αυτού να μένη χειρότερον. **22** Και ουδείς βάλλει οίνον νέον πλησίον αυτού εν πλοιάριον εξ αιτίας του εις ασκούς παλαιούς: ει δε μη, ο οίνος ο νέος όχλου, διά να μη συνθλίβωσιν αυτόν **10** διότι διασχίζει τους ασκούς, και ο οίνος εκχέται και εθεράπευσε πολλούς, ώστε ἐπίπτον επ' αυτόν διά οι ασκοί φθείρονται· αλλά πρέπει οίνος νέος να να εγγίσωσιν αυτόν όσοι είχον αρρωστίας: **11** και βάλληται εις ασκούς νέους. **23** Και ότε διέβαινεν τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ότε εθεώρουν αυτόν, εν σαββάτῳ διά των σπαρτών, οι μαθηταί αυτού, προσέπιπτον εις αυτόν και ἔκραζον, λέγοντα ενώ ὕδευον, ἡρχισαν να ανασπώσι τα αστάχνα. ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού. **12** Και πολλά **24** Και οι Φαρισαίοι ἐλεγον προς αυτόν· Ιδού, επετίμα αυτά διά να μη φανερώσωσιν αυτόν. διά τι πράττουσιν εν τοις σάββασιν εκείνο, το **13** Και αναβαίνει εις το ὄρος και προσκαλεί οποίον δεν συγχωρείται; **25** Και αυτός ἐλεγε ὅσους αυτός ήθελε, και υπήγον προς αυτόν. **14** προς αυτούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε τι ἐπράξεν ο Και εξέλεξε δώδεκα, διά να ἤναι μετ' αυτού Δαβίδ, ότε ἐλαβε χρείαν και επείνασεν αυτός και διά να αποστέλλῃ αυτούς να κηρύγτωσι και οι μετ' αυτού; **26** πως εισήλθεν εις τον **15** και να ἔχωσιν εξουσίαν να θεραπεύωσι τας οίκον του Θεού επί Αβιάθαρ του αρχιερέως, και νόσους και να εκβάλλωσι τα δαιμόνια: **16** ἔφαγε τους ἄρτους της προθέσεως, τους οποίους Σίμωνα, τον οποίον επωνόμασε Πέτρον, **17** και δεν είναι συγκεκυρημένον ειμή εις τους ιερείς Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον να φάγωσι, και ἔδωκε και εις τους ὄντας μετ' αδελφόν του Ιακώβου· και επωνόμασεν αυτούς αυτού; **27** Και ἐλεγε προς αυτούς· το σάββατον Βοανεργές, το οποίον σημαίνει Υιοί βροντῆς: **18** ἔγεινε διά τον ἀνθρωπον, ουχί ο ἀνθρωπος διά και Ανδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαίον το σάββατον: **28** ώστε ο Υιός του ανθρώπου και Ματθαίον και Θωμάν και Ιάκωβον τον κύριος είναι και του σαββάτου.

3 Και εισήλθε πάλιν εις την συναγωγήν· και ἵτο εκεὶ ἀνθρωπος ἔχων εξηραμμένην την χείρα. **2** Και παρετήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και λέγει προς τον ἀνθρωπον τον ἔχοντα εξηραμμένην την χείρα· Σηκώθητι εις το μέσον. **4** Και λέγει προς αυτούς· Είναι συγκεκυρημένον εν σαββάτῳ να αγαθοποιήσῃ τις ή να κακοποιήσῃ; να σώσῃ ψυχήν ή να θανατώσῃ; οι δε εσιώπων. **5** Και περιβλέψας αυτούς μετ' οργής, λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, λέγει προς τον ἀνθρωπον· Ἐκτεινον την χείρα σου. Και εξέτεινε, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η ἀλλη. **6** Και εξελθόντες οι Φαρισαίοι συνεβούλευθησαν ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτόν, διά να απολέσωσιν αυτόν. **7** Και ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των μαθητών αυτού προς την θάλασσαν· και ηκολούθησαν αυτόν πολύ πλήθος από της Γαλιλαίας και από της Ιουδαίας **8** και από Ιεροσολύμων και από της Ιδουμαίας και από πέραν του Ιορδάνου και οι περί Τύρον και Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες όσα ἐπραττεν, ἥλθον προς αυτόν.

Κανανίτην **19** και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, δόστις και παρέδωκεν αυτόν. **20** Και ἐρχονται εις οίκον τινά· και συναθροίζεται πάλιν όχλος, ώστε αυτοί δεν ηδύναντο μηδέ να φάγωσιν ἄρτον. **21** Και ότε ἤκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να πιάσωσιν αυτόν· διότι ἐλεγον διά είναι ἔξω εαυτού. **22** Και οι γραμματείς, οίτινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων, ἐλεγον διά έχει Βεελζεβούλ, και διά του ἀρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **23** Και προσκαλέσας αυτούς, ἐλεγε προς αυτούς διά παραβολῶν· Πως δύναται Σατανάς να εκβάλλῃ Σατανάν; **24** και εάν βασιλεία διαιρεθή καθ' εαυτής, η βασιλεία εκείνη δεν δύναται να σταθή· **25** και εάν οικία διαιρεθή καθ' εαυτής, η οικία εκείνη δεν δύναται να σταθή. **26** Και αν ο Σατανάς εσηκώθη καθ' εαυτού και διηρέθη, δεν δύναται να σταθή, αλλ' ἔχει τέλος. **27** Ουδείς δύναται να αρπάσῃ τα σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω ότι πάντα τα αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθή εις τους

υιούς των ανθρώπων και αι βλασφημίαι, όσας επιστρέψωσι και συγχωρηθώσιν εις αυτούς τα βλασφημήσωσιν· **29** οστις όμως βλασφημήσῃ αμαρτίματα. **30** Και λέγει προς αυτούς· Δεν εις το Πνεύμα το Ἅγιον, δεν ἔχει συγχώρησιν γνωρίσει πάσας τας παραβολάς; **31** Ο σπείρων καταδίκης· (*aiōn g165, aiōnios g166*) **30** διότι ἐλεγον, τον λόγον σπείρει. **35** Οι δε παρά την οδόν Πνεύμα ακάθαρτον ἔχει. **31** Ἐρχονται λοιπόν οι είναι ούτοι, εις τους οποίους σπείρεται ο λόγος, αδελφοί και η μήτηρ αυτού, και σταθέντες ἔξω και όταν ακούσωσιν, ευθύς ἔρχεται ο Σατανάς, απέστειλαν προς αυτόν και ἔκραζον αυτόν. **32** και αφαιρεί τον λόγον τον εσπαρμένον εν ταις Και εκάθητο όχλος περὶ αυτόν· εἴπον δε προς καρδιάις αυτών. **33** Και ομοίως οι επί τα πετρώδη αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ἔξω σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες όταν ακούσωσι σε ζητούσι. **34** Και απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· τον λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, **35** Τις είναι η μήτηρ μου ή οι αδελφοί μου; **36** Και δεν ἔχουσιν όμως ρίζαν εν εαυτοίς, αλλ' είναι περιβλέψας κύκλω προς τους καθημένους περί πρόσκαιροι· ἐπειτα όταν γείνη θλίψις ή διωγμός αυτόν, λέγει· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. **37** Και οι μου· **38** διότι όστις κάμη το θέλημα του Θεού, εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ούτος είναι αδελφός μου και αδελφή μου και ακούουσι τον λόγον, **39** και αι μέριμναι του μήτηρ.

αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίαι των ἄλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται ἀκαρπος. (*aiōn g165*)

20 Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν.

21 Και ἐλέγε προς αυτούς· Μήπως ο λύχνος

έρχεται διά να τεθή υπό τον μόδιον ή υπό την κλίνην; ουχὶ διά να τεθή επί τον λυχνοστάτην;

22 διότι δεν είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν

θέλει φανερωθῆν, ουδὲ ἔγεινε τι απόκρυφον,

το οποίον δεν θέλει ελθεί εις το φανερόν. **23**

Όστις ἔχει ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **24**

Και ἐλέγε προς αυτούς· Προσέχετε τι ακούετε.

Με οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθή εις

εσάς, και θέλει γείνει προσθήκη εις εσάς τους

ακούοντας. **25** Διότι όστις ἔχει, θέλει δοθῆ

εις αυτόν· και όστις δεν ἔχει, και εκείνο το

οποίον ἔχει θέλει αφαιρεθῆ απ' αυτού. **26** Και

ἐλέγεν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως

εάν ἀνθρωπος ρίψῃ τον σπόρον επί της γης, **27**

και κοιμάται και σηκώνηται νύκτα και ημέραν,

και ο σπόρος βλαστάνη και αυξάνη καθώς

αυτός δεν εξέύρει. **28** Διότι αφ' εαυτής η γη

καρποφορεί, πρώτον χόρτον, ἐπειτα αστάχυν,

ἐπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύω. **29** Όταν

δε ωριμάσῃ ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το

δρέπανον, διότι ήλθεν ο θερισμός. **30** Ἐτι ἐλεγε-

4 Και πάλιν ήρχισε να διδάσκη πλησίον της θαλάσσης· και συνήχθη προς αυτόν όχλος πολύς, ώστε εισελθών εις το πλοίον εκάθητο εἰς την θάλασσαν· και πας ο όχλος ήτο επί της γης πλησίον της θαλάσσης. **2** Και εδίδασκεν αυτούς διά παραβολών πολλά, και ἐλεγε προς αυτούς εν τη διδαχῇ αυτού· **3** Ακούετε· ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά παραβολών πολλά, και ἐλεγε προς αυτούς εν τη διδαχῇ αυτού· **4** Και ενώ ἐσπειρεν, ἀλλο μεν ἐπεσε παρά την οδόν, και ἥλθον τα πετεινά του ουρανού και κατέφαγον αυτό. **5** Ἀλλο δε ἐπεσεν επί το πετρώδες, όπου δεν είχε γην πολλήν, και ευθύς ανεφύη, διότι δεν είχε βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ἡλιος εκαυματίσθη, και επειδή δεν είχε ρίζαν εξηράνθη. **7** Και ἀλλο ἐπεσεν εις τας ακάνθας, και ανέβησαν αι ἀκανθαι και συνέπνιξαν αυτό, και καρπόν δεν ἐδωκε· **8** και ἀλλο ἐπεσεν εις την γην την καλήν και ἐδιδε καρπόν αναβαίνοντα και αυξάνοντα, και ἐδωκεν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. **9** Και ἐλεγε προς αυτούς· Ο ἔχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **10** Ὁτε δε ἐμεινε καταμόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν μετά των δώδεκα περί της παραβολής. **11** Και ἐλεγε προς αυτούς· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εις εκείνους δε τους ἔξω διά παραβολών τα πάντα γίνονται, **12** διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη ἰδωσι, και να νοήσωσιν ακούοντες και να μη νοήσωσι, μήποτε

Με τι να ομοιώσωμεν την βασιλείαν του Θεού; μακρόθεν, ἔδραμε και προσεκύνησεν αυτόν, ἡ με ποίαν παραβολήν να παραβάλωμεν αυτήν; 7 και κράξας μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι 31 Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, όστις, όταν είναι μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υἱέ του Θεού σπαρή επί της γης, είναι μικρότερος πάντων του υψίστου; ορκίωσε εις τον Θεόν, μη με των σπερμάτων των επί της γῆς 32 αφού βασανίσης. 8 Διότι ἐλεγε προς αυτόν· Ἐξελθε δε σπαρή, αναβαίνει και γίνεται μεγαλήτερος από του ανθρώπου το πνεύμα το ακάθαρτον. πάντων των λαχάνων και κάμνει κλάδους 9 Και ηρώτησεν αυτόν· Τι είναι το όνομά σου; μεγάλους, ώστε υπό την σκιάν αυτού δύνανται Και απεκρίθη λέγων· Λεγεών είναι το όνομά τα πετεινά του ουρανού να κατασκηνώσι. 33 μου, διότι πολλοί είμεθα. 10 Και παρεκάλει Και διά τοιούτων πολλών παραβολών ελάλει αυτόν πολλά να μη αποστείλη αυτούς ἔξω της προς αυτούς τον λόγον, καθώς ήδύναντο να χώρας. 11 Ἡτο δε εκεί προς τα ὄρη αγέλη μεγάλη ακούωσι, 34 χωρίς δε παραβολής δεν ελάλει χοίρων βοσκομένη. 12 και παρεκάλεσαν αυτόν προς αυτούς· κατ ιδίαν όμως εξήγει πάντα εις πάντες οι δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ημάς εις τους μαθητάς αυτού. 35 Και λέγει προς αυτούς τους χοίρους, διά να εισέλθωμεν εις αυτούς. 13 εν εκείνη τη ημέρᾳ, ότε ἔγινεν εσπέρα· Ας Και ο Ιησούς ευθύς επέτρεψεν εις αυτούς. Και διέλθωμεν εις το πέραν. 36 Και αφήσαντες εξελθόντα τα πνεύματα τα ακάθαρτα εισήλθον τον όχλον, παραλαμβάνοντας αυτόν ως ήτο εις τους χοίρους· και ώρμησεν η αγέλη κατά εν τω πλοίω και ἀλλα δε πλοιάρια ήσαν μετ' του κρημνού εις την θάλασσαν· ήσαν δε ἔως αυτού. 37 Και γίνεται μέγας ανεμοστρόβιλος δύο χιλιάδες· και επινίγοντο εν τη θαλάσσῃ. και τα κύματα εισέβαλλον εις το πλοίον, ώστε 14 Οι δε βόσκοντες τους χοίρους ἔφυγον και αυτό ἡδη εγεμίζετο. 38 Και αυτός ήτο επί της ανήγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς· πρύμνης κοιμώμενος επί το προσκεφάλαιον· και εξήλθον διά να ἴδωσι τι είναι το γεγονός. 15 και εξυπνούσιν αυτόν και λέγουσι προς αυτόν· Και ἔρχονται προς τον Ιησούν, και θεωρούσι Διδάσκαλε, δεν σε μέλει ότι χανόμεθα; 39 Και τον δαιμονιζόμενον, όστις είχε τον λεγεώνα, στηκωθείς επετίμησε τον ἄνεμον και είπε προς καθήμενον και ενδέδυμένον και σωφρονούντα, την θάλασσαν· Σιώπα, ησύχασον. Και ἐπαυσεν και εφοβήθησαν. 16 Και διηγήθησαν προς ο ἄνεμος, και ἔγινεν γαλήνη μεγάλη. 40 Και αυτούς οι ιδόντες πως ἔγινε το πράγμα εις τον είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε ούτω δειλοί; πως δαιμονιζόμενον, και περί των χοίρων. 17 Και δεν ἔχετε πίστιν; 41 Και εφοβήθησαν φόβον ἥρχισαν να παρακαλώσιν αυτόν να αναχωρήση μέγαν και ἔλεγον προς αλλήλους· Τις λοιπόν από των ορίων αυτών. 18 Και ότε εισήλθεν είναι ούτος, ότι και ο ἄνεμος και η θάλασσα εις το πλοίον, παρεκάλει αυτόν ο δαιμονισθείς υπακούουσιν εις αυτόν;

5 Και ἥλθον εις το πέραν της θαλάσσης εις την χώραν των Γαδαρηνών. 2 Και ως εξήλθεν εκ του πλοίου, ευθύς απήντησεν αυτόν εκ των μνημείων ἀνθρωπος ἔχων πνεύμα ακάθαρτον, 3 όστις είχε την κατοικίαν εν τοις μνημείοις, και ουδείς ηδύνατο να δέση αυτόν ουδέ με αλύσεις, 4 διότι πολλάκις είχε δεθή με ποδόδεσμα και με αλύσεις, και διεσπάσθησαν υπ' αυτού αι αλύσεις και τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, και ουδείς ίσχυε να δαμάσῃ αυτόν· 5 και διά παντός νύκτα και ημέραν ἥτο εν τοις ὄρεσι και εν τοις μνημείοις, κράζων και κατακόπτων εαυτόν με λίθους. 6 Ιδών δε τον Ιησούν από

τας χείρας σου επ' αυτήν, διά να σωθή και θέλει ευθύς εσηκώθη το κοράσιον και περιεπάτει· ζήσει. 24 Και υπήγε μετ' αυτού· και ηκολούθει διότι ήτο ετών δώδεκα. Και εξεπλάγησαν με αυτόν όχλος πολύς, και συνέθλιβον αυτόν. 25 ἐκπληξιν μεγάλην. 43 Και παρήγγειλεν εις Και γυνή τις, ἔχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα ἑτη αυτούς πολλά να μη μάθη μηδείς τούτο και είπε 26 και πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών και να δοθή εις αυτήν να φάγη.

δαπανήσασα πάσαν την περιουσίαν αυτής και μηδέν ωφεληθείσα, αλλά μάλλον εις το χείρον ελθούσα, 27 ακούσασα περί του Ιησού, ήλθε μεταξύ του όχλου ὡπισθεν και ἤγγισε το ιμάτιον αυτού· 28 διότι ἐλέγεν ότι και αν τα ιμάτια αυτού εγγίσω, θέλω σωθή. 29 Και ευθύς εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής, και ησθάνθη εν τω σώματι αυτής ότι ιατρεύθη από της μάστιγος. 30 Και ευθύς ο Ιησούς, νοίσας εν εαυτώ την δύναμιν την εξελθούσαν απ' αυτού, στραφείς εν τω όχλω ἐλεγε· Τις ἤγγισε τα ιμάτιά μου; 31 Και ἐλέγον προς αυτόν οι μαθηταί αυτόν· Βλέπεις τον όχλον συνθλίβοντά σε, και λέγεις τις μου ἤγγισε; 32 Και περιέβλεπε διά να ἴδη την πράξασαν τούτο. 33 Η δε γυνή, φοβήθείσα και τρέμουσα, επειδή ἤξευρε τι ἔγεινεν επ' αυτήν, ήλθε και προσέπεσεν εις αυτόν και είπε προς αυτήν πάσαν την αλήθειαν. 34 Ο δε είπε προς αυτήν· Θύγατερ, η πίστις σου σε ἔσωσεν· ὑπαγε εις ειρήνην και ἔσο υγιής από της μάστιγός σου. 35 Ενώ αυτός ελάλει ἑτι, ἔρχονται από του αρχισυναγώγου, λέγοντες ότι η θυγάτηρ σου απέθανε· τι πλέον ενοχλείς τον Διδάσκαλον; 36 Ο δε Ιησούς, ευθύς ότε ἤκουσε τον λόγον λαλούμενον, λέγει προς τον αρχισυνάγωγον· Μη φοβού, μόνον πίστευε. 37 Και δεν αφίκεν ουδένα να ακολουθήσῃ αυτόν ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννη τον αδελφόν Ιακώβου. 38 Και ἐρχεται εις τον οίκον του αρχισυναγώγου και βλέπει θόρυβον, κλαίοντας και αλαλάζοντας πολλά, 39 και εισελθών λέγει προς αυτούς· Τι θορυβείσθε και κλαίετε; το παιδίον δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. 40 Και κατεγέλων αυτού. Ο δε, αφού εξέβαλεν ἀπαντας, παραλαμβάνει τον πατέρα του παιδίου και την μητέρα και τους μεθ' εαυτού και εισέρχεται όπου ἐκείτο το παιδίον, 41 και πιάσας την χείρα του παιδίου, λέγει προς αυτήν· Ταλιθά, κούμι· το οποίον μεθερμηνεύομενον είναι, Κοράσιον, σοι λέγω, σηκώθητι. 42 Και

6 Και εξήλθεν εκείθεν και ήλθεν εις την πατρίδα αυτού· και ακολουθούσιν αυτόν οι μαθηταί αυτού. 2 Και ότε ήλθε το σάββατον, ἥρχισε να διδάσκῃ εν τη συναγωγῇ· και πολλοί ακούοντες εξεπλήττοντο και ἐλεγον· Πόθεν εις τούτον ταύτα; και τις η σοφία η δοθείσα εις αυτόν, ώστε και θαύματα τοιαύτα γίνονται διά των χειρών αυτού; 3 δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο υιός της Μαρίας, αδελφός δε του Ιακώβου και Ιωσή και Ιούδα και Σίμωνος; και δεν είναι αι αδελφαί αυτού ενταύθα παρ' ημίν; Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. 4 Ἐλεγε δε προς αυτούς ο Ιησούς ότι δεν είναι προφήτης ἀνευ τιμῆς ειμῇ εν τη πατρίδι αυτού και μεταξύ των συγγενών και εν τη οικίᾳ αυτού. 5 Και δεν ηδύνατο εκεί ουδέν θαύμα να κάμη, ειμή ότι επί ολίγους αρρώστους επιθέσας τας χείρας εθεράπευσεν αυτούς· 6 και εθαύμαζε διά την απιστίαν αυτών. Και περιήρχετο τας κώμας κύκλω διδάσκων. 7 Και προσκαλέσας τους δώδεκα, ἥρχισε να αποστέλλῃ αυτούς δύο, και ἐδίδεν εις αυτούς εξουσίαν κατά των πνευμάτων των ακαθάρτων, 8 και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη βαστάζωσι μηδέν εις την οδόν ειμῇ ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη ἄρτον, μη χαλκόν εις την ζώνην, 9 αλλά να ἡναι υποδεδεμένοι σανδάλια και να μη ενδύωνται δύο χιτώνας. 10 Και ἐλεγε προς αυτούς· Ὄπου εάν εισέλθητε εις οικίαν, εκεί μένετε εωσού εξέλθητε εκείθεν. 11 Και όσοι δεν σας δεχθώσι μηδέ σας ακούσωσιν, εξερχόμενοι εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υποκάτω των ποδών σας διά μαρτυρίαν εις αυτούς. Αληθώς σας λέγω, ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή Γόμορρα εν ημέρα κρίσεως, παρά εις την πόλιν εικείνην. 12 Και εξελθόντες εκήρυττον να μετανοήσωσι, 13 και εξέβαλλον πολλά δαιμόνια και ήλειφον πολλούς αρρώστους με ἔλαιον και εθεράπευσον. 14 Και ἤκουσεν ο βασιλεύς Ηρώδης· διότι φανερόν ἔγεινε το όνομα αυτού· και ἐλεγεν

ότι Ιωάννης ο Βαπτιστής ανέστη εκ νεκρών, εσήκωσαν το πτώμα αυτού και ἔθεσαν αυτό εν και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. μνημείω. 30 Καὶ συνάγονται οι απόστολοι προς 15 Ἀλλοι ἐλεγον ότι ο Ἡλίας είναι· ἄλλοι τὸν Ἰησούν και απήγγειλαν προς αυτόν πάντα, δε ἐλεγον ότι προφήτης είναι ἡ ως εις των και ὅσα ἐπράξαν και ὅσα εδίδαξαν. 31 Καὶ εἴπε προφητών. 16 Ακούσας δε ο Ἡρώδης είπεν προς αυτούς· Ἐλθετε σεις αυτοί κατ' ιδίαν εις ότι ούτος είναι ο Ιωάννης, τον οποίον εγώ τόπον ἐρημον και αναπαύεσθε ολίγον· διότι απεκεφάλισα· αυτός ανέστη εκ νεκρών. 17 ήσαν πολλοί οι ερχόμενοι και οι υπάγοντες, και Διότι αυτός ο Ἡρώδης απέστειλε και επίασε τον ουδέ να φάγωσιν ηυκαίρουν· 32 και υπήγον εις Ιωάννην και ἔδεσεν αυτόν εν τη φυλακή διά την ἐρημον τόπον με το πλοίον κατ' ιδίαν. 33 Καὶ Ἡρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού είδον αυτούς υπάγοντας οι όχλοι, και πολλοί αυτού, επειδή είχε λάβει αυτήν εις γυναίκα. 18 εγνώρισαν αυτόν και συνέδραμον εκεί πεζοί Διότι ο Ιωάννης ἐλεγε προς τον Ἡρώδην ότι από πασῶν των πόλεων και φθάσαντες προ δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να ἔχῃς την αυτών συνήχθησαν πλησίον αυτού. 34 Εξελθών γυναίκα του αδελφού σου. 19 Η δε Ἡρωδιάς δε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη εμίσει αυτόν και ήθελε να θανατώσῃ αυτόν, δι' αυτούς, επειδή ήσαν ως πρόβατα μη ἔχοντα και δεν ηδύνατο. 20 Διότι ο Ἡρώδης εφοβείτο ποιμένα, και ήρχισε να διδάσκῃ αυτούς πολλά. τον Ιωάννην, γνωρίζων αυτόν ἀνδρα δίκαιον 35 Και επειδή είχεν ἡδη παρέλθει ώρα πολλή, και ἀγιον, και διεφύλαττεν αυτόν και ἔκαμνε προσελθόντες προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, πολλά ακούων αυτού και ευχαρίστως ἤκουεν λέγουσιν ότι ἐρήμος είναι ο τόπος και παρήλθεν αυτού. 21 Καὶ ότε ἤλθεν ἀρμόδιος ημέρα, καθ' ἡδη πολλή ώρα· 36 απόλυσον αυτούς, διά να ην ο Ἡρώδης ἔκαμνεν εν τοις γενεθλίοις αυτού υπάγωσιν εις τους πέριξ αγρούς και κώμας δείπνον εις τους μεγιστάνας αυτού και εις τους και αγοράσωσιν εις εαυτούς ἀρτους διότι δεν χιλιάρχους και τους πρώτους της Γαλιλαίας, 22 ἔχουσι τι να φάγωσιν. 37 Ο δε αποκριθείς είπε και εισήλθεν η θυγάτηρ αυτής της Ἡρωδιάδος προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσι. και εχόρευσε και ἤρεσεν εις τον Ἡρώδην και Και λέγουσι προς αυτόν· Να υπάγωμεν να τους συγκαθημένους, είπεν ο βασιλεύς προς το αγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἀρτους και να κοράσιον Ζήτησόν με ό, τι αν θέλης, και θέλω δώσωμεν εις αυτούς να φάγωσιν; 38 Ο δε λέγει σοι δώσει. 23 Καὶ ὥμοσε προς αυτήν ότι θέλω προς αυτούς· Πόσους ἀρτους ἔχετε; υπάγετε σοι δώσει ό, τι με ζητήσης, ἔως του ημίσεος της και ίδετε. Και αφού είδον, λέγουσι· Πέντε, βασιλείας μου. 24 Η δε εξελθούσα είπε προς και δύο οψάρια. 39 Και προσέταξεν αυτούς την μητέρα αυτής· Τι να ζητήσω; Η δε είπε· να καθίσωσι πάντας επί του χλωρού χόρτου Την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. 25 Καὶ συμπόσια συμπόσια. 40 Καὶ εκάθησαν πρασιάι ευθύς εισελθούσα μετά σπουδῆς εις τον βασιλέα, ανά εκατόν και ανά πεντήκοντα. 41 Καὶ λαβών εζήτησε λέγουσα· Θέλω να μοι δώσης πάραυτα τους πέντε ἀρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. εις τον ουρανόν ηυλόγησε και κατέκοψε τους 26 Καὶ ο βασιλεύς, αν και ελυπήθη πολύ, διά ἀρτους και ἔδιδεν εις τους μαθητάς αυτού τους ὄρκους ὁμως και τους συγκαθημένους διά να βάλωσιν ἐμπροσθεν αυτών, και τα δύο δεν ηθέλησε να απορρίψῃ την αίτησιν αυτής. οψάρια εμοίρασεν εις πάντας. 42 Και ἐφαγον 27 Και ευθύς αποστείλας ο βασιλεύς δήμιον, πάντες και εχορτάσθησαν. 43 Και εσήκωσαν προσέταξε να φερθή η κεφαλή αυτού. Ο δε από των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις απελθών απεκεφάλισεν αυτόν εν τη φυλακή και από των οψαρίων. 44 Ήσαν δε οι φαγόντες 28 και ἐφερε την κεφαλήν αυτού επί πίνακι τους ἀρτους ἔως πεντακισχίλιοι ἀνδρες. 45 και ἐδωκεν αυτήν εις το κοράσιον, και το Και ευθύς ηνάγκασε τους μαθητάς αυτού να κοράσιον ἐδωκεν αυτήν εις την μητέρα αυτής. εμβώσιν εις το πλοίον και να προϋπάγωσιν 29 Και ακούσαντες οι μαθηταί αυτού, ήλθον και εις το πέραν προς Βηθσαϊδάν, εωσού αυτός

απολύση τον όχλον· 46 και απολύσας αυτούς, ανίπτους τρώγουσι τον άρτον; 60 δε αποκριθείς υπήγειν εις το όρος να προσευχηθή. 47 Καὶ εἴπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ο ὅτε ἔγεινεν εσπέρα, τὸ πλοίον ἡτο εν τῷ μέσῳ Ησαΐας περὶ υψών των υποκριτῶν, ως είναι τῆς θαλάσσης καὶ αὐτός μόνος επὶ τῆς γῆς. γεγραμμένον· Ούτος ο λαός διὰ τῶν χειλέων 48 Καὶ εἶδεν αὐτούς βασανιζομένους εἰς τὸ να με τιμᾶ, η δε καρδία αυτῶν μακράν απέχει απ' κωπηλατώσι· διότι ἡτο ο ἀνέμος εναντίος εἰς εμού. 7 Εἰς μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες αυτούς· καὶ περὶ τὴν τετάρτην φυλακήν της διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. 8 Διότι νυκτός ἔρχεται πρὸς αὐτούς περιπατών επὶ τῆς αφήσαντες τὴν εντολήν του Θεού, κρατείτε τὴν θαλάσσης, καὶ ήθελε να περάσῃ αὐτούς. 49 Οι δε παράδοσιν των ανθρώπων, πλύματα ζεστών ιδόντες αυτόν περιπατούντα επὶ τῆς θαλάσσης καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαύτα ενόμισαν ὅτι είναι φάντασμα καὶ ανέκραξαν· πολλά κάμνετε. 9 Καὶ ἐλεγε πρὸς αὐτούς· 50 διότι πάντες είδον αὐτόν καὶ εταράχθησαν. Καλῶς αθετείτε τὴν εντολήν του Θεού, διὰ Καὶ ευθύς ελάλησε μετ' αὐτών καὶ λέγει πρὸς να φυλάττητε τὴν παράδοσίν σας. 10 Διότι αυτούς Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. 51 Καὶ ο Μωϋσής είπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ ανέβη πρὸς αὐτούς εἰς τὸ πλοίον, καὶ ἐπαυσεν ο τὴν μητέρα σου. καὶ· Ο κακολογών πατέρα ἀνέμος· καὶ εξεπλήτητον καθ' εαυτούς λίαν καθ' ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται. 11 σεις υπερβολήν καὶ εθαύμαζον. 52 Διότι δεν ενόησαν ὄμως λέγετε· Εάν ἀνθρωπος εἴπη πρὸς τὸν εκ τῶν ἀρτῶν, επειδὴ η καρδία αυτῶν ἡτο πατέρα ή πρὸς τὴν μητέρα, Κορβάν, τουτέστι πεπωρωμένη. 53 Καὶ διαπεράσαντες ἥλθον εἰς δώρον, είναι ό, τι ήθελες αφεληθή εξ εμού, τὴν γην Γεννησαρέτ καὶ ελιμενίσθησαν. 54 Καὶ αρκεί, 12 καὶ δεν αφίνετε πλέον αὐτόν να ὅτε εξήλθον εκ του πλοίου, ευθύς γνωρίσαντες κάμη ουδέν εἰς τὸν πατέρα αυτού ή εἰς τὴν αὐτόν, 55 ἔδραμον εἰς πάντα τα περίχωρα εκείνα μητέρα αυτού, 13 ακυρούντες τὸν λόγον του καὶ ἥρχισαν να περιφέρωσιν επὶ τῶν κραββάτων Θεού χάριν τῆς παραδόσεώς σας, τὴν οποίαν τους αρρώστους, όπου ἡκουον ὅτι είναι εκεί· παρεδώκατε· καὶ κάμνετε παρόμοια τοιαύτα 56 Καὶ ὅπου εισήρχετο εἰς κώμας ή πόλεις ή πολλά. 14 Καὶ προσκαλέσας πάντα τὸν όχλον, αγρούς, ἔθετον εἰς τας αγοράς τους ασθενείς ἐλεγε πρὸς αὐτούς· Ακούετε μου πάντες καὶ καὶ παρεκάλουν αὐτόν να εγγίσωσι καν το νοείτε. 15 Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον ἔξωθεν κράσπεδον του ιματίου αυτού· καὶ όσοι ἡγγιζον του ανθρώπου εἰς αὐτόν, το οποίον δύναται να αὐτόν, εθεραπεύοντο.

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτόν οι Φαρισαῖοι καὶ τινές τῶν γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· 2 καὶ ιδόντες τινάς τῶν μαθητῶν αὐτού τρώγοντας ἀρτούς με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ανίπτους, εμέμφησαν αὐτούς· 3 διότι οι Φαρισαῖοι καὶ πάντες οι Ιουδαῖοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του αγκώνος τας χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιφθώσι, δεν τρώγουσιν· είναι καὶ ἄλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων καὶ ζεστών καὶ σκευών χαλκίνων καὶ κλινών· 5 ἐπειτα ερωτώσιν αὐτόν οι Φαρισαῖοι καὶ οι γραμματεῖς· Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας

μολύνη αὐτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αὐτού, εκείνα είναι τα μολύνοντα τὸν ἀνθρωπον. 16 Ο ἔχων ώτα διὰ να ακούῃ, ας ακούῃ. 17 Καὶ ὅτε εισήλθεν εἰς οίκον από τὸν όχλου, ηρώτων αὐτόν οι μαθηταί αὐτού περὶ τῆς παραβολῆς. 18 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Ούτω καὶ σεις ασύνετοι είσθε; δεν καταλαμβάνετε ὅτι παν τὸ ἔξωθεν εισερχόμενον εἰς τὸν ἀνθρωπον δεν δύναται να μολύνη αὐτόν; 19 διότι δεν εισέρχεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτού, αλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εξέρχεται εἰς τὸν αφεδρώνα, καθαρίζον πάντα τα φαγητά. 20 Ἐλεγε δε ὅτι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τὸν ἀνθρωπον. 21 Διότι ἔσωθεν εκ τῆς καρδίας των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, 22 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα

πονηρόν· βλασφημία, υπερηφανία, αφροσύνη· λέγει προς αυτούς 2 Σπλαγχνίζομαι διά τον 23 πάντα ταύτα τα πονηρά ἔσωθεν εξέρχονται όχλον, ότι τρεις ἡδη ημέρας μένουσι πλησίον και μολύνουσι τον ἀνθρωπον. 24 Και σηκωθείς μου και δεν ἔχουσι τι να φάγωσι 3 και εάν εκείθεν υπήγειν εις τα μεθόρια Τύρου και απολύσω αυτούς νήστεις εις τους οίκους αυτών, Σιδώνος. Και εισελθών εις την οικίαν, δεν ἡθελε θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ να μάθῃ τούτο μηδείς, δεν ἡδυνήθη όμως να αυτών ἡλθον μακρόθεν. 4 Και απεκρίθησαν κρυφθῆ. 25 Διότι ακούσασα περὶ αυτού γυνή τις, προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει της οποίας το θυγατριον είχε πνεύμα ακάθαρτον, τις δυνηθή να χορτάσῃ τούτους από ἄρτων ἥλθε και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού· 26 εδώ επὶ της ερημίας; 5 Και ηρώτησεν αυτούς· ήτο δε η γυνή Ελληνίς, Συροφοίνισσα το γένος· Πόσους ἀρτους ἔχετε; Οι δε είπον· Επτά. 6 και παρεκάλει αυτόν να εκβάλῃ το δαιμόνιον Και προσέταξε τον όχλον να καθήσωσιν επὶ εκ της θυγατρός αυτής. 27 Ο δε Ιησούς είπε προς της γής· και λαβών τους επτά ἀρτους, αφού αυτήν· Ἀφες πρώτον να χορτασθώσι τα τέκνα· ευχαρίστησεν, ἐκοψε και ἐδίδεν εις τους μαθητάς διότι δεν είναι καλόν να λάβῃ τις τον ἄρτον αυτού διά να βάλωσιν ἐμπροσθεν του όχλου· των τέκνων και να ρίψῃ εις τα κυνάρια. 28 Η και ἔβαλον. 7 Είχον και ολίγα οιφαράκια· δε απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και αυτά. 8 αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης Ἐφαγον δε και εχορτάσθησαν, και εστίκωσαν τρώγουσιν από των ψιχίων των παιδίων. 29 περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. 9 Και είπε προς αυτήν· Διά τούτον τον λόγον Ἡσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και ὑπαγε· εξήλθε το δαιμόνιον από της θυγατρός απέλυσεν αυτούς. 10 Και ευθύς εμβάς εις σου. 30 Και ότε υπήγειν εις τον οίκον αυτής, το πλοίον μετά των μαθητών αυτού, ἥλθεν εύρεν διτο δαιμόνιον εξήλθε και την θυγατέρα εις τα μέρη Δαλμανουθά. 11 Και εξήλθον οι κειμένην επί της κλίνης. 31 Και πάλιν εξελθών Φαρισαίοι και ἱρχισαν να κάμνωσιν ερωτήσεις εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνος ἥλθε προς προς αυτόν, και εζήτουν παρ' αυτού σημείον την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των από του ουρανού, πειράζοντες αυτόν. 12 Τότε ορίων της Δεκαπόλεως. 32 Και φέρουσι προς αναστενάξας εκ καρδίας αυτού, λέγει· Διά αυτόν κωφόν μοιγιάλον και παρακαλούσιν τι η γενεά αύτη σημείον ζητεῖ; αληθώς σας αυτόν να επιθέστη την χείρα επ' αυτόν. 33 Και λέγω, δεν θέλει δοθή εις την γενεάν ταύτην παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου σημείον. 13 Και αφήσας αυτούς εισήλθε πάλιν ἔβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, εις το πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. 14 και πτύσας ἤγγισε την γλώσσαν αυτού, 34 Ελησμόνησαν δε να λάβωσιν ἄρτους και δεν και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εστέναξε και είχον μεθ' εαυτών εν τω πλοίω ειμή ἐνα ἄρτον. λέγει προς αυτόν· Εφφαθά, τουτέστιν Ανοίχθητι. 15 Και παρήγγελλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, 35 Και ευθύς ηνοίχθησαν τα ώτα αυτού και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και ελάλει της ζύμης του Ηρώδου. 16 Και διελογίζοντο προς ορθώς. 36 Και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη αλλήλους, λέγοντες ότι ἄρτους δεν ἔχομεν. είπωσι τούτο εις μηδένα· πλην όσον αυτός 17 Νοήσας δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι παρήγγελλεν εις αυτούς, τόσον περισσότερον διαλογίζεσθε ότι δεν ἔχετε ἄρτους; έτι δεν νοείτε εκείνοι εκήρυττον. 37 Και εξεπλήγτοντο καθ' ουδέ καταλαμβάνετε; έτι πεπωρωμένην ἔχετε υπερβολήν, λέγοντες· Καλώς ἐπραξε τα πάντα· την καρδίαν σας; 18 οφθαλμούς ἔχοντες δεν και τους κωφούς κάμνει να ακούσωται και τους βλέπετε, και ώτα ἔχοντες δεν ακούετε; και δεν αλάλους να λαλώσι. ενθυμείσθε; 19 ότε ἐκοψα τους πέντε ἄρτους

8 Εν εκείναις ταις ημέραις, επειδή ήτο εις τους πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πάμπολυς όχλος και δεν είχον τι να φάγωσι, πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Λέγουσι προς προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού αυτόν· δώδεκα. 20 Και ότε τους επτά εις

τους τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις θέλει σώσει αυτήν. **36** Επειδή τι θέλει ωφελήσει κλασμάτων εσηκώσατε; Οι δε είπον· Επτά. **21** Και τον ἀνθρωπὸν, εάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Πῶς δεν καταλαμβάνετε; **22** καὶ ζημιωθή τὴν ψυχήν αὐτού; **37** Η τι θέλει Καὶ ἐρχεται εἰς Βηθσαΐδαν. Καὶ φέρουσι πρὸς δώσει ο ἀνθρωπὸς εἰς ανταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτὸν τυφλὸν καὶ παρακαλούσιν αὐτὸν να αὐτού; **38** Διότι ὁστὶς αἰσχυνθή δι' εὑμέ καὶ διὰ εγγίση αὐτόν. **23** Καὶ πιάσας τὴν χείρα του τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι τυφλού, ἔφερεν αὐτόν ἔξω της κώμης καὶ καὶ αμαρτωλῷ, καὶ ο Υἱός του ανθρώπου θέλει πτύσας εἰς τα ὄμματα αὐτού, επέθεσεν επ' αὐτόν αἰσχυνθή δι' αὐτόν, ὅταν ἐλθῃ εν τη δόξῃ του τας χείρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπη τι. **24** Καὶ Πατρός αυτού μετά των αγγέλων.

αναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ὁ, τι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. **25** Ἐπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επὶ τους οφθαλμούς αυτού και ἐκαμεν αυτόν να αναβλέψῃ, και αποκατεστάθη η ὥρασις αυτού, και είδε καθαρώς ἀπαντας. **26** Και απέστειλεν αυτόν εις τον οίκον αυτού, λέγων· Μηδέ εις την κώμην εισέλθης μηδέ είπης τούτο εις τινά εν τη κώμῃ. **27** Και εξήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλίππου και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι ἀνθρωποι ότι είμαι; **28** Οι δε απεκρίθησαν· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, και ἄλλοι τον Ηλίαν, ἄλλοι δε ἔνα των προφητών. **29** Και αυτός λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός. **30** Και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς να μη λέγωσιν εις μηδένα περὶ αυτού. **31** Και ἡρχισε να διδάσκῃ αυτούς ότι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να πάθῃ πολλά, και να καταφρονηθῇ από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθῇ, και μετά τρεις ημέρας να αναστηθῇ. **32** και ελάλει τον λόγον παρρησία. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν, ἡρχισε να επιτιμά αυτόν. **33** Ο δε επιστραφείς και ιδών τους μαθητάς αυτού, επετίμησε τον Πέτρον λέγων· Ὦπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονεῖς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. **34** Και προσκαλέσας τον ὄχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς· Ὁστὶς θέλει να ἐλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθή. **35** Διότι ὁστὶς θέλει να σώσῃ την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και ὁστὶς απολέση την ζωήν αυτού ἐνεκεν εμού και του ευαγγελίου, ούτος

9 Και ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Αληθῶς, σας λέγω ότι είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ίδωσι την βασιλείαν του Θεού ελθούσαν μετά δυνάμεως. **2** Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει ο Ιησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν μόνους· και μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αυτών· **3** και τα ἱμάτια αυτού ἔγιναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, οποία λευκαντής επὶ της γῆς δεν δύναται να λευκάνῃ. **4** Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά του Μωϋσέως, και ἡσαν συλλαλούντες μετά του Ιησού. **5** Και αποκριθείς ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι να ἡμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και διά τον Ηλίαν μίαν. **6** Διότι δεν ἡξευρε τι να είπῃ· επειδή ἡσαν πεφοβισμένοι. **7** Και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς, και ἡλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. **8** Και εξαίφνης περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. **9** Ενώ δε κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθῶσιν εις μηδένα ὄσα είδον, ειμῇ όταν ο Υἱός του ανθρώπου αναστηθῇ εκ νεκρών. **10** Και εφύλαξαν τον λόγον εν εαυτοίσι, συζητούντες προς αλλήλους τι είναι το να αναστηθῇ εκ νεκρών. **11** Και ηρώτων αυτόν λέγοντες, Διά τι λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να ἐλθῃ ο Ηλίας πρώτον; **12** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ελθὼν πρώτον αποκαθιστά πάντα· και ότι είναι γεγραμμένον περὶ του Υιού του ανθρώπου ότι πρέπει να πάθῃ πολλά και να εξουδενωθῇ· **13** σας λέγω όμως ότι και ο Ηλίας ἡλθε, και

έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν, καθώς είναι και δεν ήθελε να μάθη τούτο ουδείς. **31** Διότι γεγραμμένον περί αυτού. **14** Και ότε ήλθε προς εδίδασκε τους μαθητάς αυτού και ἐλεγε προς τους μαθητάς, είδε περί αυτούς όχλον πολύν και αυτούς ότι ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται γραμματείς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αυτών. εις χείρας ανθρώπων, και θέλουσι θανατώσει **15** Και ευθύς πας ο όχλος ιδών αυτόν ἔγεινεν αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην ημέραν θέλει ἑκθαμβός και προστρέχοντες ησπάζοντο αυτόν. αναστηθή. **32** Εκείνοι όμως δεν ηνόουν τον **16** Και ηρώτησε τους γραμματείς: Τι συζητείτε λόγον και εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν. **33** μετ' αυτών; **17** Και αποκριθείς εις εκ του όχλου, Και ήλθεν εις Καπερναούμ: και ότε εισήλθεν είπε: Διδάσκαλε, ἔφερα προς σε τον υιόν μου, εις την οικίαν, ηρώτα αυτούς: Τι διελογίζεσθε ἔχοντα πνεύμα ἄλαλον. **18** Και ὅπου πιάστη καθ' οδόν προς αλλήλους; **34** Οι δε εσιώπων αυτόν σπαράττει αυτόν, και αφρίζει και τρίζει διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τους οδόντας αυτού και ξηραίνεται· και είπον τις είναι μεγαλήτερος. **35** Και καθήσας εκάλεσε προς τους μαθητάς σου να εκβάλωσιν αυτό, τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς: Ὅστις αλλά δεν ηδυνήθησαν. **19** Εκείνος δε αποκριθείς θέλει να ήναι πρώτος, θέλει είσθαι πάντων προς αυτόν, λέγει: Ω γενεά ἀπίστος, ἔως πότε ἔσχατος και πάντων υπηρέτης. **36** Και λαβών θέλω είσθαι μεθ' υμῶν; ἔως πότε θέλω υπομένει παιδίον ἑστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών, και υμάς; φέρετε αυτόν προς εμέ. **20** Και ἔφεραν εναγκαλισθείς αυτό είπε προς αυτούς: **37** Ὅστις αυτόν προς αυτόν. Και ως είδεν αυτόν, ευθύς το δεχθή εν των τοιούτων παιδίων εις το όνομά πνεύμα εσπάραξεν αυτόν, και πεσών επί της γης μου, εμέ δέχεται· και ὁστις δεχθή εμέ, δεν εκυλίστε αφρίζων. **21** Και ηρώτησε τον πατέρα δέχεται εμέ, αλλά τον αποστείλαντά με. **38** αυτού· Πόσος καιρός είναι αφού τούτο ἔγεινεν Απεκρίθη δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων εις αυτόν: Ο δε είπε: Παιδιόθεν. **22** Και πολλάκις Διδάσκαλε, είδομέν τινά εκβάλλοντα δαιμόνια αυτόν και εις πυρ ἔρριψε και εις ὑδατα, διά να εις το όνομά σου, ὁστις δεν ακολουθεί ημάς, απολέσῃ αυτόν· αλλ' εάν δύνασαι τι, βοήθησον και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί ημάς, σπλαγχνισθείς εφ' ημάς. **23** Ο δε Ιησούς ημάς, **39** Ο δε Ιησούς είπε: Μη εμποδίζετε αυτόν· είπε προς αυτόν· Το εάν δύνασαι να πιστεύσης, διότι δεν είναι ουδείς ὁστις θέλει κάμει θαύμα πάντα είναι δυνατά εις τον πιστεύοντα. **24** εις το όνομά μου και θέλει δυνηθή ευθύς να Και ευθύς κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά με κακολογήση. **40** Επειδή ὁστις δεν είναι καθ' δακρύων, ἔλεγε Πιστεύω, Κύριε: βοήθει εις ημών, είναι υπέρ ημών. **41** Διότι ὁστις σας ποτίση την απιστίαν μου. **25** Ιδών δε ο Ιησούς ότι ποτήριον ὑδατος εις το όνομά μου, επειδή είσθε επισυντρέχει όχλος, επετίμησε το πνεύμα το του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει ακάθαρτον, λέγων προς αυτό· το πνεύμα το τον μισθόν αυτού. **42** Και ὁστις σκανδαλίση ἔνα ἄλαλον και κωφόν, εγώ σε προστάζω, Ἐξελθε των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει απ' αυτού και μη εισέλθης πλέον εις αυτόν. εις αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλου πέτρα **26** Και το πνεύμα κράξαν και πολλά σπαράξαν περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθή εις την αυτόν, εξήλθε, και ἔγεινεν ως νεκρός, ώστε θάλασσαν. **43** Και εάν σε σκανδαλίζῃ η χειρ πολλοί ἔλεγον ότι απέθανεν. **27** Ο δε Ιησούς σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερον σοι είναι να πιάσας αυτόν από της χειρός ἡγειρεν αυτόν, εισέλθης εις την ζωήν κουλλός, παρά ἔχων τας και εσηκώθη. **28** Και ότε εισήλθεν εις οίκον, δύο χείρας να απέλθης εις την γέενναν, εις το οι μαθηταί αυτού ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν, πυρ το ἀσβεστον, (*Geenna g1067*) **44** όπου ο σκώληξ Διά τι ημείς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **45** αυτό: **29** Και είπε προς αυτούς· Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθῃ δι! ουδενός ἄλλου τρόπου ειμή διά προσευχῆς και νηστείας, **30** Και ζωήν χωλός, παρά ἔχων τους δύο πόδας να εξελθόντες εκείθεν διέβαινον διά της Γαλιλαίας, ριφθής εις την γέενναν, εις το πυρ το ἀσβεστον,

(Geenna g1067) 46 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 47 Καὶ εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζῃ, ἐκβαλε αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης μονόφθαλμος εις την βασιλείαν του Θεού, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την γέενναν του πυρός, (Geenna g1067) 48 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 49 Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. ἀλας θέλει αλατισθή. 50 Καλόν το ἀλας αλλ' εάν 19 Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη το ἀλας γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρίσης, αυτό; ἔχετε ἀλας εν εαυτοίς και ειρηνεύετε εν αλλήλοις.

10 Και σηκωθείς εκείθεν ἐρχεται εις τα ὄρια

της Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και συνέρχονται πάλιν ὄχλοι προς αυτόν, και ως εσυνείθιζε, πάλιν εδίδασκεν αυτούς. 2 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι, ηρώτησαν αυτόν αν συγχωρήται εις ἄνδρα να χωρισθή την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. 3 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· τι προσέταξεν εις εσάς ο Μωϋσῆς; 4 Οι δε είπον· Ο Μωϋσῆς συνεχώρησε να γράψῃ ἑγγραφὸν διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν. 5 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την σκληροκαρδίαν σας ἔγραψεν εις εσάς την εντολήν ταύτην· 6 απ' αρχῆς ὅμως της κτίσεως ἀρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός· 7 ἐνέκεν τούτου θέλει αφῆσει ἀνθρωπὸς τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, 8 και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Όστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ· 9 εκείνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, ἀνθρωπὸς ας μη χωρίζῃ. 10 Και εν τη οικίᾳ πάλιν οι μαθηταί αυτού ηρώτησαν αυτόν περί του αυτού, 11 και λέγει προς αυτούς· Ὅστις χωρισθή την γυναίκα αυτού και νυμφευθή ἀλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν· 12 και εάν γυνὴ χωρισθή τον ἄνδρα αυτῆς και συζευχθῇ με ἄλλον, μοιχεύεται. 13 Και ἐφεραν προς αυτόν παιδία, διά να εγγίσῃ αυτά· οι δε μαθηταί επέπλιτον τους φέροντας. 14 Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπε προς αυτούς· Αφήσατε τα παιδία να ἐρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. 15 Αληθώς σας λέγω,

Ὅστις δεν δεχθή την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. 16 Και εναγκαλισθείς αυτά, έθετε τας χείρας επ' αυτά και ηηλόγει αυτά. 17 Ενώ δε εξήρχετο εις την οδόν, ἔδραμέ τις και γονυπετήσας ἐμπροσθεν αυτού, ηρώτα αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να κάμω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; (aiōnios g166) 18 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. 19 Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρίσης, Μη αποστερήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρά. 20 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. 21 Και ο Ιησούς εμβλέψας εις αυτόν, ηγάπησεν αυτόν και είπε προς αυτόν· Εν σοι λείπει· ύπαγε, πώλησον όσα ἔχεις και δος εις τους πτωχούς, και θέλεις ἔχει θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι, σηκώσας τον σταυρόν. 22 Εκείνος ὅμως σκυθρωπάσας διά τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος διότι είχε κτήματα πολλά. 23 Και πειρίβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες τα χρήματα. 24 Οι δε μαθηταί εξεπλήττοντο διά τους λόγους αυτού. Και ο Ιησούς πάλιν αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες το θάρρος αυτών εις τα χρήματα. 25 Ευκολώτερον είναι να κάμηλος να περάσῃ διά της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. 26 Εκείνοι δε σφόδρα εξεπλήττοντο, λέγοντες προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθή; 27 Εμβλέψας δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά ανθρώποις είναι αδύνατον, αλλ' ουχὶ παρά τω Θεῷ· διότι τα πάντα είναι δυνατά παρά τω Θεῷ. 28 Και ἥρχισεν ο Πέτρος να λέγῃ προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. 29 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Αληθῶς σας λέγω, δεν είναι ουδείς ὄστις, αφήσας οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ἐνεκεν εμού και του ευαγγελίου, 30 δεν θέλει λάβει εκατονταπλασίονα τώρα εν τω καιρώ τούτω,

οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. **46** Και τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. (αἰσθ g165, έρχονται εις Ιεριχώ. Και ενώ εξήρχετο από της αἰσθος g166) **31** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν Ιεριχώ αυτός και οι μαθηταί αυτού και όχλος είσθια ἔσχατοι και οι ἔσχατοι πρώτοι. **32** Ήσαν ικανός, ο υιός του Τιμαίου Βαρτίμαιος ο τυφλός δε εν τη οδώ αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα: και εκάθητο παρά την οδόν ζητών. **47** Και ακούσας ο Ιησούς προεπορεύετο αυτών, και εθαύμαζον ότι είναι Ιησούς ο Ναζωραίος, ήρχισε να κράζη και ακολουθούντες εφοβιούντο. Και παραλαβών και να λέγη: Υἱέ του Δαβίδ Ιησού, ελέησόν με. **48** πάλιν τους δώδεκα, ήρχισε να λέγη προς αυτούς Και επέπληττον αυτόν πολλοί διά να σιωπήση- τα μέλλοντα να συμβώσιν εις αυτόν, **33** ότι ιδού, αλλ' εκείνος πολλώ μάλλον ἐκραζεν· Υἱέ του αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα και ο Υἱός του Δαβίδ, ελέησόν με. **49** Και σταθείς ο Ιησούς, ανθρώπου θέλει παραδοθή εις τους αρχιερέis και είπε να κραχθή· και κράζουσι τον τυφλόν, εις τους γραμματείς, και θέλουσι καταδίκασει λέγοντες προς αυτόν· Θάρσει, σηκώθητι: σε αυτόν εις θάνατον και θέλουσι παραδώσει αυτόν κράζει. **50** Και εκείνος απορρίψας το ιμάτιον εις τα έθνη, **34** και θέλουσιν εμπαίξει αυτόν αυτού, εσηκώθη και ἡλθε προς τον Ιησούν. **51** και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπτύσει Και αποκριθείς λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τι εις αυτόν και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην θέλεις να σοι κάμω; Και ο τυφλός είπε προς ημέραν θέλει αναστηθή. **35** Τότε ἐρχονται προς αυτόν· Ραββουνί, να αναβλέψω. **52** Ο δε Ιησούς αυτόν ο Ιάκωβος και Ιωάννης, οι υιοί του είπε προς αυτόν· Ύπαγε, η πίστις σου σε έσωσε. Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν να Και ευθύς ανέβλεψε και ηκολούθει τον Ιησούν κάμης εις ημάς ό, τι ζητήσωμεν. **36** Ο δε είπε εν τη οδώ.

προς αυτούς· Τι θέλετε να κάμω εις εσάς; **37** Οι δε είπον προς αυτόν· Δος εις ημάς να καθήσωμεν εις εκ δεξιών σου και εις εξ αριστερών σου εν τη δόξη σου. **38** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. Δύνασθε να πίγητε το ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, και να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; **39** Οι δε είπον προς αυτόν· Δυνάμεθα. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· το μεν ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, θέλετε πίει, και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθή· **40** το να καθήσητε όμως εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, αλλ' εις όσους είναι ητοιμασμένον. **41** Και ακούσαντες οι δέκα ήρχισαν να αγανακτώσι περί Ιακώβου και Ιωάννου. **42** Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, λέγει προς αυτούς· Εξεύρετε ότι οι νομιζόμενοι ἀρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι αυτών κατεξουσιάζουσιν αυτά· **43** ούτως όμως δεν θέλει είσθια εν υμίν, αλλ' όστις θέλει να γείνη μέγας εν υμίν, θέλει είσθια υπηρέτης υμών, **44** και όστις εξ υμών θέλει να γείνη πρώτος, θέλει είσθια δούλος πάντων· **45** διότι ο Υἱός του ανθρώπου δεν ἡλθε διά να

11 Και ότε πλησιάζουσιν εις Ιερουσαλήμ εις Βηθφαγή και Βηθανίαν προς το όρος των Ελαίων, αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού **2** και λέγει προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την κατέναντι υμών, και ευθύς εισερχόμενοι εις αυτήν θέλετε ευρεί πωλάριον δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς άνθρωπος εκάθησε· λύσατε αυτό και φέρετε. **3** Και εάν τις είπη προς εσάς· Διά τι κάμνετε τούτο; είπατε ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτού, και ευθύς θέλει αποστείλει αυτό εδώ. **4** Και υπήγον και εύρον το πωλάριον δεδεμένον προς την θύραν ἔξω επί της διόδου, και λύουσιν αυτό. **5** Και τινές των εκεί ισταμένων ἐλεγον προς αυτούς· Τι κάμνετε λύοντες το πωλάριον; **6** Οι δε είπον προς αυτούς· καθώς παρίγγειλεν ο Ιησούς, και αφήκαν αυτούς. **7** Και ἐφεραν το πωλάριον προς τον Ιησούν και ἐβαλον επ' αυτού τα ιμάτια αυτών, και εκάθησεν επ' αυτού. **8** Πολλοί δε ἐστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδόν, ἄλλοι δε ἐκοπτον κλάδους από των δένδρων και ἐστρωνον εις την οδόν. **9** Και οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες ἐκραζον, λέγοντες· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. **10** Ευλογημένη η ερχομένη

βασιλεία εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει Δαρβίδ Ωσαννά εν τοις υψίστοις. 11 Και εισήλθεν τα αμαρτήματά σας. 27 Και ἔρχονται πάλιν ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα και εις το ιερόν· και εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή η ώρα ἡτοῦ ἡδη̄ ιερώ, ἔρχονται προς αυτόν οι αρχιερεῖς και οι προς εσπέραν, εξῆλθεν εις Βηθανίαν μετά των γραμματείς και οι πρεσβύτεροι 28 και λέγουσι δώδεκα. 12 Και τη επαύριον, αφού εξῆλθον από προς αυτόν· Εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα; Βηθανίας, επείνασε· 13 και ιδών μακρόθεν συκήν και τις σοι ἐδώκε την εξουσίαν ταύτην, διά να ἔχουσαν φύλλα, ἤλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτῇ· πράττης ταύτα; 29 Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε και ελθών επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμή φύλλα· προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα διότι δεν ἡτο καιρός σύκων. 14 Και αποκριθείς λόγον, και αποκρίθητέ μοι, και θέλω σας ειπεί ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Μηδείς πλέον εις εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα. 30 Το βάπτισμα τον αιώνα να μη φάγῃ καρπόν από σου. Και του Ιωάννου εξ ουρανού ἡτο ή εξ ανθρώπων; ἥκουν τούτο οι μαθηταί αυτού. (αἰσōn g165) 15 αποκρίθητέ μοι. 31 Και διελογίζοντο καθ' Και ἔρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών εαυτούς, λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, ο Ιησούς εις το ιερόν, ἥρχισε να εκβάλλῃ θέλει ειπεί· Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, αυτόν; 32 Αλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων; και τας τραπέζας των αργυραμοιβών και τα εφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες είχον τον καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς Ιωάννην ὅτι ἡτο τωάντι προφήτης. 33 Και ανέτρεψε, 16 και δεν ἀφινε να περάση τις σκεύος αποκριθέντες λέγουσι προς τον Ιησούν· Δεν διά του ιερού, 17 και εδίδασκε, λέγων προς εξένρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Δεν είναι γεγραμμένον, ὅτι Ο οίκος αυτούς· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποίᾳ μου θέλει ονομάζεσθαι οίκος προσευχῆς διά εξουσία πράττω ταύτα.

πάντα τα ἔθνη; σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστῶν. 18 Και ἥκουσαν οι γραμματείς και οι αρχιερεῖς και εζήτουν πως να απολέσωσιν αυτόν· διότι εφοβούντο αυτόν, επειδή πας ο όχλος εξεπλήττει εις την διδαχήν αυτού. 19 Και ὅτε ἔγεινεν εσπέρα, εξήρχετο ἔξω της πόλεως. 20 Και το πρωΐ διαβαίνοντες είδον την συκήν εξηραμμένην εκ ριζών. 21 Και ενθυμηθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Ραββί, ἴδε, η συκή, την οποίαν κατηράσθης, εξηράνθη. 22 Και αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Ἐχετε πίστιν Θεού. 23 Διότι αληθώς σας λέγω ὅτι δόστις είπη προς το ὄρος τούτο, Σηκώθητε και ρίφθητι εις την θάλασσαν, και δεν διστάσῃ εν τη καρδίᾳ αυτού, αλλά πιστεύσῃ ὅτι εκείνα τα οποία λέγει γίνονται, θέλει γείνει εις αυτόν ὁ, τι εάν είπη. 24 Διά τούτο σας λέγω, Πάντα δσα προσευχόμενοι, ζητείτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. 25 Και ὅταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν ἔχητε τι κατά τινός, διά να συγχωρήσῃ εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας. 26 Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο

12 Και ἥρχισε να λέγη προς αυτούς διά παραβολών· Ἄνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και ἐσκαψεν υπολίνιον και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς και απεδήμησε. 2 Και εν τω καιρώ των καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον, διά να λάβῃ παρά των γεωργών από του καρπού του αμπελώνος. 3 Εκείνοι δε πιάσαντες αυτόν ἔδειραν και απέπεμψαν κενόν. 4 Και πάλιν απέστειλε προς αυτούς ἄλλον δούλον· και εκείνον λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν την κεφαλήν αυτού και απέπεμψαν ητιμωμένον. 5 Και πάλιν απέστειλεν ἄλλον· και εκείνον εφόνευσαν, και πολλούς ἄλλους, τους μεν ἔδειραν, τους δε εφόνευσαν. 6 Ἐτι λοιπόν ἔχων ἑνα υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε και αυτόν προς αυτούς ἐσχατον, λέγων ὅτι θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. 7 Εκείνοι δε οι γεωργοί είπον προς αλλήλους ὅτι ούτος είναι ο κληρονόμος· ἐλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν, και θέλει είσθαι ημών η κληρονομία. 8 Και πιάσαντες αυτόν εφόνευσαν και ἐρριψαν

έξω του αμπελώνος. **9** Τι λοιπόν θέλει κάμει Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν ο κύριος του αμπελώνος; Θέλει ειλθεί και πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς απολέσει τους γεωργούς και θέλει δώσει τον μηδέ την δύναμιν του Θεού; **25** Διότι όταν αμπελώνα εις ἄλλους. **10** Ουδέ την γραφήν αναστηθώσιν εκ νεκρών ούτε νυμφεύουσιν ταύτην δεν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τον οποίον ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως ἀγγελοι οι απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἔγεινε εν τοις ουρανοίς. **26** Περί δε των νεκρών ότι κεφαλή γωνίας **11** παρά Κυρίου ἔγεινεν αύτη ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλῳ του και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. **12** Και Μωϋσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της εζήτουν να πιάσωσιν αυτόν και εφοβήθησαν βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αθραάμ τον ὄχλον· επειδή ενόησαν ότι προς αυτούς και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; **27** είπε την παραβολήν και αφήσαντες αυτόν Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων ανεχώρησαν. **13** Και αποστέλλουσι προς αυτόν σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ. **28** Και προσελθών τινάς των Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν αυτούς διά να παγιδεύσωσιν αυτόν εις λόγον. **14** συζητούντας, γνωρίζων ότι καλώς απεκρίθη Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι προς αυτόν· προς αυτούς, ηρώτησεν αυτόν· Ποία εντολή Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι είσαι αληθής και δεν είναι πρώτη πασών; **29** Ο δε Ιησούς απεκρίθη σε μέλει περί ουδενός διότι δεν βλέπεις εις προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την είναι Ἀκούε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι οδόν του Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον εις Κύριος· **30** και θέλεις αγαπάτε Κύριον τον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχί; να Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου, και εξ όλης δώσωμεν ή να μη δώσωμεν; **15** Ο δε γνωρίσας της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, την υπόκρισιν αυτών, είπε προς αυτούς· τι με και εξ όλης της δυνάμεως σου· αύτη είναι η πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον διά να ίδω. πρώτη εντολή. **31** Και δευτέρα ομοία, αύτη· **16** Και εκείνοι ἔφεραν. Και λέγει προς αυτούς· Θέλεις αγαπάτα τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή· οι Μεγαλητέρα τούτων ἄλλη εντολή δεν είναι. δε είπον προς αυτόν· Του Καίσαρος. **17** Και **32** Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς· Καλώς, αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Απόδοτε Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του και δεν είναι ἄλλος εκτός αυτού· **33** και το να Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν δι' αυτόν. **18** αγαπάτις αυτόν εξ όλης της καρδίας και εξ Και ἔρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οίτινες όλης της συνέσεως και εξ όλης της ψυχής και λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπάτον αυτόν, λέγοντες· **19** Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων ἔγραψεν ότι εάν αποθάνη τινός ο αδελφός και των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών. **34** Και αφήση γυναίκα και τέκνα δεν αφήσῃ, να λάβῃ ο Ιησούς, ιδών αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και να είπε προς αυτόν· Δεν είσαι μακράν από της εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **20** βασιλείας του Θεού. Και ουδείς πλέον ετόλμα Ἡσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο πρώτος ἔλαβε να ερωτήσῃ αυτόν. **35** Και αποκριθείς ο Ιησούς, γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε σπέρμα· ἐλεγε διδάσκων εν τω iερῷ· Πως λέγουσιν οι **21** και ἔλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε, γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος **36** Διότι αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος ωσαύτως. **22** Και ἔλαβον αυτήν οι επτά, και δεν του Αγίου· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριον μου, αφήκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων απέθανε Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς και η γυνή. **23** Εν τη αναστάσει λοιπόν, όταν σου υποπόδιον των ποδών σου. **37** Αυτός λοιπόν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει είσθαι γυνή· ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και πόθεν είναι διότι και οι επτά ἔλαβον αυτήν γυναίκα. **24** υιός αυτού· Και ο πολύς ὄχλος ήκουεν αυτόν

ευχαρίστως. 38 Και ἐλεγε προς αυτούς εν τῇ σας παραδώσει εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγάς διδαχή αυτού· Προσέχετε από των γραμματέων, θέλετε δαρθῆ, καὶ ενώπιον ηγεμόνων καὶ οἵτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι βασιλέων θέλετε σταθή ἐνεκεν εμού προς καὶ αγαπώσι τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς μαρτυρίαν εἰς αυτούς· 10 καὶ πρέπει πρώτον να 39 καὶ πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς κηρυχθή το ευαγγέλιον εἰς πάντα τα ἔθνη. 11 καὶ τους πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις. 40 Ὄταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι, μη Οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε, καὶ τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς αλλ' ὁ, τι δοθή εἰς εσάς εν εκείνη τη ὥρᾳ, τούτο προσευχάς· ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν λαλείτε διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά καταδίκην. 41 Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι το Πνεύμα το Ἅγιον. 12 Θέλει δε παραδώσει του γαζοφυλακίου, εθεώρει πως ο όχλος ἔβαλλε αδελφός αδελφόν εἰς θάνατον καὶ πατήρ τέκνον, χαλκόν εἰς το γαζοφυλάκιον. Και πολλοί καὶ θέλουσιν επαναστή τέκνα επί γονείς καὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· 42 καὶ ελθούσα μία θέλουσι θανατώσει αυτούς. 13 Και θέλετε είσθαι χήρα πτωχή ἔβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ἔνα μισούμενοι υπό πάντων διά το ὄνομά μου· ο δε κοδράντην. 43 Και προσκαλέσας τους μαθητάς υπομείνας ἔως τέλους, ούτος θέλει σωθή. 14 αυτού, λέγει προς αυτούς· Αληθῶς σας λέγω Ὄταν δε ἴδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το ότι η χήρα αύτη η πτωχή ἔβαλε περισσότερον λαληθέν υπό Δανιήλ του προφήτου, ιστάμενον πάντων, όσοι ἔβαλον εἰς το γαζοφυλάκιον· 44 όπου δεν πρέπει -ο αναγινώσκων ας εννοήδιότι πάντες εκ του περισσεύοντος εἰς αυτούς τότε οι εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εἰς τα ὄρη· ἔβαλον· αύτη ὁμως εκ του υστερήματος αυτής 15 καὶ ο επί του δώματος ας μη καταβή εἰς ἔβαλε πάντα ὄσα είχεν, ὀλην την περιουσίαν την οικίαν, μηδ' ας εισέλθῃ διά να λάβῃ τι αυτής.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του ιερού, λέγει προς αυτόν εἰς των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ίδε οποίοι λίθοι καὶ οποίαι οικοδομαί. 2 Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, ὄστις να μη κατακρημνισθῇ. 3 Και ενώ εκάθητο εἰς τὸ ὄρος των Ελαιών κατέναντι του ιερού, ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας. 4 Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, καὶ τι το σημείον ὅταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν; 5 Ο δε Ιησούς αποκριθείς προς αυτούς, ἥρχισε να λέγητ· Βλέπετε μη σας πλανήσῃ τις. 6 Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι εγώ είμαι, καὶ πολλούς θέλουσι πλανήσει. 7 Ὄταν δε ακούσητε πολέμους καὶ φήμας πολέμων, μη ταράττεσθε· διότι πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι ἔτι το τέλος. 8 Διότι θέλει εγερθή ἔθνος επί ἔθνος καὶ βασιλεία επί βασιλείαν, καὶ θέλουσι γείνει σεισμοί κατά τόπους καὶ θέλουσι γείνει πείναι καὶ ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί ωδίνων. 9 Σεις δε προσέχετε εἰς εαντούς. Διότι θέλουσι

θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον τι ενοχλείτε αυτήν; καλόν έργον έπραξεν εις εν νεφέλαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης. εμέ. 7 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε 27 Καὶ τότε θέλει αποστείλει τους αγγέλους μεθ' εαυτών, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε να αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ ευεργετήσητε αυτούς· εμέ ὄμως πάντοτε δεν των τεσσάρων ανέμων, απ' ἀκρου της γης ἔχετε. 8 ὁ, τι ηδύνατο αὐτῇ ἐπραξε· προέλαβε ἔως ἀκρου του ουρανού. 28 Από δε της συκῆς να αλείψῃ με μύρον το σώμα μου διά τον μάθετε την παραβολήν. Ὄταν ο κλάδος αυτῆς ενταφιασμόν. 9 Αληθώς σας λέγω, Ὁπου αν γείνη ἡδη απαλός και εκβλαστάνη τα φύλλα, κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εις όλον τον εξεύρετε ὅτι πλησίον είναι το θέρος· 29 ούτω κόσμον, και εκείνο το οποίον ἐπραξεν αὐτῇ και σεις, ὅταν ἰδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε θέλει λαληθή εις μνημόσυνον αυτῆς. 10 Τότε ο διότι πλησίον είναι επί τας θύρας. 30 Αληθώς Ιούδας ο Ἰσκαριώτης, εις των δώδεκα, υπήγε σας λέγω ὅτι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, προς τους αρχιερείς, διά να παραδώσῃ αυτόν εις εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. 31 Ο ουρανός και αυτούς. 11 Εκείνοι δε ακούσαντες εχάρησαν και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν υπεσχέθησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύρια· θέλουσι παρέλθει. 32 Περί δε της ημέρας εκείνης και εζήτει πως να παραδώσῃ αυτόν εν ευκαιρίᾳ. και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι ἄγγελοι 12 Και τη πρώτη ημέρα των αζύμων, ὅτε οι εν ουρανώ, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ. 33 εθυσίαζον το πάσχα, λέγουσι προς αυτόν οι Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε· διότι μαθηταί αυτού· Που θέλεις να υπάγωμεν και δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός. 34 Επειδή να ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; 13 τούτο θέλει είσθαι ως ἀνθρωπος αποδημών, Και αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού και ὅστις αφήκε την οικίαν αυτού και ἐδωκεν λέγει προς αυτούς· Υπάγετε εις την πόλιν, εις τους δούλους αυτού την εξουσίαν και εις και θέλει σας απαντήσει ἀνθρωπος βαστάζων ἔκαστον το ἔργον αυτού και εις τον θυρωρόν σταμνίον ὄντας ακολουθήσατε αυτόν, 14 και προσέταξε να αγρυπνή· 35 Αγρυπνείτε λοιπόν· ὅπου εισέλθη, είπατε προς τον οικοδεσπότην διότι δεν εξεύρετε πότε ἔρχεται ο κύριος της διότι ο Διδάσκαλος λέγει· Που είναι το κατάλυμα, οικίας, την εσπέραν ἡ το μεσονύκτιον ἡ ὅταν ὅπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών φωνάζῃ ο αλέκτωρ ἡ το πρωΐ· 36 μήποτε ελθών μου; 15 Και αυτός θέλει σας δεῖξει ανώγεον μέγα εξαίφνης, σας εύρη κοιμωμένους. 37 Και ὅσα εστρωμένον ἔτοιμον· εκεί ετοιμάσατε εις ημάς. λέγω προς εօάς προς πάντας λέγω· Αγρυπνείτε.

14 Μετά δε δύο ημέρας ἡτο το πάσχα και τα ἀζυμα. Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς πως να συλλάβωσιν αυτόν με δόλον και να θανατώσωσιν. 2 Ἐλεγον δε, Μη εν τη εορτῇ, μήποτε γείνη θόρυβος του λαού. 3 Και ενώ αυτός ἡτο εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, και εκάθητο εις την τράπεζαν, ἥλθε γυνή ἔχουσα αλάβαστρον μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, και συντρίψασα το αλάβαστρον, ἔχυσε το μύρον επί της κεφαλής αυτού. 4 Ἡσαν δε τινές αγανακτούντες καθ' εαυτούς και λέγοντες· Διά τι ἔγινεν η απώλεια αύτη του μύρου; 5 διότι ηδύνατο τούτο να πωληθή υπέρ τριακόσια δηνάρια και να δοθώσιν εις τους πτωχούς· και ωργίζοντο κατ' αυτής. 6 Άλλ' ο Ιησούς είπεν· Αφήσατε αυτήν· διά

την πόλιν, και εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοίμασαν το πάσχα. 17 Και ὅτε ἐγινεν εσπέρα, ἔρχεται μετά των δώδεκα· 18 και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν και ἐτρωγον, είπεν ο Ιησούς· Αληθώς σας λέγω ὅτι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει, ὅστις τρώγει μετ' εμού. 19 Οι δε ἥρχισαν να λυπώνται και να λέγωσι προς αυτόν εις ἔκαστος· Μήπως εγώ; και ἀλλος· Μήπως εγώ; 20 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Εις εκ των δώδεκα, ο εμβάπτων μετ' εμού εις το πινάκιον την χείρα. 21 Ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού· ουαί δε εις τον ἀνθρωπον εκείνον, διά του οποίον ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ἡτο εις τον ἀνθρωπον εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. 22 Και ενώ ἐτρωγον, λαβών ο Ιησούς

άρτον ευλογήσας ἔκοψε και ἔδωκεν εις αυτούς αυτούς πάλιν κοιμωμένους; διότι οι οφθαλμοί και είπε· λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα αυτών ήσαν βεβαρημένοι και δεν ἤξευρον τι μου. 23 Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε να αποκριθώσι προς αυτόν. 41 Και ἐρχεται την και ἔδωκεν εις αυτούς, και ἐπιον εξ αυτού τρίτην φοράν και λέγει προς αυτούς Κοιμάσθε πάντες. 24 Και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεί· ήλθεν η το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το περί ώρα· ιδού, παραδίδεται ο Υἱός του ἀνθρωπου πολλών εκχυνόμενον. 25 Αληθώς σας λέγω εις τας χείρας των αμαρτωλών. 42 Εγέρθητε, ότι δεν θέλω πίει πλέον εκ του γεννήματος υπάγωμεν· ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. 43 της αμπέλου ἔως της ημέρας εκείνης, όταν Και ευθύς, ενώ ελάλει ἐτι, ἐρχεται ο Ιούδας, εις πίνα αυτό νέον εν τη βασιλεία του Θεού. 26 εκ των δώδεκα, και μετ' αυτού όχλος πολύς Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το όρος των μετά μαχαιρών και ξύλων, παρά των αρχιερέων ελαιών, 27 Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων. 44 ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την Ο δε παραδίδων αυτόν είχε δώσει εις αυτούς νύκτα ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω σημείον, λέγων· Ὀντινα φιλήσω, αυτός είναι· πατάξει τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθή πιάσατε αυτόν και φέρετε ασφαλώς. 45 Και τα πρόβατα· 28 αφού όμως αναστηθώ, θέλω ότε ήλθεν, ευθύς πλησιάσας εις αυτόν λέγει· υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. 29 Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. 46 Και Ο δε Πέτρος είπε προς αυτόν· Και εάν πάντες εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών σκανδαλισθώσιν, εγώ όμως ουχί. 30 Και λέγει και επίασαν αυτόν. 47 Εις δε τις των παρεστώτων προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι σύρας την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον σήμερον την νύκτα ταύτην, πριν ο αλέκτωρ του αρχιερέως και απέκοψε το ωτίον αυτού. φωνάξῃ δις, τρίς θέλεις με απαρνηθή. 31 Ο δε ἐτι 48 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· μάλλον ἔλεγεν· Εάν γείνη χρεία να συναποθάνω Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ωσαύτως ξύλων να με συλλάβητε; 49 καθ' ημέραν ήμην δε και πάντες ἔλεγον. 32 Και ἐρχονται εις πλησίον υμών εν τω iερώ διδάσκων, και δεν με χωρίον ονομαζόμενον Γεθσημανή, και λέγει επίασατε, πλην τούτο ἔγεινε διά να πληρωθώσιν προς τους μαθητάς αυτού· Καθήσατε εδώ, εωσού αι γραφαί. 50 Και αφήσαντες αυτόν πάντες προσευχήθω· 33 και παραλαμβάνει τον Πέτρον ἔφυγον. 51 Και εις τις νεανίσκος ηκοιλούθει και τον Ιάκωβον και Ιωάννην μεθ' εαυτού, και αυτόν, περιτευλιγμένος σινδόνα εις το γυμνόν ήρχισε να εκθαμβίται και να αδημονή. 34 Και σώμα αυτού· και πιάνουσιν αυτόν οι νεανίσκοι, λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η ψυχή μου 52 Ο δε αφήσας την σινδόνα, ἔψυγεν απ' αυτών ἔως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε. 35 γυμνός. 53 Και ἐφεραν τον Ιησούν προς τον Και προχωρήσας ολίγον, ἐπεσεν επί της γης αρχιερέα· και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι και προστύχετο να παρέλθη αν ήναι δυνατόν αρχιερέις και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς, απ' αυτού η ώρα εκείνη, 36 και ἔλεγεν· Αββά ο 54 Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκοιλούθησεν Πατήρ, πάντα είναι δυνατά εις σέ απομάκρυνον αυτόν ἔως ἐνδον της αυλής του αρχιερέως, και απ' εμού το ποτήριον τούτο. Ουχί όμως ό, τι συνεκάθητο μετά των υπηρετών και εθερμαίνετο θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. 37 Και ἐρχεται και εις το πυρ. 55 Οι δε αρχιερέις και όλον το ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς συνέδριον εζήτουν κατά του Ιησού μαρτυρίαν, τον Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δεν ηδυνήθης διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν εύρισκον. μίαν ώραν να αγρυπνήσης; 38 αγρυπνείτε και 56 Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν· αλλ' αι μαρτυρίαι δεν ήσαν σύμφωνοι. 57 το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. Και τινές σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' 39 Και πάλιν υπήγε και προσηυχήθη, ειπών αυτού, λέγοντες 58 ότι Ημείς ηκούσαμεν αυτόν τον αυτόν λόγον. 40 Και επιστρέψας εύρεν λέγοντα, ότι Εγώ θέλω χαλάσει τον ναόν τούτον

τον χειροποίητον και διά τριών ημερών άλλον τον Πιλάτον. **2**Και ηρώτησεν αυτόν ο Πιλάτος· Συ αχειροποίητον θέλω οικοδομήσει. **59** Πλην ουδέ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθεὶς ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. **60** Και είπε προς αυτόν· Συ λέγεις, **3** Και κατηγόρουν σηκωθείς ο αρχιερεύς εἰς το μέσον, ηρώτησε αυτόν οι αρχιερείς πολλά. **40** Ο δε Πιλάτος πάλιν τον Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **61** Ο δε εσιώπα ίδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **50** δε Ιησούς έτι και δεν απεκρίθη ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς δεν απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. ηρώτα αυτόν, λέγων προς αυτόν· Συ είσαι ο **6** Κατά δε την εορτήν απέλυεν εις αυτούς ἑνα Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; **62** Ο δε Ιησούς δέσμιον, ὄντινα εζήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος είπεν· Εγώ είμαι· και θέλετε ιδεί τον Υιόν του Βαραββάσα δεδεμένος μετά των συνωμοτών, ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως οίτινες εν τη στάσει ἐπραξαν φόνον. **8** Και και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. αναθοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητή να κάμη **63** Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, καθώς πάντοτε ἐκαμίνεν εις αυτούς. **9** Ο δε λέγει· Τι χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; **64** Πιλάτος απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Θέλετε ηκούσατε την βλασφημίαν τι σας φαίνεται; Οι να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; δε πάντες κατέκριναν αυτόν ότι είναι ἔνοχος **10** Επειδή ήξευρεν ότι διά φθόνον παρέδωκαν θανάτου. **65** Και ήρχισάν τινές να εμπτύωσιν αυτόν οι αρχιερείς. **11** Οι αρχιερείς ὄμως εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον διήγειραν τον όχλον να ζητήσωσι να απολύσῃ αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι εις αυτούς μάλλον τον Βαραββάν. **12** Και ο προς αυτόν· Προφήτευσον· και οι υπηρέται Πιλάτος αποκριθεὶς πάλιν, είπε προς αυτούς· έτυπτον αυτόν με ραπίσματα. **66** Και ενώ ήτο Τι λοιπόν θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον ο Πέτρος εν τη αυλή κάτω, ἔρχεται μία των λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν θεραπαινίδων του αρχιερέως, **67** και ότε είδε ἐκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος τον Πέτρον θερμαινόμενον, εμβλέψασα εις ἔλεγε προς αυτούς· Και τι κακόν ἐπραξεν; οι δε αυτόν, λέγει· Και συ ἔσο μετά του Ναζαρηνού περισσότερον ἐκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **15** Ο Ιησού. **68** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξεύρω ουδέ Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον όχλον καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν ἔξω το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν εις το προαύλιον, και ο αλέκτωρ εφώναξε. **69** και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστίγωσεν Και η θεράπαινα ιδούσα αυτόν πάλιν, ήρχισε να αυτόν, διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται λέγη προς τους παρεστώτας ότι ούτος εξ αυτών ἐφεραν αυτόν ἐνδον της αυλής, το οποίον είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνείτο. Και μετ' ολίγον είναι το πραιτώριον, και συγκαλούσιν όλον πάλιν οι παρεστώτες ἔλεγον προς τον Πέτρον· το τάγμα των στρατιωτών· **17** και ενδύουσιν Αληθώς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίος είσαι αυτόν πορφύραν και πλέξαντες αικάνθινον και η λαλιά σου ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ήρχισε στέφανον, βάλλοντι περί την κεφαλήν αυτού, να αναθεματίζῃ και να ομνήτι διότι δεν εξεύρω **18** και ήρχισαν να χαιτετώσιν αυτόν, λέγοντες· τον ἀνθρωπὸν τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Χαίρε, βασιλεύ των Ιουδαίων· **19** και έτυπτον Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτυνον ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον εις αυτόν, και γονυπετούντες προσεκύνουν είπε προς αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν φωνάξῃ δις, θέλεις με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωΐ συνεβούλεύθησαν οι αρχιερείς μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλον το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν ἐφεραν και παρέδωκαν εις

σταυρώσωσιν αυτόν. **21** Και αγγαρεύουσι τινά Σίμωνα Κυρηναίον διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού. **22**

Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το υπηρέτουν αυτόν, και άλλαι πολλαί, αίτινες οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Κρανίου τόπος. συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. **42** Και **23** Και ἐδίδον εις αυτόν να πίη οίνον μεμιγμένον ὅτε ἔγεινεν ἡδη εσπέρα, διότι ἡτο παρασκευή, με σύμρυναν· αλλ' εκείνος δεν ἐλάβε. **24** Και τουτέστι προσάρβιατον, **43** ἥλθεν Ιωσήφ ο από αφού εσταύρωσαν αυτόν, διεμερίζοντα τα ἱμάτια Αριμαθαίας, ἐντιμος βουλευτής, ὁστις και αυτός αυτού, βάλλοντες κλήρον επ' αυτά τι ἔκαστος περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας να λάβῃ. **25** Ἡτο δε ὥρα τρίτη και εσταύρωσαν εισήλθε προς τον Πιλάτον και εζήτησε το σώμα αυτόν. **26** Και η επιγραφή της κατηγορίας του Ιησού. **44** Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ἡδη αυτού ἡτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεύς των απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, Ιουδαίων. **27** Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ηρώτησεν αυτόν αν προ πολλού απέθανε· **45** ληστάς, ἔνα εκ δεξιών και ἔνα εξ αριστερών και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το αυτού. **28** Και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Και σώμα εις τον Ιωσήφ. **46** Και ούτος, αγοράσας μετά ανόμων ελογίσθη. **29** Και οι διαβαίνοντες σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν, ετύλιξε με την εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς σινδόνα και ἔθεσεν αυτόν εν μνημείῳ, το οποίον αυτών και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναόν ἡτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε και διά τριών ημερών οικοδομών, **30** σώσον λίθον επί την θύραν του μνημείου. **47** Η δε σεαυτόν και κατάβα από του σταυρού. **31** Ομοίως Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του δε και οι αρχιερείς, εμπαίζοντες προς αλλήλους Ιωσή έβλεπον που τίθεται.

μετά των γραμματέων, ἐλεγον· Ἀλλους ἔσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώσῃ. **32** Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ας καταβή τώρα από τον σταυρού, διά να ἴδωμεν και πιστεύσωμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ὡνείδιζον αυτόν. **33** Ὁτε δε ἥλθεν η ἕκτη ὥρα, σκότος ἔγεινεν εφ' ὅλην την γην ἔως ὥρας εννάτης· **34** και την ὥραν την εννάτην εβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ελωΐ, Ελωΐ, λαμά σαβαχθανί; το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **35** Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, ἐλεγον· Ιδού, τον Ηλίαν φωνάζει. **36** Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από ὄξους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν αυτόν, λέγων· Αφήσατε, ας ἴδωμεν αν ἔρχηται ο Ηλίας να καταβιβάσῃ αυτόν. **37** Ο δε Ιησούς, εκβαλών φωνήν μεγάλην, εξέπνευσε. **38** Και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από ἀνώθεν ἔως κάτω. **39** Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ὅτι ούτω κράξας εξέπνευσεν, είπεν· Αληθώς ο ἀνθρωπος ούτος ἡτο Υιός Θεού. **40** Ἡσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ἡτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, **41** αίτινες και ὅτε ἡτο εν τη Γαλιλαία ηκολούθουν αυτόν και

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, διά να ἔλθωσι και αλείψωσιν αυτόν. **2** Και πολλά πρωΐ της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ἔρχονται εις το μνημείον, ὅτε ανέτειλεν ο ήλιος. **3** Και ἐλεγον προς εαυτάς· Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; **4** Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ὅτι ο λίθος ἡτο αποκεκυλισμένος· διότι ἡτο μέγας σφόρδα. **5** Και ισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. **6** Ο δε λέγει προς αυτάς· Μη τρομάζετε· Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ανέστη, δεν είναι εδώ· ιδού ο τόπος, όπου ἔθεσαν αυτόν. **7** ΑΛΛ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ὅτι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς. **8** Και εξελθούσαι ταχέως, ἐφύγον από του μνημείου· είχε δε αυτάς τρόμος και ἔκστασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Αφού δε ανέστη το πρωΐ της πρώτης της εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχεν εκβάλει επτά δαιμόνια. **10** Εκείνη υπήγε

και απήγγειλε προς εκείνους, οίτινες είχον σταθή μετ' αυτού, ενώ επένθουν και έκλαιον.
11 Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν επίστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εφανερώθη εν άλλῃ μορφή εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον αγρόν.
13 Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς αλλ' ουδέ εις εκείνους επίστευσαν. **14** 'Υστερον εφάνη εις τους ένδεκα, ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, και ωνείδισε την απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, διότι δεν επίστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάντα. **15** Και είπε προς αυτούς Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. **16** Όστις πιστεύσῃ και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις δύμως απιστήσῃ θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια: θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας: **18** όφεις θέλουσι πιάνει και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς: επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού.
20 Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων.

Αμήν.

Κατα Λουκαν

την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάσῃ εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον. **18** Και

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι είπεν ο Ζαχαρίας προς τον ἄγγελον· Πως θέλω διήγησιν περί των μετά πληροφορίας γνωρίσει τούτο; διότι εγώ είμαι γέρων, και η βεβαιωμένων εις ημάς πραγμάτων, **2** καθώς γυνή μου προβεβηκούι εις την ηλικίαν αυτής. παρέδοσαν εις ημάς οι απ' αρχής γενόμενοι **19** Και αποκριθέίς ο ἄγγελος, είπε προς αυτόν αυτόπται και υπηρέται του λόγου, **3** εφάνη και Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον εις εμέ εύλογον, δόστις διηρεύνησα πάντα εξ του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. **20** Και ιδού, τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, **4** διά να γνωρίσης θέλεις είσθαι σιωπών και μη δυνάμενος να την βεβαιότητα των πραγμάτων, περί των λαλήσης ἡώς της ημέρας, καθ' ην θέλουσι γείνει οποίων κατηχήθης. **5** Υπήρξεν επί των ημερών ταύτα, διότι δεν επίστευσας εις τους λόγους μου, Ήρωδου, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερεύς οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή εις τον καιρόν τις το όνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβιά, αυτών. **21** Και ο λαός περιέμενε τον Ζαχαρίαν, και η γυνή αυτού ἡτο εκ των θυγατέρων και εθαύμαζον διότι εβράδυνεν εν τω ναώ. **22** του Ααρών, και το όνομα αυτής Ελισάβετ. **6** Ὄτε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήσῃ προς Ἡσαν δε αμφότεροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, αυτούς: και ενόησαν διότι οπτασίαν είδεν εν τω περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις ναών και αυτός ἐκαμνεν εις αυτούς νεύματα δικαιώμασι του Κυρίου ἀμεμπτοι. **7** Και δεν και διέμενε κωφός. **23** Και αφού ετελείωσαν είχον τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ἡτο στείρα, και αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν αμφότεροι ήσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν εις τον οίκον αυτού. **24** Μετά δε ταύτας τας αυτών. **8** Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τη τάξει ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, **9** ἔκρυπτεν εαυτήν πέντε μήνας, λέγουσα **25** διότι κατά το ἔθος της ιερατείας ἐπεσεν εις αυτόν ούτως ἐκαμνεν εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν καθ' αι επέβλεψε να αφαιρέσῃ το όνειρός μου του Κυρίου· **10** και παν το πλήθος του λαού μεταξύ των ανθρώπων. **26** Εν δε τω μηνί τω προσηγύχετο ἔξω εν τη ὥρᾳ του θυμιάματος. **11** ἔκτω απεστάλη ο ἄγγελος Γαβριήλ υπό του Εφάντη δε εις αυτόν ἀγγελος Κυρίου, ιστάμενος Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζόμενην εκ δεξιών του θυσιαστηρίου του θυμιάματος· Ναζαρέτ, **27** προς παρθένον ηρραβωνισμένην με **12** και ο Ζαχαρίας ιδών εταράχθη, και φόβος ἀνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, επέπεσεν επ' αυτόν. **13** Είπε δε προς αυτόν ο και το όνομα της παρθένου Μαριάμ. **28** Και ἄγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία διότι εισηκούσθη εισελθών ο ἄγγελος προς αυτήν, είπε· Χαίρε, η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το συν εν γυναιξίν. **29** Εκείνη δε ιδούσα διεταράχθη όνομα αυτού Ιωάννην. **14** και θέλει είσθαι εις σε διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποίος χαρά και αγαλλίασις, και πολλοί θέλουσι χαρή τάχα ἡτο ο ασπασμός ούτος. **30** Και είπεν ο διά την γέννησιν αυτού. **15** Διότι θέλει είσθαι ἄγγελος προς αυτήν· Μη φοβού, Μαριάμ· διότι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα εύρες χάριν παρά τω Θεώ. **31** Και ιδού, θέλεις δεν θέλει πίει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν Αγίου ἐτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, **16** και και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν. **32** πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει Κύριον τον Θεόν αυτών. **17** Και αυτός θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο ελθεί προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, **33** δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψῃ τας καρδίας και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν

θέλει είσθαι τέλος. (αἰδὸν γ165) 34 Είπε δε η Μαριάμ ενθυμηθείς το ἔλεος αυτού, 55 Καθώς ελάλησε προς τον ἄγγελον. Πως θέλει είσθαι τούτο, προς τους πατέρας ημών, προς τον Αβραάμ και επειδή ἄνδρα δεν γνωρίζω; 35 Και αποκριθείς ο προς το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα. (αἰδὸν γ165) ἄγγελος είπε προς αυτήν· Πνεύμα Ἁγιον θέλει 56 Ἐμεινε δε η Μαριάμ μετ' αυτής ως τρεις επέλθει επὶ σε, καὶ δύναμις του Υψίστου θέλει μήνας καὶ υπέστρεψεν εἰς τον οίκον αυτής. 57 σε επισκιάσει· διά τούτο καὶ το γεννώμενον Εἰς δε την Ελισάβετ συνεπληρώθη ο καιρός εκ σου ἀγιον θέλει ονομασθή Υἱός Θεού. 36 του να γεννήσῃ, καὶ εγέννησεν υἱόν. 58 Και καὶ ιδού, Ελισάβετ η συγγενής σου καὶ αυτή ἡκουσαν οι γείτονες καὶ οι συγγενεῖς αυτής συνέλαβεν υἱόν εἰς το γῆρας αυτής, καὶ ούτος ὅτι εμεγάλυνεν ο Κύριος το ἔλεος αυτού προς είναι μην ἔκτος εἰς αυτήν την καλουμένην αυτήν, καὶ συνέχαιρον αυτήν. 59 Και εν τη ογδόν στείραν· 37 διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι ημέρα, ἥλθον διά να περιτέμωσι το παιδίον, καὶ αδύνατον πάρα τω Θεώ. 38 Είπε δε η Μαριάμ· ωνδύμαζον αυτό κατά το όνομα του πατρός αυτού Ιδού, η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εἰς εμέ κατά Ζαχαρίαν. 60 Και αποκριθείσα η μήτηρ αυτού, τον λόγον σου. Και ανεχώρησεν απ' αυτής ο είπεν· Ουχί, αλλ' Ιωάννης θέλει ονομασθή. 61 ἄγγελος. 39 Σηκωθείσα δε η Μαριάμ εν ταις Και είπον προς αυτήν ὅτι ουδείς υπάρχει εν ημέραις ταύταις, υπήγε μετά σπουδής εἰς την τη συγγενεία σου, ὅστις καλείται με το όνομα ορεινήν εἰς πόλιν Ιούδα, 40 καὶ εισήλθεν εἰς τον τούτο. 62 Ηρώτων δε διά νευμάτων τον πατέρα οίκον Ζαχαρίου και ησπάσθη την Ελισάβετ. 41 αυτού τι όνομα ήθελε να δοθή εἰς αυτό. 63 Και Και ως ἡκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της ζητήσας πινακίδιον ἐγραψε, λέγων· Ιωάννης Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλίᾳ αυτής· είναι το όνομα αυτού· και εθαύμασαν πάντες, και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ 42 64 Ηνοίχθη δε το στόμα αυτού πάραυτα και η και ανεφώνησε μετά φωνής μεγάλης και είπεν· γλώσσα αυτού, και ελάλει ευλογών τον Θεόν. Ευλογημένη συ εν γυναιξὶ και ευλογημένος ο 65 Και ἐπεσε φόβος επί πάντας τους γείτονας καρπός της κοιλίας σου. 43 Και πόθεν μοι τούτο, αυτών, και καθ' ὅλην την ορεινήν της Ιουδαίας να ἔλθῃ η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; 44 διελαλούντο πάντα τα πράγματα ταύτα, 66 και Διότι ιδού, καθώς ἥλθεν η φωνή του ασπασμού πάντες οι ακούσαντες ἐβαλον αυτά εν τη καρδίᾳ σου εις τα ὡτά μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει αυτών, λέγοντες· Τι ἄρα θέλει είσθαι το παιδίον το βρέφος εν τη κοιλίᾳ μου. 45 Και μακαρία τούτο; και χειρ Κυρίου ἡτο μετ' αυτού. 67 Και η πιστεύσασα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις Ζαχαρίας ο πατήρ αυτού επλήσθη Πνεύματος των λαληθέντων προς αυτήν παρά Κυρίου. 46 Αγίου και προεφήτευσε, λέγων· 68 Ευλογητός Και είπεν η Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχή μου Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, διότι επεσκέφθη τον Κύριον 47 και ηγαλλίασε το πνεύμα μου εις και ἔκαμε λύτρωσιν εις τον λαόν αυτού, 69 τον Θεόν τον Σωτήρά μου, 48 διότι επέβλεψεν και ανήγειρεν εις ημάς κέρας σωτηρίας εν επὶ την ταπείνωσιν της δούλης αυτού. Επειδή τω οίκω Δαβίδ του δούλου αυτού, 70 καθώς ιδού, από του νυν θέλουσι με μακαρίζει πάσαι ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αι γενεαί· 49 διότι ἔκαμεν εις εμέ μεγαλεία αιώνος προφητών αυτού, (αἰδὸν γ165) 71 σωτηρίαν ο δυνατός και ἀγιον το όνομα αυτού, 50 και εκ των εχθρών ημών και εκ της χειρός πάντων το ἔλεος αυτού εις γενεάς γενεών επὶ τους των μισούντων ημάς, 72 διά να εκπληρώσῃ φοβουμένους αυτόν. 51 Ενήργησε κραταιώς το ἔλεος αυτού προς τους πατέρας ημών και διά του βραχίονος αυτού· διεσκόρπισε τους να ενθυμηθή την αγίαν διαθήκην αυτού, 73 υπερηφάνους κατά τα διανοήματα της καρδίας τον ὄρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ αυτών. 52 Εκρήμνισε δυνάστας από θρόνων και τον πατέρα ημών, ὃτι θέλει δώσει εις ημάς 74 ύψωσε ταπεινούς, 53 πεινώντας ενέπλησεν από να ελευθερωθώμεν εκ της χειρός των εχθρών αγαθά και πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς. ημών και να λατρεύωμεν αυτόν αφόβως 75 εν 54 Εβοήθησεν Ισραήλ τον δούλον αυτού, οσιότητι και δικαιοσύνη ενώπιον αυτού πάσας

τας ημέρας της ζωής ημών. **76** Και συ, παιδίον, τον Θεόν και λεγόντων· **14** Δόξα εν υψίστοις Θεώ προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. **15** Και θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου καθώς οι ἄγγελοι ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον εις το να ετοιμάσης τας οδούς αυτού, **77** εις ουρανόν, οι ἀνθρώποι οι ποιμένες είπον προς το να δώσης γνώσιν σωτηρίας εις τον λαόν αλλήλους. Ας υπάγωμεν λοιπόν ἔως Βηθλεέμ αυτού διά της αφρέσεως των αμαρτιών αυτών και ας ἴδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός, το **78** διά σπλάγχνα ελέους του Θεού ημών με τα οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. **16** Και οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ύψους, **79** ἡλθον μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ διά να φωτίσῃ τους καθημένους εν σκότει και και τον Ιωσήφ και το βρέφος κείμενον εν τη σκιά θανάτου, ὥστε να κατευθύνῃ τους πόδας φάτνη. **17** Και ιδόντες, διεκήρυξαν τον λόγον ημών εις οδόν ειρήνης. **80** Το δε παιδίον ηύχανε τον λαληθέντα προς αυτούς περί του παιδίου και εδυναμούτο κατά το πνεύμα, και ἵτο εν τούτου· **18** και πάντες οι ακούσαντες εθαύμασαν ταὶς ερήμοις ἔως της ημέρας καθ' ἣν ἐμελλε να περί των λαληθέντων υπό των ποιμένων προς αναδειχθή προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθε διάταγμα

παρά του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφί πάσα η οικουμένη. **2** Αὕτη η απογραφή ἔγινε πρώτη, ὅτε ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρίνιος. **3** Και ἡρχοντο πάντες να απογράφωνται, ἔκαστος εις την εαυτού πόλιν. **4** Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ἵτις καλείται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ἵτο εκ του οίκου και της πατριάς του Δαβίδ, **5** διά να απογραφή μετά της Μαριάμ της ηρραβωνισμένης με αυτόν εις γυναίκα, ἵτις ἵτο ἔγκυος. **6** Και ενώ ἡσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι του να γεννήσῃ· **7** και εγέννησε τον νιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ἵτο τόπος δι! αυτούς εν τω καταλύματι. **8** Και ποιμένες ἡσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροίς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποίμνιον αυτών. **9** Και ιδού, ἄγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου ἐλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. **10** Και είπε προς αυτούς ο ἄγγελος· Μη φοβείσθε· διότι ιδού, εναγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ἵτις θέλει εἰσθαι εις πάντα τον λαόν, **11** διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, ὅστις είναι Χριστός Κύριος. **12** Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρεῖ βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. **13** Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων

λόγους τούτους, διαλογιζομένη περί αυτών εν τη καρδίᾳ αυτής. **20** Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα ὅσα ἡκουσαν και είδον, καθώς ελαλήθησαν προς αυτούς. **21** Και ὅτε επληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμωσι το παιδίον, εκλήθη το ονομασθέν υπό του αγγέλου πριν συλληφθή εν τη κοιλίᾳ. **22** Και ὅτε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις Ιεροσόλυμα διά να παραστήσωτιν εις τον Κύριον, **23** καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ του Κυρίου, ὅτι παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθή ἄγιον εις τον Κύριον, **24** και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατά το ειρημένον εν τω νόμῳ του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ἡ δύο νεοσσούς περιστερών. **25** Και ιδού, ἵτο ἀνθρωπός τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμέων, και ο ἀνθρωπός ούτος ἵτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα Ἅγιον ἵτο επ' αυτόν. **26** και ἵτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου ὅτι δεν θέλει ιδεί θάνατον, πριν ίδη τον Χριστόν του Κυρίου. **27** Και ἡλθε διά του Πνεύματος εις το ιερόν· και ὅτε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν διά να κάμωσι περί αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, **28** αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και είπε· **29** Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνῃ· **30** διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου,

31 το οποίον ητοίμασας ενώπιον πάντων των εις ημάς ούτως; Ιδού, ο πατήρ σου και εγώ λαών, 32 φως εις φωτισμόν των εθνών και καταλυπούμενοι σε εζητούμεν. 49 Και είπε δόξαν του λαού σου Ισραήλ. 33 Και ο Ιωσήφ προς αυτούς· Διά τι με εζητείτε; δεν ηξεύρετε και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον διά τα λεγόμενα ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου; 50 περί αυτού. 34 Και ευλόγησεν αυτούς ο Συμεών, Και αυτοί δεν ενόησαν τον λόγον, τον οποίον και είπε προς Μαριάμ την μητέρα αυτού· Ιδού, ελάλησε προς αυτούς. 51 Και κατέβη μετ' αυτών ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών και ἤλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας 35 Και σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία τους λόγους τούτους εν τη καρδία αυτής. 52 Και θέλει διαπεράσει, διά να ανακαλυψθώσιν οι ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν διαλογισμοί πολλών καρδιών. 36 Και υπήρχε και χάριν παρά Θεώ και ανθρώποις.

τις Ἀννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουρήλ, εκ της φυλής Ασήρ· αύτη ήτο πολύ προβεβηκυία εις ηλικίαν, ήτις ἔζησε μετά του ανδρός αυτής επτά ἑτη από της παρθενίας αυτής, 37 και αύτη ήτο χήρα ως ετών ογδοίκοντα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς· 38 και αύτη φθάσασα εν αυτῇ τῇ ώρᾳ, εδοξολόγει τον Κύριον και ελάλει περὶ αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ. 39 Και αφού ετελείωσαν πάντα τα κατά τον νόμον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις την Γαλιλαίαν, εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. 40 Το δε παιδίον ήγενε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ήτο επ' αυτό. 41 Επορεύοντο δε οι γονείς αυτού κατ' ἔτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτῇ του πάσχα. 42 Και ὅτε ἔγινεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις Ιεροσόλυμα κατά το ἔθος της εορτής· 43 και ετελείωσαν τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεψαν, το παιδίον ο Ιησούς ἔμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόησεν ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού. 44 Νομίσαντες δε ότι αυτός ήτο εν τη συνοδίᾳ, ἤλθον μιας ημέρας οδόν και ανεζήτουν αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. 45 Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν. 46 Και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερώ καθήμενον εν μέσω των διδασκάλων και ακούοντα αυτόν και ερωτώντα αυτούς. 47 Εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού. 48 Και ιδόντες αυτόν εξεπλάγησαν, και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι ἐπραξας

3 Εν δε τω δεκάτῳ πέμπτω ἔτει της ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε της Ιουδαίας, και τετράρχης της Γαλιλαίας ήτο ο Ηρώδης, Φίλιππος δε ο αδελφός αυτού τετράρχης της Ιτουραίας και της Τραχωνίτιδος χώρας, και ο Λυσανίας τετράρχης της Αβιληνῆς, 2επί αρχιερέων Ἀννα και Καΐάφα, ἔγεινε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν τη ερήμῳ, 3 και ἤλθεν εις πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις ἀφεσιν αμαρτιών, 4 ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίῳ των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμῳ, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. 5 πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, 6 και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. 7 Ἐλεγε δε προς τους ὄχλους τους εξερχομένους διά να βαπτισθώσιν υπ' αυτού· Γεννήματα εχιδνῶν, τις ἔδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργῆς; 8 Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, και μη αρχίσητε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήσῃ τέκνα εις τον Αβραάμ. 9 Ἡδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 10 Και ηρώτων αυτόν οι ὄχλοι, λέγοντες· Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; 11 Αποκριθείς δε λέγει προς αυτούς. Ο ἔχων δύο χιτώνας ας μεταδώσῃ εις τον μη ἔχοντα, και ο ἔχων τροφάς ας κάμη ομοίως, 12

‘Ηλθον δε και τελώναι διά να βαπτισθώσι, και Ναθάν, του Δαβίδ, 32 του Ιεσσαί, του Ωβήδ, είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; του Βοόζ, του Σαλμών, του Νααστών, 33 του 13 Ο δε είπε προς αυτούς· Μη εισπράττετε μηδέν Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του περισσότερον παρά το διατεταγμένον εις εσάς. Ιούδα, 34 του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του 14 Ηρώτων δε αυτόν και στρατιωτικοί, λέγοντες· Θάρα, του Ναχώρ, 35 του Σερούχ, του Ραγαύ, Και ημείς τι θέλομεν κάμει; Και είπε προς αυτούς· του Φαλέκ, του Ἐφερ, του Σαλά, 36 του Καϊνάν, Μη βιάσητε μηδένα μηδέ συκοφαντήσητε, και του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, αρκείσθε εις τα σιτηρέσια σας. 15 Ενώ δε 37 του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του επρόσμενεν ο λαός, και διελογίζοντο πάντες Μαλελεήλ, του Καϊνάν, 38 του Ενώς, του Σηθ, εν ταῖς καρδίαις αυτών περί του Ιωάννου, του Αδάμ, του Θεού.

μήποτε αυτός είναι ο Χριστός, 16 απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας, λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι· ἔρχεται ὁμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι ἀξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. 17 Του οποίου το πτυάριον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε ἄχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. 18 Και ἄλλα πολλά προτρέπων ευηγγελίζετο τον λαόν. 19 Ο δε Ηρώδης ο τετράρχης, ελεγχόμενος υπ' αυτού περί της Ηρωδιάδος, της γυναικός Φιλίππου του αδελφού αυτού, και περί πάντων των κακών ὅσα ἐπράξεν ο Ηρώδης, 20 προσέθεσε και τούτο επί πάσι και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. 21 Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού και προσευχομένου, ηνοίχθη ο ουρανός 22 και κατέβη το Πνεύμα το Ἅγιον εν σωματική μορφή ως περιστερά επ' αυτόν, και ἔγεινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Συ είσαι ο Υἱός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην. 23 Και αυτός ο Ιησούς ἤρχιζε να ἄναι ως τριάκοντα ετών, ων καθώς ενομίζετο, υἱός Ιωσήφ, του Ηλί, 24 του Ματθάτ, του Λευΐ, του Μελχί, του Ιαννά, του Ιωσήφ, 25 του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναγγαί, 26 του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεΐ, του Ιωσήφ, του Ιούδα, 27 του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθίηλ, του Νηρί, 28 του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, 29 του Ιωσή, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευΐ, 30 του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιακείμ, 31 του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά, του

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την ἔρημον, 2 πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν ἔφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας· αφού δε αύται ετελείωσαν, ὑστερον επείνασε. 3 Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υἱός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη ἄρτος. 4 Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με ἄρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο ἀνθρωπός, αλλά με πάντα λόγον Θεού. 5 Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, ἐδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασίλεια της οικουμένης εν μιᾷ στιγμῇ χρόνου, 6 και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει ἀπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εμέ είναι παραδεδομένη, και εις ὄντινα θέλω δίδω αυτήν. 7 Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιον μου, σου θέλουσιν είσθαι πάντα. 8 Και αποκριθείς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· ‘Υπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. 9 Και ἔφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και ἔστησεν αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υἱός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· 10 διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, 11 και ότι θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. 12 Και αποκριθείς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. 13 Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο

διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. αυτόν έξω της πόλεως και ἐφεραν αυτόν ἔως της
14 Καὶ οἱ Ἰησοῦς υπέστρεψεν εν τῇ δυνάμει οφρύος του ὄρους, επὶ του οποίου η πόλις αυτών
του Πνεύματος εἰς την Γαλιλαίαν· καὶ εξήλθε ἡτο ὀκοδομημένη, διὰ να κατακρημνίσωσιν
φήμη περὶ αυτού καθ' ὅλην την περίχωρον. αυτόν· 30 αυτός δύμως περάσας διά μέσου αυτών
15 Καὶ αυτός εδίδασκεν εν ταῖς συναγωγαῖς επορεύετο. 31 Καὶ κατέβη εἰς Καπερναούμ, πόλιν
αυτών, δοξαζόμενος υπό πάντων. 16 Καὶ ἤλθεν της Γαλιλαίας, καὶ εδίδασκεν αυτούς εν τοις
εἰς την Ναζαρέτ, ὅπου ἦτο ανατεθραμμένος, σάββασι· 32 καὶ εξεπλήττοντο διά την διδαχήν
καὶ εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εἰς αυτού, διότι ο λόγος αυτού ἡτο μετά εξουσίας.
την συναγωγήν εν τῃ ημέρᾳ του σαββάτου 33 Καὶ εν τῃ συναγωγῇ ἡτο ἀνθρωπος ἔχων
καὶ εσηκώθη να αναγνώσῃ. 17 Καὶ εδόθη πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, καὶ ανέκραξε
εἰς αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, μετά φωνής μεγάλης, 34 λέγων· Φευ, τι είναι
καὶ ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου μεταξύ υμών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ἤλθες να
ἡτο γεγραμμένον· 18 Πνεύμα Κυρίου είναι επ' απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Ἀγιος του
εμέ, διά τούτο με ἔχρισε· με απέστειλε διά Θεού. 35 Καὶ επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων
να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να Σιώπα και ἐξελθε εξ αυτού. Καὶ το δαιμόνιον
ιατρεύσω τους συτετριμμένους την καρδίαν, να ἔρριψεν αυτόν εἰς το μέσον και εξήλθεν απ'
κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και αυτού, χωρίς να βλάψῃ αυτόν παντελώς. 36
προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω Καὶ εξεπλάγησαν πάντες και συνελάλουν προς
τους συντεθλασμένους εν ελευθερίᾳ, 19 διά να αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος,
κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν. 20 Καὶ διά μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάζει τα
κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εἰς τον υπηρέτην ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; 37 και
και εκάθησε· πάντων δε οι οφθαλμοί των εν διεδίδετο φήμη περί αυτού εἰς πάντα τόπον της
τη συναγωγή ἡσαν ατενίζοντες εἰς αυτόν. 21 περιχώρου. 38 Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής,
Και ἡρχισε να λέγη προς αυτούς ὅτι σήμερον εισήλθεν εἰς την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά
επληρώθη γραφή αύτη εἰς τα ώτα υμών. 22 Και δε του Σίμωνος εκρατείτο υπό πυρετού μεγάλου,
πάντες εμαρτύρουν εἰς αυτόν και εθαύμαζον και παρεκάλεσαν αυτόν περί αυτής. 39 Καὶ
διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους σταθείς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν,
εκ του στόματος αυτού και ἐλέγον· Δεν είναι και αφήκεν αυτήν και παρευθύνς σηκωθείσα
ούτος ο ινιός του Ιωσήφ; 23 Και είπε προς αυτούς· υπηρέτει αυτούς. 40 Ενώ δε ἐδυεν ο ἥλιος,
Βεβαίως θέλετε με ειπεί την παραβολήν ταύτην· πάντες όσοι είχον ασθενούντας υπό διαφόρων
Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν ὅσα ηκούσαμεν ὅτι νόσων ἐφεραν αυτούς προς αυτόν εκείνος δε
έγειναν εν τῃ Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν επιθέσας τας χείρας εἰς ἔνα ἑκαστον αυτών
τη πατρίδι σου. 24 Είπε δέ· Αληθώς σας λέγω εθεράπευσεν αυτούς. 41 Εξήρχοντο δε και
ὅτι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρίδι δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα
αυτού. 25 Καὶ επ' αληθείας σας λέγω, Πολλαί ὅτι Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Καὶ
χήραι ἡσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, επιτιμών αυτά δεν ἀφινε να λαλώσιν, επειδή
ὅτε εκλείσθη ο ουρανός επί ἑτη τρία και μίνας εγνώριζον αυτόν ὅτι είναι ο Χριστός. 42 Καὶ
εξ, καθ' ον καιρόν ἔγεινε πείνα μεγάλη εφ' ὅλην ὅτε ἔγεινεν ημέρα, εξελθών υπῆργεν εἰς ἐρημον
την γην, 26 και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη τόπον και οι όχλοι εζήτουν αυτόν, και ἤλθον
ο Ηλίας, ειμή εις Σαρεπτά της Σιδώνος προς ἔως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη
γυναίκα χήραν. 27 Και πολλοί λεπροί ἡσαν επί αναχωρήση απ' αυτών. 43 Ο δε είπε προς
Ελισσαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτούς ὅτι Και εις τας ἀλλας πόλεις πρέπει να
αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. 28 ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού επειδή εις
Και επλήσθησαν πάντες θυμούν εν τῃ συναγωγῇ, τούτο είμαι απεσταλμένος. 44 Και εκήρυττεν εν
ακούοντες ταύτα, 29 και σηκωθέντες εξέβαλον ταῖς συναγωγαῖς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθενειών ακούη τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο αυτών· **16** αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και είδε δύο και προσηγέτο. **17** Και εν μιά των ημερών, πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην οι δε αλιείς ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθηντο Φαρισαίοι αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** και νομοδιδάσκαλοι, οίτινες είχον ελθεί εκ Εμβάς δε εις εν των πλοίων, το οποίον ήτο του πάσης κώμης της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να απομακρύνη Ιερουσαλήμ· και δύναμις Κυρίου ήτο εις το να αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας εδίδασκεν ιατρεύνη αυτούς. **18** Και ιδού, άνδρες φέροντες εκ του πλοίου τους όχλους. **4** Καθώς δε ἐπανειπεί επί κλίνης ἀνθρωπον, δόστις ήτο παραλυτικός, λαλών, είπε προς τον Σίμωνα· Επανάγαγε το και εζήτουν να φέρωσιν αυτόν ἐσω και να πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα νυμών θέσωσιν ενώπιον αυτού· **19** και μη ευρόντες διά να οιφαρεύσητε. **5** Και αποκριθείς ο Σίμων, διά ποίας εισόδου να φέρωσιν αυτόν ἐσω εξ εἰπε προς αυτόν Διδάσκαλε, δι' ὅλης της νυκτός αιτίας του όχλου, ανέβησαν επὶ τὸ δῶμα και κοπιάσαντες δεν επιάσαμεν ουδέν· αλλ' ὅμως διά των κεραμίδων κατεβίβασαν αυτόν μετά επὶ τω λόγῳ σου θέλω ρίψει το δίκτυον. **6** Και του κλινιδίου εις το μέσον ἐμπροσθεν του αφού ἔκαμον τούτο, συνέκλεισαν πλήθος πολύ Ιησού. **20** Και ιδών την πίστιν αυτών, είπε προς ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. **7** Και αυτόν Ἀνθρωπε, συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι ἔκαμον νεύμα εις τους συντρόφους τους εν τω αμαρτίαι σου. **21** Και ήρχισαν να διαλογίζωνται ἄλλω πλοίω, διά να ἐλθωσι να βοηθήσωσιν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες· Τις αυτούς· και ήλθον και εγέμισαν αμφότερα τα είναι ούτος, δόστις λαλεῖ βλασφημίας; τις δύναται πλοία, ώστε εβυθίζοντο. **8** Ιδών δε ο Σίμων να συγχωρή αμαρτίας ειμὶ μόνος ο Θεός; **22** Πέτρος, προσέπεσε προς τα γόνατα του Ιησού, Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, λέγων· Ἐξελθε απ' εμού, διότι είμαι ἀνθρωπος απεκρίθη και είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε αμαρτωλός, Κύριε. **9** Επειδή ἑκπληξις κατέλαβεν εν ταις καρδίαις σας; **23** τι είναι ευκολώτερον, να αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού διά την ἄγραν είπω, Συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτίαι των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, **10** ομοίως σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; **24** δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους νιούς αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν ἔχει ο του Ζεβεδαίου, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Υιός του ανθρώπου επὶ της γης να συγχωρή Σίμωνος. Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς· αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν· Προς σε Μη φοβού· από του νυν ανθρώπους θέλεις λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινίδιόν σου αγρεύει. **11** Και αφού ἔφεραν τα πλοία επὶ την και ὑπαγε εις τον οίκον σου. **25** Και παρευθύς γην, αφήσαντες ἄπαντα ηκολούθησαν αυτόν. **12** εγερθείς ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινίδιον Και ενώ ήτο εν μιά των πόλεων ιδού, ἀνθρωπος εφ' ου κατέκειτο και ανεχώρησεν εις τον οίκον πλήρης λέπρας· και ιδών τον Ιησούν, ἐπεσε αυτού, δοξάζων τον Θεόν. **26** Και ἐκστασις κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων· κατέλαβεν ἄπαντας και εδόξαζον τον Θεόν, Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **13** και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι είδομεν Και εκτείνας την χείρα, ἡγγισεν αυτόν και είπε· παράδοξα σήμερον. **27** Και μετά ταύτα εξῆλθε και θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς η λέπρα ἔψυγεν είδε τελώνην τινά Λευτίν το ονομα, καθήμενον απ' αυτού. **14** Και αυτός παρήγγειλεν αυτόν να εις το τελώνιον, και είπε προς αυτόν· Ακολούθει μη είπη τούτο προς μηδένα, αλλ' ὑπαγε, λέγει, μοι. **28** Και αφήσας ἄπαντα, εσηκώθη και και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε ηκολούθησεν αυτόν. **29** Και ἔκαμεν εις αυτόν ο περί του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν Λευτίς υποδοχήν μεγάλην εν τη οικία αυτού, και ο Μωϋσής, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **15** Αλλ' ήτο πλήθος πολύ τελωνών και ἄλλων, οίτινες ἔτι μάλλον διήρχετο η φήμη περί αυτού, και εκάθηντο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. **30** Και συνηθροίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι

προς τους μαθητάς αυτού, λέγοντες· Διά τι μετά **7** Παρετήρουν δε αυτόν οι γραμματείς και οι τελωνών και αμαρτωλών τρώγετε και πίνετε; Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει, **31** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. **8** Αυτός δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' ὁμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών και οι πάσχοντες. **32** Δεν ήλθον διά να καλέσω είπε προς τον ἀνθρωπὸν τὸν ἔχοντα ξηράν δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. την χείρα· Σηκώθητι και στήθι εις το μέσον. **33** Οι δε είπον προς αυτόν· Διά τι οι μαθηταί Και εκείνος σηκωθείς εστάθη. **9** Είπε λοιπόν ο του Ιωάννου νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι Ιησούς προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει τι είναι δεήσεις, ομοίως και οι των Φαρισαίων, οι δε συγκεχωρημένον, να αγαθοποιήσῃ τις εν τοις ιδιοί σου τρώγουσι και πίνουσιν; **34** Ο δε είπε σάββασιν ἡ να κακοποιήσῃ; να σώσῃ ψυχήν ἡ προς αυτούς· Μήπως δύνασθε να κάμητε τους να απολέση; **10** Και περιβλέψας πάντας αυτούς, υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενόσω είπε προς τὸν ἀνθρωπὸν· Ἐκτείνον τὴν χείρα είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; **35** Θέλουσιν ὅμως σου. Ο δε ἐκαμεν ούτω, και αποκατεστάθη η χειρ ελθεί ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο αυτού υγιής ως η ἄλλη. **11** Αυτοί δε επλήσθησαν νυμφίος· τότε θέλουσι νηστεύειν εν εκείναις μανίας και συνωμίλουν προς αλλήλους τι να ταις ημέραις. **36** Ἐλεγε δε και παραβολήν προς κάμωσιν εις τὸν Ιησούν. **12** Εν εκείναις δε ταις αυτούς, ότι ουδείς βάλλει επίρραμμα ιματίου ημέραις εξήλθεν εις τὸ όρος να προσευχηθή, και νέου επὶ ιμάτιον παλαιόν ει δε μη, και το διενυκτέρευεν εν τη προσευχῇ του Θεού. **13** Και νέον σχίζει και με το παλαιόν δεν συμφωνεί ὅτε ἐγεινεν ημέρα, ἐκραξε τους μαθητάς αυτού το επίρραμμα το από του νέου. **37** Και ουδείς και εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς ει δε και ωνόμασεν αποστόλους, **14** τον Σίμωνα, τον μη, ο νέος οίνος θέλει σχίσει τους ασκούς, και οποίον και ωνόμασε Πέτρον, και Ανδρέαν τον αυτός θέλει εκχυθή και οι ασκοί θέλουσι φθαρή αδελφόν αυτού, Ιάκωβον και Ιωάννην, Φίλιππον **38** αλλά πρέπει να βάλληται ο νέος οίνος εις και Βαρθολομαίον, **15** Ματθαίον και Θωμάν, ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. **39** Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Σίμωνα τον Και ουδείς αφού πή οίνον παλαιόν, θέλει ευθύς καλούμενον Ζηλωτήν, **16** Ιούδαν τον αδελφόν νέον διότι λέγει· Ο παλαιός είναι καλήτερος.

6 Κατά δε το δευτερόπρωτον σάββατον διέβαινεν αυτός διά των σπαρτών και οι μαθηταί αυτού ανέσπων τα στάχυα και ἔτρωγον, τρίβοντες με τας χείρας. **2** Τινές δε των Φαρισαίων είπον προς αυτούς· Διά τι πράττετε ὁ, τι δεν συγχωρείται να πράττηται εν τοις σάββασι; **3** Και αποκριθείς προς αυτούς, είπεν ο Ιησούς· Ουδέ τούτο δεν ανεγνώσατε, το οποίον ἐπράξεν ο Δαβίδ, οπότε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού ὄντες; **4** πως εισήλθεν εις τὸν οίκον του Θεού και ἐλαβε τους ἄρτους τῆς προθέσεως και ἐφαγε και ἐδώκε και εις τους μετ' αυτού, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον να φάγωσιν ειμή μόνοι οι ιερεῖς; **5** Και ἐλεγε προς αυτούς ὅτι ο Υἱός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου. **6** Και πάλιν εν ἄλλω σαββάτῳ εισήλθεν εις την συναγωγήν και εδίδασκε και ἡτο εκεί ἀνθρωπος, του οποίου η δεξιά χειρ ἥτο ξηρά.

Ιακώβου, και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, ὅστις και ἐγεινε προδότης, **17** και καταβάς μετ' αυτών εστάθη επί τόπου πεδινού, και παρήσαν όχλος μαθητών αυτού και πλήθος πολύ του λαού από πάσης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και της παραλίας Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ἥλθον διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθῶσιν από των νόσων αυτών, **18** και οι ενοχλούμενοι υπό πνευμάτων ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο. **19** Και πας ο όχλος εζήτει να εγγίζῃ αυτόν, διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και ιάτρευε πάντας. **20** Και αυτός σηκώσας τους οφθαλμούς αυτού εις τους μαθητάς αυτού, ἐλεγε· Μακάριοι σεις οι πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία του Θεού. **21** Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθή. Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. **22** Μακάριοι είσθε, όταν σας μισήσωσιν οι ἀνθρωποι, και όταν σας αφορίσωσι και ονειδίσωσι και εκβάλωσι το όνομά σας

ως κακόν ένεκεν του Υιού του ἀνθρώπου. **23** Θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με Χαίρετε εν εκείνη τη ημέρᾳ και σκιρτήσατε· διότι το αυτό μέτρον, με το οποίον μετρείτε, θέλει ιδού, ο μισθός σας είναι πολύς εν τω ουρανῷ· αντιμετρηθή εις εσάς. **39** Είπε δε παραβολήν επειδή ούτως ἐπραττον εις τους προφήτας οι προς αυτούς, Μήπως δύναται τυφλός να οδηγή πατέρες αυτών. **24** Πλην ουαί εις εσάς τους τυφλόν; δεν θέλουσι πέσει αμφότεροι εις πλουσίους, διότι απηλαύσατε την παρηγορίαν βόθρον; **40** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του σας. **25** Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι, διότι διδασκάλου αυτού· πας δε τετελειοποιημένος θέλετε πεινάσει. Ουαί εις εσάς, οι γελώντες τώρα, θέλει είσθαι ως ο διδάσκαλος αυτού. **41** Και διά διότι θέλετε πενθήσει και κλαύσει. **26** Ουαί εις τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του εσάς, όταν πάντες οι ἀνθρωποι σας ευφημήσωσι· αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω ιδίω σου διότι ούτως ἐπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οφθαλμώ δεν παρατηρείς; **42** ή πως δύνασαι οι πατέρες αυτών. **27** Άλλα προς εσάς τους να λέγης προς τον αδελφόν σου· Αδελφέ, ἀφες ακούοντας λέγω· Αγαπάτε τους εχθρούς σας, να εκβάλω το ξυλάριον το εν τω οφθαλμών αγαθοποιείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσιν, σου, ενώ συ δεν βλέπεις την δοκόν την εν τω **28** ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, οφθαλμώ σου; Υποκριτά, εκβαλε πρώτον την και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις βλάπτουσιν. **29** Εις τον τύποντά σε επί την ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον το σιαγόνα πρόσφερε και την άλλην, και από εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου. **43** Διότι δεν του αφαιρούντος το ιμάτιόν σου μη εμποδίσης είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπόν και τον χιτώνα. **30** Εις πάντα δε τον ζητούντα σαπρόν, ουδέ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει παρά σου δίδε, και από του αφαιρούντος καρπόν καλόν· **44** επειδή ἔκαστον δένδρον τα σα μη απαίτει. **31** Και καθώς θέλετε να εκ του καρπού αυτού γνωρίζεται. Διότι δεν πράττωσιν εις εσάς οι ἀνθρωποι, και σεις συνάγουσιν εξ ακανθών σύκα, ουδέ τρυγώσιν πράττετε ομοίως εις αυτούς. **32** Και εάν αγαπάτε εκ βάτου σταφύλια. **45** Ο αγαθός ἀνθρωπος τους αγαπῶντάς σας, ποία χάρις χρεωστείται εκ του αγαθού θησαυρού της καρδίας αυτού εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός ἀνθρωπος αγαπῶντάς αυτούς. **33** Και εάν αγαθοποιήτε τους εκ του κακού θησαυρού της καρδίας αυτού αγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεωστείται εκφέρει το κακόν· διότι εκ του περισσεύματος εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό της καρδίας λαλεί το στόμα αυτού. **46** Διά τι δε πράττουσι. **34** Και εάν δανείζητε εις εκείνους, με κράζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε όσα παρ' ων ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις λέγω; **47** Πας όστις ἔρχεται προς εμέ και ακούει χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις τους λόγους μου και κάμνει αυτούς, θέλω σας αμαρτωλούς δανείζουσι διά να λάβωσι πάλιν δείξει με ποίον είναι όμοιος· **48** είναι όμοιος με τα ίσα. **35** Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και ἀνθρωπον οικοδομούντα οικίαν, όστις ἐσκαψε αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν και εβάληθεν και ἐβαλε θεμέλιον επί την πέτραν· ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μισθός σας ότε δε ἔγεινε πλημμύρα, προσέβαλεν ο ποταμός πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υψίστου· διότι κατά της οικίας εκείνης και δεν ηδυνήθη να αυτός είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και σαλεύση αυτήν· διότι ήτο τεθεμελιώμενη επί κακούς. **36** Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς την πέτραν. **49** Όστις όμως ακούσῃ και δεν και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων. **37** Και μη κάμη, είναι όμοιος με ἀνθρωπον οικοδομήσαντα κρίνετε, και δεν θέλετε κριθή· μη καταδικάζετε, οικίαν επί την γην χωρίς θεμέλιον· κατά της και δεν θέλετε καταδικασθή· συγχωρείτε, οποίας προσέβαλεν ο ποταμός, και ευθύς ἐπεσε, και θέλετε συγχωρηθή· **38** δίδετε, και θέλει και ἔγεινεν ο κρημνισμός της οικίας εκείνης δοθή εις εσάς· μέτρον καλόν, πεπιεσμένον μέγας,
και συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους ημίν, και ότι επεσκέψθη ο Θεός τον λαόν αυτού.

αυτού εις τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εις **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη Καπερναούμ. **2** Εκατοντάρχου δε τινός δούλος, τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και όστις ήτο πολύτιμος εις αυτόν, κακώς ἔχων απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού ἐμέλλε να αποθάνη. **3** Και ακούσας περί του περί πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιησού, απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, ἐπειψε των Ιουδαίων, παρακαλών αυτόν να ἔλθῃ να προς τον Ιησούν, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, διασώση τον δούλον αυτού. **4** Οι δε ελθόντες ή ἀλλον προσδοκώμεν; **20** Και ελθόντες προς τον Ιησούν, παρεκάλουν αυτόν επιμόνως, προς αυτόν οι ἀνθρωποι, είπον· Ιωάννης ο λέγοντες ότι είναι ἄξιος εκείνος, εις τον οποίον Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· θέλεις κάμει τούτο· **5** διότι αγαπά το θένος Συ είσαι ο ερχόμενος, ή ἀλλον προσδοκώμεν; υμών, και την συναγωγήν αυτός ακοδόμησεν **21** Εν αυτῇ δε τη ὥρᾳ εθεράπευσε πολλούς εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων Ενώ δε απείχεν ήδη ου μακράν από της οικίας, πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε ἐπειψε προς αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, λέγων προς αυτόν· Κύριε, μη ενοχλείσαι· διότι είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε δεν είμαι ἄξιος να εισέλθης υπό την στέγην προς τον Ιωάννην όσα είδετε και ηκούσατε· μου· **7** θέν ουδέ εμαυτόν ἔκρινα ἄξιον να ἔλθω ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί περιπατούσι, προς σέ· αλλά ειπε λόγον, και θέλεις ιατρευθή ο λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούνουσι, νεκροί δούλος μου. **8** Διότι και εγώ είμαι ἀνθρωπος εγείρονται, πτωχοί εναγγελίζονται· **23** και υποκείμενος εις εξουσίαν, ἔχων υπ' εμαυτόν μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και **24** Αφού δε ανεχώρησαν οι απεσταλμένοι του υπάγει; και προς ἄλλον, Ἐρχου, και ἔρχεται, και Ιωάννου, ήρχισε να λέγη προς τους ὄχλους προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **9** περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την ἔρημον Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, να ίδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; και στραφείς προς τον ὄχλον τον ακολουθούντα **25** Άλλά τι εξήλθετε να ίδητε; ἀνθρωπον αυτόν, είπε· Σας λέγω, Ουδέν εν τω Ισραήλ εύρον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; Ιδού, οι λαμπρώς τοσαύτην πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι ενδεδυμένοι και τρυφώντες ευρίσκονται εν απεσταλμένοι εις τον οίκον, εύρον τον ασθενή τοις βασιλικοίς παλατίοις. **26** Άλλά τι εξήλθετε δούλον υγιαίνοντα. **11** Την δε ακόλουθον ημέραν να ίδητε; προφήτην; Ναι, σας λέγω, και επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην περισσότερον προφήτου. **27** Ούτος είναι, περί του Ναΐν· και συνεπορεύοντο μετ' αυτού ικανοί εκ οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω των μαθητών αυτού και ὄχλος πολύς. **12** Ως δε τον ἄγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει επλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, κατασκευάσει την οδόν σου ἐμπροσθέν σου. **28** εφέρετο ἔξω νεκρός υἱός μονογενής της μητρός Διότι σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και ὄχλος πολύς της γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλήτερος πόλεως ήτο μετ' αυτής. **13** Και ιδών αυτήν ο Ιωάννου του βαπτιστού πλην ο μικρότερος Κύριος, εστλαγχνίσθη δι' αυτήν και είπε προς εν τη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλήτερος αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησιάσας ήγγισε το αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και οι νεκροκράββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το και είπε· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, οι νομικοί ηθέτησαν εις εαυτούς την βουλήν και ἐδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού. **16** του Θεού, μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και Κατέλαβε δε ἀπαντας φόβος και εδόξαζον τον είπεν ο Κύριος· Με τι λοιπόν να ομοιώσω τους Θεόν, λέγοντες ότι προφήτης μέγας ηγέρθη εν ανθρώπους της γενεάς ταύτης; και με τι είναι

όμοιοι; 32 Είναι όμοιοι με παιδία καθήμενα εν τη λέγω, συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι αυτής αγορά και φωνάζοντα προς άλληλα και λέγοντα· αι πολλαί, διότι ηγάπησε πολύ εις όντινα δε Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε· σας συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά. 48 Και είπε εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. 33 Διότι προς αυτήν· Συγκεχωρημέναι είναι αι αμαρτίαι ήλθεν Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε άρτον τρώγων σου. 49 Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την μήτε οίνον πίνων, και λέγετε· Δαιμόνιον έχει. τράπεζαν να λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι 34 Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και ούτος, όστις και αμαρτίας συγχωρεί; 50 Είπε πίνων, και λέγετε· Ιδού άνθρωπος φάγος και δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε έσωσεν οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών.

35 Και εδικαίωθη η σοφία από πάντων των τέκνων αυτής. 36 Παρεκάλει δε αυτόν εις εκ των Φαρισαίων να φάγῃ μετ' αυτού· και εισελθών εις την οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. 37 Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ήτο αμαρτωλή, μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του Φαρισαίου, έφερεν αλάβαστρον μύρον 38 και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειψε με το μύρον. 39 Ιδών δε ο Φαρισαίος ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. 40 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· Σίμων, έχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. 41 Είχε τις δανειστάς δύο χρεωφειλέτας· ο εις εχρεώστει δηνάρια πεντακόσια, ο δε άλλος πεντήκοντα. 42 Και επειδή δεν είχον να αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον; 43 Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον οποίον εχάρισε το περισσότερον. Ο δε είπε προς αυτόν· Ορθώς έκρινας. 44 Και στραφείς προς την γυναίκα, είπε προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; Εισήλθον εις την οικίαν σου, ύδωρ διά τους πόδας μου δεν έδωκας· αύτη δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. 45 Φίλημα δεν μοι έδωκας· αύτη δε, αφ' ής εισήλθον, δεν έπαιυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. 46 Με έλαιον την κεφαλήν μου δεν ήλειψας· αύτη δε με μύρον ήλειψε τους πόδας μου. 47 Διά τούτο σοι

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρυττών και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού, 2 και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν τεθεραπευμέναι από πνευμάτων πονηρών και ασθενειών, Μαρία η καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχον εκβή επτά δαιμόνια, 3 και Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου του Ηρώδου, και Σουσάννα και άλλαι πολλαί, αίτινες διηκόνουν αυτόν από των υπαρχόντων αυτών. 4 Επειδή δε συνέτρεχεν όχλος πολύς και ήρχοντο προς αυτόν από πάσης πόλεως, είπε διά παραβολής· 5 Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό· 6 άλλο δε έπεσεν επί την πέτραν και αναφυέν εξηράνθη, διότι δεν είχεν ικμάδα· 7 και άλλο έπεσεν εις το μέσον των ακανθών, και συμφυτρώσασαι αι άκανθαι απέπνιξαν αυτό· 8 και άλλο έπεσεν επί την γην την αγαθήν, και αναφυέν έκαμε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων, εφώναζεν· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 9 Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι σημαίνει η παραβολή αύτη; 10 Ο δε είπεν· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν. 11 Αύτη δε είναι η παραβολή· Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού· 12 οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι ακούοντες, έπειτα έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγον από της καρδίας αυτών, διά να μη πιστεύσωσι και σωθώσιν. 13 Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν

δεν έχουσιν, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι και της πόλεως, όστις είχε δαιμόνια από χρόνων εν καιρώ πειρατημού αποστατούσι. **14** Το δε πεσόν πολλών, και ιμάτιον δεν ενεδύετο και εν οικίᾳ εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες δεν έμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. **28** Ιδών ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και δε τον Ιησούν, ανέκραξε και προσέπεσεν εις ηδονών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται αυτόν και μετά φωνής μεγάλης είπε: Τι είναι και δεν τελεσφορούσι. **15** Το δε εις την καλήν μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υἱε του Θεού του γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες ακούσαντες Υψίστου; δέομαί σου, μη με βασανίσης. **29** Διότι τον λόγον, κρατούσιν εν καρδία καλή και προσέταξεν εις το πνεύμα το ακάθαρτον να αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή. **16** εξέλθη από του ανθρώπου. Επειδή προ πολλών Ουδείς δε λύχνον ανάψας, σκεπάζει αυτόν χρόνων είχε συναρπάσει αυτόν, και εδεσμεύετο με σκεύος και θέτει υποκάτω κλίνης, αλλά με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και θέτει επί του λυχνοστάτου, διά να βλέπωσι διασπών τα δεσμά, εφέρετο υπό του δαίμονος εις το φως οι εισερχόμενοι. **17** Διότι δεν υπάρχει τας ερήμους. **30** Και ηρώησεν αυτόν ο Ιησούς, κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γείνει φανερόν; λέγων· Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπε· Λεγεών· ουδέ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γείνει διότι δαιμόνια πολλά εισήλθον εις αυτόν: **31** γνωστόν και ελθεί εις το φανερόν. **18** Προσέχετε και παρεκάλουν αυτόν να μη προστάξῃ αυτά να λοιπόν πως ακούετε· διότι δόστις έχει, θέλει απέλθωσιν εις την άβυσσον. (Abyssos g12) **32** Ἡτο δοθή εις αυτόν, και δόστις δεν έχει, και εκείνο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων εν το οποίον νομίζει ότι έχει θέλει αφαιρεθή απ' τω όρει· και παρεκάλουν αυτόν να επιτρέψῃ εις αυτού. **19** Ἡλθον δε προς αυτόν η μήτηρ και αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνους· και επέτρεψεν οι αδελφοί αυτού και δεν ηδύναντο διά τον εις αυτά. **33** Εξελθόντα δε τα δαιμόνια από όχλον να πλησιάσωσιν αυτόν. **20** Και απηγγέλθη του ανθρώπου, εισήλθον εις τους χοίρους, και προς αυτόν υπό τινών λεγόντων Η μήτηρ σου ώρμησεν η αγέλη κατά του κρημνού εις την και οι αδελφοί σου ίστανται ἔξω θέλοντες λίμνην και απεπνίγη. **34** Ιδόντες δε οι βοσκοί το να σε ίδωσιν. **21** Ο δε αποκριθείς είπε προς γενόμενον ἔφυγον, και απελθόντες απίγγειλαν αυτούς· Μήτηρ μου και αδελφοί μου είναι εις την πόλιν και εις τους αγρούς. **35** Και ούτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και εξήλθον διά να ίδωσι το γεγονός, και ήλθον πράττοντες αυτόν. **22** Και εν μιά των ημερών προς τον Ιησούν και εύρον τον ἀνθρωπόν, εκ του εισήλθεν εις πλοίον αυτός και οι μαθηταί οποίου είχον εξέλθει τα δαιμόνια, καθήμενον αυτού, και είπε προς αυτούς· Ας διέλθωμεν παρά τους πόδας του Ιησού, ενδεδυμένον και εις το πέραν της λίμνης· και εσηκώθησαν. σωφρονούντα· και εφοβήθησαν. **36** Διηγήθησαν **23** Ενώ δε ἐπλεον, απεκοιμήθη. Και κατέβη δε προς αυτούς και οι ιδόντες πως εσώθη ο ανεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και εγεμίζετο δαιμονιζόμενος. **37** Και άπαν το πλήθος της το πλοίον και εκινδύνευον. **24** Προσελθόντες δε περιχώρου των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αυτόν εξύπνησαν αυτόν, λέγοντες· Επιστάτα, Επιστάτα, να αναχωρήσῃ απ' αυτών, διότι κατείχοντο υπό χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς επετίμησε τον ἀνέμον μεγάλου φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον και την ταραχήν του ὑδατος, και ἐπαυσαν, και υπέστρεψεν. **38** Ο δε ἀνθρωπος, εκ του οποίου έγεινε γαλήνη. **25** Είπε δε προς αυτούς, που είχον εξέλθει τα δαιμόνια, παρεκάλει αυτόν να είναι η πίστις σας; Και φοβηθέντες εθαύμασαν, ήναι μετ' αυτού· ο Ιησούς όμως απέλυσεν αυτόν, λέγοντες προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, λέγων. **39** Επίστρεψον εις τον οίκον σου και ότι και τους ανέμους προστάζει και το ὑδωρ, διηγού όσα ἔκαμεν εις σε ο Θεός· και ανεχώρησε και υπακούουσιν εις αυτόν; **26** Και κατέπλευσαν κηρύττων καθ' όλην την πόλιν όσα ἔκαμεν εις την χώραν των Γαδαρηνών, ήτις είναι εις αυτόν ο Ιησούς. **40** Ότε δε υπέστρεψεν ο αντιπέραν της Γαλιλαίας. **27** Και καθώς εξήλθεν Ιησούς, υπεδέχθη αυτόν ο όχλος· διότι πάντες επί την γην, υπήντησεν αυτόν ἀνθρωπός τις εκ ήσαν περιμένοντες αυτόν. **41** Και ιδού, ήλθεν

άνθρωπος ονομαζόμενος Ιάκειρος, όστις ήτο νόσους· 2 και απέστειλεν αυτούς διά να ἄρχων της συναγωγής και πεσών εις τους πόδας κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθῃ εις τον ιατρεύωσι τους ασθενούντας, 3 και είπε προς οίκον αυτού, **42** διότι είχε θυγατέρα μονογενή αυτούς: Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν, ως επών δώδεκα, και αύτη απέθνησκεν. Ενώ μήτε ράβδους μήτε σακκίου μήτε ἀρτον μήτε δε επορεύετο, οι όχλοι συνέθλιβον αυτόν. **43** αργύριον μήτε να ἔχητε ανά δύο χιτώνας. **4** Και γυνή τις ἔχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα ἔτη, Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον τον βίον και εκείθεν εξέρχεσθε. **5** Και ὅσοι δεν σας αυτής δεν ηδυνήθη να θεραπευθή υπ' ουδενός, δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης **44** πλησιάσασα όπισθεν ἤγγισε το ἀκρον του αποτινάχατε και τον κονιορτόν από των ποδών ιματίου αυτού, και παρευθύς εστάθη η ρύσις σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. **6** Εξερχόμενοι δε του αίματος αυτής, **45** Και είπεν ο Ιησούς· Τις διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύζοντες μου ἤγγισε; και ενώ ηρούντο πάντες, είπεν ο το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. Πέτρος και οι μετ' αυτού· Επιστάτα, οι όχλοι σε **7** Ἡκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα συμπέζουσι και σε συνθλίβουσι, και λέγεις· Τις γινόμενα υπ' αυτού, και ήτο εν απορίᾳ, διότι μου ἤγγισεν; **46** Ο δε Ιησούς είπε· Μου ἤγγισέ ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη τις διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εκ νεκρών· **8** υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εμού. **47** Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, εφάνη, υπ' ἀλλων δε, ότι ανέστη εις των ἥλθε τρέμουσα και προσπεσούσα εις αυτόν, αρχαίων προφητών. **9** Και είπεν ο Ηρώδης· απίγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα· τις δε είναι λαού διά ποίαν αιτίαν ἤγγισεν αυτόν, και ότι ούτος, περί του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; παρευθύς ιατρεύθη. **48** Ο δε είπε προς αυτήν· και εζήτει να ἴδη αυτόν. **10** Και υποστρέψαντες Θάρρει, θύγατερ, η πίστις σου σε ἑσωσεν· ύπαγε οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα εις ειρήνην. **49** Ενώ δε ελάλει ἔτι, ἔρχεται τις ἐπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη παρά του αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν κατ' ιδίαν εις τόπον ἐρημον πόλεως τινός ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον ονομαζομένης Βηθσαϊδά. **11** Οι δε όχλοι Διδάσκαλον. **50** Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς προς αυτόν, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, αυτούς ελάλει προς αυτούς περί της βασιλείας και θέλει σωθή. **51** Και ότε εισήλθεν εις την του Θεού, και τους ἔχοντας χρείαν θεραπείας οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθῃ ειμή ιάτρευεν. **12** Η δε ημέρα ἡρχισε να κλίνη· και τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν· πατέρα της κόρης και την μητέρα. **52** Ἐκλαιον Απόλυσον τον όχλον, διά να υπάγωσιν εις τας δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε· Μη πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύσωσι κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **53** Και και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν κατεγέλων αυτόν, εξεύροντες ότι απέθανεν. **54** ερήμω τόπω. **13** Και είπε προς αυτούς· Δότε Άλλ' αυτός εκβαλών ἔξω πάντας και πιάσας σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον· Ημείς την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων· Κοράσιον, δεν ἔχομεν πλειότερον παρά πέντε ἀρτους και σηκώθητι. **55** Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημείς και και ανέστη παρευθύς, και προσέταξε να δοθή αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· εις αυτήν να φάγη. **56** Και εξεπλάγησαν οι **14** διότι ήσαν ως πεντακισχίλιοι ἀνδρες· και είπε γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να προς τους μαθητάς αυτού· Καθίσατε αυτούς κατά μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύσωι

κατέκοψε, και ἐδίδεν εις τους μαθητάς διά ύπνου· και ὅτε εξύπνησαν, εἶδον την δόξαν να βάλλωσιν ἔμπροσθεν του ὄχλου. **17** Καὶ αυτού· και τους δύο ἀνδρας τους ισταμένους ἔφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη μετ' αυτού. **33** Καὶ ενώ αυτοί εχωρίζοντο το περισσεύσαν εις αυτούς εκ των κλασμάτων απ' αυτού, εἴπεν ο Πέτρος προς τον Ιησούν· δώδεκα κοφίνια. **18** Καὶ ενώ αυτός προσηγένετο Επιστάτα, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας καταμόνας, ἡσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά ηρώησεν αυτούς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, ὄχλοι ὅτι είμαι; **19** οι δε αποκριθέντες είπον· μη εξεύρων τι λέγει. **34** Ενώ δε αυτός ἐλέγει Ιωάννην τον Βαπτιστήν, ἄλλοι δε Ηλίαν, ἄλλοι ταύτα, ἥλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· δε ὅτι ανέστη τις των αρχαίων προφητῶν. **20** και εφοβήθησαν ὅτε εισήλθον εις την νεφέλην· Είπε δε προς αυτούς· Σεις δε τίνα με λέγετε ὅτι **35** και ἔγεινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· είμαι; και αποκριθείς ο Πέτρος είπε· Τον Χριστόν Ούτος είναι ο Υἱός μου ο αγαπητός· αυτού του Θεού. **21** Ο δε προσέταξεν αυτούς σφοδρώς ακούετε. **36** Καὶ αφού ἔγεινε η φωνή, ευρέθη ο και παρίγγειλε να μη είπωσιν εις μηδένα τούτο, Ιησούς μόνος· και αυτοί εσιώπησαν και προς **22** ειπών ὅτι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να ουδένα είπον εν εκείναις ταις ημέραις ουδέν πάθη πολλά· και να καταφρονηθῇ από των εξ ὁσων είδον. **37** Την δε ακόλουθον ημέραν, πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, ὅτε κατέβησαν από τον ὄρους, υπῆρντησεν και να θανατωθῇ και τη τρίτη ημέρα να αυτόν ὄχλος πολύς. **38** Καὶ ιδού, ἀνθρωπός αναστηθῇ. **23** Ἐλεγε δε προς πάντας· Εάν τις τις εκ του ὄχλου ανέκραξε, λέγων· Διδάσκαλε, θέλη να ἐλθῃ οπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν δέομαί σου, επίβλεψον επί τον νιόν μου, διότι και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν μονογενής μου είναι: **39** και ιδού, δαιμόνιον και ας με ακολουθήῃ. **24** Διότι ὄστις θέλει να πιάνει αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· αυτόν μετά αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' και ὄστις απολέσῃ την ζωήν αυτού ἐνεκεν ομού, αυτού, συντρίβον αυτόν: **40** και παρεκάλεσα τους ούτος θέλει σώσει αυτήν. **25** Επειδή τι ωφελείται μαθητάς σου διά να εικβάλωσιν αυτό, και δεν ο ἀνθρωπος, εάν κερδήσῃ τον κόσμον ὅλον, ηδυνήθησαν. **41** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· εαυτόν δε απολέσῃ η ζημιωθή; **26** Διότι ὄστις Ω γενεά ἀπίστος και διεστραμμένη, ἔως πότε επαισχυνθή δι' εμέ και τους λόγους μου, διά θέλω είσθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμάς; τούτον ο Υἱός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθή, φέρε τον νιόν σου εδώ. **42** Καὶ ενώ αυτός ἔτι ὅταν ἐλθῃ εν τη δόξῃ αυτού και του Πατρός προσήρχετο, ἔριψεν αυτόν κάτω το δαιμόνιον και των αγίων αγγέλων. **27** Λέγω δε προς και κατεσπάραξεν· ο δε Ιησούς επετίμησε το εσάς αληθώς, Είναι τινές των εδώ ισταμένων, πνεύμα το ακάθαρτον και ιάτρευσε το παιδίον οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού και απέδωκεν αυτό εις τον πατέρα αυτού. **43** ίδωσι την βασιλείαν του Θεού. **28** Μετά δε τους Εξεπλήγητο δε πάντες επί την μεγαλειότητα λόγους τούτους παρήλθον ἔως οκτώ ημέραι, του Θεού. Καὶ ενώ πάντες εθαύμαζον διά πάντα και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και ὅσα ἔκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς Ιάκωβον, ανέβη εις το ὄρος διά να προσευχήθῃ. αυτού· **44** Βάλετε σεις εις τα ὡτα σας τους **29** Καὶ ενώ προσηγένετο, ηλοιώθη η ὄψις του λόγους τούτους· διότι ο Υἱός του ανθρώπου προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού ἔγειναν μέλλει να παραδοθῇ εις χείρας ανθρώπων. **45** λευκά εξαστράπτοντα. **30** και ιδού, ἀνδρες δύο Εκείνοι ούμως δεν ενόσουν τον λόγον τούτον, συνελάλουν μετ' αυτού, οίτινες ήσαν Μωϋσής και ἵτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να μη και Ηλίας, **31** οίτινες φανέντες εν δόξῃ, ἐλέγον νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούντο να ερωτήσωσιν τον θάνατον αυτού, τον οποίον ἔμελλε να αυτόν περί του λόγου τούτου. **46** Εισήλθε δε εκπληρώση εν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δε Πέτρος εις αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπό του ἵτο μεγαλίτερος. **47** Ο δε Ιησούς, ιδών τον

διαλογισμόν της καρδίας αυτών, επίασε παιδίον **10** Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και και έστησεν αυτό πλησίον εαυτού **48** και είπε άλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν προς αυτούς· Ὅστις δεχθή τούτο το παιδίον εις αυτούς ανά δύο ἐμπροσθεν αυτού εις πάσαν το ὄνομά μου, εμέ δέχεται, και ὄστις δεχθή εμέ, πόλιν και τόπον, όπου ἔμελεν αυτός να υπάγῃ. δέχεται τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχων **2** Ἐλεγε λοιπόν προς αυτούς· Ο μεν θερισμός μικρότερος μεταξύ πάντων υμών ούτος θέλει είναι πολύς, οι δε εργάται ολίγοι· παρακαλέσατε είσθαι μέγας. **49** Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστέίλη είπεν· Επιστάτα, είδομέν τινά εκβάλλοντα τα εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. **3** Υπάγετε· δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδίσαμεν ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω αυτόν, διότι δεν ακολουθεί μεθ' ημών. **50** λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Μη εμποδίζετε· μηδέ υποδήματα, και μηδένα χαιρετήσητε κατά διότι ὄστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ την οδόν. **5** Εις ἡντινα δε οικίαν εισέρχησθε, ημών. **51** Και ότε συνεπληρούντο αι ημέραι πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον οίκον τούτον. διά να αναληφθή, τότε αυτός ἔκαμε στερεάν **6** Και εάν μεν ἤναι εκεὶ υἱός ειρήνης, θέλει απόφασιν να υπάγη εις Ιερουσαλήμ. **52** Και αναπαυθή επ' αυτόν η ειρήνη σας· ει δε μη, απέστειλεν ἐμπροσθεν αυτού μηνυτάς, οίτινες θέλει επιστρέψει εις εσάς. **7** Εν αυτῇ δε τη πορευθέντες εισήλθον εις κώμην Σαμαρειτών, οικία μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' διά να κάμωσιν ετοιμασίαν εις αυτόν. **53** Και δεν αυτών διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι ἀξιος εδέχθησαν αυτόν, διότι εφαίνετο ότι επορεύετο του μισθού αυτού· μη μεταβαίνετε εξ οικίας εις Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού εις οικίαν. **8** Και εις ἡντινα πόλιν εισέρχησθε Ιάκωβος και Ιωάννης, είπον· Κύριε, θέλεις να και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις είπωμεν να καταβή πυρ από του ουρανού και εσάς, **9** και θεραπεύετε τον εν αυτῇ ασθενείς να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλίας ἔκαμε; και λέγετε προς αυτούς· Επλησίασεν εις εσάς η **55** Στραφείς δε επέπληξεν αυτούς και είπε· δεν βασιλεία του Θεού. **10** Εις ἡντινα όμως πόλιν εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σείς· **56** διότι εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες ο Υιός του ανθρώπου δεν ήθει να απολέση εις τας πλατείας αυτής, είπατε· **11** Και τον ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώση. Και υπήγον κονιορτόν, ὄστις εκολλήθη εις ημάς εκ της εις ἄλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορεύοντο, είπε πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εις εσάς πλην τούτο τις προς αυτόν καθ' οδόν· Θέλω σε ακολουθήσει γινώσκετε, ότι επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία όπου αν υπάγης, Κύριε. **58** Και είπε προς αυτόν του Θεού. **12** Σας λέγω δε ότι εν τη ημέρᾳ ο Ιησούς· Αι αλώπεκες ἔχουσι φωλεάς και τα εκείνη ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του Σόδομα παρά εις την πόλιν εκείνην. **13** Ουαί εις ανθρώπουν δεν ἔχει που να κλίνη την κεφαλήν· σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαΐδα· διότι εάν εν **59** Είπε δε προς ἄλλον· Ακολούθει μοι. Ο δε είπε· τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γείνει τα θαύματα Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού θάψω τον πατέρα μου. **60** Και ο Ιησούς είπε ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και προς αυτόν· Ἀφες τους νεκρούς να θάψωσι σποδώ. **14** Πλην εις την Τύρον και Σιδώνα τους εαυτών νεκρούς· συ δε απελθών κήρυντε ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει την βασιλείαν του Θεού. **61** Είπε δε και ἄλλος· παρά εις εσάς. **15** Και συ, Καπερναούμ, ήτις θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον όμως υψώθης ἔως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εις τον ἔως ἄδου. (*Hadēs g86*) **16** Ὅστις ακούει εσάς εμέ οίκον μου. **62** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· ακούει, και ὄστις αθετεῖ εσάς εμέ αθετεί, ο δε Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί ἀροτρον και αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** βλέπων εις τα οπίσω είναι αρμόδιος διά την Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, βασιλείαν του Θεού.

εις ημάς εν τω ονόματί σου. **18** Είπε δε προς τὸν τόπον, ελθών και ιδών επέρασεν από το αυτούς Εθεώρουν τὸν Σατανάν ως αστραπήν ἄλλο μέρος. **33** Σαμαρείτης δε τις οδοιπορών εκ του ουρανού πεσόντα. **19** Ιδού, δίδω εις ἡλθεν εις τὸν τόπον ὅπου ἦτο, και ιδών αυτόν εσάς την εξουσίαν του να πατήτε επάνω ὀφεων εσπλαγχνίσθη, **34** και πλησιάσας ἔδεσε τας και σκορπίων και επί πάσαν τὴν δύναμιν του πληγάς αυτού επιχέων ἔλαιον και οίνον, και εχθρού, και ουδέν θέλει σας βλάψει. **20** Πληγη εις επιβιβάσας αυτόν επὶ τὸ κτήνος αυτού, ἐφερεν τούτο μη χαίρετε, ὅτι τα πνεύματα υποτάσσονται αυτόν εις ξενοδοχείον και επεμελήθη αυτού· εις εσάς αλλά χαίρετε μάλλον ὅτι τα ονόματα **35** και την επαύριον, ὅτε εξήρχετο, εκβαλών σας εγράφησαν εν τοις ουρανοίς. **21** Εν αυτῇ δύο δηνάρια ἔδωκεν εις τὸν ξενοδόχον και τη ὥρα ηγαλλιάσθη κατά το πνεύμα ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Επιμελήθητι αυτού, και ὁ, τι και είπεν· Ευχαριστώ σοι, Πάτερ, Κύριε του συ δαπανήσης περιπλέον, εγώ ὅταν επανέλθω ουρανού και της γης, ὅτι απέκρυψας ταύτα θέλω σοι αποδώσει. **36** Τις λοιπόν εκ των τριών από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά τούτων σοι φαίνεται ὅτι ἐγεινε πλησίον του εις νήπια· ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως ἐγεινεν εμπεσόντος εις τους ληστάς; **37** Ο δε είπεν· αρεστόν ἐμπροσθέν σου. **22** Πάντα παρεδόθησαν ο ποιήσας τὸ ἔλεος εις αυτόν· Είπε λοιπόν εις εμέ υπό του Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει προς αυτόν ο Ιησούς· Ὅπαγε και συ, κάμνε τις είναι ο Υιός, ειμή ο Πατήρ, και τις είναι ομοίως. **38** Ενώ δε απήρχοντο, αυτός εισήλθεν εις ο Πατήρ, ειμή ο Υιός και εις ὄντινα θέλη ο κώμην τινά· και γυνή τις ονομαζομένη Μάρθα Υιός να αποκαλύψῃ αυτόν. **23** Και στραφείς υπεδέχθη αυτόν εις τὸν οίκον αυτῆς. **39** Και προς τους μαθητάς, είπε κατ' ιδίαν Μακάριοι οι αύτη είχεν αδελφήν καλουμένην Μαρίαν, ἡτις οφθαλμοί οι βλέποντες ὅσα βλέπετε. **24** Διότι και καθήσασα παρά τους πόδας του Ιησού, ἡκουε σας λέγω ὅτι πολλοί προφήται και βασιλεῖς τὸν λόγον αυτού. **40** Η δε Μάρθα ενησχολείτο επεθύμησαν να ίδωσιν ὅσα σεις βλέπετε, και εις πολλήν υπηρεσίαν· και ελθούσα ἐμπροσθεν δεν είδον, και να ακούσωσιν ὅσα ακούετε, αυτού είπε· Κύριε, δεν σε μέλει ὅτι η αδελφή και δεν ήκουσαν. **25** Και ιδού, νομικός τις μου με αφήκε μόνην να υπηρετώ; είπε λοιπόν εσηκώθη πειράζων αυτόν και λέγων· Διδάσκαλε, προς αυτήν να μοι βοηθήσῃ. **41** Αποκριθείς τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον; δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Μάρθα, Μάρθα, **(αιδοίος §166)** **26** Ο δε είπε προς αυτόν· Εν τῷ μεριμνάς και αγωνίζεσαι περὶ πολλά· **42** πληγ νόμῳ τι είναι γεγραμμένον; πως αναγινώσκεις; ενός είναι χρεία· η Μαρία ὁμως εξέλεξε τὴν **27** Ο δε αποκριθείς είπε· Θέλεις αγαπάτ Κύριον αγαθήν μερίδα, ἡτις δεν θέλει αφαιρεθή απ' τὸν Θεόν σου εξ ὀλης της καρδίας σου και εξ αυτῆς.

όλης της ψυχής σου και εξ ὀλης της δυνάμεως σου και εξ ὀλης της διανοίας σου, και τὸν πλησίον σου ως σεαυτόν. **28** Είπε δε προς αυτόν· Ορθώς απεκρίθης τούτο κάμνε και θέλεις ζήσει. **29** Αλλ' εκείνος, θέλων να δικαιώσῃ εαυτόν, είπε προς τὸν Ιησούν· Καὶ τις είναι ο πλησίον μου; **30** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν· Ἀνθρωπος τις κατέβαινεν από Ιερουσαλήμ εἰς Ιεριχῶ και περιέπεσεν εἰς ληστάς· οἵτινες και γυμνώσαντες αυτόν και καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν αφήσαντες αυτόν ημιθανή. **31** Κατὰ συγκυρίαν δε ιερεύς τις κατέβαινε δι' εκείνης της οδού, και ιδών αυτόν επέρασεν από τὸ ἄλλο μέρος. **32** Ομοίως δε και Λευΐτης, φθάσας εις

11 Και ενώ αυτός προσηγέτο εν τόπῳ τινί, καθώς ἐπαυσεν, είπε τις των μαθητών αυτού προς αυτόν· Κύριε, δίδαξον ημάς να προσευχώμεθα, καθώς και ο Ιωάννης εδίδαξε τους μαθητάς αυτού. **2** Είπε δε προς αυτούς· Όταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω τὸ ονομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ως εν ουρανῷ, και επὶ της γῆς· **3** τὸν ἄρτον ημών τὸν επιούσιον δίδε εις ημάς καθ' ημέραν· **4** και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, διότι και ημείς συγχωρούμεν εις πάντα αμαρτάνοντα εις ημάς· και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλ' ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. **5**

Και είπε προς αυτούς· Εάν τις εξ υμών έχη καθωπλισμένος φυλάττη την εαυτού αυλήν, φίλον, και υπάγη προς αυτόν το μεσονύκτιον τα υπάρχοντα αυτού είναι εν ειρήνῃ· 22 όταν και είπη προς αυτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις όμως ο ισχυρότερος αυτού επελθών νικήση άρτους, 6 επειδή ήλθε φίλος μου προς εμέ εξ αυτόν, αφαιρεί την πανοπλίαν αυτού, εις την οδοιπορίας, και δεν έχω τι να βάλω έμπροσθεν οποίαν εθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αυτού. 7 Και εκείνος αποκριθείς έσωθεν είπη· αυτού. 23 Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' Μη με ενόχλει· η θύρα είναι ήδη κεκλεισμένη εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. και τα παιδία μου είναι μετ' εμού εις την κλίνην· 24 Όταν το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του δεν δύναμαι να σηκωθώ και να σοι δώσω. 8 ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και Σας λέγω· Και αν δεν σηκωθή και δώση εις ζητεί ανάπαυσιν, και μη ευρίσκον λέγει· ας αυτόν, διότι είναι φίλος αυτού, τουλάχιστον υποστρέψω εις τον οίκον μου όθεν εξήλθον· διά την αναίδειαν αυτού θέλει σηκωθή και 25 και ελθόν ευρίσκει αυτόν σεσαρωμένον και δώσει εις αυτόν όσα χρειάζεται. 9 Και εγώ σας εστολισμένον. 26 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει λέγω· Αιτείτε και θέλει σας δοθή· ζητείτε και επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και θέλετε ευρεί, κρούνετε και θέλει σας ανοιχθή· εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα 10 Διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των ευρίσκει, και εις τον κρούνοντα θέλει ανοιχθή· πρώτων. 27 Και ενώ αυτός έλεγε ταύτα, γυνή 11 Και εάν τις εξ υμών ήναι πατήρ, και ο υιός τις εκ του όχλου υψώσασα φωνήν, είπε προς αυτόν ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν· Μακαρία η κοιλία ήτις σε εβάστασε, και αυτόν λίθον; και εάν οψάριον, μήπως αντί οι μαστοί, τους οποίους εθήλασας. 28 Αυτός δε οψαρίου θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; 12 ή και είπε· Μακάριοι μάλλον οι ακούοντες τον λόγον αν ζητήση ωρόν, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν του Θεού και φυλάττοντες αυτόν. 29 Και ενώ οι σκορπίον· 13 εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, όχλοι συνηθροίζοντο, ήρχισε να λέγῃ· Η γενεά εξεύρετε να δίδητε καλάς δόσεις εις τα τέκνα αύτη είναι πονηρά· σημείον ζητεί, και σημείον σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά δώσει Πνεύμα Ἅγιον εις τους αιτούντας παρ' του προφήτου. 30 Διότι καθώς ο Ιωνάς έγεινε αυτούν· 14 Και εξέβαλλε δαιμόνιον, και αυτό ήτο σημείον εις τους Νινευῖτας, ούτω θέλει είσθαι κωφόν· αφού δε εξήλθε το δαιμόνιον, ελάλησεν και ο Υιός του ανθρώπου εις την γενεάν ταύτην. ο κωφός, και εθαύμασαν οι όχλοι. 15 Τινές 31 Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη όμως εξ αυτών είπον· Διά του Βεελζεβούλ του κρίσει μετά των ανθρώπων της γενεάς ταύτης άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. και θέλει κατακρίνει αυτούς, διότι ήλθεν εκ 16 Άλλοι δε πειράζοντες εξήτουν παρ' αυτού των περάτων της γης διά να ακούσῃ την σοφίαν σημείον εξ ουρανού. 17 Πλην αυτός νοήσας τους του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς· Πάσα Σολομώντος είναι εδώ. 32 Οι άνδρες της Νινευί βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς και οίκος διαιρεθείς καθ' εαυτού πίπτει. 18 Εάν ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι λοιπόν και ο Σατανάς διηρέθη καθ' εαυτού, μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πως θέλει σταθή η βασιλεία αυτού, επειδή πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. 33 Ουδείς δε λέγετε ότι εγώ εκβάλλω τα δαιμόνια διά του λύχνον ανάψας θέτει εις τόπον απόκρυφον ουδέ Βεελζεβούλ. 19 Άλλ' εάν εγώ διά του Βεελζεβούλ υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, διά εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. 34 Ο λύχνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι του σώματος είναι ο οφθαλμός· όταν λοιπόν ο κριταί σας. 20 Άλλ' εάν διά του δακτύλου του οφθαλμός σου ήναι καθαρός, και όλον το σώμα Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις σου είναι φωτεινόν· αλλ' όταν ήναι πονηρός, και εσάς η βασιλεία του Θεού. 21 Όταν ο ισχυρός το σώμα σου είναι σκοτεινόν. 35 Πρόσεχε λοιπόν

μήποτε το φως το εν σοι ήναι σκότος. 36 Εάν του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και λοιπόν όλον το σώμα σου ήναι φωτεινόν, μη του ναού ναι, σας λέγω, θέλει εκζητηθή από της έχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει είσθαι φωτεινόν γενεάς ταύτης. 52 Ουαί εις εσάς τους νομικούς, όλον, καθώς όταν ο λύχνος σε φωτίζῃ διά διότι αφηρέσατε το κλειδίον της γνώσεως της λάμψεως. 37 Και αφού ελάλησε ταύτα, σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους Φαρισαίος τις παρεκάλει αυτόν να γευματίση εν ημποδίσατε. 53 Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα τω αίκα αυτού· εισελθών δε εκάθησεν εις την προς αυτούς, ήρχισαν οι γραμματείς και οι τράπεζαν. 38 Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν Φαρισαίοι να διεγέρωσιν αυτόν σφόδρα και να διά δεν ενίφθη πρώτον πριν του γεύματος. 39 βιάζωσιν αυτόν να ομιλήσῃ, ερωτώντες περί Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι πολλών, 54 ενεδρεύοντες αυτόν και ζητούντες Φαρισαίοι το έξωθεν του ποτηρίου και του να αρπάσωσι τι από του στόματος αυτού, διά να πινακίου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει κατηγορήσωσιν αυτόν.

αρπαγής και πονηρίας. 40 Ἀφρονες, εκείνος όστις έκαμε το έξωθεν δεν έκαμε και το έσωθεν; 41 Πλην δότε ελεημοσύνην τα υπάρχοντα υμών, και ιδού, τα πάντα είναι καθαρά εις εσάς. 42 Αλλ' ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού· ταύτα ἐπρεπε να κάμητε και εκείνα να μη αφήσητε. 43 Ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταῖς συναγωγαῖς και τους ασπασμούς εν ταῖς αγοραῖς. 44 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι είσθε ως τα μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι ἀνθρώποι οι περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουσιν. 45 Αποκριθείς δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν Διδάσκαλε, ταύτα λέγων και ημάς υβρίζεις. 46 Ο δε είπε· Και εις εσάς τους νομικούς ουαί, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεις με ἔνα των δακτύλων σας δεν εγγίζετε τα φορτία. 47 Ουαί εις εσάς, διότι οικοδομείτε τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν αυτούς. 48 Ἀρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα ἔργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα μνημεία αυτών. 49 Διά τούτο και η σοφία του Θεού είπε· Θέλω αποστείλει εις αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι φονεύσει και εκδιώξει, 50 διά να εκζητηθή το αίμα πάντων των προφητών, το εκχυνόμενον από της αρχής του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, 51 από του αίματος του Ἀβελ ἔως του αίματος Ζαχαρίου

12 Εν τω μεταξύ αφού συνηθροίσθησαν αι μυριάδες του όχλου, ώστε κατεπάτουν αλλήλους, ήρχισε να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτον· Προσέχετε εις εαυτούς από της ζύμης των Φαρισαίων, ήτις είναι υπόκρισις. 2 Άλλα δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει γνωρισθή· 3 όθεν όσα είπετε εν τω σκότει εν τω φωτὶ θέλουσιν ακουσθή, και ό, τι ειλαήσατε προς το ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωμάτων. 4 Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένων πειρισσότερόν τι να πράξωσι. 5 Θέλω δε σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις αφού αποκτείνη, έχει εξουσίαν να ρίψῃ εις την γέννηναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. (Geenna g1067) 6 Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασσάρια; και εν εξ αυτών δεν είναι λελημονημένον ενώπιον του Θεού· 7 αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών στρουθίων διαφέρετε. 8 Σας λέγω δέ· Πας όστις με ομολογήσῃ ἐμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει ομολογήσει αυτόν ἐμπροσθεν των αγγέλων του Θεού· 9 όστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. 10 Και πας όστις θέλει ειπεί λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως βλασφημήσῃ κατά του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή. 11 Όταν δε σας φέρωσιν εις τας

συναγωγάς και τας αρχάς και τας εξουσίας, μη σεις μη ζητείτε τι να φάγητε ή τι να πίνητε, και μεριμνάτε πως ή τι να απολογηθήτε, ή τι να μη ήσθε μετέωροι· 30 διότι ταύτα πάντα ζητούσι είπητε· 12 διότι το Ἅγιον Πνεύμα θέλει σας τα έθνη του κόσμου· υμών δε ο Πατήρ εξεύρει διδάξει εν αυτῇ τῇ ὥρᾳ τι πρέπει να είπητε. 13 ότι ἔχετε χρείαν τούτων· 31 πλην ζητείτε την Εἰπε δε τις προς αυτόν εκ του ὄχλου· Διδάσκαλε, βασιλείαν του Θεού, και ταύτα πάντα θέλουσι ειπέ προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ' σας προστεθή. 32 Μη φοβού, μικρόν ποιμνιον· εμού την κληρονομίαν. 14 Ο δε είπε προς αυτόν· διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας δώσῃ την Ἀνθρωπε, τις με κατέστησε δικαστήν ἡ μεριστήν βασιλείαν. 33 Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας και εφ' υμάς; 15 Και είπε προς αυτούς· Προσέχετε δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς βαλάντια και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας· διότι εάν τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις τις ἔχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ ουρανοίς ὅστις δεν εκλείπει, ὅπου κλέπτης δεν των υπαρχόντων αυτού. 16 Είπε δε προς αυτούς πλησιάζει ουδέ ο σκώληξ διαφθείρει· 34 διότι παραβολήν, λέγων· Ανθρώπου τινός πλουσίου όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι ηυτύχησαν τα χωράφια· 17 Και διελογίζετο εν και η καρδία σας. 35 Ας ήναι αι οσφύές σας εαυτώ λέγων· Τι να κάμω, διότι δεν ἔχω που να περιεζωσμέναι και οι λύχνοι καιόμενοι· 36 και συνάξω τους καρπούς μου; 18 Και είπε· Τούτο σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου τον κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψει εκ και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας και συνάξει των γάμων, διά να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν εκεί πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου, όταν ἐλθη και κρούση. 37 Μακάριοι οι δούλοι 19 και θέλω ειπεί προς την ψυχήν μου· Ψυχή, εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεί ἔχεις πολλά αγαθά εναποτελαμιευμένα δι! ἐτη αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. 20 περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν, Είπε δε προς αυτόν ο Θεός· Ἀφρον, ταύτην την και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσει αυτούς. νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σύν· όσα 38 Και εάν ἐλθη εν τη δευτέρᾳ φυλακή και εν τη δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσθαι; 21 Ούτω τρίτη φυλακή ἐλθη και εύρη ούτω, μακάριοι θέλει είσθαι ὅστις θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν είναι οι δούλοι εκείνοι. 39 Τούτο δε γινώσκετε, πλουτεί εις Θεόν. 22 Είπε δε προς τους μαθητάς ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώραν ο αυτού· Διά τούτο λέγω προς εσάς, Μη μεριμνάτε κλέπτης ἔρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν διά την ζωήν σας, τι να φάγητε, μηδέ διά το ήθελεν αφήσει να διορυχθῇ ο οίκος αυτού. σώμα, τι να ενδυθήτε. 23 Η ζωή είναι τιμιώτερον 40 Και σεις λοιπόν γίνεσθε ἔτοιμοι· διότι καθ' της τροφής και το σώμα του ενδύματος. 24 ην ώραν δεν στοχάζεσθε, ἔρχεται ο Υιός του Παρατηρήσατε τους κόρακας, ότι δεν σπείρουσιν ανθρώπουν. 41 Είπε δε προς αυτόν ο Πέτρος· ουδέ θερίζουσιν, οίτινες δεν ἔχουσι ταμείον Κύριε, προς ημάς λέγεις την παραβολήν ταύτην ουδέ αποθήκην, και ο Θεός τρέφει αυτούς· πόσω ή και προς πάντας; 42 Και ο Κύριος είπε· Τις μάλλον σεις διαφέρετε των πτηνών. 25 Και τις λοιπόν είναι ο πιστός οικονόμος και φρόνιμος, εξ υμών μεριμνών δύναται να προσθέσῃ εις το τον οποίον θέλει καταστήσει ο κύριος αυτού επί ανάστημα αυτού μίαν πτήχυν· 26 Εάν λοιπόν των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εν καιρῷ την ουδέ το ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνάτε περὶ διωρισμένην τροφήν; 43 Μακάριος ο δούλος των λοιπών; 27 Παρατηρήσατε τα κρίνα πως εκείνος, τον οποίον ελθών ο κύριος αυτού θέλει αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι· σας ευρεί πράττοντα ούτως. 44 Αληθώς σας λέγω, λέγω όμως, ουδέ ο Σολομών εν πάσῃ τῇ δόξῃ ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. 28 Αλλ! εάν τον υπαρχόντων αυτού. 45 Εάν δε είπη ο δούλος χόρτον, ὅστις σήμερον είναι εν τω αγρώ και εκείνος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να ἐλθῃ ο αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύνη κύριός μου· και αρχίσῃ να δέρῃ τους δούλους ούτω, πόσω μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι. 29 Και και τας δούλας, και να τρώγῃ και να πίνη και

να μεθύη, 46 θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου διότι έπαθον τοιαύτα; 3 Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν εκείνου, καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει αποχωρίσει 4 Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά έπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν των απίστων. 47 Εκείνος δε ο δούλος, δόστις αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ γνωρίσας το θέλημα του κυρίου αυτού δεν πάντας τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν ητοίμασεν ουδέ έκαμε κατά το θέλημα αυτού, Ιερουσαλήμ; 5 Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν θέλει δαρθή πολύ· 48 δόστις όμως μη γνωρίσας μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. έπραξεν ἄξια δαρμών, θέλει δαρθή ολίγον· εις 6 Ἐλεγε δε ταύτην την παραβολήν· Είχε τις πάντα δε, εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ θέλει συκήν πεφυτευμένην εν τω αμπελώνι αυτού, ζητηθή παρ' αυτού, και εις όντινα ενεπιστεύθη και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και δεν εύρε. 7 πολύ, περισσότερον θέλουσιν απαιτήσει παρ'· Και είπε προς τον αμπελουφργόν· Ιδού, τρία έτη αυτού. 49 Πυρ ήλθον να βάλω εις την γην, ἔρχομαι ζητών καρπόν εν τη συκή ταύτη και δεν και τι θέλω, εάν ήδη ανήφθη; 50 Βάπτισμα ευρίσκω· ἔκκοψον αυτήν· διά τι καταργεί και δε έχω να βαπτισθώ, και πως στενοχωρούμαι την γην; 8 Ο δε αποκριθείς λέγει προς αυτόν· εωσούν εκτελεσθή. 51 Νομίζετε ότι ήλθον να Κύριε, ἀφες αυτήν και τούτο το έτος, ἔως ότου δώσω ειρήνην εν τη γη; ουχί, σας λέγω, αλλά σκάψω περί αυτήν και βάλω κοπρίαν· 9 και διαχωρισμόν. 52 Διότι από του νυν θέλουσιν εάν μεν κάμη καρπόν, καλώς ει δε μη, θέλεις είσθαι πέντε εν οίκω ενί διακεχωρισμένοι, οι εκκόψει αυτήν μετά ταύτα. 10 Εδίδασκε δε εν μιᾷ τρεις κατά των δύο και οι δύο κατά των τριών· των συναγωγών το σάββατον. 11 Και ίδού, γυνή 53 θέλει διαχωρισθή πατήρ κατά υιού και υιός τις είχε πνεύμα ασθενείας δεκαοκτώ έτη και κατά πατρός, μήτηρ κατά θυγατρός και θυγάτηρ ήτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο παντελώς να κατά μητρός, πενθερά κατά της νύμφης αυτής ανακύψη. 12 Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς, εφώναξε και νύμφη κατά της πενθεράς αυτής. 54 Ἐλεγε και είπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη είσαι και προς τους όχλους· Όταν ίδητε την νεφέλην από της ασθενείας σου· 13 και έθεσεν επ' αυτήν ανυψουμένην από δυσμών, ευθύς λέγετε, Βροχή τας χείρας· και παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε ἔρχεται, και γίνεται ούτω· 55 και όταν νότον τον Θεόν. 14 Αποκριθείς δε ο αρχισυνάγωγος, πνέοντα, λέγετε ότι καύσων θέλει είσθαι, και αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευσεν γίνεται. 56 Υποκριτάι, το πρόσωπον της γης και ο Ιησούς, ἔλεγε προς τον όχλον· Εξ ημέραι του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τον δε είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργάζησθε· εν καιρόν τούτον πως δεν διακρίνετε; 57 Διά τι ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη δε και αφ' εαυτών δεν κρίνετε το δίκαιον; 58 τη ημέρα του σαββάτου. 15 Απεκρίθη λοιπόν Ενώ λοιπόν υπάγεις μετά του αντιδίκου σου προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν προς τον ἄρχοντα, προσπάθησον καθ' οδόν να λύει έκαστος υμών εν τω σαββάτω τον βουν απαλλαχθής απ' αυτού, μήποτε σε σύρη προς αυτού ή τον όνον από της φάτνης και φέρων τον κριτήν, και ο κριτής σε παραδώσῃ εις τον ποτίζει; 16 αυτή δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, υπηρέτην, και ο υπηρέτης σε βάλη εις φυλακήν. την οποίαν ο Σατανάς ἐδεσεν, ιδού, δεκαοκτώ 59 Σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκείθεν, εωσούν ἔτη, δεν ἔπρεπε να λυθή από του δεσμού τούτου αποδώσης και το ἔσχατον λεπτόν.

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήλθον τινές, απαγγέλλοντες προς αυτόν περί των Γαλιλαίων, των οποίων το αίμα ο Πιλάτος ἐμίξε με τας θυσίας αυτών. 2 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους Γαλιλαίους,

τη ημέρα του σαββάτου; 17 Και ενώ, αυτός ἔλεγε ταύτα, κατησχύνοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος ἔχαιρε δι' όλα τα ἐνδοξά ἔργα τα γινόμενα υπ' αυτού. 18 Ἐλεγε δέ· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, και με τι να ομοιώσω αυτήν; 19 Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών ἀνθρωπος ἔρριψεν εις τον κήπον

αυτού· και ηύξησε και ἐγείνε δένδρον μέγα, καθ' ον τρόπον η ὄρνις τα ορνίθια εαυτής υπό και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. 35 Ιδού, σας εν τοις κλάδοις αυτού. 20 Και πάλιν είπε· Με αφίνεται ο οίκος σας ἐρημος· αληθώς δε σας τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού· 21 λέγω ότι δεν θέλετε με ιδεί, εωσούν ἐλθῃ ο καιρός Είναι ομοία με προζύμιον, το οποίον λαβούσατε ότε θέλετε ειπεῖ· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν γυνή ενέκρυψεν εἰς τρία μέτρα αλεύρου, εωσούν ονόματι Κυρίου.

ανέβη όλον το φύραμα. 22 Και διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. 23 Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι άρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτόν· 24 Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθῆ. 25 Αφού σηκωθή ο οικοδεσπότης και αποκλείση την θύραν, και αρχίσητε να στέκησθε ἔξω και να κρούνητε την θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον εις ημάς· και εκείνος αποκριθείς σας είπη, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· 26 τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν ἐμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταις πλατείαις ημών εδίδαξας. 27 Και θέλει ειπεῖ· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας. 28 Εκεὶ θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, όταν ίδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλείᾳ του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους ἔξω. 29 Και θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου και θέλουσι καθήσει εν τη βασιλείᾳ του Θεού. 30 Και ιδού, είναι ἔσχατοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι ἔσχατοι. 31 Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Έξελθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώσῃ. 32 Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταύτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμνω θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. 33 Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθῇ ἔξω της Ιερουσαλήμ. 34 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου

14 Και ότε ἤλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγῃ ἄρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. 2 Και ιδού, ἀνθρωπός τις υδρωπικός ἡτο ἐμπροσθεν αυτού. 3 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύῃ τις εν τω σαββάτω; 4 Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ιάτρευσεν αυτόν και απέλυσε. 5 Και αποκριθείς προς αυτούς είπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; 6 Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. 7 Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς. 8 Όταν προσκληθής υπό τινός εις γάμους, μη καθήσης εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερός σου, 9 και ελθών εκείνος, ὅστις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπῃ· Δος τόπον εις τούτον· και τότε αρχίσης με αισχύνην να λαμβάνῃς τον ἔσχατον τόπον. 10 Αλλ' ὅταν προσκληθής, ύπαγε και κάθησον εις τον ἔσχατον τόπον, διά να σοι είπῃ όταν ἐλθῃ εκείνος, ὅστις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα ανωτέρω· τότε θέλεις ἔχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. 11 Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. 12 Έλεγε δε και προς εκείνον, ὅστις προσεκάλεσεν αυτόν. Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εις σε ανταπόδοσις. 13 Αλλ' ὅταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, 14 και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνει εις σε εν τη αναστάσει

των δικαίων. 15 Ακούσας δε ταύτα εις των βασιλεύς υπάγων να πολεμήσῃ ἄλλον βασιλέα συγκαθημένων, είπε προς αυτόν· Μακάριος δεν κάθηται πρότερον και σκέπτεται εάν ίναι ὅστις φάγη ἄρτον εν τῇ βασιλείᾳ του Θεού. δυνατός με δέκα χιλιάδας να απαντήσῃ τον 16 Ο δε είπε προς αυτόν· Ἀνθρωπος τις ἔκαμε ερχόμενον κατ' αυτού με είκοσι χιλιάδας; 32 Ει δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς· 17 και δε μη, ενώ αυτός είναι ἐτὶ μακράν, αποστέλλει απέστειλε τον δούλον αυτού τη ὥρα του δείπνου πρέσβεις και ζητεῖ ειρήνην. 33 Ούτω λοιπόν πας διά να είπῃ προς τους κεκλημένους· Ἐρχεσθε, ὅστις εξ υμών δεν απαρνείται πάντα τα εαυτού επειδή πάντα είναι ἡδη ἐτοιμα. 18 Και ἤρχισαν υπάρχοντα, δεν δύναται να ἡναι μαθητής μου. πάντες με μίαν γνώμην να παραποτάνται. Ο 34 Καλόν το ἀλας ἀλλ' εάν το ἀλας διαφθαρή, πρώτος είπε προς αυτόν· Αγρόν ηγόρασα, και με τι θέλει αρτυθή; 35 δεν είναι πλέον χρήσιμον ἔχω ανάγκην να εξέλθω και να ἴδω αυτόν· ούτε διά την γην ούτε διά την κοπρίαν ἔξω παρακαλώ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 Και ρίπτουσιν αυτό. Ο ἔχων ώτα διά να ακούνη ας ἀλλος είπεν· Ηγόρασα πέντε ζεύγη βιών, και ακούνη.

υπάγω να δοκιμάσω αυτά· παρακαλώ σε, ἔχε με παρητημένον. 20 και ἀλλος είπε· Γυναίκα ενυμφεύθην, και διά τούτο δεν δύναμαι να ἔλθω. 21 Και ελθών ο δούλος εκείνος, απήγγειλε προς τον κύριον αυτού ταύτα. Τότε οργισθείς ο οικοδεσπότης, είπε προς τον δούλον αυτού· Ἐξελθε ταχέως εις τας πλατείας και τας οδούς της πόλεως, και εισάγαγε εδώ τους πτωχούς και βεβλαμμένους και χωλούς και τυφλούς. 22 Και είπεν ο δούλος· Κύριε, ἔγεινεν ως προσέταξας, και είναι ἐτὶ τόπος. 23 Και είπεν ο κύριος προς τον δούλον· Ἐξελθε εις τας οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθή ο οίκος μου. 24 Διότι σας λέγω ὅτι ουδείς των ανδρών εκείνων των κεκλημένων θέλει γευθή του δείπνου μου. 25 Ἡρχοντο δε μετ' αυτού ὄχλοι πολλοί. Και στραφείς είπε προς αυτούς· 26 Εάν τις ἔρχηται προς εμέ και δεν μισή τον πατέρα αυτού και την μητέρα και την γυναίκα και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, ἐτὶ δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να ἡναι μαθητής μου. 27 Και ὅστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και ἔρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ἡναι μαθητής μου. 28 Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήση πύργον, δεν κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, αν ἔχῃ τα αναγκαία διά να τελειώσῃ αυτόν; 29 μήποτε αφού βάλῃ θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώσῃ αυτόν, αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αυτόν, 30 λέγοντες· Ὄτι ούτος ο ἀνθρωπος ἤρχισε να οικοδομῇ και δεν ηδυνήθη να τελειώσῃ. 31 Η τις

15 Επλησίαζον δε εις αυτόν πάντες οι τελώναι και οι αμαρτωλοί, διά να ακούωσιν αυτόν. 2 Και διεγόγγυζον οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς, λέγοντες ὅτι ούτος αμαρτωλούς δέχεται και συντρώγει μετ' αυτών. 3 Εἶπε δε προς αυτούς την παραβολήν ταύτην, λέγων· 4 Τις ἀνθρωπος εξ υμών εάν ἔχῃ εκατόν πρόβατα και χάσῃ εν εξ αυτών, δεν αφίνει τα ενενήκοντα εννέα εν τη ερήμῳ και υπάγει ζητών το απολωλός, εωσού εύρη αυτό; 5 Και ευρών αυτό, βάλλει επί τους ώμους αυτού χαίρων. 6 Και ελθών εις τον οίκον, συγκαλεί τους φίλους και τους γείτονας, λέγων προς αυτούς· Συγχάρητέ μοι, διότι εύρον το πρόβατόν μου το απολωλός. 7 Σας λέγω ὅτι ούτω θέλει είσθαι χαρά εν τω ουρανῷ διά ἔνα αμαρτωλόν μετανοούντα μάλλον παρά διά ενενήκοντα εννέα δικαίους, οίτινες δεν ἔχουσι χρείαν μετανοίας. 8 Η τις γυνή ἔχουσα δέκα δραχμάς, εάν χάσῃ δραχμήν μίαν, δεν ανάπτει λύχνον και σαρόνει την οικίαν και ζητεῖ επιμελώς, ἔως ὅτου εύρη αυτήν; 9 και αφού εύρη, συγκαλεί τας φίλας και τας γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, διότι εύρον την δραχμήν την οποίαν ἔχασα. 10 Ούτω, σας λέγω, χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού διά ἔνα αμαρτωλόν μετανοούντα. 11 Εἶπε δέ· Ἀνθρωπος τις είχε δύο νιούς. 12 Και είπεν ο νεώτερος αυτών προς τον πατέρα· Πάτερ, δος μοι το ανήκον μέρος της περιουσίας. Και διεμοίρασεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού. 13 Και μετ' ολίγας ημέρας συνάξας πάντα ο νεώτερος νιός, απεδίημησεν εις χώραν μακράν

και εκεί διεσκόρπισε την περιουσίαν αυτού υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά ζων ασώτως. **14** Αφού δε εδαπάνησε πάντα, πορνών, ἥλθεν, ἐσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον ἔγεινε πείνα μεγάλη εν τη χώρα εκείνη, και τον σιτευτόν. **31** Ο δε είπε προς αυτόν· Τέκνον, αυτός ήρχισε να στερήται. **15** Τότε υπήγε συ πάντοτε μετ' εμού είσαι, και πάντα τα εμά και προσεκολλήθη εις ένα των πολιτών της σα είναι· **32** Ἐπέρεπε δε να ευφρανθώμεν και να χώρας εκείνης, ὅστις ἐπεμψεν αυτόν εις τους χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ήτο αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. **16** Και και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη. επεθύμει να γεμίση την κοιλίαν αυτού από των ξυλοκεράτων, τα οποία ἐτρωγον οι χοίροι, και ουδείς ἐδίδεν εις αυτόν. **17** Ελθών δε εις εαυτόν, είπε· Πόσοι μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτον, και εγώ χάνομαι υπό της πείνης. **18** Σηκωθείς θέλω υπάγει προς τον πατέρα μου και θέλω ειπεῖ προς αυτόν· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιον σου· **19** και δεν είμαι πλέον ἀξιος να ονομασθώ υιός σου· κάμε με ως ἔνα των μισθωτών σου. **20** Και σηκωθείς ήλθε προς τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απειχένει ἐτι μακράν, είδεν αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγχνίσθη, και δραμών επέπεσεν επὶ τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν. **21** είπε δε προς αυτόν ο υιός Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιον σου, και δεν είμαι πλέον ἀξιος να ονομασθώ υιός σου. **22** Και ο πατήρ είπε προς τους δούλους αυτού· Φέρετε ἔξω την στολήν την πρώτην και ενδύσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, **23** και φέροντες τον μόσχον τον σιτευτόν σφάξατε, και φαγόντες ας ευφρανθώμεν, **24** διότι ουτος ο υιός μου νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη. Και ήρχισαν να ευφραίνωνται. **25** Ἡτο δε ο πρεσβύτερος αυτού υιός εν τω αγρῷ· και καθώς ερχόμενος επλησίασεν εις την οικίαν, ήκουσε συμφωνίαν και χορούς, **26** και προσκαλέσας ἔνα των δούλων, ηρώτα τι είναι ταύτα. **27** Ο δε είπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ἥλθε· και ἐσφαξεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι απήλαυσεν αυτόν υγιαίνοντα. **28** Και ωργίσθη και δεν ἥθελε να εισέλθῃ. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και παρεκάλει αυτόν. **29** Ο δε αποκριθείς είπε προς τον πατέρα· Ιδού, τόσα ἐτη σε δουλεύω, και ποτέ εντολήν σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον ἐδωκάς ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. **30** Ὁτε δε ο

16 Ἐλεγε δε και προς τους μαθητάς αυτού· Ἡτο ἀνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις είχεν οικονόμον, και ούτος κατηγορήθη προς αυτόν ως διασκορπίζων τα υπάρχοντα αυτού. **2** Και κράξας αυτόν, είπε προς αυτόν· Τι είναι τούτο το οποίον ακούω περί σου; δος τον λογαριασμόν της οικονομίας σου· διότι δεν θέλεις δυνηθή πλέον να ἡσαι οικονόμος. **3** Είπε δε καθ' εαυτόν ο οικονόμος· Τι να κάμω, επειδή ο κύριός μου αφαιρεί απ' εμού την οικονομίαν; να σκάπτω δεν δύναμαι, να ζητώ εντρέπομαι· **4** ενόησα τι πρέπει να κάμω, διά να με δεχθώσιν εις τους οίκους αυτών, ὅταν αποβληθώ της οικονομίας. **5** Και προσκαλέσας ἔνα ἔκαστον των χρεωφειλετών του κυρίου αυτού, είπε προς τον πρώτον· Πόσον χρεωστείς εις τον κύριόν μου; **6** Ο δε είπεν· Εκατόν μέτρα ελαίουν. Και είπε προς αυτόν· Λάβε το ἔγγραφόν σου και καθήσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. **7** Ἐπειτα είπε προς ἄλλον· Συ δε πόσον χρεωστείς; Ο δε είπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αυτόν· Λάβε το ἔγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. **8** Και επήνεσεν ο κύριος τον ἀδικον οικονόμον, ότι φρονίμως ἐπράξε· διότι οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός. (aiōn g165) **9** Και εγώ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτούς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθώσιν εις τας αιωνίους σκηνάς, ὅταν εκλείψητε. (aiōnios g166) **10** Ο εν τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλώ πιστός είναι, και ο εν τω ελαχίστω ἀδικος και εν τω πολλώ ἀδικος είναι. **11** Εάν λοιπόν εις τον ἀδικον μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί, τον αληθινόν πλούτον τις θέλει σας εμπιστευθή; **12** Και εάν εις το ξένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει το ιδικόν σας; **13** Ουδείς δούλος δύναται να δουλεύῃ δύο κυρίους διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον ἄλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον

ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει αυτόν εις τον οίκον του πατρός μου· **28** διότι καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν έχω πέντε αδελφούς· διά να μαρτυρήσῃ εις και μαμώνα. **14** Ήκουον δε ταύτα πάντα και οι αυτούς, ώστε να μη έλθωσι και αυτοί εις τον Φαρισαίο, φιλάργυροι ὄντες, και περιεγέλων τόπον τούτον της βασάνου. **29** Λέγει προς αυτόν. **15** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε οι αυτόν ο Αβραάμ, ἔχουσι τον Μωϋσήν και τους δικαιόντες εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, προφήτας· ας ακούσωσιν αυτούς. **30** Ο δε είπεν· ο Θεός όμως γνωρίζει τας καρδίας σας· διότι Ουχί, πάτερ Αβραάμ, αλλ' εάν τις από νεκρών εκείνο, το οποίον μεταξύ των ανθρώπων είναι υπάγη προς αυτούς, θέλουσι μετανοήσει. **31** υψηλόν, βδέλυμα είναι ενώπιον του Θεού. **16** Είπε δε προς αυτόν· Εάν τον Μωϋσήν και τους Ο νόμος και οι προφήται ἔως Ιωάννου υπήρχον· προφήτας δεν ακούωσιν, ουδέ εάν τις αναστηθή από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, εκ νεκρών θέλουσι πεισθή.

και πας τις βιάζεται να εισέλθῃ εις αυτήν.

17 Ευκολώτερον δε είναι ο ουρανός και η γη να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέσῃ.

18 Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει. **19** Ήτο δε ἀνθρωπός τις πλούσιος και ενεδύετο πορφύραν και στολήν βυσσίνην, ευφραινόμενος καθ' ημέραν μεγαλοπρεπώς.

20 Ήτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, όστις ἐκείτο πεπληγμένος πλησίον της πύλης αυτού **21** και επεθύμει να χορτασθή από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· αλλά και οι κύνες ερχόμενοι ἔγλειφον τας πληγάς αυτού. **22** Απέθανε δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ· απέθανε δε και ο πλούσιος και ετάφη.

23 Και εν τω ἀδη υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, ενώ ἡτο εν βασάνοις, βλέπει τον Αβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. (*Hadēs* g86) **24** Και αυτός φωνάξας είπε·

Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και πέμψον τον Λάζαρον, διά να βάψῃ το ἄκρον του δακτύλου αυτού εις ὑδωρ και να καταδροσίσῃ την γλώσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τη φλογί ταύτη·

25 είπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμήθητι ότι απέλαβες συ τα αγαθά σου εν τη ζωή σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα κακά· τώρα ούτος μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι· **26** και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ ημών και υμών χάσμα μέγα είναι εστηριγμένον, ώστε οι θέλοντες να διαβώσιν εντεύθεν προς εσάς να μη δύνανται, μηδέ οι εκείθεν να διαπερώσι προς υμάς. **27** Είπε δέ· παρακαλώ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψης

17 **17** Είπε δε προς τους μαθητάς· Αδύνατον είναι να μη έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουάι εις εκείνον, διά του οποίου ἔρχονται. **2** Συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή περί τον τράχηλον αυτού μύλου πέτρα και να ριφθή εις την θάλασσαν, παρά να σκανδαλίσῃ ἔνα των μικρών τούτων.

3 Προσέχετε εις εαυτούς. Εάν δε ο αδελφός σου αμαρτήσῃ εις σε, επίπληξον αυτόν· και εάν μετανοήσῃ, συγχώρησον αυτόν. **4** και εάν επτάκις της ημέρας αμαρτήσῃ εις σε, και επτάκις της ημέρας επιστρέψῃ προς σε λέγων· Μετανοώ, θέλεις συγχωρήσει αυτόν. **5** Και είπον οι απόστολοι προς τον Κύριον· Αύξησον εις ημάς την πίστιν. **6** Ο δε Κύριος είπεν· Εάν ἔχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ηθέλετε ειπεῖ εις την συκάμινον ταύτην, Εκριζώθητι και φυτεύθητι εις την θάλασσαν· και ήθελε σας υπακούσει.

7 Τις δε από σας ἔχων δούλον αφοτριώντα ή ποιμαίνοντα, θέλει ειπεῖ προς αυτόν, ευθύς αφού ἔλθῃ εκ του αγρού· Υπαγε, κάθησον να φάγης, **8** και δεν θέλει ειπεῖ προς αυτόν· Ετοίμασον τι να δειπνήσω, και περιζωσθείς υπηρέτει με, εωσού φάγω και πίω, και μετά ταύτα θέλεις φάγει και πίει συ; **9** Μήπως γνωρίζει χάριν εις τον δούλον εκείνον, διότι ἔκαμε τα διαταχθέντα εις αυτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Ούτω και σεις, όταν κάμητε πάντα τα διαταχθέντα εις εσάς, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδή εκάμαμεν ό, τι εχρεωστούμεν να κάμωμεν. **11** Και ότε αυτός επορεύετο εις την Ιερουσαλήμ, διέβαινε διά μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ενώ εισήρχετο εις τινά κώμην, απήντησαν αυτόν δέκα ἀνθρωποι λεπροί, οίτινες εστάθησαν μακρόθεν, **13** και αυτοί ύψωσαν φωνήν,

λέγοντες· Ιησού, Επιστάτα, ελέησον ημάς. **14** μη επιστρέψῃ εις τα οπίσω. **32** Ενθυμείσθε την Και ιδών είπε προς αυτούς· Υπάγετε και δείξατε γυναίκα του Λωτ. **33** Όστις ζητήση να σώσῃ την εαυτούς εις τους ιερείς. Και ενώ, επορεύοντο, ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και όστις εκαθαρίσθησαν. **15** Εις δε εξ αυτών, ιδών απολέση αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. **34** ότι ιατρεύθη, υπέστρεψε μετά φωνής μεγάλης Σας λέγω, Εν τη νυκτὶ εκείνῃ θέλουσιν είσθαι δοξάζων τον Θεόν, **16** και ἐπεσε κατά πρόσωπον δύο επι μιας κλίνης, ο εις παραλαμβάνεται και εις τους πόδας αυτού, ευχαριστών αυτόν· και ο ἄλλος αφίνεται· **35** δύο γυναίκες θέλουσιν αυτός ήτο Σαμαρείτης. **17** Αποκριθείς δε ο αλέθει ομού, η μία παραλαμβάνεται και η ἄλλη Ιησούς είπε· Δεν εκαθαρίσθησαν οι δέκα; οι δε αφίνεται· **36** δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ, εννέα που είναι; **18** Δεν ευρέθησαν ἄλλοι να ο εις παραλαμβάνεται και ο ἄλλος αφίνεται. υποστρέψωσι διά να δοξάσωσι τον Θεόν ειμή **37** Και αποκριθέντες λέγουσι προς αυτόν· Που, ο ἄλλογενής ούτος; **19** Και είπε προς αυτόν· Κύριε; Ο δε είπε προς αυτούς· Ὄπου είναι το Σηκωθείς ύπαγε· η πίστις σου σε ἔσωσεν. **20** σώμα, εκεί θέλουσι συναχθῆ οι αετοί.

Ερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων, πότε ἐρχεται η βασιλεία του Θεού, απεκρίθη προς αυτούς και είπε· Δεν ἐρχεται η βασιλεία του Θεού ούτως ώστε να παρατηρήται· **21** ουδέ θέλουσιν ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· διότι ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι εντός υμών. **22** Είπε δε προς τους μαθητάς· θέλουσιν ελθεί ημέραι, ότε θέλετε επιθυμήσει να ίδητε μίαν των ημερών του Υιού του ανθρώπου, και δεν θέλετε ιδεί. **23** και θέλουσι σας ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· μη υπάγητε μηδ' ακολουθήσητε. **24** Διότι ως η αστραπή η αστράπτουσα εκ της υπ' ουρανὸν λάμπει εις την υπ' ουρανὸν, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εν τη ημέρᾳ αυτού. **25** Πρώτον όμως πρέπει αυτός να πάθη πολλά και να καταφρονηθῇ από της γενεάς ταύτης. **26** Και καθώς ἔγεινεν εν ταις ημέραις του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου· **27** ἔτρωγον, ἐπινον, ενύμφευον, ενυμφεύοντο, μέχρι της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και ἤλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν ἀπάντας. **28** Ομοίως και καθώς ἔγεινεν εν ταις ημέραις του Λώτ· ἔτρωγον, ἐπινον, ηγόραζον, επώλουν, εφύτευον, ακοδόμουν· **29** καθ' ην δε ημέραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, ἔβρεξε πυρ και θείον απ' ουρανού και απώλεσεν ἀπάντας. **30** Ωσαύτως θέλει είσθαι καθ' ην ημέραν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθῆ. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν όστις ευρεθῇ επί του δώματος και τα σκεύη αυτού εν τη οικίᾳ, ας μη καταβῇ διά να λάβῃ αυτά, και όστις εν τω αγρώ ομοίως ας

18 Ἐλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς περί του ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται και να μη αποκάμνωσι, **2** λέγων· Κριτής τις ήτο εν τινὶ πόλει, όστις τον Θεόν δεν εφοβείτο και ἀνθρωπὸν δεν εντρέπετο. **3** Ἡτο δε χήρα τις εν εκείνῃ τη πόλει και ήρχετο προς αυτόν, λέγουσα· Εκδίκησόν με από του αντιδίκου μου. **4** Και μέχρι τινός δεν ηθέλησε· μετά δε ταύτα είπε καθ' εαυτόν· Αν και τον Θεόν δεν φοβώμαι και ἀνθρωπὸν δεν εντρέπωμαι, **5** τουλάχιστον επειδή με ενοχλεί η χήρα αύτη, ας εκδικήσω αυτήν, διά να μη ἐρχηται πάντοτε και με βασανίζῃ. **6** Και είπεν ο Κύριος· Ακούσατε τι λέγει ο ἀδικος κριτής· **7** ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτῶν αυτού των βιώντων προς αυτόν ημέραν και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς; **8** σας λέγω ότι θέλει κάμει την εκδίκησιν αυτών ταχέως. Πλην ο Υιός του ανθρώπου, όταν ἐλθῃ, ἀρα γε θέλει ευρεί την πίστιν επί της γης; **9** Είπε δε και προς τινάς, τους θαρρούντας εις εαυτούς ότι είναι δίκαιοι και καταφρονούντας τους λοιπούς, την παραβολήν ταύτην· **10** Ἀνθρωποι δύο ανέβησαν εις το ιερόν διά να προσευχηθώσιν, ο εις Φαρισαίος και ο ἄλλος τελώνης. **11** Ο Φαρισαίος σταθείς προσηγύχτει καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστώ σοι, Θεέ, ότι δεν είμαι καθώς οι λοιποί ἀνθρωποι, ἀρπαγες, ἀδικοι, μοιχοι, ή και καθώς ούτος ο τελώνης· **12** νηστεύω δις της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα όσα ἔχω. **13** Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος, δεν ήθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να υψώσῃ εις

τον ουρανόν, αλλ' ἔτυπτεν εις το στήθος αυτού, Ιεροσόλυμα, και θέλουσιν εκτελεσθή πάντα τα λέγων· Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τα αμαρτωλώ. **14** γεγραμμένα διά των προφητών εις τον Υἱόν του Σας λέγω, Κατέβη ούτος εις τον οίκον αυτού ανθρώπου. **32** Διότι θέλει παραδοθή εις τα ἔθνη δεδικιασμένος μάλλον παρά εκείνος· διότι πας και θέλει εμπατιχθή και υβρισθή και εμπυσθή, ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή, ο δε ταπεινών **33** και μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αυτόν, εαυτόν θέλει υψωθή. **15** Ἐφερον δε προς αυτόν και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. **34** Και και τα βρέφη, διά να εγγίζη αυτά· ιδόντες δε αυτοί δεν ενόησαν ουδέν εκ τούτων, και ήτο ο οι μαθηταί, επέπληξαν αυτούς. **16** Ο Ιησούς λόγος ούτος κεκρυμμένος απ' αυτών, και δεν δύμως προσκαλέσας αυτά, είπεν· Αφήσατε τα ενόουν τα λεγόμενα. **35** Ὄτε δε επλησίαζεν εις παιδία να ἔρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του ζητών· **36** ακούσας δε όχλον διαβαίνοντα, ηρώτα Θεού. **17** Αληθώς σας λέγω, Ὅστις δεν δεχθή τι είναι τούτο. **37** Απίγγειλαν δε προς αυτόν ότι την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει Ιησούς ο Ναζωραίος διαβαίνει. **38** Και εφώναξε εισέλθει εις αυτήν. **18** Και ἄρχων τις πρωτησεν λέγων· Ιησού, υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. **39** Και αυτόν λέγων· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω οι προπορευόμενοι επέπληττον αυτόν διά να διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; (**aiōnios g166**) σιωπήσῃ αλλ' αυτός πολλώ μάλλον ἔκραζεν· Υἱέ **19** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις του Δαβίδ, ελέησόν με. **40** Σταθείς δε ο Ιησούς, αγαθόν· ουδείς αγαθός ειμή εις ο Θεός. **20** Τας προσέταξε να φερθή προς αυτόν. Και αφού εντολάς εξενύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, επλησίασεν, ηρώτησεν αυτόν **41** λέγων· Τι θέλεις Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τον να σοι κάμω; Ο δε είπε· Κύριε, να αναβλέψω. πατέρα σου και την μητέρα σου. **21** Ο δε είπε· **42** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Ανάβλεψον· η Ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεδητός μου. **22** πίστις σου σε ἐσωσε. **43** Και παρευθύς ανέβλεψε Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· και ηκολούθει αυτόν δοξάζων τον Θεόν· και πας Ἐτι ε σοι λείπει· πάντα όσα ἔχεις πώλησον ο λαός ιδών ἡγεσε τον Θεόν. και διαμοίρασον εις πτωχούς, και θέλεις ἔχει θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι. **23** Ο δε ακούσας ταύτα ἔγεινε περίλυπος διότι ήτο πλούσιος σφόδρα. **24** Ιδών δε αυτόν ο Ιησούς περίλυπον γενόμενον, είπε· Πως δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι ἔχοντες τα χρήματα· **25** διότι ευκολώτερον είναι να περάσῃ κάμηλος διά τρύπης βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **26** Είπον δε οι ακούσαντες· Και τις δύναται να σωθῆ; **27** Ο δε είπε· Τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι δυνατά παρά τω Θεώ. **28** Είπε δε ο Πέτρος· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Ο δε είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι δεν είναι ουδείς, όστις αφήκεν οικίαν ή γονείς ή αδελφούς ή γυναίκα ή τέκνα ἔνεκεν της βασιλείας του Θεού, **30** όστις δεν θέλει απολαύσει πολλαπλάσια εν τω καιρῷ τούτῳ και εν τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Παραλαβών δε τους δώδεκα, είπε προς αυτούς· Ιδού, αναβαίνομεν εις και αυτός υιός του Αβραάμ είναι. **10** Διότι ο

Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσῃ και να ιεροσόλυμα. 29 Και ως επλησίασεν εις Βηθφαγή σώση το απολωλός. 30 Και ενώ αυτοί ήκουν και Βηθανίαν, προς το όρος το καλούμενον ταύτα, προσθέσας είπε παραβολήν, διότι ήτο Ελαιών, απέστειλε δύο των μαθητών αυτού, 31 πλησίον της Ιερουσαλήμ και αυτοί ενόμιζον ότι ειπών Υπάγετε εις την κατέναντι κώμην, εις η βασιλεία του Θεού ἐμέλλεν ευθύς να φανῆ. 32 την οποίαν εμβαίνοντες θέλετε ευρεῖ πωλάριον είπε λοιπόν· Ἀνθρωπος τις ευγενής υπίγειν εις δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς ἀνθρωπος χώραν μακράν διά να λάβῃ εις εαυτόν βασιλείαν εκάθησε ποτε λύσατε αυτό και φέρετε. 33 Και και να υποστρέψῃ. 34 Και καλέσας δέκα δούλους εάν τις σας ερωτήσῃ, Διά τι λύνετε αυτό ούτω εαυτού, ἔδωκεν εις αυτούς δέκα μνας και είπε θέλετε ειπεῖ προς αυτόν, Ὄτι ο Κύριος ἔχει προς αυτούς· Πραγματευθήτε εωσού ἐλθω. 35 χρείαν αυτού. 36 Υπήγαν δε οι απεσταλμένοι Οι συμπολίται αυτού ὄμως εμίσουν αυτόν και και εύρον καθώς είπε προς αυτούς· 37 και ενώ απέστειλαν κατόπιν αυτού πρέσβεις, λέγοντες· ἔλυντο το πωλάριον, είπον προς αυτούς οι κύριοι Δεν θέλομεν τούτον να βασιλεύσῃ εφ' ημάς. αυτού· Διά τι λύνετε το πωλάριον; 38 Οι δε είπον· 39 Και αφού υπέστρεψε λαβών την βασιλείαν, Ο Κύριος ἔχει χρείαν αυτού, 40 και ἐφεραν αυτό είπε να προσκληθώσι προς αυτόν οι δούλοι προς τον Ιησούν· και ρίψαντες επί το πωλάριον εκείνοι, εις τους οποίους ἔδωκε το αργύριον, τα ιμάτια αυτών, επεκάθισαν τον Ιησούν. 41 διά να μάθῃ τι εκέρδησεν ἔκαστος. 42 Και ἤλθεν Ενώ δε επορεύετο, υπέστρωντον τα ιμάτια αυτών ο πρώτος, λέγων· Κύριε, η μνα σου εκέρδησε εις την οδόν. 43 Και ότε επλησίαζεν ἡδη εις την δέκα μνας. 44 Και είπε προς αυτόν· Εύγε, αγαθέ κατάβασιν του όρους των Ελαιών, ἡρχισαν ἀπαν δούλε· επειδή εις το ελάχιστον εφάνης πιστός, το πλήθος των μαθητών χαίροντες να υμνώσι ἔχει εξουσίαν επάνω δέκα πόλεων. 45 Και ἤλθεν τον Θεόν μεγαλοφόνως διά πάντα τα θαύματα, ο δεύτερος, λέγων· Κύριε, η μνα σου ἔκαμε τα οποία είδον, 46 λέγοντες· Εὐλογημένος ο πέντε μνας. 47 Είπε δε και προς τούτον· Και συ ερχόμενος Βασιλεύς εν ονόματι του Κυρίου· γενού εξουσιαστής επάνω πέντε πόλεων. 48 ειρίνη εν ουρανώ, και δόξα εν υψίστοις. 49 Και ἦλθε και ἄλλος, λέγων· Κύριε, ιδού η μνα σου, τινές των Φαρισαίων από του όχλου είπον προς την οποίαν είχον πεφυλαγμένην εν μανδηλίῳ. αυτόν· Διδάσκαλε, επίπληξον τους μαθητάς σου. 50 Διότι σε εφοβούμην, επειδή είσαι ἀνθρωπος· 51 Και αποκριθείς είπε προς αυτούς· Σας λέγω αυστηρός· λαμβάνεις ό, τι δεν κατέβαλες, και ότι εάν ούτοι σιωπήσωσιν, οι λίθοι θέλουσι θερίζεις ό, τι δεν ἐσπειρας. 52 Και λέγει προς φωνάξει. 53 Και ότε επλησίασεν, ιδών την πόλιν αυτόν· Εκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, ἐκλαυσεν επ' αυτήν, 54 λέγων, Εἴθε να εγνώριζες πονηρέ δούλε· ἡξευρες ότι εγώ είμαι ἀνθρωπος και συ, τουλάχιστον εν τη ημέρᾳ σου ταύτη, αυστηρός, λαμβάνων ό, τι δεν κατέβαλον, και τα προς ειρίνην σου αποβλέποντα· αλλά τώρα θερίζων ό, τι δεν ἐσπειρα· 55 διά τι λοιπόν εκρύφθησαν από των οφθαλμών σου· 56 διότι δεν ἔδωκας το αργύριόν μου εις την τράπεζαν, θέλουσιν ελθεί ημέραι επί σε και οι εχθροί σου ώστε εγώ ελθών ἥθελον συνάξει αυτό μετά θέλουσι κάμει χαράκωμα περί σε, και θέλουσι του τόκου; 57 Και είπε προς τους παρεστώτας· σε περικυκλώσει και θέλουσι σε στενοχωρήσει Αφαιρέσατε απ' αυτού την μναν και δότε εις τον πανταχόθεν, 58 και θέλουσι κατεδαφίσει σε και ἔχοντα τας δέκα μνας. 59 Και είπον προς αυτόν· τα τέκνα σου εν σοι, και δεν θέλουσιν αφήσει Κύριε, ἔχει δέκα μνας. 60 Διότι σας λέγω ότι εις εν σοι λίθον επί λίθον, διότι δεν εγνώρισας τον πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθή, από δε του μη καιρόν της επισκέψεώς σου. 61 Και εισελθών εις ἔχοντος και ό, τι ἔχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλῃ τους πωλούντας εν 62 Πλην τους εχθρούς μους εκείνους, οίτινες αυτώ και αγοράζοντας, 63 λέγων προς αυτούς· δεν με ηθέλησαν να βασιλεύσω επ' αυτούς, Είναι γεγραμμένον, Ο οίκος μου είναι οίκος φέρετε εδώ και κατασφάξατε ἐμπροσθέν μου. προσευχής σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον 64 Και ειπών ταύτα, προεχώρει αναβαίνων εις ληστών. 65 Και εδίδασκε καθ' ημέραν εν τω ιερώ

οι δε αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρώτοι ἄλλους. Ακούσαντες δε είπον· Μή γένοιτο. 17 Ο του λαού εζήτουν να απολέσωσιν αυτόν. 18 Και δε εμβλέψας εις αυτούς είπε· Τι λοιπόν είναι δεν εύρισκον το τι να πράξωσι διότι πας ο λαός τούτο το γεγραμμένον, Ο λίθος, τον οποίον ἡτο προσηλωμένος εις το να ακούη αυτόν.

20 Και εν μιᾷ των ημερών εκείνων, ενώ αυτός εδίδασκε τον λαόν εν τω ιερώ, και ευηγγελίζετο, ἥλθον εξαίφνης οι αρχιερείς και οι γραμματείς μετά των πρεσβυτέρων 2 και είπον προς αυτόν, λέγοντες· Εἰπέ προς ημάς εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττεις ταύτα, ἡ τις είναι ὅστις σοι ἔδωκε την εξουσίαν ταύτην; 3 Αποκριθεὶς δε είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ἐνα λόγον, και είπατέ μοι· 4 το βάπτισμα του Ιωάννου εξ ουρανού ἥτο ή εξ ανθρώπων; 5 Οι δε εσυλλογίσθησαν καθ' εαυτούς λέγοντες, ὅτι Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπεῖ, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; 6 Εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, πας ο λαός θέλει μας λιθοβολήσει· επειδή είναι πεπεισμένοι ὅτι ο Ιωάννης είναι προφήτης. 7 Και απεκρίθησαν ὅτι δεν εξέρουσι πάθεν ἥτο. 8 Και ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Ουδέ εγώ σας λέγω εν ποίᾳ εξουσίᾳ πράττω ταύτα. 9 Ἡρχισε δε να λέγῃ προς τον λαόν την παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς, και απεδίμησε πολύν καιρόν. 10 Και εν τω καιρῷ των καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον διά να δώσωσιν εις αυτόν από του καρπού του αμπελώνος· οι γεωργοί ὁμως δείραντες αυτόν εξαπέστειλαν κενόν. 11 Και πάλιν ἐπεμψεν ἄλλον δούλον. Πλην αυτοί δείραντες και εκείνον και ατιμάσαντες εξαπέστειλαν κενόν. 12 Και πάλιν ἐπεμψε τρίτον. Άλλ' εκείνοι και τούτον πληγώσαντες απεδίωξαν. 13 Είπε δε ο κύριος του αμπελώνος· Τι να κάμω; ας πέμψω τον υιόν μου τον αγαπητόν· ίσως διόντες τούτον θέλουσιν εντραπεῖ. 14 Πλην ιδόντες αυτόν οι γεωργοί, διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Ούτος είναι ο κληρονόμος· ἐλθετε ας φονεύσωμεν αυτόν, διά να γείνη ημών η κληρονομία. 15 Και εκβαλόντες αυτόν ἔξω του αμπελώνος, εφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει κάμει εις αυτούς ο κύριος του αμπελώνος; 16 Θέλει ελθεί και απολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις

απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος ἐγείνε κεφαλή γωνίας; 18 Πας ὅστις πέσῃ επί τον λίθον εκείνον θέλει συντριψθή· εις ὄντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντρίψει αυτόν. 19 Και εζήτησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς να βάλωσιν επ' αυτόν τας χείρας εν αυτῇ τη ὥρᾳ, πλην εφοβήθησαν τον λαόν διότι ηνόησαν ὅτι προς αυτούς είπε την παραβολήν ταύτην. 20 Και παραφυλάξαντες απέστειλαν ενεδρευτάς, υποκρινομένους ὅτι είναι δίκαιοι, επί σκοπώ να πιάσωσιν αυτόν από λόγουν, διά να παραδώσωσιν αυτόν εις την αρχήν και εις την εξουσίαν του ηγεμόνος. 21 Και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Διδάσκαλε, εξένυρομεν ὅτι ορθώς ομιλείς και διδάσκεις και δεν βλέπεις εις πρόσωπον, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις. 22 είναι συγκεχωρημένον εις ημάς να δώσωμεν φόρον εις τον Καίσαρα ἡ ουχί; 23 Εννοήσας δε την πανουργίαν αυτών, είπε προς αυτούς· Τι με πειράζετε; 24 δείξατέ μοι δηνάριον· τίνος εικόνα ἔχει και επιγραφήν; Και αποκριθέντες είπον· Του Καίσαρος. 25 Ο δε είπε προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. 26 Και δεν ηδυνήθησαν να πιάσωσιν αυτόν από λόγουν ἐμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά την απόκρισιν αυτού εσιώπησαν. 27 Προσελθόντες δε τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ὅτι είναι ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, 28 λέγοντες· Διδάσκαλε, ο Μωϋσῆς μας ἐγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνῃ ἔχων γυναίκα, και ούτος αποθάνῃ ἀτεκνός, να λάβῃ ο αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήσῃ σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. 29 Ἡσαν λοιπόν επτά αδελφοί· και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν ἀτεκνός· 30 και ἐλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν ἀτεκνός· 31 και ο τρίτος ἐλαβεν αυτήν· ωσαύτως δε και οι επτά· και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. 32 Ὅστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. 33 Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι επτά ἐλαβον αυτήν γυναίκα. 34 Και ο Ιησούς αποκριθείς

είπε προς αυτούς: οι υιοί του αιώνος τούτου νυμφεύουσι και νυμφεύονται· (αἰδην γ165) 35 οι δε καταξιωθέντες να απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών ανάστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· (αἰδην γ165) 36 διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται επειδή διότι πολλοί θέλουσιν ελθείν εν τω ονόματί είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, όντες μου, λέγοντες ότι Εγώ είμαι και Ο καιρός υιοί της αναστάσεως. 37 Ότι δε εγείρονται επλησίασε. Μη υπάγητε λοιπόν οπίσω αυτών. 9 οι νεκροί, και ο Μωϋσής εφανέρωσεν επί Ὅταν δε ακούσητε πολέμους και ακαταστασίας, της βάτου, ότε λέγει Κύριον τον Θεόν του μη φοβηθήτε διότι πρέπει ταύτα να γείνωσι Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον Θεόν πρώτον, αλλά δεν είναι ευθύς το τέλος. 10 του Ιακώβ. 38 Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, Τότε ἐλέγε πρός αυτούς θέλει εγερθή έθνος αλλά ζώντων διότι πάντες ζώσι εν αυτώ. 39 επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, 11 και Αποκριθέντες δε τινές των γραμματέων είπον· θέλουσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και Διδάσκαλε, καλώς είπας. 40 Και δεν ετόλμων πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν είσθαι φόβητρα πλέον να ερωτώσιν αυτόν ουδέν. 41 Είπε δε και σημεία μεγάλα από τον ουρανού. 12 Προ προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ότι δε τούτων πάντων θέλουσιν επιβάλει εφ' υμάς είναι υιός του Δαβίδ; 42 Και αυτός ο Δαβίδ τας χείρας αυτών, και θέλουσι σας καταδίωξει, λέγει εν τη βίβλῳ των ψαλμών· Είπεν ο Κύριος παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς, προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιών μου, φερομένους ἐμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων 43 εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον ἐνεκεν του ονόματός μου· 13 και τούτο θέλει των ποδών σου. 44 Ο Δαβίδ λοιπόν ονομάζει αποβή εις εσάς προς μαρτυρίαν. 14 Βάλετε αυτόν Κύριον· και πως είναι υιός αυτού; 45 Και λοιπόν εις τας καρδίας σας να μη προμελετάτε ενώ ήκουε πας ο λαός, είπε προς τους μαθητάς τι να απολογηθήτε· 15 διότι εγώ θέλω σας δώσει αυτού· 46 Προσέχετε από των γραμματέων, στόμα και σοφίαν, εις την οποίαν δεν θέλουσι οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι δυνηθή να αντιλογήσωσιν ουδέ να αντισταθώσι και αγαπώσιν ασπασμούς εν ταῖς αγοραῖς και πάντες οι εναντίοι σας. 16 Θέλετε δε παραδοθή πρωτοκαθεδρίας εν ταῖς συναγωγαῖς και τους και υπό γονέων και αδελφών και συγγενών πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις, 47 οίτινες και φίλων, και θέλουσι θανατώσει τινάς εξ κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και τούτο υμών, 17 και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς· πάντων διά το όνομά μου· 18 πλην θρίξ εκ της ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.

21 Αναβλέψας δε είδε τους πλουσίους, τους βάλλοντας τα δώρα αυτών εις το γαζοφυλάκιον· 2 είδε δε και χήραν τινά πτωχήν, βάλλουσαν εκεί δύο λεπτά, 3 και είπεν· Αληθώς σας λέγω ότι η πτωχή αύτη χήρα ἔβαλε περισσότερον πάντων· 4 διότι ἀπάντες ούτοι εκ του περισσεύματος αυτών ἔβαλον εις τα δώρα του Θεού, αύτη όμως εκ του υστερήματος αυτής ἔβαλεν όλην την περιουσίαν ὥσην είχε. 5 Και ενώ τινές ἐλέγον περί του ιερού ότι είναι εστολισμένον με λίθους ωραίους και αφιερώματα, είπε· 6 Ταύτα, τα οποία θεωρείτε, θέλουσιν ελθεί ημέραι, εις τας οποίας δεν

θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. 7 Ηρώτησαν δε αυτόν, λέγοντες Διδάσκαλε, πότε λοιπόν θέλουσι γείνει ταύτα και τι το σημείον, όταν μέλλωσι ταύτα να γείνωσιν; 8 Ο δε είπε· Βλέπετε μη πλανηθήτε· διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται επειδή διότι πολλοί θέλουσιν ελθείν εν τω ονόματί είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, όντες μου, λέγοντες ότι Εγώ είμαι και Ο καιρός υιοί της αναστάσεως. 9 Ότι δε εγείρονται επλησίασε. Μη υπάγητε λοιπόν οπίσω αυτών. 10 οι νεκροί, και ο Μωϋσής εφανέρωσεν επί Ὅταν δε ακούσητε πολέμους και ακαταστασίας, της βάτου, ότε λέγει Κύριον τον Θεόν του μη φοβηθήτε· διότι πρέπει ταύτα να γείνωσι Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον Θεόν πρώτον, αλλά δεν είναι ευθύς το τέλος. 11 του Ιακώβ. 12 Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, Τότε ἐλέγε πρός αυτούς θέλει εγερθή έθνος αλλά ζώντων διότι πάντες ζώσι εν αυτώ. 13 επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, 14 και Αποκριθέντες δε τινές των γραμματέων είπον· θέλουσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και Διδάσκαλε, καλώς είπας. 15 Και δεν ετόλμων πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν είσθαι φόβητρα πλέον να ερωτώσιν αυτόν ουδέν. 16 Είπε δε και σημεία μεγάλα από τον ουρανού. 17 Προ προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ότι δε τούτων πάντων θέλουσιν επιβάλει εφ' υμάς είναι υιός του Δαβίδ; 18 Και αυτός ο Δαβίδ τας χείρας αυτών, και θέλουσι σας καταδίωξει, λέγει εν τη βίβλῳ των ψαλμών· Είπεν ο Κύριος παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς, προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιών μου, φερομένους ἐμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων 19 εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον ἐνεκεν του ονόματός μου· 20 Ουαί δε σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας. 21 Όταν δε ίδητε την Ιερουσαλήμ περικυκλουμένην υπό στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. 22 Τότε οι όντες εν τη Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εις τα όρη, και οι εν μέσω αυτής ας αναχωρώσιν ἔξω, και οι εν τοις αγροίς ας μη εμβαίνωσιν εις αυτήν, διότι ημέραι εκδικήσεως είναι αύται, διά την πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα. 23 Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταῖς ημέραις διότι θέλει είσθαι μεγάλη στενοχωρία επί της γης και οργή κατά του λαού τούτου, 24 και θέλουσι πέσει εν στόματι

μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις και υπήγε και συνελάλησε μετά των αρχιερέων πάντα τα έθνη, και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι και των στρατηγών το πως να παραδώσῃ αυτόν πατουμένη υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν εις αυτούς. 5 Και εχάρησαν και συνεφώνησαν οι καιροί των εθνών. 25 Και θέλουσιν είσθαι να δώσωσιν εις αυτόν αργύριον· 6 και ἐδώκεν σημεία εν τω ηλίῳ και τη σελήνη και τοις υπόσχεσιν και εζήτει ευκαιρίαν να παραδώσῃ ἀστροῖς, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν αυτόν εις αυτούς χωρίς θορύβου. 7 Ἡλθε δε απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, ημέρα των αζύμων, καθ' ην ἐπρεπε να θυσιάσωσι 26 οι ἀνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου το πάσχα, 8 και απέστειλε τον Πέτρον και και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις την οικουμένην διότι αι δυνάμεις των ουρανών ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. 9 Οι δε είπον θέλουσι σαλευθή. 27 Και τότε θέλουσιν ιδεί τον προς αυτόν Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; 10 Ο Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δε είπε προς αυτούς Ιδού, ὅταν εισέλθητε εις δυνάμεως και δόξης πολλής. 28 Ὄταν δε ταύτα την πόλιν, θέλει σας συναπαντήσει ἀνθρωπος αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε βαστάζων σταμνίον ύδατος· ακολουθήσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχεται. 11 Και σας. 29 Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ἰδετε θέλετε ειπεί προς τον οικοδεσπότην της οικίας την συκήν και πάντα τα δένδρα. 30 Ὄταν ήδη Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ' εαυτών όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών ὅτι ήδη το θέρος είναι πλησίον. 31 Ούτω και μου; 12 και εκείνος θέλει σας δείξει ανώγεον σεις, ὅταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε δότι μέγα εστρωμένον· εκεί ετοιμάσατε. 13 Αφού είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. 32 Αληθώς δε υπήγον, εύρον καθώς είπε προς αυτούς, σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, και ητοίμασαν το πάσχα. 14 Και ότε ἤλθεν η εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. 33 Ο ουρανός ὡρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου απόστολοι μετ' αυτού. 15 Και είπε προς αυτούς· δεν θέλουσι παρέλθει. 34 Προσέχετε δε εις Πολύ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι σας από σας προ του να πάθω· 16 διότι σας λέγω, ότι δεν κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, θέλω φάγει πλέον εξ αυτού, εωσού εκπληρωθή και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· εν τη βασιλείᾳ του Θεού. 17 Και λαβών το 35 διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας ποτήριον, ευχαριστήσε και είπε· Λάβετε τούτο τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της και διαμοιράσατε εις αλλήλους· 18 διότι σας γης. 36 Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί λέγω ότι δεν θέλω πίει από του γεννήματος καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα της αμπέλου, εωσού έλθη η βασιλεία του Θεού. ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε 19 Και λαβών ἄρτον, ευχαριστήσας ἔκοψε και ἐμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. 37 Και ἐδώκεν εις αυτούς, λέγων· Τούτο είναι το σώμα τας μεν ημέρας εδίδασκεν εν τω ιερώ, τας δε μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο κάμνετε εις νύκτας εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το δρός την ιδικήν μου ανάμνησιν. 20 Ωσαύτως και το το ονομαζόμενον Ελαϊων· 38 και πας ο λαός από ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων· Τούτο το του όρθρου συνήρχετο προς αυτόν εν τω ιερώ ποτήριον είναι η κατινή διαθήκη εν τω αίματί διά να ακούη αυτόν.

μου, το υπέρ υμών εκχυνόμενον. 21 Πλην ιδού, η χειρ εκείνου όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. 22 Και ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον· πλην ουαί εις τον ἀνθρώπον εκείνον, δι' ου παραδίδεται. 23 Και αυτοί ήρχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις ἐμελλε να

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη Πάσχα. 2 Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι φοβούντο τον λαόν. 3 Εισήλθε δε ο Σατανάς εις τον Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, ὃντα εκ του αριθμού των δώδεκα, 4

κάμη τούτο. 24 Ἐγεινε δε και φιλονεικία μεταξύ λέγων· Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το αυτών, περί του τις εξ αυτών νομίζεται ότι ποτίριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά είναι μεγαλήτερος. 25 Ο δε είπε προς αυτούς· μου, αλλά το σον ας γείνη. 43 Εφάνη δε εις αυτόν οι βασιλείς των εθνών κυριεύουσιν αυτά, και ἄγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. 44 Και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται. ελθών εις αγωνίαν, προσηρύχετο θερμότερον, 26 Σεις όμως ουχί ούτως, αλλ' ο μεγαλήτερος ἐγεινε δε ο ιδρώς αυτού ως θρόμβοι αίματος μεταξύ σας ας γείνη ως ο μικρότερος, και ο καταβαίνοντες εις την γην. 45 Και σηκωθείς προϊστάμενος ως ο υπηρετών. 27 Διότι τις είναι από της προσευχής, ἥλθε προς τους μαθητάς μεγαλήτερος, ο καθήμενος εις την τράπεζαν ή ο αυτού και εύρεν αυτούς κοιμώμενους από της υπηρετών; ουχί ο καθήμενος; αλλ' εγώ είμαι λύπης, 46 και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; εν μέσω υμών ως ο υπηρετών. 28 Σεις δε είσθε σηκώθητε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε οι διαμείναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοίς εις πειρασμόν. 47 Ενώ δε αυτός ελάλει ἔτι, μου· 29 όθεν εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των ως ο Πατήρ μου ητοίμασεν εις εμέ, 30 διά να δώδεκα, ἥρχετο προ αυτών και επλησίασεν τρώγητε και να πίνητε επί της τραπέζης μου εν εις τον Ιησούν, διά να φιλήσῃ αυτόν. 48 Ο τη βασιλεία μου, και να καθήσητε επί θρόνων, δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ιούδα, με φίλημα κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. 31 παραδίδεις τον Υιόν του ανθρώπου; 49 Ιδόντες Είπε δε ο Κύριος· Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς δε οι περί αυτόν τι ἐμελλε να γείνη, είπον σας εζήτησε διά να σας κοσκινίσῃ ως τον σίτον· προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την 32 πλην εγώ εδεήθην περί σου διά να μη εκλείψῃ μάχαιραν; 50 Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον η πίστις σου· και συ, όταν ποτέ επιστρέψης, δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το στήριξον τους αδελφούς σου. 33 Ο δε είπε προς ωτίον το δεξιόν. 51 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, αυτόν· Κύριε, ἔτοιμος είμαι μετά σου να υπάγω είπεν· Αφήσατε ἡώς τούτου· και πιάσας το ωτίον και εις φυλακήν και εις θάνατον. 34 Ο δε είπε· αυτού ίατρευσεν αυτόν. 52 Είπε δε ο Ιησούς· Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάζει σύμερον προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και ο αλέκτωρ, πριν απαρνηθής τρίς ότι δεν με στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους. Ως επί γνωρίζεις. 35 Και είπε προς αυτούς· Ὄτε σας ληστήν εξήλθετε μετά μάχαιρών και ξύλων; 53 απέστειλα χωρίς βαλαντίου και σακκίου και καθ' ημέραν ήμην μεθ' υμών εν τω ιερώ και υποδημάτων, μήπως εστερήθητέ τινός; οι δε δεν ηπλώσατε τας χείρας επ' εμέ. Αλλ' αύτη είπον· Ουδενός. 36 Είπε λοιπόν προς αυτούς· είναι η ώρα σας και η εξουσία του σκότους. 54 Άλλα τώρα όστις έχει βαλάντιον ας λάβῃ αυτό Συλλαβόντες δε αυτόν, ἔφεραν και εισήγαγον μεθ' εαυτού, ομοίως και σακκίον, και όστις αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος δεν έχει ας πωλήσῃ το ιμάτιον αυτού και ας ηκολούθει μακρόθεν. 55 Αφού δε ανάψαντες πυρ αγοράση μάχαιραν. 37 Διότι σας λέγω ότι ἔτι εν τω μέσω της αυλής συνεκάθησαν, εκάθητο τούτο το γεγραμμένον πρέπει να εκτελεσθῇ εις ο Πέτρος εν μέσω αυτών. 56 Ιδούσα δε αυτόν εμέ, το, Και μετά ανόμων ελογίσθη. Διότι τα μία τις δούλη καθήμενον προς το φως και περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. 38 Οι ενατενίσασα εις αυτόν, είπε· Και ούτος ήτο δε είπον· Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε μετ' αυτού. 57 Ο δε ηρνήθη, λέγων· Γύναι, δεν είπε προς αυτούς· Ικανόν είναι. 39 Και εξελθών γνωρίζω αυτόν. 58 Και μετ' ολίγον άλλος τις υπήγε κατά την συνήθειαν εις το όρος των ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε Ελαιών· ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί Πέτρος είπεν· Ανθρωπε, δεν είμαι. 59 Και αφού αυτού. 40 Αφού δε ἥλθεν εις τον τόπον, είπε επέρασεν ως μία ώρα, άλλος τις διῆσχυρίζετο, προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε λέγων· Επ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ήτο· εις πειρασμόν. 41 Και αυτός εχωρίσθη απ' αυτών διότι Γαλιλαίος είναι. 60 Είπε δε ο Πέτρος· ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηρύχετο, 42 Άνθρωπε, δεν εξεύρω τι λέγεις. Και παρευθύς,

ενώ αυτός ελάλει έτι, εφώναξεν ο αλέκτωρ. διότι ήθελε προ πολλού να ίδη αυτόν, επειδή
61 Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον ήκουε πολλά περί αυτού και ήλπιζε να ίδη
Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. **9** Ηρώτα δε
Κυρίου, ότι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξῃ αυτόν με λόγους πολλούς: πλην αυτός δεν
ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθή τρίς. **62** Και απεκρίθη προς αυτόν ουδέν. **10** Ἰσταντο δε οι
εξειλθών έξω ο Πέτρος ἐκλαυσε πικρώς. **63** Και αρχιερείς και οι γραμματείς, κατηγορούντες
οι ἄνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν εντόνως. **11** Αφού δε ο Ηρώδης μετά των
αυτόν δέροντες, **64** και περικαλύψαντες αυτόν στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και
ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον
αυτόν, λέγοντες: Προφήτευσον τις είναι όστις σε και ἐπεμψεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. **12**
εκτύπησε; **65** Και ἄλλα πολλά βλασφημούντες Εν αυτή δε τη ημέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης
έλεγον εις αυτόν. **66** Και καθώς ἔγεινεν ημέρα, ἔγειναν φίλοι μετ' αλλήλων διότι πρότερον
συνήχθη το πρεσβυτέριον του λαού, αρχιερείς ήσαν εις ἔχθραν προς αλλήλους. **13** Ο δε Πιλάτος,
τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους ἄρχοντας
το συνέδριον αυτών, λέγοντες: **67** Συ είσαι ο και τον λαόν, **14** είπε προς αυτούς: Εφέρατε προς
Χριστός; ειπέ προς ημάς είπε δε προς αυτούς. εμέ τον ἀνθρωπὸν τούτον ως στασιάζοντα τον
Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, **68** εάν δε λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιον σας ανακρίνας δεν
και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθή ουδέ εύρον εν τω ανθρώπῳ τούτῳ ουδέν ἔγκλημα
θέλετε με απολύσει: **69** από του νῦν θέλει είσθαι εξ ὄσων κατηγορείτε κατ' αυτού, **15** αλλ' ουδέ
ο Υἱός του ανθρώπου καθήμενος εκ δεξιῶν της ο Ηρώδης, διότι σας ἐπεμψα προς αυτόν· και
δυνάμεως του Θεού. **70** Εἶπον δε πάντες· Συ ιδού, ουδέν ἄξιον θανάτου είναι πεπραγμένον
λοιπόν είσαι ο Υἱός του Θεού· Ο δε είπε προς υπ' αυτού. **16** Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν,
αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· θέλω απολύσει. **17** Ἐπρεπε δε αναγκαίως να
Τι χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς απολύν εις αυτούς ἓνα εν τη εορτῇ. **18** Πάντες
αυτοί ηκούσαμεν από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη ἄπαν το πλήθος αυτών
και ἐφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. **2** Και ἥρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες:
Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το ἔθνος και
εμποδίζοντα το να δίδωστι φόρους εις τον
Καίσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι Χριστός
βασιλεύς. **3** Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν,
λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο
δε αποκριθείς προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. **4**
Και ο Πιλάτος είπε προς τους αρχιερείς και
τους ὄχλους· Ουδέν ἔγκλημα ευρίσκω εν τω
ανθρώπῳ τούτῳ. **5** Οι δε επέμενον λέγοντες
ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' ὅλην την
Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας ἡώς εδώ. **6**
Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν
ο ἀνθρωπὸς ἴναι Γαλιλαῖος, **7** και μαθών ότι
είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, ἐπεμψεν
αυτόν προς τον Ηρώδην, όστις ήτο και αυτός
εν Ιεροσολύμοις εν ταύταις ταῖς ημέραις. **8**
Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, εχάρη πολύ-

δε ομού ανέκραξαν, λέγοντες· Σύκωσον τούτον,
απόλυσον δε εις ημάς τον Βαραββάν· **19** όστις
διά στάσιν τινά γενομένην εν τη πόλει και διά
φόνον ήτο βεβλημένος εις φυλακήν. **20** Πάλιν
λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων
να απολύσῃ τον Ιησούν. **21** Οι δε εφώναζον,
λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. **22** Ο
δε και τρίτην φοράν είπε προς αυτούς· Και τι
κακόν ἐπραξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου
εύρον εν αυτῷ· αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν,
θέλω απολύσει. **23** Αλλ' εκείνοι επέμενον, με
φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι
φωναί αυτών και των αρχιερέων υπερίσχυον.
24 Και ο Πιλάτος απεφάσισε να γείνη το ζήτημα
αυτών, **25** και απέλυσεν εις αυτούς τον διά
στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την φυλακήν,
τον οποίον εζήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν
εις το θέλημα αυτών. **26** Και καθώς ἐφεραν
αυτόν έξω, επίασαν Σίμωνα τινά Κυρηναίον,
ερχόμενον από του αγρού, και έθεσαν επάνω
αυτού τον σταυρόν, διά να φέρη αυτόν όπισθεν

του Ιησού. **27** Ηκολούθει δε αυτόν πολύ πλήθος το καταπέτασμα του ναού· **46** και φωνάξας του λαού και γυναικών, αίτινες και ωδύροντο με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις και εθρήνουν αυτόν. **28** Στραφείς δε προς αυτάς χείρας σου παραδίδω το πνεύμα μου· και ταύτα ο Ιησούς, είπε· θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη ειπών εξέπνευσεν. **47** Ιδών δε ο εκατόνταρχος κλαίετε δι' εμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά το γενόμενον, εδόξασε τον Θεόν, λέγων· Ὄντως τα τέκνα σας. **29** Διότι ιδού, έρχονται ημέραι ο ἀνθρωπος ούτος ἡτο δίκαιος. **48** Και πάντες οι καθ' ας θέλουσιν ειπεί· Μακάριαι αι στείραι όχλοι οι συνελθόντες εις την θεωρίαν ταύτην, και αι κοιλίαι, αίτινες δεν εγέννησαν, και οι βλέποντες τα γενόμενα, υπέστρεφον τύποντες μαστοί, οίτινες δεν εθήλασαν. **30** Τότε θέλουσιν τα στήθη αυτών. **49** Ισταντο δε μακρόθεν πάντες αρχίσει να λέγωσιν εις τα δόρη, Πέσετε εφ' ημάς, οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αίτινες και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς· **31** διότι συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και εάν εις το υγρόν ξύλον πράττωσι ταύτα, τι ἐβλεπον ταύτα. **50** Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ θέλει γείνει εις το ξηρόν; **32** Εφέροντο δε και το όνομα, ὁστις ἡτο βουλευτής, ανήρ αγαθός ἄλλοι δύο μετ' αυτού, οίτινες ήσαν κακούργοι και δίκαιοις, **51** ούτος δεν ἡτο σύμφωνος με την διά να θανατωθώσι. **33** Και ότε ἥθον εις βουλήν και την πράξιν αυτών, από Αριμαθαίας τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί πόλεως των Ιουδαίων, ὁστις και αυτός περιέμενε εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον την βασιλείαν του Θεού, **52** ούτος ελθών προς μεν εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. **34** Ο δε τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού, **53** Ιησούς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι και καταβιβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα δεν εξεύρουσι τι πράττουσι. Διαμεριζόμενοι και ἐθεσεν αυτό εν μνημείω λελατομημένωδε τα ιμάτια αυτού, ἔβαλον κλήρον. **35** Και όπου ουδείς ἐτί είχεν ενταφιασθή. **54** Και ἡτο ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι ημέρα παρασκευή, και εξημέρονε σάββατον. **55** ἄρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Ἀλλους ἔσωσεν, Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, αίτινες είχον αις σώση αυτόν, εάν ούτος ἡσαι ο Χριστός ο ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και είδον εκλεκτός του Θεού. **36** Ενέπαιζον δε αυτόν και το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **56** οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και όξος εις αυτόν **37** και λέγοντες· Εάν συ ἡσαι ο μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν. **38** Ήτο εντολήν.

δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά· Ούτος εστίν ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. **39** Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει αυτόν, λέγων· Εάν συ ἡσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. **40** Αποκριθείς δε ο ἄλλος, επέπληττεν αυτόν, λέγων· Ουδέ τον Θεόν δεν φοβείσαι συ, ὁστις είσαι εν τη αυτή καταδίκῃ; **41** και ημείς μεν δικαίως· διότι ἀξια των ὄσα επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος ὄμως ουδέν ἄτοπον ἐπραξε. **42** Και ἔλεγε προς τον Ιησούν· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἐλήθης εν τη βασιλείᾳ σου. **43** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. **44** Ήτο δε ως ἔκτη ώρα και ἐγείνε σκότος εφ' όλην την γην ἔως ώρας εννάτης, **45** και εσκοτίσθη ο ἥλιος και εσχίσθη εις το μέσον

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ἡτο όρθρος βαθύς, ἥλθον εις το μνήμα φέρουσαι τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και ἄλλαι τινές μετ' αυτών. **2** Εύρον δε τον λίθον αποκεκυλισμένον από του μνημείου, **3** και εισελθούσαι δεν εύρον το σώμα του Κυρίου Ιησού. **4** Και ενώ ήσαν εν απορία περί τούτου, ιδού, δύο ἀνδρες εστάθησαν ἐμπροσθεν αυτών με ιμάτια αστράπτοντα. **5** Καθώς δε αύται εφοβήθησαν και ἔκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς· Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; **6** δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη· ενθυμήθητε πως ελάλησε προς εσάς, ενώ ἡτο ἐτί εν τη Γαλιλαία, **7** λέγων ότι πρέπει ο Υἱός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. **8** Και ενεθυμήθησαν τους

λόγους αυτού. **9** Και αφού υπέστρεψαν από του πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται· **26** δεν ἐπρεπε μνημείου, απήγγειλαν ταύτα πάντα προς τους να πάθη ταύτα ο Χριστός και να εισέλθῃ εις την ἑνδεκα και πάντας τους λοιπούς. **10** Ἡσαν δε δόξαν αυτού; **27** Και αρχίσας από Μωϋσέως και η Μαγδαληνή Μαρία και Ιωάννα και Μαρία η από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις μήτηρ του Ιακώβου και αι λοιπαὶ μετ' αυτών, αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις αίτινες ἐλεγον ταύτα προς τους αποστόλους. **11** ταὶς γραφαῖς. **28** Και επλησίασαν εις την κώμην Και οι λόγοι αυτών εφάνησαν ενώπιον αυτών όπου επορεύοντο, και αυτός προσεποιείτο ότι ως φλυαρία, και δεν επίστευον εις αυτάς. **12** Ο δε υπάγει μακρότερα· **29** και παρεβίασαν αυτόν, Πέτρος σηκωθείς ἔδραμεν εις το μνημείον, και λέγοντες Μείνον μεθ' ημών, διότι πλησιάζει η παρακύψας βλέπει τα σάβανα κείμενα μόνα, και εσπέρα και ἐκλινεν η ημέρα. Και εισήλθε διά ανεχώρησε, θαυμάζων καθ' εαυτόν το γεγονός. να μείνη μετ' αυτών. **30** Και αφού εκάθησε **13** Και ιδού, δύο εξ αυτών επορεύοντο εν αυτῇ μετ' αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον ἄρτον τη ημέρα εις κώμην ονομαζομένην Εμμαούς, ευλόγησε και κόψας ἔδιδεν εις αυτούς. **31** Αυτών απέχουσαν εξήκοντα στάδια από Ιερουσαλήμ. δε διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν **14** Και αυτοί ωμίλουν προς αλλήλους περί αυτόν. Και αυτός ἔγινεν ἀφαντος απ' αυτών. πάντων των συμβεβηκότων τούτων. **15** Και **32** Και είπον προς αλλήλους· Δεν εκαίτετο εν υμίν ενώ ωμίλουν και συνδιελέγοντο, πλησιάσας η καρδία ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν και αυτός ο Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών· και μας εξήγει τας γραφάς; **33** Και σηκωθέντες **16** αλλ' οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά τη αυτή ώρα υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, και να μη γνωρίσωσιν αυτόν. **17** Είπε δε προς εύρον συνηθροισμένους τους ἑνδεκα και τους αυτούς· Τίνες είναι οι λόγοι ούτοι, τους οποίους μετ' αυτών, **34** οίτινες ἐλεγον ότι ὄντως ανέστη συνομιλείτε προς αλλήλους περιπατούντες, ο Κύριος και εφάνη εις τον Σίμωνα. **35** Και αυτοί και είσθε σκυθρωποί; **18** Αποκριθείς δε ο εις, διηγούντο τα εν τη οδώ και πως εγνωρίσθη ονομαζόμενος Κλεόπας, είπε προς αυτόν· Συ εις αυτούς, ενώ ἔκοπτε τον ἄρτον. **36** Ενώ μόνος παροικείς εν Ιερουσαλήμ και δεν ἔμαθες δε ελάλουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν τα γενόμενα εν αυτῇ εν ταῖς ημέραις ταύταις; μέσω αυτών και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη **19** Και είπε προς αυτούς· Ποία; Οι δε είπον προς υμίν. **37** Εκείνοι δε εκπλαγέντες και ἐμφοβοὶ αυτόν· Τα περί Ιησού του Ναζωραίου, δόστις γενόμενοι ενόμιζον ότι ἐβλεπον πνεύμα. **38** Και εστάθη ανήρ προφήτης δυνατός εν ἔργῳ και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε τεταραγμένοι; λόγω ενώπιον του Θεού και παντός του λαού, και διά τι αναβαίνουσιν εις τας καρδίας σας **20** και πως παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερεῖς και διαλογισμοί; **39** ίδετε τας χείρας μου και τους οι ἀρχοντες ημών εις καταδίκην θανάτου και πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήσατε εστάθρωσαν αυτόν. **21** Ημείς δε ηλπίζομεν ότι με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν αυτός είναι ο μέλλων να λυτρώσῃ τον Ισραήλ· ἔχει, καθώς εμέτε θεωρείτε έχοντα. **40** Και τούτο αλλά και προς τούτοις πάσι τρίτη ημέρα είναι ειπών, ἔδειξεν εις αυτούς τας χείρας και τους σήμερον αύτη, αφού ἔγιναν ταύτα. **22** Αλλά και πόδας. **41** Ενώ δε αυτοί ηπίστουν ἐτι από της γυναίκες τινές εξ ημών εξέπληξαν ημάς, αίτινες χαράς και εθαύμαζον, είπε προς αυτούς· Ἐχετε υπῆργον την αυγήν εις το μνημείον, **23** και μη τι φαγώσιμον ενταύθα; **42** Οι δε ἔδωκαν εις ευρούσαι το σώμα αυτού, ἡλθον λέγουσαι ότι αυτόν μέρος οπτού ιχθύος και από κηρήθραν είδον και οπτασίαν αγγέλων, οίτινες λέγουσιν μέλιτος. **43** Και λαβών ενώπιον αυτών ἐφαγεν. ότι αυτός ζη. **24** Και τινές των υμετέρων υπῆργον **44** Είπε δε προς αυτούς· Ούτοι είναι οι λόγοι, εις το μνημείον και εύρον ούτω, καθώς και τους οποίους ελάλησα προς υμάς ότε ήμην ἐτι αι γυναίκες είπον, αυτόν όμως δεν είδον. **25** μεθ' υμών, ότι πρέπει να πληρωθώσι πάντα Και αυτός είπε προς αυτούς· Ω ανόητοι και τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Μωϋσέως και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις προφήταις και ψαλμοίς περί εμού. **45** Τότε

διήνοιξεν αυτών τον νούν, διά να καταλάβωσι τας γραφάς· 46 και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον και ούτως ἐπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, 47 και να κηρυχθή εν τω ονόματι αυτού μετάνοια και ἀφεσίς αμαρτιών εις πάντα τα ἔθνη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. 48 Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. 49 Και ίδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωσούν ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους. 50 Και ἐφερεν αυτούς ἔξω ἑως εις Βηθανίαν, και υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. 51 Και ενώ ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ' αυτών και ανεφέρετο εις τον ουρανόν. 52 Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, 53 και ήσαν διαπαντός εν τω ιερώ, αινούντες και ευλογούντες τον Θεόν. Αμήν.

Κατα Ιωαννην

Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους
αποστείλαντας ημάς; τι λέγεις περί σεαυτού;

1 Εν αρχῇ ἡτο ο Λόγος, και ο Λόγος ἡτο παρά **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη τω Θεώ, και Θεός ἡτο ο Λόγος. **2** Ούτος ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς ἡτο εν αρχῇ παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ἔγειναν, και χωρίς αυτού δεν ἔγεινεν ουδέ εν, ήσαν εκ των Φαρισαίων **25** και ηρώτησαν αυτόν το οποίον ἔγεινεν. **4** Εν αυτῷ ἡτο ζωή, και η και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, ζωή ἡτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο εν τη σκοτίᾳ φέγγει και η σκοτίᾳ δεν κατέλαβεν προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ὑδατι· εν μέσω δε υμών Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης: **7** ούτος ἤλθεν εις ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε· μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός, **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ἡτο είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήσῃ περί ἀξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος του φωτός. **9** Ἡτο το φως το αληθινόν, το αυτού. **28** Ταύτα ἔγειναν εν Βηθαβαρά πέραν οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις του Ιορδάνου, όπου ἡτο ο Ιωάννης βαπτίζων. τον κόσμον. **10** Ἡτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ἔγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός αυτόν. **11** Εις τα ίδια ἤλθε, και οι ίδιοι δεν του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου εις αυτούς ἔδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα ἔρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το ὄνομα αυτού· ἡτο πρότερος μου. **31** Και εγώ δεν εγνώριζον **13** οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού διά τούτο ἤλθον εγώ βαπτίζων εν τω ὑδατι. **32** εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος ἔγεινε σορῆς και **33** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, και εμεινεν επ' αυτόν. **34** Και εγώ δεν εγνώριζον πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης αυτόν αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν μαρτυρεί περί αυτού και εφώναξε, λέγων· Ούτος ὑδατι εκείνος μοι είπεν· εις ὄντινα ίδης το ἡτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος ανώτερος μου, διότι ἡτο πρότερός μου. **16** Και είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **35** Τη επαύριον πάλιν ίστατο ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως η δε χάρις και Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και αλήθεια ἔγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς ειδε εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ων εις τον Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν **19** Και αὕτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς αυτούς ακολουθούντας, λέγει προς αυτούς· Τι και Λευεῖτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ήλθον Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτώ την και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** απεκρίθη, Ουχί. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ἡτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις

εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά εκεί υδρίαι λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: και λέγει προς αυτόν Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγέμισαν αυτάς το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι ο Χριστός. έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς Αντλήσατε **42** Και ἐφερεν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε: Συ είσαι Σίμων, ο νιός ἐφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη του Ιωνά: συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον το ύδωρ εις οίνον μεταβεβλημένον και δεν ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο ήζευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται ούμως ήζευρον Ιησούν να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν Ακολούθει ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν Πας μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαΐδα, εκ ἀνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει και αφού πίωσι πολύ, τότε τον κατώτερον Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν: συ εφύλαξας τον καλόν οίνον ἔως τώρα. **11** Εκείνον τον οποίον ἔγραψεν ο Μωϋσῆς εν τω Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων ἔκαμεν ο νόμω και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε την δόξαν αυτού, και επίστευσαν εις αυτόν προς αυτόν ο Ναθαναήλ: Εκ Ναζαρέτ δύναται οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις να προέλθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι Φίλιππος, Ἐρχου και ίδε. **47** Είδεν ο Ιησούς αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει ἐμειναν ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το περί αυτού Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερώ, τους ο Ναθαναήλ: Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, Ιησούς και είπε προς αυτόν: Πριν ο Φίλιππος και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και σε φωνάξη, όντα υποκάτω της συκής, είδόν ποιήσας μάστιγα εκ σχοινιών, εδίωξε πάντας σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, αυτόν Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι και τα νομίσματα των αργυραμοιβών ἔχυσε ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους και είπε προς αυτόν: Επειδή σοι είπον: είδόν πωλούντας τας περιστεράς είπε: Σηκώσατε ταύτα σε υποκάτω της συκής, πιστεύεις; μεγαλίτερα εντεύθεν: μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν: μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι Αληθώς, αληθώς σας λέγω: από του νυν θέλετε μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν: Τι τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν ἔγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή ἔλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν: Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι; δεν ήλθεν ἐτί η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας: ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα;

19 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγέιρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον: Εις τεσσαράκοντα και εξ ἑτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγέιρει αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος ούμως ἔλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο ἔλεγε προς αυτούς, και επίστευσαν εις

την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν τω ουρανώ. **14** Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά όφιν εν τη ερήμῳ, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εις το ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) **16** Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνῃ τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει εις αυτόν δεν κρίνεται, ίστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εις το όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φῶς διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, ίστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φῶς, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **21** Μετά ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριψε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο. **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο έτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγεινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος διότι ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ μεμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμψάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρες μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνουν. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου

3 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων,

Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού.

3 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθῇ γέρων αν; μήποτε δύναται να εισέλθῃ δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθῇ; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, διότι εγεννήθη εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύνανται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύεις; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμὴ ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ον εν

επληρώθη. 30 Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέμματα να ελαττόνωμαι. 31 Ο ερχόμενος ἀνωθεν είναι αυτού; 13 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης αυτήν· Πας ὁστις πίνει εκ του ὑδατος τούτου είναι και εκ της γης λαλεῖ· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, 32 και εκείνος ο οποίον είδε και ἤκουσε, τόύτο μαρτυρεῖ, και ουδεὶς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. 33 Ὁστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ὅτι ο Θεός είναι αληθής. 34 Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεῖ· η γυνή· Κύριε, δος μοι τούτο το ὑδωρ, διά να επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μη διψώ μηδέ να ἐρχωμαι εδώ να αντλώ. 16 μέτρον. 35 Ο Πατήρ αγαπά τον Υἱόν και πάντα ἔδωκεν εις την χείρα αυτού. 36 Ὁστις πιστεύει εις τον Υἱόν ἔχει ζωήν αιώνιον ὁστις ὁμως απειθεί εις τον Υἱόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (aiōnios g166)

4 Καθώς λοιπόν ἔμαθεν ο Κύριος ὅτι ἤκουσαν οι Φαρισαίοι ὅτι ο Ιησούς πλειστέρους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης² 2 αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ'¹ οι μαθηταί αυτού³ 3 αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. 4 Ἐπρεπε δε να περάσῃ διά της Σαμαρείας. 5 Ἐρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον ἔδωκεν ο Ιακώβος εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. 6 Ἡτο δε εκεί πηγή του Ιακώβος. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Όρα ἡτο περίπου ἑκτη. 7 Ἐρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήσῃ ὑδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίω. 8 Διότι οι μαθηταί αυτού είχον υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. 9 Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πώς συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πίης παρ'⁴ εμού, ἡτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. 10 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ἤξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίω, συ ἡθελες ζητήσει παρ'⁵ αυτού, και ἡθελε σοι δώσει ὑδωρ ζων. 11 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε ἀντλημα ἔχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ πόθεν λοιπόν ἔχεις το ὑδωρ το ζων; 12 μήπως συ είσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Ιακώβος, ὁστις ἔδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός ἐπιεν

Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Υπαγε, κάλεσον τον ἄνδρα σου και ελθε εδώ. 17 Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν ἔχω ἄνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ὅτι δεν ἔχω ἄνδρα· 18 διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες, και εκείνος, τον οποίον ἔχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. 19 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ὅτι συ είσαι προφήτης. 20 Οι πατέρες ημών εις τούτο το ὄρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ὅτι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος ὃπου πρέπει να προσκυνώμεν. 21 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἐρχεται ὡρα, ὅτε ούτε εις το ὄρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. 22 Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. 23 Πλην ἐρχεται ὡρα, και ἡδη είναι, ὅτε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθείᾳ· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν. 24 Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθείᾳ πρέπει να προσκυνώσι. 25 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ὅτι ἐρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἐλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. 26 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. 27 Και επάνω εις τούτο ἡλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ὅτι ελάλει μετά γυναικός ουδείς ὁμως είπε· Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; 28 Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγειν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· 29 Ἐλθετε να ίδητε ἀνθρωπον,

όστις μοι είπε πάντα όσα ἐπραξα· μήπως ούτος Γαλιλαίαν, υπήγε προς αυτόν και παρεκάλει είναι ο Χριστός; 30 Εξήλθον λοιπόν εκ της αυτόν να καταβή και να iatreúσῃ τον νιόν πόλεως και ἡρχοντο προς αυτόν. 31 Εν δε τω αυτού διότι ἐμέλλε να αποθάνη. 48 Είπε λοιπόν μεταξύ οι μαθηταί παρεκάλουν αυτόν λέγοντες· ο Ιησούς προς αυτόν· Εάν δεν ίδητε σημεία Ραββί, φάγε. 32 Ο δε είπε προς αυτούς· Εγώ ἔχω και τέρατα, δεν θέλετε πιστεύσει. 49 Λέγει φαγητόν να φάγω, το οποίον σεις δεν εξεύρετε. προς αυτόν ο βασιλικός Κύριε, κατάφα πριν 33 Ἐλεγον λοιπόν οι μαθηταί προς αλλήλους· αποθάνη το παιδίον μου. 50 Λέγει προς αυτόν ο Μήπως τις ἐφέρε προς αυτόν να φάγη; 34 Λέγει Ιησούς· Υπαγε, ο υιός σου ζη. Και επίστευσεν προς αυτούς ο Ιησούς· Το εμόν φαγητόν είναι ο ἀνθρωπός εις τον λόγον, τον οποίον είπε να πράττω το θέλημα του πέμψαντός με και να προς αυτόν ο Ιησούς, και ανεχώρει. 51 Ενώ δε τελειώσω το ἔργον αυτού. 35 Δεν λέγετε σεις ότι ούτος ήδη κατέβαινεν, απίγνητον αυτόν οι τέσσαρες μήνες είναι έτι και ο θερισμός ἐρχεται; δούλοι αυτού και απήγγειλαν λέγοντες ότι ο Ιδού, σας λέγω, υψώσατε τους οφθαλμούς σας υιός σου ζη. 52 Ηρώτησε λοιπόν αυτούς την και ίδετε τα χωράφια, ότι είναι ήδη λευκά ώραν, καθ' ην ἐγίνειν καλήτερα. Και είπον προς προς θερισμόν. 36 Και ο θερίζων λαμβάνει αυτόν ότι χθες την εβδόμην ώραν αφήκεν μισθόν και συνάγει καρπόν εις ζωήν αιώνιον, διά να χαίρη ομού και ο σπείρων και ο θερίζων. 37 Διότι κατά τούτο αληθεύει ο Ιησούς είπε προς αυτόν ότι Ο υιός σου ζή· και λόγος, ότι άλλος είναι ο σπείρων και άλλος επίστευσεν αυτός και όλη η οικία αυτού. 54 ο θερίζων. 38 Εγώ σας απέστειλα να θερίζητε Τούτο πάλιν δεύτερον θαύμα ἐκαμεν ο Ιησούς, εκείνο, εις το οποίον σεις δεν εκοπιάσατε· άλλοι αφού ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν. εκοπίασαν, και σεις εισήλθετε εις τον κόπον αυτών. 39 Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των Σαμαρειτών επίστευσαν εις αυτόν διά τον λόγον της γυναικός, μαρτυρούσης ότι μοι είπε πάντα όσα ἐπραξα. 40 Καθώς λοιπόν ήλθον προς αυτόν οι Σαμαρείται, παρεκάλουν αυτόν να μείνη παρ' αυτοίς· και ἐμεινεν εκεί δύο ημέρας. 41 Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν διά τον λόγον αυτού, 42 και προς την γυναίκα ἐλεγον, ότι δεν πιστεύομεν πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. 43 Μετά δε τας δύο ημέρας εξήλθεν εκείθεν και υπήγειν εις την Γαλιλαίαν. 44 Διότι αυτός ο Ιησούς εμαρτύρησεν ότι προφήτης εν τη πατρίδι αυτού δεν ἔχει τιμήν. 45 Ότε λοιπόν ήλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι, ιδόντες πάντα όσα ἐκαμεν εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν· διότι και αυτοί ήλθον εις την εορτήν. 46 Ἦλθε λοιπόν ο Ιησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, όπου ἐκαμεν το ύδωρ οίνον. Και ήτο τις βασιλικός ἀνθρωπος, του οποίου ο υιός ησθένει εν Καπερναούμ 47 ούτος ακούσας ότι ο Ιησούς ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την

5 Μετά ταύτα ήτο εορτήν των Ιουδαίων, και ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα. 2 Είναι δε εν τοις Ιεροσολύμοις πλησίον της προφατικής πύλης κολυμβήθρα, η επονομαζομένη Εβραϊστί Βηθεσδά, έχουσα πέντε στοάς. 3 Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενούντων, τυφλών, χωλών, ξηρών, οίτινες περιέμενον την κίνησιν του ύδατος. 4 Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εις την κολυμβήθραν και ετάραττε το ύδωρ· όστις λοιπόν εισήρχετο πρώτος μετά την ταραχήν του ύδατος, εγίνετο υγιής από οποιανδήποτε νόσον ἐπασχεν. 5 Ἡτο δε εκεί ἀνθρωπός τις τριάκοντα οκτώ ἑτη πάσχων ασθένειαν. 6 Τούτον ιδών ο Ιησούς κατακείμενον, και εξεύρων ότι πολύν ήδη καιρόν πάσχει, λέγει προς αυτόν· Θέλεις να γείνης υγιής; 7 Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενών· Κύριε, ἀνθρωπον δεν ἔχω, διά να με βάλη εις την κολυμβήθραν, όταν ταραχθή το ύδωρ· ενώ δε ἐρχομαι εγώ, ἀλλος προ εμού καταβαίνει. 8 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τον κράββατό σου και περιπάτει. 9 Και ευθύς ἐγεινεν ο ἀνθρωπος υγιής και εσήκωσε τον κράββατον αυτού, και

περιεπάτει. Ἡτο δε σάββατον εκείνην την **g166** 25 Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ημέραν. 10 Ἐλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς τον ὡρα, και ἡδη είναι, ότε οι νεκροί θέλουσιν τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι· Δεν σοι είναι ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον. 11 ακούσαντες θέλουσι ζήσει. 26 Διότι καθώς ο Απεκρίθη προς αυτούς· Ο ιατρεύσας με, εκείνος Πατήρ ἔχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως ἔδωκε και εις μοι εἴπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, και τον Υιόν να ἔχῃ ζωήν εν εαυτώ· 27 και εξουσίαν περιπάτει. 12 Ηρώτησαν λοιπόν αυτόν· Τις ἔδωκεν εις αυτόν να κάμνη και κρίσιν, διότι είναι ο ἀνθρωπος, ὅστις σοι είπε, Σήκωσον είναι Υιός ανθρώπου. 28 Μη θαυμάζετε τούτον τον κράββατόν σου και περιπάτει; 13 Ο δε διότι ἔρχεται ὡρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις ιατρευθείς δεν ἡξευρε τις είναι· διότι ο Ιησούς μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, υπεξήλθεν, επειδή ἡτο ὄχλος πολύς εν τω τόπω. 29 και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά 14 Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ο Ιησούς εν εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα τωι iερώ και είπε προς αυτόν· Ιδού, ἔγεινες εις ανάστασιν κρίσεως. 30 Δεν δύναμαι εγώ να υγιής· μηκέτι αμάρτανε, διά να μη σοι γείνη τι κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούνω κρίνω, χειρότερον. 15 Υπήγε λοιπόν ο ἀνθρωπος και και η κρίσις η εμή δικαία είναι· διότι δεν ζητώ το ανήγγειλε προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός είναι ο ιατρεύσας αυτόν. 16 Και διά τούτο με Πατρός. 31 Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η κατέτρεχον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι και εζήτουν μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. 32 Ἀλλος είναι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ἔκαμνε ταύτα εν ο μαρτυρών περί εμού, και εξεύρω ότι είναι σαββάτω. 17 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς· αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεί περί Ο Πατήρ μου εργάζεται ἔως τώρα, και εγώ εμού. 33 Σεις απεστείλατε προς τον Ιωάννην, εργάζομαι. 18 Διά τούτο λοιπόν μάλλον εζήτουν και εμαρτύρησεν εις την αλήθειαν· 34 εγώ δε οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και Πατέρα αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. 35 Εκείνος εαυτού ἐλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν ἡτο ο λύχνος ο καιόμενος και φέγγων, και σεις κάμνων εαυτόν. 19 Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς ηθελήσατε να αγαλλιασθήτε προς ώραν εις το και είπε προς αυτούς· Αληθώς, αληθώς σας φως αυτού. 36 Άλλ' εγώ ἔχω την μαρτυρίαν λέγω, δεν δύναται ο Υιός να πράττει ουδέν αφ' μεγαλήτεραν της του Ιωάννου· διότι τα ἔργα, εαυτού, εάν δεν βλέπη τον Πατέρα πράττοντα τα οποία μοι ἔδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω τούτο· επειδή όσα εκείνος πράττει, ταύτα και ο αυτά, αυτά τα ἔργα, τα οποία εγώ πράττω, Υιός πράττει ομοίως. 20 Διότι ο Πατήρ αγαπά μαρτυρούσι περί εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλε· τον Υιόν και δεικνύει εις αυτόν πάντα όσα 37 και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε αυτός πράττει, και μεγαλήτερα τούτων ἔργα περί εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πώποτε θέλει δείξει εις αυτόν, διά να θαυμάζητε σεις. ούτε όψιν αυτού είδετε. 38 Και τον λόγον 21 Επειδή καθώς ο Πατήρ εγείρει τους νεκρούς αυτού δεν ἔχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις και ζωοποιεί, ούτω και ο Υιός ούστινας θέλει δεν πιστεύετε εις τούτον, τον οποίον εκείνος ζωοποιεί. 22 Επειδή ουδέ κρίνει ο Πατήρ ουδένα, απέστειλεν. 39 Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις αλλ' εις τον Υιόν ἔδωκε πάσαν την κρίσιν, 23 νομίζετε ότι εν αυταίς ἔχετε ζωήν αιώνιον· και διά να τιμώσι πάντες τον Υιόν καθώς τιμώσι εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού· (*αιδηνίος* τον Πατέρα. Ο μη τιμών τον Υιόν δεν τιμά **g166** 40 πλην δεν θέλετε να ἔλθητε προς εμέ, τον Πατέρα τον πέμψαντα αυτόν. 24 Αληθώς, διά να ἔχητε ζωήν. 41 Δόξαν παρά ανθρώπων αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον δεν λαμβάνω· 42 αλλά σας εγνώρισα ότι την μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με ἔχει αγάπην του Θεού δεν ἔχετε εν εαυτοίς· 43 εγώ ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν ἔρχεται, αλλά ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, και δεν μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν. (*αιδηνίος* με δέχεσθε· εάν ἄλλος ἔλθη εν τω ονόματι

εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. 44 Πως δύνασθε ο Ιησούς, ἐλεγον ότι Ούτος είναι αληθώς ο σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο προφήτης ο μέλλων να ἔλθῃ εις τον κόσμον. εις παρά του ἄλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν 15 Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι την παρά του μόνου Θεού; 45 Μη νομίζετε ότι να ἔλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να εγώ θέλω σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το υπάρχει ο κατήγορός σας ο Μωϋσῆς, εις τον ὄρος αυτός μόνος. 16 Καθώς δε ἔγεινεν εσπέρα, οποίον σεις ηλπίσατε. 46 Διότι εάν επιστεύετε κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, εις τον Μωϋσήν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· 17 και εμβάντες εις το πλοίον, ἤρχοντο πέραν επειδή περί εμού εκείνος ἔγραψεν. 47 Εάν δε της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχεν ήδη εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχεν ελθεί προς αυτούς, 18 και η θάλασσα υψόνετο, επειδή ἐπνεεις δυνατός ἀνεμος. 19 Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν.

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· 2 και ηκολούθει αυτόν ὄχλος πολύς, διότι ἔβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία ἔκαμνεν επί των ασθενούντων. 3 Ανέβη δε εις το ὄρος ο Ιησούς και εκεὶ εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. 4 Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. 5 Ψύχωσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς και ιδών ότι πολύς ὄχλος ἔρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον Πόθεν θέλομεν αγοράσει ἄρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; 6 Ἐλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν διότι αυτός ήξευρε τι ἐμέλλε να κάμη. 7 Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι δεν αρκούσιν εις αυτούς, διά να λάβῃ ολίγον τι ἔκαστος αυτών. 8 Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· 9 Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους και δύο οφάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοούτους; 10 Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι ἀνδρες τον αριθμόν ἑως πεντακισχίλιοι. 11 Και ἐλαβεν ο Ιησούς τους ἄρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους ομοίως και εκ των οφαρίων όσον ήθελον. 12 Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. 13 Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε ἄρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις τους φαγόντας. 14 Οι ἀνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον ἔκαμνεν

μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει σας δώσει διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. (aiōnios g166) 28 Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργαζώμεθα τα ἔργα του Θεού;

29 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το ἔργον του Θεού, να πιστεύσητε εις

τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. **30** Τότε Πατέρα, ειμή εκείνος όστις είναι παρά του Θεού, είπον προς αυτόν· Τί σημείον λοιπόν κάμνεις ούτος είδε τον Πατέρα. **47** Αληθώς αληθώς, σας συ, διά να ίδωμεν και πιστεύσωμεν εις σε; τι λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον, εργάζεσαι; **31** οι πατέρες ημών ἔφαγον το μάννα **(aiōnios g166)** **48** Εγώ είμαι ο ἄρτος της ζωῆς. **49** Οι εν τη ερήμῳ, καθώς είναι γεγραμμένον· Ἀρτον πατέρες σας ἔφαγον το μάννα εν τη ερήμῳ και εκ του ουρανού ἔδωκεν εις αυτούς να φάγωσιν. απέθανον· **50** ούτος είναι ο ἄρτος ο καταβαίνων **32** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, εκ του ουρανού, διά να φάγη τις εξ αυτού και αληθώς σας λέγω, δεν ἔδωκεν εις εσάς τον να μη αποθάνη. **51** Εγώ είμαι ο ἄρτος ο ζων, ἀρτον εκ του ουρανού ο Μωϋσής, αλλ' ο Πατέρη ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη εκ μου σας δίδει τον ἄρτον εκ του ουρανού τον τούτου του ἄρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και αληθινόν. **33** Διότι ο ἄρτος του Θεού είναι ο ο ἄρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωήν σαρξ μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της εις τον κόσμον. **34** Είπον λοιπόν προς αυτόν· ζωής του κόσμου. **(aiōn g165)** **52** Εμάχοντο λοιπόν Κύριε, πάντοτε δος εις ημάς τον ἄρτον τούτον. προς αλλήλους Ιουδαίοι, λέγοντες Πως δύναται **35** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ούτος να δώσῃ εις ημάς να φάγωμεν την σάρκα ο ἄρτος της ζωῆς όστις ἔρχεται προς εμέ, δεν αυτού; **53** Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς· θέλει πεινάσει, και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε θέλει διψήσει πώποτε. **36** Πλην σας είπον ότι την σάρκα του νιού του ανθρώπου και πίνετε το και με είδετε και δεν πιστεύετε. **37** Παν ό, τι αίμα αυτού, δεν έχετε ζωήν εν εαυτοίς. **54** Όστις μοι δίδει ο Πατέρη, προς εμέ θέλει ελθεί, και τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει ἔξω τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, **38** διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχί διά να αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. **(aiōnios g166)** **55** Διότι κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα πέμψαντός με. **39** Τούτο δε είναι το θέλημα του μου αληθώς είναι πόσις. **56** Όστις τρώγει την πέμψαντός με Πατρός, παν ό, τι μοι έδωκε να σάρκα μου και πίνει το αίμα μου εν εμοί μένει, μη απολέσω ουδέν εξ αυτού, αλλά να αναστήσω και εγώ εν αυτώ. **57** Καθώς με απέστειλεν ο αυτό εν τη εσχάτη ημέρα. **40** Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει ζων Πατέρη και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να ἔχῃ ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. **(aiōnios g166)** **41** Εγόγγυζον λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι είπεν, Εγώ είμαι ο και διδάσκων εν δεν είναι ούτος Ιησούς ο νιός του Ιωσήφ, του Καπερναούμ. **42** και έλεγον· **59** Ταύτα είπεν εν τη συναγωγῇ, διδάσκων εν δεν είναι ούτος Ιησούς ο νιός του Ιωσήφ, του Καπερναούμ. **60** Πολλοί λοιπόν εκ των μαθητών οποίου ημείς γνωρίζομεν τον πατέρα και την αυτού ακούσαντες, είπον· Σκληρός είναι ούτος ο μητέρα; πως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του λόγος τις δύναται να ακούνται πρότερον; **61** Νοήσας δε ουρανού κατέβην; **43** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς ο Ιησούς εν εαυτώ ότι γογγύζουσι περί τούτου και είπε προς αυτούς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς· Τούτο **44** Ουδείς δύναται να ἔλθῃ προς εμέ, εάν δεν σας σκανδαλίζει; **62** εάν λοιπόν θεωρήτε τον ελκύση αυτόν ο Πατέρη ο πέμψας με, και εγώ Υιόν του ανθρώπου αναβαίνοντα όπου ήτο το θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. πρότερον; **63** το πνεύμα είναι εκείνο το οποίον **45** Είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Καὶ ζωποιεῖ, η σαρξ δεν ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, πάντες θέλουσιν είσθαι διδακτοί του Θεού. Πας τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι λοιπόν, όστις ακούση παρά του Πατρός και και ζωή είναι. **64** Πλην είναι τινές από σας, μάθη, ἔρχεται προς εμέ· **46** ουχί ότι είδε τις τον οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξενρεν εξ αρχής

ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις άλλοι δε ἐλεγον, Ουχί, αλλά πλανά τον όχλον. είναι ο μέλλων να παραδώσῃ αυτόν. **65** Και **13** Ουδείς όμως ελάλει παρρησίᾳ περί αυτού διά ἐλεγε· Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται τον φόβον των Ιουδαίων. **14** Και ενώ η εορτή ήτο να ἐλθῃ προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις ἡδη περί τα μέσα, ανέβη ο Ιησούς εις το ιερόν αυτόν εκ του Πατρός μου. **66** Ἐκτοτε πολλοί και εδίδασκε. **15** Και εθαύμαζον οι Ιουδαίοι, των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω λέγοντες· Πως ούτος εξεύρει γράμματα, ενώ και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. **67** Είπε δεν ἔμαθεν; **16** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα· Μήπως και και είπεν· Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμού, σεις θέλετε να υπάγητε; **68** Απεκρίθη λοιπόν προς αλλά του πέμψαντός με. **17** Εάν τις θέλη να αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, προς τίνα θέλομεν κάμη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει περί της υπάγει; λόγους ζωῆς αιωνίου ἔχεις· (*αισηνος g166*) **69** διδαχής, αν ήναι εκ του Θεού ή αν εγώ λαλώ και ημείς επιστένσαμεν και εγνωρίσαμεν ότι απ' εμαυτού. **18** Όστις λαλεί αφ' εαυτού, ζητεί συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. την δόξαν την ιδικήν αυτού, όστις όμως ζητεί **70** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν εξέλεξα την δόξαν του πέμψαντος αυτόν, ούτος είναι εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι αληθής, και αδικία εν αυτώ δεν υπάρχει. **19** Ο διάβολος; **71** Έλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος Μωϋσής δεν σας ἔδωκε τον νόμον; και ουδείς τον Ισκαριώτην· διότι ούτος, εις ων εκ των από σας εκπληροί τον νόμον. Διά τι ζητείτε να δώδεκα, έμελλε να παραδώσῃ αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη

Γαλιλαίᾳ· διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαίᾳ, επειδή οι Ιουδαίοι εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. **2** Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. **3** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί αυτού· Μετάβηθι εντεύθεν και ύπαγε εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου τα ἔργα σου, τα οποία κάμνεις· **4** διότι ουδείς πράττει τι κρυφίως και ζητεί αυτός να ήναι φανερός. Εάν πράττης ταύτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. **5** Διότι ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν. **6** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ο καιρός ο ιδικός μου δεν ήλθεν ἔτι, ο δε καιρός ο ιδικός σας είναι πάντοτε ἔτοιμος. **7** Δεν δύναται ο κόσμος να μισήσες· εμέ όμως μισεί, διότι εγώ μαρτυρώ περί αυτού ότι τα ἔργα αυτού είναι πονηρά. **8** Σεις ανάβητε εις την εορτήν ταύτην· εγώ δεν αναβαίνω ἔτι εις την εορτήν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν επληρώθη ἔτι. **9** Και αφού είπε ταύτα προς αυτούς, έμεινεν εν τη Γαλιλαίᾳ. **10** Αφού δε ανέβησαν οι αδελφοί αυτού, τότε και αυτός ανέβη εις την εορτήν, ουχί φανερώς αλλά κρυφίως πως. **11** Οι Ιουδαίοι λοιπόν εζήτουν αυτόν εν τη εορτή και ἐλεγον· Που είναι εκείνος; **12** Και ήτο πολύς γογγυσμός περί αυτού μεταξύ των όχλων. Ἄλλοι μεν ἐλεγον ότι είναι καλός·

Δαιμόνιον ἔχεις· τις ζητεί να σε θανατώσῃ; **21** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Εν ἐργον ἔκαμον, και πάντες θαυμάζετε. **22** Διά τούτο ο Μωϋσής σας ἔδωκε την περιτομήν, ουχί ότι είναι εκ του Μωϋσέως, αλλ' εκ των πατέρων, και εν σαββάτῳ περιτέμνετε ἀνθρωπον. **23** Εάν λαμβάνηται ἀνθρωπος περιτομήν εν σαββάτῳ, διά να μη λυθή ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' εμού διότι ἔκαμον ολόκληρον ἀνθρωπον υγιήν εν σαββάτῳ; **24** Μη κρίνετε κατ' οφιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. **25** Έλεγον λοιπόν τινές εκ των Ιεροσολυμιτών· Δεν είναι ούτος, τον οποίον ζητούσι να θανατώσωσι; **26** Και ιδού, παρρησία λαλεί, και δεν λέγουσι προς αυτόν ουδέν. Μήπως τωόντι εγνώρισαν οι ἄρχοντες ότι ούτος είναι αληθώς ο Χριστός; **27** Άλλα τούτον εξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός όταν ἔρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. **28** Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων εν τω ιερώ, και είπε· Και εμέ εξεύρετε και πόθεν είμαι εξεύρετε· και απ' εμαυτού δεν ήλθον, αλλ' είναι αληθινός ο πέμψας με, τον οποίον σεις δεν εξεύρετε· **29** εγώ όμως εξεύρω αυτόν, διότι παρ' αυτού είμαι και εκείνος με απέστειλεν. **30** Εζήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αυτόν, και ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν την χείρα, διότι δεν είχεν ελθεί ἔτι η ώρα αυτού. **31** Πολλοί δε εκ του

όχλου επίστευσαν εις αυτόν και ἐλεγον ότι ο Φαρισαίων; **49** Αλλ' ο όχλος ούτος, ὅστις δεν Χριστός ὅταν ἐλθῃ, μήπως θέλει κάμει θαύματα γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάρατοι. **50** Λέγει πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος ἐκαμεν; **32** ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν Ἡκουσαν οι Φαρισαίοι τον όχλον ότι εγόγγυζε διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. **51** Μήπως ο νόμος ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι ημών κρίνει τον ἀνθρωπόν, εάν δεν ακούστη και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; **52** αυτόν. **33** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και Ἐτι ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω συ εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ίδε ότι προς τον πέμψαντά με. **34** Θέλετε με ζητήσει προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. **53** Και και δεν θέλετε με ευρεί· και όπου είμαι εγώ, υπήγειν έκαστος εις τον οίκον αυτού.

σεις δεν δύνασθε να ἐλθητε. **35** Είπον λοιπόν οι

Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημείς δεν θέλομεν ευρεί αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκῃ τους Ἑλληνας; **36** Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί, και, όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἐλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και ἔκραξε λέγων· Εάν τις διψά, ας ἐρχηται προς εμέ και ας πίνη. **38** Όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον ἐμέλλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν διότι δεν ἡτο ἐτι δεδομένον Πνεύμα Ἀγιον, επειδή ο Ιησούς ἐτι δεν εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες τον λόγον, ἐλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41** Άλλοι ἐλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε ἐλεγον· Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας ἐρχεται ο Χριστός; **42** Δεν είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κώμης Βηθλεέμ, όπου ἡτο ο Δαβίδ, ἐρχεται ο Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν ἔχειν μεταξύ του όχλου δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ἥθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. **45** Ἡλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν ἀνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο ἀνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων επίστευσεν εις αυτόν ή εκ των

8 Ο δε Ιησούς υπήγειν εις το όρος των Ελαιών.

2 Και την αυγήν ἡλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αύτη η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένην. **5** Εν δε τω νόμῳ ο Μωϋσῆς προσέταξεν ημάς να λιθοβολώνται αι τοιαύται· συ λοιπόν τι λέγεις; **6** Ἐλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να ἔχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, ἔγραφε διά του δακτύλου εις την γην.

7 Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Όστις από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω ἔγραφεν εις την γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεσβυτέρων ἔως των εσχάτων· και ἔμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ισταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναι, που είναι εκείνοι οι κατήγοροι σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και εκείνη είπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω ὑπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε.

12 Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· ὅστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει έχει το φως της ζωής. **13** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περί σεαυτού μαρτυρείς η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς

αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η πολλοί επίστευσαν εις αυτόν. 31 Ἐλεγε λοιπόν ο μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξέύρω πόθεν Ἰησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας ἡλθον και που υπάγω· σεις ὅμως δεν εξεύρετε εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τῷ λόγῳ τῷ πόθεν ἔρχομαι και που υπάγω. 15 Σεις κατά τὴν εμώ, είσθε αληθώς μαθητά μου, 32 καὶ θέλετε σάρκα κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. 16 Άλλα γνωρίσει τὴν αληθειαν, καὶ η αληθεια θέλει καὶ εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, σας ελευθερώσει. 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν· διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ καὶ ο Πατήρ ο Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, καὶ δεν εγείναμεν πέμψας με. 17 Καὶ εν τῷ νόμῳ δεν υμῶν είναι δούλοι εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία θέλετε γείνει ελεύθεροι; 34 Απεκρίθη προς είναι αληθινή. 18 Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί αυτούς ο Ἰησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εμαυτού, καὶ ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεῖ περί πας ὅστις πράττει τὴν αμαρτίαν δούλος είναι εμού. 19 Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι τῆς αμαρτίας. 35 Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ἰησούς· Ούτε εμέ εν τῇ οἰκίᾳ· ο νιός μένει πάντοτε. (αἱ ὁμοιώσεις 165) 36 Εάν εξεύρετε ούτε τὸν Πατέρα μου· εάν ξεζύρετε λοιπόν ο Υἱός σας ελευθερώσῃ, ὄντως ελεύθεροι εμέ, ηθέλετε εξεύρει καὶ τὸν Πατέρα μου. 20 Θέλετε είσθαι. 37 Εξέύρω ότι είσθε σπέρμα του Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ἰησούς εν τῷ Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι θησαυροφυλακίων, διδάσκων εν τῷ ιερῷ, καὶ ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. 38 Εγώ ουδεὶς επίασεν αυτόν, διότι δεν είχεν ελθεῖ ἐπὶ λαλώ ὅτι είδον πλησίον του Πατρός μου· καὶ η ὥρα αυτού. 21 Εἶπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς σεις ομοίως κάμνετε ὅτι είδετε πλησίον του ο Ἰησούς· Εγώ υπάγω καὶ θέλετε με ζητήσει, καὶ πατρός σας. 39 Απεκρίθησαν καὶ είπον προς θέλετε αποθάνει εν τῇ αμαρτίᾳ υμῶν· ὅπου εγώ αυτόν· Ο πατήρ ημῶν είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς υπάγω, σεις δεν δύνασθε να ἐλθητε. 22 Ἐλεγον αυτούς ο Ἰησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει τα ἔργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. 40 Τώρα εαυτόν, καὶ διά τούτο λέγει, Ὅπου εγώ υπάγω, δε ζητείτε να με θανατώσητε, ἀνθρωπὸν ὅστις σεις δεν δύνασθε να ἐλθητε; 23 Καὶ είπε πρὸς τὰς ελάλησα τὴν αλήθειαν, τὴν οποίαν ἡκουσα αυτούς· Σεις είσθε εκ τῶν κάτω, εγώ είμαι εκ παρὰ του Θεού τούτου ο Αβραάμ δεν ἔκαμε. 41 τῶν ἀνω· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ Σεις κάμνετε τα ἔργα του πατρός σας. Εἴπον δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. 24 Σας είπον λοιπόν προς αυτόν· Ήμείς δεν εγεννήθημεν εκ λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταῖς αμαρτίαις πορνείας· ἐνα Πατέρα ἔχομεν, τον Θεόν. 42 Εἶπε υμῶν· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, λοιπόν προς αυτούς ο Ἰησούς· Εάν ο Θεός ήτο θέλετε αποθάνει εν ταῖς αμαρτίαις υμῶν. 25 Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τὶς είσαι; καὶ Θεόυ εξήλθον καὶ ἔρχομαι· επειδή δεν ἦλθον είπε προς αυτούς ο Ἰησούς· ότι σας λέγω απ' απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. 43 Διά αρχῆς. 26 Πολλά ἔχω να λέγω καὶ να κρίνω τι δεν γνωρίζετε τὴν λαλιάν μου; διότι δεν περὶ υμῶν· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, καὶ δύνασθε να ακούητε τὸν λόγον μου. 44 Σεις εγώ ὅσα ἡκουσα παρ' αὐτού, ταύτα λέγω εἰς είσθε εκ πατρός του διαβόλου καὶ τας επιθυμίας του κόσμου. 27 δεν ενόησαν ότι ἐλέγει προς τον πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος αυτούς περὶ του Πατρός. 28 Εἶπε λοιπόν προς ήτο απ' αρχῆς ανθρωποκτόνος καὶ δεν μένει αυτούς ο Ἰησούς· Ὅταν υψώσητε τὸν Υἱόν του εν τῇ αληθείᾳ, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν ἀνθρώπῳ, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, αυτῶς ὅταν λαλή το φεύδος, εκ των ιδίων λαλεῖ, καὶ απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς διότι είναι φεύστης καὶ ο πατήρ αυτού του με εδίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. 29 Καὶ φεύδους. 45 Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν δεν με πιστεύετε. 46 Τις από σας με ελέγχει περί ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις τα αρεστά εις αυτόν. 30 Ενώ ελάλει ταύτα, δεν με πιστεύετε; 47 Ὅστις είναι εκ του Θεού,

τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις φως του κόσμου. 6 Αφού είπε ταύτα, ἐπτυσε δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. 48 χαμαί και ἔκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς επέχρισε τον πηλόν επί τους οφθαλμούς του αυτόν· Δεν λέγομεν ημείς καλώς ότι Σαμαρείτης τυφλού 7 και είπε προς αυτόν· Υπαγε, νίφθητι είσαι συ και δαιμόνιον ἔχεις; 49 Απεκρίθη ο εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν ἔχω, αλλά τιμώ ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπίγει λοιπόν και τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. 50 Και ενίφθη, και ἤλθε βλέπων. 8 Οι δε γείτονες και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών ὃσιος ἔβλεπον αυτόν πρότερον ότι ἡτο τυφλός και κρίνων. 51 Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάνν ελεγον δεν είναι ούτος, ὅστις εκάθητο και τις φυλάξῃ τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει εζήτει; 9 Ἀλλοι ἔλεγον ότι ούτος είναις ἄλλοι ιδεί εις τον αιώνα. (aiōn g165) 52 Είπον λοιπόν δε δότι ὄμοιος αυτού είναι. Εκείνος ἔλεγεν ότι προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάβομεν εγώ είμαι. 10 Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί σου; 11 Απεκρίθη εκείνος και είπεν· Ἀνθρωπος λεγόμενος Ιησούς ἔκαμε πηλόν και επέχρισε τους οφθαλμούς αιώνα. (aiōn g165) 53 Μήπως συ είσαι μεγαλύτερος μου και μοι είπεν· Υπαγε εις την κολυμβήθραν του πατρός ημών Αβραάμ, ὅστις απέθανε; και οι του Σιλωάμ και νίφθητι· αφού δε υπήγα και προφήται απέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; ενίφθην, ανέβλεψα. 12 Είπον λοιπόν προς 54 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτόν, αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ μου είναι 13 Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους ὅστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι Φαρισαίους. 14 Ἡτο δε σάββατον, ότε ἔκαμε είναι Θεός σας. 55 Και δεν εγνωρίσατε αυτόν τον πηλόν ο Ιησούς και ἤνοιξε τους οφθαλμούς εγώ όμως γνωρίζω αυτόν· και εάν είπω ότι αυτού. 15 Πάλιν λοιπόν ηρώτων αυτόν και οι δεν γνωρίζω αυτόν, θέλω είσθαι όμοιος σας Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος είπε προς ψεύτης· αλλά γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αυτούς· Πηλόν ἔβαλεν επί τους οφθαλμούς μου, αυτού φυλάττω. 56 Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν και ενίφθην, και βλέπω. 16 Ἐλεγον λοιπόν αγαλλίασιν να ίδη την ημέραν την εμήν και τινές εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο ἀνθρωπος είδε και εχάρη. 57 Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι δεν είναι παρά του Θεού, διότι δεν φυλάττει το προς αυτόν· Πεντήκοντα ἔτη δεν ἔχεις ἔτι, σάββατον. Ἀλλοι ἔλεγον· Πως δύναται ἀνθρωπος και είδες τον Αβραάμ; 58 Είπε προς αυτούς ο αμαρτωλός να κάμνη τοιαύτα θαύματα; Και ἡτο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη ο σχίσμα μεταξύ αυτών. 17 Λέγουσι πάλιν προς Αβραάμ, εγώ είμαι. 59 Εσήκωσαν λοιπόν λίθους τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή διά να ρίψωσι κατ' αυτού· πλην ο Ιησούς εκρύβη ἤνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος είπεν και εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον ότι προφήτης είναι. 18 Δεν επίστευσαν λοιπόν αυτών, και ούτως ανεχώρησε.

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν ἀνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. 2 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ἡμαρτεν, ούτος ἡ οι γονείς αυτού, ὡστε να γεννηθή τυφλός; 3 Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλά διά να φανερωθώσι τα ἔργα του Θεού εν αυτώ. 4 Εγώ πρέπει να εργάζωμαι τα ἔργα του πέμψαντός με, εωσού είναι ημέρα· ἔρχεται νυξ ότε ουδείς δύναται να εργάζηται. 5 Ενόσω είμαι εν τω κόσμω, είμαι οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι ἡτο τυφλός και ανέβλεψεν, ἐώς ότου εφώναξαν τους γονείς αυτού του αναβλέψαντος. 19 και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο οιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; 20 Απεκρίθησαν προς αυτούς οι γονείς αυτού και είπον· Εξεύρομεν ότι ούτος είναι ο οιός ημών και ότι εγεννήθη τυφλός; 21 Πως δε βλέπει τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ἤνοιξε τους οφθαλμούς αυτού ημείς δεν εξεύρομεν· αυτός ηλικίαν ἔχει, αυτόν

ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως
22 Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Εἶπε προς αυτούς
τους Ιουδαίους· επειδή ήδη είχον συμφωνήσει ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει
οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήση αυτόν Χριστόν, αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η
να γείνη αποσυνάγωγος. 23 Διά τούτο οι αμαρτία σας λοιπόν μένει.

γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν
ερωτήσατε. 24 Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου
τον ἀνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον
προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν
ότι ο ἀνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. 25
Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ήναι
αμαρτωλός δεν εξεύρω· εν εξεύρω, ότι ήμην
τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς
αυτόν πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους
οφθαλμούς σου; 27 Απεκρίθη προς αυτούς·
Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν
θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να
γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελοιδόρησαν λοιπόν
αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου·
ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ήμείς
εξεύρομεν ότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο
Θεός· τούτον όμως δεν εξεύρομεν πόθεν είναι.
30 Απεκρίθη ο ἀνθρωπος και είπε προς αυτούς·
Εν τούτῳ μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις
δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους
οφθαλμούς. 31 Εξεύρομεν δε ότι αμαρτωλούς ο
Θεός δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής
και κάμνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει.
32 Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις
οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (*aiōn g165*) 33
Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να
κάμη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον προς
αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ
διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. 35
Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και
ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις
τον Υἱόν του Θεού; 36 Απεκρίθη εκείνος και
είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύσω εις αυτόν;
37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν
και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι. 38 Ο δε
είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν.
39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον
εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη
βλέποντες και να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες.
40 Και ήκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν
εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν
των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν,
εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· 2 όστις όμως
εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των
προβάτων. 3 Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει,
και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι,
και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' όνομα και
εξάγει αυτά. 4 Και όταν εκβάλῃ τα εαυτού
πρόβατα, υπάγει έμπροσθεν αυτών, και τα
πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι
την φωνήν αυτού. 5 Ξένον όμως δεν θέλουσιν
ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ' αυτόν,
διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων.
6 Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο
Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα,
τα οποία ελάλει προς αυτούς. 7 Είπε λοιπόν
πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς
σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων.
8 Πάντες όσοι ήλθον προ εμού κλέπται είναι και
λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα.
9 Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη,
θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και
θέλει ευρεί βοσκήν. 10 Ο κλέπτης δεν έρχεται,
ειμή διά να κλέψη και θύση και απολέσῃ· εγώ
ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν
εν αφθονίᾳ. 11 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός.
Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει
υπέρ των προβάτων. 12 ο δε μισθωτός και μη
ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα
ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και
αφίνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος
απράζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. 13 Ο
δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και
δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14 Εγώ
είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά
και γνωρίζομαι υπό των εμών, 15 καθώς με
γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα,
και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων.
16 Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι

εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ υμών, Εγώ είπα, συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, θεοί είσθε; 35 Εάν εκείνους είπε θεούς, προς και θέλει γείνει μία ποίμνη, εις ποιμήν. 17 Διά τους οποίους ἔγεινεν ο λόγος του Θεού, και τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την δεν δύναται να αναιρεθῇ η γραφή, 36 εκείνον, ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. 18 Ουδείς τον οποίον ο Πατήρ γίγασε και απέστειλεν εις αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημείς, διότι απ' εμαυτού εξουσίαν ἔχω να βάλω αυτήν, και είπον, Υιός του Θεού είμαι; 37 Εάν δεν κάμνω εξουσίαν ἔχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταύτην την τα ἔργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· 38 εντολήν ἐλαθον παρά του Πατρός μου. 19 Σχίσμα αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, λοιπόν ἔγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά πιστεύσατε εις τα ἔργα, διά να γνωρίσητε και τους λόγους τούτους. 20 Και ἐλεγον πολλοί εξ πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί και εγώ εν αυτών· Δαιμόνιον ἔχει και είναι μαινόμενος· αυτώ. 39 Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν τι ακούντε αυτόν· 21 Ἄλλοι ἐλεγον· Ούτοι οι αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. 40 λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενον μήπως δύναται· Και υπήρχε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον δαιμόνιον να ανοίγῃ οφθαλμούς τυφλών· 22 τόπον ὃπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και Ἐγειναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ἴτο ἐμεινεν εκεί. 41 Και πολλοί ἡλθον προς αυτόν χειμών· 23 και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερώ και ἐλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα εν τη στοά του Σολομώντος. 24 Περιεκύλωσαν ἔκαμε, πάντα όμως όσα είπεν ο Ιωάννης περί λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και ἐλεγον προς τούτου, ήσαν αληθινά. 42 Και εκεί επίστευσαν αυτόν· Ἔως πότε κρατείς εν αμφιβολίᾳ την πολλοί εις αυτόν.

ψυχήν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρρησία. 25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα ἔργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· 26 αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούσι. 28 Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (αἰσθ g165, αἰσθιος g166) 29 Ο Πατήρ μου, ὅστις μοι ἔδωκεν αυτά, είναι μεγαλύτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάσῃ εκ της χειρός του Πατρός μου. 30 Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. 31 Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. 32 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά ἔργα ἔδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον ἔργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού ἔργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ ἀνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν

11 Ήτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. 2 Η δε Μαρία ήτο η αλείφασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. 3 Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. 4 Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή ο Υιός του Θεού δι' αυτής. 5 Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. 6 Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθένει, τότε μεν ἐμεινεν δύο ημέρας εν τω τόπω ὃπου ἴτο· 7 ἐπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εζήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι ὥραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρᾳ, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει

προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη· η κοιλούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. **12** Εἶπον το μνημείον, διά να κλαύσῃ εκεί. **32** Η Μαρία λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθη, λοιπόν καθώς ἡλθεν όπου ἡτο ο Ιησούς, ιδούσα θέλει σωθή. **13** Άλλ' ο Ιησούς είχεν ειπεί περί αυτόν ἐπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα του θανάτου αυτού· εκείνοι ούμως ενόμισαν ότι προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. **14** Τότε δεν ἡθελεν αποθάνει. **33** Ο δε Ιησούς, καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρρησία· είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ' Ο Λάζαρος απέθανε. **15** Και χαίρω διά σας, διά αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί· αλλ' ας ψυχή αυτού και εταράχθη, **34** και είπε· Που υπάγωμεν προς αυτόν. **16** Είπε δε ο Θωμάς, ο εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας και ίδε. **35** Εδάκρυσεν ο Ιησούς. **36** Έλεγον υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν. **37** αυτού. **17** Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. **18** όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να Ἡτο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; **38** Ο Ιησούς απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. **19** Και πολλοί λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το εκ των Ιουδαίων είχον ελθεί προς την Μάρθαν μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και ἔκειτο λίθος επ' και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσιν αυτάς περί αυτού. **39** Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον· του αδελφού αυτών. **20** Η Μάρθα λοιπόν, καθώς λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· Μάρθα· Κύριε, οζει ήδη· διότι είναι τεσσάρων η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. **21** Είπε λοιπόν ημερών. **40** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν ο αδελφός μου δεν ἡθελεν αποθάνει. **22** Πλην του Θεού; **41** Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου και τώρα εξεύρω ότι όσα ζητήσης παρά του ἔκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. **23** Λέγει προς οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή· μου ήκουσας. **42** Και εγώ εγνώριζον ότι πάντοτε **24** Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι μου ακούεις· αλλά διά τον όχλον τον περιεστώτα θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη είπον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι συ με ημέρα. **25** Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η απέστειλας. **43** Και ταύτα ειπών, μετά φωνής ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. **44** Και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· **26** και πας όστις ζη εξήλθεν ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (*αισθ g165*) **27** Λέγει προς ήτο περιδεδεμένον με σούδάριον. Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις να υπάγη. **45** Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, τον κόσμον. **28** Και αφού είπε ταύτα, υπήγε και οίτινες είχον ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα εφώναξε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυφίως έκαμεν ο Ιησούς, επίστευσαν εις αυτόν. **46** Τινές και είπεν· Ο Διδάσκαλος ἡλθε και σε κράζει. δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους **29** Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκόνεται ταχέως και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. **47** και έρχεται προς αυτόν. **30** Δεν είχε δε ελθεί Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμνομεν, διότι τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. **31** ούτος ο ἀνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. **48** Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και

το έθνος. **49** Εις δε τις εξ αυτών, ο Καΐάφας, μου εφύλαξεν αυτό. **8** Διότι τους πτωχούς όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου, είπε πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε προς αυτούς Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, **50** ουδέ δεν έχετε. **9** Έμαθε δε όχλος πολύς εκ των συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ίδωσι και τον όλον το έθνος. **51** Τούτο δε αφ' εαυτού δεν Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. είπεν, αλλ' αρχιερεύς ων του ενιαυτού εκείνου **10** Συνεβούλευθησαν δε οι αρχιερείς, διά να προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη θανατώσωσι και τον Λάζαρον, **11** διότι πολλοί υπέρ του έθνους, **52** και ουχί μόνον υπέρ του εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και έθνους, αλλά και διά να συνάξῃ εις εν τα επίστευον εις τον Ιησούν. **12** Τη επαύριον όχλος τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. **53** Απ' πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβούλευθησαν, έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, **13** έλαβον τα διά να θανατώσωσιν αυτόν. **54** Όθεν ο Ιησούς βαίνα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των αυτού και έκραζον· Ωσανά, ευλογημένος ο Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον ερχόμενον εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του τόπου πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον **15** Μη αυτού. **55** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, φοβού, θύγατρε Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις έρχεται καθήμενος επί πώλου όνου. **16** Ταύτα Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν όμως δεν ενόσησαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, εαυτούς. **56** Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν έλεγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; έκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, **57** Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς ο ων μετ' αυτού ότε εφώναξε τον Λάζαρον εκ και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα

ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών.

2 Και ἔκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. **3** Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησούν και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου.

4 Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις έμελλε να παραδώσῃ αυτόν· **5** Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; **6** Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. **7** Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού

18 Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι έκαμε το θαύμα τούτο. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγειν. **20** Ήσαν δε τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαίνοντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτή. **21** Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες Κύριε, θέλομεν να ίδωμεν τον Ιησούν. **22** Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. **23** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέσῃ εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμῳ τούτῳ, εις ζωήν αιώνιον

θέλει φυλάξει αυτήν. (aiōnios g166) 26 Εάν εμέ διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. 43 Διότι υπηρετή τις, εμέ ας ακολουθή, και όπου είμαι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο εμός· παρά την δόξαν του Θεού. 44 Ο δε Ιησούς ἔκραξε και εάν τις εμέ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο και είπεν· Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει εις Πατήρ. 27 Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη· εμέ, αλλ' εις τον πέμψαντά με, 45 και ο θεωρών και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας εμέ θεωρεί τον πέμψαντά με. 46 Εγώ ήλθον ταύτης. Άλλα διά τούτο ήλθον εις την ώραν φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω ταύτην. 28 Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ήλθε σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ. 47 Και εάν τις λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Και εδόξασα ακούση τους λόγους μου και δεν πιστεύσῃ, εγώ και πάλιν θέλω δοξάσει. 29 Ο όχλος λοιπόν ο δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ήλθον διά να κρίνω παρεστώς και ακούσας ἐλεγεν ότι ἐγείνε βροντή τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον. 48 άλλοι ἐλεγον· Ἀγγελος ελάλησε προς αυτόν. Ο αθετών εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους 30 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αύτη μου, ἔχει τον κρίνοντα αυτόν· ο λόγος, τον δεν ἐγείνε δι' εμέ, αλλά διά σας. 31 Τώρα είναι οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο ἀρχῶν του τη εσχάτη ημέρα· 49 διότι εγώ ατ' εμαυτού δεν κόσμου τούτου θέλει εκβληθή ἔξω. 32 Και εγώ ελάλησα, αλλ' ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας ἔδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω· προς εμαυτόν. 33 Τούτο δε ἐλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον ἐμέλλε να αποθάνη. 34 Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ήμείς ήκούσαμεν εκ του νόμου· Ὅτι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις· Ὅτι πρέπει να υψωθή ο Υἱός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υἱός του ανθρώπου; (aiōn g165) 35 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών· περιπατείτε ενόσῳ ἔχετε το φως, διά να μη σας καταφθάσῃ το σκότος· και ὅστις περιπατεῖ εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. 36 Ενόσῳ ἔχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρύφη απ' αυτών. 37 Άλλ' ενώ ἔκαμε τόσα θαύματα ἐμπροσθεν αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν· 38 διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις επίστευον εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; 39 Διά τούτο δεν ηδύναντο να πιστεύωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· 40 Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτών, διά να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. 41 Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. 42 Άλλ' ούμως και εκ των αρχόντων πολλοί επίστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν,

(aiōn g165) 43 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδιούς του τους εν τω κόσμῳ, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. 2 Και αφού ἐγείνε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει εις την καρδίαν του Ιουδα Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώσῃ αυτόν, 3 εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα ἔδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, 4 εγείρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόψιον διεζώσθη 5 ἐπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτη τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζῃ με το προσόψιον, με το οποίον ήτο διεζωσμένος. 6 Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος· Κύριε, συ μου νίπτεις τους πόδας; 7 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις ούμως γνωρίσει μετά ταύτα. 8 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν ἔχεις μέρος μετ' εμού. 9 Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος·

Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας κάμε ταχύτερον. **28** Τούτο όμως ουδείς των χείρας και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο καθημένων ενόσης προς τι είπε προς αυτόν. **29** Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν ειμή τους Διότι τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το πόδας να νιφθή, αλλ' είναι όλος καθαρός και γλωσσόκομον, ότι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχί πάντες. **11** Διότι Αγόρασον όσων έχομεν χρείαν διά την εορτήν, ή ήξευρεν εκείνον, όστις έμελε να παραδώσῃ να δώσῃ τι εις τους πτωχούς. **30** Λαβών λοιπόν αυτόν διά τούτο είπε· Δεν είσθε πάντες καθαροί. εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς· ήτο δε νυξ. **12** Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και **31** Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς· Τώρα έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς εδοξάσθη ο Υιός του ἀνθρώπου, και ο Θεός αυτούς· Εξεύρετε τι ἔκαμον εις εσάς; **13** Σεις εδοξάσθη εν αυτώ. **32** Εάν ο Θεός εδοξάσθη εν με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και αυτώ, και ο Θεός θέλει δοξάσει αυτόν εν εαυτώ καλώς λέγετε, διότι είμαι. **14** Εάν λοιπόν εγώ, ο και ευθύς θέλει δοξάσει αυτόν. **33** Τεκνία, ἐτι Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ἐνιψά τους πόδας, ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με ζητήσει, και σεις χρεωστείτε να νίπτητε τους πόδας και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου αλλήλων. **15** Διότι παραδειγμα ἄδωκα εις εσάς, υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἔλθητε, και διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ ἔκαμον προς εσάς λέγω τώρα. **34** Εντολήν καινήν σας εις εσάς. **16** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ σας είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ ηγάπησα και σεις να αγαπάτε αλλήλους. **35** απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε **17** Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν μαθηταί μου, εάν ἔχητε αγάπην προς αλλήλους. κάμνητε αυτά. **18** Δεν λέγω τούτο περί πάντων **36** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, που υμών εγώ εξεύρω ποιόν εξέλεξα· αλλά διά υπάγεις; Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς· Όπου να πληρωθή η γραφή, Ο τρώγων μετ' εμού τον υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ακολουθήσης, ἀρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν αυτού. ύστερον όμως θέλεις με ακολουθήσει. **37** Λέγει **19** Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά προς αυτόν ο Πέτρος· Κύριε, διατί δεν δύναμαι να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. **20** να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται οντινα βάλει υπέρ σου. **38** Απεκρίθη προς αυτόν ο πέμψω, εμέ δέχεται, και όστις δέχεται, εμέ Ιησούς· Την ψυχήν σου θέλεις βάλει υπέρ εμού; δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφού είπε ταύτα ο αληθώς, αληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάξει ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμαρτύρησε αλέκτωρ, εωσού με απαρνηθής τρίς. και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ **14** Ας μη ταράπτηται η καρδία σας· πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. **2** Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθελον σας ειπεί· υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· **3** και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ. **4** Και όπου εγώ υπάγω εξεύρετε, και την οδόν εξεύρετε. **5** Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς· Κύριε, δεν εξεύρομεν που υπάγεις· και πως δυνάμεθα να εξεύρωμεν την οδόν; **6** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δ' εμού. **7** Εάν εγνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει. Και από

του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδετε αυτόν. **8** ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει και ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει ο λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' μου, αλλά τον πέμψαντός με Πατρός. **25** Ταύτα υμών, και δεν με εγγνώρισας, Φίλιππε; δόστις ελάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών· είδεν εμείς είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Ἅγιον, το Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. **27** προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· αλλ' ο Πατήρ Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. **11** εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω Πιστεύετε μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδία σας μηδέ ας ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα δειλιά. **28** Ήκουσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω αυτά πιστεύετε μοι. **12** Αληθώς, αληθώς σας και έρχομαι προς εσάς. Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε λέγω, δόστις πιστεύεις εμές, τα έργα τα οποία χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλίτερα Πατήρ μου είναι μεγαλήτερός μου· **29** και τώρα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν Πατέρα μου, **13** και ό, τι αν ζητήσητε εν τω γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή υμών· διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου· ο Πατήρ εν τω Υιώ. **14** Εάν ζητήσητε τι εν τω και δεν έχει ουδέν εν εμοί. **31** Αλλά διά να ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. **15** Εάν με γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. **16** Και εγώ δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, **(αισηn g165)** **17** το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβῃ, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει είσθαι. **18** Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. **19** Έτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. **20** Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. **21** Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; **23** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν

15 Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρῃ πλειότερον καρπόν. **3** Τώρα σεις είσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. **4** Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρῃ καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλῳ, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. **5** Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. **7** Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. **8** Εν τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και ούτω θέλετε είσθαι μαθηταί μου. **9** Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε εν τη

αγάπη μου. **10** Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εμού. **27** Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και μένω αρχής μετ' εμού είσθε.

εν τη αγάπη αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. **12** Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλῃ τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό, τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδιόκον του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς. Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. **21** Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. **22** Εάν δεν ήθελον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμῳ αυτών, Ότι εμίσησάν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους· μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; **6** Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγέμισε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς· **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγχει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε· **11** περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν

τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς· Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, πάλιν ολίγον και δεν με βλέπετε, και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά Ολίγον και να σε δοξάσῃ και ο Υιός σου, **2** καθώς ἐδῶκας και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώσῃ λέγω ότι σεις θέλετε κλαύσει και θρηνήσει, η ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους ἐδῶκας εις δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, ουτόν. (aiōnios g166) **3** Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν.

21 Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. ὡρά αυτής· αφού όμως γεννήσῃ το παιδίόν, δεν (aiōnios g166) **4** Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ἔργον ετελείωσα, το οποίον μοι ἐδῶκας διά να ότι εγεννήθη ἀνθρωπός εις τον κόσμον. **22** κάμω· **5** και τώρα δόξασόν με συ, Πάτερ, πλησίον Και σεις λοιπόν τώρα μεν ἔχετε λύπην· πάλιν σου με την δόξαν, την οποίαν είχον παρά σοι όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδία πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι ἐδῶκας εκ **23** Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ ἐδῶκας παρ'¹ εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι ἐδῶκας παρά σου ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν είναι· **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι ητίσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και ἐδῶκας, ἐδῶκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά και εγνώρισαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ αλλ'¹ έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του πλέον διά παροιμιών, αλλά παρρησία θέλω σας κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ἐδῶκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, αλλ'¹ ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ ἔρχομαι επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι προς σε. Πάτερ ἀγιε, φύλαξον αυτούς εν τω εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά ονόματί σου, τους οποίους μοι ἐδῶκας, διά να του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν ήναι εν καθώς ημείς. **12** Ότε ήμην μετ'¹ αυτών αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. εν τω κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, ονόματί σου εκείνους τους οποίους μοι ἐδῶκας τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα νιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή· **13** και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου Τώρα δε ἔρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη κόσμω διά να ἔχωσι την χαράν μου πλήρη εν προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, εαυτοίς. **14** Εγώ ἐδῶκα εις αυτούς τον λόγον έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπισθήτε σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ μόνον· είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ'¹ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκώσης εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός

σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι· **9** τον κόσμον· **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι ὅτι εξ εκείνων τους οποίους μοι ἐδωκας, δεν εν τη αληθείᾳ. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος περί τούτων, αλλά και περί των πιστευόντων ἔχων μάχαιραν ἐσύρεν αυτήν και εκτύπησε τον εις εμέ διά του λόγου αυτών· **21** διά να ήναι δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον να πιστεύσῃ ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι ἐδωκας το ποτήριον, το οποίον μοι ἐδωκεν ο Πατήρ, ἐδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς δεν θέλω πίει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά ο χιλιάρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη συνέλαβον τον Ιησούν και ἐδεσαν αυτόν, **13** ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας και ἐφεραν αυτόν εις τον Ἀνναν πρώτον· διότι αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους ήτο πενθερός του Καϊάφα, ὅστις ήτο αρχιερέυς τους οποίους μοι ἐδωκας, θέλω, ὃπου είμαι εγώ, του ενιαυτού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καϊάφας να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι ο συμβούλευσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει την δόξαν μουν, την οποίαν μοι ἐδωκας, διότι να απολεσθή εις ἀνθρωπος υπέρ του λαού. **15** με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η Πέτρος ίστατο ἔξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, ὅστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ώμιλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίσταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχον κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και εθερμαίνετο. **19** Ο αρχιερέυς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγῇ και εν τω iερῷ, ὃπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον ἐδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, ὃπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ἡξευρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, ἔρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και ὥπλων. **4** Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίσταντο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεισύρθησαν εις τα οπίσω και ἐπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς· Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη

προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε τι με δέρεις; **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Άννας δεδεμένον προς Καΐάφαν τον αρχιερέα. Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν ύγκλημα εν αυτώ· **39** **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνετο· είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω ένα είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ εν τω πάσχα· Θέλετε λοιπόν να σας απολύσω των μαθητών αυτού είσαι; Ηρνήθη εκείνος και τον βασιλέα των Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπόν είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων εκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καΐάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωΐ και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλομεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ήμείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμοι; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδώθω εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούσει την

19 Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν **3** και έλεγον· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και έδιδον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν έξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν έξω, διά να γνωρίστε ότι ουδέν ύγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς έξω, φορών τον ακάνθινον στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο άνθρωπος. **6** Ότε δε είδον αυτόν οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ δεν ευρίσκω εν αυτώ ύγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ήμείς νόμον έχομεν, και κατά τον νόμον ημών πρέπει να αποθάνη, διότι έκαμεν εαυτόν Υἱόν του Θεού. **8** Ότε δε ήκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ; Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν έδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλεῖς; δεν εξεύρεις ότι εξουσίαν έχω να σε σταυρώσω και εξουσίαν έχω να σε απολύσω; **11** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο δεδομένον άνωθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σέ έχει μεγαλητέραν αμαρτίαν. **12** Έκτοτε εζήτει ο Πιλάτος να απολύσῃ αυτόν· οι Ιουδαίοι ούμως έκραζον, λέγοντες· Εάν τούτον απολύσῃς, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας όστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καίσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, έφερεν έξω τον Ιησούν

και εκάθησεν επί του βήματος εις τον τόπον μαθητής εις την οικίαν αυτού. **28** Μετά τούτο λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθά. γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ήδη ετελέσθησαν **14** Ήτο δε παρασκευή του πάσχα και ώρα περίπου διά να πληρωθή η γραφή, λέγει· Διψώ. **29** έκτη· και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο Ἐκείτο δε εκεί αγγείον πλήρες ὄξους και εκείνοι βασιλεύς σας. **15** Οι δε εκραγύασαν· Ἄρον, ἄρον, γεμίσαντες σπόγγον από ὄξους και περιθέσαντες σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· εις ὑσσωπὸν προσέφεραν εις το στόμα αυτού. Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι **30** Ὁτε λοιπόν ἐλαβε το ὄξος ο Ιησούς, είπε, αρχιερείς· Δεν ἔχομεν βασιλέα ειμὴ Καίσαρα. Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε **16** Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς το πνεύμα. **31** Οι δε Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν διά να σταυρωθή. Και παρέλαβον τον Ιησούν επί του σταυρού τα σώματα εν τω σαββάτῳ, και απίγγαγον· **17** και βαστάζων τον σταυρόν επειδή ἡτο παρασκευή· διότι ἡτο μεγάλη εκείνη αυτού, εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου ημέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν τον Πιλάτον τόπον, όστις λέγεται Εβραϊστὶ Γολγοθά, **18** όπου διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη, και να εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αυτού ἀλλους δύο σηκωθώσιν. **32** Ἡλθον λοιπόν οι στρατιώται, εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ιησούν. και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και **19** Ἐγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και ἔθεσεν του ἀλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· **33** επί του σταυρού· ἡτο δε γεγραμμένον Ιησούς εις δε τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν ἡδη ο Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. **20** τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτόν τα σκέλη, **34** Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των αλλ' εις των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην Ιουδαίων, διότι ἡτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα όπου εσταυρώθη ο Ιησούς· και ἡτο γεγραμμένον και ὑδωρ. **35** Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή Εβραϊστὶ, Ελληνιστὶ, Ρωμαϊστὶ. **21** Ἐλεγον λοιπόν είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξεύρει προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των Ιουδαίων· ὅτι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. **36** Μη γράφε, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων· αλλ' ὅτι Διότι ἔγιναν ταύτα, διά να πληρωθή η γραφή, εκείνος είπε, Βασιλεύς είμαι των Ιουδαίων. **22** Οστούν αυτού δεν θέλει συντριψθή. **37** Και Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. **23** πάλιν ἀλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον εις εκείνον, τον οποίον εξεκέντησαν. **38** Μετά Ιησούν, ἐλαβον τα ιμάτια αυτού και ἔκαμον δε ταύτα Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, όστις ἡτο τέσσαρα μερίδια, εις ἔκαστον στρατιώτην εν μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος ὄμως διά τον μερίδιον, και τον χιτώνα· ἡτο δε ο χιτών φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον ἄρραφος, από ἀνωθεν ὄλος υφαντός. **24** Είπον να σηκώσῃ το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, ἐδωκεν ἀδειαν. Ἡλθε λοιπόν και εσήκωσε το αλλ' οι ρίψωμεν λαχνόν περί αυτού τίνος θέλει σώμα του Ιησού. **39** Ἡλθε δε και ο Νικόδημος, είσθαι· διά να πληρωθή η γραφή η λέγουσα· όστις είχεν ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εις εαυτούς, και κατ' αρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και αλόης επί τον ιματισμόν μου ἐβαλον κλήρον· οι μεν ἔως εκατόν λίτρας. **40** Ἐλαφον λοιπόν το σώμα λοιπόν στρατιώται ταύτα ἔκαμον. **25** Ισταντο του Ιησού και ἐδέσαν αυτό με σάβανα μετά δε πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μήτηρ των αρωμάτων, καθώς είναι συνήθεια εις τους αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. **41** Ήτο δε εν τω γυνή του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή. **26** τόπω όπου εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπω Ο Ιησούς λοιπόν, ως είδε την μητέρα και τον μνημείον νέον, εις το οποίον ουδείς έτι είχε μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει τεθή. **42** Εκεί λοιπόν έθεσαν τον Ιησούν διά την προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός σου. παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι ἡτο πλησίον **27** Ἐπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ το μνημείον σου. Και απ' εκείνης της ώρας ἐλαβεν αυτήν ο

20

Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η αυτούς· Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Μαγδαληνή έρχεται εις το μνημείον το Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** πρωΐ, ενώ έτι ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον Ἐρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι και έρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς είπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της τον άλλον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ και λέγει προς αυτούς· Εσήκωσαν τον Κύριον εκ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, όπου οι μαθηταί του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που έθεσαν ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, αυτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο άλλος ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και μαθητής και ήρχοντο εις το μνημείον. **4** Ἐτρεχον λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο δε οι δύο ομού· και ο άλλος μαθητής προέτρεξε ειπών έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την ταχύτερον του Πέτρου και ήλθε πρώτος εις το πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί μνημείον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς τα σάβανα, δεν εισήλθεν όμως. **6** Ἐρχεται ο Ιησούς· Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτόν, και ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ήτο Πνεύμα Άγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού αμαρτίας, είναι συγκεχωρημέναι εις αυτούς, αν με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις τινών κρατήτε, είναι κεκρατημέναι. **24** Θωμάς ένα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο άλλος δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, μαθητής ο ελθών πρώτος εις το μνημείον, δεν ήτο μετ' αυτών ότε ήλθεν ο Ιησούς. **25** και είδε και επίστευσε· **9** διότι δεν ενόσουν έτι· Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι μαθηταί την γραφήν ότι πρέπει αυτός να αναστήθη εκ Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς· νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια. Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του των ήλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον μνημείον κλαίοντα έξω. Ενώ λοιπόν έκλαιεν, τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις έκυψεν εις το μνημείον. **12** και βλέπει δύο την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και αγγέλους με λευκά ιμάτια καθημένους, ένα μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί προς την κεφαλήν και ένα προς τους πόδας, εκεί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Ἐρχεται ο Ιησούς, όπου έκειτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη προς αυτήν εκείνοι· Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. **27** Ἐπειτα αυτούς· Διότι εσήκωσαν τον Κύριον μου, και λέγει προς τον Θωμάν· Φέρε τον δάκτυλόν σου δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε εδώ και ίδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη Ιησούν ιστάμενον, και δεν ήξευρεν ότι είναι ο γίνοντος άπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, τι ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριος μου κλαίεις; τίνα ζητείς; Εκείνη νομίζουσα ότι είναι και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν· Κύριε, εάν συ Επειδή με είδες, Θωμά, επίστευσας· μακάριοι εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που έθεσας αυτόν, και όσοι δεν είδον και επίστευσαν. **30** Και άλλα εγώ θέλω σηκώσει αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν πολλά θαύματα έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των ο Ιησούς· Μαρία. Εκείνη στραφείσα λέγει προς μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα αυτόν· Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. εν τω βιβλίω τούτω. **31** ταύτα δε εγράφησαν διά **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου άπτου· να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο διότι δεν ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Άλλ' Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν ύπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο με περισσότερον τούτων; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Ιησούς εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς της Τιβεριάδος· εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ήσαν αυτόν· Βόσκε τα αρνία μου. **16** Λέγει προς αυτόν ομού Σίμων Πέτρος και Θωμάς ο λεγόμενος πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Δίδυμος και Ναθαναήλ ο από Κανά της Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε Γαλιλαίας, και οι υιοί του Ζεβεδαίου και άλλοι αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Ποίμαινε τα πρόβατά δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν· Σίμων Πέτρος· Υπάγω να αλιεύσω. Λέγοντας προς Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος ότι αυτόν· Ερχόμεθα και ημείς μετά σου. Εξήλθον είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν· Αγαπάς με; και ανέβησαν εις το πλοίον ευθύς, και κατ' ειπέ προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις τα πάντα, εκείνην την νύκτα δεν επίασαν ουδέν. **4** Αφού συ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν δε έγεινεν ήδη πρωΐ, εστάθη ο Ιησούς εις τον ο Ιησούς· Βόσκε τα πρόβατά μου. **18** Αληθώς, αιγιαλόν· δεν εγνώριζον όμως οι μαθητάι ότι αληθώς σοι λέγω, ότε ήσο νεώτερος, εζώννυνες είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο σεαυτόν και περιεπάτεις όπου ήθελες· αφού Ιησούς· Παιδία, μήπως έχετε τι προσφάγιον; όμως γηράσῃς, θέλεις εκτείνει τας χείρας σου, Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ουχί. **6** Ο δε είπε και άλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέρει προς αυτούς· Ρίψατε το δίκτυον εις τα δεξιά όπου δεν θέλεις. **19** Είπε δε τούτο δεικνύων με μέρη του πλοίου και θέλετε ευρεί. Έρριψαν ποιόν θάνατον μέλλει να δοξάσῃ τον Θεόν. Και λοιπόν και δεν ηδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν τούτο ειπών λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. αυτό από του πλήθους των ιχθύων. **7** Λέγει **20** Στραφείς δε ο Πέτρος, βλέπει ακολουθούντα λοιπόν προς τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, όστις τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς· Ο Κύριος είναι. Ο και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στήθος αυτού δε Σίμων Πέτρος, ακούσας ότι είναι ο Κύριος, και είπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21** εζώσθη το επένδυμα· διότι ήτο γυμνός· και Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· έρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε Κύριε, ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· άλλοι μαθηταί ήλθον με το πλοιάριον· διότι δεν Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσού έλθω, τι προς ήσαν μακράν από της γης, αλλ' έως διακοσίας σε; συ ακολούθει μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος πήχας· σύροντες το δίκτυον των ιχθύων. **9** ούτος εις τους αδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος Καθώς λοιπόν απέβησαν εις την γην, βλέπουσιν δεν αποθνήσκει· ο Ιησούς όμως δεν είπε προς ανθρακιάν κειμένην και οιφάριον επικείμενον αυτόν ότι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω αυτόν και άρτον. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Φέρετε να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; **24** Ούτος από των οιφαρίων, τα οποία επιάσατε τώρα. είναι ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και **11** Ανέβη Σίμων Πέτρος και έσυρε το δίκτυον γράψας ταύτα, και εξεύρομεν ότι είναι αληθής η επί της γης, γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και άλλα πολλά όσα πεντήκοντα τριών· και ενώ ήσαν τόσοι, δεν έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς αυτούς ο εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρίσει Ιησούς· Έλθετε, γευματίσατε. Ουδείς όμως των τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

μαθητών ετόλμα να εξετάσῃ αυτόν, Συ τις είσαι, εξεύροντες ότι είναι ο Κύριος. **13** Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς και λαμβάνει τον άρτον και δίδει εις αυτούς, και το οιφάριον ομοίως. **14** Αύτη ήτο δίτη φορά, καθ' ην ο Ιησούς εφανερώθη εις τους μαθητάς αυτού, αφού ηγέρθη εκ νεκρών.

15 Αφού λοιπόν εγευμάτισαν, λέγει προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς· Σίμων Ιωνά, αγαπάς

Πραξεις

Αλφαίου και Σίμων ο Ζηλωτής και Ιούδας Ιακώβου. 14 Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν

1 Τον μεν πρώτον λόγον ἔκαμον, ω Θεόφιλε, εις την προσευχήν και την δέησιν μετά των περι πάντων όσα ἥρχισεν ο Ιησούς να κάμνῃ γυναικών και Μαρίας της μητρός του Ιησού και να διδάσκῃ, 2 μέχρι της ημέρας καθ' και μετά των αδελφών αυτού. 15 Και εν ταῖς ην ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου ημέραις ταύταις σηκωθείς ο Πέτρος εις το μέσον ἐδωκεν εντολάς εις τους αποστόλους, τους των μαθητών, είπεν· ήτο δε ο αριθμός των οποίους εξέλεξεν· 3 εις τους οποίους και εκεὶ παρόντων ως εκατόν είκοσιν· 16 Ἀνδρες εφανέρωσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού αδελφοί, ἐπρεπε να πληρωθή η γραφή αύτη, διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις την οποίαν προείπε το Πνεύμα το Ἅγιον διά αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί στόματος του Δαβίδ περί του Ιούδα, ὅστις ἐγείνεν της βασιλείας του Θεού. 4 Και συνερχόμενος οδηγός εις τους συλλαβόντας τον Ιησούν, 17 μετ' αυτών, παρήγγειλε να μη απομακρυνθώσιν διότι ἵτο συνηριθμημένος με ημάς και ἐλαφε την από Ιεροσολύμων, αλλά να περιμένωσι την μερίδα της διακονίας ταύτης. 18 Ούτος λοιπόν επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ήκουσατε, απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, είπε, παρ' εμού. 5 Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν και πεσών πρόμυττα εσχίσθη εις το μέσον, και εν ὑδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού· 19 και ἐγείνε Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας. 6 Εκείνοι γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες· Ιερουσαλήμ, ὡστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν Κύριε, τάχα εν τω καιρῷ τούτῳ αποκαθιστάνεις τη ιδία αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, την βασιλείαν εις τον Ισραήλ; 7 Είπε δε προς αγρός αίματος. 20 Διότι είναι γεγραμμένον εν αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τω βιβλίω των Ψαλμών· Ας γείνη η κατοικία τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους αυτού ἐρημος και ας μη ήναι ο κατοικών ο Πατήρ ἔθεσεν εν τη ιδίᾳ αυτού εξουσία, 8 εν αυτῇ· καὶ, Ἀλλος ας λάβῃ την επισκοπήν αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν επέλθῃ το αυτού. 21 Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οίτινες Ἀγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις συνήλθον μεθ' ημών καθ' όλον τον καιρόν, εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάσῃ καθ' ον εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος τη Ιουδαία και Σαμαρεία και ἔως εσχάτου της Ιησούς, 22 αρχίσας από τον βαπτίσματος του γης. 9 Και αφού είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών Ιωάννου ἔως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών οφθαλμών αυτών. 10 Και ενώ ήσαν ατενίζοντες μάρτυς της αναστάσεως αυτού. 23 Και ἐστησαν εις τον ουρανόν ότε αυτός ανέβαινεν, ιδού, δύο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, ὅστις ἀνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον επωνομάσθη Ιούστος, και Ματθίαν. 24 Και αυτών, 11 οίτινες και είπον· Ἀνδρες Γαλιλαίοι, προσευχηθέντες είπον· Συ, Κύριε, καρδιογνώστα τι ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ἔνα, ο Ιησούς, ὅστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ὄντινα εξέλεξας, 25 διά να λάβῃ την μερίδα της ουρανόν, θέλει ελθεῖ ούτω καθ' ον τρόπον διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν. εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθῃ εις τον τόπον 12 Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ από του αυτού. 26 Και ἐδωκαν τους κλήρους αυτών, όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον και ἐπεσεν ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και είναι πλησίον της Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν συγκατεψηφίσθη μετά των ἐνδεκα αποστόλων. σαββάτου. 13 Και ότε εισήλθον, ανέβησαν εις το ανώγεον, όπου είχον το κατάλυμα, ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας, Φίλιππος και 2 Και εξαίφνης ἐγείνεν ήχος εκ του ουρανού Θωμάς, Βαρθολομαίος και Ματθαίος, Ιάκωβος ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν

όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· 3 και και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανώ ἀνω και εφάντησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι σημεία επί της γης κάτω, αίμα και πυρ και ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, ατμίδα καπνού· 20 ο ήλιος θέλει μεταστραφή 4 και επλήσθησαν ἀπαντες Πνεύματος Αγίου, εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν ἐλθῃ και ήρχισαν να λαλώσι ζένας γλώσσας, καθώς η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. το Πνεύμα ἔδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν. 5 21 Και πας ὄστις αν επικαλεσθή το ὄνομα του Ἡσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, Κυρίου, θέλει σωθή. 22 Ἀνδρες Ισραηλίται, ἀνδρες ευλαβείς από παντός ἔθνους των υπό ακούσατε τους λόγους τούτους· τον Ιησούν τον τον ουρανόν· 6 και καθώς ἔγεινεν η φωνή Ναζωραίον, ἀνδρας αποδεδειγμένον προς εσάς αὐτῇ, συνήλθε το πλήθος και συνετάραχθη, από του Θεού διά θαυμάτων και τεραστίων διότι ἡκουον αυτούς εις ἔκαστος λαλούντας με και σημείων, τα οποία ο Θεός ἔκαμε δι' αυτού την ιδίαν αυτού διάλεκτον. 7 Εξεπλήγτοντο δε εν μέσω υμῶν, καθώς και σεις εξεύρετε, 23 πάντες και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους· τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την Ιδού, πάντες ούτοι οι λαλούντες δεν είναι ωρισμένην βουλήν και πρόγνωσιν του Θεού, διά Γαλιλαίοι; 8 Και πως ημείς ακούομεν ἔκαστος χειρών ανόμων σταυρώσαντες εθανατώσατε· εν τη ιδίᾳ ημών διαλέκτω, εν ἡ εγεννήθημεν; 24 τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας 9 Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται και οι ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ἦτο δυνατόν να κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν κρατήται υπ' αυτού. 25 Επειδή ο Δαβίδ λέγει τε και Καππαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, περί αυτού Ἐβλεπον τον Κύριον ενώπιον μου 10 την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιών μου διά να Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης της κατά μη σαλευθώ. 26 Διά τούτο ευφράνθη η καρδία την Κυρήνην και οι παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, μου και ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· ἐτί δε και η Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, 11 Κρήτες και σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. 27 Διότι Ἀραβες, ακούομεν αυτούς λαλούντας εν ταῖς δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. 12 ἀδη ουδέ θέλεις αφήσει τον ὄστιόν σου να ίδη Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, ἀλλος προς διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 Εφανέρωσας εις εμέ αλλον λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; 13 Ἀλλοι οδούς ζωής, θέλεις με χορτάσει από ευφροσύνης δε χλευάζοντες ἐλέγον ότι είναι μεστοί από διά του προσώπου σου. 29 Ἀνδρες αδελφοί, γλυκύν οίνον. 14 Σταθείς δε ο Πέτρος μετά των δύναμαι να σας είπω μετά παρρησίας περί του ἐνδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού και ελάλησε πατριάρχου Δαβίδ ότι και ετελεύτησε και ετάφη, προς αυτούς· Ἀνδρες Ιουδαίοι και πάντες οι και το μνήμα αυτού είναι παρ' ήμιν μέχρι της κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι ημέρας ταύτης. 30 Επειδή λοιπόν ἥτο προφήτης γνωστόν εις εσάς και ακούσατε τους λόγους και ήξενυρεν ότι μεθ' ὄρκου ώμοσε προς αυτόν μου. 15 Διότι ούτοι δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς ο Θεός, ότι εκ του καρπού της οσφύος αυτού σεις νομίζετε διότι είναι τρίτη ὥρα της ημέρας· θέλει αναστήσει κατά σάρκα τον Χριστὸν διά να 16 αλλά τούτο είναι το ρῆθέν διά του προφήτου καθίση αυτόν επί του θρόνου αυτού, 31 προϊδών Ιωήλ· 17 Και εν ταῖς εσχάταις ημέραις, λέγει ελάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ότι ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου δεν εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω ἀδη επί πάσαν σάρκα, και θέλουσι προφητεύσει οι ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθοράν. (Hadēs g86) νιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι 32 Τούτον τον Ιησούν ανέστησεν ο Θεός, του σας θέλουσιν ιδεί οράσεις, και οι πρεσβύτεροι οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες. 33 Αφού σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια· 18 και ἐτί λοιπόν υψώθη διά της δεξιάς του Θεού και επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου ἐλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του εν ταῖς ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από του Αγίου Πνεύματος, εξέχεε τούτο, το οποίον τώρα Πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει· 19 σεις βλέπετε και ακούετε. 34 Διότι ο Δαβίδ δεν

ανέβη εις τους ουρανούς, λέγει όμως αυτός, ελεημοσύνην παρά των εισερχομένων εις το Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ ιερόν· 3 ούτος ιδών τον Πέτρον και Ιωάννην δεξιών μου, 35 εωσού θέσω τους εχθρούς σου μέλλοντας να εισέλθωσιν εις το ιερόν, εζήτει να υποπόδιον των ποδών σου. 36 Βεβαίως λοιπόν λάβῃ ελεημοσύνην. 4 Ατενίσας δε εις αυτόν ο ας εξεύρη πας ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός Πέτρος μετά του Ιωάννου, είπε· Βλέψον εις ημάς, Κύριον και Χριστόν έκαμεν αυτόν τούτον τον 5 Και εκείνος ἔβλεπεν αυτούς μετά προσοχής, Ιησούν, τον οποίον σεις εσταυρώσατε. 37 Αφού προσμένων να λάβῃ τι παρ' αυτών. 60 δε Πέτρος δε ήκουσαν ταύτα, ήλθεν εις κατάνυξιν η καρδία είπεν· Αργύριον και χρυσίον εγώ δεν ἔχω· αλλ' αυτών, και είπον προς τον Πέτρον και τους ό, τι ἔχω, τούτο σοι δίδω· εν τω ονόματι του λοιπούς αποστόλους· Τι πρέπει να κάμωμεν, Ιησού Χριστού του Ναζωραίου σηκώθητι και άνδρες αδελφοί; 38 Και ο Πέτρος είπε προς περιπάτει. 7 Και πιάσας αυτόν από της δεξιάς αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή ἔκαστος χειρός εσήκωσε· και παρευθύς εστερεώθησαν υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις ἀφέσιν αι βάσεις και τα σφυρά των ποδών αυτού, 8 αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του και αναπηδήσας εστάθη ὄρθιος και περιεπάτει, Αγίου Πνεύματος. 39 Διότι προς εσάς είναι η και εισήλθε μετ' αυτών εις το ιερόν περιπατών επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς και πηδών και δοξάζων τον Θεόν. 9 Και είδεν πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέσῃ αυτόν πας ο λαός περιπατούντα και δοξάζοντα Κύριος ο Θεός ημών. 40 Και με ἄλλους πολλούς τον Θεόν· 10 και εγνώριζον αυτόν ότι ούτος ήτο λόγους διεμαρτύρετο και προέτρεπε, λέγων, ο καθήμενος διά ελεημοσύνην εις την Ωραίαν Σώθητε από της διεστραμμένης ταύτης γενεάς. πύλην του ιερού, και επλήσθησαν από θάμβους 41 Εκείνοι λοιπόν μετά χαράς δεχθέντες τον και εκστάσεως διά το γεγονός εις αυτόν. 11 Και λόγον αυτού εβαπτίσθησαν, και προσετέθησαν ενώ ο ιατρεύθεις χωλός εκράτει τον Πέτρον εν εκείνη τη ημέρᾳ ἔως τρεις χιλιάδες ψυχαί· και Ιωάννην, συνέδραμε προς αυτούς πας ο 42 Και ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων λαός εις την στοάν την λεγομένην Σολομώντος και εν τη κοινωνίᾳ και εν τη κλάσει του ἔκθαμβοι. 12 Ιδών δε ο Πέτρος, απεκρίθη προς ἄρτου και εν ταῖς προσευχαῖς. 43 Κατέλαβε δε τον λαόν· Ἀνδρες Ισραηλίται, τι θαυμάζετε πάσαν ψυχήν φόβος, και πολλά τεράστια και διά τούτο, ή τι ατενίζετε εις ημάς, ως εάν σημεία εγίνοντο διά των αποστόλων. 44 Και εκάμοιμεν από ιδίας ημών δυνάμεως ή ευσεβείας πάντες οι πιστεύοντες ήσαν ομού και είχον να περιπατή αυτός; 13 Ο Θεός του Αβραάμ τα πάντα κοινά, 45 και τα κτήματα και τα και Ισαάκ και Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων υπάρχοντα αυτών επώλουν και διεμοίραζον ημών, εδόξασε τον Υιόν αυτού Ιησούν, τον αυτά εις πάντας, καθ' ην ἔκαστος είχε χρείαν. οποίον σεις παρεδώκατε και ηρνήθητε αυτόν 46 Και καθ' ημέραν εμμένοντες ομοθυμαδόν εν ενώπιον του Πιλάτου, ενώ εκείνος ἔκρινε να τω ιερώ και κόπτοντες τον ἄρτον κατ' οίκους, απολύση αυτόν. 14 Σεις όμως τον ἄγιον και μετελάμβανον την τροφήν εν αγαλλιάσει και δίκαιον ηρνήθητε, και εζητήσατε ἄνδρα φονέα απλότητι καρδίας, 47 δοξολογούντες τον Θεόν να χαρισθή εις εσάς, 15 τον δε αρχηγόν της ζωῆς και ευρίσκοντες χάριν ενώπιον όλου του λαού. εθανατώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκ νεκρών, του οποίου ημείς ειμεθα μάρτυρες, εκκλησίαν τους σωζομένους.

16 Και διά της εις το όνομα αυτού πίστεως τούτον, τον οποίον θεωρείτε και γνωρίζετε, το όνομα αυτού εστερέωσε, και η πίστις η δι' αυτού ἔδωκεν εις αυτόν την τελείαν ταύτην υγείαν ενώπιον πάντων υμών. 17 Και τώρα, αδελφοί, εξεύρω ότι επράξατε κατά ἄγνοιαν, καθώς και οι ἄρχοντές σας· 18 ο δε Θεός όσα προείπε

διά στόματος πάντων των προφητών αυτού αυτούς· Ἀρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι ότι ο Χριστός ἐμελλε να πάθῃ, εξεπλήρωσεν του Ισραήλ, **9** εάν ημείς ανακρινώμεθα σήμερον ούτω. **10** Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά εινεργεσίαν προς ἀνθρωπον ασθενούντα, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να διά ποίας δυνάμεως ούτος ιατρεύθη, **10** ας ήναι έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του γνωστόν εις πάντας υμάς και εις πάντα τον Κυρίου, **20** και αποστείλη τον προκεκηρυγμένον λαόν του Ισραήλ ότι διά του ονόματος του εις εσάς Ιησούν Χριστόν, **21** τον οποίον πρέπει **Ιησού Χριστού του Ναζωραίου**, τον οποίον σεις να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της εσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν αποκαταστάσεως πάντων, όσα ελάλησεν ο Θεός εκ νεκρών, διά τούτου παρίσταται ούτος απ' αιώνος διά στόματος πάντων των αγίων ενώπιον υμών υμίς. **11** Ούτος είναι ο λίθος ο αυτού προφητών. (*αἰσθ g165*) **22** Διότι ο Μωϋσῆς εξουθενηθείς εφ' υμών των οικοδομούντων, είπε προς τους πατέρας Ὄτι Κύριος ο Θεός σας ὄστις ἔγεινε κεφαλή γωνίας. **12** Και δεν υπάρχει θέλει αναστήσει εις εσάς προφήτην εκ των δι'¹ ουδενός ἄλλου η σωτηρία: διότι ούτε όνομα αδελφών σας ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει κατά ἄλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ πάντα όσα αν λαλήσῃ προς εσάς. **23** Και πάσα των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να ψυχή, ήτις δεν ακούση του προφήτου εκείνου, σωθώμεν. **13** Θεωρούντες δε την παρρησίαν θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού. **24** Και πάντες του Πέτρου και Ιωάννου, και πληροφορθέντες δε οι προφήται από Σαμουήλ και των καθεξής, ότι είναι ἀνθρωποι αγράμματοι και ιδιώται, όσοι ελάλησαν, προανήγγειλαν και τας ημέρας εθαύμαζον και ανεγνώριζον αυτούς ότι ήσαν ταύτας. **25** Σεις είσθε υιοί των προφητών και της μετά του Ιησού· **14** βλέποντες δε τον ἀνθρωπον διαθήκης, την οποίαν ἔκαμεν ο Θεός προς τους τον τεθεραπευμένον ιστάμενον μετ'¹ αυτών, δεν πατέρας ημών, λέγων προς τον Αβραάμ· Και εν είχον ουδέν να αντείπωσι. **15** Προστάξαντες τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάσαι αι δε αυτούς να απέλθωσιν ἔξω του συνεδρίου, φυλαί της γης. **26** Προς εσάς πρώτον ο Θεός συνεβούλεύθησαν προς αλλήλους, **16** λέγοντες· αναστήσας τον Υἱόν αυτού Ιησούν απέστειλεν Τι θέλομεν κάμει εις τους ανθρώπους τούτους; αυτόν διά να σας ευλογή ὅταν επιστρέψῃτε επειδή ότι μεν ἔγεινε δι'¹ αυτών γνωστόν θαύμα, είναι φανερόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, και δεν δυνάμεθα να αρνηθώμεν τούτο· **17** αλλά διά να μη διαδοθή περισσότερον εις τον λαόν, ας απειλήσωμεν αυτούς αυστηρώς να μη λαλώσι πλέον εν τω ονόματι τούτω προς μηδένα ἀνθρωπον. **18** Και καλέσαντες αυτούς, παρήγγειλαν εις αυτούς να μη λαλώσι καθόλου μηδέ να διδάσκωσιν εν τω ονόματι του Ιησού. **19** Ο δε Πέτρος και Ιωάννης αποκριθέντες προς αυτούς, είπον· Αν ήναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ακούωμεν εσάς μάλλον παρά τον Θεόν, κρίνατε. **20** Διότι ημείς δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν όσα είδομεν και ηκούσαμεν. **21** Οι δε, πάλιν απειλήσαντες αυτούς απέλυσαν, μη ευρίσκοντες το πως να τιμωρήσωσιν αυτούς, διά τον λαόν, διότι πάντες εδόξαζον τον Θεόν διά το γεγονός. **22** Επειδή ο ἀνθρωπος, εις τον οποίον ἔγεινε το θαύμα τούτο της θεραπείας, ήτο περισσότερον των τεσσαράκοντα ετών.

4 Ενώ δε αυτοί ελάλουν προς τον λαόν, ἥλθον επ'¹ αυτούς οι ιερείς και ο στρατηγός του ιερού και οι Σαδδουκαίοι, **2** αγανακτούντες διότι εδίδασκον τον λαόν και εκήρυττον διά του Ιησού την εκ νεκρών ανάστασιν· **3** και επέβαλον επ'¹ αυτούς τας χείρας και ἔθεσαν υπό φύλαξιν ἔως της αύριον, διότι ήτο ήδη εσπέρα. **4** Πολλοί δε των ακουσάντων τον λόγον επίστευσαν, και ἔγεινεν ο αριθμός των ανδρών ως πέντε χιλιάδες. **5** Και τη επαύριον συνήθησαν εις την Ιερουσαλήμ οι ἀρχοντες αυτών και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς, **6** και Ἅννας ο αρχιερεύς και Καϊάφας και Ιωάννης και Αλέξανδρος και όσοι ήσαν εκ γένους αρχιερατικού. **7** Και στήσαντες αυτούς εις το μέσον, ηρώων· Διά ποίας δυνάμεως ή διά ποίου ονόματος επράξατε τούτο σεις; **8** Τότε ο Πέτρος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου, είπε προς

23 Και αφού απελύθησαν, ήλθον προς τους **5** Ἀνθρωπος δε τις Ανανίας το όνομα μετά της οικείους και απήγγειλαν όσα είπον προς αυτούς γυναικός αυτού Σαπφείρης επώλησε κτήμα **2** οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. **24** Οι δε και εκράτησεν από της τιμῆς, εν γνώσει και της ακούσαντες, ομοθυμαδόν ύψωσαν την φωνήν γυναικός αυτού, και φέρων μέρος τι έθεσεν εις προς τον Θεόν και είπον· Δέσποτα, συ είσαι ο τους πόδας των αποστόλων. **3** Είπε δε ο Πέτρος Θεός, όστις έκαμες τον ουρανόν και την γην και Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδίαν την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς, **25** όστις σου, ώστε να ψευσθής εις το Πνεύμα το Ἅγιον είπας διά στόματος Δαβίδ του δούλου σου· Διά και να κρατήσης από της τιμῆς του αγρού; **4** τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, μάταια; **26** παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης δεν ήτο εν τη εξουσίᾳ σου; διά τι ἔβαλες εν και οι ἀρχοντες συνήχθησαν ομού κατά του τη καρδία σου το πράγμα τούτο; δεν εψεύσθης Κυρίου και κατά του Χριστού αυτού. **27** Διότι εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν. **5** Ενώ δε συνήχθησαν επ' αληθείας εναντίον του αγίου ήκουεν ο Ανανίας τους λόγους τούτους, ἐπεσε Παιδός σου Ιησού, τον οποίον ἔχρισας, και ο και εξεψύχησε, και επέπεσε φόβος μέγας επί Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μετά των εθνών πάντας τους ακούοντας ταύτα. **6** Σηκωθέντες δε και των λαών του Ισραήλ, **28** διά να κάμωσιν οι νεώτεροι, ετύλιξαν αυτόν και εκβαλόντες όσα η χειρ σου και η βουλή σου προώρισε να ἔθαψαν. **7** Μετά δε περίπου τρεις ώρας εισήλθεν γείνωσι· **29** και τώρα, Κύριε, βλέψων εις τας η γυνή αυτού, μη εξεύρουσα το γεγονός. **8** απειλάς αυτών και δος εις τους δούλους σου να Και απεκρίθη προς αυτήν ο Πέτρος Ειπέ μοι, λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας, διά τόσον επωλήσατε τον αγρόν; Και εκείνη **30** εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν και είπε· Ναι, διά τόσον. **9** Και ο Πέτρος είπε προς γινομένων σημείων και τεραστίων διά του αυτήν· Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζητε το ονόματος του αγίου Παιδός σου Ιησού. **31** Μετά Πνεύμα του Κυρίου; ιδού, εις την θύραν οι πόδες δε την δέησιν αυτών εσείσθη ο τόπος όπου των θαψάντων τον ἄνδρα σου και θέλουσιν ήσαν συνηγμένοι, και επλήσθησαν ἀπαντες εκβάλει και σε. **10** Και ἐπεσε παρευθύς εις τους Πνεύματος Αγίου και ειλάουν τον λόγον του πόδας αυτού και εξεψύχησεν εισελθόντες δε οι Θεού μετά παρρησίας. **32** Του δε πλήθους των νεανίσκοι, εύρον αυτήν νεκράν και εκβαλόντες πιστεύσαντων η καρδία και η ψυχή ήτο μία, ἔθαψαν πλησίον του ανδρός αυτής. **11** Και και ουδέ εις ἔλεγεν ότι είναι εαυτού τι εκ επέπεσε φόβος μέγας εφ' δλην την εκκλησίαν των υπαρχόντων αυτού αλλ' είχον τα πάντα και επί πάντας τους ακούοντας ταύτα. **12** Πολλά κοινά. **33** Και μετά δυνάμεως μεγάλης απέδιδον δε σημεία και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των οι απόστολοι την μαρτυρίαν της αναστάσεως χειρών των αποστόλων· και ήσαν ομοθυμαδόν του Κυρίου Ιησού, και χάρις μεγάλη ήτο επί ἀπαντες εν τη στοά του Σολομώντος. **13** Εκ δε πάντας αυτούς. **34** Επειδή ουδέ ήτο τις μεταξύ των λοιπών ουδείς ετόλμα να προσκολληθή αυτών ενδεής διότι ίσοι ήσαν κτήτορες αγρών εις αυτούς, ο λαός όμως εμεγάλυνεν αυτούς· **14** ή οικιών, πωλούντες ἔφερον τας τιμάς των και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις τον πωλουμένων **35** και ἔθετον εις τους πόδας Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, **15** των αποστόλων· και διεμοιράζετο εις ἔκαστον ώστε ἔφερον ἔξω εις τας πλατείας τους ασθενείς κατά την χρείαν την οποίαν είχε. **36** Και ο και ἔθετον επί κλινών και κραββάτων, διά να Ιωσής, ο επονομασθείς υπό των αποστόλων επισκιάση καν η σκιά του Πέτρου ερχομένου Βαρνάβας, το οποίον μεθερμηνεύμενον είναι τινά εξ αυτών. **16** Συνήρχετο δε και το πλήθος υιός παρηγορίας Λευτής, Κύπριος το γένος, **37** των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ φέροντες ἔχων αγρόν επώλησε και ἔφερε τα χρήματα και ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων ἔθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων. **17** ακαθάρτων, οίτινες εθεραπεύοντο ἀπαντες, Και σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ'

αυτού, οίτινες ήσαν αίρεσις των Σαδδουκαίων, το Ἅγιον, το οποίον ἐδωκεν ο Θεός εις τους επλήσθησαν ζήλου **18** και επέβαλον τας χείρας πειθαρχούντας εις αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες αυτών επί τους αποστόλους, και ἔβαλον αυτούς ἐτρίζον τους οδόντας και εβουλεύοντο να εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Ἀγγελος ὅμως Κυρίου θανατώσωσιν αυτούς. **34** Σηκωθείς δε εν τω διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακῆς, συνεδρίω Φαρισαΐός τις Γαμαλίήλ το ὄνομα, και εκβαλών αυτούς είπεν· **20** Υπάγετε, και νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός του σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους πάντας τους λόγους της ζωῆς ταύτης. **21** Και δι' ολίγην ὡραν, **35** και είπε προς αυτούς· Ἄνδρες ακούσαντες εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν Ισραὴλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των και εδίδασκον. Ελθών δε ο αρχιερεύς και οι μετ'¹ ανθρώπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε. αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και ὀλην την **36** Διότι προ τούτων των ημερών εσηκώθη ο γερουσίαν των υιών του Ισραὴλ και ἔστειλαν Θευδάς, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις, εις εις το δεσμωτήριον, διά να φέρωσιν αυτούς. τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός ανδρών ἑως **22** Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς τετρακοσίων ὅστις εφονεύθη, και πάντες ὅσοι εν τη φυλακῇ, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, επείθοντο εις αυτόν διελύθησαν και κατήντησαν **23** λέγοντες ότι το μεν δεσμωτήριον εύρομεν εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους ο Γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφής φύλακας ισταμένους ἔξω ἐμπροσθεν των θυρών, και ἔσυρεν οπίσω αυτού αρκετόν λαόν· και ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν ἔσω. **24** Ως δε εκείνος απωλέσθη, και πάντες ὅσοι επείθοντο ἡκουσαν τους λόγους τούτους και ο ιερεύς εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερεῖς, λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και ἡσαν εν απορίᾳ περί αυτών εις τι ἐμέλλε να αφήσατε αυτούς διότι εάν η βουλή ἀυτή ἡ το καταντήσῃ τούτο. **25** Και ελθών τις απήγγειλε ἔργον τούτο ἡναι εξ ανθρώπων, θέλει ματαιωθῆ προς αυτούς, λέγων ότι ιδού, οι ἀνθρωποι, τους **39** εάν ὅμως ἡναι εκ Θεού, δεν δύνασθε οποίους εβάλετε εις την φυλακήν, ίστανται να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον λαόν. **26** Τότε ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείσθησαν εις υπίγειον ο στρατηγός μετά των υπηρετών και αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, ἐφερεν αυτούς, ουχὶ μετά βίας διότι εφοβούντο ἐδειραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. **27** Και αφού ονόματι του Ιησού, και απέλυσαν αυτούς. **41** ἐφεραν αυτούς, ἔστησαν εν τω συνεδρίω. Και Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν από προσώπου του ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερεύς **28** λέγων· Δεν συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του ονόματος σας παρηγγείλαμεν ρητώς να μη διδάσκητε εν αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθῶσι. **42** Και πάσαν τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε την ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν ἐπαυον Ιερουσαλήμ από της διδαχῆς σας, και θέλετε διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν να φέρητε εφ' ημάς το αἷμα του ανθρώπου Χριστόν.

τούτου. **29** Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον· Πρέπει να πειθαρχώμεν εις τον Θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους. **30** Ο Θεός των πατέρων ημών ανέστησε τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανατώσατε κρεμάσαντες επί ξύλου· **31** τούτον ο Θεός ὑψωσε διά της δεξιάς αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώσῃ μετάνοιαν εις τον Ισραὴλ και ἀφεσιν αμαρτιών. **32** Και ημείς είμεθα μάρτυρες αυτού περί των λόγων τούτων, και το Πνεύμα δε

6 Εν δε ταις ημέραις ταύταις, ότε επληθύνοντο οι μαθηταί, ἔγεινε γογγυσμός των Ελληνιστών κατά των Εβραίων, ότι αι χήραι αυτών παρεβλέποντο εν τη καθημερινή διακονίᾳ. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το πλήθος των μαθητών, είπον· Δεν είναι πρέπον να αφήσωμεν ημείς τον λόγον του Θεού και να διακονώμεν εις τραπέζας. **3** Σκέφθητε λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά ἀνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου

και σοφίας, τους οποίους ας καταστήσωμεν οποίαν θέλω σοι δείξει. 4 Τότε εξελθών εκ της επί της χρείας ταύτης· 4 ημείς δε θέλομεν γης των Χαλδαίων κατώκησεν εν Χαρράν· και εμμένει εν τη προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ του εκείθεν μετά τον θάνατον του πατρός αυτού λόγου. 5 Και ήρεσεν ο λόγος ενώπιον παντός μετώκισεν αυτόν εἰς την γην ταύτην, εἰς την του πλήθους· καὶ εξέλεξαν τὸν Στέφανον, οποίαν σεις κατοικείτε τώρα· 5 καὶ δὲν ἐδώκεν ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Αγίου, εἰς αυτόν κληρονομίαν εν αυτῇ ουδέ βίμα καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα ποδός, υπεσχέθη δὲ ὅτι θέλει δώσει αυτήν κτήμα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενάν καὶ Νικόλαον, εἰς αυτήν καὶ εἰς το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν, προσῆλυτον Αντιοχέα, 6 τους οποίους ἔστησαν ενώ δὲν είχε τέκνον. 6 Ελάλησε δὲ προς αυτόν ενώπιον των αποστόλων καὶ προσευχηθέντες ο Θεός ούτως, διτο το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι επέθεσαν επ' αυτούς τας χείρας. 7 Και ο λόγος πάροικον εν γη ξένη, καὶ θέλουσι δουλώσει του Θεού ηύξανε, καὶ επληθύνετο ο αριθμός αυτοῦ καὶ καταθίψει τετρακόσια ἔτη· 7 καὶ το των μαθητῶν εν Ιερουσαλήμ σφόδρα, καὶ ἔθνος, εἰς το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ πολύ πλήθος των ιερέων υπίκουον εἰς την θέλω κρίνει, εἴπεν ο Θεός· καὶ μετά ταύτα πίστιν. 8 Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως καὶ θέλουσιν εξέλθει καὶ θέλουσι με λατρεύσει δυνάμεως, ἔκαμνε τέρατα καὶ σημεία μεγάλα εν τω τόπω τούτῳ. 8 Και ἐδώκεν εἰς αυτόν εν τω λαώ. 9 Και εσηκώθησάν τινές των εκ διαθήκην περιτομής· καὶ ούτως εγέννησε τον της συναγωγής της λεγομένης Λιβερτίνων Ισαάκ καὶ περιέτεμεν αυτόν τη ογδόνη ημέρα, καὶ Κυρηναίων καὶ Αλεξανδρέων καὶ των καὶ ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, καὶ ο Ιακώβ από Κιλικίας καὶ Ασίας, φιλονεικούντες με τους δώδεκα πατριάρχας. 9 Και οι πατριάρχαι, τον Στέφανον, 10 καὶ δὲν ηδύναντο να φθονήσαντες τον Ιωσήφ, επώλησαν εἰς την αντισταθώσιν εἰς την σοφίαν καὶ εἰς το πνεύμα, Αίγυπτον. Ο Θεός ὁμως ἡτο μετ' αυτού, 10 καὶ με το οποίον ελάλει. 11 Τότε ἐβαλον κρυφίως ηλευθέρωσεν αυτόν εκ πασών των θλίψεων ανθρώπους, λέγοντας ὅτι ηκούσαμεν αυτόν αυτού καὶ ἐδώκεν εἰς αυτόν χάριν καὶ σοφίαν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του Μωϋσέως ενώπιον Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, καὶ του Θεού· 12 καὶ διήγειραν τον λαόν καὶ ὅστις κατέστησεν αυτόν κυβερνήτην επί της τους πρεσβυτέρους καὶ τους γραμματείς, καὶ Αιγύπτου καὶ όλου του οίκου αυτού. 11 Ἡλθε επελθόντες ἥρπασαν αυτόν καὶ ἐφεραν εἰς το δε πείνα εφ' ὅλην την γην της Αιγύπτου καὶ συνέδριον, 13 καὶ ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς, Χαναάν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ δὲν εύρισκον λέγοντας· Ο ἀνθρωπος ούτος δὲν παύει λαλών τροφάς οι πατέρες ημών. 12 Ακούσας δε ο λόγια βλάσφημα κατά του αγίου τούτου τόπου Ιακώβ ὅτι υπῆρχε σίτος εν Αιγύπτῳ, εξαπέστειλε καὶ του νόμου· 14 διότι ηκούσαμεν αυτόν πρώτην φοράν τους πατέρας ημών· 13 καὶ εν λέγοντα, ὅτι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει τη δευτέρα ανεγνωρίσθη ο Ιωσήφ εἰς τους καταλύσει το τόπον τούτον καὶ αλλάξει αδελφούς αυτού, καὶ εφανερώθῃ εἰς τον Φαραώ τα ἔθιμα, τα οποία παρέδωκεν εἰς ημάς ο το γένος του Ιωσήφ. 14 Αποστείλας δε ο Ιωσήφ, Μωϋσής. 15 Και ατενίσαντες εἰς αυτόν πάντες οι εκάλεσε προς εαυτόν τον πατέρα αυτού Ιακώβ καθήμενοι εν τω συνεδρίῳ, είδον το πρόσωπον καὶ πάσαν την συγγένειαν αυτού εβδομήκοντα αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερεύς· Τωάντι ούτως ἔχουσι ταύτα; 2 Ο δε είπεν· Ἄνδρες αδελφοί καὶ πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης εφάνη εἰς τον πατέρα ημών Αβραάμ ὅτε ἡτο εν τη Μεσοποταμίᾳ, πριν κατοικήση εν Χαρράν, 3 καὶ είπε προς αυτόν· Ἐξελθε εκ της γης σου καὶ εκ της συγγενείας σου, καὶ ελθέ εἰς γην, την

πέντε ψυχάς. 15 Και κατέβη ο Ιακώβ εἰς Αίγυπτον καὶ ετελεύτησεν εκεί αυτός καὶ οι πατέρες ημών, 16 καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Συχέμ καὶ ετέθησαν εν τω μνήματι, το οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ με τιμήν αργυρίου παρά των υιών του Εμμώρ πατέρος του Συχέμ. 17 Καθώς δε επλησίαζεν ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, ηύξησεν ο λαός και

επληθύνθη εν Αιγύπτω, 18 εωσού εσηκώθη κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς· και τώρα βασιλεύς άλλος, όστις δεν ήξευρε τον Ιωσήφ. ελθέ θέλω σε αποστείλει εις Αίγυπτον. 35 Τούτον 19 Ούτος δολιευθείς το γένος ημών, κατέθλιψε τον Μωϋσήν τον οποίον ηρνήθησαν ειπόντες· τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να ρίπτωνται Τις σε κατέστησεν ἀρχοντα και δικαστήν; τούτον τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται· 20 εν ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά τούτω τω καιρώ εγεννήθη ο Μωϋσής, και είχε χειρός του αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν θείον κάλλος· όστις ανετράφη τρεις μήνας εν τη βάτω. 36 Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τω οίκω του πατρός αυτού. 21 Αφού δε ερρίφθη, τέρατα και σημεία εν γη Αιγύπτου και εν τη ανέλαβεν αυτόν η θυγάτηρ του Φαραώ και Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω τεσσαράκοντα ανέθρεψεν αυτόν διά να ήναι υιός αυτής. 22 ἔτη. 37 Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις είπε Και εδιδάχθη ο Μωϋσής πάσαν την σοφίαν των προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και εν αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο ἔργοις. 23 Ενώ δε ετελείονε το τεσσαρακοστόν Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. 38 ἔτος της ηλικίας αυτού, ἡλθεν εις την καρδίαν Ούτος είναι όστις εν τη εκκλησίᾳ εν τη ερήμω αυτού να επισκεφθῇ τους αδελφούς αυτού, τους εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς υιούς Ισραήλ. 24 Και ιδών τινά αδικούμενον, αυτόν εν τω δρει Σινά και μετά των πατέρων υπερησπίσθη αυτόν και ἔκαμεν εκδίκησιν υπέρ ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώσῃ του καταθλιβομένου, πατάξας τον Αιγύπτιον. 25 εις ημάς. 39 Εις τον οποίον οι πατέρες ημών Ενόμιζε δε ότι οι αδελφοί αυτού ήθελον νοήσει δεν θέλησαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον ότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις αυτούς και εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις σωτηρίαν· εκείνοι ούμως δεν ενόησαν. 26 Την Αίγυπτον 40 ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε δε ακόλουθον ημέραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, όστις εξήγαγεν ειπών· Ἀνθρωποι, αδελφοί είσθε σείς· διά τι ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι συνέβη εις αδικείτε αλλήλους; 27 Ο δε αδικών τον πλησίον αυτόν. 41 Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταις απέσπρωξεν αυτόν, ειπών· Τις σε κατέστησεν ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το ἀρχοντα και δικαστήν εφ' ήμας; 28 Μήπως θέλεις είδωλον και ευφραίνοντο εις τα ἔργα των χειρών συ να με φονεύσῃς, καθ' ον τρόπον εφόνευσας αυτών. 42 Ὅθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν χθές τον Αιγύπτιον; 29 Τότε ο Μωϋσής ἔφυγε αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατιάν διά τον λόγον τούτον και ἔγεινε πάροικος του ουρανού, καθώς είναι γεγραμμένον εν τω εν γη Μαδιάμ, όπου εγέννησε δύο υιούς. 30 βιβλίω των προφητών. Μήπως προσεφέρατε εις Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα έτη, εμέ σφάγια και θυσίας τεσσαράκοντα έτη εν τη εφάνη εις αυτόν ἀγγελος Κυρίου εν τη ερήμω ερήμω, οίκος Ισραήλ; 43 Μάλιστα ανελάβετε του όρους Σινά εν μέσω φλοιούς καιομένης την σκηνήν του Μολόχ και το ἀστρον του Θεού βάτου. 31 Ο δε Μωϋσής ιδών εθαύμασε διά το σας Ρευμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε όραμα· και ενώ επλησίαζε διά να παρατηρήσῃ, διά να προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω ἡλθε φωνή Κυρίου προς αυτόν· 32 Εγώ είμαι σας μετοικίσει επέκεινα της Βαβυλώνος. 44 Η ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. ημών εν τη ερήμω, καθώς διέταξεν εκείνος, Ἐντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσής, δεν ετόλμα όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάσῃ να παρατηρήσῃ. 33 Και είπε προς αυτόν ο Κύριος· αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχεν ιδεί· 45 Λύσον το υπόδημα των ποδών σου· διότι ο τόπος, την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, επί του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. 34 Είδον, έφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός ἔξωσεν απ' Αιγύπτω και ήκουσα τον στεναγμόν αυτών και ἐμπροσθεν των πατέρων ημών, ἔως των ημερών

του Δαβίδ· 46 όστις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού την εκκλησίαν, εμβαίνων εις πάσαν οικίαν και ηυχήθη να εύρῃ κατοικίαν διά τον Θεόν και σύρων ἀνδρας και γυναίκας, παρέδιδεν εις του Ιακώβ. 47 Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις την φυλακήν. 4 Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες αυτόν οίκον. 48 Άλλ' ο 'Ψυχιστος δεν κατοικεί εν διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. 5 Ο δε χειροποιήτοις ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει: 49 Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον εκήρυξτεν εις αυτούς τον Χριστόν. 6 Και οι όχλοι των ποδών μου· ποίον οίκον θέλετε οικοδομήσει προσείχον ομοθυμαδόν εις τα λεγόμενα υπό του δι! εμέ, λέγει Κύριος, ή ποίος ο τόπος της Φιλίππου, ακούοντες και βλέποντες τα θαύματα, αναπαύσεώς μου; 50 Η χειρ μου δεν έκαμε ταύτα τα οποία έκαμψε. 7 Διότι εκ πολλών εχόντων πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι και απερίτιμοι την πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο αυτά φωνάζοντα καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε αντιφέρεσθε μετά μεγάλης φωνής, και πολλοί παραλυτικοί κατά του Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι και χωλοί εθεραπεύθησαν, 8 και ἐγενειν χαρά πατέρες σας, ούτω και σεις. 52 Τίνα των μεγάλη εν εκείνη τη πόλει. 9 Ἀνθρωπος δε τις προφητών δεν εδίωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα Σίμων ονομαζόμενος προϋπήρχεν εν τη πόλει, εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγγειλαν κάμινων μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της περί της ελεύσεως του δικαίου, του οποίου Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις σεις εγείνατε τώρα προδόται και φονείς· 53 10 εις τον οποίον ἐδίδον προσοχήν πάντες από οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων μικρού ἔως μεγάλου, λέγοντες· Ούτος είναι και δεν εφυλάξατε. 54 Ακούοντες δε ταύτα, η δύναμις του Θεού η μεγάλη. 11 Ἐδίδον δε κατεκόπτοντο τας καρδίας αυτών και ἐτρίζον προσοχήν εις αυτόν, διότι είχεν εκπλήξει αυτούς τους οδόντας κατ' αυτού. 55 Ο δε Στέφανος, πολύν καιρόν με τας μαγείας. 12 Ὁτε δύμως πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον επίστευσαν εις τον Φιλίππον ευαγγελιζόμενον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον τα περί της βασιλείας του Θεού και του ονόματος Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού 56 και του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο ἀνδρες τε και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανεῳγμένους γυναίκες. 13 Ο δε Σίμων και αυτός επίστευσε, και και τον Υιόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών βαπτισθείς ἐμενε πάντοτε μετά του Φιλίππου, του Θεού. 57 Τότε φωνάζαντες μετά φωνής και θεωρών σημεία και θαύματα μεγάλα μεγάλης, ἐφραζάν τα ώτα αυτών και ὡρμησαν γινόμενα εξεπλήττετο. 14 Ακούσαντες δε οι ομοθυμαδόν επ' αυτόν, 58 και εκβαλόντες απόστολοι οι εν Ιεροσολύμοις ότι η Σαμάρεια ἔξω της πόλεως ελιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες εδέχθη τον λόγον του Θεού, απέστειλαν προς απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους πόδας αυτούς τον Πέτρον και Ιωάννην· 15 Οίτινες νεανίου τινός ονομαζόμενου Σαύλου. 59 Και καταβάντες προσηκυνήθησαν περί αυτών διά ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και να λάβωσι Πνεύμα Αγιον· 16 διότι δεν είχεν λέγοντα· Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμά μου. 60 ἐτί επιπέσει επ' ουδένα εξ αυτών, αλλά μόνον Και γονατίσας εφώναζε μετά φωνής μεγάλης· ήσαν βεβαπισμένοι εις το όνομα του Κυρίου Κύριε, μη λογαριάσης εις αυτούς την αμαρτίαν Ιησού. 17 Τότε επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, ταύτην. Και τούτο ειπών εκοιμήθη.

και ελάμψαν Πνεύμα Αγιον. 18 Ιδών δε ο Σίμων ότι διά της επιθέσεως των χειρών των αποστόλων δίδεται το Πνεύμα το Αγιον, προσέφερεν εις αυτούς χρήματα, 19 λέγων· Δότε και εις εμέ την ξουσίαν ταύτην, ώστε εις όντινα επιθέσω τας χείρας να λαμβάνη Πνεύμα Αγιον. 20 Και ο Πέτρος είπε προς αυτόν το αργύριον σου ας ήναι μετά σου εις απώλειαν, διότι ενόμισας ότι η δωρεά του Θεού αποκτάται διά χρημάτων.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και ἐγείνεν εν εκείνη τη ημέρᾳ διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλην των αποστόλων. 2 Ἐφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον ἀνδρες ευλαβείς και ἐκάμψον θρήνον μέγαν επ' αυτόν. 3 Ο δε Σαύλος εκακοποίει

21 Συ δεν έχεις μερίδα ουδέ κλήρον εν τω λόγῳ Ιδού ύδωρ· τι με εμποδίζει να βαπτισθώ; 37 τούτω· διότι η καρδία σου δεν είναι ευθεία. Και ο Φίλιππος είπεν· Εάν πιστεύης εξ όλης ενώπιον του Θεού. 22 Μετανόησον λοιπόν από της καρδίας, δύνασαι. Και αποκριθείς είπε της κακίας σου ταύτης και δεήθητι του Θεού, Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του ίσως συγχωρητή εις σε η επίνοια της καρδίας Θεού. 38 Και προσέταξε να σταθή η ἀμάξα, και σου· 23 επειδή σε βλέπω ότι είσαι εις χολήν κατέβησαν αμφότεροι εις το ύδωρ, ο Φίλιππος πικρίας και δεσμόν αδικίας. 24 Αποκριθείς δε ο και ο ευνούχος, και εβάπτισεν αυτόν. 39 Ὁτε Σίμων, είπε· Δεήθητε σεις υπέρ εμού προς τον δε ανέβησαν εκ του ύδατος, Πνεύμα Κυρίου Κύριον, διά να μη ἐλθῃ επ' εμέ μηδέν εξ ὄσων ἡρπασε τον Φίλιππον, και δεν είδεν αυτόν πλέον είπετε. 25 Εκείνοι λοιπόν, αφού εμαρτύρησαν και ο ευνούχος· αλλ' επορεύετο την οδόν αυτού ελάλησαν τον λόγον του Κυρίου, υπέστρεψαν χαίρων. 40 Ο δε Φίλιππος ευρέθη εις Ἀζωτον, εις Ιερουσαλήμ, κηρύζαντες το ευαγγέλιον και και διερχόμενος εκήρυξεν εις πάσας τας πόλεις, εν πολλαίς κώμαις των Σαμαρειτών. 26 Ἀγγελος εωσού ἤλθεν εις Καισάρειαν.

δε Κυρίου ελάλησε προς τον Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι και ύπαγε προς μεσημβρίαν εις την οδόν την καταβαίνουσαν από Ιερουσαλήμ εις Γάζαν· αύτη είναι ἐρημος. 27 Και σηκωθείς υπήγε. Και ιδού, ἀνθρωπος Αιθίοψ ευνούχος, ἀρχων της Κανδάκης της βασιλίσσης των Αιθιόπων, ὃστις ήτο επί πάντων των θησαυρών αυτής, ούτος είχεν ελθεί διά να προσκυνήσῃ εις Ιερουσαλήμ, 28 και υπέστρεφε και καθήμενος επί της αμάξης αυτού, ανεγίνωσκε τον προφήτην Ησαΐαν. 29 Είπε δε το Πνεύμα προς τον Φίλιππον· Πλησίασον και προσκολλήθητι εις την ἀμάξαν ταύτην. 30 Και ο Φίλιππος ἔδραμε πλησίον και ἤκουσεν αυτόν αναγινώσκοντα τον προφήτην Ησαΐαν και είπεν· Ἄραγε γινώσκεις αναγινώσκεις; 31 Ο δε είπε· Και πως ἡθελον δυνηθή, εάν δεν με οδηγήσῃ τις; Και παρεκάλεσε τον Φίλιππον να αναβή και να καθήσῃ μετ' αυτού. 32 Το δε χωρίον της γραφής, το οποίον ανεγίνωσκεν, ήτο τούτο. Εφέρθη ως πρόβατον επί σφαγήν· και ως αρνίον ἐμπροσθεν του κείροντος αυτό ἀφωνον, ούτω δεν ανοίγει το στόμα αυτού. 33 Εν τη ταπεινώσει αυτού αφηρέθη η κρίσις αυτού· την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή; διότι σηκόνεται από της γης η ζωή αυτού. 34 Αποκριθείς δε ο ευνούχος προς τον Φίλιππον, είπε· Παρακαλώ σε, περί τίνος λέγει τούτο ο προφήτης; περί εαυτού περί ἄλλου τινός; 35 Και ανοίξας ο Φίλιππος το στόμα αυτού και αρχίσας από της γραφής ταύτης, ευηγγελίσατο εις αυτόν τον Ιησούν. 36 Και καθώς εξηκολούθουν την οδόν, ἤλθον εις το ύδωρ, και λέγει ο ευνούχος·

9 Ο δε Σαύλος, πνέων ἐτι απειλήν και φόνον κατά των μαθητῶν του Κυρίου, ἤλθε προς τον αρχιερέα 2 και εζήτησε παρ' αυτού επιστολάς εις Δαμασκόν προς τας συναγωγάς, όπως εάν εύρη τινάς εκ της οδού ταύτης, ἀνδρας τε και γυναίκας, φέρη δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ. 3 Ενώ δε πορευόμενος επλησίαζεν εις την Δαμασκόν, εξαίφνης ἡστραψε περί αυτόν φως από του ουρανού, 4 και πεσών επί την γην, ἤκουσε φωνήν λέγουσαν προς αυτόν· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; 5 Και είπε· Τις είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις· σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. 6 Ο δε τρέμων και ἐκθαμβώς γενόμενος, είπε· Κύριε, τι θέλεις να κάμω; Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκώθητι και είσελθε εις την πόλιν, και θέλεις σοι λαληθῆ τι πρέπει να κάμης. 7 Οι δε ἀνδρες οι συνοδεύοντες αυτόν ίσταντο ἀφωνοι, ακούοντες μεν την φωνήν, μηδένα ὄμως βλέποντες. 8 Εσηκώθη δε ο Σαύλος από της γης, και ἔχων ανεωγέμενους τους οφθαλμούς αυτού δεν ἐβλεπεν ουδένα· και χειραγωγούντες αυτόν εισήγαγον εις Δαμασκόν. 9 Και ήτο τρεις ημέρας χωρίς να βλέπῃ, και δεν ἐφαγεν ουδέ ἐπιεν. 10 Ἡτο δε τις μαθητῆς εν Δαμασκῷ Ανανίας ονομαζόμενος, και είπε προς αυτόν ο Κύριος δι' οράματος· Ανανία· Ο δε είπεν· Ιδού εγώ, Κύριε. 11 Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σηκωθείς ύπαγε εις την οδόν την ονομαζομένην Ευθείαν και ζήτησον εν τη οικίᾳ του Ιούδα τινά Σαύλον ονομαζόμενον Ταρσέα· διότι ιδού, προσεύχεται, 12 και είδε δι'

οράματος ἀνθρωπὸν Ανανίαν ονομαζόμενον καὶ διηγήθη πρὸς αὐτούς πῶς εἶδε τὸν Κύριον ὅτι εἰσῆλθε καὶ ἔθεσεν επ' αὐτὸν τὴν χείρα, εν τῇ οδῷ καὶ ὅτι ελάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ πῶς διά να αναβλέψῃ. 13 Απεκρίθη δε ο Ανανίας· εν Δαμασκῷ, εκήρυξε μετά παρρησίας εν τῷ Κύριε, ἡκουσα από πολλών περὶ του ανδρός ονόματι του Ἰησού. 28 Καὶ ἡτο μετ' αὐτών εν τούτου, ὃσα κακά ἐπραξεν εἰς τους αγίους Ιερουσαλήμ εισερχόμενος καὶ εξερχόμενος καὶ σου εν Ιερουσαλήμ· 14 καὶ εδώ ἔχει εξουσίαν μετά παρρησίας κηρύττων εν τῷ ονόματι του παρὰ των αρχιερέων να δέση πάντας τους Κυρίου Ιησού, 29 καὶ ελάλει καὶ εφιλονείκει επικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. 15 Εἶπε δε πρὸς μετά των Ελληνιστῶν· εκείνοι δε κατεγίνοντο αὐτὸν ο Κύριος· Ὦ παγε, διότι ούτος είναι σκεύος εἰς το να θανατώσωσιν αὐτόν. 30 Μαθόντες δε οι εκλογής εἰς εμὲ, διά να βαστάσῃ τὸ ὄνομα αδελφοί, κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ μου ενώπιον εθνών καὶ βασιλέων καὶ των εξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν. 31 Αἱ μεν λοιπόν οιών Ισραήλ· 16 επειδή εγώ θέλω δεῖξει εἰς εκκλησίαι καθ' ὅλην την Ιουδαίαν καὶ Γαλιλαίαν αὐτὸν ὃσα πρέπει να πάθῃ υπέρ του ονόματός καὶ Σαμάρειαν είχον ειρήνην, οικοδομούμεναι μου. 17 Υπήγε δε ο Ανανίας καὶ εισήλθεν εἰς καὶ περιπατούσαι εν τῷ φόβῳ του Κυρίου, την οικίαν, καὶ επιθέσας επ' αὐτὸν τας χείρας καὶ διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος εἶπε· Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, επληθύνοντο. 32 Ο δε Πέτρος, διερχόμενος ο Ιησούς ὁστὶς εφάνη εἰς σε εν τῃ οδῷ καθ' διά πάντων, κατέβη καὶ πρὸς τους αγίους ην ἥρχου, διά να αναβλέψῃς καὶ να πλησθής τους κατοικούντας την Λύδδαν. 33 Καὶ εύρεν Πνεύματος Αγίου. 18 Καὶ ευθύς ἐπέσον από ἀνθρωπὸν τινά Αινέαν τὸ ὄνομα, ὁστὶς ἡτο των οφθαλμῶν αυτού ως λέπη, καὶ ανέβλεψεν παραλυτικός, από ετῶν οκτώ κατακείμενος ευθύς, καὶ σηκωθείς εβαπτίσθη. 19 Καὶ λαβὼν επί κραββάτου. 34 Καὶ είπε πρὸς αὐτὸν ο τροφήν εδυναμώθη. Διέτριψε δε ο Σαύλος Πέτρος· Αινέα, σε ιατρεύει Ιησούς ο Χριστός· ημέρας τινάς μετά των εν Δαμασκῷ μαθητών, σηκώθητι καὶ στρώσον την κλίνην σου. Καὶ 20 καὶ ευθύς εκήρυξεν εν ταῖς συναγωγαῖς ευθύς εσηκώθη. 35 Καὶ είδον αὐτὸν πάντες τον Χριστόν ὅτι ούτος είναι ο Υἱός του Θεού. οι κατοικούντες την Λύδδαν καὶ τον Σάρωνα, 21 Εξεπλήττοντο δε πάντες οι ακούοντες καὶ οίτινες επέστρεψαν εἰς τον Κύριον. 36 Καὶ ἐλέγον· Δεν είναι ούτος, ὁστὶς εξωλόθρευσεν εν Ιόππῃ ἡτο τις μαθήτρια ονόματι Ταβιθά, εν Ιερουσαλήμ τους επικαλουμένους τὸ ὄνομα ητο διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αύτη ἡτο τούτο καὶ εδώ διά τούτο είχεν ελθεί διά να πληρης αγαθών ἐργῶν καὶ ελεημοσυνῶν, τας φέρη αυτούς δεδεμένους πρὸς τους αρχιερεῖς; οποίας ἐκαμνε· 37 κατ' εκείνας δε τας ημέρας 22 Ο δε Σαύλος μάλλον ενεδυναμούτο καὶ συνέβη ασθενήσασα να αποθάνῃ· καὶ λοισαντες συνέχει τους Ιουδαίους τους κατοικούντας αὐτήν θέθεσαν εἰς ανώγεον. 38 Καὶ επειδή η εν Δαμασκῷ, αποδεικνύων ὅτι ούτος είναι ο Λύδδα ἡτο πλησίον της Ιόππης, ακούσαντες οι Χριστός. 23 Καὶ αφού παρήλθον ημέραι ικαναί, μαθηταί ὅτι ο Πέτρος είναι εν αυτῇ, απέστειλαν συνερθουλεύθησαν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν πρὸς αὐτὸν δύο ἀνδρας, παρακαλούντες να αὐτὸν· 24 εγνωστοποιήθη δε εἰς τον Σαύλον η μη βραδύνη να περάσῃ ἐώς εἰς αυτούς. 39 επιβουλή αυτών. Καὶ παρεφύλαττον τας πύλας Καὶ σηκωθείς ο Πέτρος, υπήγε μετ' αὐτών· τον ημέραν καὶ νύκτα, διά να θανατώσωσιν αὐτόν· οποίον ελθόντα ανεβίβασαν εἰς το ανώγεον, 25 λαβόντες δε αὐτόν οι μαθηταί, διά νυκτός καὶ παρεστάθησαν ενώπιον αὐτού πάσαι αι κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες χήραι, κλαίονται καὶ δεικνύουσαι χιτώνας καὶ εντός σπυρίδος. 26 Καὶ ελθών ο Σαύλος εἰς ιμάτια, ὃσα η Δορκάς ειργάζετο ὅτε ἡτο μετ' Ιερουσαλήμ επροσπάθει να προσκολληθή εἰς αὐτών. 40 Ο δε Πέτρος, εκβαλών ἔξω πάντας, τους μαθητάς· πλην πάντες εφοβούντο αὐτόν, μη εγονάτισε καὶ προσηγήθη καὶ στραφείς πρὸς πιστεύοντες ὅτι είναι μαθητής. 27 Ο Βαρνάβας δε το σώμα, είπε· Ταβιθά, ανάστηθι. Η δε ήνοιξε παραλαβών αὐτόν ἐφερε πρὸς τους αποστόλους, τους οφθαλμούς αὐτής καὶ ιδούσα τον Πέτρον

ανεκάθησεν. 41 Ο δε ἔδωκε χείρα εις αυτήν και Μη γένοιτο, Κύριε· διότι ουδέποτε ἐφαγον εσήκωσεν αυτήν, και φωνάξας τους αγίους και ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. 15 Και πάλιν εκ τας χήρας παρέστησεν αυτήν ζώσαν. 42 Ἐγεινε δευτέρου ἐγίνε φωνή προς αυτόν· Όσα ο Θεός δε τούτο γνωστόν καθ' ὅλην την Ιόππην, και εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. 16 Ἐγεινε δε πολλοὶ επίστευσαν εις τὸν Κύριον. 43 Και ο τούτῳ τρίς, και πάλιν ανελήφθη τὸ σκεύος εις Πέτρος ἐμεινεν ικανάς ημέρας εν Ιόππῃ παρὰ τινί Σίμωνι βυρσοδέψη.

10 Ἡτο δε τις ἀνθρωπος εν Καισαρείᾳ ονόματι Κορνήλιος, εκατόνταρχος εκ του τάγματος του λεγομένου Ιταλικού, 2 ευσεβής και φιοβούμενος τὸν Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, ὅστις και ἔκαμνεν ελεημοσύνας εις τὸν λαόν πολλάς και εδέετο του Θεού διαπαντός· 3 ούτος είδε φανερά δι' οράματος περὶ τὴν εννάτην ὡραν τῆς ημέρας ἄγγελον του Θεού, ὃτι εισήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν· Κορνήλιε. 4 Ο δε ατενίσας εις αυτόν και ἔμφρος γενόμενος, είπε· Τι είναι, Κύριε; Και είπε προς αυτόν· Αἱ προσευχαὶ σου και αἱ ελεημοσύναι σου ανέβησαν εἰς μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. 5 Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους και προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὅστις επονομάζεται Πέτρος· 6 ούτος ξενίζεται παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη, ἔχοντι οικίαν πλησίον τῆς θαλάσσης. Ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης. 7 Καθώς δε ανεχώρησεν ο ἄγγελος ο λαλών προς τὸν Κορνήλιον, εφώναξε δύο εκ τῶν υπηρετῶν αυτού και ἔνα στρατιώτην ευσεβή εκ τῶν διαμενόντων πάντοτε πλησίον αυτού, 8 και διηγηθείς προς αυτούς τα πάντα, απέστειλεν αυτούς εις τὴν Ιόππην. 9 Τῇ δε επαύριον, ενώ εκείνοι ὥδοιπόρουν και επλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ανέβη ο Πέτρος εἰς τὸ δώμα διά να προσευχηθή περὶ τὴν ἔκτην ὡραν. 10 Και πεινάσας ἥθελε να φάγῃ· ενώ δε ητοίμαζον, επήλθεν επ' αυτόν ἐκστασις, 11 και θεωρεῖ τὸν ουρανόν ανεωγμένον και καταβαίνον επ' αυτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ἦτο δεδεμένον από τῶν τεσσάρων ἀκρων και κατεβιβάζετο επὶ τὴν γην, 12 εντός του οποίου υπῆρχον πάντα τα τετράποδα τῆς γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. 13 Και ἐγεινε φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε· 14 Ο δε Πέτρος είπε-

καθ' εαυτόν τι εσήμαινε τὸ ὄραμα, το οποίον είδεν, ιδού, οι ἀνθρωποι οι απεσταλμένοι παρὰ τὸν Κορνηλίου ερωτήσαντες και μαθόντες τὴν οικίαν του Σίμωνος ἐφθασαν εἰς τὴν πύλην, 18 και φωνάξαντες ηρώτων αν ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. 19 Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περὶ του οράματος, είπε προς αυτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις ἀνθρωποι σε ζητούν· 20 σηκωθείς λοιπόν κατάβηθι και ὑπαγε μετ' αυτών, μηδόλως διστάζων, διότι εγώ απέστειλα αυτούς. 21 Καταβάς δε ο Πέτρος προς τους ανθρώπους τους απεσταλμένους προς αυτόν από τὸν Κορνηλίου, είπεν· Ιδού, εγώ είμαι εκείνος τον οποίον ζητείτε· τις η αιτία διά την οποίαν ἥλθετε; 22 Οι δε είπον· Κορνήλιος ο εκατόνταρχος, ανήρ δίκαιος και φιοβούμενος τὸν Θεόν και μαρτυρούμενος υπό ὅλου του έθνους των Ιουδαίων, διετάχθη θεόθεν υπό αγίου αγγέλου να σε προσκαλέσῃ εἰς τὸν οίκον αυτού και να ακούσῃ λόγους παρά σου. 23 Προσκαλέσας λοιπόν αυτούς ἐσω, εφιλοξένησε. Τῇ δε επαύριον εξήλθεν ο Πέτρος μετ' αυτών, και τινές τῶν αδελφῶν τῶν από τὴν Ιόππην υπῆργον μετ' αυτόν, 24 και τη επαύριον εισήλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ο δε Κορνήλιος περιέμενεν αυτούς, συγκαλέσας τους συγγενείς αυτού και τους οικείους φίλους. 25 Ως δε εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εἰς συνάντησιν αυτού, ἐπεσεν εἰς τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν. 26 Άλλ' ο Πέτρος εσήκωσεν αυτόν, λέγων· Σηκωθητι· και εγώ αυτός ἀνθρωπος είμαι. 27 Και συνομιλών μετ' αυτού εισήλθε και ευρίσκει συνηγμένους πολλούς, 28 και είπε προς αυτούς· Σεις εξεύρετε ὅτι είναι ασυγχώρητον εἰς ἀνθρωπὸν Ιουδαίον να συναναστρέψηται ἡ να πλησιάζῃ εἰς αλλόφυλον· ο Θεός ὅμως ἐδείξεν εἰς εμέ να μη λέγω μηδένα ἀνθρωπὸν βέβηλον ἡ ακάθαρτον· 29 θέθεν και προσκληθείς ἥλθον χωρίς αντιλογίας. Ερωτώ λοιπόν διά τίνα

λόγον με προσεκαλέσατε; 30 Και ο Κορνήλιος αυτόν. 44 Ενώ έτι ελάλει ο Πέτρος τους λόγους είπε· Από τεσσάρων ημερών ήμην νηστεύων τούτους, επήλθε το Πνεύμα το Ἅγιον επί πάντας μέχρι της ώρας ταύτης, και την εννάτην ώραν τους ακούντας τον λόγον. 45 Και εξεπλάγησαν προσηυχόμην εν τω οίκω μου και ιδού, εστάθη οι εκ περιτομής πιστοί, όσοι ήλθον μετά του ενώπιον μου ανήρ με ενδύματα λαμπρά, 31 και Πέτρου, ότι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος λέγει Κορνήλιε, εισηκούσθη η προσευχή σου και εξεχύθη και επί τα έθνη· 46 διότι ήκουν αι ελεημοσύναι σου εμνημονεύθησαν ενώπιον αυτούς λαλούντας γλώσσας και μεγαλύνοντας του Θεού. 32 Πέμψον λοιπόν εις Ιόππην και τον Θεόν. Τότε απεκρίθη ο Πέτρος· 47 Μήπως προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται δύναται τις να εμποδίσῃ το ύδωρ, ώστε να μη Πέτρος ούτος ξενίζεται εν τη οικία Σίμωνος του βαπτισθώσιν ούτοι, οίτινες έλαβον το Πνεύμα βυρσοδέψου πλησίον της θαλάσσης όστις ελθών το Ἅγιον καθώς και ημείς; 48 Και προσέταξεν θέλει σοι λαλήσει. 33 Ευθύς λοιπόν ἐπέμψα προς αυτούς να βαπτισθώσιν εις το όνομα του Κυρίου. σε, και συ έκαμες καλά ότι ήλθες. Τώρα λοιπόν Τότε παρεκάλεσαν αυτόν να διαμείνη ημέρας ημείς πάντες παριστάμεθα ενώπιον του Θεού, τινάς.

διά να ακούσωμεν πάντα όσα προσετάχθησαν εις σε υπό του Θεού. 34 Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός, 35 αλλ' εν παντί έθνει, όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοισύνην, είναι δεκτός εις αυτόν. 36 Τον λόγον, τον οποίον απέστειλε προς τους υιούς Ισραήλ ευαγγελιζόμενος ειρήνην διά Ιησού Χριστού· ούτος είναι ο Κύριος πάντων· 37 τον λόγον τούτον σεις εξεύρετε, όστις εκηρύχθη καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας, μετά το βάπτισμα, το οποίον εκήρυξεν ο Ιωάννης, 38 πως ο Θεός έχρισε τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα Ἅγιον και με δύναμιν, όστις διήλθεν ευεργετών και θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού· 39 και ημείς είμεθα μάρτυρες πάντων όσα έκαμε και εν τη γη των Ιουδαίων και εν Ιερουσαλήμ· τον οποίον εφόνευσαν κρεμάσαντες επί ξύλου. 40 Τούτον ο Θεός ανέστησε την τρίτην ημέραν και έκαμεν αυτόν να εμφανισθή· 41 ουχί εις πάντα τον λαόν, αλλ' εις μάρτυρας τους προδιωρισμένους υπό του Θεού, εις ημάς, οίτινες συνεφάγομεν και συνεπίομεν μετ' αυτού, αφού ανέστη εκ νεκρών· 42 και παρήγγειλεν εις ημάς να κηρύξωμεν προς τον λαόν και να μαρτυρήσωμεν ότι αυτός είναι ο ωρισμένος υπό του Θεού κριτής ζώντων και νεκρών. 43 Εις τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, ότι διά του ονόματος αυτού θέλει λάβει ἀφεσιν αμαρτιών πας ο πιστεύων εις

11 Ἦκουσαν δε οι απόστολοι και οι αδελφοί οι όντες εν τη Ιουδαίᾳ ότι και τα έθνη εδέχθησαν τον λόγον του Θεού. 2 Και ότε ανέβη ο Πέτρος εις Ιεροσόλυμα, εφιλονείκουν μετ' αυτού οι εκ περιτομής, 3 λέγοντες ότι Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες μετ' αυτών. 4 Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε προς αυτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· 5 Εγώ ήμην προσευχόμενος εν τη πόλει Ιόππη, και είδον δόραμα εν εκστάσει, σκεύος τι καταβαίνον ως σινδόνα μεγάλην, ήτις δεδεμένη από των τεσσάρων ἄκρων κατεβιβάζετο εκ του ουρανού και ήλθε μέχρις εμού· 6 εις την οποίαν οτενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. 7 Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε. 8 Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου. 9 Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. 10 Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεσύρθησαν ἀπαντα εις τον ουρανόν. 11 Και ίδού, τη αυτή ώρα τρεις ἀνθρώποι ἐφθασαν εις την οικίαν, εν ή ήμην, απεσταλμένοι προς εμέ από Καισαρείας. 12 Είπε δε προς εμέ το Πνεύμα να υπάγω μετ' αυτών, μηδόλως διστάζων. Ήλθον δε μετ' εμού και οι εξ ούτοι αδελφοί, και εισήλθομεν εις τον οίκον του ανθρώπου, 13 και απήγγειλε προς ημάς πως είδε τον ἄγγελον εν τω οίκω αυτού,

ότι εστάθη και είπε προς αυτόν· Απόστειλον ότι έμελλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ' όλην ανθρώπους εις Ιόππην και προσκάλεσον τον την οικουμένην ἡτις και ἔγεινεν επί Κλαυδίου Σίμωνα τον επονομαζόμενον Πέτρον, **14** ὅστις Καίσαρος. **29** Όθεν οι μαθηταί απεφάσισαν, θέλει λαλήσει προς σε λόγους, δι' αων θέλεις ἐκαστος αυτών κατά την εαυτού κατάστασιν, σωθή συ και πας ο οίκος σου. **15** Και ενώ ήρχισα να πέμψωσι βοήθειαν προς τους αδελφούς να λαλώ, το Πνεύμα το Ἀγιον επίλθεν επ' τους κατοικούντας εν τη Ιουδαίᾳ· **30** το οποίον αυτούς καθώς και εφ' ημάς κατ' αρχάς. **16** και ἔκαμον αποστείλαντες αυτήν προς τους Τότε ενεθυμήθην τον λόγον του Κυρίου, ότι πρεσβυτέρους διά χειρός Βαρνάβα και Σαύλου. έλεγεν· Ιωάννης μεν εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω. **17** Εάν λοιπόν ο Θεός ἐδώκεν εις αυτούς την ίσην δωρεάν ως και εις ημάς, διότι επίστευσαν εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, εγώ τις ήμην ώστε να δυνηθώ να εμποδίσω τον Θεόν; **18** Ακούσαντες δε ταύτα ήσυχασαν και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες· Και εις τα έθνη λοιπόν ἐδώκεν ο Θεός την μετάνοιαν εις ζωήν. **19** Οι μεν λοιπόν διασκορπισθέντες εκ του διωγμού του γενομένου διά τον Στέφανον, επέρασαν ἔως Φοινίκης και Κύπρου και Αντιοχείας, εις μηδένα κηρύττοντες τον λόγον, ειμή μόνον εις Ιουδαίους. **20** Ήσαν δε τινές εξ αυτών ἀνδρες Κύπριοι και Κυρηναίοι, οίτινες εισελθόντες εις Αντιόχειαν, ελάλουν προς τους Ελληνιστάς, ευαγγελιζόμενοι τον Κύριον Ιησούν. **21** Και ἡτο χειρ Κυρίου μετ' αυτών, και πολύ πλήθος πιστεύσαντες επέστρεψαν εις τον Κύριον. **22** Ηκούσθη δε ο λόγος περί αυτών εις τα ώτα της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις, και εξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διά να περάσῃ ἔως Αντιοχείας· **23** ὅστις ελθών και ιδών την χάριν του Θεού, εχάρη και παρεκίνει πάντας να εμμένωσιν εν σταθερότητι καρδίας εις τον Κύριον, **24** επειδή ἡτο ανήρ αγαθός και πλήρης Πνεύματος Αγίου και πίστεως· και προσετέθη εις τον Κύριον πλήθος ικανόν. **25** Τότε εξήλθεν εις Ταρσόν ο Βαρνάβας, διά να αναζητήσῃ τον Σαύλον, **26** και ευρών αυτόν, ἔφερεν αυτόν εις Αντιόχειαν. Και συνελθόντες εις την εκκλησίαν εν ολόκληρον ἔτος εδίδαξαν πλήθος ικανόν, και πρώτον εν Αντιοχεία ανομάσθησαν οι μαθηταί Χριστιανοί. **27** Εν εκείναις δε ταις ημέραις κατέβησαν από Ιεροσολύμων προφήται εις Αντιόχειαν· **28** σηκωθείς δε εις εξ αυτών ονόματι Ἀγαθος, εφανέρωσε διά του Πνεύματος

12 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν επεχείρησεν Ηρώδης ο βασιλεύς να κακοποιήσῃ τινάς από της εκκλησίας. **2** Εφόνευσε δε διά μαχαίρας Ιάκωβον τον αδελφόν του Ιωάννου. **3** Και ιδών ότι ἡτο αρεστόν εις τους Ιουδαίους, προσέθεσε να συλλάβῃ και τον Πέτρον· ήσαν δε αι ημέραι των αζύμων· **4** τον οποίον και πιάσας ἔβαλεν εις φυλακήν, παραδόσας αυτόν εις τέσσαρας τετράδας στρατιωτών διά να φυλάττωσιν αυτόν, θέλων μετά το πάσχα να παραστήσῃ αυτόν εις τον λαόν. **5** Οι λοιπόν Πέτρος εφυλάττετο εν τη φυλακῇ εγίνετο δε υπό της εκκλησίας ακατάπαυστος προσευχή προς τον Θεόν υπέρ αυτού. **6** Ότε δε ἔμελλεν ο Ηρώδης να παραστήσῃ αυτόν, την νύκτα εκείνην ο Πέτρος εκοιμάτο μεταξύ δύο στρατιωτών δεδεμένος με δύο αλύσεις, και φύλακες ἐμπροσθεν της θύρας εφύλαττον το δεσμωτήριον. **7** Και ιδού, ἄγγελος Κυρίου ἤλθεν εξαίφνης και φως ἐλαμψεν εν τω οικήματι κτυπήσας δε την πλευράν του Πέτρου εξύπνησεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχέως. Και ἐπεσον αι αλύσεις αυτού εκ των χειρών. **8** Και είπεν ο ἄγγελος προς αυτόν· Περιζώσθητι και υπόδησον τα σανδάλια σου. Και ἔκαμεν ούτω. Και λέγει προς αυτόν· Φόρεσον το ιμάτιόν σου και ακολούθει μοι. **9** Και εξελθών ηκολούθει αυτόν, και δεν ήξευρεν ότι το γινόμενον διά του αγγέλου ἡτο αληθινόν, αλλ' ενόμιζεν ότι βλέπει ὄραμα. **10** Αφού δε επέρασαν πρώτην και δευτέραν φρουράν, ἤλθον εις την πύλην την σιδηράν την φέρουσαν εις την πόλιν, ἡτις αφ' εαυτῆς ηνοίχθη εις αυτούς, και εξελθόντες διεπέρασαν οδόν μίαν, και ευθύς ο ἄγγελος ανεχώρησεν απ' αυτού. **11** Και ο Πέτρος συνελθών εις εαυτόν, είπε· Τώρα γνωρίζω αληθώς ότι Κύριος εξαπέστειλε τον ἄγγελον αυτού και με ηλευθέρωσεν εκ της χειρός του

Ηρώδου και óλης της ελπίδος του λαού των ο Βαρνάβας και Συμεών ο καλούμενος Νίγερ, Ιουδαίων. 12 Και αφού εσκέφθη, ἤλθεν εις την και Λούκιος ο Κυρηναίος, και Μαναήν ο οικίαν Μαρίας της μητρός του Ιωάννου του συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετράρχου, επονομαζομένου Μάρκου, όπου ήσαν ικανοί και ο Σαύλος. 2 Και ενώ υπηρέτουν εις τον συνηθροισμένοι και προσευχόμενοι. 13 Ὁτε δε Κύριον και ενήστευν, είπε το Πνεύμα το Αγιον ο Πέτρος ἔκρουσε την θύραν του προαυλίου, Χωρίσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον προσήλθε θεράπαινα ονομαζομένη Ρόδη, διά διά το έργον, εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς, να ακούσῃ, 14 και γνωρίσασα την φωνήν του 3 Τότε αφού ενήστευσαν και προσευχήθησαν Πέτρου από της χαράς δεν ἤνοιξε την πύλην, και επέθεσαν τας χείρας επ' αυτούς, απέστειλαν. αλλ' ἐτρέξε και απήγγειλεν ότι ο Πέτρος ίσταται 4 Ούτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό του Πνεύματος ἐμπροσθεν της πύλης. 15 Οι δε είπον προς τον Αγίον, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν και αυτήν Παραφρονείς. Εκείνη ὄμως διῆσχυρίζετο εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, 5 και ότε ότι ούτως ἔχει. Οι δε ἐλεγον· Ο ἀγγελος αυτού ἤλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον είναι. 16 Ο δε Πέτρος επέμενε κρούων. Και του Θεού εν ταῖς συναγωγαῖς των Ιουδαίων· ανοίξαντες είδον αυτόν και εξεπλάγησαν. είχον δε και τον Ιωάννην υπηρέτην. 6 Και 17 Και σείσας εις αυτούς την χείρα διά να αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, σιωπήσωσι, διηγήθη προς αυτούς πως ο Κύριος εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίον εξήγαγεν αυτόν εκ της φυλακής, και είπεν· ονομαζόμενον Βαριησούν, 7 όστις ήτο μετά του Απαγγείλατε ταύτα προς τον Ιάκωβον και ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. τους αδελφούς. Και εξελθών υπήγειν εις ἄλλον Ούτος προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σαύλον, τόπον. 18 Αφού δε εξημέρωσεν, ἥτο ταραχή ουκ εζήτησε να ακούσῃ τον λόγον του Θεού· 8 ολίγη μεταξύ των στρατιωτών τι ἄρα ἔγεινεν ανθίστατο δε εις αυτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ο Πέτρος. 19 Ο δε Ηρώδης, αφού εζήτησεν ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα αυτού, ζητών αυτόν και δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας να αποτρέψῃ τον ανθύπατον από της πίστεως. προσέταξε να θανατωθώσι, και καταβάς από 9 Πλην ο Σαύλος, ο και Παύλος, πλησθείς της Ιουδαίας εις την Καισάρειαν, διέτριβεν Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτόν, 10 εκεί. 20 Ἡτο δε ο Ηρώδης σφόδρα ωργισμένος είπεν· Ω πλήρης παντός δόλου και πάσης κατά των Τυρίων και Σιδωνίων· ἤλθον δε προς ραδιουργίας, νιέ του διαβόλου, εχθρέ πάσης αυτόν ομοθυμαδόν, και πείσαντες τον Βλάστον δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει διαστρέφων τον επί του κοιτώνος του βασιλέως, εζήτουν τας ευθείας οδούς του Κυρίου; 11 Και τώρα ειρήνην, διότι ο τόπος αυτών ετρέφετο από του ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και βασιλικού. 21 Και εν ημέρᾳ ωρισμένη ενδυθείς ο θέλεις είσθαι τυφλός, μη βλέπων τον ἥλιον Ηρώδης βασιλικήν στολήν και καθήσας επί του μέχρι καιρού. Και παρευθύς επέπεσεν επ' αυτόν θρόνου, εδημηγόρει προς αυτούς. 22 Ο δε λαός αμαύρωσις και σκότος, και περιστρεφόμενος επεφώνει· Θεού φωνή και ουχί ανθρώπου. 23 εζήτει χειραγωγούς. 12 Τότε ιδών ο ανθύπατος Και παρευθύς επάταξεν αυτόν ἀγγελος Κυρίου, το γεγονός επίστευσεν, εκπληττόμενος εις την διότι δεν ἔδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και διδαχήν του Κυρίου. 13 Αποπλεύσαντες δε γενόμενος σκωληκόβρωτος εξεψυχήσεν. 24 Ο από της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν δε λόγος του Θεού ήξανε και επληθύνετο. 25 ἤλθον εις την Πέργην της Παμφυλίας· ο δε Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος υπέστρεψαν εξ Ιωάννης, χωρισθείς απ' αυτών, υπέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν την διακονίαν τα Ιεροσόλυμα. 14 Αυτοί δε περάσαντες από της αυτών, παραλαβόντες μεθ' εαυτών και τον Πέργης, έφθασαν εις Αντιόχειαν της Πισιδίας, Ιωάννην τον επονομασθέντα Μάρκον.

και εισελθόντες εις την συναγωγήν τη ημέρα του σαββάτου εκάθησαν. 15 Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου και των προφητών απέστειλαν εις

13 Ἡσαν δε εν Αντιοχείᾳ εν τη υπαρχούσῃ εκκλησία προφήται τινές και διδάσκαλοι,

αυτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντες: Ἀνδρες πολλάς ημέρας εις τους μετ' αυτού αναβάντας αδελφοί, εάν έχητε λόγον τινά προτροπής εις από της Γαλιλαίας εις Ιερουσαλήμ, οίτινες είναι τον λαόν, λέγετε. 16 Σηκωθείς δε ο Παύλος και μάρτυρες αυτού προς τον λαόν. 32 Και ημείς σείσας την χείρα, είπεν: Ἀνδρες Ισραηλίται και ευαγγελιζόμεθα προς εσάς την γενομένην εις οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. 17 Ο Θεός τους πατέρας επαγγελίαν, 33 ότι ταύτην ο του λαού τούτου Ισραήλ εξέλεξε τους πατέρας Θεός εξεπλήρωσεν εις ημάς τα τέκνα αυτών, ημών και ύψωσε τον λαόν παροικούντα εν γη αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον Αιγύπτου, και μετά βραχίονος υψηλού εξήγαγεν και εν τω ψαλμῷ τω δευτέρῳ Υἱός μου είσαι συ, αυτούς εξ αυτής, 18 και έως τεσσαράκοντα ἐτη εγώ σήμερον σε εγέννησα. 34 Ότι δε ανέστησεν υπέφερε τους τρόπους αυτών εν τη ερήμω, 19 αυτόν εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να και αφού κατέστρεψεν επτά ἔθνη εν γη Χαναάν, υποστρέψῃ εις την διαφθοράν, λέγει ούτως, ότι διεμέρισεν εις αυτούς κατά κλήρον την γην θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά. 35 αυτών. 20 Και μετά ταύτα ως τετρακόσια και Διά τούτο και εν άλλω ψαλμῷ λέγει: Δεν θέλεις πεντήκοντα περίπου ἐτη ἔδωκεν εις αυτούς αφήσει τον ὄσιον σου να ίδη διαφθοράν. 36 κριτάς ἔως Σαμουήλ του προφήτου. 21 Και Διότι ο μεν Δαβίδ, αφού υπηρέτησε την βουλήν ἐπειτα εζήτησαν βασιλέα, και ἔδωκεν εις αυτούς του Θεού εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη και ο Θεός τον Σαούλ, υιόν του Κις, ἀνδρα εκ προσετέθη εις τους πατέρας αυτού και είδε της φυλής Βενιαμίν, τεσσαράκοντα ἐτη· 22 διαφθοράν· 37 εκείνος όμως, τον οποίον ο Θεός και μεταστήσας αυτόν, ανέστησεν εις αυτούς ανέστησε, δεν είδε διαφθοράν. 38 Ἐστω λοιπόν βασιλέα τον Δαβίδ, περί του οποίου και είπε γνωστόν εις εσάς, ἀνδρες αδελφοί, ότι διά μαρτυρήσας· Εύρον Δαβίδ τον Ιεσσαί, ἀνδρα τούτου κηρύττεται προς εσάς ἀφεσις αμαρτιών. κατά την καρδίαν μου, ὅστις θέλει κάμει πάντα· 39 Και από πάντων, αφ' ὅσων δεν ήδυνήθητε διά τα θελήματά μου. 23 Από του σπέρματος τούτου του νόμου του Μωϋσέως να δικαιωθήτε, διά ο Θεός κατά την επαγγελίαν αυτού ανέστησεν τούτου πας ο πιστεύων δικαιούται. 40 Βλέπετε εις τον Ισραήλ σωτήρα τον Ιησούν, 24 αφού ο λοιπόν μη επέλθῃ εφ' υμάς το λαληθέν υπό Ιωάννης προ της ελεύσεως αυτού προεκήρυξε των προφητών· 41 Ίδετε, οι καταφρονηταί, βάπτισμα μετανοίας εις πάντα τον λαόν του και θαυμάσατε και αφανίσθητε, διότι ἔργον Ισραήλ. 25 Και ενώ ο Ιωάννης ετελείονε τον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις υμών, ἔργον, δρόμον αυτού, ἔλεγε: Τίνα με στοχάζεσθε ότι εις το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις είμαι; δεν είμαι εγώ, αλλ' ιδού, ἔρχεται μετ' εμέ διηγηθή εις εσάς. 42 Ενώ δε εξήρχοντο εκ της εκείνος, του οποίου δεν είμαι ἀξιος να λύσω συναγωγής των Ιουδαίων, παρεκάλουν τα ἔθνη το υπόδημα των ποδών. 26 Ἀνδρες αδελφοί, να κηρυχθώσιν εις αυτούς οι λόγοι ούτοι το υιοί του γένους του Αβραάμ και οι εν υμίν ακόλουθον σάββατον. 43 Και αφού ελύθη η φοβούμενοι τον Θεόν, προς εσάς απεστάλη συναγωγή, πολλοί εκ των Ιουδαίων και των ο λόγος της σωτηρίας ταύτης. 27 Διότι οι ευσεβών προσηλύτων ηκολούθησαν τον Παύλον κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και οι ἀρχοντες και τον Βαρνάβαν, οίτινες λαλούντες προς αυτών, μη γνωρίσαντες τούτον μηδέ τας ρήσεις αυτούς, ἐπειθόν αυτούς να εμμένωσιν εις την των προφητών, τας αναγινωσκομένας κατά παν χάριν του Θεού. 44 το δε ερχόμενον σάββατον σάββατον, επλήρωσαν αυτάς κρίναντες τούτον, σχεδόν όλη η πόλις συνήχθη διά να αικούσωσι 28 και μη ευρόντες μηδεμίαν αιτίαν θανάτου, τον λόγον του Θεού. 45 Ιδόντες δε οι Ιουδαίοι τα εζήτησαν παρά τον Πιλάτου να θανατωθή. πλήθη, επλήσθησαν φθόνου και ηναντιούντο 29 Αφού δε ετελείωσαν πάντα τα περί αυτού εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα, αντιλέγοντες γεγραμμένα, καταβιβάσαντες αυτόν από του και βλασφημούντες. 46 Ο Παύλος δε και ο ξύλου έθεσαν εις μνημείον. 30 Ο Θεός όμως Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρρησίας, είπον· ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών· 31 όστις εφάνη επί Εἰς εσάς πρώτον ήτο αναγκαίον να λαληθή ο

λόγος του Θεού· αλλ' επειδή απορρίπτετε αυτόν και δεν κρίνετε εαυτούς αξίους της αιωνίου ζωής, ιδού, στρεφόμεθα εις τα έθνη· (αισηνος g166) 47 διότι ούτω προσέταξεν ημάς ο Κύριος, λέγων Σε έθεσα φως των εθνών, διά να ήσαι προς σωτηρίαν έως εσχάτου της γης. 48 Και οι εθνικοί ακούσαντες ἔχαιρον και εδόξαζον τον λόγον του Κυρίου, και επίστευσαν όσοι ήσαν ωρισμένοι διά την αιώνιον ζωήν· (αισηνος g166) 49 και ο και Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών και λόγος του Κυρίου διεδίδετο δι! όλου του τόπου. επήδησαν εις το μέσον του όχλου, κράζοντες 50 Οι δε Ιουδαίοι παρεκίνησαν τας ευλαβείς 15 και λέγοντες Ἀνδρες, τι κάμνετε ταύτα; και και επισήμους γυναικάς και τους πρώτους της ημείς είμεθα ἀνθρωποι ομοιοπαθείς με σας, πόλεως και διήγειραν διωγμόν κατά του Παύλου κηρύττοντες προς εσάς να επιστρέψητε από και του Βαρνάβα, και εξέβαλον αυτούς από των τούτων των ματαίων προς τον Θεόν τον ζώντα, ορίων αυτών. 51 Εκείνοι δε εκτινάξαντες τον όστις ἔκαμε τον ουρανόν και την γην και την κονιορτόν των ποδών αυτών επ' αυτούς, ἥλθον θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς 16 όστις εις το Ικόνιον. 52 Και οι μαθηταί επληρούντο εν ταις παρελθούσαις γενεαίς αφήκε πάντα χαράς και Πνεύματος Αγίου.

14 Εν δε τω Ικονίῳ εισελθόντες ομού εις την συναγωγήν των Ιουδαίων, ελάλησαν ούτως ώστε επίστευσε πολύ πλήθος Ιουδαίων τε και Ελλήνων. 2 Όσοι δε Ιουδαίοι δεν επείθοντο παρώξυναν και διέστρεψαν τας ψυχάς των εθνικών κατά των αδελφών. 3 Ικανόν λοιπόν καιρόν διέτριψαν λαλούντες μετά παρρησίας περί του Κυρίου, όστις εμαρτύρει εις τον λόγον της χάριτος αυτού, και ἔδιδε να γίνωνται σημεία καὶ τέρατα διά των χειρών αυτών. 4 Εσχίσθη δε το πλήθος της πόλεως, και οι μεν ήσαν μετά των Ιουδαίων, οι δε μετά των αποστόλων. 5 Και ότε ὡρμησαν οι εθνικοί και οι Ιουδαίοι μετά των αρχόντων αυτών εις το να υβρίσωσι και να λιθοβολήσωσιν αυτούς, 6 εννοήσαντες κατέφυγον εις τας πόλεις της Λυκαονίας Λύστραν και Δέρβην και τα περίχωρα, 7 και εκεί εκήρυττον το ευαγγέλιον. 8 Εν δε τοις Λύστροις εκάθητο ανήρ τις αδύνατος τους πόδας, χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μητρός αυτού, όστις ποτέ δεν είχε περιπατήσει. 9 Ούτος ήκουε τον Παύλον λαλούντα· όστις ατενίσας εις αυτόν και ιδών ότι ἔχει πίστιν διά να σωθή, 10 εἶπε μετά μεγάλης φωνῆς· Σηκώθητι επί τους πόδας σου ορθός. Και επήδα και περιεπάτει. 11 Οι δε όχλοι, ιδόντες τούτο το οποίον ἔκαμεν ο Παύλος, ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες

Λυκαονιστί· Οι θεοί ομοιωθέντες με ανθρώπους κατέβησαν προς ημάς. 12 Και ωνόμαζον τον μεν Βαρνάβαν Δία, τον δε Παύλον Ερμήν, επειδή αυτός ήτο ο αρχηγός του λόγου. 13 Και ο ιερεύς του Διός, του ὄντος ἐμπροσθεν της πόλεως αυτών, ἔφερε ταύρους και στέμματα εις τας πύλας μετά του όχλου και ήθελε να προσφέρῃ θυσίαν. 14 Ακούσαντες δε οι απόστολοι Βαρνάβας διά την αιώνιον ζωήν· (αισηνος g166) 49 και ο και Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών και λόγος του Κυρίου διεδίδετο δι! όλου του τόπου. επήδησαν εις το μέσον του όχλου, κράζοντες 50 Οι δε Ιουδαίοι παρεκίνησαν τας ευλαβείς 15 και λέγοντες Ἀνδρες, τι κάμνετε ταύτα; και και επισήμους γυναικάς και τους πρώτους της ημείς είμεθα ἀνθρωποι ομοιοπαθείς με σας, πόλεως και διήγειραν διωγμόν κατά του Παύλου κηρύττοντες προς εσάς να επιστρέψητε από και του Βαρνάβα, και εξέβαλον αυτούς από των τούτων των ματαίων προς τον Θεόν τον ζώντα, ορίων αυτών. 51 Εκείνοι δε εκτινάξαντες τον όστις ἔκαμε τον ουρανόν και την γην και την κονιορτόν των ποδών επ' αυτούς, ἥλθον θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς 16 όστις εις το Ικόνιον. 52 Και οι μαθηταί επληρούντο εν ταις παρελθούσαις γενεαίς αφήκε πάντα χαράς και Πνεύματος Αγίου.

17 καίτοι δεν αφήκεν αμαρτύρητον εαυτόν αγαθαποιών, δίδων εις ημάς ουρανόθεν βροχάς και καιρούς καρποφόρους, γεμίζων τροφής και ευφροσύνης τας καρδίας ημών. 18 Και ταύτα λέγοντες μόλις εμπόδισαν τους όχλους, ώστε να μη προσφέρωσι θυσίαν εις αυτούς. 19 Εν τούτω δε ἥλθον Ιουδαίοι εξ Αντιοχείας και Ικονίου, και πείσαντες τους όχλους και λιθοβολίσαντες τον Παύλον, ἔσυραν ἔξω της πόλεως, νομίσαντες ότι απέθανεν. 20 Ότε δε περιεκύλωσαν αυτόν οι μαθηταί, σηκωθείς εισήλθεν εις την πόλιν και τη επαύριον εξήλθε μετά του Βαρνάβα εις Δέρβην. 21 Και αφού εκήρυξαν το ευαγγέλιον εν τη πόλει εκείνη και εμαθήτευσαν ικανούς, υπέστρεψαν εις την Λύστραν και Ικόνιον και Αντιοχειαν, 22 επιστηρίζοντες τας ψυχάς των μαθητών, προτρέποντες να εμμένωσιν εις την πίστιν, και διδάσκοντες ότι διά πολλών θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού. 23 Και αφού εχειροτόνησαν εις αυτούς πρεσβυτέρους κατά πάσαν εκκλησίαν, προσευχηθέντες με νηστείας, αφιέρωσαν αυτούς εις τον Κύριον, εις τον οποίον είχον πιστεύσει. 24 Και διελθόντες την Πισιδίαν ἥλθον εις Παμφυλίαν, 25 και κηρύξαντες τον λόγον εν Πέργη, κατέβησαν εις Αττάλειαν, 26 και εκείθεν απέπλευσαν εις Αντιοχειαν, θέν ήσαν παραδεδομένοι εις

την χάριν του Θεού διά το έργον, το οποίον πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον εξετέλεσαν. 27 Ελθόντες δε και συνάξαντες και εκείνοι. 12 Εσιώπησε δε παν το πλήθος την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα ἔκαμεν ο Θεός και ἤκουον τον Βαρνάβαν και τον Παύλον δι' αυτών, και ότι ἤνοιξεν εις τα ἔθνη θύραν εξιστορούντας όσα σημεία και τέρατα ἔκαμεν πίστεως. 28 Και διέτριβον εκεί ουκ ολίγον καιρόν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. 13 Και μετά των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το ἔθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. 2 Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. 3 Εκείνοι λοιπόν προπεμφέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην και Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνών, και επροξένουν χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. 4 Ὁτε δε ἡλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός ἔκαμε δι' αυτών. 5 Εσηκώθησαν δε τινές των από της αιρέσεως των Φαρισαίων, οίτινες είχον πιστεύσει, και ἐλέγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως. 6 Και συνήχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. 7 Μετά δε πολλήν συζήτησην σηκωθείς ο Πέτρος, εἶπε προς αυτούς· Ἀνδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ότι απ' αρχής ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσι τα ἔθνη τον λόγον του ευαγγελίου και να πιστεύσωσι. 8 Και ο καρδιογνώστης Θεός ἔδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Ἅγιον καθώς και εις ημάς, 9 και δεν ἔκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας καρδίας αυτών διά της πίστεως. 10 Τώρα λοιπόν διά τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες ημών ούτε ημείς δεν ηδυνήθημεν να βαστάσωμεν; 11 Άλλα διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού

λέγων· Ἄνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. 14 Ο Συμεών εφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέφθη τα ἔθνη ώστε να λάβῃ εξ αυτών λαόν διά το ὄνομα αυτού. 15 Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· 16 Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκύιαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, 17 διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα ἔθνη, επί τα οποία καλείται το ὄνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιῶν ταύτα πάντα. 18 Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα ἔργα αυτού. (αἰσθ g165) 19 Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, 20 αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των μιασμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αίματος. 21 Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας ἔχει εν πάσῃ πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγαγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον. 22 Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβυτέρους μεθ' ὅλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτών ἀνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά του Παύλου και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, ἀνδρας προεστώτας μεταξύ των αδελφών, 23 και ἔγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα· Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χαίρειν. 24 Επειδή κούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετέραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγγείλαμεν τούτο, 25 εφάνη εύλογον εις ημάς, συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν

άνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των Τιμόθεος, υιός γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, **26** πατρός δε Ἐλληνος, **2** όστις είχε καλήν ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις και Ικονίω υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού αδελφών. **3** Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να Χριστού. **27** Απεστείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν εξέλθη μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περιέτεμε και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και διά τους Ιουδαίους τους όντας εν τοις τόποις αυτοί διά στόματος τα αυτά. **28** Διότι εφάνη εκείνοις επειδή εγνώριζον πάντες τον πατέρα εύλογον εις το Ἅγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη αυτού ότι ἡτο Ἐλλην. **4** Ως δε διήρχοντο επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν πλειότερον βάρος τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς να εκτός των αναγκαίων τούτων, **29** να απέχητε φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων των πορνείας: από των οπίων φυλάττοντες εαυτούς εν Ιερουσαλήμ. **5** Αι μεν λοιπόν εικλησίαι θέλετε πράξει καλώς. Ἐρρωσθε. **30** Ούτοι μεν εστερεούντο εις την πίστιν και ηυξάνοντο τον λοιπόν απολυθέντες ἥλθον εις Αντιόχειαν, αριθμόν καθ' ημέραν. **6** Διελθόντες δε την και συνάξαντες το πλήθος ενεχείρησαν την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή επιστολήν. **31** Αναγνώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να διά την γενομένην παρηγορίαν. **32** Ο Ιούδας κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασίᾳ, **7** ἥλθον κατά δε και ο Σίλας, όντες και αυτοί προφήται, την Μυσίαν και εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών Βιθυνίαν· πλην δεν αφήκεν αυτούς το Πνεύμα, και επεστήριξαν αυτούς. **33** Και αφού διέτριψαν **8** Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις εκεί καιρόν τινά, απεστάλησαν εν ειρήνη από Τρωάδα. **9** Και όραμα εφάνη διά νυκτός εις τον των αδελφών προς τους αποστόλους. **34** Εις Παύλον. Ανήρ τις Μακεδώνας ίστατο, παρακαλών τον Σίλαν όμως εφάνη εύλογον να μείνη ἔτι αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και αυτού. **35** Ο δε Παύλος και Βαρνάβας διέτριψαν βοήθησον ημάς. **10** Και ως είδε το όραμα, ευθύς εν Αντιοχείᾳ, διδάσκοντες και κηρύττοντες μετά εζητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, και ἄλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. **36** συμπεραίνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς, Μετά δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς διά να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον προς αυτούς, τον Βαρνάβαν· Ας επιστρέψωμεν τώρα και **11** Αποπλεύσαντες λοιπόν από της Τρωάδος, ας επισκεφθώμεν τους αδελφούς ημών κατά επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην πάσαν πόλιν, εν αις εκηρύξαμεν τον λόγον του και την ακόλουθον ημέραν εις Νεάπολιν **12** Κυρίου, πως ἔχουσι. **37** Και ο μεν Βαρνάβας και εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη εστοχάσθη να συμπαραλάβῃ τον Ιωάννην τον πόλις του μέρους εκείνου της Μακεδονίας, λεγόμενον Μάρκον· **38** ο Παύλος όμως ἔκρινεν αποικία Ρωμαϊκή. Και διετρίβομεν εν τη πόλει ἄξιον, τον αποχωρισθέντα από αυτών από της ταύτη ημέρας τινάς· **13** και τη ημέρα του Παμφυλίας και μη συνακολουθήσαντα αυτούς σαββάτου εξήλθομεν ἔξω της πόλεως πλησίον εις το ἔργον, τούτον να μη συμπαραλάβωσι. **39** του ποταμού, όπου εσυνειθίζετο να γίνηται Συνέβη λοιπόν ερεθισμός, ώστε απεχωρίσθησαν προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας απ' ἄλληλων, και ο μεν Βαρνάβας, παραλαβών εκεί συνελθούσας γυναίκας. **14** Και γυνή τις τον Μάρκον, εξέπλευσεν εις Κύπρον. **40** Ο δε Λυδία το όνομα, πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθείς Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ἡκουε, της υπό των αδελφών εις την χάριν του Θεού. **41** Και οποίας ο Κύριος διήνοιξε την καρδίαν διά να διήρχετο την Συρίαν και Κιλικίαν, επιστηρίζων προσέχη εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. τας εικλησίας.

15 Αφού δε εβαπτίσθη αυτή και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν.

Και ιδού, ἥτο εκεί μαθητής τις ονόματι

μου και μείνατε· και μας εβίασεν. **16** Ενώ δε να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον επορευόμεθα εις την προσευχήν, απήντησεν εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα πύθωνος, ήτις συ και ο οίκος σου. **32** Και ελάλησαν προς ἔδιδε πολύ κέρδος εις τους κυρίους αυτής αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας μαντευομένην. **17** Αύτη ακολούθησασα τον τους εν τη οικίᾳ αυτού. **33** Και παραλαβών Παύλον και ημάς ἐκραζε, λέγοντα· Ούτοι οι αυτούς εν εκείνῃ τη ώρᾳ της νυκτός, ἔλουσε ἀνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του Υψίστου, τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός οίτινες κηρύττοντο προς ημάς οδόν σωτηρίας. **18** και πάντες οι αυτού, **34** και αναβιβάσας αυτούς Τούτο δε ἔκαμνεν επί πολλάς ημέρας. Βαρυνθείς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Προστάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού Αφού δε ἔγεινεν ημέρα, ἔστειλαν οι στρατηγοί να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυτον τους ώραν. **19** Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ εξήλθεν η ελπίς του κέρδους αυτών, πιάσαντες απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον τον Παύλον και τον Σίλαν, ἔσυραν εις την Παύλον, λέγων ότι οι στρατηγοί ἔστειλαν αγοράν προς τους ἄρχοντας, **20** και φέροντες διά να απολυθήτε· τώρα λοιπόν εξέλθετε και αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι υπάγετε εν ειρήνῃ. **37** Άλλ' ο Παύλος είπε προς οι ανθρώποι εκταράττουσι την πόλιν ημών, αυτούς· Αφού ἔδειραν ημάς δημοσία χωρίς να Ιουδαίοι όντες, **21** και διδάσκουσιν ἔθιμα, τα καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους όντας, οποία δεν είναι εις ημάς συγκεχωρημένον να ἔβαλον εις φυλακήν· και τώρα μας εκβάλλουσι παραδεχώμεθα μηδέ να πράττωμεν, Ρωμαίοι κρυψίως; ουχί βεβαίως, αλλ' αυτοί ας ἔλθωσι και όντες. **22** Και συνεφώρημησεν ο ὄχλος κατ' αυτών. ας μας εκβάλωσιν. **38** Ανίγγειλαν δε προς τους Και οι στρατηγοί διασχίσαντες αυτών τα ιμάτια, στρατηγούς οι ραβδούχοι τους λόγους τούτους προσέταττον να ραβδίζωσιν αυτούς, **23** και αφού και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, ἔδωκαν εις αυτούς πολλούς ραβδισμούς, ἔβαλον **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού εις φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν να φυλάττη αυτούς ασφαλώς· **24** δόστι λαβών εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες εκ της τοιαύτην παραγγελίαν, ἔβαλεν αυτούς εις την φυλακής, υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και εσωτέραν φυλακήν και συνέκλεισε τους πόδας ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς αυτών εις το ξύλον. **25** Κατά δε το μεσονύκτιον και ανεχώρησαν.

ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ύμνουν τον Θεόν· και ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμιοι. **26** Και εξαίφνης ἔγεινε σεισμός μέγας, ώστε εσαλεύθησαν τα θεμέλια του δεσμωτηρίου, και παρευθύς ηνοίχθησαν πάσαι αι θύραι και ελύθησαν πάντων τα δεσμά. **27** Εξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ιδών ανεωγμένας τας θύρας της φυλακής, ἔσυρε μάχαιραν και ἔμελλε να θανατώσῃ εαυτόν, νομίζων ότι ἔφυγον οι δέσμιοι. **28** Πλην ο Παύλος ἐκραζε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μη πράξης μηδέν κακόν εις σεαυτόν διότι πάντες είμεθα εδώ. **29** Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, και ἔντρομος γενόμενος ἐπεσεν ἐμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα, **30** και εκβαλών αυτούς ἔξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει **17** Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ἤλθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ήτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνήθειάν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύων ότι ἔπρεπε να πάθῃ ο Χριστός και να αναστηθῇ εκ νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω. **4** Και τινές εξ αυτών επείσθησαν και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγαι. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και

οχλαγωγήσαντες, εθορύβουν την πόλιν και πιάσαντες αυτόν ἐφεραν εἰς τὸν Ἀρείον Πάγον, εφορμήσαντες εἰς τὴν οικίαν του Ιάσονος, λέγοντες Δυνάμεθα να μάθωμεν τις αὐτή η νέα εζήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εἰς τὸν δῆμον διδαχή, ἡτις κηρύττεται υπό σου; 20 διότι φέρεις 6 μη ευρόντες δε αυτούς, ἔσυραν τὸν Ιάσονα και εἰς τὰς ακοάς ημών παράδοξά τινα· θέλομεν τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βοώντες λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουσι ταύτα. 21 ὅτι οι αναστατώσαντες τὴν οικουμένην, οὗτοι Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ἥλθον και εδώ, 7 τους οποίους υπεδέχθη ο ζένοι εἰς ουδέν ἄλλο ηνκαίρουν παρά εἰς τὸ Ιάσων· και πάντες ούτοι πράττουσιν εναντίον να λέγωσι και να ακούωσι τι νεώτερον. 22 των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ὅτι Σταθείς δε ο Παύλος εν μέσῳ του Αρείου Πάγου, είναι βασιλεύς ἄλλος, ο Ιησούς. 8 Ετάραξαν είπεν· Ἄνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα σας βλέπω δε τὸν ὄχλον και τους πολιτάρχας ακούοντας εἰς ἀκρον θεολάτρας. 23 Διότι ενώ διηρχόμην ταύτα, 9 και λαβόντες εγγύησιν πάρα του και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και Ιάσονος και των λοιπών, απέλυνσαν αυτούς. 10 βωμόν, εἰς τὸν οποίον είναι επιγεγραμμένον, Οι δε αδελφοί ευθύς διά της νυκτός εξέπεμψαν Αγνώστω Θεώ. Εκείνον λοιπόν, τὸν οποίον τὸν τε Παύλον και τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν, αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύττω οίτινες ελθόντες υπίγον εἰς τὴν συναγωγήν προς εσάς. 24 Ο Θεός, ὅστις ἔκαμε τὸν κόσμον και τῶν Ιουδαίων. 11 Ούτοι δε ἡσαν ευγενέστεροι πάντα τα εν αυτῷ, ούτος Κύριος ων του ουρανού παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν και της γης, δὲν κατοικεῖ εν χειροποιήτοις ναοῖς, τὸν λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες 25 ουδέ λατρεύεται υπό χειρῶν ανθρώπων ως καθ' ημέραν τας γραφάς αν ούτως ἔχωσι ταύτα. ἔχων χρείαν τινός, επειδή αυτός δίδει εἰς πάντας 12 Πολλοί μεν λοιπόν εξ αυτῶν επίστευσαν, ζωήν και πνοήν και τα πάντα· 26 και ἔκαμεν και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικῶν και εξ ενός αἵματος παν θένος ανθρώπων, διά να εκ των ανδρῶν οὐκ ολίγοι. 13 Ως δε ἔμαθον κατοικώσιν εφ' ὅλου του προσώπου της γης, και οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ὅτι και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα εν τῇ Βεροίᾳ εκηρύχθη υπό του Παύλου ο οροθέσια τῆς κατοικίας αυτῶν, 27 διά να ζητώσι λόγος του Θεού, ἥλθον και εκεί και ετάραπτον τὸν Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν τους ὄχλους. 14 Και ευθύς τότε οι αδελφοί αυτόν και να εύρωσιν, αν και δὲν είναι μακράν εξαπέστειλαν τὸν Παύλον να υπάγῃ ἔως εἰς από ενός εκάστου ημών. 28 Διότι εν αυτῷ ζώμεν την θάλασσαν· ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές ἔμειναν εκεί. 15 Οι δε συνοδεύοντες τὸν Παύλον τῶν ποιητῶν σας είπον· Διότι και γένος είμεθα ἐφεραν αυτόν ἔως Αθηνῶν, και αφού ἐλαβον τούτου. 29 Γένος λοιπόν ὄντες τοῦ Θεού, δὲν παραγγελίαν προς τὸν Σίλαν και ο Τιμόθεον να πρέπει να νομίζωμεν τὸν Θεόν ὅτι είναι ὁμοίος ἐλθωσι προς αυτόν ὅσον τάχιστα, ανεχώρησαν. με χρυσὸν ἡ ἀργυρὸν ἡ λίθον, κεχαραγμένα 16 Ενώ δε περιέμενεν αυτούς ο Παύλος εν διά τέχνης και επινοίας ανθρώπου. 30 Τους ταὶς Αθηναῖς, τὸ πνεύμα αυτού παρωξύνετο καιρούς λοιπὸν τῆς αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, εν αυτῷ, επειδή ἐβλεπε τὴν πόλιν γέμουσαν τώρα παραγγέλλει εἰς πάντας τους ανθρώπους ειδώλων. 17 Διελέγετο λοιπόν εν τῇ συναγωγῇ πανταχού να μετανοώσι, 31 διότι προσδιώρισεν μετά τῶν Ιουδαίων και μετά τῶν θεοσεβῶν και ημέραν εν ἡ μέλλει να κρίνῃ τὴν οικουμένην εν τῇ αγορᾷ καθ' εκάστην ημέραν μετά τῶν εν δικαιοσύνῃ, διά ανδρός τὸν οποίον διώρισε, τυχόντων. 18 Τινές δε τῶν Επικουρίων και τῶν και ἐδώκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν περὶ τούτου, Στωϊκῶν φιλοσόφων συνήρχοντο εἰς λόγους αναστήσας αυτόν εκ νεκρῶν. 32 Ακούσαντες μετ' αυτού, και οι μεν ἐλεγον· Τι θέλει τάχα ο δε ανάστασιν νεκρών, οι μεν εχλεύαζον, οι δε σπερμολόγος ούτος να είπῃ; οι δέ Ξένων θεών είπον· Περὶ τούτου θέλομεν σε ακούσει πάλιν. κήρυξ φαίνεται ὅτι είναι· διότι εκήρυττε προς 33 Και ούτως ο Παύλος εξήλθεν εκ μέσου αυτῶν αυτούς τὸν Ιησούν και τὴν ανάστασιν. 19 Και 34 Τινές δε ἀνδρες προσεκολλήθησαν εἰς αυτόν

και επίστευσαν, μεταξύ των οποίων ήτο και εάν δε ήναι ζήτημα περί λέξεων και ονομάτων Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή τις ονόματι και του νόμου υμών, θεωρήσατε σείς: διότι Δάμαρις και άλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παύλος

εκ των Αθηνών, ήλθεν εις Κόρινθον: 2 και ευρών τινά Ιουδαίον ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντω, νεωστί ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος είχε διατάξει να αναχωρήσωσι πάντες οι Ιουδαίοι εκ της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, 3 και επειδή ήτο ομότεχνος, έμενε παρ' αυτούς και ειργάζετο διότι ήσαν σκηνοποιοί την τέχνην. 4 Διελέγετο δε εν τη συναγωγή κατά παν σάββατον και ἐπειθεν Ιουδαίους και Ἐλληνας. 5 Ὄτε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεσφίγγετο κατά το πνεύμα διαμαρτυρόμενος προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. 6 Και επειδή αυτοί ήναντιούντο και εβλασφήμουν, εκτινάξας τα ιμάτια αυτού είπε προς αυτούς: το αἷμα σας επί την κεφαλήν σας: εγώ είμαι καθαρός από του νυν θέλω υπάγει εις τα ἔθνη. 7 Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την οικίαν τινός ονομαζομένου Ιουστού, ὅστις εσέβετο τον Θεόν, του οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγήν. 8 Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούοντες επίστευον και εβαπτίζοντο. 9 Και ο Κύριος είπεν εν νυκτί προς τον Παύλον δι' οράματος: Μή φοβού, αλλά ομίλει και μη σιωπήστις, 10 διότι εγώ είμαι μετά σου, και ουδείς θέλει επιβάλει χείρα επί σε διά να σε κακοποιήσῃ, διότι έχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταύτη. 11 Και εκάθησεν εκεί εν έτος και μήνας εξ, διδάσκων μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεού. 12 Ὄτε δε ο Γαλλίων ήτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εσηκώθησαν ομοθυμαδόν κατά του Παύλου και ἐφεραν αυτόν εις το δικαστήριον, 13 λέγοντες ότι ούτος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύωσι τον Θεόν παρά τον νόμον. 14 Και ότε ἐμελλεν ο Παύλος να ανοίξῃ το στόμα, είπεν ο Γαλλίων προς τους Ιουδαίους: Εάν μεν ήτο τι αδίκημα ή ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ήθελον σας υποφέρει! 15

εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γείνω. 16 Και απεδίωξεν αυτούς από τον δικαστηρίου. 17 Πιάσαντες δε πάντες οι Ἐλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, ἐτυπτον ἐμπροσθεν του δικαστηρίου και παντελώς δεν ἐμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. 18 Ο δε Παύλος, αφού προσέμεινεν ἐτίη ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν εν Κεγχρεαίς διότι είχεν ευχήν. 19 Και κατήντησεν εις Ἐφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτού, αυτός δε εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετά των Ιουδαίων. 20 Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνη πλειότερον καιρόν παρ' αυτούς, δεν συγκατένευσεν, 21 αλλά απεχαιρέτησεν αυτούς ειπών: Πρέπει εξάπαντος να κάμω την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλυμα, θέλω δε επιστρέψει πάλιν προς εօάς, του Θεού θέλοντος. Και απέπλευσεν από της Εφέσου, 22 και αποβάς εις Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, 23 και διατρίψας καιρόν τινά, εξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τους μαθητάς. 24 Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς, Αλεξανδρεύς το γένος, ανήρ λόγιος, κατήντησεν εις Ἐφεσον, ὅστις ήτο δυνατός εν ταις γραφαίς. 25 Ούτος ήτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων κατά το πνεύμα, ελάλει και εδίδασκεν ακριβώς τα περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του Ιωάννου. 26 Και ούτος ήρχισε να λαλή μετά παρηρησίας εν τη συναγωγή. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και εξέθεσαν εις αυτόν ακριβέστερα την οδόν του Θεού. 27 Επειδή δε ήθελε να περάση εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί ἐγραψαν προς τους μαθητάς, προτρέποντες να δεχθώσιν αυτόν ὅστις ελθών, ωφέλησε πολύ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος: 28 διότι εντόνως εξήλεγχε τους Ιουδαίους, δημοσία αποδεικνύων διά των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

19 Ενώ δε ο Απολλώς ήτο εν Κορίνθω, ο νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ' αυτών, ώστε γυμνοί

Παύλος αφού επέρασε τα ανωτερικά μέρη και τετραυματισμένοι ἔφυγον εκ του οίκου ήλθεν εις Εφεσον· καὶ ευρών τινάς μαθητάς, **2** εκείνου. **17** Καὶ τούτο ἐγεινε γνωστόν εἰς πάντας, εἴπε πρὸς αυτούς· Ἐλάβετε Πνεύμα Ἅγιον αφού Ιουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, τους κατοικούντας επιστεύσατε; οἱ δε εἶπον πρὸς αυτόν· Άλλ' ουδέ την Ἐφεσον, καὶ επέπεσε φόβος επὶ πάντας αν υπάρχῃ Πνεύμα Ἅγιον ικούσαμεν. **3** Καὶ αυτούς, καὶ εμεγαλύνετο τὸ ὄνομα του Κυρίου εἴπε πρὸς αυτούς· Εἰς τι λοιπόν εβαπτίσθητε; Ιησού· **18** καὶ πολλοί των πιστευσάντων ἤρχοντο Οἱ δε εἶπον· Εἰς το βάπτισμα του Ιωάννου. **4** εξομολογούμενοι καὶ φανερόνοντες τας πράξεις Καὶ είπεν ο Παύλος· Ο Ιωάννης μεν εβάπτισε αυτών. **19** Πολλοί δε καὶ εξ εκείνων, οίτινες βάπτισμα μετανοίας, λέγων πρὸς τον λαόν να ἔκαμνον τας μαγείας, φέροντες τα βιβλία αυτών πιστεύσωσιν εἰς τον ερχόμενον μετ' αυτόν, κατέκαιον ενώπιον πάντων· καὶ αριθμήσαντες τουτέστιν εἰς τον Χριστόν Ιησούν. **5** Ακούσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πεντήκοντα χιλιάδας δε εβαπτίσθησαν εἰς το ὄνομα του Κυρίου Ιησού. αργυρίου. **20** Ούτω κραταιώς ηύξανε καὶ ίσχυεν **6** Καὶ αφού ο Παύλος επέθηκεν επ' αυτών τας ο λόγος του Κυρίου. **21** Ως δε ετελέσθησαν ταύτα, χείρας, ήλθε το Πνεύμα το Ἅγιον επ' αυτούς, ο Παύλος απεφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέλθη καὶ ελάλουν γλώσσας καὶ προεφήτευον. **7** την Μακεδονίαν καὶ Αχαΐαν, να υπάγη εἰς την Ἰησαν δε πάντες ούτοι άνδρες ἔως δώδεκα. Ιερουσαλήμ, ειπών οτι αφού υπάγω εκεί, πρέπει **8** Καὶ εισελθών εἰς την συναγωγήν ελάλει να ἴδω καὶ την Ρώμην. **22** Καὶ αποστείλας εἰς μετά παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας καὶ την Μακεδονίαν δύο των υπηρετούντων αυτόν, πείθων εἰς τα περί της βασιλείας του Θεού. Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αυτός ἐμεινε καιρόν **9** Επειδή ὅμως τινές εσκληρύνοντο καὶ δεν τινά εν τη Ασίᾳ. **23** Ἐγεινε δε κατ' εκείνον επειθόντο, κακολογούντες την οδόν του Κυρίου τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περί ταύτης ενώπιον του πλήθους, απομακρυνθείς απ' της οδού. **24** Διότι αργυροκόπος τις ονόματι αυτών, απεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της καθ' ημέραν εν τω σχολείω τινός, ὅστις ελέγετο Αρτέμιδος, επροξένει εἰς τους τεχνίτας ουκ Τύραννος. **10** Ἐγεινε δε τούτο επί δύο ἔτη, ώστε ολίγον κέρδος· **25** τους οποίους συναθροίσας καὶ πάντες οι κατοικούντες την Ασίαν ήκουσαν τους εργαζομένους τα τοιαύτα, είπεν· Ἄνδρες, τον λόγον του Κυρίου Ιησού, Ιουδαίοι τε καὶ εξεύρετε οτι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται Ἐλληνες. **11** Καὶ ο Θεός ἔκαμνε διά των χειρών η ευπορία ημών, **26** καὶ θεωρείτε καὶ ακούετε οτι του Παύλου θαύματα μεγάλα, **12** ώστε καὶ πολύν λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν επί τους ασθενείς εφέροντο από του σώματος πάσης της Ασίας ο Παύλος ούτος ἐπεισε καὶ αυτού μανδήλια ή περιζώματα καὶ ἔφευγον μετέβαλε, λέγων οτι δεν είναι θεοί οι διά χειρών απ' αυτών αι ασθένειαι, καὶ τα πνεύματα τα κατασκευαζόμενοι. **27** Καὶ ου μόνον η τέχνη πονηρά εξήρχοντο απ' αυτών. **13** Καὶ τινές ημών αύτη κινδυνεύει να εξουδενωθή, αλλά καὶ από των περιερχομένων εξορκιστών Ιουδαίων το ιερόν της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος να λογισθή επεχείρησαν να προφέρωσιν επί τους ἔχοντας εἰς ουδέν, καὶ μέλλει μάλιστα να καταστραφή τα πνεύματα τα πονηρά το ὄνομα του Κυρίου η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν όλη η Ασία Ιησού, λέγοντες· Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, καὶ η οικουμένη σέβεται. **28** Ακούσαντες δε τον οποίον ο Παύλος κηρύττει. **14** Καὶ οι καὶ εμπλησθέντες θυμού, ἔκραζον λέγοντες πράττοντες τούτο ήσαν επτά τινές νιοί Ιουδαίου Μεγάλη η Ἀρτέμις των Εφεσίων. **29** Καὶ η αρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. **15** Αποκριθέν πόλις όλη επλήσθη ταραχής, καὶ ώρμησαν δε το πνεύμα το πονηρόν, είπε· Τον Ιησούν ομοθυμαδόν εις το θέατρον, αφού συνήρπασαν γνωρίζω και τον Παύλον εξένρω· σεις δε τίνες τον Γάϊον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας, είσθε; **16** Καὶ πηδήσας επ' αυτούς ο ἀνθρωπος, συνοδοιπόρους του Παύλου. **30** Ενώ δε ο Παύλος εις τον οποίον ήτο το πνεύμα το πονηρόν, και ήθελε να εισέλθη εις το δήμον, οι μαθηταί δεν

άφινον αυτόν, **31** τινές δε και εκ των Ασιαρχών, Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε όντες φίλοι αυτού, ἔστειλαν προς αυτόν και ο Τυχικός και ο Τρόφιμος. **5** Ούτοι ελθόντες παρεκάλουν να μη εκτεθή εις το θέατρον. **32** πρότεροι περιέμενον ημάς εις την Τρωάδα: **6** Ἐλλοι μεν λοιπόν ἐκραζον ἀλλο τι και ἀλλοι ημείς δε εξεπλεύσαμεν από Φιλίππων μετά ἀλλο διότι η σύναξις ἡτο συγκεχυμένη, και οι τας ημέρας των αζύμων και εις πέντε ημέρας πλειότεροι δεν ἡξευρον διά τι είχον συναχθή. ἥλθομεν προς αυτούς εις την Τρωάδα, όπου **33** Εκ δε του όχλου προήγαγον τον Αλέξανδρον, διετρίψαμεν ημέρας επτά. **7** Και τη πρώτη διά να λαλήσῃ, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν αυτόν και ο Αλέξανδρος σείσας την χείρα συνηγμένοι διά την κλάσιν του ἄρτου, ο Παύλος ήθελε να απολογηθή προς τον δήμον. **34** Αφού διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήσῃ δε εγνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος, ἔγεινε μία τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι φωνή εκ πάντων των κραζόντων, ἔως δύο μεσονυκτίου. **8** Ήσαν δε λαμπάδες ικανά εις ώρας: Μεγάλη η Ἀρτεμις των Εφεσίων. **35** το ανώγεον, όπου ήσαν συνηγμένοι. **9** Και Καθησυχάσας δε ο γραμματεύς τον όχλον, λέγει: νεανίας τις ονόματι Εύτυχος, καθήμενος επί του Ἀνδρες Εφέσιοι, και τις ἀνθρωπος είναι όστις παραθύρου, κατεφέρετο εις ύπνον βαθύν, ενώ ο δεν εξεύρει ότι η πόλις των Εφεσίων είναι Παύλος διελέγετο εκτεταμένως, και κυριευθείς λάτρις της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και του υπό του ύπνου ἐπεσε κάτω από τον τρίτου Διοπετούς αγάλματος; **36** Επειδή λοιπόν ταύτα πατώματος και εσήκωσαν αυτόν νεκρόν. **10** είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζῃς και Καταβάς δε ο Παύλος, ἐπεσεν επ' αυτόν και να μη πράττητε μηδέν προπετές. **37** Διότι εφέρετε εναγκαλισθείς είπε: Μη θορυβείσθε: διότι η τους ἀνδρας τούτους, οίτινες ούτε ιερόσυλοι ψυχή αυτού είναι εν αυτώ. **11** Αφού δε ανέβη και είναι ούτε την θεάν σας βλασφημούσιν. **38** Εάν έκοψεν ἄρτον και εγεύθη και ώμιλησεν ικανώς μεν λοιπόν ο Δημήτριος και οι συντεχνίται μέχρι της αυγής μετά ταύτα ανεχώρησε. **12** Τον αυτού ἔχωσι διαφοράν μετά τινός, υπάρχουσι δε νέον ἐφεραν ζώντα και παρηγορήθησαν καθ' δικάσιμοι ημέραι και υπάρχουσιν ανθύπατοι, υπερβολήν. **13** Ημείς δε καταβάντες πρότεροι ας εγκαλέσωσιν αλλήλους. **39** Εάν δε ζητήτε εις το πλοίον, απεπλεύσαμεν εις την Ἀσσον, τι περί ἀλλων πραγμάτων, εν τη νομίμω μέλλοντες να αναλάβωμεν εκείθεν τον Παύλον συνελεύσει θέλει διαλυθή. **40** Διότι κινδυνεύομεν επειδή ούτως είχε διατάξει, μέλλων αυτός να να κατηγορηθώμεν ως στασιαστάι διά την υπάγη πεζός. **14** Και καθώς συνίντησεν ημάς σημερινήν ταραχήν, χωρίς να υπάρχη μηδεμία εις την Ἀσσον, αναλαβόντες αυτόν ἥλθομεν αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθή να εις Μιτυλήνην: **15** και εκείθεν αποπλεύσαντες δικαιοιογήσωμεν τον θόρυβον τούτον. **41** Και κατηγήσαμεν την επιούσαν αντικρύ Χίου την ειπών ταύτα, απέλυσε την συνέλευσιν.

20 Αφού δε ἐπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο Παύλος τους μαθητάς και ασπασθείς, εξήλθε διά να υπάγη εις την Μακεδονίαν. **2** Και διαπεράσας τα μέρη εκείνα και προτρέψας αυτούς διά λόγων πολλών, ἥλθεν εις την Ελλάδα: **3** και αφού διέτριψε τρεις μήνας, επειδή ἔγεινε κατ' αυτού επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ενώ ἐμελλε να αποπλεύσῃ εις την Συρίαν, ενεκρίθη να επιστρέψῃ διά της Μακεδονίας. **4** Συνηκολούθει δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και εκ των Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και

δε ἀλλην εφθάσαμεν εις Σάμον, και μείναντες εν τω Τρωγυλλίω την ακόλουθον ημέραν ἥλθομεν εις Μίλητον. **16** Διότι ο Παύλος ἐκρινε να παραπλεύση την Ἐφεσον, διά να μη συμβή εις αυτόν να χρονοτριβήσῃ εν τη Ασίᾳ διότι ἐσπευδεν, αν ήτο δυνατόν εις αυτόν, να ευρεθή την ημέραν της Πεντηκοστῆς εις Ιεροσόλυμα. **17** Πέμψας δε από της Μιλήτου εις Ἐφεσον, προσεκάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. **18** Και ότε ἥλθον προς αυτόν, είπε προς αυτούς: Σεις εξεύρετε, από της πρώτης ημέρας αφ' ης επάτησα εις την Ασίαν, πως επέρασα μεθ' υμών όλον τον χρόνον, **19** δουλεύων τον Κύριον

μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και μετά πολλών όντας μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. δακρύων και πειρασμών, οίτινες μοι συνέβησαν 35 Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτω εν ταῖς επιβουλαίς των Ιουδαίων, 20 ότι δεν κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς υπέκρυψα ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη και να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου αναγγείλω αυτό προς εσάς και να σας διδάξω Ιησού, ότι αυτός είπε· Μακάριον είναι να δίδη δημοσία και κατ' οίκους, 21 διαμαρτυρόμενος τις μάλλον παρά να λαμβάνη. 36 Και αφού είπε προς Ιουδαίους τε και Ἐλληνας την εις τον Θεόν ταύτα, γονατίσας προσηκήθη μετά πάντων μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον αυτών. 37 Ἐγεινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, ημών Ιησούν Χριστόν. 22 Και τώρα ιδού, εγώ και πεσόντες επί τον τράχηλον του Παύλου δεδεμένος τω πνεύματι υπάγω εις Ιερουσαλήμ, κατεφίλουν αυτόν, 38 υπερλυπούμενοι μάλιστα μη γνωρίζων τα μέλλοντα να συμβώσιν εις διά τον λόγον τον οποίον είπεν, ότι δεν θέλουσιν εμέ εν αυτή, 23 πλην ότι το Πνεύμα το Ἅγιον ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού. Και προέπεμπον μαρτυρεί εν πάσῃ πόλει λέγον, ότι δεσμά και αυτόν εις το πλοίον.

Θλίψεις με περιμένουσι. 24 Δεν φροντίζω όμως περί ουδενός τούτων ουδέ έχω πολύτιμον την ζωήν μου, ως το να τελεώσω τον δρόμον μου μετά χαράς και την διακονίαν, την οποίαν ἔλαβον παρά του Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος του Θεού. 25 Και τώρα ιδού, εγώ εξεύρω ότι πλέον δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των οποίων διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. 26 Όθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρα, ότι εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων· 27 διότι δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εσάς πάσαν την βουλήν του Θεού. 28 Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποιμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Ἅγιον σας ἔθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αυτού αίματος. 29 Διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχώρησιν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου· 30 και εξ υμών αυτών θέλουσι σηκωθή ἀνθρώποι λαλούντες διεστραμμένα, διά να αποσπώσι τους μαθητάς οπίσω αυτών. 31 Διά τούτο αγρυπνείτε, ενθυμούμενοι ότι τρία ἐτή νύκτα και ημέραν δεν ἐπαυσα νουθετών μετά δακρύων ἑνα ἔκαστον. 32 Και τώρα, αδελφοί, σας αφιερόνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήσῃ και να δώσῃ εις εσάς κληρονομίαν μεταξύ πάντων των ηγιασμένων. 33 Αργύριον ἡ χρυσίον ἡ ιμάτιον ουδενός επεθύμησα· 34 σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις τους

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθείαν εις την Κων, την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν εις Πάταρα. 2 Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάσῃ εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν. 3 Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και κατέβημεν εις Τύρον· διότι εκεί έμελλε το πλοίον να εκβάλῃ το φορτίον αυτού. 4 Και ευρόντες τους μαθητάς, εμείναμεν αυτού επτά ημέρας οίτινες ἔλεγον προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβῇ εις Ιερουσαλήμ. 5 Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας εκείνας, εξελθόντες επορεύομεθα και προέπεμπον ημάς πάντες συν γυναιξί και τέκνοις ἑως ἔξω της πόλεως, και γονατίσαντες επί τον αιγιαλόν προσηκήθημεν, 6 και ασπασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. 7 Και ημείς τελειώσαντες τον πλούν από Τύρου κατηντήσαμεν εις Πτολεμαΐδα, και ασπασθέντες τους αδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοίς μίαν ημέραν. 8 Τη δε επαύριον, ο Παύλος και οι περί αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισάρειαν· και εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού, του ὄντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτώ. 9 Είχε δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αίτινες προεφήτευον. 10 Και ενώ διετρίβομεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι Ἅγαβος, 11 και ελθών προς ημάς, ἐλαβε την ζώνην του Παύλου και δέσας τας χείρας εαυτού και τους

πόδας είπε· Ταύτα λέγει το Πνεύμα το Αγιον· μηδέν τοιούτον, παρά μόνον να απέχωσιν από Τον ἄνδρα, του οποίου είναι η ζώνη αὐτῆ, ούτω του ειδωλοθύτου και του αίματος και πνικτού θέλουσι δέσει εν Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και και πορνείας. 26 Τότε ο Παύλος παραλαβών τους θέλουσι παραδώσει εις τας χείρας των εθνών. ἀνδρας, την ακόλουθον ημέραν καθαρισθείς 12 Και ως ηκούσαμεν ταύτα, παρεκαλούμεν μετ' αυτών εισήλθεν εις το ιερόν, διαγγέλλων αυτόν και ημείς και οι εντόπιοι να μη αναβή πότε εκπληρούνται αι ημέραι του καθαρισμού, εις Ιερουσαλήμ. 13 Ο Παύλος όμως απεκρίθη· ότε θέλει γείνει προσφορά υπέρ ενός εκάστου Τι κάμνετε, κλαίοντες και καταθλίβοντες την αυτών. 27 Ως δε ἐμελλον αι επτά ημέραι να καρδίαν μου; επειδή εγώ ουχί μόνον να δεθώ, συντελεσθώσιν, οι από της Ασίας Ιουδαίοι αλλά και να αποθάνω εις Ιερουσαλήμ είμαι ιδόντες αυτόν εν τω ιερώ, ετάραξαν πάντα έτοιμος υπέρ του ονόματος του Κυρίου Ιησού. 14 τον όχλον και ἔβαλον τας χείρας επ' αυτόν, Και επειδή δεν επείθετο, ησυχάσαμεν ειπόντες 28 κράζοντες· Ἀνδρες Ισραηλίται, βοηθείτε· Ας γείνη το θέλημα του Κυρίου. 15 Μετά δε τας ούτος είναι ο ἀνύθρωπος, δόστις διδάσκει πάντας ημέρας ταύτας ετοιμάσαντες την αποσκευήν πανταχού εναντίον του λαού και του νόμου και ημών, ανεβαίνομεν εις Ιερουσαλήμ· 16 ἡλθον του τόπου τούτου· προς τούτοις δε εισήγαγε και δε μεθ' ημών και τινές των μαθητών εκ της Ἐλληνας εις το ιερόν και εβεβήλωσε τον ἀγιον Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, τούτον τόπον· 29 διότι είχον ιδεί προλαβόντως παλαιόν μαθητήν, παρά τω οποίω εμέλλομεν Τρόφιμον τον Εφέσιον μετ' αυτού εν τη πόλει, να ξενισθώμεν. 17 Και αφού ἡλθομεν εις τον οποίον ενόμιζον ότι ο Παύλος εισήγαγεν Ιεροσόλυμα, μετά χαράς εδέχθησαν ημάς οι εις το ιερόν. 30 Και εκινήθη η πόλις όλη και αδελφοί. 18 Την δε ακόλουθον ημέραν υπήγειν ἔγεινε συρροή του λαού, και πιάσαντες τον ο Παύλος μεθ' ημών προς τον Ιάκωβον, και Παύλον ἐσυρον αυτόν ἔξω του ιερού, και ευθύς ἡλθον πάντες οι πρεσβύτεροι. 19 Και ασπασθείς εκλείσθησαν αι θύραι. 31 Ενώ δε εζήτουν να αυτούς, διηγείτο καθ' εν ἑκαστον ὄσα ἔκαμεν θανατώσωσιν αυτόν, ανέβη η φήμη εις τον ο Θεός μεταξύ των εθνών διά της διακονίας χιλίαρχον του τάγματος, ότι όλη η Ιερουσαλήμ αυτού. 20 Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον είναι τεταραγμένη· 32 όστις παραλαβών ευθύς Κύριον, και είπον προς αυτόν· Βλέπεις, αδελφέ, στρατιώτας και εκατοντάρχους, ἐδραμε κάτω πόσαι μυριάδες είναι εκ των Ιουδαίων οίτινες προς αυτούς. Οι δε ιδόντες τον χιλίαρχον και επίστευσαν, και πάντες είναι ζηλωταί του νόμου. τους στρατιώτας, ἐπαυσαν να τύπτωσι τον 21 Έμαθον δε περί σου ότι διδάσκεις πάντας τους Παύλον. 33 Τότε πλησίασας ο χιλίαρχος, επίασεν μεταξύ των εθνών Ιουδαίους να αποστατήσωσιν αυτόν και προσέταξε να δεθή με δύο αλύσεις, από του Μωϋσέως, λέγων να μη περιτέμνωσι και ηρώτα τις ἄτο και τι είχε πράξει. 34 Και τα τέκνα αυτών μηδέ να περιπατώσι κατά εφώναζον μεταξύ του όχλου ἄλλοι ἄλλο τι και τα έθιμα. 22 Τι είναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως ἄλλοι μη δυνάμενος δε διά τον θόρυβον να συναχθή πλήθος· διότι θέλουσιν ακούσει να μάθη το βέβαιον, προσέταξε να φερθή εις το ότι ἡλθες. 23 Κάμε λοιπόν τούτο, το οποίον φρούριον. 35 Ότε δε ἐφθασεν εις τας βαθμίδας, σοι λέγομεν· Ευρίσκονται παρ' ημίν τέσσαρες συνέβη να βαστάζηται υπό των στρατιωτών ἀνδρες, οίτινες ἔχουσιν ευχήν εφ' εαυτών· 24 διά την βίαν του όχλου· 36 επειδή το πλήθος παράλαβε τούτους και καθαρίσθητι μετ' αυτών του λαού ηκολούθει, κράζον· Σήκωσον αυτόν. και δαπάνησον δι' αυτούς διά να ξυρισθώσι 37 Ενώ δε ἐμελλεν ο Παύλος να εισαχθή εις την κεφαλήν, και να γνωρίσωσι πάντες ότι δεν το φρούριον, λέγει προς τον χιλίαρχον· Μοι υπάρχει ουδέν εκ των όσα ἔμαθον περί σου, αλλ' είναι συγκεχωρημένον να σοι είπω τι; Ο δε ακολουθείς και συ φυλάττων τον νόμον. 25 είπεν· Εξεύρεις Ἐλληνικά; 38 δεν είσαι συ τάχα ο Περί δε των εθνών, τα οποία επίστευσαν, ημείς Αιγύπτιος, ο προ των ημερών τούτων διεγείρας εγράψαμεν, αποφασίσαντες να μη φυλάττωσι εις αποστασίαν και εκβαλών εις την ἔρημον

τους τετρακισχιλίους ἀνδρας φονείς; 39 Και ο κατοικούντων Ιουδαίων, 13 ἡλθε προς εμέ και Παύλος είπεν· Εγώ είμαι ἀνθρωπος Ιουδαίος σταθείς επάνω μου μοι, είπε· Σαούλ αδελφέ, εκ της Ταρσού, πολίτης επισήμου πόλεως της ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτή ὥρα ανέβλεψα εις Κιλικίας και σε παρακαλώ, δος μοι την ἀδειαν αυτόν. 14 Ο δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών να λαλήσω προς τον λαόν. 40 Και αφού ἔδωκεν σε διώρισε να γνωρίσης το θέλημα αυτού και να εις αυτόν την ἀδειαν, ο Παύλος, σταθείς επί ίδης τον δίκαιον και να ακούσης φωνήν εκ του των βαθμίδων, ἐσεισε την χείρα εις τον λαόν· στόματος αυτού, 15 διότι θέλεις είσθαι μάρτυς και γενομένης σιωπής μεγάλης, ελάλησεν εις περί αυτού προς πάντας τους ανθρώπους των την Εβραϊκήν διάλεκτον, λέγων·

22 Ἀνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατέ

με απολογούμενον τώρα προς εσάς.

2 Ακούσαντες δε ὅτι ελάλει προς αυτούς εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, ἐδειξαν περισσοτέραν ησυχίαν. Και είπεν· 3 Εγώ μεν είμαι ἀνθρωπος Ιουδαίος, γεγεννημένος εν Ταρσῷ της Κιλικίας, ανατεθραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά τους πόδας του Γαμαλιῆλ, πεπαιδευμένος κατά την ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτής ων του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· 4 όστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακάς ἀνδρας τε και γυναίκας, 5 καθώς και ο αρχιερεύς μαρτυρεί εις εμέ και όλον το πρεσβυτέριον· παρά των οποίων και επιστολάς λαβών προς τους αδελφούς, επορευόμην εις Δαμασκόν διά να φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί ὄντας, διά να τιμωρηθώσιν. 6 Ενώ δε οδοιπορών επλησίαζον εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης ἐστραφει περί εμέ φως πολύ εκ του ουρανού, 7 και ἐπεσον εις το ἔδαφος και ἱκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; 8 Εγώ δε απεκρίθην· Τις είσαι, Κύριε; Και είπε προς εμέ· Εγώ είμαι Ιησούς ο Ναζωραῖος, τον οποίον συ διώκεις. 9 Οι ὄντες δε μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την φωνήν ὁμως του λαλούντος προς εμέ δεν ἱκουσαν. 10 Και είπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος είπε προς εμέ· Σηκωθείς ὑπαγε εις Δαμασκόν, και εκεὶ θέλει σοι λαληθή περί πάντων ὅσα είναι διωρισμένα να κάμης. 11 Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός εκείνου δεν ἐβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των ὄντων μετ' εμού ἡλθον εις Δαμασκόν. 12 Ανανίας δε τις, ἀνθρωπος ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό πάντων των εκεί

όσα είδες και ἱκουσας. 16 Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το ὄνομα του Κυρίου. 17 Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσηυχόμην εν τω ιερώ, ἡλθον εις ἐκστασιν 18 και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και ἔξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθή την περί εμού μαρτυρίαν σου. 19 Και εγώ είπον· Κύριε, αυτοί εξεύρουσιν ότι εγώ εφυλάκιζον και ἐδερον εν ταις συναγωγαίς τους πιστεύοντας εις σέ· 20 και δέ εχύνετο το αίμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και εγώ ἡμην παρών και συνεφώνουν εις τον φόνον αυτού και εφύλαττον τα ιμάτια των φονευόντων αυτόν. 21 Και είπε προς εμέ· Ὑπαγε, διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει εις ἔθνη μακράν. 22 Και μέχρι τούτου του λόγου ἱκουν αυτόν· τότε δε ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες· Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι δεν πρέπει να ζη. 23 Και επειδή αυτοί εκραύγαζον και ετίναζον τα ιμάτια και ἐρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, 24 ο χιλιάρχος προσέταξε να φερθή εις το φρούριον, παραγγείλας να εξετασθή διά μαστίγων, διά να γνωρίσῃ διά ποίαν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ' αυτού. 25 Και καθώς εξήπλωσεν αυτόν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παύλος είπε προς τον παρεστώτα εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εις εσάς ἀνθρωπον Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγόντες; 26 Ακούσας δε ο εκατόνταρχος, υπῆγε και απήγγειλε προς τον χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να κάμης· διότι ο ἀνθρωπος ούτος είναι Ρωμαίος. 27 Προσελθών δε ο χιλιάρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαίος είσαι; Ο δε είπε· Ναι. 28 Και απεκρίθη ο χιλιάρχος· Εγώ διά πολλών χρημάτων απέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. Ο δε Παύλος είπεν-

Αλλ' εγώ και εγεννήθην Ρωμαίος. 29 Ευθύς Παύλε, διότι καθώς εμαρτύρησας τα περί εμού λοιπόν απεσύρθησαν απ' αυτού οι μέλλοντες εις Ιερουσαλήμ, ούτω πρέπει να μαρτυρήσης να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο χιλίαρχος έτι και εις Ρώμην. 12 Και ότε έγεινεν ημέρα, τινές εφοβήθη γνωρίσας ότι είναι Ρωμαίος, και διότι των Ιουδαίων συνομώσαντες ανεθεμάτισαν είχε δέσει αυτόν. 30 Τη δε επαύριον θέλων εαυτούς, λέγοντες μήτε να φάγωσι μήτε να να μάθη το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται πίωσιν, εωσού φονεύσωσι τον Παύλον. 13 ήσαν παρά των Ιουδαίων, έλυσεν αυτόν από των δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οι πράξαντες δεσμών, και προσέταξε να έλθωσιν οι αρχιερείς την συνωμοσίαν ταύτην. 14 οίτινες ελθόντες και όλον το συνέδριον αυτών και καταβιβάσας προς τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, τον Παύλον, έστησεν έμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον,

είπεν· Άνδρες αδελφοί, εγώ έζησα ενώπιον του Θεού μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της ημέρας. 2 Ο δε αρχιερέυς Ανανίας προσέταξε τους παρεστώτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα αυτού. 3 Τότε ο Παύλος είπε προς αυτόν· Ο Θεός μέλλει να σε κτυπήσῃ, τοίχη ασβεστωμένες και συ κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανομών προστάζεις να με κτυπώσιν; 4 Οι δε παρεστώτες είπον· Τον αρχιερέα του Θεού λοιδορείς; 5 Και ο Παύλος είπε· Δεν ήξευρον, αδελφοί, ότι είναι αρχιερέυς· διότι είναι γεγραμμένον. Ἀρχοντα του λαού σου δεν θέλεις κακολογήσει. 6 Εννοήσας δε ο Παύλος ότι το εν μέρος είναι Σαδδουκαίων, το δε άλλο Φαρισαίων, έκραξεν εν τω συνεδρίω. Άνδρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, νιός Φαρισαίου· περί ελπίδος και αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι. 7 Και ότε ελάλησε τούτο, έγινεν διαίρεσις των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και διηρέθη το πλήθος. 8 Διότι οι μεν Σαδδουκαίοι λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις ουδέ αγγελος ουδέ πνεύμα, οι δε Φαρισαίοι ομολογούσιν αφότερα. 9 Και έγινεν κραυγή μεγάλη, και σηκωθέντες οι γραμματείς του μέρους των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Ουδέν κακόν ευρίσκομεν εν τω ανθρώπω τούτω· αν δε ελάλησε προς αυτόν πνεύμα ή ἄγγελος, ας μη θεομαχώμεν. 10 Και επειδή έγινε μεγάλη διαίρεσις, φοβήθείς ο χιλίαρχος μη διασπαραχθή ο Παύλος υπ' αυτών, προσέταξε να καταβή το στράτευμα και να αρπάσῃ αυτόν εκ μέσου αυτών και να φέρῃ εις το φρούριον. 11 Την δε ερχομένην νύκτα επιφανείς εις αυτόν ο Κύριος, είπε· Θάρρει,

είπον· Με ανάθεμα ανεθεματίσαμεν εαυτούς, να μη γευθώμεν μηδέν εωσού φονεύσωμεν τον Παύλον. 15 Τώρα λοιπόν σεις μετά του συνεδρίου μηνύσατε προς τον χιλίαρχον, να καταβιβάση αυτόν αύριον προς εσάς, ως μέλλοντας να μάθητε ακριβέστερον τα περί αυτού ημείς δε, πριν αυτός πλησιάσῃ, είμεθα έτοιμοι να φονεύσωμεν αυτόν. 16 Ακούσας δε την ενέδραν ο νιός της αδελφής του Παύλου, υπήγε και εισελθών εις το φρούριον απήγγειλε προς τον Παύλον. 17 Και ο Παύλος προσκαλέσας ένα των εκατοντάρχων, είπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον χιλίαρχον· διότι έχει τι να απαγγείλη προς αυτόν. 18 Εκείνος λοιπόν παραλαβών αυτόν, έφερε προς τον χιλίαρχον και λέγει· Ο δέσμιος Παύλος με έκραξε και με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι έχει τι να σοι λαλήσῃ. 19 Πιάσας δε αυτόν από της χειρός ο χιλίαρχος και αποσυρθείς κατ' ιδίαν, ηρώτησε, Τι είναι εκείνο, το οποίον έχει να μοι απαγγείλης; 20 Ο δε είπεν ότι οι Ιουδαίοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβιβάσης αύριον τον Παύλον εις το συνέδριον, ως θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον περί αυτού. 21 Συ λοιπόν μη πεισθής εις αυτούς, διότι ενεδρεύουσιν αυτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα άνδρες εξ αυτών, οίτινες ανεθεμάτισαν εαυτούς μήτε να φάγωσι μήτε να πίωσιν, εωσού φονεύσωσιν αυτόν· και τώρα είναι έτοιμοι, προσμένοντες την παρά σου υπόσχεσιν. 22 Ο χιλίαρχος λοιπόν απέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μη είπης εις μηδένα ότι εφανέρωσας ταύτα εις εμέ. 23 Και προσκαλέσας δύο τινάς των εκατοντάρχων, είπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διά να υπάγωσιν έως Καισαρείας, και εβδομήκοντα ιππείς και διακοσίους λογχοφόρους, από τρίτης

ώρας της νυκτός, 24 ετοιμάσατε και ζώα, απασχολώ περισσότερον, παρακαλώ να ακούσης διά να επικαθίσωσι τον Παύλον και φέρωσιν ημάς συντόμιας με την επιείκειάν σου. 5 ασφαλώς προς Φήλικα τον ηγεμόνα· 25 και Επειδή εύρομεν τον ἀνθρωπὸν τούτον ὅτι είναι ἔγραψεν επιστολήν περιέχουσαν τον τύπον φθοροποιός και διεγέρει στάσιν μεταξύ ὄλων τούτον· 26 Κλαυδίος Λυσίας προς τον κράτιστον των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. 27 Τον ἀνδρα τούτον, πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων, συλληφθέντα υπό των Ιουδαίων και μέλλοντα 6 ὁστις και τον ναόν εδοκίμασε να βεβηλώσῃ, να φονευθή υπ¹ αυτών, επελθών μετά του τον οποίον και εκρατήσαμεν και κατά τον στρατεύματος ἑσωσα αυτόν, μαθών ὅτι είναι ημέτερον νόμον ηθελήσαμεν να κρίνωμεν. 7 Ρωμαίος. 28 Θέλων δε να μάθω αιτίαν, διά Ελθών ὅμως Λυσίας ο χιλίαρχος απέσπασεν την οποίαν εκατηγόρουν αυτόν, κατεβίβασα αυτόν μετά πολλής βίας εκ των χειρών ημών, 8 αυτόν εις το συνέδριον αυτών· 29 και εύρον προστάξας τους κατηγόρους αυτού να ἐλθωσιν αυτόν εγκαλούμενον περί ζητημάτων του ενώπιον σου παρά του οποίου θέλεις δυνηθή νόμου αυτών, μη ἔχοντα ὅμως μηδέν ἐγκλημα εξετάσας αυτός να μάθης περί πάντων τούτων, ἀξιον θανάτου ἡ δεσμών. 30 Και επειδή περί των οποίων ημείς κατηγορούμεν αυτόν. 9 εμηνύθη προς εμέ ότι μέλλει να γείνη εις Συνωμολόγησαν δε και οι Ιουδαίοι, λέγοντες ότι τον ἀνθρωπὸν επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ταύτα ούτως ἔχουσι. 10 Τότε ο Παύλος, αφού ο ευθύς ἐπεμψα αυτόν προς σε, παραγγείλας ηγεμών ἐνευσεν εις αυτόν να ομιλήσῃ, απεκρίθη· και εις τους κατηγόρους να είπωσιν ενώπιον Επειδή σε γνωρίζω ότι εκ πολλών ετῶν είσαι σου τα κατ¹ αυτού. Υγίαινε. 31 Οι μεν λοιπόν κριτής εις το ἔθνος τούτο, απολογούμαι περί στρατιώται κατά την δοθείσαν εις αυτούς εμαυτού προθυμότερον, 11 διότι δύνασαι να προσταγήν αναλαβόντες τον Παύλον, ἐφεραν πληροφορηθής ότι δεν είναι πλειότεραι των διά της νυκτός εις την Αντιπατρίδα, 32 την δε δώδεκα ημερών αφού εγώ ανέβην διά να επαύριον, αφήσαντες τους ιππείς να υπάγωσι προσκυνήσω εν Ιερουσαλήμ· 12 και ούτε εν μετ¹ αυτού, υπέστρεψαν εις το φρούριον· 33 τω iερώ εύρον εμέ διαλεγόμενον μετά τινός ἡ οίτινες εισελθόντες εις την Καισάρειαν και οχλαγωγούντα, ούτε εν ταῖς συναγωγαῖς ούτε εγχειρίσαντες την επιστολήν εις τον ηγεμόνα, εν τῇ πόλει· 13 ουδέ δύνανται να φέρωσιν παρέστησαν και τον Παύλον εις αυτόν. 34 Ο αποδείξεις περί ὄσων με κατηγορούσι τώρα. δε ηγεμών, αφού ανέγνωσε την επιστολήν και 14 Ομολογώ δε τούτο εις σε, ότι κατά την ηρώτησεν εκ ποίας επαρχίας είναι και ήκουσεν οδόν, την οποίαν ούτοι λέγουσιν αἵρεσιν, ούτω ότι είναι από Κιλικίας, 35 Θέλω σε ακροασθή, λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων είπεν, όταν και οι κατήγοροί σου ἐλθωσι· και εις πάντα τα γεγραμένα εν τω νόμῳ και εν προσέταξε να φυλάττηται εν τω πραιτωρίῳ του τοις προφήταις, 15 ελπίδα ἔχων εις τον Θεόν, Ήρώδου.

την οποίαν και αυτοί ούτοι προσμένουσιν, ότι μέλλει να γείνη ανάστασις νεκρών, δικαίων τε και αδίκων· 16 εις τούτο δε εγώ σπουδάζω, εις το να ἔχω ἀπταιστὸν συνείδησιν προς τὸν Θεόν και προς τους ανθρώπους διαπαντός. 17 Μετά πολλά δε ἔτη ήλθον διά να κάμω εις το ἔθνος μου ελεημοσύνας και προσφοράς· 18 εν τω μεταξύ δε τούτων Ιουδαίοι τινές εκ της Ασίας εύρον με κεκαθαρισμένον εν τω iερώ, ουχί μετά όχλου ουδέ μετά θορύβου, 19 οίτινες ἐπρεπε να παρασταθώσιν ενώπιον σου και να με κατηγορήσωσιν, εάν είχόν τι κατ¹

24 Μετά δε πέντε ημέρας κατέβη ο αρχιερεύς

Ανανίας μετά των πρεσβυτέρων και μετά τινός Τερτύλλου ρήτορος, οίτινες ενεφανίσθησαν εις τον ηγεμόνα κατά τον Παύλου. 2 Προσκληθέντος δε αυτού, ἡρήσε να κατηγορή ο Τέρτυλλος, λέγων· Επειδή απολαμβάνομεν διά σου πολλήν ησυχίαν και γίνονται εις το ἔθνος τούτο λαμπρά πράγματα διά της προνοίας σου, 3 κατά πάντα και πανταχού ευγνωμονύμεν, κράτιστε Φήλιξ, μετά πάσης ευχαριστίας. 4 Άλλα διά να μη σε

εμού. 20 Η αυτοί ούτοι ας είπωσιν εάν εύρον εν του βήματος, προσέταξε να φερθή ο Παύλος. 7 εμοί τι αδίκημα, ότε παρεστάθην ενώπιον του Και αφού ήλθε, παρεστάθησαν οι καταβάντες συνεδρίου, 21 εκτός εάν ήναι περί ταύτης της από Ιεροσολύμων Ιουδαίοι, επιφέροντες κατά μιας φωνής, την οποίαν εφώναξα ιστάμενος του Παύλου πολλάς και βαρείας κατηγορίας, μεταξύ αυτών, ότι περί αναστάσεως νεκρών εγώ τας οποίας δεν ηδύναντο να αποδείξωσιν· 8 κρίνομαι σήμερον από σας. 22 Ακούσας δε ταύτα απολογουμένου εκείνου ότι ούτε εις τον νόμον ο Φήλιξ ανέβαλε την κρίσιν αυτών, επειδή των Ιουδαίων ούτε εις το ιερόν ούτε εις τον ήξευρεν ακριβέστερα τα περί της οδού ταύτης, Καίσαρα ἐπραξα τι αμάρτημα. 9 Ο δε Φήστος, και είπεν· Όταν Λυσίας ο χιλίαρχος καταβή, θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους, θέλω αποφασίσει περί της διαφοράς σας, 23 αποκριθείς προς τον Παύλον είπε· Θέλεις να και διέταξε τον εκατόνταρχον να φυλάττηται ο αναβής εις Ιεροσόλυμα και εκεί να κριθής περί Παύλος και να έχῃ ἀνεσιν και να μη εμποδίζωσι τούτων ενώπιον μου; 10 Και ο Παύλος είπεν· Επί μηδένα εκ των οικείων αυτού να υπηρετή ή του βήματος του Καίσαρος παρίσταμαι, όπου να έρχηται προς αυτόν. 24 Μετά δε ημέρας πρέπει να κριθώ. Δεν ηδίκησα κατ' ουδέν τους τινάς ελθών ο Φήλιξ μετά της Δρουσίλλης της Ιουδαίους, καθώς και συ γνωρίζεις κάλλιστα· 11 γυναικός αυτού, ήτις ήτο Ιουδαία, μετεκάλεσε διότι εάν αδικώ και ἐπραξα τι ἄξιον θανάτου, τον Παύλον και ίκουσε παρ' αυτού περί της δεν φεύγω τον θάνατον· αλλ' εάν δεν υπάρχη εις Χριστόν πίστεως. 25 Ενώ δε αυτός ωμίλει ουδέν εξ ὄσων ούτοι με κατηγορούσιν, ουδείς περί δικαιοσύνης και εγκρατείας και περί της δύναται να μη χαρίση εις αυτούς· τον Καίσαρα μελλούσης κρίσεως, ο Φήλιξ γενόμενος ἔμφοβος επικαλούμαι. 12 Τότε ο Φήστος, συνομιλήσας απεκρίθη· Κατά το παρόν ύπαγε, και όταν λάβω μετά του συμβουλίου, απεκρίθη· Τον Καίσαρα καιρόν θέλω σε μετακαλέσει, 26 εν τούτω δε και επικαλείσαι, προς τον Καίσαρα θέλεις υπάγει. ήλπιζεν ότι θέλουστ δοθή εις αυτόν χρήματα 13 Και αφού παρήλθον ημέραι τινές, Αγρίππας ο υπό του Παύλου, διά να απολύσῃ αυτόν· όθεν βασιλεύς και η Βερνίκη ήλθον εις Καισάρειαν και συχνότερα μετακαλών αυτόν ωμίλει μετ' διά να χαιρετήσωτι τον Φήστον. 14 Ενώ δε αυτού· 27 Μετά δε την συμπλήρωσιν δύο ετών διέτριβον εκεί ημέρας πολλάς, ο Φήστος ανέφερε ο Φήλιξ ἔλαβε διάδοχον τον Πόρκιον Φήστον· προς τον βασιλέα τα περί του Παύλου, λέγων· και θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους ο Είναι τις ἀνθρωπος αφημένος εδώ δέσμιος Φήλιξ, αφήκε τον Παύλον δεδεμένον.

25 Ο Φήστος λοιπόν, αφού ήλθεν εις την επαρχίαν, μετά τρεις ημέρας ανέβη εις Ιεροσόλυμα από της Καισαρείας. 2 Ενεφανίσθησαν δε εις αυτόν ο αρχιερεύς και οι πρώτοι των Ιουδαίων κατά του Παύλου και παρεκάλουν αυτόν, 3 ζητούντες χάριν κατ' αυτόν, να μεταφέρη αυτόν εις Ιερουσαλήμ, ενεδρεύοντες να φονεύσωσιν αυτόν καθ' οδόν. 4 Ο δε Φήστος απεκρίθη ότι ο Παύλος φυλάττεται εν Καισαρείᾳ, και ότι αυτός ταχέως μέλλει να αναχωρήση εκείσε. 5 Όθεν οι δυνατοί μεταξύ σας, είπεν, ας καταβώσι μετ' εμού, και εάν υπάρχη τι εν τω ανθρώπω τούτω, ας κατηγορήσωσιν αυτόν. 6 Και αφού διέτριψε μεταξύ αυτών υπέρ τας δέκα ημέρας, κατέβη εις Καισάρειαν, και τη επαύριον καθήσας επί

υπό του Φήλικος, 15 περί του οποίου, ότε υπήγα εις Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεφανίσθησαν εις εμέ, ζητούντες καταδίκην εναντίον αυτού· 16 προς τους οποίους απεκρίθη ότι δεν είναι συνήθεια εις τους Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα ἀνθρωπον εις θάνατον, πριν ο κατηγορούμενος ἔχῃ τους κατηγόρους κατά πρόσωπον και λάβῃ καιρόν απολογίας περί του εγκλήματος. 17 Αφού λοιπόν αυτοί συνήλθον εδώ, χωρίς να κάμω μηδεμίαν αναβολήν την ακόλουθον ημέραν καθήσας επί του βήματος, προσέταξα να φερθή ο ἀνθρωπος· 18 περί του οποίου οι κατήγοροι παρασταθέντες δεν επέφεραν ουδεμίαν κατηγορίαν εξ ὄσων εγώ υπενόουν, 19 αλλ' είχον κατ' αυτού ζητήματά τινά περί της ιδίας αυτών δεισιδαιμονίας και

περί τινός Ιησού αποθανόντος, τον οποίον ο 6 Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την Παύλος ἔλεγεν ότι ζη. 20 Απορών δε εγώ εις ελπίδα της επαγγελίας της γενομένης υπό την περί τούτου ζήτησιν, ἔλεγον αν θέλη να του Θεού προς τους πατέρας ημών, 7 εις την υπάγη εις Ιερουσαλήμ και εκεί να κριθή περί οποίαν το δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύον τούτων. 21 Άλλ' επειδή ο Παύλος επεκαλέσθη εκτενώς τον Θεόν νύκτα και ημέραν, ελπίζει να να φυλαχθή εις την κρίσιν του Σεβαστού, καταντήσῃ περί ταύτης της ελπίδος εγκαλούματι, προσέταξα να φυλάττηται, εωσού πέμψω αυτόν βασιλεύ Αγρίππα, υπό των Ιουδαίων. 8 Τι προς τον Καίσαρα. 22 Ο δε Αγρίππας είπε προς απίστευτον κρίνεται εις εσάς, ότι ο Θεός ανιστά τον Φήστον· Ἡθελον και εγώ να ακούσω τον νεκρούς; 9 Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' εμαυτόν ἀνθρωπον. Και εκείνος· Αύριον, είπε, θέλεις ότι ἐπρεπε να πράξω πολλά εναντία εις το ακούσει αυτόν. 23 Την επαύριον λοιπόν, ότε όνομα του Ιησού του Ναζωραίου· 10 το οποίον ἦλθεν ο Αγρίππας και η Βερνίκη μετά μεγάλης και ἐπράξα εν Ιεροσολύμοις, και πολλούς των πομπής και εισήλθον εις το ακροατήριον μετά αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών των χιλιάρχων και των εξόχων ανδρών της την εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε πόλεως, προσέταξεν ο Φήστος, και εφέρθη εφονεύοντο ἔδωκα ψῆφον κατ' αυτών. 11 ο Παύλος. 24 Τότε λέγει ο Φήστος· Αγρίππα Και εν πάσαις ταις συναγωγαίς πολλάκις βασιλεύ και πάντες οι συμπαρευρισκόμενοι μεθ' τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να βλασφημώσι, ημών, θεωρείτε τούτον, περί του οποίου όλον και καθ' υπερβολήν μαινόμενος εναντίον αυτών το πλήθος των Ιουδαίων με ὡμίλησαν και εν κατεδίωκον ἔως και εις τας ἔξω πόλεις. 12 Ιεροσολύμοις και εδώ, καταβοώντες ότι αυτός Εν τούτοις δε, ότε ηρχόμην εις την Δαμασκόν δεν πρέπει πλέον να ζη. 25 Εγώ δε επειδή εύρον μετ' εξουσίας και επιτροπής της παρά των ότι δεν ἐπράξειν ουδέν ἄξιον θανάτου, και αυτός αρχιερέων, 13 εν τω μέσω της ημέρας εἰδον καθ' ούτος επεκαλέσθη τον Σεβαστόν, απεφάσισα οδόν, βασιλεύ, φως ουρανόθεν υπερβαίνον την να πέμψω αυτόν. 26 Περί του οποίου δεν ἔχω λαμπρότητα του ηλίου, το οποίον ἐλαμψε περί ουδέν βέβαιον να γράψω προς τον κύριόν μου· εμέ και τους οδοιπορούντας μετ' εμού· 14 και όθεν ἐφέρα αυτόν ενώπιον σας, και μάλιστα ενώ κατεπέσομεν πάντες εις την γην, ήκουσα ενώπιον σου, βασιλεύ Αγρίππα, διά να ἔχω τι φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εις να γράψω, αφού γείνη η ανάκρισις. 27 Διότι την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με μοι φαίνεται ἀλογον, πέμπων δέσμιον, να μη διώκεις; σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς φανερώσω και τα κατ' αυτού εγκλήματα. 28 Και εκείνος είπεν· Τις είσαι, Κύριε; Και

26 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Παύλον. Ἐχεις την ἀδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος εκτείνας την χείρα, απελογείτο· 2 Μακάριον νομίζω εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθῶ ενώπιον σου σήμερον περί πάντων εις ὅσα εγκαλούμαι υπό των Ιουδαίων, 3 μάλιστα επειδή γνωρίζεις πάντα τα παρά τοις Ιουδαίοις ἔθιμα και ζητήματα· όθεν δέομαί σου να με ακούσης μετά μακροθυμίας. 4 Την εκ νεότητος λοιπόν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής ἔζησα μεταξύ του ἔθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξεύρουσι πάντες οι Ιουδαίοι, 5 επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχής, εάν θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστάτην αίρεσιν της θρησκείας ημών ἔζησα Φαρισαίος.

πάσαν την γην της Ιουδαίας, και ἐπειτα εις τα τόπους, ἔχοντες μεθ' ημών Αρίσταρχον τον ἔθνη, να μετανούσι και να επιστρέφωσιν εις Μακεδόνα τον εκ Θεσσαλονίκης 3 και την τον Θεόν, πράττοντες ἑργα ἄξια της μετανοίας. ἀλλην ημέραν εφθάσαμεν εις Σιδώνα· και ο 21 Διά ταύτα οι Ιουδαίοι συλλαβόντες με εν Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος προς τον τω ιερώ, επεχείρουν να με φονεύσωσιν. 22 Παύλον επέτρεψεν εις αυτόν να υπάγῃ προς Αξιωθείς ὁμως της βοηθείας της παρά του Θεού, τους φίλους αυτού και να λάβῃ περιθαλψιν. Ίσταμαι έως της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς 4 Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την μικρόν τε και μεγάλον, μη λέγων μηδέν εκτός Κύπρον, επειδή ήσαν εναντίοι οι ἀνεμοι, 5 των ὃσα ελάλησαν οι προφήται και ο Μωϋσῆς και διαπλεύσαντες το πέλαγος της Κιλικίας ὅτι ἐμελλον να γείνωσιν, 23 ὅτι ο Χριστός και Παμφυλίας, ἡλθομεν εις τα Μύρα της ἐμελλε να πάθη, ὅτι πρώτος αναστάς εκ νεκρών Λυκίας. 6 Και εκεί ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον μέλλει να κηρύξῃ φως εις τον λαόν και εις Αλεξανδρινόν, το οποίον ἐπλεεν εις την Ιταλίαν, τα ἔθνη. 24 Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, επεβίβασεν ημάς εις αυτό· 7 βραδυπλοούντες ο Φήστος είπε με μεγάλην φωνήν· Μάινεσαι, δε ικανάς ημέρας και μόλις φθάσαντες εις Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις την Κνίδον, επειδή δεν μας ἀφινεν ο ἀνεμος, μανίαν. 25 Ο δε, Δεν μαίνομαι, είπε, κράτιστε υπεπλεύσαμεν την Κρήτην κατά την Σαλμώνην, Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας και 8 και μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ἡλθομεν νοός υγιαίνοντος. 26 Διότι ἔχει γνώσιν περί εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, τούτων ο βασιλεύς, προς τον οποίον και λαλώ πλησίον του οποίου ήτο η πόλις Λασαία. 9 μετά παρρησίας· επειδή είμαι πεπεισμένος ὅτι Επειδή δε παρήλθεν ικανός καιρός και ο πλούς δεν λανθάνει αυτόν ουδέν τούτων, διότι τούτο ήτο ἡδη επικίνδυνος, διότι και η νηστεία είχεν δεν είναι πεπραγμένον εν γωνίᾳ. 27 Πιστεύεις, ἡδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, 10 λέγων βασιλεύ Αγρίππα, εις τους προφήτας; εξέρω προς αυτούς· Ἄνδρες, βλέπω ὅτι ο πλούς μέλλει ὅτι πιστεύεις. 28 Και ο Αγρίππας είπε προς να γείνη με κακοπάθειαν και πολλήν ζημίαν τον Παύλον· Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω ουχί μόνον του φορτίου και του πλοίου, αλλά Χριστιανός. 29 Και ο Παύλος είπεν· Ἡθελον και των ψυχών ημών. 11 Άλλ' ο εκατόνταρχος εύχεσθαι προς τον Θεόν, ουχί μόνον συ, αλλά επειθέτο μάλλον εις τον κυβερνήτην και εις και πάντες οι σήμερον ακούντες με, να γείνωσι τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου και παρ' ολίγον και παρά πολύ τοιούτοι οποίος λεγόμενα. 12 Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. 30 επιτήδειος εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι Και αφού αυτός είπε ταύτα, εσηκώθη ο βασιλεύς εγνωμοδότησαν να σηκωθώσι και εκείθεν, ὥστε και ο ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι φθάσαντες αν ηδύναντο εις Φοίνικα, λιμένα μετ' αυτών, 31 και αναχωρήσαντες ελάλουν προς της Κρήτης βλέποντα προς τον λίβα ἀνέμον και αλλήλους, λέγοντες ὅτι ουδέν ἄξιον θανάτου προς τον χώρον, να παραχειμάσωσιν εκεί. 13 ή δεσμών πράττει ο ἀνθρωπος ούτος. 32 Ο δε Και ότε ἐπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες ὅτι Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· Ο ἀνθρωπος επέτυχον του σκοπού, ανέσυραν την ἄγκυραν ούτος ηδύνατο να απολυθή, εάν δεν είχεν και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. 14 Πλην μετ' ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής ἀνεμος τυφωνικός ο λεγόμενος Ευροκλύδων. 15 Και επειδή το πλοίον συνηρπάσθη και δεν ηδύνατο να αντέχη προς τον ἀνεμον, αφεθέντες εφερόμεθα. 16 Και τρέξαντες υπό νησίδιον τι ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, 17 την οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εις την Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς ἄλλους δεσμίους εις εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. 2 Και αφού επέβημεν εις πλοίον Αδραμυττηνόν, εσηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν

υποκάτωθεν το πλοίον· καὶ φοβούμενοι μη τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερον εκπέσωσιν εἰς την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία προσδοκώντες διαμένετε νηστικοί, καὶ δεν καὶ εφέροντο ούτως. 18 Καὶ επειδὴ εχειμαζόμεθα εφάγετε ουδέν. 34 Διά τούτο σας παρακαλώ να σφοδρώς, την ακόλουθον ημέραν ἔκαμνον λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαίον χύσιν, 19 καὶ την τρίτην με τας ιδίας ημών χείρας προς την σωτηρίαν σας· επειδὴ ουδενός από σας ερρίψαμεν τα σκεύη του πλοίου· 20 καὶ επειδὴ δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. 35 Αφού διά πολλών ημερών δεν εφαίνοντο ούτε ἥλιος δε είπε ταύτα καὶ ἐλαβεν ἄρτον, ευχαρίστησε ούτε ἀστρα, καὶ χειμών βαρύς επέκειτο, πάσα τον Θεόν ενώπιον πάντων καὶ κόψας ἡρχισε ελπίς σωτηρίας αφηρείτο πλέον αφ' ημών. 21 να τρώγῃ. 36 Λαβόντες δε πάντες θάρρος, Μετά δε πολυνήμερον ασιτίαν σταθείς ο Παύλος ἔλαβον καὶ αυτοί τροφήν. 37 ήμεθα δε εν εν τω μέσω αυτών, είπεν· Ἐπρεπεν, ω ἀνδρες, τω πλοίω ψυχαί ὅλαι διακόσιαι εβδομήκοντα να μου υπακούσητε καὶ να μη σηκωθήτε από εξ. 38 Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής της Κρήτης και ούτως ηθέλομεν αποφύγει την ελάφρυνον το πλοίον, ρίπτοντες τον σίτον κακοπάθειαν ταύτην και την ζημιάν. 22 Άλλα εἰς την θάλασσαν. 39 Καὶ ὅτε ἐγεινεν ημέρα, καὶ ἡδη σας παρατινώ να ἔχητε θάρρος; διότι δεν εγνώριζον την γην, παρετήρουν ὄμως εξ υμών ουδεμία ψυχή δεν θέλει χαθῆ, ειμή κόλπον τινά ἔχοντα αιγιαλόν, εις τον οποίον μόνον το πλοίον. 23 Διότι την νύκτα ταύτην εβουλεύθησαν, αν ηδύναντο, να εξώσωσι το εφάντη εις εμέ ἀγγελος του Θεού, του οποίου πλοίον. 40 Καὶ κόψαντες τας αγκύρας, αφήκαν είμαι, τον οποίον και λατρεύω, 24 λέγων· μη το πλοίον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ φοβού, Παύλε· πρέπει να παρασταθής ενώπιον τους δεσμούς των πηδαλίων, και υψώσαντες του Καίσαρος· και ιδού, ο Θεός σοι εχάρισε τον αρτέμονα προς τον ἀνεμον, κατηυθύνοντο πάντας τους πλέοντας μετά σου. 25 Διά τούτο εις τον αιγιαλόν. 41 Περιπεσόντες δε εις τόπον, θαρρείτε, ἀνδρες διότι πιστεύω εις τον Θεόν ὅτι ὅπου συνήρχοντο δύο θάλασσαι, ἔρριψαν ἔξω ούτω θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς το πλοίον, και η μεν πρώρα εκάθησε και ἐμεινεν εμέ. 26 Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσον τινά· ασάλευτος, η δε πρύμνη διελέντο υπό της βίας 27 Ὅτε δε ἡλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ των κυμάτων. 42 Εβουλεύθησαν δε οι στρατιώται παρεφερόμεθα εν τη Αδριατική θαλάσση, περί να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη φύγη το μέσον της νυκτός εσυμπέραινον οι ναύται ὅτι μηδείς κολυμβήσας. 43 Άλλ' ο εκατόνταρχος, πλησιάζουσιν εις τόπον τινά. 28 Και ρίψαντες θέλων να διασώση τον Παύλον, εμπόδισεν την βολίδα εύρον είκοσι οργυιάς, και αφού αυτούς από του σκοπού και προσέταξεν, όσοι επροχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και ηδύναντο να κολυμβώσι να ριφθώσι πρώτοι και πάλιν την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· 29 να εκβώσιν εις την γην, 44 οι δε λοιποί ἀλλοι και φοβούμενοι μήπως πέσωμεν ἔξω εις τραχείς μεν επί σανίδων, ἀλλοι δε επί τινών λειψάνων τόπους, ρίψαντες τέσσαρας αγκύρας από της του πλοίου, και ούτω διεσώθησαν πάντες εις πρύμνης, ηύχοντο να γείνη ημέρα. 30 Επειδὴ δε την γην.

οι ναύται εζήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις την θάλασσαν, επί προφάσει ὅτι ἐμέλλον να εκτείνωσιν αγκύρας εκ της πρώρας, 31 ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχον και προς τους στρατιώτας· Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τω πλοίω, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. 32 Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και αφήκαν αυτήν να πέση ἔξω. 33 Έως δε να εξημερώσῃ, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν

28 Καὶ αφού διεσώθησαν, τότε εγνώρισαν ὅτι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. 2 Οι δε βάρβαροι ἔδειξαν εις ημάς ου την τυχούσαν φιλανθρωπίαν· διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχήν και διά το ψύχος. 3 Ὅτε δε ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, ἔβαλεν επί την πυράν, ἔχιδνα εξελθούσα εκ της θερμότητος προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. 4 Ως δε είδον οι βάρβαροι το θηρίον

κρεμάμενον εκ της χειρός αυτού, ἔλεγον προς εναντίον πράξας εις τον λαόν ἡ εις τα έθιμα τα αλλήλους· Βεβαίως φρονεύς είναι ο ἀνθρωπος πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης εις τας χείρας των Ρωμαίων· **18** οίτινες αφού η θεία δίκη δεν αφήκε να ζη. **5** Και αυτός με ανέκριναν, ήθελον να με απολύσωσι, διότι μεν απετίναξε το θηρίον εις το πυρ και δεν ουδεμία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. **19** έπαθεν ουδέν κακόν· **6** εκείνοι δε επρόσμενον Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην ότι έμελλε να πρησθή ή εξαίφνης να πέσῃ να επικαλεσθώ τον Καίσαρα, ουχί ως έχων να κάτω νεκρός. Αφού όμως επρόσμενον πολλήν κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου. **20** Διά ταύτην ώραν και έβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν ἔλεγον ίδω και ομιλήσω διότι ένεκα της ελπίδος του ότι είναι Θεός. **7** Εις τα πέριξ δε του τόπου Ισραήλ φορώ ταύτην την ἀλυσιν. **21** Οι δε είπον εκείνου ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου προς αυτόν Ήμείς ούτε γράμματα ελάβομεν περί ονομαζομένου Ποπλίου, όστις αναδεχθείς ημάς, σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των εξένισε φιλοφρόνως τρεις ημέρας. **8** Συνέβη αδελφών απήγγειλεν ή ελάλησε τι κακόν περί δε να ήναι κατάκειτος ο πατήρ του Ποπλίου, σου. **22** Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρά σου πάσχων πυρετόν και δυσεντερίαν· προς τον τι φρονείς διότι περί της αιρέσεως ταύτης είναι οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς, γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. **23** επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ιάτρευσεν Και αφού διώρισαν εις αυτόν ημέραν, ήλθον αυτόν. **9** Τούτου λοιπόν γενομένου και οι λοιποί, προς αυτόν πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους όσοι είχον ασθενείας εν τη νήσω, προσήρχοντο οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν και εθεραπεύοντο· **10** οίτινες και με τιμάς του Θεού και ἐπειθεν αυτούς εις τα περί του πολλάς ετίμησαν ημάς και ότε εμέλλομεν να Ιησού από τε του νόμου του Μωϋσέως και αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. **11** των προφητών από πρωΐ ἔως εσπέρας. **24** Και Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επί πλοίου ἄλλοι μεν επείθοντο εις τα λεγόμενα, ἄλλοι Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, δε ηγίστουν. **25** Ασύμφωνοι δε όντες προς το οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, **12** αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν ἔνα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το τρεις ημέρας; **13** εκείθεν δε περιπλεύσαντες Ἅγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν του προφήτου, **26** λέγον· Ὑπαγε προς τον λαόν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν τούτον και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει ημέραν ήλθομεν εις Ποτιόλους· **14** όπου ευρόντες και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε αδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ'^β ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **27** διότι επαχύνθη αυτοίς επτά ημέρας, και ούτως ήλθομεν εις την η καρδία του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως Ρώμην. **15** Εκείθεν δε ακούσαντες οι αδελφοί τα ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν, περί ημών, εξήλθον εις απάντησιν ημών ἔως μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι του Αππίου Φόρου και των Τριών Ταβερνών, με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχαρίστησε τον επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **28** Γνωστόν Θεόν και ἔλαβε θάρρος. **16** Ότε δε ήλθομεν εις λοιπόν ἔστω εις εσάς ότι εις τα έθνη απεστάλη το Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους σωτήριον του Θεού, αυτοί και θέλουσιν ακούσει. εις τον στρατοπεδάρχην· εις τον Παύλον όμως **29** Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι συνεχωρήθη να μένη καθ'^γ εαυτόν μετά τουν έχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους. στρατιώτου, όστις εφύλαττεν αυτόν. **17** Μετά δε **30** Ἐμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα ἔτη εν τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους όντας ιδιαιτέρα μισθωτή οικία και εδέχετο πάντας των Ιουδαίων πρώτους· και αφού συνήλθον, τους ερχομένους προς αυτόν, **31** κηρύττων την ἔλεγε προς αυτούς· Ἀνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης

παρρησίας ακωλύτως τα περί του Κυρίου Ιησού
Χριστού.

Προς Ρωμαιους

γεγραμμένον· Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργή Θεού αποκαλύπτεται προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος ανθρώπων, οίτινες κατακρατούσι την αλήθειαν διά το ευαγγέλιον του Θεού, **2** το οποίον εν αδικίᾳ. **19** Επειδή ό, τι δύναται να γνωρισθή προϋπεσχέθη διά των προφητών αυτού εν περί Θεού είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι ο Θεός ταις αγίαις γραφαίς, **3** περί του Υιού αυτού, εφανέρωσε τούτο προς αυτούς. **20** Επειδή τα όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά αόρατα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως σάρκα, **4** και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε κατά το πνεύμα της αγιωσύνης διά της εκ αΐδιος αυτού δύναμις και η θειότης, ώστε νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου αυτοί είναι αναπολόγητοι. (*aidios g126*) **21** Διότι ημών, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν και γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν αποστολήν εις υπακοήν πίστεως πάντων των ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις εθνών υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος οποίων είσθε και σεις προσκεκλημένοι του αυτών καρδία: **22** λέγοντες ότι είναι σοφοί Ιησού Χριστού, **7** προς πάντας τους όντας εν εμωράνθησαν, **23** και ήλλαξαν την δόξαν του Ρώμη αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αφθάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνος φθαρτού αγίους, χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** ερπετών. **24** Διά τούτο και παρέδωκεν αυτούς ο Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Θεός διά των επιθυμιών των καρδιών αυτών εις Χριστού υπέρ πάντων υμών, διότι η πίστις ακαθαρσίαν, ώστε να ατιμάζωνται τα σώματα σας κηρυγτεται εν όλω τω κόσμω. **9** Επειδή μάρτυρες μου είναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνεύματός μου εν τω ευαγγελίω του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δεόμενος πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου να αξιωθώ ήδη ποτέ διά του θελήματος του Θεού να έλθω προς εσάς, **11** Διότι επιποθώ να σας ίδω, διότι και αι γυναίκες αυτών μετήλλαξαν την διά να σας μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικόν φυσικήν χρήσιν εις την παρά φύσιν· **27** ομοίως προς στήριξιν υμών, **12** τούτο δε είναι, το να δε και οι άνδρες, αφήσαντες την φυσικήν συμπαρηγορηθώ μεταξύ σας διά της κοινής χρήσιν της γυναικός, εξεκαύθησαν εις την πίστεως υμών τε και εμού. **13** Δεν θέλω δε να επιθυμίαν αυτών προς αλλήλους, πράττοντες αγνοήτε, αδελφοί, ότι πολλάκις εμελέτησα να την ασχημοσύνην ἀρσενες εις ἀρσενας και έλθω προς εσάς, εμποδίσθην όμως μέχρι τούδε, απολαμβάνοντες εις εαυτούς την πρέπουσαν διά να απολαύσω καρπόν τινά και μεταξύ αντιμισθίαν της πλάνης αυτών. **28** Και καθώς σας, καθώς και μεταξύ των λοιπών εθνών. **14** απεδοκίμασαν το να έχωσιν επίγνωσιν του Θεού, Χρεώστης είμαι προς Ελληνάς τε και βαρβάρους, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις αδόκιμον νούν, σοφούς τε και ασόφους· **15** ούτω πρόθυμος είμαι ώστε να πράττωσι τα μη πρέποντα, **29** πλήρεις το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον και προς όντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, εσάς τους εν Ρώμη. **16** Διότι δεν αισχύνομαι το πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις ἐριδος, δόλου, κακοηθείας· **30** ψιθυρισταί, Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα κατάλαλοι, μισόθεοι, υβρισταί, υπερήφανοι, Ιουδαίον τε, πρώτον και Ἐλληνα. **17** Διότι αλαζόνες, εφευρεταί κακών, απειθείς εις τους δι' αυτού αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, Θεού εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς είναι ἀσπλαγχνοι, αδιάλλακτοι, ανελεήμονες· **32**

οίτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά του Ιησού Θεού, δίτι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι άξιοι Χριστού κατά το ευαγγέλιον μου. 17 Ιδού, συ θανάτου, ουχί μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις και συνευδοκούσιν εις τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω ἀνθρωπε, πας ὅστις κρίνεις διότι εις ὁ, τι κρίνεις τον ἄλλον, σεαυτόν κατακρίνεις επειδή τα αυτά πράττεις συ ο κρίνων. 2 Εξέύρομεν δε ὅτι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. 3 Και νομίζεις τούτο, ω ἀνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ὅτι θέλεις εκφύγει την κρίσιν του Θεού; 4 Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοών ὅτι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εις μετάνοιαν; 5 διά δε την σκληρότητά σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν οργήν εν τη ημέρᾳ της οργῆς και της αποκαλύψεως της δικαιοκρίσιας του Θεού, 6 ὅστις θέλει αποδώσει εις ἔκαστον κατά τα ἑργα αυτού, 7 εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής ἑργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωήν αιώνιον, (αιῶνιος γ166) 8 εις δε τους φιλονείκους και απειθούντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εις την αδικίαν θέλει είσθαι θυμός και οργή, 9 θλίψις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου το κακόν, Ιουδαίου τε πρώτον και Ελληνος: 10 δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίον τε πρώτον και Ελληνα: 11 επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. 12 Διότι ὅσοι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου· και ὅσοι ημάρτησαν υπό νόμου, θέλουσι κριθή διά νόμου. 13 Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή. ενεπιστεύθησαν τα λόγια του Θεού. 3 Επειδή 14 Επειδή ὅταν οι εθνικοί οι μη ἔχοντες νόμον αν τινές δεν επιστέυσαν, τι εκ τούτου; μήπως πράττωσιν εκ φύσεως τα του νόμου, ούτοι νόμον η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν μη ἔχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, 15 οίτινες του Θεού; 4 Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός δεικνύουσι το ἑργον του νόμου γεγραμένον εν αληθής, πας δε ἀνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι ταις καρδίαις αυτών, ἔχοντες συμμαρτυρούσαν γεγραμένον: Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις την συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς σου και να νικήσῃς, ὅταν κρίνησαι. 5 Εάν δε κατηγορούντας ή και απολογούμενους μεταξύ η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του αλλήλων, 16 εν τη ημέρᾳ ότε θέλει κρίνει ο Θεόυ, τι θέλομεν ειπεί; μήπως είναι ἀδικος

τον νόμον και καυχάσαι εις τον Θεόν, 18 και γνωρίζεις το θέλημα αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδάσκαλον υπό του νόμου, 19 και ἔχεις πεποίθησιν εις σεαυτόν ὅτι είσαι οδηγός τυφλών, φως των εν σκότει, 20 παιδευτής αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, ἔχων τον τύπον της γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμῳ. 21 Ο διδάσκων λοιπόν ἄλλον σεαυτόν δεν διδάσκεις; ο κηρύττων να μη κλέπτωσι κλέπτεις; 22 ο λέγων να μη μοιχεύωσι μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα είδωλα ιεροσυλείς; 23 ο καυχώμενος εις τον νόμον, ατιμάζεις τον Θεόν διά της παραβάσεως του νόμου; 24 Διότι το όνομα του Θεού εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς είναι γεγραμμένον. 25 Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή, εάν εκτελής τον νόμον· εάν δύμως ήσαι παραβάτης του νόμου, η περιτομή σου έγινεν ακροβυστία. 26 Εάν λοιπόν ο απερίτμητος φυλάττη τα διατάγματα του νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί περιτομής; 27 και ο εκ φύσεως απερίτμητος, εκτελών τον νόμον, θέλει κρίνει σε ὅστις, ἔχων το γράμμα του νόμου και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου. 28 Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, 29 αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο ἐπαίνος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η αφέλεια της περιτομής; 2 Πολλή κατά πάντα δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους αλλ' η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν μη ἔχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, 15 οίτινες του Θεού; 4 Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός δεικνύουσι το ἑργον του νόμου γεγραμένον εν αληθής, πας δε ἀνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι ταις καρδίαις αυτών, ἔχοντες συμμαρτυρούσαν γεγραμένον: Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις την συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς σου και να νικήσῃς, ὅταν κρίνησαι. 5 Εάν δε κατηγορούντας ή και απολογούμενους μεταξύ η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του αλλήλων, 16 εν τη ημέρᾳ ότε θέλει κρίνει ο Θεόυ, τι θέλομεν ειπεί; μήπως είναι ἀδικος

ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως άνθρωπος παρόντι καιρώ, διά να ήναι αυτός δίκαιος και να λαλώ. 6 Μη γένοιτο επειδή πως θέλει κρίνει δικαιόνη τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν. 7 Που ο Θεός τον κόσμον; 7 Διότι εάν η αλήθεια του λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη ἔξω. Διά ποίου Θεού επερίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του νόμου; των ἑργῶν; Ουχί, αλλά διά του νόμου εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως της πίστεως. 28 Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο αμαρτωλός, 8 και καθώς βλασφημούμεθα και άνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των καθώς κηρύττουσί τινές, ότι ημείς λέγομεν, Διά ἑργῶν του νόμου. 29 Ἡ των Ιουδαίων μόνον τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να ἐλθωσι τα είναι ο Θεός; Ουχί δε και των εθνών; Ναι, και αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. των εθνών, 30 επειδή εις είναι ο Θεός ὅστις θέλει 9 Τι λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και την βεβαίως διότι προεξηλέγχαμεν Ιουδαίους τε ακροβυστίαν διά της πίστεως. 31 Νόμον λοιπόν και Ἑλληνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά 10 καθώς είναι γεγραμμένον Ὄτι δεν υπάρχει νόμοιν συνιστώμεν.

δίκαιοις ουδέ εις, 11 δεν υπάρχει τις ἔχων σύνεσιν δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν. 12 Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. 13 Τάφος ανεώγμένος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλια· φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χείλη αυτών. 14 των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας· 15 οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύσωσιν αίμα· 16 ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, 17 Και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν. 18 Δεν είναι φόρβος Θεού ἔμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. 19 Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλεί προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, 20 διότι εξ ἑργῶν νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας. 21 Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη του Θεού εφανερώθη, μαρτυρούμένη υπό του νόμου και των προφητών, 22 δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας διότι δεν υπάρχει διαφορά· 23 επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, 24 δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, 25 τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την ἀφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού, 26 προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού εν τω

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί ότι απήλαυσεν Αβραάμ ο πατήρ ημών κατά σάρκα; 2 Διότι εάν ο Αβραάμ εδικαιώθη εκ των ἑργῶν, έχει καύχημα, αλλ' ουχί ενώπιον του Θεού. 3 Επειδή τι λέγει η γραφή; Και επίστευσεν Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. 4 Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος· 5 εις τον μη εργαζόμενον όμως, πιστεύοντα δε εις τον δικαιούντα τον ασεβή, η πίστις αυτού λογίζεται εις δικαιοσύνην, 6 καθώς και ο Δαβίδ λέγει τον μακαρισμόν του ανθρώπου, εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς ἑργων· 7 Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν αι ανομίαι και των οποίων εσκεπάσθησαν αι αμαρτίαι· 8 μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν θέλει λογίζεσθαι αμαρτίαν. 9 Ούτος λοιπόν ο μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετμημένους ή και διά τους απεριτμήτους; διότι λέγομεν ότι η πίστις ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. 10 Πως λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστίᾳ; Ουχί εν περιτομή αλλ' εν ακροβυστίᾳ· 11 και ἐλαβε το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστίᾳ, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων των πιστεύοντων ενώ υπάρχουσιν εν τη ακροβυστίᾳ, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, 12 και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτετμημένους, αλλά και εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της εν τη ακροβυστίᾳ. 13 Επειδή η επαγγελία προς τον

Αβραάμ ἡ προς το σπέρμα αυτού, ὅτι ἐμελλε να διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ἡναι κληρονόμος του κόσμου, δεν ἔγεινε διά ταὶς καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του του νόμου, αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ δοθέντος εις ημάς. 6 Επειδή ο Χριστός, ὅτε ἡμεθα πίστεως. 14 Διότι εάν ἡναι κληρονόμοι οι εκ ἐτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον του νόμου, η πίστις εματαιώθη και κατηργήθη καιρόν υπέρ των ασεβών. 7 Διότι μόλις υπέρ η επαγγελία: 15 επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν δικαίου θέλει αποθάνει τις επειδή υπέρ του διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη: 8 αλλ' υπάρχει. 16 Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διά να ἡναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να διότι ενώ ημείς ἡμεθα ἐτι αμαρτωλοί, ο Χριστός ἡναι βεβαία εις ἀπαν το σπέρμα, ουχί μόνον το απέθανεν υπέρ ημών. 9 Πολλώ μάλλον λοιπόν εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος Αβραάμ, ὅστις είναι πατήρ πάντων ημών, 17 αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. καθώς είναι γεγραμμένον, ὅτι πατέρα πολλών 10 Διότι εάν εχθροί όντες εφιλιώθημεν με τον εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, τον οποίον επίστευσε, του ζωοποιούντος τους μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της νεκρούς και καλούντος τα μη όντα ως όντα· ζωής αυτού· 11 και ουχί μόνον τούτο, αλλά 18 ὅστις καίτοι μη ἔχων ελπίδα επίστευσεν επ' και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ελπίδι, ὅτι ἐμελλε να γείνη πατήρ πολλών ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω θέλει είσθαι τώρα την φιλίωσιν. 12 Διά τούτο καθώς δι' το σπέρμα σου· 19 και μη ασθενήσας κατά την ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ὅτι ἡτο κόσμον και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ἡδη νενεκρώμενον, εκατονταετής περίπου ων, ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, και την νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας· 20 επειδή πάντες ήμαρτον· 13 διότι μέχρι του ουδέ εδίστασεν εις την επαγγελίαν του Θεού νόμου ἡτο εν τω κόσμω η αμαρτία, αμαρτία διά της απιστίας, αλλ' ενεδυναμώθη εις την όμως δεν λογίζεται όταν δεν ἡναι νόμος· 14 πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, 21 και πεποιθώς αλλ' εβασίλευσεν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι ὅτι εκείνο, το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός Μωϋσέως και επί τους μη αμαρτήσαντας κατά και να εκτελέσῃ. 22 Διά τούτο και ελογίσθη την ομοιότητα της παραβάσεως του Αδάμ, ὅστις εις αυτόν εις δικαιοσύνην. 23 Δεν εγράφη δε είναι τύπος του μέλλοντος. 15 Πλην δεν είναι δι' αυτόν μόνον, ὅτι ελογίσθη εις αυτόν, 24 καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάρισμα διότι αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να αν διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα πολλοί, πολύ περισσότερον η χάρις του Θεού εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, 25 ὅστις και η δωρεά διά της χάριτος του ενός ανθρώπου παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη Ιησού Χριστού επερίσσευσεν εις τους πολλούς, διά την δικαίωσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, ἔχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, 2 διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οπίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. 3 Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ὅτι θλίψις εργάζεται υπομονή, 4 η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, 5 η δε ελπίς δεν καταισχύνει,

16 Και η δωρεά δεν είναι καθώς η δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις διότι η κρίσις εκ του ενός ἔγεινεν εις κατάκρισιν των πολλών, το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων ἔγεινεν εις δικαίωσιν. 17 Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι λαμβάνοντες την αφθονίαν της χάριτος και της δωρεάς της δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει εν ζωή διά του ενός Ιησού Χριστού. 18 Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήλθε κατάκρισις εις πάντας

ανθρώπους, ούτω και διά μιας δικαιοσύνης εις τον Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας ήλθεν εις πάντας ανθρώπους δικαίωσις εις κυριεύσει επειδή δεν είσθε υπό νόμον, αλλ' υπό ζωήν. **15** Διότι καθώς διά της παρακοής του ενός χάριν. **16** Τι λοιπόν; Θέλομεν αμαρτήσει διότι δεν ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, είμεθα υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν; μη γένοιτο. **17** ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί Δεν εξεύρετε ότι εις όντινα παριστάνετε εαυτούς θέλουσι καταστάθη δίκαιοι. **18** Παρεισήλθε δε ο δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου νόμος διά να περισσεύσῃ το αμάρτημα. Και όπου εις τον οποίον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς επερίσσευσην η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; **19** χάρις, **20** ίνα καθώς εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η χάρις βασιλεύση διά της δικαιοσύνης εις ζωήν αιώνιον διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (aiōnios g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; θέλομεν επιμένει εν τη αμαρτίᾳ, διά να περισσεύσῃ η χάρις; **2** Μη γένοιτο· ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτή; **3** Η αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. **5** Διότι εάν εγείναμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, **6** τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας; **7** Διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας. **8** Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστεύομεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, **9** γινώσκοντες κυριότητα επί του ανθρώπου εφ' όσον χρόνον ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν αποθνήσκει ζη; **2** Διότι η ύπανδρος γυνή είναι δεδεμένη πλέον, θάνατος αυτόν δεν κυριεύει πλέον. **10** διά του νόμου με τον ἄνδρα ζώντας εάν δε Διότι καθ' ο απεθάνεν, απέθανεν ἀπαξ διά την αποθάνη ο ανήρ, απαλλάττεται από του νόμου αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζη, ζη εις τον Θεόν. **11** του ανδρός. **3** Άρα λοιπόν εάν ζώντος του Ούτω και σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί ανδρός συζευχθή με άλλον ἄνδρα, θέλει είσθαι μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν μοιχαλίς εάν όμως αποθάνη ο ανήρ, είναι διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **12** Ας μη ελευθέρα από του νόμου, ώστε να μη ήναι βασιλεύ η αμαρτία εν τω θνητώ υμών μοιχαλίς εάν συζευχθή με άλλον ἄνδρα. **4** σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού να Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις εθανατώθητε ως υπακούητε εις αυτήν, **13** μηδέ παριστάνετε τα προς τον νόμον διά του σώματος του Χριστού, μέλη σας όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά διά να συζευχθήτε με άλλον, τον αναστάντα παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον εκ νεκρών, και τα μέλη σας όπλα δικαιοσύνης Θεόν. **5** Διότι ότε ήμεθα εν τη σαρκί, τα πάθη

των αμαρτιών τα διά του νόμου ενηργούντο εν ηδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον τοις μέλεσιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εσωτερικόν ἀνθρωπον, 23 βλέπω όμως εν τοις εις τον θάνατον· 6 τώρα όμως απηλλάχθημεν μέλεσί μου ἄλλον νόμον αντιμαχόμενον εις από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον ὄντα εν το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν τοις μέλεσί μου. 24 Ταλαίπωρος ἀνθρωπος εγώ γράμμα. 7 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεῖ; ο νόμος τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Άλλα την αμαρτίαν θανάτου τούτου; 25 Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά δεν εγνώρισα, ειμὶ διά του νόμου διότι και Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. Ἀρα λοιπόν την επιθυμίαν δεν ήθελον γνωρίσει, εάν ο αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμος δεν ἐλεγε; Μη επιθυμήσῃς. 8 Αφορμήν δε νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον λαβούσα η αμαρτία διά της εντολής, εγέννησεν της αμαρτίας.

εν εμοί πάσαν επιθυμίαν διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. 9 Και εγώ ζῶν ποτέ χωρίς νόμου· αλλ' ὅτε ἡλθεν η εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε απέθανον· 10 και η εντολή, ήτις εδόθη προς ζωήν, αυτή ευρέθη εν εμοί προς θάνατον. 11 Διότι η αμαρτία, λαβούσα αφορμήν διά της εντολής, με εξηπάτησε και δι' αυτής με εθανάτωσεν. 12 Ωστε ο μεν νόμος είναι ἅγιος, και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή. 13 το αγαθόν λοιπόν ἔγεινεν εις εμέ θάνατος; μη γένοιτο. Άλλ' η αμαρτία, διά να φανή αμαρτία, προξενούσα εις εμέ θάνατον διά του αγαθού, ώστε να γείνη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολής. 14 Διότι εξένρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. 15 Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω· επειδή εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω. 16 Εάν δε εκείνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ότι είναι καλός. 17 Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. 18 Διότι εξένρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τούτεστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω· 19 διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. 20 Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το οποίον δεν θέλω, δεν εργάζομαι αυτό πλέον εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. 21 Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεστιν εις εμέ το κακόν· 22 διότι

8 Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ, Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα. 2 Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωῆς εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από τον νόμουν της αμαρτίας και του θανάτου. 3 Επειδή το αδύνατον εις τον νόμον, καθότι ήτο ανίσχυρος διά της σαρκός, ο Θεός πέμψας τον εαυτού Υἱόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας και περί αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκί, 4 διά να πληρωθή η δικαιοσύνη του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα· 5 διότι οι ζώντες κατά την σάρκα τα της σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. 6 Επειδή το φρόνημα της σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος ζωή και ειρήνη· 7 διότι το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται· αλλ' ουδέ δύναται· 8 όσοι δε είναι της σαρκός δεν δύνανται να αρέσωσιν εις τον Θεόν. 9 Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Άλλ' εάν τις δεν έχῃ το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. 10 Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. 11 Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. 12 Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώσται ουχί εις την σάρκα, ώστε να ζώμεν κατά σάρκα·

13 διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε του Υιού αυτού, διά να ἡναι αυτός πρωτότοκος να αποθάνητε· αλλ' εάν διά του Πνεύματος μεταξύ πολλών αδελφών· **30** ὅσους δε προώρισε, θανατόνητε τας πράξεις του σώματος, θέλετε τούτους και εκάλεσε, και ὄσους εκάλεσε, τούτους ζήσει. **14** Επειδή ὁσοι διοικούνται υπό του και εδικαίωσε, και ὄσους εδικαίωσε, τούτους και Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του εδόξασε. **31** Τι λοιπόν θέλομεν εἰπεῖ προς ταύτα; Θεού. **15** Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, Εάν ο Θεός ἡναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμα καθ' ημών; **32** Επειδή ὁστις τον ίδιον εαυτού νιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν· Αββά, ο Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν αυτόν υπέρ Πατέρα. **16** Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πάντων ημών, πως και μετ' αυτού δεν θέλει πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. **17** Εάν δε χαρίσει εις ημάς τα πάντα; **33** Τις θέλει εγκαλέσει τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαιών συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, **34** τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι της δόξης αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, ὁστις και αυτού. **18** Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του είναι εν τη δεξιᾷ του Θεού, ὁστις και μεσιτεύει παρόντος καιρού δεν είναι ἄξια να συγκριθώσι υπέρ ημών. **35** Τις θέλει μας χωρίσει από της με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή αγάπης του Χριστού; Θλίψις ή στενοχωρία ή εις ημάς. **19** Διότι η μεγάλη προσδοκία της διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών μάχαιρα; **36** Καθώς είναι γεγραμμένον, Ὄτι του Θεού. **20** Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις ἔνεκα σου θανατούμεθα ὀλην την ημέραν. την ματαιότητα, ουχί εκουσίως, αλλά διά τον Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. **37** Αλλ' εις υποτάξαντα αυτήν, **21** επ' ελπίδι ότι και αυτή η πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της ημάς. **38** Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε φθοράς και μεταβή εις την ελευθερίαν της δόξης θάνατος ούτε ζωή ούτε ἄγγελοι ούτε αρχαί ούτε των τέκνων του Θεού. **22** Επειδή εξεύρομεν ότι δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα **39** ούτε πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά ἔως ύψωμα ούτε βάθος ούτε ἄλλη τις κτίσις θέλει του νύν· **23** και ουχί μόνον αυτή, αλλά και αυτοί δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του οίτινες έχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών.

ημείς αυτοί στενάζομεν εν εαυτοίς περιμένοντες την νιοθεσίαν, την απολύτρωσιν του σώματος ημών. **24** Διότι με την ελπίδα εσώθημεν· ελπίς δε ἡτις βλέπεται δεν είναι ελπίς διότι εκείνο, το οποίον βλέπει τις, διά τι και ελπίζει; **25** Εάν δε ελπίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονής περιμένομεν αυτό. **26** Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων. **27** Ο δε ερευνών τας καρδίας εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων. **28** Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· **29** διότι ὄσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνος

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, ἔχων συμμαρτυρούσαν με ειμέ την συνείδησίν μου εν Πνεύματι Αγίω, **2** ότι ἔχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδίᾳ μου. **3** Διότι ηυχόμην αυτός εγώ να ἡμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, **4** οίτινες είναι Ισραηλίται, των οποίων είναι η νιοθεσία και η δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και αι επαγγελίαι, **5** των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. (*aiōn g165*) **6** Άλλα δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, **7** ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' Εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα. **8**

Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι Θεού ζώντος. 27 Ο δε Ησαΐας κράζει υπέρ του τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας Ισραήλ· Αν και ο αριθμός των νιών Ισραήλ λογίζονται διά σπέρμα. 9 Διότι ο λόγος της ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, το υπόλοιπον επαγγελίας είναι ούτος· Κατά τον καιρόν τούτον αυτών θέλει σωθή· 28 διότι θέλει τελειώσει θέλω ελθεί και η Σάρρα θέλει έχει νιόν. 10 και συντέμει λογαριασμόν μετά δικαιοσύνης, Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα, επειδή συντετμημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ότε συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ του ο Κύριος επί της γης. 29 Και καθώς προείπεν πατέρος ημών· 11 διότι πριν έτι γεννηθώσι τα ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος Σαβαώθ δεν ήθελεν παιδία, και πριν πράξωσι τι αγαθόν ή κακόν, διά αφήσει εις ημάς σπέρμα, ως τα Σόδομα ηθέλομεν να μένη ο κατ' εκλογήν προορισμός του Θεού, γείνει και με τα Γόμορρα ηθέλομεν ομοιωθή· ουχί εκ των έργων, αλλ' εκ του καλούντος, 12 30 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Ότι τα έθνη ερρέθη προς αυτήν ότι ο μεγαλήτερος θέλει τα μη ζητούντα δικαιοσύνην έφθασαν εις δουλεύσει εις τον μικρότερον, 13 καθώς είναι δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, 31 γεγραμμένον· Τον Ιακώβ ηγάπησα, τον δε Ησαύ ο δε Ισραήλ ζητών νόμον δικαιοσύνης, εις νόμον εμίσησα. 14 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Μήπως δικαιοσύνης δεν έφθασε. 32 Διά τι; Επειδή δεν είναι αδικία εις τον Θεόν; μη γένοιτο. 15 Διότι εζήτει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως εκ των έργων προς τον Μωϋσήν λέγει· θέλω ελεήσει ὄντινα του νόμου· διότι προσέκοψαν εις τον λίθον του ελεώ, και θέλω οικτειρήσει ὄντινα οικτείρω. 16 προσκόμιματος, 33 καθώς είναι γεγραμμένον· Ἀρα λοιπόν δεν είναι του θέλοντος ουδέ του Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμιματος και τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού. 17 Διότι η πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' γραφή λέγει προς τον Φαραώ ότι δι' αυτό τούτο αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή.

σε εξήγειρα, διά να δείξω εν σοι την δύναμιν μου, και διά να διαγεγέλθη το όνομά μου εν πάσῃ τη γη. 18 Ἀρα λοιπόν ὄντινα θέλει ελεεί και ὄντινα θέλει σκληρύνει. 19 Θέλεις λοιπόν μοι ειπεί· Διά τι πλέον μέμφεται; εις το θέλημα αυτού τις εναντιούται; 20 Άλλα μάλιστα συ, ω ἀνθρωπε, τις είσαι, δόστις ανταποκρίνεσαι προς τον Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει ειπεί προς τον πλάσαντα, Διά τι με ἔκαμες ούτως; 21 Η δεν έχει εξουσίαν ο κεραμεύς του πηλού, από του αυτού μίγματος να κάμη ἄλλο μεν σκεύος εις τιμήν, ἄλλο δε εις ατιμίαν; 22 Τι δε, αν ο Θεός, θέλων να δείξῃ την οργήν αυτού και να κάμη γνωστήν την δύναμιν αυτού, υπέφερε μετά πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εις απώλειαν, 23 και διά να γνωστοποιήσῃ τον πλούτον της δόξης αυτού επί σκεύη ελέους, τα οποία προητοίμασεν εις δόξαν, 24 ημάς τους οποίους εκάλεσεν ουχί μόνον εκ των Ιουδαίων αλλά και εκ των εθνών; 25 Καθώς και εν τω Ωσηέ λέγει· θέλω καλέσει λαόν μου τον ου λαόν μου, και ηγαπημένην την ουκ ηγαπημένην· 26 και εν τω τόπω, όπου ερρέθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθή υιοί

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδίας μου και η δέσις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηρίαν αυτών· 2 διότι μαρτυρώ περί αυτών ότι έχουσι ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν. 3 Επειδή μη γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες να συστήσωσι την ιδίαν αυτών δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεού. 4 Επειδή το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνην εις πάντα τον πιστεύοντα. 5 Διότι ο Μωϋσής γράφει την δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο ἀνθρωπος ο κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών· 6 η εκ πίστεως ὁμως δικαιοσύνη λέγει ούτω· Μη είπης εν τη καρδία σου, Τις θέλει αναβή εις τον ουρανόν; τουτέστι διά να καταβιβάσῃ τον Χριστόν. 7 ή, Τις θέλει καταβή εις την ἀβύσσον; τουτέστι διά να αναβιβάσῃ τον Χριστόν εκ νεκρών. (*Abyssos g12*) 8 Άλλα τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδία σου· τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν. 9 Ότι εάν ομοιογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν

αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· 10 διότι με την οίτινες δεν έκλιναν γόνυ εις τον Βάαλ. 5 Ούτω καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με λοιπόν και επί του παρόντος καιρού απέμεινε το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν. 11 κατάλοιπόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. 6 Εάν δε Διότι λέγει η γραφή Πας ο πιστεύων επ' αυτόν κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ ἐργων επειδή δεν θέλει κατασχυνθή. 12 Επειδή δεν είναι τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ διαφορά Ιουδαίου τε και Ελληνος· διότι ο αυτός ἐργων, δεν είναι πλέον χάρις επειδή το ἐργον Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας δεν είναι πλέον ἐργον. 7 Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν τους επικαλούμενους αυτόν· 13 διότι Πας όστις επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί, οι εκλεκτοί επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, 8 14 Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις καθώς είναι γεγραμμένον· Ἐδωκεν εις αυτούς τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν να μη βλέπωσι και ώτα διά να μη αικούνωσιν, ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να ἔως της σήμερον ημέρας. 9 Και ο Δαβίδ λέγει· υπάρχη ο κηρύττων; 15 Και πως θέλουσι κηρύξει, Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα και εις εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων εις αυτούς· 10 ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά. 16 αυτών διά να μη βλέπωσι, και τον νώτον αυτών Άλλα δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. διαπαντός κύρτωσον. 11 Λέγω λοιπόν, Μήπως Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις επίστευσεν εις το ἐπταϊσαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο· αλλά διά κίρυγμα ημών; 17 Άρα η πίστης είναι εξ ακοής, η της πτώσεως αυτών ἔγεινεν η σωτηρία εις τα δε ακοή διά του λόγου του Θεού. 18 Λέγω όμως, έθνη, διά να κινήσῃ αυτούς εις ζηλοτυπίαν. Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εις πάσαν την γην 12 Και εάν η πτώσις αυτών ήναι πλούτος του εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, Και εις τα πέρατα κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτος των της οικουμένης οι λόγοι αυτών. 19 Άλλα λέγω, εθνών, πόσω μάλλον το πλήρωμα αυτών; 13 Μη δεν εγνώρισεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσῆς Διότι προς εσάς τα έθνη λέγω, Εφ' όσον μεν λέγει· Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν είμαι εγώ απόστολος των εθνών, την διακονίαν με τους μη έθνος, θέλω σας παροργίσει με μου δοξάζω, 14 ίσως κινήσω εις ζηλοτυπίαν έθνος ασύνετον. 20 Ο δε Ησαΐας αποτολμά και αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω τινάς λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων με, εξ αυτών. 15 Διότι εάν η αποβολή αυτών εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. ήναι φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθαι η 21 Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν πρόσληψις αυτών ειμή ζωή εκ νεκρών; 16 Και εξέτεινα τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα εάν η ζύμη ήναι αγία, είναι και το φύραμα· και αντιλέγοντα.

11 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. 2 Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων· 3 Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, και εγώ εναπελείφθην μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. 4 Άλλα τι αποκρίνεται προς αυτόν ο Θεός; Αφήκα εις εμαυτόν επτά χιλιάδας ανδρών,

χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το επί μεν τους πεσόντας την αυστηρότητα, επί θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον σε δε την χρηστότητα, εάν επιμείνης εις την και τέλειον. (aiōn g165) 3 Διότι λέγω διά της χρηστότητας διότι ἀλλώς και συ θέλεις αποκοπή. χάριτος της εις εμέ δοθείσης προς πάντα ὅστις 23 Καὶ εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την είναι μεταξύ σας, να μη φρονή υψηλότερα παρ' απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρισθή διότι δυνατός δ, τι πρέπει να φρονή, αλλά να φρονή ώστε είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίση αυτούς. να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το 24 Επειδή εάν συ απεκόπτης από της φυσικής οποίον ο Θεός εμοίρασεν εις ἔκαστον. 4 Διότι αγριελαίας και παρά φύσιν ενεκεντρισθης εις καθώς έχομεν εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα καλλιελαίαν, πόσω μάλλον ούτοι οι φυσικοί δε τα μέλη δεν έχουσι το αυτό έργον, 5 ούτω θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ιδίαν αυτών και ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ελαίαν. 25 Διότι δεν θέλω να αγνοήστε, αδελφοί, ο δε καθείς μέλη αλλήλων. 6 Έχοντες δε το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήτε, χαρίσματα διάφορα κατά την δοθείσαν εις ημάς δότι τύφλωσις κατά μέρος ἐγείνεν εις τον Ισραήλ, χάριν, είτε προφητείαν, ας προφητεύωμεν κατά εωσού εισέλθη το πλήρωμα των εθνών, 26 και την αναλογίαν της πίστεως, 7 είτε διακονίαν, ούτω πας ο Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, είτε γεγραμμένον· Θέλει ελθεί εκ Σιών ο λυτρωτής διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, και θέλει αποστρέψει τας ασεβείας από του 8 είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· Ιακώβ· 27 Καὶ αύτη είναι η παρ' εμού διαθήκη ο μεταδίδων, ας μεταδίδῃ εν απλότητι, ο προς αυτούς, Ὄταν αφαιρέσω τας αμαρτίας προϊστάμενος ας προΐσταται μετ' επιμελείας, αυτών. 28 Κατά μεν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι. 9 Η αγάπη ας διά σας, κατά δε την εκλογήν αγαπητοί διά ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν, τους πατέρας. 29 Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας προσκολλάσθε εις το αγαθόν, 10 γίνεσθε προς είναι τα χαρίσματα και η πρόσκλησις του Θεού. αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, 30 Διότι καθώς και σεις ηπειθήσατε ποτέ εις προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους, 11 τον Θεόν, τώρα όμως ηλεήθητε εν τη απειθεία εις την σπουδήν ἀοκνοι, κατά το πνεύμα τούτων, 31 ούτω και ούτοι ηπειθησαν τώρα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, 12 εις την εν τω υμετέρω ελέει, διά να ελεηθώσι και ελπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, αυτοί· 32 διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την προσευχήν προσκαρτερούντες, 13 εις την απειθείαν, διά να ελεήση τους πάντας. εις τας χρείας των αγίων μεταδίδοντες, την (eleēsē g165) 33 Ω βάθος πλούτου και σοφίας και φιλοξενίαν ακολουθούντες. 14 Ευλογείτε γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι τους καταδιώκοντας υμάς, ευλογείτε και μη κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. καταράσθε. 15 Χαίρετε μετά χαιρόντων και 34 Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή κλαίετε μετά κλαιόντων. 16 Έχετε προς τις ἐγείνε σύμβουλος αυτού; 35 ή τις ἐδωκε αλλήλους το αυτό φρόνημα. Μη υψηλοφρονείτε, τι πρώτος εις αυτόν, διά να γείνη εις αυτόν αλλά συγκαταβαίνετε εις τους ταπεινούς. Μη ανταπόδοσις; 36 Επειδή εξ αυτού και δι' αυτού φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους. 17 Εις μηδένα και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα εις μη ανταποδίδετε κακόν αντί κακού· προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων· 18 ει δυνατόν, όσον το αφ' υμών ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων. 19 Μη εκδικήτε εαυτούς, αγαπητοί, αλλά δότε τόπον τη οργή· διότι είναι γεγραμμένον· εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος. 20 Εάν λοιπόν πεινά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν, εάν

12 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, 2 και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαινίσεως

διψά, πότιζε αυτόν διότι πράττων τούτο θέλεις ως εν ημέρα, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν κοίτας και ασελγείας, μη εις έριδα και φθόνον· αυτού. 21 Μή νικάσαι υπό του κακού, αλλά νίκα 14 αλλ' ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, διά του αγαθού το κακόν. και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

13 Πάσα ψυχή ας υποτάσσηται εις τας

ανωτέρας εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμή από Θεού· αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμέναι. 2 Όστε ο διαλογισμών. 2 Άλλος μεν πιστεύει ότι δύναται εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται να τρώγη πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. εις την διαταγήν του Θεού· οι δε εναντιούμενοι 3 Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, θέλουσι λάβει εις εαυτούς καταδίκην. 3 Διότι οι και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα· ἀρχοντες δεν είναι φόβος των αγαθών ἑργων, διότι ο Θεός προσδέχθη αυτόν. 4 Συ τις είσαι αλλά των κακών. Θέλεις δε να μη φοβήσαι όστις κρίνεις ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού την εξουσίαν; πράττε το καλόν, και θέλεις κύριον ίσταται ή πίπτει· θέλει ούμως σταθή, έχει έπαινον παρ' αυτής 4 επειδή ο ἀρχων διότι ο Θεός είναι δυνατός να στήσῃ αυτόν. 5 είναι του Θεού υπηρέτης εις σε προς το καλόν. Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά Εάν ούμως πράττης το κακόν, φοβού· διότι ἄλλην ημέραν, ἄλλος δε κρίνει ίσην πάσαν δεν φορεί ματαίως την μάχαιραν επειδή τον ημέραν. Ας ήναι ἔκαστος πεπληροφορημένος Θεού υπηρέτης είναι, εκδικητής διά να εκτελή εις τον ίδιον αυτού νούν. 6 Ο παρατηρών την οργήν κατά του πράττοντος το κακόν. ημέραν παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο 5 Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσηθε μη παρατηρών την ημέραν διά τον Κύριον δεν ουχί μόνον διά την οργήν, αλλά και διά την παρατηρεί αυτήν. Ο τρώγων διά τον Κύριον συνείδησιν. 6 Επειδή διά τούτο πληρόνετε τρώγει: διότι ευχαριστεί εις τον Θεόν. Και ο και φόρους· διότι υπηρέται του Θεού είναι μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει, και εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι. 7 Απόδοτε ευχαριστεί εις τον Θεόν. 7 Διότι ουδείς εξ λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις ὄντινα ημών ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει οφείλετε τον φόρον τον φόρον, εις ὄντινα τον δι' εαυτόν. 8 Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον δασμόν τον δασμόν, εις ὄντινα τον φόρον τον Κύριον ζώμεν· εάν τε αποθνήσκωμεν, διά τον φόρον, εις ὄντινα την τιμήν την τιμήν. 8 Εις Κύριον αποθνήσκομεν. Εάν τε λοιπόν ζώμεν, μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμή το να αγαπάτε εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου είμεθα. 9 αλλήλους· διότι ο αγαπών τον ἄλλον εκπληροί Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και τον νόμον. 9 Επειδή το, Μη μοιχεύσης, μη ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, νεκρών και ζώντων. 10 Συ δε διά τι κρίνεις τον μη επιθυμήσης, και πάσα ἄλλη εντολή, εν αδελφόν σου; ή και συ διά τι εξουθενείς τον τούτω τω λόγω συμπεριλαμβάνεται, εν τῷ αδελφόν σου; επειδή πάντες ημείς θέλομεν Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 10 παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. 11 Διότι Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον· είναι γεγραμμένον· Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη. 11 εμέ θέλει κάμψει παν γόνιν, και πάσα γλώσσα Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι θέλει δοξολογήσει τον Θεόν. 12 Άρα λοιπόν ήδη ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου· διότι ἔκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον είναι πλησιεστέρα εις ημάς η σωτηρία παρ' ὅτε εις τον Θεόν. 13 Λοιπόν ας μη κρίνωμεν πλέον επιστεύσαμεν. 12 Η νυξ προεχώρησεν, η δε αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε μάλλον, το να ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν λοιπόν τα μη βάλλητε πρόσκομμα εις τον αδελφόν ή ἑργα του σκότους και ας ενδυθώμεν τα ὄπλα σκάνδαλον. 14 Εξεύρω και είμαι πεπεισμένος εν του φωτός. 13 Ας περιπατήσωμεν ευσχημόνως Κυρίω Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ'

εαυτού ειμή εις τον όστις στοχάζεται τί ότι είναι της περιτομής υπέρ της αληθείας του Θεού, διά ακάθαρτον, εις εκείνον είναι ακάθαρτον. 15 να βεβαιώσῃ τας προς τους πατέρας επαγγελίας, Εάν όμως ο αδελφός σου λυπήται διά φαγητόν, 9 και διά να δοξάσωσι τα έθνη τον Θεόν διά δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε το έλεος αυτού, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, τούτο θέλω σε υμεῖς μεταξύ των εθνών· και εις υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. 16 Ας το όνομά σου θέλω ψάλλει. 10 Και πάλιν λέγει· μη βλασφημήται λοιπόν το αγαθόν σας. 17 Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού. 11 Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και Και πάλιν· Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά και δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. 12 Και εν Πνεύματι Αγίων· 18 επειδή ο δουλεύων εν πάλιν ο Ησαΐας λέγει· Θέλει είσθαι η ρίζα του τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί εις τον Θέόν και Ιεσσαί, Και ο ανιστάμενος διά να βασιλεύῃ επί ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. 19 Άρα λοιπόν τα έθνη· εις αυτόν τα έθνη θέλουσιν ελπίσει. ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα προς 13 Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας εμπλήσῃ την οικοδομήν αλλήλων. 20 Μη κατάστρεψε το πάσης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως, έργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι ώστε να περισσεύητε εις την ελπίδα διά της καθαρά, κακόν όμως είναι εις τον άνθρωπον δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου. 14 Είμαι όστις τρώγει με σκάνδαλον. 21 Καλόν είναι το δε, αδελφοί μου, και αυτός εγώ πεπεισμένος διά να μη φάγης κρέας μηδέ να πίης οίνον μηδέ σας, ότι και σεις είσθε πλήρεις αγαθωσύνης, να πράξης τι, εις το οποίον ο αδελφός σου πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι προσκόπτει ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί. 22 Συ και αλλήλους να νουθετήτε. 15 Σας έγραψα πίστιν έχεις; έχει αυτήν εντός σου ενώπιον του όμως, αδελφοί, τολμηρότερον οπωσούν, ως Θεού μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις υπενθυμίζων υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εκείνο, το οποίον αποδέχεται. 23 Όστις όμως εις εμέ υπό τον Θεόν 16 εις το να ήμαι υπηρέτης αμφιβάλλει, κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν του Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιερουργών το τρώγει εκ πίστεως· και παν δέ, τι δεν γίνεται εκ ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη η προσφορά πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να

βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς.

2 Αλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν· 3 επειδή και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδίζοντων σε επέπεσον επί· εμέ. 4 Διότι όσα προεγράφησαν, διά την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των γραφών. 5 Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώσῃ να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά Χριστόν Ιησούν, 6 διά να δοξάζετε ομοθυμαδόν εν ενί στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 7 Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσεδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. 8 Λέγω δε ότι ο Ιησούς Χριστός έγεινε διάκονος

των εθνών ευπρόσδεκτος, ηγιασμένη διά του Πνεύματος του Αγίου. 17 Έχω λοιπόν καύχησιν εν Χριστώ Ιησού διά τα προς τον Θέόν· 18 διότι δεν θέλω τολμήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμεν ο Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργω, 19 με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και κύκλω μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστού, 20 ούτω δε εφιλοτιμήθην να κηρύγτω το ευαγγέλιον, ουχί όπου ωνομάσθη ο Χριστός, διά να μη οικοδομώ επί ξένου θεμελίου· 21 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον· Εκείνοι προς τους οποίους δεν ανηγγέλθη περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι οίτινες δεν ήκουσαν θέλουσι νοήσει. 22 Διά τούτο και εμποδιζόμην πολλάκις να έλθω προς εσάς· 23 τώρα όμως μη έχων πλέον τόπον εν τοις κλίμασι τούτοις, επιποθών δε από πολλών ετών να έλθω προς εσάς, 24 όταν

υπάγω εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεί προς μου και συναιχμαλώτους μου, οίτινες είναι εσάς· διότι ελπίζω διαβαίνων να σας ιδώ και επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οίτινες και να προπεμφθώ εκεί από σας, αφού πρώτον προ εμού ήσαν εις τον Χριστόν. 8 Ασπάσθητε οπωσούν σας χορτασθώ. 25 Τώρα δε υπάγω εις τον Αμπλίαν τον αγαπητόν μου εν Κυρίω. 9 Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις τους Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν ημών αγίους. 26 Διότι ευηρεστήθησαν η Μακεδονία εν Χριστώ, και τον Στάχυν τον αγαπητόν μου. και Αχαΐαν να κάμωσί τινά βοήθειαν εις τους 10 Ασπάσθητε τον Απελλήν τον δεδοκιμασμένον πτωχούς των αγίων των εν Ιερουσαλήμ. 27 εν Χριστώ. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας Ευηρεστήθησαν τωόντι, και είναι οφειλέται του Αριστοβούλου. 11 Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα αυτών. Διότι εάν τα έθνη έγειναν συγκοινωνοί τον συγγενή μου. Ασπάσθητε τους εκ της αυτών εις τα πνευματικά, χρεωστούσι να οικογενείας του Ναρκίσσου, τους όντας εν υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. 28 Κυρίω. 12 Ασπάσθητε την Τρύφατιναν και την Αφού λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω Τρυφώσαν, αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίω. εις αυτούς τον καρπόν τούτον, θέλω περάσει Ασπάσθητε Περσίδα την αγαπητήν, ήτις πολλά δι' ημών εις την Ισπανίαν. 29 Εξεύρω δε ότι εκοπίασεν εν Κυρίω. 13 Ασπάσθητε τον Ρούφον, ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεί με αφθονίαν τον εκλεκτόν εν Κυρίω, και την μητέρα αυτού της ευλογίας του ευαγγελίου του Χριστού. 30 και εμού. 14 Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον, τον Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμήν ημών Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του και τους μετ' αυτών αδελφούς. 15 Ασπάσθητε Πνεύματος, να συναγωνισθήτε μετ' εμού, τον Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα προσευχόμενοι υπέρ εμού προς τον Θεόν, 31 και την αδελφήν αυτού, και τον Ολυμπάν διά να ελευθερωθώ από των εν τη Ιουδαίᾳ και πάντας τους αγίους τους μετ' αυτών. 16 απειθούντων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίων. Σας εις τους αγίους η εις την Ιερουσαλήμ διακονία ασπάζονται αι εκκλησίαι του Χριστού. 17 Σας μου, 32 διά να έλθω μετά χαράς προς εσάς διά παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους θελήματος του Θεού και να συναναπαυθώ με ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα σας. 33 Ο δε Θεός της ειρήνης είνη μετά πάντων εναντίον της διδαχής, την οποίαν σεις εμάθετε, υμών αμήν.

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν Κεγχρεαίς, 2 διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίῳ αξίως των αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα έχει χρείαν υμών· διότι και αύτη εστάθη προστάτις πολλών και εμού αυτού. 3 Ασπάσθητε την Πρίσκιλλαν και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, 4 οίτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν τον τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησίαι των εθνών. 5 Ασπάσθητε και την κατ' οίκον αυτών εκκλησίαν. Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, δόσις είναι απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. 6 Ασπάσθητε την Μαριάμ, ήτις πολλά εκοπίασε δι' ημάς. 7 Ασπάσθητε τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς

Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είναι μετά πάντων υμών· αμήν. 25 Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον να σας στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ιησού Χριστού, κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου τοῦ σεσιωπημένου μὲν ἀπό χρόνων αιωνίων, (αἰῶνιος g166) 26 φανερωθέντος δὲ τώρα διά προφητικῶν γραφῶν κατ' επιταγῆν τοῦ αιωνίου Θεού καὶ γνωρισθέντος εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς υπακοήν πίστεως, (αἰῶνιος g166) 27 εἰς τὸν μόνον σοφόν Θεόν ἐστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εἰς τους αιώνας· αμήν. (αἰῶν g165)

Προς Κορινθιους Á

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19**
Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης Επειδή είναι γεγραμμένον Θέλω απολέσει την
ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την σοφίαν των σοφών, και θέλω αθετήσει την
ούσαν εν Κορίνθῳ, τους ηγιασμένους εν Χριστώ σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που
Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά ο γραμματεύς; που ο συζητητής του αιώνος
πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του
όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών κόσμου τούτου; (*αισθ g165*) **21** Διότι επειδή εν
τε και ημών **3** χάρις είναι υμίν και ειρήνη από τη σοφία του Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε
Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** τον Θεόν διά της σοφίας, ηυδόκησεν ο Θεός
Ευχαριστώ πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά διά της μωρίας του κηρύγματος να σώσῃ τους
την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του πιστεύοντας. **22** Επειδή και οι Ιουδαίοι σημείον
Ιησού Χριστού· **5** ότι κατά πάντα επλούτισθητε αιτούσι και οι Ἑλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23**
δι' αυτού, κατά πάντα λόγον και πάσαν γνώσιν, ημείς δε κηρύγτομεν Χριστόν εσταυρωμένον,
6 καθώς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους
μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω εις ουδέν Έλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους
χάρισμα, προσμένοντες την αποκάλυψιν του προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε και Ἑλληνας,
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει Χριστόν Θεόν δύναμιν και Θεόν σοφίαν· **25**
σας στηρίξει έως τέλους αμέμπτους εν τη ημέρᾳ διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον
του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός των ανθρώπων, και το ασθενές του Θεού είναι
ο Θεός, διά του οποίου προσεκλήθητε εις το ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε
να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού την πρόσκλησίν σας, αδελφοί, ότι είσθε ου
Χριστού του Κυρίου ημών. **10** Σας παρακαλώ πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου
δε, αδελφοί, διά του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το εξέλεξην ο Θεός διά να καταισχύνῃ τους σοφούς,
αυτό, και να μη ήναι σχίσματα μεταξύ σας, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξην ο Θεός διά
αλλά να ήσθε εντελώς ηνωμένοι έχοντες το να καταισχύνῃ τα ισχυρά, **28** και τα αγενή του
αυτό πνεύμα και την αυτήν γνώμην. **11** Διότι πολλοί των ανθρώπων την ανθρώπων, και τα
εφανερώθη εις εμέ παρά των εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υμών, αδελφοί μου, ότι είναι
έριδες μεταξύ σας **12** λέγω δε τούτο, διότι αισθητος από σας λέγει· Εγώ μεν είμαι του
έκαστος από σας λέγει· Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, δικαιούντη τε και αγιασμός και απολύτρωσις· **31**
εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; **14** Εις την ουδεμία σαρξ ενώπιον
μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εις το
όνομα του Παύλου εβαπτίσθητε; **15** Ευχαριστώ
εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα, ειμή Κρίστον και Γάϊον, **16** διά να μη είπη τις
ότι εις το όνομά μου εβάπτισα. **17** Εβάπτισα δε και τον οίκον του Στεφανά· εκτός τούτων
δεν εξεύρω εάν εβάπτισα άλλον τινά. **18** Διότι δεν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω,
αλλά διά να κηρύξω το ευαγγέλιον, ουχί εν σοφίᾳ λόγου, διά να μη ματαιωθή ο σταυρός

του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού είς μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι γεγραμμένον Θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών, καὶ θέλω αθετήσει την σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που ο γραμματεύς; που ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (**aiōn g165**) **21** Διότι επειδή εν τη σοφίᾳ του Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας, ηδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να σώσῃ τους πιστεύοντας. **22** Επειδή καὶ οἱ Ιουδαῖοι σημείον αιτούσι καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ημείς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Ἕλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν καὶ Θεού σοφίαν· **25** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, καὶ το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν σας, αδελφοί, ὅτι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **27** Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνῃ τους σοφούς, καὶ τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνῃ τα ισχυρά, **28** καὶ τα αγενή του κόσμου καὶ τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, καὶ τα μη ὄντα, διά να καταργήσῃ τα ὄντα, **29** διά να μη καυχηθῇ ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Αλλά σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, ὅστις εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε καὶ αγιασμός καὶ απολύτρωσις· **31** ὡστε, καθὼς είναι γεγραμμένον, Ο καυχῶμενος εν Κυρίῳ ας καυχάται.

2 Και εγώ, αδελφοί, ότε ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχί με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσισα να μη εξένυρω μεταξύ σας άλλο τι ειμί Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον. **3** Και εγώ ήλθον προς εσάς με ασθένειαν και με φόβον και με τρόμον πολύν, **4** και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν εγίνοντο με καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξιν

Πνεύματος και δυνάμεως, 5 διά να ήναι η πίστις κατά ἀνθρωπον; 4 Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν σας ουχί διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά είμαι του Παύλου, ἄλλος δε, Εγώ του Απολλώ· διά της δυνάμεως του Θεού. 6 Λαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν ὡμας ουχί του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων· (αἰδην g165) 7 αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, (αἰδην g165) 8 αυξάνων. 9 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα συνεργοί σεις είσθε του Θεού αγρός, του Θεού συνεργοί σεις είσθε του Θεού αγρός, του Θεού g165) 9 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οικοδομή. 10 Εγώ κατά την χάριν του Θεού την οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε δοθείσαν εις εμέ ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα έθεσα, ἄλλος δε εποικοδομεῖ· έκαστος ὡμας οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας ας βλέπῃ πως εποικοδομεῖ· 11 διότι θεμέλιον αυτόν. 10 Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυψεν αυτά ἄλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, διά του Πνεύματος αυτού· επειδή το Πνεύμα το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. 12 Εάν δε ερευνάτα πάντα και τα βάθη του Θεού. 11 διότι τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου, ἀργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην ειμή το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ· 13 εκάστου το έργον θέλει φανερωθῆ· διότι η Ούτω και τα του Θεού ουδείς γινώσκει ειμή το ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός Πνεύμα του Θεού. 12 Άλλ' ημείς δεν ελάβομεν ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το έργον εκάστου οποίον είναι. 14 Εάν το έργον εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει Θεού χαρισθέντα εις ημάς. 13 Τα οποία και μισθόν· 15 εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει λαλούμεν ουχί με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης ζημιωθή, αυτός ὡμας θέλει σωθή, πλην ούτως σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του ως διά πυρός. 16 Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; πνευματικά. 14 Ο φυσικός ὡμας ἀνθρωπος δεν 17 Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού μιωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση είναι ἀγιος, ὅστις είσθε σεις. 18 Μηδείς ας μη αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. 15 Ο δε εξαπατά εαυτόν· εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' είναι σοφός εν τω κόσμω τούτω, ας γείνη μωρός ουδενός ανακρίνεται. 16 Διότι τις εγνώρισε τον διά να γείνη σοφός. (αἰδην g165) 19 Διότι η σοφία νούν του Κυρίου, ώστε να διδάξῃ αυτόν; ημείς του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. ὡμας ἔχομεν νούν Χριστού.

3 Και εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθην να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλ' ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ. 2 Γάλα σας επότισα και ουχί στερεάν τροφήν διότι δεν ηδύνασθε ἐτι να δεχθήτε αυτήν. Άλλ' ουδέ τώρα δύνασθε ἐτι· 3 επειδή ἐτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και ἔρις και διχόνοιαι, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε

Επειδή είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργίᾳ αυτών· 20 και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. 21 Όστε μηδείς ας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα πάντα είναι υμών, 22 είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, 23 σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος ως **16** Σας παρακαλώ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου.
υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των **17** Διά τούτο σας ἐπεμψα τον Τιμόθεον, ὅστις
μυστηρίων του Θεού. **2** Το δε επίλοιπον ζητείται είναι τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν εν Κυρίῳ,
μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθή ἔκαστος ὅστις θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας
πιστός. **3** Εἰς εμέ δε ελάχιστον είναι να ανακριθώ εν Χριστώ, καθώς διδάσκω πανταχού εν πάσῃ
υφ' υμών ἡ υπό ανθρωπίνης κρίσεως: αλλ' εκκλησία. **18** Τινές όμως εφυσιώθησαν, ως εάν
ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. **4** Διότι η συνείδησίς εγώ δεν ἐμελλον να ἐλθω προς εσάς: **19** πλην
μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο θέλω ελθεί ταχέως προς εσάς, εάν ο Κύριος
δεν είμαι δεδικιασμένος: αλλ' ο ανακρίνων θελήση, και θέλω γνωρίσει ουχί τον λόγον των
με είναι ο Κύριος. **5** Ωστε μη κρίνετε μηδέν πεφυσιωμένων, αλλά την δύναμιν: **20** διότι η
προ καιρού, ἔως αν ἐλθῃ ο Κύριος, ὅστις βασιλεία του Θεού δεν είναι εν λόγω, αλλ' εν
και θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του δυνάμει. **21** Τι θέλετε; με ράθδον να ἐλθω προς
σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των εσάς, ἡ με αγάπην και με πνεύμα πραότητος;
καρδιών, και τότε ο ἐπαινος θέλει γείνει εις
έκαστον από του Θεού. **6** Ταύτα δε, αδελφοί,
μετέφερα παραδειγματικώς εις εμαυτόν και εις
τον Απολλώ διά σας, διά να μάθητε διά του
παραδείγματος ημών να μη φρονήτε υπέρ ὁ,
τι είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρησθε εις
υπέρ του ενός κατά του ἄλλου. **7** Διότι τις σε
διακρίνει από του ἄλλουν; και τι ἔχεις, το οποίον
δεν ἐλαβεῖς, εάν δε και ἐλαβεῖς, τι καυχάσαι ως
μη λαβών; **8** Τώρα είσθε κεχορτασμένοι, τώρα
επλουτήσατε, εβασιλεύσατε χωρίς ημών· και
είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύσωμεν
και ημείς με σας. **9** Διότι νομίζω ὅτι ο Θεός
απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως
καταδεδικασμένους εις θάνατον· διότι εγείναμεν
θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους
και εις ανθρώπους. **10** Ημείς μωροί διά τον
Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς
ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ἐνδοξοί, ημείς
δε ἀτιμοί. **11** Ἐως της παρούσης ὥρας και
πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν
και ραπτιζόμεθα και περιπλανώμεθα **12**
και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας
ημών χείρας· λοιδορούμενοι ευλογούμεν,
διωκόμενοι υποφέρομεν, **13** βλασφημούμενοι
παρακαλούμεν· ως περικαθάρματα του κόσμου
εγείναμεν, σκύβαλον πάντων ἔως της σήμερον.
14 Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας, αλλ'
ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ. **15** Διότι εάν
έχητε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν
έχετε όμως πολλούς πατέρας· επειδή εγώ σας
εγέννησα εν Χριστώ Ιησού διά του ευαγγελίου.

5 Γενικώς ακούεται ότι είναι μεταξύ σας
πορνεία, και τοιαύτη πορνεία, ήτις ουδέ
μεταξύ των εθνών ονομάζεται, ώστε να ἔχῃ τις
την γυναίκα του πατρός αυτού. **2** Και σεις είσθε
πεφυσιωμένοι, και δεν επενθήσατε μάλλον,
διά να εκβληθῇ εκ μέσου υμών ο πράξας το
έργον τούτο. **3** Διότι εγώ ως απών κατά το
σώμα, παρών όμως κατά το πνεύμα, ἔκρινα
ήδη ως παρών τον ούτω πράξαντα τούτο, **4** εν
τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού
αφού συναχθήτε σεις και το εμόν πνεύμα με την
δύναμιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού **5** να
παραδώσητε τον τοιούτον εις τον Σατανάν προς
ολεθρον της σαρκός, διά να σωθή το πνεύμα
αυτού εν τη ημέρᾳ του Κυρίου Ιησού. **6** Δεν
είναι καλόν το καύχημά σας. Δεν εξεύρετε ότι
ολίγη ζύμη κάμνει όλον το φύραμα ἐνζυμον; **7**
Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά
να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε ἀζυμοί. Διότι
το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός
8 ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν,
ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με
ἀζυμα ειλικρινείας και αληθείας. **9** Σας ἐγραψα
εν τη επιστολή να μη συναναστρέψησθε με
πόρνους, **10** και ουχί διόλου με τους πόρνους του
κόσμου τούτου ἡ με τους πλεονέκτας ἡ ἀρπαγας
ἡ ειδωλολάτρας επειδή τότε πρέπει να εξέλθητε
από του κόσμου. **11** Αλλά τώρα σας ἐγραψα
να μη συναναστρέψησθε, εάν τις αδελφός
ονομαζόμενος ήναι πόρνος ἡ πλεονέκτης ἡ
ειδωλολάτρης ἡ λοιδόρος ἡ μέθυσος ἡ ἀρπαξ; με
τον τοιούτον μηδέ να συντρώγητε. **12** Διότι τι με

μέλει να κρίνω και τους έξω; δεν κρίνετε σεις προσκολλώμενος με την πόρνην είναι εν σώμα; τους έσω; 13 Τους δε έξω ο Θεός θέλει κρίνει. διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα Όθεν εκβάλετε τον κακόν εκ μέσου υμών.

6 Τολμά τις από σας, όταν έχη διαφοράν

προς τον άλλον, να κρίνηται ενώπιον των αδίκων και ουχί ενώπιον των αγίων; 2 Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνηται από σας, ανάξιοι είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα; 3 Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει; πόσω μάλλον βιωτικά; 4 Βιωτικάς λοιπόν κρίσεις εάν έχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησίᾳ τούτους καθίζετε κριτάς. 5 Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή να

κρίνη ανά μέσον του αδελφού αυτού, 6 διά τας πορνείας όμως ας έχη έκαστος την αλλά αδελφός κρίνηται με αδελφόν, και τούτο εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας έχη τον εαυτής ενώπιον απίστων; 7 Τώρα λοιπόν είναι διόλου άνδρα. 30 ανήρ ας αποδίδῃ εις την γυναίκα την ελάττωμα εις εօσάς ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας. οφειλομένην εύνοιαν ομοίως δε και η γυνή εις διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον τον άνδρα. 4 Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής δεν αποστερείσθε; 8 Αλλά σεις αδικείτε και σώμα, αλλ' ο ανήρ ομοίως δε και ο ανήρ δεν αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. 9 Η δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. 5 Μη εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε ούτε συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν μαλακοί ούτε αρσενοκοίται 10 ούτε κλέπται ούτε συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράζη πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοιδοροί ούτε ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. 6 Λέγω δε ἀρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν. του Θεού. 11 Και τοιούτοι υπήρχετε τινες αλλά 7 Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι απελούσθητε, αλλά ηγιασθητε, αλλ' εδικαιώθητε καθώς και εμαυτόν αλλ' έκαστος έχει ιδιαίτερον διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του χάρισμα εκ Θεού, ἀλλος μεν ούτως, ἀλλος δε Πνεύματος του Θεού ημών. 12 Πάντα είναι εις ούτως. 8 Λέγω δε προς τους αγάμους και προς την εξουσίαν μου, πλην πάντα δεν συμφέρουσι· τας κήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν καθώς και εγώ. 9 Αλλ' εάν δεν εγκρατεύωνται, θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. 13 Τα φαγητά ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι να είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. 10 Εις δε φαγητά· πλην ο Θεός και ταύτην και ταύτα τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος ανδρός αυτής· 11 αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη διά το σώμα· 14 ο δε Θεός και τον Κύριον ἀγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα· και ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της ο ανήρ να μη αφίνη την εαυτού γυναίκα. 12 δυνάμεως αυτού. 15 Δεν εξεύρετε ότι τα σώματα Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος· σας είναι μέλη του Χριστού· να λάβω λοιπόν Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα ἀπιστον, και τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη αυτή συγκατανεύνη να συνοική μετ' αυτού, ας πόρνης; Μη γένοιτο. 16 Η δεν εξεύρετε ότι ο μη αφίνη αυτήν· 13 και γυνή ήτις έχει άνδρα

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα·

2 διά τας πορνείας όμως ας έχη έκαστος την εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας έχη τον εαυτής ενώπιον απίστων; 7 Τώρα λοιπόν είναι διόλου άνδρα. 30 ανήρ ας αποδίδῃ εις την γυναίκα την ελάττωμα εις εօσάς ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας. οφειλομένην εύνοιαν ομοίως δε και η γυνή εις διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον τον άνδρα. 4 Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής δεν αποστερείσθε; 8 Αλλά σεις αδικείτε και σώμα, αλλ' ο ανήρ ομοίως δε και ο ανήρ δεν αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. 9 Η δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. 5 Μη εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε ούτε συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν μαλακοί ούτε αρσενοκοίται 10 ούτε κλέπται ούτε συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράζη πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοιδοροί ούτε ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. 6 Λέγω δε ἀρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν. του Θεού. 11 Και τοιούτοι υπήρχετε τινες αλλά 7 Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι απελούσθητε, αλλά ηγιασθητε, αλλ' εδικαιώθητε καθώς και εμαυτόν αλλ' έκαστος έχει ιδιαίτερον διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του χάρισμα εκ Θεού, ἀλλος μεν ούτως, ἀλλος δε Πνεύματος του Θεού ημών. 12 Πάντα είναι εις ούτως. 8 Λέγω δε προς τους αγάμους και προς την εξουσίαν μου, πλην πάντα δεν συμφέρουσι· τας κήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν καθώς και εγώ. 9 Αλλ' εάν δεν εγκρατεύωνται, θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. 13 Τα φαγητά ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι να είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. 10 Εις δε φαγητά· πλην ο Θεός και ταύτην και ταύτα τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος ανδρός αυτής· 11 αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη διά το σώμα· 14 ο δε Θεός και τον Κύριον ἀγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα· και ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της ο ανήρ να μη αφίνη την εαυτού γυναίκα. 12 δυνάμεως αυτού. 15 Δεν εξεύρετε ότι τα σώματα Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος· σας είναι μέλη του Χριστού· να λάβω λοιπόν Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα ἀπιστον, και τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη αυτή συγκατανεύνη να συνοική μετ' αυτού, ας πόρνης; Μη γένοιτο. 16 Η δεν εξεύρετε ότι ο μη αφίνη αυτήν· 13 και γυνή ήτις έχει άνδρα

άπιστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοική 31 και οι μεταχειριζόμενοι τον κόσμον τούτον μετ' αυτής, ας μη αφίνη αυτόν. 14 Διότι ο ανήρ ο ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι διότι το σχήμα απίστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η του κόσμου τούτου παρέρχεται. 32 Θέλω δε απίστος ηγιάσθη διά του ανδρός· επειδή ἄλλως να ήσθε αμέριμνοι. Ο ἀγαμος μεριμνά τα του τα τέκνα σας ἡθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά Κυρίου, πως να αρέση εις τον Κύριον. 33 ο δε τώρα είναι ἁγια. 15 Εάν δε ο ἀπίστος χωρίζηται, νενυμφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να ας χωρισθή. Ο αδελφός ὅμως ή αδελφή δεν αρέση εις την γυναίκα. 34 Διαφέρει η γυνή και είναι δεδουλωμένοι εις τα τοιαύτα· ο Θεός ὅμως η παρθένος. Η ἀγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην. 16 Διότι τι διά να ἡναι αγια και το σώμα και το πνεύμα· η εξεύρεις, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον ἄνδρα; δε νενυμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως ή τι εξεύρεις, ἀνερ, αν μέλλης να σώσης την να αρέση εις τον ἄνδρα. 35 Λέγω δε τούτο διά γυναίκα; 17 Άλλα καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις το συμφέρον υμών αυτών, ουχί διά να βάλω ἔκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν εις εσάς παγίδα, αλλά διά το σεμνοπρεπές, και ἔκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω διά να ήσθε προσκεκολλημένοι εις τον Κύριον εις πάσας τας εκκλησίας. 18 Προσεκλήθη τις εις χωρίς περισπασμούς. 36 Αλλ' εάν τις νομίζη την πίστιν περιτετμημένος; Ας μη καλύπτη την ότι ασχημονεί προς την παρθένον αυτού, αν περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτμητος; Ας μη παρήλθεν η ακμή αυτής, και πρέπη να γείνη περιτέμνηται. 19 Η περιτομή είναι ουδέν, και η ούτως, ας κάμη ό, τι θέλει· δεν αμαρτάνει· ας ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των υπανδρεύωνται. 37 Όστις ὅμως στέκει στερεός εντολών του Θεού. 20 Ἐκαστος εν τη κλήσει, εν τη καρδίᾳ, μη ἔχων ανάγκην, ἔχει ὅμως καθ' ην εκλήθη, εν ταύτη ας μένη. 21 Εκλήθης εξουσίαν περί του ιδίου αυτού θελήματος, δούλος; μη σε μέλη· αλλ' εάν δύνασαι να γείνης και απεφάσισε τούτο εν τη καρδίᾳ αυτού, να ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλήτερα. 22 φυλάττη την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς. Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, 38 Όστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. 39 Η ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι του Χριστού. γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου εφ' ὅσον 23 Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι καιρόν ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε ο ανήρ αυτής ανθρώπων. 24 Ἐκαστος, αδελφοί, εις ό, τι αποθάνη, είναι ελευθέρα να υπανδρευθή με εκλήθη, εν τούτῳ ας μένη παρά τω Θεώ. 25 Περί όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίῳ. δε των παρθένων προσταγήν του Κυρίου δεν 40 Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω, ἔχω· αλλά γνώμην δίδω ως ηλεγμένος υπό του κατά την εμήν γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ Κυρίου να ήμαι πιστός. 26 Τούτο λοιπόν νομίζω ἔχω Πνεύμα Θεού.

ότι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην, οτι καλόν είναι εις τον ἄνθρωπον να ἡναι ούτως. 27 Είσαι δεδεμένος με γυναίκα; μη ζήτει λύσιν. Είσαι λελυμένος από γυναικός; μη ζήτει γυναίκα. 28 Πλην και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας· και εάν η παρθένος νυμφευθή, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιούτοι θέλουσιν έχει θλίψιν εν τη σαρκί· εγώ δε σας φείδομαι. 29 Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι ἔχοντες γυναίκας να ἡναι ως μη ἔχοντες, 30 και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη ἔχοντες κατοχήν,

8 Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες ἔχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. 2 Και εάν τις νομίζη ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν ἐτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθῃ· 3 αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. 4 Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το ειδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς ἄλλος Θεός ειμή εις. 5 Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, 6 αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και

ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, διότι δι' ημάς εγράφη, ότι ο αροτριών με ελπίδα δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. 7 Αλλά πρέπει να αροτριά, και ο αλωνίζων με ελπίδα δεν είναι εις πάντας η γνώσις αύτη: τινές δε να μετέχη της ελπίδος αυτού. 11 Εάν ημείς διά την συνείδησιν του ειδώλου ἔως σήμερον εσπείραμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι τρώγουσι το ειδωλόθυτον ως ειδωλόθυτον, και εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; 12 Εάν η συνείδησις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. ἄλλοι μετέχωσι της εφ' υμάς εξουσίας, δεν 8 το φαγητόν ὄμως δεν συνιστά ημάς εις τον πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. 9 Πλην διά να μη προξενήσωμεν εμπόδιον τι εις το προσέχετε μήπως αύτη η εξουσία σας γείνη ευαγγέλιον του Χριστού. 13 Δεν εξεύρετε ότι οι πρόσκομμα εις τους ασθενείς. 10 Διότι εάν εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; 14 ενθαρρυνθή η συνείδησις αυτού, ασθενούντος, Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες εις το να τρώγη τα ειδωλόθυτα; 11 Και διά το ευαγγέλιον να ζώσιν εικ του ευαγγελίου. 15 την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής Πλην εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθην. Ουδέ αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. 12 ἔγραψα ταύτα διά να γείνη ούτως εις εμέ διότι Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους αδελφούς και καλόν είναι εις εμέ να αποθάνω μάλλον παρά προσβάλλοντες την ασθενή συνείδησιν αυτών, να ματαιώσῃ τις το καύχημά μου. 16 Διότι εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. 13 Διά τούτο, εάν εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ το φαγητόν σκανδαλίζη τον αδελφόν μου, δεν καύχημα: επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ ουάι θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη δείνειναίσιω τον αδελφόν μου. (αἰονὶς 165)

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν είσθη σεις το ἑργον μου εν Κυρίῳ; 2 Αν δεν ήμαι εις ἄλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι· διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίῳ. 3 Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αύτη: 4 μη δεν έχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πίωμεν; 5 μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; 6 ή μόνος εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχομεν εξουσίαν να μη εργαζόμεθα; 7 Τις ποτὲ εκστρατεύει με ίδια αυτού ἔξοδα; Τις φυτεύει αμπελώνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; ή τις ποιμαίνει ποιμνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμνίου; 8 Μήπως κατά άνθρωπον λαλώ ταύτα; ή δεν λέγει ταύτα και ο νόμος; 9 διότι εν τω νόμῳ του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βούς αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν περί των βιοών; 10 ή δι' ημάς βεβαίως λέγει τούτο;

18 Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεώς μου, ώστε να μη κάμνω κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίω. 19 Διότι ελεύθερος ων πάντων εις πάντας εδούλωσα εμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειοτέρους 20 και ἔγεινα εις τους Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω τους υπό νόμον· 21 εις τους ανόμους ως ἀνόμος, μη ων ἀνόμος εις τον Θεόν, αλλ' ἐννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω ανόμους· 22 ἔγεινα εις τους ασθενείς ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς εις πάντας ἔγεινα τα πάντα, διά να σώσω παντί τρόπω τινάς. 23 Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αυτού. 24 Δεν εξεύρετε ότι οι τρέχοντες εν τω σταδίω πάντες μεν τρέχουσιν, εις ὄμως λαμβάνει το βραβείον; ούτω τρέχετε, ώστε να λάβητε αυτό. 25 Πας δε ο αγωνιζόμενος εις πάντα εγκρατεύεται, εκείνοι μεν διά να λάβωσι

φθαρτόν στέφανον, ημείς δε ἀφθαρτον. 26 Εγώ επειδή πάντες εκ του ενός ἄρτου μετέχομεν. 18 λοιπὸν ούτω τρέχω, ουχὶ ως αρβεβαίως, ούτω Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ τρώγοντες πυγμαχῶ, ουχὶ ως κτυπῶν τὸν αέρα, 27 αλλὰ τας θυσίας δεν είναι κοινωνοί του θυσιαστηρίου; δαμάζω τὸ σώμα μου καὶ δουλαγωγό, μῆπως 19 Τι λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ εἰδωλον είναι τι; ή ὅτι εις ἄλλους κηρύζας εγὼ γείνων αδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ὅτι

οἱ πατέρες ἡμῶν ἡσαν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην, καὶ πάντες διά τῆς θαλάσσης διήλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν εβαπτίσθησαν εν τῇ νεφέλῃ καὶ εν τῇ θαλάσσῃ, 3 καὶ πάντες τὴν αὐτήν πνευματικήν βρώσιν ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτό πνευματικόν ποτὸν ἐπιον διότι ἐπινον από πνευματικῆς πέτρας ακολουθούσης, η δε πέτρα ἵτον ο Χριστός: 5 αλλὰ δεν ευηρεστήθη ο Θεός εἰς τους πλειοτέρους εξ αυτῶν· διότι κατεστρώθησαν εν τῇ ερήμῳ. 6 Ταύτα δε ἔγειναν παραδείγματα ἡμῶν, διά να μη ἡμεθα ημείς επιθυμηταὶ κακῶν, καθώς καὶ εκείνοι επεθύμησαν. 7 Μηδέ γίνεσθε ειδωλολάτραι, καθώς τινές εξ αυτῶν, ως είναι γεγραμμένον· Εκάθησεν ο λαός διά να φάγη καὶ να πίη, καὶ εσηκώθησαν να παίζωσι. 8 Μηδέ ας πορνεύωμεν, καθώς τινές αυτῶν επόρνευσαν καὶ ἐπεσον εν μιᾷ ημέρᾳ εικοσιτρείς χιλιάδες. 9 Μηδέ ας πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθώς καὶ τινές αυτῶν επείρασαν καὶ απωλέσθησαν ὑπὸ τῶν ὄφεων. 10 Μηδέ γογγύζετε, καθώς καὶ τινές αυτῶν εγγόγγυσαν, καὶ απωλέσθησαν ὑπὸ τοῦ εξοιλοθρευτού. 11 Ταύτα δε πάντα εγίνοντο εἰς εκείνους παραδείγματα, καὶ εγράφησαν πρὸς νοιθεσίαν ημῶν, εἰς τους οποίους τα τέλη των αἰώνων ἐφθασαν. (αἰδὸν §165) 12 Ὡστε ο νομίζων ὅτι ἰσταται ας βλέπῃ μη πέσῃ. 13 Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμῇ ανθρώπινος πιστός ὅμως είναι ο Θεός, ὀστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλὰ μετά του πειρασμού θέλει κάμει καὶ την ἔκβασιν, ὥστε να δύνασθε να υποφέρητε. 14 Διά τούτο, αγαπητοί μουν, φεύγετε από της ειδωλολατρείας. 15 Λέγω ως προς φρονίμους· κρίνατε σεις τούτο το οποίον λέγω· 16 Το ποτήριον τῆς ευλογίας, το οποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο ἄρτος, τον οποίον κόπτομεν, δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού;

17 διότι εις ἄρτος, εν σώμα είμεθα οι πολλοί· δε να εξεύρητε, ὅτι η κεφαλή παντός ανδρός

το ειδωλόθυτον είναι τι; ουχὶ· 20 αλλ' ὅτι εκείνα, τας θυσίας δεν είναι κοινωνοί του θυσιαστηρίου; 21 τας θυσίαζουσι τα έθνη, εἰς τα δαιμόνια θυσίαζουσι καὶ ουχὶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ δεν θέλω σεις να γίνησθε κοινωνοί των δαιμονίων. 22 Δεν δύνασθε να πίνητε τὸ ποτήριον του Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να ἡσθε μέτοχοι τῆς τραπέζης του Κυρίου καὶ τῆς τραπέζης των δαιμονίων. 23 Η τὸν Κύριον θέλομεν να διεγέίρωμεν εἰς ζηλοτυπίαν; μῆπως είμεθα ισχυρότεροι αυτού; 24 Πάντα είναι εἰς την εξουσίαν μουν αλλὰ πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εἰς την εξουσίαν μου, αλλὰ πάντα δεν οικοδομούσι. 25 Μηδείς ας ζητή το εαυτού συμφέρον, αλλ' ἔκαστος τα του ἄλλου. 26 Παν τὸ πωλούμενον εν τῷ μακελλίῳ τρώγετε, μηδὲν εξετάζοντες διά την συνείδησιν· 27 διότι του Κυρίου είναι η γη καὶ τὸ πλήρωμα αυτῆς. 28 Και εάν τις των απίστων σας προσκαλή καὶ θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ό, τι βάλλεται ἐμπροσθέν σας, μηδὲν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. 29 Εάν δε τις σας είπῃ, Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' εκείνον τὸν φανερώσαντα καὶ διά την συνείδησιν διότι του Κυρίου είναι η γη καὶ τὸ πλήρωμα αυτῆς. 30 Συνείδησιν δε λέγω ουχὶ την ιδικήν σου, αλλὰ την του ἄλλου. Επειδή διά τι η ελευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνείδησεως; 31 Και εάν εγώ μετ' ευχαριστίας μετέχω, διά τι βλασφημούμαι δι' εκείνο, διά το οποίον εγώ ευχαριστώ; 32 Είτε λοιπὸν τρώγετε είτε πίνετε είτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεού. 33 Μη γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εἰς Ιουδαίους μήτε εἰς Ἐλληνας μήτε εἰς την εκκλησίαν του Θεού,

11 Μιμητάι μου γίνεσθε, καθώς καὶ εγώ του Χριστού. 2 Σας επαινώ δε, αδελφοί, ὅτι

εις πάντα με ενθυμείσθε, καὶ κρατείτε τας παραδόσεις, καθώς παρέδωκα εἰς εσάς, 3 θέλω

είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναικός ο τρώγητε και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. **4** Πας Θεού καταφρονείτε, και καταισχύνετε τους μη ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν έχῃ έχοντας; τι να σας είπω; να σας επαινέσω εις κεκαλυμμένην την κεφαλήν, καταισχύνει την τούτο; δεν σας επαινώ. **23** Διότι εγώ παρέλαβον κεφαλήν αυτού. **5** Πάσα δε γυνή προσευχομένη από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και παρέδωκα ή προφητεύουσα με την κεφαλήν ασκεπή εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί καθ' ην καταισχύνει την κεφαλήν εαυτής διότι εν και παρεδίδετο έλαβεν ἄρτον, **24** και ευχαριστήσας το αυτό είναι με την εξυρισμένην. **6** Επειδή ἔκοψε και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι αν δεν καλύπτηται η γυνή, ας κουρεύσῃ και το σώμα μου το υπέρ υμών κλώμενον· τούτο τα μαλλία αυτής· αλλ' εάν ήναι αισχρόν εις κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. **25** Ομοίως και γυναίκα να κουρεύῃ τα μαλλία αυτής ή να το ποτήριον, αφού εδείπνησε, λέγων· Τούτο το ξυρίζηται, ας καλύπτηται. **7** Διότι ο μεν ανήρ ποτήριον είναι η κατινή διαθήκη εν τω αίματί δεν χρεωστεί να καλύπτη την κεφαλήν αυτού, μου· τούτο κάμνετε, οσάκις πίνητε, εις την επειδή είναι εικών και δόξα του Θεού· η δε ανάμνησίν μου. **26** Διότι οσάκις αν τρώγητε τον γυνή είναι δόξα του ανδρός. **8** Διότι ο ανήρ ἄρτον τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, δεν είναι εκ της γυναικός, αλλ' η γυνή εκ του τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι ανδρός· **9** επειδή δεν εκτίσθη ο ανήρ διά την της ελεύσεως αυτού. **27** Ωστε όστις τρώγη τον γυναίκα, αλλ' η γυνή διά τον άνδρα. **10** Διά ἄρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου τούτο η γυνή χρεωστεί να έχῃ εξουσίαν επί της αναξίως, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. **11** Πλην ούτε και αίματος του Κυρίου. **28** Ας δοκιμάζῃ δε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς εαυτόν ο άνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του ανδρός υπάρχει εν Κυρίῳ. **12** Διότι καθώς η του ἄρτου και ας πίνη εκ του ποτηρίου· **29** γυνή είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διότι ο τρώγων και πίνων αναξίως τρώγει διά της γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. **13** και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων Κρίνατε σεις καθ' εαυτούς είναι πρέπον γυνή το σώμα του Κυρίου. **30** Διά τούτο υπάρχουσι να προσεύχηται εις τον Θεόν ασκεπής; **14** Ή ουδέ μεταξύ σας πολλοί ασθενεῖς και ἀρρωστοί, και αυτή η φύσις δεν σας διδάσκει, ότι ανήρ μεν αποθνήσκουσιν ικανοί. **31** Διότι εάν διεκρίνομεν εάν έχῃ κόμην είναι εις αυτόν ατιμία, **15** γυνή εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι· **32** αλλ' οταν δε εάν έχῃ κόμην, είναι δόξα εις αυτήν; διότι κρινώμεθα, παιδεύόμεθα υπό του Κυρίου, διά η κόμη εδόθη εις αυτήν αντί καλύμματος. **16** να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου. **33** Ωστε Εάν τις ὄμως φαίνηται ότι είναι φιλόνεικος, αδελφοί μου, οταν συνέρχησθε διά να φάγητε, ημείς τοιαύτην συνήθειαν δεν έχομεν, ουδέ αι περιμένετε αλλήλους· **34** εάν δε τις πεινά, ας εκκλησίαι του Θεού. **17** Ενώ δε παραγγέλλω τρώγη εν τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε τούτο, δεν επαινώ ότι συνέρχεσθε ουχί διά το προς κατάκρισιν. Τα δε λοιπά, οταν έλθω, θέλω καλήτερον αλλά διά το χειρότερον. **18** Διότι διατάξει.

πρώτον μεν όταν συνέρχησθε εις την εκκλησίαν, **12** Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν ακούω ότι υπάρχουσι σχίσματα μεταξύ σας, θέλω να αγνοήτε. **2** Εξεύρετε ότι ήσθε και μέρος τι πιστεύω· **19** διότι είναι ανάγκη εθνικοί, συρόμενοι όπως εσύρεσθε προς τα να υπάρχωσι και αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωσι φανεροί μεταξύ σας οι δόκιμοι. **20** Όταν είδωλα τα ἀφωνα. **3** Διά τούτο σας γνωστοποιώ διά την ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπῃ Κύριον Ιησούν, ειμή διά Πνεύματος Αγίου. **4** Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα είναι διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος ομώνυμος ο αυτός· **5** είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος ομώνυμος ο αυτός· **6** είναι και διαιρέσεις

ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα ενεργών τα πάντα εν πάσι. 7 Δίδεται δε εις μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. 26 Και είτε πάσχει έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν: είτε συμφέρον. 8 Διότι εις άλλον μεν δίδεται διά τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συγχαίρουσι. του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε 27 Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, 9 εις κατά μέρος. 28 Και άλλους μεν έθεσεν ο άλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις Θεός εν τη εκκλησίᾳ πρώτον αποστόλους, άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἐπειτα Πνεύματος, 10 εις άλλον δε ενέργεια θαυμάτων, θαύματα, ἐπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. 29 Μη πάντες είναι πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσών, εις απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. 11 Πάντα δε ταύτα διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; 30 μη ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον πάντες ἔχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες ιδία εις έκαστον καθώς θέλει. 12 Διότι καθώς λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσι; 31 το σώμα είναι εν και ἔχει μέλη πολλά, πάντα Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλήτερα χαρίσματα. δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά Και έτι πολύ υπερέχουσαν οδόν σας δεικνύω.

όντα, είναι εν σώμα, ούτω και ο Χριστός: 13 διότι ήμείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Ἑλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν. 14 Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. 15 Εάν είπη ο πους, Επειδή δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο τάχα δεν είναι εκ του σώματος; 16 Και εάν είπη το ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; 17 Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν όλον ακοή, που η όσφρησις; 18 Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη εν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησεν. 19 Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που το σώμα; 20 Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν όμως σώμα. 21 Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπῃ προς την χείρα: Δεν έχω χρείαν σου· ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας: Δεν έχω χρείαν υμών. 22 Αλλά πολύ περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, 23 και εκείνα τα οποία νομίζομεν ότι είναι τα ατιμότερα του σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν, και τα άσχημα ημών ἔχουσι περισσοτέραν ευσχημοσύνην: 24 τα δε ευσχήμονα ημών δεν ἔχουσι χρείαν. Άλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσοτέραν τιμήν εις το ευτελέστερον, 25 διά να μη ήναι

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη ἔχω, ἐγεινα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. 2 Και εάν ἔχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν ἔχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω ὥρη, αγάπην δε μη ἔχω, είμαι ουδέν. 3 Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη ἔχω, ουδέν ωφελούμαι. 4 Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, 5 δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, 6 δεν χάρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν: 7 πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. 8 Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει: τα άλλα όμως, είτε προφητεία είναι, θέλουσι καταργηθή: είτε γλώσσαι, θέλουσι παύσει: είτε γνώσις, θέλει καταργηθή. 9 Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν: 10 όταν όμως ἔλθη το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθή. 11 Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος εσυλλογιζόμην: ότε όμως ἐγεινα ανήρ, κατήργησα τα του νηπίου. 12 Διότι τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και

εγνωρίσθην. 13 Τώρα δε μένει πίστις, ελπίς, εάν δοξολογήσης με το πνεύμα, εκείνος όστις αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε τούτων έχει τάξιν ιδιώτου πως θέλει ειπεί το αμήν εις είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην· και ζητείτε

μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. 2 Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν διότι ουδείς ακούει αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια· 3 ο δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν. 4 Ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων την εκκλησίαν οικοδομεί. 5 Θέλω δε πάντες να λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε διότι ο προφητεύων είναι μεγαλήτερος παρά ο λαλών γλώσσας, εκτός εάν διερμηνεύῃ, διά να λάβῃ οικοδομήν η εκκλησία. 6 Και τώρα, αδελφοί, εάν ἔλθω προς εσάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; 7 Και τα ἀψυχα, όσα δίδουσι φωνήν, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθή το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; 8 Διότι εάν η σάλπιγξ δώσῃ φωνήν ασαφή, τις θέλει ετοιμασθή εις πόλεμον; 9 Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθή το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. 10 Τόσα είδη φωνών είναι τυχόν εν τα κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι ασήμαντον. 11 Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. 12 Ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύητε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. 13 Διά τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον ας προσεύχηται διά να γείνη ικανός να διερμηνεύῃ, 14 διότι εάν προσεύχωμαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμα μου προσεύχεται, αλλ' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος. 15 Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχήθη με το πνεύμα, θέλω δε προσευχήθη και με τον νούν. Θέλω ψάλλει με το πνεύμα, θέλω δε ψάλλει και με τον νούν. 16 Διότι

την ευχαριστίαν σου, μη εξεύρων τι λέγεις; 17 Διότι συ μεν καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται. 18 Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειοτέρας γλώσσας παρά πάντας υμάς· 19 πλην εν τη εκκλησίᾳ πέντε λόγους προτιμώ να λαλήσω διά του νοός μου, διά να κατηχήσω και άλλους, παρά μυρίους λόγους με γλώσσαν αγνώριστον. 20 Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδία κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την κακίαν, τέλειοι όμως εις τας φρένας. 21 Εν τω νόμῳ είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσων και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλουσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. 22 Ωστε αι γλώσσαι είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας, αλλά προς τους απίστους· η προφητεία όμως είναι ουχί προς τους απίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. 23 Εάν λοιπόν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και λαλώσι πάντες γλώσσας αγνώριστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή απίστοι, δεν θέλουσιν ειπεί ότι είσθε μαινόμενοι; 24 Άλλ! εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις απίστος η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, 25 και ούτω τα κρυπτά της καρδίας αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι τωόντι εν μέσω υμών. 26 Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντα αις γίνωνται προς οικοδομήν. 27 Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερον ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις αι διερμηνεύῃ· 28 αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησίᾳ, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. 29 Προφήται δε αι λαλώσι δύο ή τρεις, και οι άλλοι αι διακρίνωσιν· 30 εάν δε ἔλθῃ αποκάλυψις εις άλλον καθήμενον, ο πρώτος αι σιωπά. 31 Διότι δύνασθε ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται· 32 και τα πνεύματα των

προφητών υποτάσσονται εις τους προφήτας: νεκρών δεν είναι; 13 Και εάν ανάστασις νεκρών 33 διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, αλλ' δεν ήναι, ουδ' ο Χριστός ανέστη· 14 και αν ειρήνης, Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το αγίων. 34 Αι γυναίκές σας ας σιωπώσιν εν ταις κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας. 15 εκκλησίαις διότι δεν είναι συγκεχωρημένον Ευρισκόμεθα δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, εις αυτάς να λαλώσιν, αλλά να υποτάσσονται, διότι εμαρτυρήσαμεν περί του Θεού ότι ανέστησε καθώς και ο νόμος λέγει. 35 Αλλ' εάν θέλωσι τον Χριστόν, τον οποίον δεν ανέστησεν, εάν να μάθωσι τι, ας ερωτώσιν εν τω οίκω τους καθ' υπόθεσιν δεν ανασταίνωνται νεκροί. 16 άνδρας αυτών διότι αισχρόν είναι εις γυναίκας Διότι εάν δεν ανασταίνωνται νεκροί, ουδ' ο να λαλώσιν εν εκκλησίᾳ. 36 Μήπως από Χριστός ανέστη· 17 αλλ' εάν ο Χριστός δεν σας εξήλθεν ο λόγος του Θεού, ή εις σας ανέστη, ματαία η πίστις σας· έτι είσθε εν ταις μόνους κατήντησεν; 37 Εάν τις νομίζη ότι είναι αμαρτίας υμών. 18 Άρα και οι κοιμηθέντες προφήτης ή πνευματικός, ας μάθη εκείνα τα εν Χριστώ απωλέσθησαν. 19 Εάν εν ταύτῃ τη οποία γράφω προς εσάς, ότι είναι εντολαί του ζωή μόνον ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα Κυρίου. 38 αλλ' εάν τις αγνοή, ας αγνοή. 39 Ωστε, ελεεινότεροι πάντων των ανθρώπων. 20 Αλλά αδελφοί, ζητείτε μετά ζήλου το προφητεύειν, τώρα ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών, έγεινεν και το λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε· 40 πάντα απαρχή των κεκοιμημένων. 21 Διότι επειδή ας γίνωνται ευσχημόνως και κατά τάξιν.

15 Σας φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, 2 διά του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπω σας εκήρυξα αυτό, αν φυλάττητε αυτό, εκτός εάν επιστεύσατε ματαίως. 3 Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, 4 και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, 5 και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, ἐπειτα εις τους δώδεκα· 6 μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν· 7 ἐπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, ἐπειτα εις πάντας τους αποστόλους· 8 τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέ ως εις ἔκτρωμα. 9 Διότι εγώ είμαι ο ελάχιστος των αποστόλων, δότις δεν είμαι άξιος να ονομάζωμαι απόστολος, διότι κατεδίωξα την εκκλησίαν του Θεού· 10 αλλά χάριτι Θεού είμαι ότι είμαι· και η εις εμέ χάρις αυτού δεν έγεινε ματαία, αλλά περισσότερον αυτών πάντων εκοπίασα, πλην ουχί εγώ, αλλ' η χάρις του Θεού η μετ' εμού. 11 Είτε λοιπόν εγώ είτε εκείνοι, ούτω κηρύγγομεν και ούτως επιστεύσατε. 12 Εάν δε ο Χριστός κηρύγγηται ότι ανέστη εκ νεκρών, πως τινές μεταξύ σας λέγουσιν ότι ανάστασις

23 Έκαστος όμως κατά την ιδίαν αυτού τάξιν· ο Χριστός είναι η απαρχή, ἐπειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη παρουσία αυτού· 24 Ύστερον θέλει είσθαι το τέλος, όταν παραδώσῃ την βασιλείαν εις τον Θεόν και Πατέρα, όταν καταργήσῃ πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν. 25 Διότι πρέπει να βασιλεύῃ εωσού θέση πάντας τους εχθρούς υπό τους πόδας αυτού. 26 Ἐσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος· 27 διότι πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού. Όταν δε είπη ότι πάντα είναι υποτεταγμένα, φανερόν ότι εξαιρείται ο υποτάξας εις αυτόν τα πάντα. 28 Όταν δε υποταχθώσιν εις αυτόν τα πάντα, τότε και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθῆ εις τον υποτάξαντα εις αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν. 29 Επειδή τι θέλουσι κάμει οι βαπτιζόμενοι υπέρ των νεκρών, εάν τωντί οι νεκροί δεν ανασταίνωνται, διά τι και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; 30 διά τι και ημείς κινδυνεύομεν πάσαν ώραν; 31 Καθ' ημέραν αποθνήσκω, μα την εις εσάς καύχησίν μου, την οποίαν έχω εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. 32 Εάν κατά άνθρωπον επολέμησα με θηρία εν Εφέσω, τι το όφελος εις εμέ; αν οι νεκροί δεν

αναστάίνωνται, ας φάγωμεν και ας πίωμεν, **52** εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη διότι αύριον αποθνήσκουμεν. **33** Μη πλανάσθε εσχάτη σάλπιγγι διότι θέλει σαλπίσει, και οι Φθείρουσι τα καλά ήθη αι κακάι συναναστροφάι. νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς **34** Συνέλθετε εις εαυτούς κατά το δίκαιον και θέλομεν μεταμορφωθή. **53** Διότι πρέπει το μη αμαρτάνετε διότι τινές έχουσιν αγνωσίαν φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρτίαν, και το Θεού· προς εντροπήν σας λέγω τούτο. **35** Αλλά θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. **54** Όταν θέλει τις ειπεί· Πως ανασταίνονται οι νεκροί; δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν και το και με ποίον σώμα έρχονται; **36** Άφρον, εκείνο θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει το οποίον συ σπείρεις, δεν ζωγονείται εάν δεν γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο αποθάνη· **37** και εκείνο το οποίον σπείρεις, δεν θάνατος εν νίκῃ. **55** Που, θάνατε, το κέντρον σπείρεις το σώμα το οποίον μέλλει να γείνη, **σου;** που, άδη, η νίκη **σου;** (*Hadēs* g86) **56** το δε αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου τυχόν ή τινός των κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η λοιπών. **38** Ο δε Θεός δίδει εις αυτό σώμα δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. **57** Αλλά χάρις εις καθώς ηθέλησε, και εις έκαστον των σπερμάτων τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του το ιδιαίτερον αυτού σώμα. **39** Πάσα σαρξ δεν Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **58** Ωστε, αδελφοί είναι η αυτή σαρξ, αλλά άλλη μεν σαρξ των μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, ανθρώπων, άλλη δε σαρξ των κτηνών, άλλη δε περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, των ιχθύων και άλλη των πτηνών. **40** Είναι και γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος σώματα επουράνια και σώματα επίγειας πλην εν Κυρίῳ.

άλλη μεν η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η των επιγείων. **41** Άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη δόξα της σελήνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. **42** Ούτω και η ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αφθαρσίᾳ· **43** σπείρεται εν ατιμίᾳ, ανίσταται εν δόξῃ· σπείρεται εν ασθενείᾳ, ανίσταται εν δυνάμει· **44** σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. **45** Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο πρώτος ἀνθρωπος Αδάμ ἔγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο ἐσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν. **46** Πλην ουχὶ πρώτον το πνευματικόν, αλλὰ το ζωϊκόν, ἔπειτα το πνευματικόν. **47** Ο πρώτος ἀνθρωπος είναι εκ της γης χοϊκός, ο δεύτερος ἀνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού. **48** Οποίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οποίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι· **49** και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου. **50** Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. **51** Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,

16 Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και σεις. **2** Κατά την πρώτην της εβδομάδος ἔκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτῷ θησαυρίζων ό, τι αν ευπορή, ώστε όταν ἔλθω να μη συνάγωνται τότε συνεισφοράι. **3** Και όταν ἔλθω, οποίους εγκρίνητε, δι' επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρωσι την δωρεάν σας εις Ιερούσαλήμ: **4** και εάν ἡναι ἄξιον να υπάγω και εγώ, θέλουσιν ελθεί μετ' εμού. **5** Θέλω δε ελθεί προς εσάς, αφού διέλθω την Μακεδονίαν· διότι την Μακεδονίαν διέρχομαι· **6** και ίσως θέλω παραμείνει πλησίον σας, ή και παραχειμάσει, διά να με προπέμψητε σεις όπου αν υπάγω. **7** Διότι δεν θέλω να σας ίδω τώρα εν παρόδω, αλλ' ελπίζω να μείνω πλησίον σας καιρόν τινά, εάν ο Κύριος συγχωρήσῃ τούτο. **8** Θέλω δε μείνει εν Εφέσω ἔως της πεντηκοστῆς· **9** διότι ηνοίχθη εις εμέ θύρα μεγάλη και ενεργητική, και είναι πολλοί εναντίοι. **10** Και εάν ἔλθη ο Τιμόθεος, προσέχετε να ἡναι ἀφοβός μεταξύ σας· διότι το έργον του Κυρίου εργάζεται καθώς και εγώ· **11** μηδείς λοιπόν ας μη εξουθενήσῃ αυτόν. Προπέμψατε δε αυτόν εν ειρήνῃ, διά να ἔλθη προς εμέ· διότι προσμένω αυτόν μετά των αδελφών. **12**

Περί δε του αδελφού Απολλώ, παρεκάλεσα αυτόν πολλά να ἔλθῃ προς εσάς μετά των αδελφών· και δεν ἥθελε παντάπασι να ἔλθῃ τώρα, θέλει όμως ελθεί ὅταν ευκαιρήσῃ. 13 Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε. 14 Πάντα τα ἔργα υμών ας γίνωνται εν αγάπῃ. 15 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί· εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων· 16 να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα. 17 Χαίρω δε διά την ἔλευσιν του Στεφανά και Φουρτουνάτου και Αχαϊκού, διότι την ἐλλειψίν σας ούτοι ανεπλήρωσαν· 18 επειδή ανέπαυσαν το ιδικόν μου πνεύμα και το ιδικόν σας. Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. 19 Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίῳ ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών εκκλησίας. 20 Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες. Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. 21 Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. 22 Ὁστις δεν αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα. Μαράν αθά. 23 Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού είνη μεθ' υμών. 24 Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Προς Κορινθιους Β'

προς εσάς. 13 Διότι δεν σας γράφομεν ἄλλο, παρ'
εκείνα τα οποία αναγινώσκετε ἡ και γνωρίζετε,

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά ελπίζω δε ότι και ἔως τέλους θέλετε γνωρίσει.
θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **14** Καθώς και μας εγνωρίσατε κατά μέρος, ότι
προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις εις ημάς,
Κορίνθω μετά πάντων των αγίων των ὄντων εν τη ημέρᾳ του Κυρίου Ιησού. **15** Και με ταύτην
εν ὅλῃ τη Αχαΐᾳ **2** χάρις υμίν και ειρήνη την πεποίθησιν ἡθελον να ἐλθω προς εσάς
από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού πρότερον, διά να ἔχητε δευτέραν χάριν, **16**
Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του και δι' υμών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των πάλιν από Μακεδονίας να ἐλθω προς εσάς
οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, **4** ο και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν.
παρηγορών ημάς εν πάσῃ τη θλίψει ημών, **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχα
διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή ὅσα βουλεύομαι,
εν πάσῃ θλίψει διά της παρηγορίας, με την κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ἔναι εις εμέ
οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του το ναι ναι, και το ου ου; **18** Αλλ' ὅμως πιστός
Θεού **5** διότι καθώς περισσεύουσι τα παθήματα ο Θεός ότι ο λόγος ημών ο λαληθείς προς
του Χριστού εις ημάς, ούτω διά του Χριστού εσάς δεν ἔγεινε ναι και ου. **19** Διότι ο Υἱός
περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6** Και είτε του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ
θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και
σας και σωτηρίας της ενεργούμενης διά της του Τιμοθέου, δεν ἔγεινε ναι και ου, αλλά ναι
υπομονής των αυτών παθημάτων, τα οποία έγεινεν εν αυτώ. **20** Διότι πάσαι αι επαγγελίαι
και ημείς πάσχομεν είτε παρηγορούμεθα, του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ
παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21**
σωτηρίας και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν
βεβαία υπέρ υμών. **7** επειδή εξεύρομεν ότι και ο χρίσας ημάς είναι ο Θεός, **22** ότις και
καθώς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω εσφράγισεν ημάς και ἐδώκε τον αρραβώνα του
και της παρηγορίας. **8** Διότι δεν θέλομεν να Πνεύματος εν ταις καρδίαις ημών. **23** Εγώ δε
αγνοήτε, αδελφοί, περί της θλίψεως ημών, μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν
ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασίᾳ, ότι καθ' μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ἤλθον ἔτι εις
υπερβολήν εστενοχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, Κόρινθον. **24** Ουχί διότι έχομεν εξουσίαν επί της
ώστε απηλπίσθημεν και του ζήν· **9** αλλ' ημείς πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς
αυτοί εν εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του σας επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

θανάτου, διά να μη ἔχωμεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον Θεόν τον εγείροντα τους
νεκρούς: **10** όστις ήλευθέρωσεν ημάς εκ τοσούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, εις τον
οποίον ελπίζομεν ότι και ἔτι θέλει ελευθερώσει, **11** ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της
δεήσεως, διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ ημών διά το δοθέν εις ημάς
χάρισμα διά πολλών. **12** Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της συνειδήσεως
ημών, ότι εν απλότητι και ειλικρινεία Θεού, ουχί εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού
επολιτεύθημεν εν τω κόσμῳ, περισσότερον δε

2 Απεφάσισα δε τούτο κατ' εμαυτόν, το να μη
ἐλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** Διότι εάν
εγώ σας λυπώ, και τις είναι ο ευφράνων εμέ
ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; **3** Και ἔγραψα
προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν ἐλθω να μη
ἔχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων ἐπρεπε να
ἔχω χαράν, ἔχων πεποίθησιν εις πάντας υμάς
ότι η χαρά μου είναι πάντων υμών. **4** Διότι
εκ πολλής θλίψεως και στενοχωρίας καρδίας
ἔγραψα προς εσάς μετά πολλών δακρύων, ουχί
διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε την
αγάπην, ην ἔχω περισσοτέρως εις εσάς. **5** Αλλ'
εάν τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά

μέρος, διά να μη επιβαρύνω πάντας υμάς. **6** εαυτών να νοήσωμέν τι ως εξ ημών αυτών, Αρκετόν είναι εις τον τοιούτον αύτη η επίπληξις αλλ' ικανότης ημών είναι εκ του Θεού, **6** όστις η υπό των πλειοτέρων **7** ώστε το εναντίον και έκαμεν ημάς ικανούς να ήμεθα διάκονοι πρέπει μάλλον να συγχωρήσητε αυτόν, και να της καινής διαθήκης, ουχί του γράμματος, αλλά παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο τοιούτος του πνεύματος διότι το γράμμα θανατόνει, το υπό της υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο δε πνεύμα ζωποιεί. **7** Άλλ' εάν η διακονία σας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτόν την του θανάτου η εν γράμμασιν εντετυπωμένη εις αγάπην σας. **9** Επειδή διά τούτο και ἔγραψα, διά λίθους ἐγεινεν ἐνδοξος, ώστε οι υιοί Ισραήλ δεν να γνωρίσω την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά ηδύναντο να ενατενίσωσιν εις το πρόσωπον του πάντα υπήκοοι. **10** εις όντινα δε συγχωρείτε τι, Μωϋσέως διά την δόξαν του προσώπου αυτού συγχωρώ και εγώ διότι εάν εγώ συνεχώρησά τι, την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία εις όντινα συνεχώρησα, διά σας έκαμον τούτο του Πνεύματος δεν θέλει είσθαι μάλλον ἐνδοξος; ενώπιον του Χριστού, **11** διά να μη υπερισχύσῃ **9** διότι αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, καθ' ημών ο Σατανάς διότι δεν αγνοούμεν πολλώ μάλλον η διακονία της δικαιοσύνης τα διανοήματα αυτού. **12** Ότε δε ἡλθον εις υπερέχει κατά την δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη την Τρωάδα διά να κηρύξω το ευαγγέλιον εν τούτω τω μέρει το δεδοξασμένον ἐνεκεν του Χριστού, και ηνοίχθη εις εμέ τύρα εν της υπερβαλλούσης δόξης. **11** Επειδή εάν το Κυρίω, **12** δεν ἔλαβον ἀνεσιν εις το πνεύμα μου, μέλλον να καταργηθή ἡτο ἐνδοξον, πολλώ διότι δεν εύρον Τίτον τον ἀδελφόν μου, αλλ' μάλλον το μένον είναι ἐνδοξον. **12** Ἐχοντες αποχαιρετήσας αυτούς εξήλθον εις Μακεδονίαν. λοιπόν τοιαύτην ελπίδα πολλήν παρρησίαν **14** Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει μεταχειριζόμεθα, **13** και ουχί καθώς ο Μωϋσῆς ημάς να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και ἐβαλλε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού διά να φανερόνει εν παντί τόπω δι' ημών την οσμήν μη ατενίσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις το τέλος του της γνώσεως αυτού· **15** διότι του Χριστού ευωδία μέλλοντος να καταργηθή. **14** Άλλ' ετυφλώθησαν είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζόμενους αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον και εις τους απολλυμένους **16** εις τούτους μεν το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει οσμή θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε της παλαιάς διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, οσμή ζωής διά ζωήν. Και προς ταύτα τις είναι επειδή καταργείται διά του Χριστού, **15** αλλ' ικανός; **17** Διότι ημείς καθώς οι πολλοί δεν ἔως σήμερον, όταν αναγινώσκηται ο Μωϋσῆς, καπηλεύομεν τον λόγον του Θεού, αλλ' ως από κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών· **16** ειλικρινείας, αλλ' ως από Θεόν κατενώπιον του όταν όμως επιστρέψῃ προς τον Κύριον, θέλει Θεού λαλούμεν εν Χριστώ.

3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς;

ή μήπως ἔχομεν χρείαν, καθώς τινές, συστατικών επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; **2** Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γινωσκομένη και αναγινωσκομένη υπό πάντων

ανθρώπων, **3** και φανερόνεσθε ότι είσθε **4** Διά τούτο, ἔχοντες την διακονίαν ταύτην, επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας καθώς ηλεήθημεν, δεν αποκάμνομεν, **2** ημών, εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με αλλ' απηρνήθημεν τα κρυπτά της αισχύνης, μη το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας περιπατούντες εν πανουργίᾳ μηδέ δολόνοντες λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδίας. **4** τον λόγον του Θεού, αλλά με την φανέρωσιν Τοιαύτην δε πεποιθήσιν ἔχομεν διά του Χριστού της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς πάσαν προς τον Θεόν. **5** Ουχί διότι είμεθα ικανοί αφ' συνείδησιν ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3** Εάν

Πνεύμα: και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία. **18** Ημείς δε πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από τον Πνεύματος του Κυρίου.

4 Διά τούτο, ἔχοντες την διακονίαν ταύτην, καθώς ηλεήθημεν, δεν αποκάμνομεν, **2** ημών, εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με αλλ' απηρνήθημεν τα κρυπτά της αισχύνης, μη το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας περιπατούντες εν πανουργίᾳ μηδέ δολόνοντες λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδίας. **4** τον λόγον του Θεού, αλλά με την φανέρωσιν Τοιαύτην δε πεποιθήσιν ἔχομεν διά του Χριστού της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς πάσαν προς τον Θεόν. **5** Ουχί διότι είμεθα ικανοί αφ' συνείδησιν ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3** Εάν

δε και ήναι το ευαγγέλιον ημών κεκαλυμμένον, εις τους απολλυμένους είναι κεκαλυμμένον, 4 των οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάμψῃ εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού.

5 Διότι εξεύρομεν ότι εάν η επίγειος οικία του σκηνώματος ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις ουρανοίς. (aiōnios g166) 2 Επειδή εν τούτω στενάζομεν, επιποθούντες να επενδυθώμεν το κατοικητήριον ημών το ουράνιον, 3 αν και (aiōn g165) 5 Διότι ημείς δεν κηρύττομεν εαυτούς, ενδυθέντες αυτό δεν θέλωμεν ευρεθή γυμνοί. αλλά τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εαυτούς 4 Διότι όσοι είμεθα εν τούτω τω σκηνώματι δε δούλους υμών διά τον Ιησούν. 6 Διότι ο στενάζομεν υπό το βάρος αυτού επειδή θέλομεν Θεός ο ειπών να λάμψῃ φως εκ του σκότους, ουχί να εκδυθώμεν, αλλά να επενδυθώμεν, διά είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς να καταποθή το θνητόν υπό της ζωής. 5 Εκείνος φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά δε, όστις ἐπλασεν ημάς δι' αυτό τούτο, είναι ο του προσώπου του Ιησού Χριστού. 7 Ἐχομεν δε Θεός, όστις και ἐδωκεν εις ημάς τον αρραβώνα τον θησαυρόν τούτον εις οστράκινα σκεύη, διά του Πνεύματος. 6 Ἐχοντες λοιπόν το θάρρος να ήναι η υπερβολή της δυνάμεως του Θεού πάντοτε και εξεύροντες ότι ενόσω ενδημούμεν και ουχί εξ ημών, 8 κατά πάντα θλιβόμενοι εν τω σώματι αποδημούμεν από του Κυρίου αλλ' ουχί στενοχωρούμενοι, απορούμενοι αλλ' 7 διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχί διά ουχί απελπιζόμενοι, 9 διωκόμενοι αλλ' ουχί της δύσψεως: 8 θαρρούμεν δε και επιθυμούμεν εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι αλλ' ουχί μάλλον να αποδημήσωμεν από του σώματος απολλύμενοι, 10 πάντοτε την νέκρωσιν του και να ενδημήσωμεν προς τον Κύριον. 9 Κυρίου Ιησού περιφέροντες εν τω σώματι, Ὅθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες διά να φανερωθή εν τω σώματι ημών και είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις η ζωή του Ιησού. 11 Διότι ημείς οι ζώντες αυτόν. 10 Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν παραδόδημεθα πάντοτε εις τον θάνατον διά ἐμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να τον Ιησούν, διά να φανερωθή και η ζωή του ανταμειφθή ἔκαστος κατά τα πεπραγμένα διά Ιησού εν τη θνητή ημών σαρκί. 12 Ὡστε ο μεν του σώματος καθ' α ἐπραξεν, είτε αγαθόν είτε θάνατος ενεργείται εν ημίν, η δε ζωή εν υμίν. 13 κακόν. 11 Εξεύροντες λοιπόν τον φόρον του Ἐχοντες δε το αυτό πνεύμα της πίστεως κατά το Κυρίου, τους μεν ανθρώπους καταπείθομεν, εις γεγραμμένον, Επίστευσα, διό ελάλησα, και ημείς τον Θεόν δε είμεθα φανεροί, ελπίζω δέ ότι και πιστεύομεν, διό και λαλούμεν, 14 εξεύροντες ότι εις τας συνειδήσεις σας είμεθα φανεροί. 12 Διότι ο αναστήσας τον Κύριον Ιησούν θέλει αναστήσει δεν συνιστώμεν πάλιν εαυτούς εις εσάς, αλλά και ημάς διά του Ιησού και παραστήσει μεθ' σας δίδομεν αφορμήν καυχήματος υπέρ ημών, υμών. 15 Διότι τα πάντα είναι διά σας, ώστε διά να ἔχητε λόγον προς τους καυχώμενους η χάρις, πλεονάσασα διά την ευχαριστίαν των με το πρόσωπον και ουχί με την καρδίαν. 13 πλειοτέρων, να περισσεύσῃ εις την δόξαν του Διότι είτε ἔξω εαυτών είμεθα, διά τον Θεόν Θεού. 16 Διά τούτο δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν είμεθα, είτε ἐμφρονες είμεθα, διά σας είμεθα. 14 και ο εξωτερικός ημών ἀνθρωπος φθείρηται, Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, ο εσωτερικός όμως ανανεούται καθ' εκάστην διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν ημέραν. 17 Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις υπέρ πάντων, ἄφα οι πάντες απέθανον· 15 και ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης, (aiōnios g166) 18 δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον απόθανόντα επειδή ημείς δεν εναπενίζομεν εις τα βλεπόμενα, και αναστάντα υπέρ αυτών. 16 Ὡστε ημείς από αλλ' εις τα μη βλεπόμενα: διότι τα βλεπόμενα του νυν δεν γνωρίζομεν ουδένα κατά σάρκα: αν είναι πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια. δε και εγνωρίσαμεν κατά σάρκα τον Χριστόν, αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζομεν. 17 Ὅθεν εάν

τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία απίστους διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγειναν νέα. 18 Τα δε με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς πάντα είναι εκ του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς το σκότος; 15 Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού και ἐδώκεν με τον Βελίαλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με τον εις ημάς την διακονίαν της διαλλαγής, 19 ἀπίστον; 16 Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ διαλλάσσων Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί αυτούς τα πταίσματα αυτών, και ενεπιστεύθη εν αυτοίς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός εις ημάς τον λόγον της διαλλαγής. 20 Υπέρ του αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. Χριστού λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας 17 Διά τούτο. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και παρεκάλει ο Θεός δι' ημών δεόμεθα λοιπόν αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίστε υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε προς τον Θεόν· ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, 18 και θέλω 21 διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν ἐκαμεν είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

7 Ἐχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας

6 ὄντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, Θεού ματαίως 2 διότι λέγει· Εν καιρῷ δεκτῷ εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόρῳ Θεού. 2 επήκουσά σου και εν ημέρᾳ σωτηρίας σε Δέχθητε ημάς εν υμίν· ουδένα ηδικήσαμεν, εβοήθησα· ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ουδένα εφθείραμεν, εις ουδένα εστάθημεν ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας· 3 μη δίδοντες μηδέν πλεονέκται. 3 Δεν λέγω τούτο προς κατάκρισίν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθή σας· διότι προείπον ότι είσθε εν ταις καρδίαις μώμος εις την διακονίαν, 4 αλλά εν παντί ημών, ώστε να συναποθάνωμεν και να συζώμεν. συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν 4 Πολλήν παρρησίαν ἔχω προς εσάς, πολλήν υπομονή πολλή, εν θλίψειν, εν ανάγκαις, εν καύχησιν ἔχω διά σάς είμαι πλήρης παρηγορίας, στενοχωρίαις, 5 εν ραβδισμοίς, εν φυλακαίς, ἔχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις όλην εν ακαταστασίαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, την θλίψιν ημών. 5 Διότι αφού ήλθομεν εν νηστείαις, 6 εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν εις Μακεδονίαν ουδεμίαν ἀνεσιν ἔλαβεν η μακροθυμία, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, σαρξ ημών, αλλά κατά πάντα εθιλιβόμεθα· εν αγάπῃ ανυποκρίτω, 7 εν λόγῳ αληθείας, εν ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόροι. 6 Άλλ' ο Θεός ο δυνάμει Θεού, διά των ὄπλων της δικαιοσύνης παρηγορών τους ταπεινούς παρηγόρησεν ημάς των δεξιών και αριστερών, 8 διά δόξης και διά της παρουσίας του Τίτου· 7 και ουχί μόνον ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι διά της παρουσίας αυτού, αλλά και διά της όμως αληθείς, 9 ως αγνοούμενοι αλλά καλώς παρηγορίας, την οποίαν παρηγορήθη διά σας, γνωριζόμενοι, ως αποθνήσκοντες αλλ ιδού, αναγγέλλων προς ημάς τον μέγαν πόθον σας, ζώμεν, ως παιδευόμενοι αλλά μη θανατούμενοι, τον οδυρμόν σας, τον ζήλον σας υπέρ εμού, 10 ως λυπούμενοι πάντοτε όμως χαίροντες, ώστε περισσότερον εχάρην, 8 διότι εάν και σας ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτίζοντες, ως ελύπησα διά της επιστολής, δεν μετανοώ, αν μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες. 11 και μετενόουν· επειδή βλέπω ότι η επιστολή Το στόμα ημών ηνοίχθη προς εσάς, Κορινθιοι, εκείνη, αν και προς ώραν, σας ελύπησε. 9 η καρδία ημών επλατύνθη· 12 δεν έχετε Τώρα χαίρω, ουχί ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ' έχετε στενοχωρίαν ελυπήθητε προς μετάνοιαν· διότι ελυπήθητε εν τοις σπλαγχνοῖς υμῶν· 13 την αυτήν λοιπόν κατά Θεόν, διά να μη ζημιωθήτε εξ ημών αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα λαλώ, εις ουδέν. 10 Διότι η κατά Θεόν λύπη γεννά πλατύνθητε και σεις. 14 Μη ομοζυγείτε με τους μετάνοιαν προς σωτηρίαν αμεταμέλητον· η

λύπη όμως του κόσμου γεννά θάνατον. **11** **9** διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Διότι ιδού, αυτό τούτο, το ότι ελυπήθητε κατά Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά Θεόν, πόσην σπουδήν εγέννησεν εις εσάς, αλλά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν απολογίαν, αλλά αγανάκτησιν, αλλά φόβον, εκείνου. **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω διότι αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσατε από πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις πέρυσιν ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το τούτο το πράγμα. **12** Λοιπόν, αν και σας ἔγραψα, να θέλητε **11** τώρα δε τελειώσατε και το να δεν έκαμπον τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά κάμητε, ώστε καθώς υπήρξεν η προθυμία του τον αδικηθέντα, αλλά διά να φανερωθή προς θέλειν, ούτω να υπάρχῃ και το τελειώσαι αφ' εσάς η σπουδή ημών, την οποίαν έχομεν διά σας δσα έχετε. **12** Διότι εάν προϋπάρχῃ η προθυμία, ενώπιον του Θεού. **13** Διά τούτο παρηγορίθημεν είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί καθ' διά την παρηγορίαν σας, και έτι περισσότερον όσα δεν έχει. **13** Επειδή δεν θέλω να ήναι εις εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, ότι ανεπαύθη ἄλλους ἀνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία **14** αλλά το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών· **14** διότι να γείνη εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρῷ εάν εκαυχήθην τι προς αυτόν διά σας, δεν το περίσσευμά σας να αναπληρώσῃ την στέρησιν κατησχύνθην, αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν εκείνων, διά να χρησιμεύσῃ και το περίσσευμα πάντα εν αληθείᾳ, ούτω και η καύχησις ημών εκείνων εις την στέρησίν σας, ώστε να γείνη η προς τον Τίτον έγινεν αλήθεια. **15** Και η ισότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον· Ὅστις αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερον προς εσάς, είχε συνάξει πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, όταν ενθυμήται την υπακοήν πάντων υμών, και όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον. πως μετά φόβου και τρόμου εδέχθητε αυτόν. **16** **16** Χάρις δε εις τον Θεόν τον δίδοντα εις Χαίρω λοιπόν ότι κατά πάντα ἔχω θάρρος εις την καρδίαν του Τίτου την αυτήν σπουδήν εσάς.

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, **2** ότι η περισσεία της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών· **3** διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, **4** παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5** και ουχί μόνον καθώς ηλπίσαμεν, αλλ' εαυτούς ἐδώκαν πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, **6** ώστε παρεκαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ἥρχισεν, ούτω και να τελειώσῃ προς εσάς και την χάριν ταύτην. **7** Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγῳ και γνώσει και πάσῃ σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και εν ταύτη τη χάριτι. **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδῆς των άλλων και την γνησιότητα της αγάπης σας· προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εσάς αυτοπροαίρετος. **18** Επέμψαμεν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω ἔπαινος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας· **19** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοιπόρος ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ένδειξιν της προθυμίας σας· **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψῃ τις εις ημάς μώμον εν τη αφθονίᾳ ταύτη τη διακονουμένη υφ' ημών, **21** προνοούντες τα καλά ουχί μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων. **22** Επέμψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκιμάσαμεν εν πολλοίς διά την πολλήν πεποίθησιν την προς εσάς. **23** Όσον μεν περί Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός· όσον δε περί των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα Χριστού. **24** Την ένδειξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καυχήσεως ημών την οποίαν έχομεν

διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των υμών δεήσεως αυτών, οίτινες σας επιποθούσι διά εκκλησιών.

9 Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφω. 2

Επειδή εξένυρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καυχώμαι περί υμών προς τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα ήτοι μάσθη από πέρυσι· και ο ζήλος Χριστού, δόσις παρών μεν είμαι ταπεινός σας διήγειρε πολλούς. 3 Ἐπεμψα δε τους μεταξύ σας, απών δε λαμβάνω θάρρος προς αδελφούς, διά να μη ματαιωθή ως προς τούτο εσάς· 2 σας παρακαλώ δε όταν ἐλθω, να μη η διά σας καυχησις ημών διά να ήσθε, καθώς λάβω θάρρος με την πεποίθησιν εκείνην, με ἐλεγον, ητοιμασμένοι, 4 μήπως, εάν ἐλθωσι μετ' την οποίαν στοχάζομαι να τολμήσω εναντίον εμού Μακεδόνες και σας εύρωσιν ανετοίμους, τινών, οίτινες θεωρούσιν ημάς ως κατά σάρκα καταισχυνθώμενης ημείς, διά να μη λέγωμεν σεις, περιπατούντας. 3 Διότι αν και περιπατώμεν εις την πεποίθησιν ταύτην της καυχήσεως. 5 εν σαρκί, δεν πολεμούμεν ούμως κατά σάρκα· Αναγκαίον λοιπόν εστοχάσθην να παρακαλέσω 4 διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι τους αδελφούς να ἐλθωσι πρότερον εις εσάς σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν και να προετοιμάσωσι την προϋποσχεθείσαν οχυρωμάτων· 5 επειδή καθαιρούμεν λογισμούς ελεημοσύνην σας, ώστε να ἴναι ετοίμη αύτῃ, και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της ούτως ως ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν 6 Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλίαν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού, 6 και είμεθα και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων έτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, όταν με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. γείνη πλήρης η υπακοή σας. 7 Τα κατά πρόσωπον 7 Ἐκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδίας βλέπετε. Εάν τις ἔχη πεποίθησιν εις εαυτόν αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης διότι τον ότι είναι του Χριστού, ας συλλογίζηται τούτο ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός. 8 Δυνατός δε πάλιν αφ' εαυτού, ότι καθώς αυτός είναι του είναι ο Θεός να περισσεύσῃ πάσαν χάριν εις Χριστού, ούτω και ημείς είμεθα του Χριστού. 8 εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν Διότι εάν και περισσότερον τι καυχηθώ διά την αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν ἔργον εξουσίαν ημών, την οποίαν ἐδωκεν εις ημάς ο αγαθόν, 9 καθώς είναι γεγραμμένον Εσκόρπισεν, Κύριος εις οικοδομήν και ουχί εις καθαίρεσιν ἐδωκεν εις τους πένητας· δικαιοιούντης αυτού σας, δεν θέλω αισχυνθή, 9 διά να μη φανώ μένει εις τον αιώνα. (αιῶν 9165) 10 Ο δε χορηγών ότι θέλω να σας εκφράζω διά των επιστολών. σπόρον εις τον σπείροντα και ἀρτον προς 10 Διότι αι μεν επιστολαί, λέγει τις, είναι τροφήν είθε να χορηγήσῃ και να πληθύνη βαρείαι και ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος τον σπόρον σας και να αυξήσῃ τα γεννήματα ασθενής και ο λόγος εξουθενημένος, 11 Τούτο ας της δικαιοιούντης σας· 11 πλουτιζόμενοι κατά παρατηρή ο τοιούτος, ότι οποίοι είμεθα εις τον πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ήτις εργάζεται λόγον διά των επιστολών απόντες, τοιούτοι και δι' ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. 12 Διότι παρόντες εις το ἔργον. 12 Διότι δεν τολμώμεν η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον να συναριθμήσωμεν ή να συγκρίνωμεν εαυτούς προσαναπληροί τας στερήσεις των αγίων, αλλά προς τινάς εκ των συνιστώντων εαυτούς· αλλ' και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς αυτοί καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς τον Θεόν· 13 επειδή δοκιμάζοντες την διακονίαν εαυτούς συγκρίνοντες εαυτούς ανοηταίνουσιν. ταύτην δοξάζουντι τον Θεόν διά την υποταγήν 13 Άλλ' ημείς δεν θέλομεν καυχηθή εις τα της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας ἀμετρα, αλλά κατά το μέτρον του κανόνος, το σας και διά την ελευθεριότητα της προς αυτούς οποίον εμοίρασεν εις ημάς ο Θεός, μέτρον ώστε και προς πάντας μεταδόσεως, 14 και διά της υπέρ να φθάσωμεν ἔως και εις εσάς. 14 Διότι δεν

υπερεκτείνομεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις διά να εκκόψω την αφορμήν των θελόντων εσάς. επειδή έως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το ευαγγελίου του Χριστού, 15 και δεν καυχώμεθα οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. 13 εις τα ἀμετρα εις ξένους κόπους, αλλ' ἔχομεν Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργάται ελπίδα, ότι αυξανομένης της πίστεώς σας, δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εις αποστόλους θέλομεν μεγαλυνθή εις εσάς εκ περισσού κατά Χριστού. 14 Και ουδέν θαυμαστόν διότι αυτός ο τον κανόνα ημών, 16 ώστε να κηρύξωμεν το Σατανάς μετασχηματίζεται εις ἄγγελον φωτός, ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών τόπους, 15 Δεν είναι λοιπόν μέγαν και οι διάκονοι αυτού ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίῳ κανόνι μετασχηματίζωνται εις διακόνους δικαιοσύνης, ἔτοιμα. 17 Αλλ' ὅστις καυχάται, εν Κυρίῳ ας των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα ἔργα καυχάται· 18 διότι δεν είναι δόκιμος ὅστις αυτών. 16 Πάλιν λέγω, Μηδείς ας μη με στοχασθή συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ' εκείνος τον οποίον ότι είμαι ἄφρων ει δε μη, δέχθητέ με καν ως ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέρητε ολίγον τι την αφροσύνην μου αλλά και υποφέρετέ με. 2 Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηραβώνισα με ἔνα ἄνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. 3 φοβούμαι ούμως μήπως, καθώς ο όφις εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νούς σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. 4 Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύττη προς εσάς ἄλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε ἄλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή ἄλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρει αυτόν. 5 Άλλα στοχάζομαι ότι δεν είμαι εις ουδέν κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων. 6 Εάν δε και ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την γνώσιν, αλλ' εν παντὶ τρόπῳ εφανερώθημεν κατά πάντα εις εσάς. 7 Η ἐπραξα αμαρτίαν ταπεινόνων εμαυτόν διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; 8 Ἄλλας εκκλησίας εγγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, 9 και δότε ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα· διότι την στέρησιν μου προσανεπλήρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αιφαρή προς εσάς. 10 Είναι αλήθεια του Χριστού εν εμοί ότι η καύχησις αύτη δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τοις τόποις της Αχαΐας. 11 Διά τι; διότι δεν σας αγαπῶ; ο Θεός γινώσκει. 12 ο, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει,

άφρονα, διά να καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. 17 ο, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, αλλ' ως ἄφρων. 18 Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθή και εγώ. 19 Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους ἄφρονας, όντες φρόνιμοι· 20 επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. 21 Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς. Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και εγώ. 22 Εβραίοι είναι; και εγώ Ισραηλίται είναι; και εγώ σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· 23 υπηρέται του Χριστού είναι; παραφρονών λαλώ, πλειότερον εγώ εις κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. 24 Υπό των Ιουδαίων πεντάκις ἐλαφον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, 25 τρίς ερραβδίσθην, ἄπαξ ελιθοβολήθην, τρίς εναυάγησα, εν πημερονύκτιον εν τω βυθώ ἐκαμον. 26 εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημίᾳ, κινδύνους εν θαλάσσῃ, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις. 27 εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη και δίψη, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι· 28 εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. 29 Τις ασθενεί, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; 30 Εάν πρέπη να καυχώμαι, θέλω

καυχηθή εις τα της ασθενείας μου. **31** Ο Θεός πάση υπομονή, διά θαυμάτων και τεραστίων και και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δυνάμεων. **13** Διότι κατά τι εμείνατε κατώτεροι ο ων ευλογητός εις τους αιώνας, γνωρίζει των λοιπών εικελησιών, ειμή ότι αυτός εγώ ότι δεν ψεύδομαι. (αιδη g165) **32** Εν Δαμασκώ ο δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι την εθνάρχης του βασιλέως Αρέτα εφρούρει την αδικίαν ταύτην. **14** Ιδού, τρίτην φοράν είμαι πόλιν των Δαμασκηνών, θέλω να με πιάση, **33** έτοιμος να έλθω προς εσάς, και δεν θέλω και διά θυρίδος από του τείχους κατεβιβάσθην σας καταβαρύνει: διότι δεν ζητώ τα υμών, εν κοφίνω και εξέφυγον τας χείρας αυτού.

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει: διότι θέλω ελθεί εις οπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2** Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ προ ετών δεκατεσσάρων, είτε εντός του σώματος δεν εξεύρω, είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει: ότι ηρπάγη ο τοιούτος έως τρίτου ουρανού. **3** Και γνωρίζω τον τοιούτον άνθρωπον, είτε εντός του σώματος είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει, **4** ότι ηρπάγη εις τον παράδεισον και ίκουσεν ανεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήσῃ. **5** Υπέρ του τοιούτου θέλω καυχηθή, υπέρ δε εμαυτού δεν θέλω καυχηθή ειμή εις τας ασθενείας μου. **6** Διότι εάν θελήσω να καυχηθώ, δεν θέλω είσθαι ἀφρων, επειδή αλήθειαν θέλω ειπεί συστέλλομαι όμως μη στοχασθή τις εις εμέ ανώτερόν τι αφ' ό, τι με βλέπει ή ακούει τι εξ εμού. **7** Και διά να μη υπεραίρωμαι διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, ἄγγελος Σατάν διά να με ραπίζῃ, διά να μη υπεραίρωμαι. **8** Περί τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να απομακρυνθή απ' εμού **9** και μοι είπεν· Αρκεί εις σε η χάρις μου: διότι η δύναμις μου εν αδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθή μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να κατοικήσῃ εν εμοί η δύναμις του Χριστού. **10** Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού· διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός. **11** Έγεινα δεν θέλω φεισθή: **3** επειδή ζητείτε δοκιμήν του ἀφρων καυχώμενος σεις με ηναγκάσατε. Διότι δι' εμού λαλούντος Χριστού, όστις δεν είναι ἔπερπεν εγώ να συνιστώμαι από σάς: επειδή ασθενής προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ εις ουδέν υπήρξα κατώτερος των πρωτίστων σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθενείας, ζη όμως αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία εκ δυνάμεως Θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν του αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν εν αυτώ, πλην εκ δυνάμεως Θεού θέλομεν

13 Τρίτην ταύτην φοράν έρχομαι προς εσάς: επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **2** Προείπον και τώρα απών γράφω προς τους προαμαρτήσαντας και τους λοιπούς πάντας, ότι εάν έλθω πάλιν, ήμαι αδύνατος, διότι λοιπούς πάντας, ότι εάν έλθω πάλιν, **3** επειδή ζητείτε δοκιμήν του προλέγω, ως παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα απών γράφω προς τους προαμαρτήσαντας δι' εμού λαλούντος Χριστού, όστις δεν είναι ἔπειρην προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ εις ουδέν υπήρξα κατώτερος των πρωτίστων σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθενείας, ζη όμως αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία εκ δυνάμεως Θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν του αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν εν αυτώ, πλην εκ δυνάμεως Θεού θέλομεν

ζήσει μετ' αυτού εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσει ότι ημείς δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον Θεόν να μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς δε ας ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμέν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας. **9** Επειδή χαίρουμεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε δυνατοί· τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν μοι ἐδώκεν ο Κύριος προς οικοδομήν και ουχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε, παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **12** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας ασπάζονται πάντες οι ἄγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, μετά έτη τρία ανέβην εις Ιεροσόλυμα, διά να ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού γνωρίσω προσωπικώς τον Πέτρον, και έμεινα και Θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ παρ' αυτώ νημέας δεκαπέντε. **19** ἄλλον δε νεκρών, **2** και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, προς των αποστόλων δεν είδον, ειμῇ Ιάκωβον τον τας εκκλησίας της Γαλατίας **3** χάρις είνι υμίν αδελφόν του Κυρίου. **20** Όσα δε σας γράφω, ιδού, και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών ενώπιον του Θεού ομολογώ ότι δεν ψεύδομαι. Ιησού Χριστού, **4** ὀστῖς ἐδώκεν εαυτόν διά τας αμαρτίας ημών, διά να ελευθερώσῃ ημάς εκ του παρόντος πονηρού αιώνος κατά το θέλημα του Θεού και Πατρός ημών, (αιῶν g165) **5** εις τὸν οποίον ἐστω η δόξα εἰς τοὺς αιώνας των αιώνων· αμήν. (αιῶν g165) **6** Θαυμάζω ότι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνου, ὀστῖς σας εκάλεσε διά της χάριτος του Χριστού, εις ἄλλο ευαγγέλιον, **7** τὸ οποίον δεν είναι ἄλλο, αλλ' υπάρχουσί τινές, οι οποίοι σας ταράπτουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού. **8** Αλλά και εάν ημείς ή ἀγγελος εξ ουρανού σας κηρύττη ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ἡναι ανάθεμα. **9** Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εάν τις σας κηρύττη ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ας ἡναι ανάθεμα. **10** Διότι τώρα ανθρώπους πείθω ή τὸν Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους; διότι εάν ακόμη ήρεσκον εις ανθρώπους, δεν ήθελον είσθαι δούλος Χριστού. **11** Αλλά σας γνωστοποιώ, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν είναι ανθρώπινον. **12** διότι ουδὲ εγώ παρέλαβον αυτό παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού. **13** Διότι ηκούσατε την ποτέ διαγωγήν μου εν τῷ Ιουδαϊσμῷ, ότι καθ' υπερβολήν εδίωκον τὴν εκκλησίαν του Θεού και εκακοποίουν αυτήν, **14** και προέκοπτον εις τὸν Ιουδαϊσμὸν υπέρ πολλούς συνηλικώτας εν τῷ γένει μου, περισσότερον ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων. **15** Ότε δε ηνδόκησεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αυτού, **16** να αποκαλύψῃ τὸν Υἱόν αυτού εν εμοί, διά να κηρύττω αυτόν μεταξύ των εθνών, ευθύς δεν συνεβουλεύθην σάρκα και αίμα, **17** ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς τοὺς πρὸ εμού

αποστόλους, αλλ' απήλθον εις Αραβίαν και πάλιν υπέστρεψα εις Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα των αποστόλων δεν είδον, ειμῇ Ιάκωβον τον τας εκκλησίας της Γαλατίας **19** ἄλλον δε νεκρών, **20** οσα δε σας γράφω, ιδού, και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών ενώπιον του Θεού ομολογώ ότι δεν ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ήλθον εις τοὺς τόπους τῆς Συρίας και τῆς Κιλικίας. **22** Και ήμην προσωπικώς αγνοούμενος εις τὰς εκκλησίας τῆς Ιουδαίας τὰς εν Χριστῷ· **23** ἤκουον δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ημάς, τώρα κηρύττει τὴν πίστιν, τὴν οποίαν ποτέ κατεπολέμει, **24** και εδόξαζον τὸν Θεόν δι' εμέ.

της χάριτος του Χριστού, εις ἄλλο ευαγγέλιον, **7** τὸ οποίον δεν είναι ἄλλο, αλλ' υπάρχουσί τινές, οι οποίοι σας ταράπτουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού. **8** Αλλά και εάν ημείς ή ἀγγελος εξ ουρανού σας κηρύττη ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ἡναι ανάθεμα. **9** Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εάν τις σας κηρύττη ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ας ἡναι ανάθεμα. **10** Διότι τώρα ανθρώπους πείθω ή τὸν Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους; διότι εάν ακόμη ήρεσκον εις ανθρώπους, δεν ήθελον είσθαι δούλος Χριστού. **11** Αλλά σας γνωστοποιώ, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν είναι ανθρώπινον. **12** διότι ουδὲ εγώ παρέλαβον αυτό παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού. **13** Διότι ηκούσατε την ποτέ διαγωγήν μου εν τῷ Ιουδαϊσμῷ, ότι καθ' υπερβολήν εδίωκον τὴν εκκλησίαν του Θεού και εκακοποίουν αυτήν, **14** και προέκοπτον εις τὸν Ιουδαϊσμὸν υπέρ πολλούς συνηλικώτας εν τῷ γένει μου, περισσότερον ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων. **15** Ότε δε ηνδόκησεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αυτού, **16** να αποκαλύψῃ τὸν Υἱόν αυτού εν εμοί, διά να κηρύττω αυτόν μεταξύ των εθνών, ευθύς δεν συνεβουλεύθην σάρκα και αίμα, **17** ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς τοὺς πρὸ εμού

τα έθνη, αυτοί δε εις τους περιτεμημένους· με το Πνεύμα, τώρα τελειόνετε με την σάρκα; **4**
10 μόνον μας παρήγγειλαν να ενθυμώμεθα εις μάτην επάθετε τόσα; αν μόνον εις μάτην. **5**
τους πτωχούς, το οποίον και εσπούδασα αυτό Εκείνος λοιπόν όστις χορηγεί εις εσάς το Πνεύμα
τούτο να κάμω. **11** Ότε δε ἡλθεν ο Πέτρος εις και ενεργεί θαύματα μεταξύ σας, εξ ἐργων νόμου
την Αντιόχειαν, ηναντιώθην εις αυτόν κατά κάμνει ταύτα ἡ εξ ακοής πίστεως; **6** καθώς ο
πρόσωπον, διότι ἡτο αξιόμεμπτος. **12** Επειδή Αβραάμ επίστευσεν εις τον Θεόν, και ελογίσθη
πριν ἔλθωσι τινές από τον Ιακώβου, συνέτρωγε εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **7** Εξεύρετε λοιπόν
με τους εθνικούς· ὅτε δε ἡλθον, συνεστέλλετο ὅτι οι ὄντες εκ πίστεως, ούτοι είναι υιοί του
και απεχώριζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ Αβραάμ. **8** Προϊδούσα δε η γραφή ὅτι εκ πίστεως
περιτομής. **13** Και μετ' αυτού συνυπεκρίθησαν δικαιόνει τα ἔθνη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον
και οι λοιποί Ιουδαίοι, ώστε και ο Βαρνάβας Αβραάμ ὅτι θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάντα τα
συμπαρεσύρθη εις την υπόκρισιν αυτών. **14** ἔθνη. **9** Ωστε οι ὄντες εκ πίστεως ευλογούνται
Αλλ' ὅτε εγώ είδον ὅτι δεν ορθοποδούσι προς μετά του πιστού Αβραάμ. **10** Διότι ὅσοι είναι
την αλήθειαν του ευαγγελίου, είπον προς τον εξ ἐργων νόμου, υπό κατάραν είναι επειδή
Πέτρον ἐμπροσθεν πάντων· Εάν συ Ιουδαίος είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ὅστις δεν
ων ζῆς εθνικώς και ουχί Ιουδαϊκώς, διά τι εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω
αναγκάζεις τους εθνικούς να ιουδαΐζωσιν; **15** του νόμου, ώστε να πράξῃ αυτά. **11** Ότι δε ουδείς
Ημείς εκ γεννήσεως Ιουδαίοι ὄντες και ουχί δικαιούται διά του νόμου ενώπιον του Θεού,
εκ των εθνών αμαρτωλοί, **16** εξεύροντες ὅτι είναι φανερόν, διότι ο δίκαιος θέλει ζήσει εκ
δεν δικαιούται ἀνθρωπος εξ ἐργων νόμου πίστεως, **12** ο δε νόμος δεν είναι εκ πίστεως·
ειμή διά πίστεως Ιησού Χριστού, και ημείς αλλ' ο ἀνθρωπος ο πράττων αυτά θέλει ζήσει
επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν, διά να δι' αυτών. **13** Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ
δικαιωθώμεν εκ πίστεως Χριστού και ουχί εξ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ
ἐργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθή εξ ἐργων ημών· διότι είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος
νόμου ουδείς ἀνθρωπος, **17** Αλλ' εάν ζητούντες πας ο κρεμάμενος επί ξύλου. **14** Διά να ἔλθῃ
να δικαιωθώμεν εις τον Χριστόν ευρέθημεν εις τα ἔθνη η ευλογία του Αβραάμ διά Ιησού
και ημείς αμαρτωλοί, ἀρά ο Χριστός αμαρτίας Χριστού, ώστε να λάβωμεν την επαγγελίαν του
είναι διάκονος; Μη γένοιτο. **18** Διότι εάν οσα Πνεύματος διά της πίστεως. **15** Αδελφοί, κατά¹
κατέστρεψα ταύτα πάλιν οικοδομώ, παραβάτην ἀνθρωπον ομιλώ· όμως και ανθρώπου διαθήκην
δεικνύω εμαυτόν. **19** Διότι εγώ διά του νόμου κεκυρωμένην ουδείς αθετεί ἡ προσθέτει εις
απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον αυτήν. **16** Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι
Θεόν. **20** Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει,
ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ'
εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, ὅστις
πίστει του Υιού του Θεού, ὅστις με ηγάπησε και είναι ο Χριστός. **17** Τούτο δε λέγω· ὅτι διαθήκην
παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού. **21** Δεν αθετώ την προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του Θεού
χάριν του Θεού· διότι αν η δικαίωσις γίνηται διά ο μετά ἐτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος
του νόμου, ἀρά ο Χριστός εις μάτην απέθανε.

3 Ω ανόητοι Γαλάται, τις σας εβάσκανεν, ώστε
να μη πείθησθε εις την αλήθειαν σεις,
ἔμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των οποίων ο
Ιησούς Χριστός, διεγράφη εσταυρωμένος μεταξύ
σας; **2** Τούτο μόνον θέλω να μάθω από σάς· Εξ
ἐργων νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ἡ εξ ακοής της
πίστεως; **3** τόσον ανόητοι είσθε; αφού ηρχίσατε

20 ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως σας, μήπως ματαίως εκοπίασα εις εσάς. 12 είναι εις. 21 Ο νόμος λοιπόν εναντίος των Γίνεσθε ως εγώ, διότι και εγώ είμαι καθώς σεις, επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι αδελφοί, σας παρακαλώ, ουδόλως με ηδικήσατε· εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωποιήσῃ, 13 εξένρετε δε ότι πρότερον σας εκήρυξα το η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τωντί εκ του ευαγγέλιον εν ασθενεία της σαρκός, 14 και δεν νόμου· 22 η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα εξουθενήσατε ουδ' απερρίψατε τον πειρασμόν υπό την αμαρτίαν, διά να δοθή η επαγγελία εκ μου τον εν τη σαρκί μου, αλλά με εδέχθητε πίστεως Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας. ως άγγελον Θεού, ως Χριστόν Ιησούν. 15 Τις 23 Πριν δε έλθη η πίστις, εφρουρούμεθα υπό λοιπόν ήτο ο μακαρισμός σας; επειδή μαρτυρώ τον νόμον συγκεκλεισμένοι εις την πίστιν, προς εσάς ότι ει δυνατόν τους οφθαλμούς σας ήτις έμελλε να αποκαλυφθή. 24 Ωστε ο νόμος ηθέλετε εκβάλει και δώσει εις εμέ. 16 Εχθρός σας έγινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να έγινα λοιπόν, διότι σας λέγω την αλήθειαν; 17 δικαιωθώμεν εκ πίστεως. 25 αφού όμως ήλθεν Δεικνύουσι ζήλον προς εσάς, ουχί όμως καλόν, η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν. 26 αλλά θέλουσι να σας αποκλείσωσι, διά να έχητε διότι πάντες είσθιε νιοί Θεού διά της πίστεως σεις ζήλον προς αυτούς. 18 Καλόν δε είναι της εν Χριστώ Ιησού· 27 επειδή όσοι εβαπτίσθητε να ήσθε ζηλωταί προς το καλόν πάντοτε και εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. 28 Δεν είναι ουχί μόνον όταν ευρίσκωμαι μεταξύ σας. 19 πλέον Ιουδαίος ουδέ Ἐλλην, δεν είναι δούλος Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι εις ουδέ ελευθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυν· διότι ωδίνας, εωσού μορφωθή ο Χριστός εν υμίν. 20 πάντες σεις είσθιε εις εν Χριστώ Ιησού· 29 εάν δε ήθελον δε να παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα ήσθε του Χριστού, ἀρά είσθιε σπέρμα του Αβραάμ και να αλλάξω την φωνήν μου, διότι απορώ διά σας. 21 Είπατέ μοι οι θέλοντες να ήσθε υπό νόμον· τον νόμον δεν ακούετε; 22 Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο νιούς, ένα εκ της δούλης και ένα εκ της ελευθέρας. 23 Άλλ' ο μεν εκ της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ελευθέρας διά της επαγγελίας· 24 Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν· διότι αύται είναι αι δύο διαθήκαι, μία μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις είναι η Ἀγαρ. 25 Διότι το Ἀγαρ είναι το όρος Σινά εν τη Αραβία, και ταυτίζεται με την σημερινήν Ιερουσαλήμ, είναι δε εις δουλείαν μετά των τέκνων αυτής· 26 η δε ἀνώ Ιερουσαλήμ είναι ελευθέρα, ήτις είναι μήτηρ πάντων ημών. 27 Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι, στείρα η μη τίκτουσα, ἔκβαλε φωνήν και βόησον, η μη ωδίνουσα· διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλειότερα παρά τα τέκνα της εχούσης τον ἄνδρα. 28 Ημείς δε, αδελφοί, καθώς ο Ισαάκ επαγγελίας τέκνα είμεθα. 29 Αλλά καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδίωκε τον κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. 30 Αλλά τι λέγει η γραφή; ἔκβαλε την δούλην και τον νιόν αυτής· διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο νιός της δούλης μετά

4 Λέγω δε, εφ' όσον χρόνον ο κληρονόμος είναι νήπιος, δεν διαφέρει δούλου, αν και ήναι κύριος πάντων, 2 αλλ' είναι υπό επιτρόπους και οικονόμους μέχρι της προθεσμίας υπό του πατρός. 3 Ούτω και ημείς, ότε ήμεθα νήπιοι, υπό τα στοιχεία του κόσμου ήμεθα δεδουλωμένοι· 4 ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, δόστις εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, 5 διά να εξαγοράσῃ τους υπό νόμον, διά να λάβωμεν την νιοθεσίαν. 6 Και επειδή είσθιε νιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός το Πνεύμα του Υιού αυτού εις τας καρδίας σας, το οποίον κράζει· Αββά, ο Πατήρ. 7 Όθεν δεν είσαι πλέον δούλος αλλ' νιός· εάν δε νιός, και κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού. 8 Αλλά τότε μεν μη γνωρίζοντες τον Θεόν, εδουλεύσατε εις τους μη φύσει όντας Θεούς· 9 τώρα δε αφού εγνωρίσατε τον Θεόν, μάλλον δε εγνωρίσθητε υπό του Θεού, πως επιστρέφετε πάλιν εις τα ασθενή και πτωχά στοιχεία, εις τα οποία πάλιν ως πρότερον θέλετε να δουλεύητε; 10 Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και καιρούς και ενιαυτούς. 11 Φοβούμαι διά

του υιού της ελευθέρας. 31 Λοιπόν, αδελφοί, δεν ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερίᾳ λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. 2 Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιτεμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει ουδέν. 3 Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον περιτεμνόμενον, ότι είναι χρεώστης να εκτελή όλον τον νόμον. 4 Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι δικαιόνεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος· 5 διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαιώσεως. 6 Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργούμενη. 7 Ετρέχετε καλώς τις σας ημπόδισεν ώστε να μη πείθησθε διορθώνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, εις την αλήθειαν; 8 Η κατάπεισις αύτη δεν προσέχων εις εαυτόν, μη και συ πειρασθής, είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί. 9 Ολίγη 2 Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ἔνζυμον. 10 εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. 3 Διότι Εγώ ἔχω πεποιθήσιν εις εσάς διά του Κυρίου εάν τις νομίζη ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, ότι δεν θέλετε φρονήσει ουδέν άλλο· όστις εαυτόν εξαπατά. 4 Αλλ' ἔκαστος ας εξετάζῃ το όμως σας ταράττει, αυτός θέλει υποφέρει την εαυτού ἐργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει ποινήν, οποίος και αν ήναι. 11 Εγώ δε, αδελφοί, ἔχει το καύχημα και ουχί εις τον άλλον· 5 διότι εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι πλέον ἔκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. 6 κατατρέχομαι; ἄρα κατηγήθη το σκάνδαλον του Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμνη τον σταυρού. 12 Είθε να αποκοπώσιν οι ταράττοντες κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού σας. 13 Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε 7 Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ό, τι αν σπείρη ο ἀνθρωπος, τούτο και θέλει ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά θερίσει· 8 διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. 14 Διότι όλος θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 15 Πνεύματος ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) 9 Ας μη Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανισθήτε. 16 εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δέοντι καιρώ. 10 Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός, καιρόν, ας εργαζόμεθα το καλόν προς πάντας, 17 Διότι η σαρξ επιθυμεῖ εναντία του Πνεύματος, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως. 11 το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός· ταύτα δε Ἰδετε πόσον μακράν επιστολήν σας ἔγραψα με αντίκεινται προς ἄλληλα, ώστε εκείνα, τα οποία την χείρα μου. 12 Όσοι θέλουσι να αρέσκωσι θέλετε, να μη πράττητε. 18 Αλλ' εάν οδηγήσθε κατά την σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. 19 περιτεμνησθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά Φανερά δε είναι τα ἔργα της σαρκός, τα οποία τον σταυρόν του Χριστού. 13 Διότι ουδέ οι είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον· 20 ειδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἐριδες, αλλά θέλουσι να περιτεμνησθε σεις, διά να

έχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. 14 Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. 15 Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. 16 Και ὅσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτον, ειρήνη επ¹ αυτούς και ἔλεος, και επί τον Ισραήλ του Θεού. 17 Εις το εξής μηδείς ας μη δίδη εις εμέ ενόχλησιν· διότι εγώ βαστάζω τα στίγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. 18 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί· αμήν.

Προς Εφεσιους

Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως εις επίγνωσιν αυτού, 18

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά ώστε να φωτισθώσιν οι οφθαλμοί του νοός θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας σας, εις το να γνωρίσητε ποιά είναι η ελπίς εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· 2 της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός δόξης της κληρονομίας αυτού εις τους αγίους, ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. 3 Ευλογητός 19 και τι το υπερβάλλον μέγεθος της δυνάμεως ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάσῃ ευλογίᾳ ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, 20 την πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού, 4 οποίαν ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής αυτόν εκ νεκρών, και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού κόσμου, διά να ήμεθα ἄγιοι και ἀμώμοι ενώπιον εν τοις επουρανίοις, 21 υπεράνω πάσης αρχῆς και εξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζόμενου συ μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι: (αἰδον g165) 22 και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και ἐδώκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εις την εκκλησίαν, 23 ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντος.

2 Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εζωοποίησεν, 2 εις τας οποίας περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον ἀρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την οήμερον εις τους υιούς της απειθείας: (αἰδον g165) 3 μεταξύ των οποίων και ημείς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί: 4 ο Θεός δύμας πλούσιος ων εις ἔλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, 5 και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εζωοποίησεν ημάς μετά του Χριστού κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι: 6 και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, 7 διά να δείξῃ εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. (αἰδον g165) 8 Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· 9 ουχί εξ ἐργων, διά να μη καυχηθῇ τις. 10 Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς ἐργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός

διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς. **11** Διά τούτο ευαγγελίου, 7 του οποίου ἔγεινα υπηρέτης κατά ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά σάρκα, την δωρεάν της χάριτος του Θεού, την δοθείσαν οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης εις εμέ κατά την ενέργειαν της δυνάμεως αυτού. περιτομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** **8** Εἰς εμέ τον πλέον ελάχιστον πάντων των ότι ήσθε εν τω καιρώ εκείνω χωρίς Χριστού, αγίων εδόθη η χάρις αὐτῆ, να ευαγγελίσω απηλλοτριωμένοι από της πολιτείας του Ισραὴλ μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον πλούτον και ξένοι των διαθηκών της επαγγελίας, ελπίδα του Χριστού **9** και να φωτίσω πάντας, ποία είναι μη ἔχοντες και ὄντες εν τω κόσμῳ χωρίς Θεού. η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου **13** Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις οι ποτέ από των αιώνων εν τω Θεώ ὄστις ἐκτισε τα ὄντες μακράν εγείνετε πλησίον διά του αἵματος πάντα διά του Ιησού Χριστού, (αἱσθ g165) **10** διά του Χριστού. **14** Διότι αυτός είναι η ειρήνη ημών, να γνωρισθή τώρα διά της εκκλησίας εν τοις ὄστις ἔκαμε τα δύο εν και ἐλύσε το μεσότοιχον επουρανίοις εις τας αρχάς και τας ἔξουσίας η του φραγμού, **15** καταργήσας την ἔχθραν εν τη πολυποίκιλος σοφία του Θεού, **11** κατά την σαρκί αυτού, τον νόμον των εντολών των εν αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν ἔκαμεν εν Χριστώ τοις διατάγμασι, διά να κτίσῃ εις εαυτόν τους Ιησού τω Κυρίω ημών, (αἱσθ g165) **12** διά του δύο εις ἔνα νέον ἀνθρωπον, φέρων ειρήνην, **16** οποίου ἔχομεν την παρρησίαν και την είσοδον και να συνδιαλλάξῃ αμφοτέρους εις εν σώμα με πεποίθησιν διά της εις αυτόν πίστεως. **13** Διά προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας τούτο σας παρακαλώ να μη αθυμήτε διά τας δι' αυτού την ἔχθραν. **17** Καὶ ελθών εκήρυξεν υπέρ υμών θλίψεις μου, το οποίον είναι δόξα ευαγγέλιον ειρήνης εις εσάς τους μακράν και υμών. **14** Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς εις τους πλησίον, **18** διότι δι' αυτού ἔχομεν τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** αμφότεροι την είσοδον προς τον Πατέρα δι' εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοίς και επί ενός Πνεύματος. **19** Ἀρα λοιπόν δεν είσθε πλέον γης ονομάζεται, **16** διά να δώσῃ εις εσάς κατά ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των αγίων τον πλούτον της δόξης αυτού, να κραταιωθήτε και οικείοι του Θεού, **20** εποικοδομηθέντες επί εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, εσωτερικόν ἀνθρωπον, **17** διά να κατοικήσῃ ὄντος ακρογωνιάίου λίθου αυτού του Ιησού ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις Χριστού. **21** εν τω οποίω πάσα η οικοδομή υμών, **18** ὥστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και συναρμολογουμένη αυξάνεται εις ναόν ἀγίον εν τεθεμελιωμένοι εν αγάπῃ, να καταλάβητε μετά Κυρίω. **22** εν τω οποίω και σεις συνοικοδομείσθε πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και εις κατοικητήριον του Θεού διά του Πνεύματος. βάθος και ύψος, **19** και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού. **20** Εἰς δε τον δυνάμενον υπερεκπεισσού να κάμη υπέρ πάντα ὄσα ζητούμενη ἡ νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, **21** εις αυτόν ἐστω η δόξα εν τη εκκλησίᾳ διά Ιησού Χριστού εις πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων· αμήν. (αἱσθ g165)

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού υπέρ υμών των εθνικών, **2** επειδή ηκούσατε την οικονομίαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εις εμέ υπέρ υμών, **3** ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εις εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραψα συντόμως, **4** εξ αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ἔναι τα επιτομής την συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμέτοχα μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπῃ, της επαγγελίας αυτού εν τω Χριστώ διά του **3** σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του

Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. 4 Εν τον Χριστόν, 21 επειδή αυτόν ηκούσατε και σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια με μίαν ελπίδα της προσκλήσεώς σας: 5 εις εν τω Ιησού· 22 να απεκδυθήτε τον παλαιόν Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα: 6 εις Θεός ἀνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, και Πατέρ πάντων, ο ων επί πάντων και τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, διά πάντων και εν πάσιν υμίν. 7 Εις ἔνα δε 23 και να ανανέονται εις το πνεύμα του νοός ἔκαστον ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον σας 24 και να ενδυθήτε τον νέον ἀνθρωπον, τον της δωρεάς του Χριστού. 8 Διά τούτο λέγει: κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οισότητι Αναβάς εις ύψος, ηχμαλώτευσεν αιχμαλωσίαν της αληθείας. 25 Όθεν απορρίψαντες το ψεύδος, και ἔδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπουν. 9 Το λαλείτε αλήθειαν ἔκαστος μετά του πλησίον δε ανέβη τι είναι ειμήν ότι και κατέβη πρώτον αυτού διότι είμεθα μέλη αλλήλων. 26 Οργίζεσθε εις τα κατώτερα μέρη της γης; 10 Ο καταβάς και μη αμαρτάνετε· ο ἡλιος ας μη δύνη επί τον αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων παροργισμόν σας, 27 μήτε δίδετε τόπον εις τον των ουρανών, διά να πληρώσῃ τα πάντα. 11 διάβολον. 28 Ο κλέπτων ας μη κλέπτη πλέον, Και αυτός ἔδωκεν ἄλλους μεν αποστόλους, μάλλον δε ας κοπιάζῃ εργαζόμενος το καλόν ἄλλους δε προφήτας, ἄλλους δε ευαγγελιστάς, με τας χείρας αυτού, διά να ἔχῃ να μεταδίδῃ ἄλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, 12 εις τον χρείαν ἔχοντα. 29 Μηδείς λόγος σαπρός προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το ας μη εξέρχηται εκ του στόματός σας, αλλ' ἔργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του ὁστις είναι καλός προς οικοδομήν της χρείας, σώματος του Χριστού, 13 εωσού κατανήσωμεν διά να δώσῃ χάριν εις τους ακούοντας. 30 Και πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της μη λυπείτε το Πνεύμα το Ἅγιον του Θεού, με επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις ἀνδρα το οποίον εσφραγίσθητε διά την ημέραν της τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος απολυτρώσεως. 31 Πάσα πικρία και θυμός και του Χριστού, 14 διά να μη ἡμέθα πλέον νήπιοι, οργή και κραυγή και βλασφημία ας αφαιρεθή κυματίζομενοι και περιφερόμενοι με πάντα από σας μετά πάστης κακίας· 32 γίνεσθε δε εις ἀνέμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχνοι, συγχωρούντες των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το αλλήλους, καθώς ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά μεθοδεύεσθαι την πλάνην, 15 αλλά αληθεύοντες του Χριστού.

εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, ὁστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός, 16 εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδέομενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπῃ. 17 Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι διά του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά ἔθνη περιπατούσιν εν τη ματαίότητι του νοός αυτών, 18 εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριώμενοι ὄντες από της ζωῆς του Θεού διά την ἀγνοιαν την ούσαν εν αυτοίς, διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, 19 οίτινες αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοίς εις την ασέλγειαν, διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρσίαν ακορέστως. 20 Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμηταί του Θεού ως τέκνα αγαπητά, 2 και περιπατείτε εν αγάπῃ, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν εις τον Θεόν εις οισμήν ευωδίας. 3 Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ας ονομάζηται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εις αγίους, 4 μηδέ αισχρότης και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία. 5 Διότι τούτο εξεύρετε, ότι πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, ὁστις είναι ειδωλολάτρης, δεν ἔχει κληρονομίαν εν τη βασιλείᾳ του Χριστού και Θεού. 6 Μηδείς ας μη σας απατά με ματαίους λόγους· επειδή διά ταύτα ἔρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. 7 Μη γίνεσθε λοιπόν συμμέτοχοι αυτών. 8 Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίῳ· περιπατείτε

ως τέκνα φωτός· 9 διότι ο καρπός του Πνεύματος των οστέων αυτού. 31 Διά τούτο θέλει αφήσει ο είναι εν πάσῃ αγαθωσύνῃ και δικαιοσύνῃ και ἀνθρώπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αληθείᾳ· 10 εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις και θέλει προσκολληθή εἰς την γυναίκα αυτού, τον Κύριον. 11 Καὶ μη συγκοινωνείτε εις τα ἔργα και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. 32 τα ἄκαρπα του σκότους, μάλλον δε και ελέγχετε· Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε λέγω 12 διότι τα κρυψίων γινόμενα υπ' αυτών αισχρόν τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. 33 έστι και λέγειν· 13 τα δε πάντα ελεγχόμενα Πλην και σεις οι καθ' ἑνα κέαστος την εαυτού υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή παν το γυναίκα ούτως ας αγαπάως εαυτόν, η δε γυνή φανερούμενον φως είναι. 14 Διά τούτο λέγει· ας σέβηται τον ἄνδρα.

Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάστηθι εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. 15 Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως ἀσοφοί, αλλ' ως σοφοί, 16 εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι ημέραι είναι πονηράι. 17 Διά τούτο μη γίνεσθε ἀφρονες, αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. 18 Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, 19 λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, ἀδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον, 20 ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, 21 υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβῳ Θεού. 22 Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἄνδρας σας ως εις τον Κύριον, 23 διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. 24 Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους ἄνδρας αυτών κατά πάντα. 25 Οι ἄνδρες, αγαπάτε τας γυναικάς σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, 26 διά να αγιάσῃ αυτήν, καθαρίσας με το λουτρόν του ὄντας διά του λόγου, 27 διά να παραστήσῃ αυτήν εις εαυτόν ἐνδοξὸν εκκλησίαν, μη ἔχουσαν κηλίδα ἡ ρυτίδα ἡ τι των τοιούτων, αλλά διά να ἡναι αγιά και ἀμωμος. 28 Ούτω χρεωστούσιν οι ἄνδρες να αγαπώσι τας εαυτών γυναικάς ως τα εαυτών σώματα. Όστις αγαπά την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά· 29 διότι ουδείς εμίσσησε ποτέ την εαυτού σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλπει αυτήν, καθώς και ο Κύριος την εκκλησίαν· 30 επειδή μέλη είμεθα του σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίω· διότι τούτο είναι δίκαιον. 2 Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, 3 διά να γείνη εις σε καλόν και να ἡσαι μακροχρόνιος επί της γης. 4 Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου. 5 Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίους σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδίας σας ως εις τον Χριστόν, 6 μη κατ' οφθαλμοδουλείαν ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι του Χριστού, εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχῆς, 7 μετ' ευνοίας δουλεύοντες εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, 8 εξεύροντες ότι ἑκαστος ὁ, τι καλόν πράξη, τούτο θέλει λάβει παρά του Κυρίου, είτε δούλος είτε ελεύθερος. 9 Και οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ότι και σεις αυτοί ἔχετε Κύριον εν ουρανοίς, και προσωποληψία δεν υπάρχει παρ' αυτώ. 10 Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος αυτού. 11 Ενδύθητε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του διαβόλου· 12 διότι δεν είναι η πάλη ημῶν εναντίον εις αἴμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου· εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις. (αισθ g165) 13 Διά τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρᾳ τη πονηρά και αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. 14 Σταθήτε λοιπόν περιεζωμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν και ενδέδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης 15 και ἔχοντες υποδεδημένους τους

πόδας με την ετοιμασίαν του ευαγγελίου της ειρήνης· **16** επί πάσι δε αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθή να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα· **17** και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού, **18** προσευχόμενοι εν παντὶ καιρῷ μετά πάσης προσευχῆς και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν υπέρ πάντων των αγίων, **19** και υπέρ εμού, διά να δοθή εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρρησίας, διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, **20** υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών ἀλυσιν, διά να λαλήσω περί αυτού μετά παρρησίας καθώς πρέπει να λαλήσω. **21** Αλλά διά να εξεύρητε και σεις τα κατ¹ εμέ, τι κάμνω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ, **22** τον οποίον ἔπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθητε τα περί ημών και να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας. **23** Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. **24** Η χάρις είη μετά πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν εν καθαρότητι αμήν.

Προς Φιλιππησιους

τούτο χαίρω αλλά και θέλω χαίρει. 19 Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποβή εις εμέ προς

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού σωτηρίαν διά της δεήσεώς σας και διά της Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, 20 Ιησού τους όντας εν Φιλίπποις μετά των κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ελπίδα μου επισκόπων και διακόνων. 2 χάρις είναι υμίν και ότι δεν θέλω αισχυνθή εις ουδέν, αλλά μετά ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού πάσης παρρησίας ως πάντοτε και τώρα θέλει Χριστού. 3 Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας μεγαλυνθή ο Χριστός εν τω σώματί μου είτε ενθυμούμαι, 4 πάντοτε εν πάσῃ προσευχή μου διά ζωής είτε διά θανάτου. 21 Διότι εις εμέ το υπέρ πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς, 5 διά ζην είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος. 22 την εις το ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της Άλλ'¹ εάν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλη εις πρώτης ημέρας μέχρι του νυν, 6 βέβαιος ων καρποφορίαν του έργου μου, και τι να εκλέξω εις αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ήρχισεν εις δεν γνωρίζω. 23 Διότι στενοχωρούμαι υπό των εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι δύο, έχων μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω της ημέρας του Ιησού Χριστού, 7 καθώς είναι και να είμαι με τον Χριστόν διότι είναι πολύ δίκαιον εις εμέ να φρονώ τούτο περί πάντων πλέον καλήτερον. 24 το να μένω όμως εν τη υμών, διότι σας έχω εν τη καρδία μου, και σαρκί είναι αναγκαιότερον διά σας. 25 Και είσθε πάντες σεις και εις τα δεσμά μου και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω μείνει εις την απολογίαν και εις την βεβαίωσιν του και συμπαραμείνει μετά πάντων υμών διά την ευαγγελίου συγκοινωνοί μου της χάριτος. 8 εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, 26 διά Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ να περισσεύν δι'¹ εμού το καύχημά σας εις τον πάντας με σπλάγχνα Ιησού Χριστού. 9 Και τούτο Ιησούν Χριστόν διά της εμής πάλιν παρουσίας προσεύχομαι, να περισσεύσῃ η αγάπη σας έτι προς εσάς. 27 Μόνον πολιτεύεσθε αξίως του μάλλον και μάλλον εις επίγνωσιν και εις πάσαν ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, είτε νόησιν, 10 διά να διακρίνητε τα διαφέροντα, όταν έλθω και τας ίδω είτε ενώ είμαι απών, ώστε να ήσθε ειλικρινείς και απρόσκοποι μέχρι την κατάστασίν σας, ότι στέκεσθε εις εν πνεύμα, της ημέρας του Χριστού, 11 πλήρεις καρπών συναγωνιζόμενοι εν μιᾷ ψυχή διά την πίστιν δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις τον ευαγγελίου, 28 και μη φοβιζόμενοι εις ουδέν δόξαν και έπαινον Θεού. 12 Θέλω δε να εξεύρητε, από των εναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν αδελφοί, ότι τα συμβάντα εις εμέ συνέτρεξαν είναι ένδειξις απωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου, 13 ώστε και τούτο από Θεού. 29 διότι εις εσάς εχαρίσθη τα διά τον Χριστόν δεσμά μου έγινεν φανερά το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστεύητε εις εις δόλον το πραιτώριον και εις πάντας τους αυτόν, αλλά και το να πάσχητε υπέρ αυτού, 30 λοιπούς, 14 και οι πλειότεροι των εν Κυρίῳ έχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν εμοί αδελφών πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμώσι και τώρα ακούετε εν εμοί.

περισσότερον να κηρύττωσιν αφόβως τον λόγον. **2** Εάν λοιπόν υπάρχη τις παρηγορία εν Χριστώ 15 Τινές μεν και διά φθόνον και έριδα, τινές ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία δε και από καλίς θελήσεως κηρύττουσι τον Πνεύματος ή σπλάγχνα τινά και οικτιρμοί, Χριστόν· 16 οι μεν κηρύττουσιν εξ αντιζηλίας 2 κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε τον Χριστόν, ουχί εν καθαρότητι, νομίζοντες το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ότι προσθέτουσι θλίψιν εις τα δεσμά μου· 17 οι ομόψυχοι και ομόφρονες, 3 μη πράττοντες δε εξ αγάπης, εξεύροντες ότι είμαι τεταγμένος μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εις απολογίαν του ευαγγελίου. 18 Τι λοιπόν εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επί προφάσει υπερέχοντας εαυτών. 4 Μη αποβλέπετε έκαστος είτε τη αληθεία, ο Χριστός κηρύττεται και εις τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων. 5

Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον να πέμψω προς εσάς τον Επαφρόδιτον τον ἡτο και εν τω Χριστώ Ιησού, **6** ὅστις εν μορφῇ αδελφόν και συνεργόν και συστρατιώτην μου, Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να απεσταλμένον δε από σας και υπηρετήσαντα εις ἡναι ίσα με τον Θεόν, **7** αλλ' εαυτόν εκένωσε την χρείαν μου, **26** επειδή επεπόθει όλους εσάς λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος ὁμοίος με και ελυπείτο, διότι ηκούσατε ὅτι ησθένησε. **27** τους ανθρώπους, **8** και ευρεθείς κατά το σχήμα Και τωόντι ησθένησε μέχρι θανάτου αλλ' ο Θεός ως ἀνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος ηλέησεν αυτόν, ουχί δε αυτόν μόνον, αλλά και υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. εμέ, διά να μη λάβω λύπην επί λύπην. **28** Όθεν **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν ἐπεμψα αυτόν μετά περισσοτέρας σπουδῆς, διά και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν να χαρήτε ιδόντες αυτόν πάλιν, και εγώ να ἔχω όνομα, **10** διά να κλίνη εις το όνομα του ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και εν Κυρίω μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους καταχθονίων, **11** και πάσα γλώσσα να ομολογήσῃ τοιούτους, **30** επειδή διά το ἔργον του Χριστού ὅτι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν επλησίας μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την Θεού Πατρός. **12** Ωστε, αγαπητοί μου, καθώς ζωήν αυτού, διά να αναπληρώσῃ την ἔλλειψιν πάντοτε υπηκούσατε, ουχί ως εν τη παρουσίᾳ υμών της εις εμέ υπηρεσίας.

μου μόνον, αλλά τώρα πολύ περισσότερον εν τη απουσίᾳ μου, μετά φρόβου και τρόμου εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν. **13** Διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα πάντα χωρίς γογγυσμών και αμφισβήτησεων, **15** διά να γίνησθε ἀμέμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ως φωστήρες εν τω κόσμω, **16** κρατούντες τον λόγον της ζωής, διά καύχημά μου εν τη ημέρᾳ του Χριστού, ὅτι δεν ἔτρεξα εις μάτην ουδέν εις μάτην εκοπίασα. **17** Αλλ' εάν και προσφέρω εμαυτόν σπονδήν επί της θυσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας, χαίρω και συγχαίρω μετά πάντων υμών. **18** ωσαύτως δε και σεις χαίρετε και συγχαίρετε μετ' εμού. **19** Ελπίζω δε επί τον Κύριον Ιησούν να πέμψω προς εσάς ταχέως τον Τιμόθεον, διά να ευφραίνωμαι και εγώ μαθών την κατάστασίν σας: **20** διότι δεν ἔχω ουδένα ισόψυχον, ὅστις να μεριμνήσῃ γνησίως περί της καταστάσεώς σας: **21** επειδή πάντες ζητούσι τα εαυτών, ουχί τα του Ιησού Χριστού. **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ὅτι ως τέκνον μετά του πατρός εδούλευσε μετ' εμού εις το ευαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπόν ελπίζω να πέμψω ευθύς, καθώς ίδω το τέλος των υποθέσεών μου. **24** πέποιθα δε επί τον Κύριον ὅτι και εγώ θέλω ελθεί ταχέως. **25** Εστοχάσθην ὁμως αναγκαίον

3 Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίῳ.

Το να σας γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δεν είναι οχηλόρν, εις εσάς δε ασφαλές. **2** Προσέχετε τους κύνας, προσέχετε τους κακούς εργάτας, προσέχετε την κατατομήν: **3** διότι ημείς είμεθα η περιτομή, οι λατρεύοντες τον Θεόν εν Πνεύματι και καυχώμενοι εις τον Χριστόν Ιησούν και μη ἔχοντες την πεποίθησιν εν τη σαρκί, **4** αν και εγώ ἔχω πεποίθησιν και εν τη σαρκί. Εάν τις ἄλλος νομίζη ὅτι ἔχει πεποίθησιν εν τη σαρκί, εγώ περισσότερον: **5** περιτετμημένος την ογδόνη ημέραν, εκ γένους Ισραήλ, εκ φυλής Βενιαμίν, Εβραίος εξ Εβραίων, κατά νόμον Φαρισαίος, **6** κατά ζήλον διώκτης της εκκλησίας, κατά την δικαιοσύνην την διά του νόμου διατελέσας ἀμεμπτος. **7** Πλην εκείνα, τα οποία ήσαν εις εμέ κέρδη, ταύτα ενόμισα ζημίαν διά τον Χριστόν: **8** μάλιστα δε και νομίζω τα πάντα ὅτι είναι ζημία διά το ἔχον της γνώσεως του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου, διά τον οποίον εζημιώθην τα πάντα, και λογίζομαι ὅτι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον Χριστόν **9** και να ευρεθώ εν αυτώ μη ἔχων ιδικήν μου δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως του Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της πίστεως, **10** διά να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της αναστάσεως αυτού και την κοινωνίαν των παθημάτων αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατον αυτού, **11** ίσως καταντήσω εις την

εξανάστασιν των νεκρών. **12** Ουχί ότι ἐλαβον υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας ἥδη το βραβείον ἡ ἔγεινα ἥδη τέλειος, τρέχω καρδίας σας και τα διανοήματά σας διά του ὄμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον Ιησού Χριστού. **8** Το λοιπόν, αδελφοί, ὃσα είναι και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. **13** Αδελφοί, αληθή, ὃσα σεμνά, ὃσα δίκαια, ὃσα καθαρά, ὃσα εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι ἐλαβον αυτό· προσφιλή, ὃσα εύφημα, αν υπάρχη τις αρετή αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εἰς δε και εάν τις ἐπαίνος, ταύτα συλλογίζεσθε· **9** τα ἐμπροσθεν επεκτεινόμενος, **14** τρέχω προς τον εκείνα τα οποία και εμάθετε και παρελάβετε και σκοπόν διά το βραβείον της ἀνώ κλήσεως του ηκούσατε και είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε Θεού εν Χριστώ Ιησού. **15** Όσοι λοιπόν είμεθα και ο Θεός της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν· και εάν φρονήτε υμών. **10** Εχάρην δε εν Κυρίω μεγάλως ότι τι ἄλλως πως, και τούτο θέλει αποκαλύψει εἰς τώρα τέλος πάντων εδείξατε αναθάλλουσαν εσάς ο Θεός. **16** Πλην εἰς εκείνο, εἰς το οποίον την υπέρ εμού φροντίδα· περί του οποίου και εφθάσαμεν, ας περιπατώμεν κατά τον αυτόν εφροντίζετε, πλην δεν είχετε ευκαιρίαν. **11** κανόνα, ας φρονώμεν το αυτό. **17** Αδελφοί, Ουχί ότι λέγω τούτο διότι υστερούματι επειδή συμμιητά μου γίνεσθε και παρατηρείτε τους εγώ ἐμαθον να ἡμαι αυτάρκης εἰς ὃσα ἔχω. ὅσοι περιπατούσιν ούτω, καθώς ἔχετε τύπον **12** Εξεύρω να ταπεινόνωμαι, εξεύρω και να ημάς. **18** Διότι περιπατούσι πολλοί, τους οποίους περισσεύωμαι· εν παντί τόπω και κατά πάντα σας ἔλεγον πολλάκις, τώρα δε και κλαίων λέγω, είμαι δεδιδαγμένος και να χορτάζωμαι και να ότι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού, **19** πεινώ, και να περισσεύωμαι και να υστερώμαι· των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων **13** τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντος με ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν Χριστού. **14** Πλην καλώς επράξατε γενόμενοι τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα επίγεια. συγκοινωνοί εἰς την θλίψιν μου. **15** Εξεύρετε **20** Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, δε και σεις, Φιλιππίσιοι, ότι εν αρχῇ του οπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα τον Κύριον ευαγγελίου, ότε εξήλθον από Μακεδονίας, Ιησούν Χριστόν, **21** όστις θέλει μετασχηματίσει ουδεμία εκκλησία συνεκοινώνησε μετ' εμού το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη περί δόσεως και λήψεως, ειμή σεις μόνοι, **16** σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού κατά διότι και εν Θεσσαλονίκῃ και ἀπάξ και δις την ενέργειαν, διά της οποίας δύναται και να μοι επέμψατε εἰς την χρείαν μου. **17** Ουχί ότι ζητώ το δώρον, αλλά ζητώ τον καρπόν τον πλεονάζοντα εἰς λογαρισμόν σας. **18** Έχω όμως πάντα και περισσεύομαι· ενεπλήσθην δεχθείς παρά του Επαφροδίτου τα σταλέντα από σας, οσμήν ευωδίας, θυσίαν δεκτήν, ευάρεστον εἰς τον Θεόν. **19** Ο δε Θεός μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρείαν σας κατά τον πλούτον αυτού εν δόξῃ διά Ιησού Χριστού. **20** Εἰς δε τον Θεόν και Πατέρα ημών ἔστω η δόξα εἰς τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**αιδη g165**) **21** Ασπάσθητε πάντα ἀγιον εν Χριστώ Ιησού. Σας ασπάζονται οι μετ' εμού αδελφοί. **22** Σας ασπάζονται πάντες οι ἀγιοι, μάλιστα δε οι εκ της οικίας του Καίσαρος. **23** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά πάντων υμών· αμήν.

4 Όθεν, αδελφοί μου αγαπητοί και επιπόθητοι, χαρά και στέφανός μου, ούτω στέκεσθε εν Κυρίω, αγαπητοί. **2** Παρακαλώ την Ευαδίαν, παρακαλώ και την Συντύχην, να φρονώσι το αυτό εν Κυρίω· **3** και παρακαλώ και σε, σύντροφε γνήσιες, βοήθει αυτάς αίτινες συνηγωνίσθησαν μετ' εμού εἰς το ευαγγέλιον ομού και με τον Κλήμεντα και τους λοιπούς συνεργούς μου, των οποίων τα ονόματα είναι εν βιβλίῳ ζωῆς. **4** Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεῖ, Χαίρετε. **5** Η επιείκειά σας ας γείνη γνωστή εἰς πάντας τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. **6** Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως. **7** Και η ειρήνη του Θεού η

Προς Κολοσσαεις

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, εκκλησίας ὅστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ προς τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ των νεκρών, διά να γείνη αυτός πρωτεύων αδελφούς τους εν Κολοσσαίς χάρις είη υμίν και εις τα πάντα, διότι εν αυτώ ηδόνησεν ο ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Πατήρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα και δι' Χριστού. **3** Ευχαριστούμεν τον Θεόν και Πατέρα αυτού να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, προσευχόμενοι ειρηνοποιήσας διά του αίματος του σταυρού πάντοτε υπέρ υμών, **4** ακούσαντες την εις τον αυτού, δι' αυτού, είτε τα επί της γης είτε τα εν Ιησούν Χριστόν πίστιν σας και την εις πάντας τοις ουρανοίς. **21** Και σας, οίτινες ήσθε ποτέ τους αγίους αγάπην, **5** διά την επιπίδα την απηλλοτριώμενοι και εχθροί κατά την διάνοιαν αποτεταμευμένην διά σας εν τοις ουρανοίς, με τα ἔργα τα πονηρά, **22** τώρα δύμως διήλλαξε την οποίαν προηκούσατε εν τω λόγω της προς εαυτόν διά του σώματος της σαρκός αυτού αληθείας του ευαγγελίου, **6** το οποίον ἡλθεν διά του θανάτου, διά να σας παραστήσῃ ενώπιον εις εσάς, καθώς και εις όλον τον κόσμον, και αυτού αγίους και αμώμους και ανεγκλίτους, **23** καρποφορεί καθώς και εις εσάς, αφ' ης ημέρας εάν επιμένητε εις την πίστιν, τεθεμελιώμενοι ηκούσατε και εγνωρίσατε την χάριν του Θεού και στερεοί και μη μετακινούμενοι από της εν αληθείᾳ, **7** καθώς και εμάθετε από Επαφρά ελπίδος του ευαγγελίου, το οποίον ηκούσατε, του αγαπητού συνδούλου ημών, ὅστις είναι του κηρυχθέντος εις πάσαν την κτίσιν την υπό διά σας, πιστός διάκονος του Χριστού, **8** ὅστις τον ουρανόν, του οποίου εγώ ο Παύλος ἔγεινα και εφανέρωσεν εις ημάς την εν Πνεύματι υπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εις τα παθήματα μου αγάπην σας. **9** Διά τούτο και ημείς, αφ' ης διά σας, και ανταναπληρώ τα υστερήματα των ημέρας ηκούσαμεν, δεν παύομεν προσευχόμενοι θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκί μου υπέρ του διά σας και δεόμενοι να εμπλησθήτε από της σώματος αυτού, το οποίον είναι η εκκλησία, επιγνώσεως του θελήματος αυτού μετά πάσης **25** της οποίας εγώ ἔγεινα υπηρέτης κατά την σοφίας και πνευματικής συνέσεως, **10** διά να οικονομίαν του Θεού την εις εμέ δοθείσαν περιπατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες διά σας, διά να εκπληρώσω το κήρυγμα του κατά πάντα, καρποφορούντες εις παν ἔργον λόγου του Θεού, **26** το μυστήριον, το οποίον ἡτο αγαθόν και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από των Θεού, **11** ενδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατά γενεών, τώρα δε εφανερώθη εις τους αγίους το κράτος της δόξης αυτού εις πάσαν υπομονήν αυτού, (aiōn g165) **27** εις τους οποίους ηθέλησεν και μακροθυμίαν, **12** μετά χαράς ευχαριστούντες ο Θεός να φανερώσῃ τις ο πλούτος της δόξης τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ημάς αξίους της του μυστηρίου τούτου εις τα έθνη, ὅστις είναι μεριδος του κλήρου των αγίων εν τω φωτί, **13** ο Χριστός εις εσάς, η ελπίς της δόξης: **28** τον ὅστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ της εξουσίας του οποίον ημείς κηρύττομεν, νουθετούντες πάντα σκότους και μετέφερεν εις την βασιλείαν του ἀνθρωπον και διδάσκοντες πάντα ἀνθρωπον αγαπητού αυτού Υιού: **14** εις τον οποίον ἔχομεν εν πάσῃ σοφίᾳ, διά να παραστήσωμεν πάντα την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την ἀνθρωπον τέλειον εν Χριστώ Ιησού: **29** εις το ἄφεσιν των αμαρτιών: **15** ὅστις είναι εικών του οποίον και κοπιάζω, αγωνιζόμενος κατά την Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ενέργειαν αυτού την ενεργουμένην εν εμοί μετά **16** επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα δυνάμεως.

εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε **2** Διότι θέλω να εξεύρητε οποίον μέγαν αγώνα ἔχω διά σας και τους εν Λαοδικεία και τους αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και δόσοι δεν είδον το πρόσωπόν μου σωματικώς,

2 διά να παρηγορηθώσιν αι καρδίαι αυτών, των αγγέλων, εμβατεύων εις πράγματα τα οποία ενωθέντων ομού εν αγάπῃ και εις πάντα δεν είδε, ματάίως φυσιούμενος υπό του νοός της πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, ώστε σαρκός αυτού, **19** και μη κρατών την κεφαλήν, να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεού και τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα διά Πατρός και του Χριστού, **3** εν τω οποίῳ είναι των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και κεκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και συνδεδόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του της γνώσεως. **4** Λέγω δε τούτο, διά να μη σας Θεού. **20** Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού εξαπατά τις με πιθανολογίαν· **5** διότι αν και κατά από των στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες το σώμα ήματι απών, με το πνεύμα όμως είμαι εν τω κόσμω υπόκεισθε εις διατάγματα, **21** Μη μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και πιάσης, μη γευθής, μη εγγίσης, **22** τα οποία την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς σας. **6** πάντα φθείρονται διά της χρήσεως, κατά τα Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, **7** ερριζώμενοι **23** τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εις εθελοθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και εν τη πίστει καθώς εδιδάχθητε, περισσεύοντες σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν εν αυτή μετά ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας έχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκός.

εξαπατήση τις διά της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ουχί κατά Χριστόν **9** διότι εν αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς, **10** και είσθε πλήρεις εν αυτώ, όστις είναι η κεφαλή πάσης αρχής και εξουσίας, **11** εις τον οποίον και περιετμήθητε με περιτομήν αχειροποίητον, απεκδυθέντες το σώμα των αμαρτιών της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού, **12** συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, διά του οποίου και συνανέστητε διά της πίστεως της ενεργείας του Θεού, όστις ανέστησεν αυτόν εκ των νεκρών. **13** Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα και την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωποίησε μετ' αυτού, συγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα, **14** εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού· **15** και απογυμνώσας τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού. **16** Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδείς διά φαγητόν ή διά ποτόν ή διά λόγον εορτής ή νεομηνίας ή σαββάτων, **17** τα οποία είναι σκιά των μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού. **18** Ας μη σας στερήση μηδείς του βραβείου με προσποίησιν ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα ἄνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά του Θεού, **2** τα ἄνω φρονείτε, μη τα επί της γης. **3** Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ· **4** όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη. **5** Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, **6** διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους νιούς της απειθείας, **7** εις τα οποία και σεις περιεπατήσατέ ποτέ, ότε εζήτε εν αυτοίς: **8** τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας: **9** μη ψεύδεσθε εις αλλήλους, αφού απεξεδύθητε τον παλαιόν ανθρωπον μετά των πράξεων αυτού **10** και ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινιζόμενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, **11** όπου δεν είναι Ἑλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός. **12** Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού ἀγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, **13** υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις ἔχη παράπονον κατά τινος· καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις

εσάς, ούτω και σείς 14 και εν πάσι τούτοις φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και ενδύθητε την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίῳ, 8 τον της τελειότητος. 15 Και η ειρήνη του Θεού οποίον ἐπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να ας βασιλεύῃ εν ταῖς καρδίαις υμῶν, εἰς τὴν μάθη την κατάστασίν σας και να παρηγορήσῃ οποίαν και προσεκλήθητε εἰς εν σώμα· καὶ ταῖς καρδίαις σας, 9 μετά του Ονησίμου του πιστού γίνεσθε ευγνώμονες. 16 Ο λόγος του Χριστού ας και αγαπητού αδελφού, ὅστις είναι από σάς· κατοική εν υμίν πλουσίως μετά πάσης σοφίας· θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα εδώ. 10 Σας διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους με ασπάζεται Αρίσταρχος ο συναιχμάλωτός μου και ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, εν Μάρκος ο ανεψιός του Βαρνάβα, περί του οποίου χάριτι ϕάλλοντες εκ της καρδίας υμῶν προς ελάβετε παραγγελίας· εάν ἐλθῃ προς εσάς, τον Κύριον. 17 Και παν ὁ, τι αν πράττητε εν υποδέχθητε αυτόν, 11 και Ιησούς ο λεγόμενος λόγω ἡ εν ἔργῳ, πάντα εν τῷ ονόματι του Ιούστος, οἵτινες είναι εκ τῆς περιτομῆς, ούτοι Κυρίου Ιησού πράττετε, ευχαριστούντες δι' μόνοι είναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του αυτού τον Θεόν και Πατέρα. 18 Αι γυναίκες, Θεού, οἵτινες ἐγείναν εις εμέ παρηγορία. 12 υποτάσσεσθε εις τους ἀνδρας σας, καθώς πρέπει Σας ασπάζεται ο Επαφράς, ὅστις είναι από σας, εν Κυρίῳ. 19 Οι ἄνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας ο δούλος του Χριστού, πάντοτε αγωνιζόμενος σας και μη ἡσθε πικροί προς αυτάς. 20 Τα τέκνα, διά σας εν ταῖς προσευχαῖς, διά να σταθήτε υπακούετε εις τους γονείς κατά πάντα διότι τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεού· τούτο είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. 21 Οι 13 διότι μαρτυρώ περί αυτού ὅτι ἔχει ζήλον πατέρες, μη ερεθίζετε τα τέκνα σας, διά να μη πολύν διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους μικροψυχώσιν. 22 Οι δούλοι, υπακούετε κατά εν Ιεραπόλει. 14 Σας ασπάζεται Λουκάς ο ιατρός πάντα εις τους κατά σάρκα κυρίους σας, ουχί με ο αγαπητός και ο Δημάς. 15 Ασπάσθητε τους οφθαλμοδουλείας ως ανθρωπάρεσκοι, αλλά με εν Λαοδικείᾳ αδελφούς και τον Νυμφάν και απλότητα καρδίας, φοβούμενοι τον Θεόν. 23 την κατ' οίκον αυτού εκκλησίαν· 16 και αφού Και παν ὁ, τι αν πράττητε, εκ ψυχῆς εργάζεσθε, αναγνωσθή μεταξύ σας η επιστολή, κάμετε να ως εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, 24 αναγνωσθή και εν τη εκκλησίᾳ των Λαοδικέων, εξεύροντες ὅτι από του Κυρίου θέλετε λάβει και την εκ Λαοδικείας να αναγνώσητε και σεις, την ανταπόδοσιν της κληρονομίας· διότι εις 17 Και είπατε προς τον Αρχιππον· Πρόσεχε εις τον Κύριον Χριστόν δουλεύετε. 25 Ὁστις όμως την διακονίαν, την οποίαν παρέλαβες εν Κυρίῳ, αδικεί, θέλει λάβει την αμοιβήν της αδικίας διά να εκπληροίς αυτήν. 18 Ο ασπασμός εγράφη αυτού, και δεν υπάρχει προσωποληψία. με την χείρα εμού του Παύλου. Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις είη μεθ' υμών· αμήν.

4 Οι κύριοι, αποδίδετε εις τους δούλους σας
το δίκαιον και το ἴσον, εξεύροντες ὅτι και
σεις ἔχετε Κύριον εν ουρανοίς. 2 Εμμένετε εις
την προσευχήν, αγυρπνούντες εις αυτήν μετά
ευχαριστίας, 3 προσευχόμενοι ενταυτώ και περί
ημῶν, να ανοίξῃ εις ημάς ο Θεός θύραν του
λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του
Χριστού, διά το οποίον και είμαι δεδεμένος,
4 διά να φανερώσω αυτό καθώς πρέπει να
λαλήσω. 5 Περιπατείτε εν φρονήσει προς τους
ἔξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν. 6 Ο λόγος σας
ας ήναι πάντοτε με χάριν, ηρτυμένος με ἀλας,
διά να εξεύρητε πως πρέπει να αποκρίνησθε
προς ένα έκαστον. 7 Τα κατ' εμέ πάντα θέλει σας

Προς Θεσσαλονικεις

Ά

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, των Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. 2 Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περί 7 καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως πάντων υμών και σας μνημονεύομεν εν ταῖς απόστολοι του Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκείς προσευχαίς ημών, 3 αδιαλείπτως ενθυμούμενοι εν τω μέσω υμών, καθώς η τροφός περιθάλπει τα το εις την πίστιν έργον σας και τον κόπον εαυτῆς τέκνα: 8 ούτως έχοντες ένθερμον αγάπην της αγάπης και την υπομονήν της ελπίδος προς εσάς, ευχαριστούμεθα να μεταδώσωμεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού αλλά και του Θεού και Πατρός ημών, 4 εξεύροντες, τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εις αδελφοί ηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν ημάς. 9 Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον σας, 5 διότι το ευαγγέλιον ημών δεν ἔγεινεν εις ημών και τον μόχθον επειδή νύκτα και ημέραν εσάς εν λόγω μόνον, αλλά και εν δυνάμει και εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμέν τινά εξ εν Πνεύματι Αγίω και εν πληροφορία πολλή, υμών, εκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του καθώς εξεύρετε οποίοι υπήρξαμεν μεταξύ σας Θεού. 10 Σεις είσθε μάρτυρες και ο Θεός διά σας. 6 Και σεις εγείνετε μιμητάι ημών και του οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφέρθημεν Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλής προς εσάς τους πιστεύοντας, 11 καθώς εξεύρετε θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος Αγίου, 7 ώστε διά ένα έκαστον υμών, ως πατήρ τα εαυτού εγείνετε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τέκνα, 12 σας προετρέπομεν και παρηγορούμεν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. 8 Διότι από σας και διεμαρτυρόμεθα, διά να περιπατήσητε αξίως εξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν του Θεού του προσκαλούντος υμάς εις την τη Μακεδονία και Αχαΐα, αλλά και εν παντί εαυτού βασιλείαν και δόξαν. 13 Διά τούτο και τόπω ἐφθασεν η φήμη της προς τον Θεόν ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, πίστεώς σας, ώστε ημείς δεν ἔχομεν χρείαν να παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον λαλώμεν τι. 9 Διότι αυτοί διηγούνται περί ημών οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν οποίαν είσοδον ελάβομεν προς εσάς, και πως ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι επεστρέψατε προς τον Θεόν από των ειδώλων, αληθώς, λόγον Θεού, δόσις και ενεργείται διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα και αληθινόν, μεταξύ υμών των πιστεύοντων. 14 Διότι σεις 10 και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των εγείνετε, αδελφοί, μιμητάι των εκκλησιών του ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, Θεού, αίτινες είναι εν τη Ιουδαίᾳ εν Χριστώ τον Ιησούν, δόσις ελευθερόνει ημάς από της Ιησού, επειδή και σεις επάθετε τα αυτά υπό μελλούσης οργής.

2 Διότι σεις εξεύρετε, αδελφοί, την προς εσάς είσοδον ημών, ότι δεν ἔγεινε ματαία, 2 αλλά και προπαθόντες και υβρισθέντες, καθώς εξεύρετε, εν Φιλίπποις, ελάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ημών να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεού με πολύν αγώνα. 3 Διότι η προτροπή ημών δεν ήτο εκ πλάνης ουδέ εξ ακαθαρσίας ούτε μετά δόλου· 4 αλλά καθώς εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ημών. 5 Διότι ούτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημέν ποτέ, καθώς εξεύρετε, ούτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, 6 ούτε εζητήσαμεν δόξαν εξ ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού ανθρώπων, ούτε αφ' υμών ούτε απ' άλλων Χριστού. 2 Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περί 7 καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως πάντων υμών και σας μνημονεύομεν εν ταῖς απόστολοι του Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκείς προσευχαίς ημών, 3 αδιαλείπτως ενθυμούμενοι εν τω μέσω υμών, καθώς η τροφός περιθάλπει τα το εις την πίστιν έργον σας και τον κόπον εαυτῆς τέκνα: 8 ούτως έχοντες ένθερμον αγάπην της αγάπης και την υπομονήν της ελπίδος προς εσάς, ευχαριστούμεθα να μεταδώσωμεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού αλλά και του Θεού και Πατρός ημών, 4 εξεύροντες, τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εις αδελφοί ηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν ημάς. 9 Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον σας, 5 διότι το ευαγγέλιον ημών δεν ἔγεινεν εις ημών και τον μόχθον επειδή νύκτα και ημέραν εσάς εν λόγω μόνον, αλλά και εν δυνάμει και εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμέν τινά εξ εν Πνεύματι Αγίω και εν πληροφορία πολλή, υμών, εκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του καθώς εξεύρετε οποίοι υπήρξαμεν μεταξύ σας Θεού. 10 Σεις είσθε μάρτυρες και ο Θεός διά σας. 6 Και σεις εγείνετε μιμητάι ημών και του οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφέρθημεν Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλής προς εσάς τους πιστεύοντας, 11 καθώς εξεύρετε θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος Αγίου, 7 ώστε διά ένα έκαστον υμών, ως πατήρ τα εαυτού εγείνετε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τέκνα, 12 σας προετρέπομεν και παρηγορούμεν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. 8 Διότι από σας και διεμαρτυρόμεθα, διά να περιπατήσητε αξίως εξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν του Θεού του προσκαλούντος υμάς εις την τη Μακεδονία και Αχαΐα, αλλά και εν παντί εαυτού βασιλείαν και δόξαν. 13 Διά τούτο και τόπω ἐφθασεν η φήμη της προς τον Θεόν ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, πίστεώς σας, ώστε ημείς δεν ἔχομεν χρείαν να παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον λαλώμεν τι. 9 Διότι αυτοί διηγούνται περί ημών οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν οποίαν είσοδον ελάβομεν προς εσάς, και πως ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι επεστρέψατε προς τον Θεόν από των ειδώλων, αληθώς, λόγον Θεού, δόσις και ενεργείται διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα και αληθινόν, μεταξύ υμών των πιστεύοντων. 14 Διότι σεις 10 και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των εγείνετε, αδελφοί, μιμητάι των εκκλησιών του ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, Θεού, αίτινες είναι εν τη Ιουδαίᾳ εν Χριστώ τον Ιησού, επειδή και σεις επάθετε τα αυτά υπό μελλούσης οργής.

καθώς εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ημών. 5 Διότι ούτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημέν ποτέ, καθώς εξεύρετε, ούτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, 6 ούτε εζητήσαμεν δόξαν εξ ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού ανθρώπων, ούτε αφ' υμών ούτε απ' άλλων Χριστού. 2 Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περί 7 καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως πάντων υμών και σας μνημονεύομεν εν ταῖς απόστολοι του Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκείς προσευχαίς ημών, 3 αδιαλείπτως ενθυμούμενοι εν τω μέσω υμών, καθώς η τροφός περιθάλπει τα το εις την πίστιν έργον σας και τον κόπον εαυτῆς τέκνα: 8 ούτως έχοντες ένθερμον αγάπην της αγάπης και την υπομονήν της ελπίδος προς εσάς, ευχαριστούμεθα να μεταδώσωμεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού αλλά και του Θεού και Πατρός ημών, 4 εξεύροντες, τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εις αδελφοί ηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν ημάς. 9 Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον σας, 5 διότι το ευαγγέλιον ημών δεν ἔγεινεν εις ημών και τον μόχθον επειδή νύκτα και ημέραν εσάς εν λόγω μόνον, αλλά και εν δυνάμει και εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμέν τινά εξ εν Πνεύματι Αγίω και εν πληροφορία πολλή, υμών, εκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του καθώς εξεύρετε οποίοι υπήρξαμεν μεταξύ σας Θεού. 10 Σεις είσθε μάρτυρες και ο Θεός διά σας. 6 Και σεις εγείνετε μιμητάι ημών και του οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφέρθημεν Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλής προς εσάς τους πιστεύοντας, 11 καθώς εξεύρετε θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος Αγίου, 7 ώστε διά ένα έκαστον υμών, ως πατήρ τα εαυτού εγείνετε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τέκνα, 12 σας προετρέπομεν και παρηγορούμεν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. 8 Διότι από σας και διεμαρτυρόμεθα, διά να περιπατήσητε αξίως εξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν του Θεού του προσκαλούντος υμάς εις την τη Μακεδονία και Αχαΐα, αλλά και εν παντί εαυτού βασιλείαν και δόξαν. 13 Διά τούτο και τόπω ἐφθασεν η φήμη της προς τον Θεόν ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, πίστεώς σας, ώστε ημείς δεν ἔχομεν χρείαν να παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον λαλώμεν τι. 9 Διότι αυτοί διηγούνται περί ημών οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν οποίαν είσοδον ελάβομεν προς εσάς, και πως ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι επεστρέψατε προς τον Θεόν από των ειδώλων, αληθώς, λόγον Θεού, δόσις και ενεργείται διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα και αληθινόν, μεταξύ υμών των πιστεύοντων. 14 Διότι σεις 10 και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των εγείνετε, αδελφοί, μιμητάι των εκκλησιών του ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, Θεού, αίτινες είναι εν τη Ιουδαίᾳ εν Χριστώ τον Ιησού, επειδή και σεις επάθετε τα αυτά υπό μελλούσης οργής.

τέλους. 17 Αλλ' ήμείς, αδελφοί, ορφανισθέντες να αυξήση και να περισσεύσῃ εις την αγάπην αφ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί προς αλλήλους και προς πάντας, καθώς και κατά την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον ημείς περισσεύμεν προς εσάς, 18 διά να στηρίξῃ μετά πολλής επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν τας καρδίας σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην σας. 19 Διά τούτο θηελήσαμεν να έλθωμεν έμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών εν τη προς εσάς, εγώ μάλιστα ο Παύλος, και άπαξ παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά και δις, και ημπόδισεν ημάς ο Σατανάς. 20 πάντων των αγίων αυτού.

Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της καυχήσεως; ή ουχί και σεις έμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τη παρουσίᾳ αυτού; 21 Διότι σεις είσθε η δόξα ημών και η χαρά.

4 Όθεν τον λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το μάλλον. 2

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εύλογον να απομείνωμεν μόνοι εν Αθήναις, εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. 3 Επειδή τούτο 2 και επέμψαμεν Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών απέχησθε από της πορνείας, 4 να εξεύρη έκαστος εις το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας υμών να κρατή το εαυτού σκεύος εν αγιασμῷ στηρίξῃ και να σας παρηγορήσῃ περί της και τιμή, 5 ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και πίστεώς σας, 3 διά να μη κλονίζηται μηδείς τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, 6 να μη εν ταῖς θλίψεσι ταύταις. Διότι σεις εξεύρετε υπερβαίνη τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις ότι εις τούτο είμιεθα τεταγμένοι. 4 διότι ότε το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εικδικητής ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν προς εσάς ότι διά πάντα ταύτα, καθώς και σας προείπομεν και μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. 7 Διότι ο Θεός έγεινε και εξεύρετε. 5 Διά τούτο και εγώ μη δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά υποφέρων πλέον ἐπεμψα αδελφόν διά να μάθω την προς αγιασμόν. 8 Όθεν ο αθετών ταύτα δεν πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων αθετεί ἀνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και και αποβή εις μάτην ο κόπος ημών. 6 Ήδη ἔδωκε το Πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς. 9 δε ότε ἤλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς Περί δε της φιλαδέλφιας δεν ἔχετε χρείαν να και ἔφερε προς ημάς καλάς αγγελίας περί της σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι πίστεως και της αγάπης σας, και ότι ἔχετε εις το να αγαπάτε αλλήλους. 10 επειδή και πάντοτε αγαθήν ενθύμησην ημών, επιποθούντες πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς τους να ίδητε ημάς καθώς και ημείς εσάς, 7 διά καθ' όλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν δε, αδελφοί, να περισσεύητε κατά τούτο επί όλη τη θλίψει και στενοχωρία ημών διά της το μάλλον 11 και να φιλοτιμήσθε εις το να πίστεώς σας: 8 διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις ησυχάζητε και να καταγίνησθε εις τα ίδια και μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. 9 Επειδή τίνα να εργάζησθε με τας ιδίας υμών χείρας, καθώς ευχαριστίαν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις σας παρηγγείλαμεν, 12 διά να περιπατήτε με τον Θεόν διά σας δι' όλην την χαράν, την ευσχημοσύνην προς τους έξω και να μη ἔχητε οποίαν χαίρομεν διά σας έμπροσθεν του Θεού χρείαν μηδενός. 13 Δεν θέλω δε να αγνοήτε, ημών, 10 νύκτα και ημέραν δεόμενοι καθ' αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη υπερβολήν να ίδωμεν το πρόσωπόν σας και λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη ἔχοντες να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς ελπίδα. 14 Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς σας; 11 Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνη κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει μετ' την οδόν ημών προς εσάς: 12 εσάς δε ο Κύριος αυτού. 15 Διότι τούτο σας λέγομεν διά του

λόγου του Κυρίου, ότι ημείς οι ζώντες, όσοι πάντας. **15** Προσέχετε μη αποδίδη τις εις τινά απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν κακόν αντί κακού, αλλά ζητείτε πάντοτε το θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας: **16** επειδή αγαθόν και εις αλλήλους και εις πάντας. **16** αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού Πάντοτε χαίρετε, **17** αδιαλείπτως προσεύχεσθε, με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλους και με **18** κατά πάντα ευχαριστείτε: διότι τούτο είναι το σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού. Θέλουσιν αναστηθή πρώτον, **17** έπειτα ημείς οι **19** Το Πνεύμα μη σβύνετε, **20** προφητείας μη ζώντες όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθή μετ' εξουθενείτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου κατέχετε: **22** από παντός είδους κακού απέχεσθε. εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε **23** Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάσῃ μετά του Κυρίου. **18** Λοιπόν παρηγορείτε ολοκλήρως, και να διατηρηθή ολόκληρον το αλλήλους με τους λόγους τούτους.

πνεύμα σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως

5 Περί δε των χρόνων και των καιρών, αδελφοί,
δεν έχετε χρείαν να σας γράφη τις: **2** διότι σεις εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί ούτως έρχεται. **3** Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος όλεθρος, καθώς αιωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλουσιν εκφύγει. **4** Άλλα σεις, αδελφοί,
δεν είσθε εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάσῃ ως κλέπτης: **5** πάντες σεις είσθε νιοί φωτός και νιοί ημέρας. Δεν είμεθα νυκτός ουδέ σκότους. **6** Άρα λοιπόν ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατευώμεθα. **7** Διότι οι κοιμώμενοι την νύκτα κοιμώνται, και οι μεθύοντες την νύκτα μεθύουσιν: **8** αλλ' ημείς, όντες της ημέρας, ας εγκρατευώμεθα, ενδυθέντες τον θώρακα της πίστεως και αγάπης και περικεφαλαίαν την ελπίδα της σωτηρίας: **9** διότι ο Θεός δεν προσδιώρισεν ημάς εις οργήν, αλλ' εις απόλαυσιν σωτηρίας διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **10** όστις απέθανεν υπέρ ημών, ίνα είτε αγρυπνούμεν είτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αυτού. **11** Διά τούτο παρηγορείτε αλλήλους και οικοδομείτε ο εις τον άλλον, καθώς και κάμνετε. **12** Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να γνωρίζητε τους όσοι κοπιάζουσι μεταξύ σας και είναι προεστώτες σας εν Κυρίῳ και σας νουθετούσι, **13** και να τιμάτε αυτούς εν αγάπῃ υπερεκπερισσού διά το έργον αυτών. Ειρηνεύετε μεταξύ σας. **14** Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, νουθετείτε τους ατάκτους, παρηγορείτε τους ολιγοψύχους, περιθάλπετε τους ασθενείς, μακροθυμείτε προς

Προς Θεσσαλονικεις Β'

σαλευθήτε ταχέως από του φρονήματός σας,
μηδέ να θορυβήσθε, μήτε διά πνεύματος μήτε
διά λόγου μήτε δι' επιστολής ως γραφομένης υφ'
ημών, ότι τάχα επλησίασεν ημέρα του Χριστού.

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς 3 Ας μη σας εξαπατήσῃ τις κατ' ουδένα τρόπον-
την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ διότι δεν θέλει ελθεί η ημέρα εκείνη, εάν δεν
τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· 2 έλθη πρώτον η αποστασία και αποκαλυφθή ο
χάρις είνη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ἀνθρωπος της αμαρτίας, ο νιός της απωλείας,
ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. 3 Οφείλομεν 4 ο αντικείμενος και υπεραιρόμενος εναντίον
να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, εις πάντα λεγόμενον Θεόν ή σέβασμα, ώστε
αδελφοί, καθώς είναι αξιον, διότι υπεραυξάνει η να καθήσῃ εις τον ναόν του Θεού ως Θεός,
πίστις σας και πλεονάζει η αγάπη ενός εκάστου αποδεικνύων εαυτόν ότι είναι Θεός. 5 Δεν
πάντων υμών εις αλλήλους, 4 ώστε ημείς ενθυμείσθε ότι ενώ ήμην ἐτι παρ' υμίν σας
αυτοί καυχώμεθα διά σας εν ταῖς εκκλησίαις ἐλεγον ταύτα; 6 Καὶ τώρα γνωρίζετε εκείνο, το
του Θεού διά την υπομονήν σας και πίστιν εν οποίον κωλύει αυτόν, ώστε να αποκαλυφθή
πάσι τοις διωγμοίς υμών και ταῖς θλίψεσι, τας εν τω εαυτού καιρώ· 7 διότι το μυστήριον της
οποίας υποφέρετε, 5 το οποίον είναι ἐνδειξις ανομίας ἡδη ενεργείται, μόνον ἔως να εκβληθή
της δικαίας κρίσεως του Θεού, διά να αξιωθήτε εκ μέσου ο κωλύων τώρα· 8 και τότε θέλει
της βασιλείας του Θεού, υπέρ της οποίας και αποκαλυφθή ο ἀνομος, τον οποίον ο Κύριος
πάσχετε, 6 επειδή είναι δίκαιον ενώπιον του θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος
Θεού να ανταποδώσῃ θλίψιν εις τους όσοι σας αυτού και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν
θλίψουσιν, 7 εις εσάς δε τους θλιβομένους ἀνέσιν της παρουσίας αυτού· 9 όστις θέλει ελθεί κατ'
μεθ' ημών, όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθή ενέργειαν του Σατανά εν πάσῃ δυνάμει και
απ' ουρανού μετά των αγγέλων της δυνάμεως σημείοις και τέρασι ψεύδους· 10 και εν πάσῃ
αυτού· 8 εν πυρί φιλογός, κάμνων εκδίκησιν απάτη της αδικίας μεταξύ των απολλυμένων,
εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν και εις τους μη διότι δεν εδέχθησαν την αγάπην της αληθείας
υπακούοντας εις το ευαγγέλιον του Κυρίου ημών διά να σωθώσι· 11 και διά τούτο θέλει πέμψει
Ιησού Χριστού, 9 οίτινες θέλουσι τιμωρηθή με επ' αυτούς ο Θεός ενέργειαν πλάνης, ώστε
όλεθρον αιώνιον από προσώπου του Κυρίου και 10 όταν έλθη να ενδοξασθή εν τοις αγίοις αυτού, (αιδηπος γι166)
από της δόξης της δυνάμεως αυτού, και να πιστεύσωσιν εις το ψεύδος, 12 διά να
αποτελέση της δύναμεως αυτού, 13 Ημείς όμως οφείλομεν να ευχαριστώμεν
επειδή σεις επιστεύσατε εις την μαρτυρίαν πάντοτε τον Θεόν διά σας, αδελφοί ηγαπημένοι
ημών, εν τη ημέρα εκείνη. 11 Διά το οποίον υπό του Κυρίου, ότι σας εξέλεξεν ο Θεός απ'
και προσευχόμεθα πάντοτε διά σας, διά να σας αρχής εις σωτηρίαν διά του αγιασμού του
καταστήση ο Θεός ημών αξίους της κλήσεως Πνεύματος και της πίστεως της αληθείας, 14
αυτού, και να εκπληρώσῃ πάσαν ευδοκίαν εις τον οποίον σας εκάλεσε διά του ευαγγελίου
αγαθωσύνης και το ἐργον της πίστεως εν ημών προς απόλαυσιν της δόξης του Κυρίου
δυνάμει, 12 διά να ενδοξασθή το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού εν υμίν, και υμείς
και της εις αυτόν επισυνάξεως ημών, 2 να μη μένετε σταθεροί και κρατείτε τας παραδόσεις,
τας οποίας εδιδάχθητε είτε διά λόγου είτε δι' επιστολής ημών. 16 Αυτός δε ο Κύριος
ημών Ιησούς Χριστός και ο Θεός και Πατήρ ημών, όστις μας ηγάπησε και ἐδωκεν αιώνιαν
παρηγορίαν και αγαθήν ελπίδα διά της χάριτος,

2 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, περί της παρουσίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού
και της εις αυτόν επισυνάξεως ημών, 2 να μη

(alōnios g166) 17 είθε να παρηγορήσῃ τας καρδίας χείρα εμού του Παύλου, το οποίον είναι σημείον σας και να σας στηρίξῃ εις πάντα λόγον και εν πάσῃ επιστολήι ούτω γράφω. 18 Η χάρις του έργον αγαθόν.

Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών αμήν.

3 Το λοιπόν προσεύχεσθε, αδελφοί, περί ημών,

διά να τρέχῃ ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζηται, καθώς και εις εσάς, 2 και διά να ελευθερωθώμεν από των παραλόγων και πονηρών ανθρώπων διότι η πίστις δεν υπάρχει εις πάντας. 3 Πιστός όμως είναι ο Κύριος, όστις θέλει σας στηρίξει και φυλάξει από του πονηρού.

4 Έχομεν δε πεποίθησιν διά του Κυρίου εφ' υμάς ότι εκείνα, τα οποία σας παραγγέλλομεν, και πράττετε και θέλετε πράττει. 5 Ο δε Κύριος είθε να κατευθύνη τας καρδίας σας εις την αγάπην του Θεού και εις την προσδοκίαν του Χριστού. 6 Σας παραγγέλλομεν δε, αδελφοί, εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να απομακρύνησθε από παντός αδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών. 7 Επειδή σεις εξεύρετε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν εφέρθημεν ατάκτως μεταξύ σας, 8 ουδέ εφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τινός, αλλά μετά κόπου και μόχθου, νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν μηδένα υμών· 9 ουχί διότι δεν έχομεν εξουσίαν, αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να μιμήσθε ημάς. 10 Διότι και ότε ήμεθα παρ' υμίν, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέλη να εργάζηται, μηδέ ας τρώγη. 11 Επειδή ακούομέν τινάς ότι περιπατούσι μεταξύ σας ατάκτως, μη εργαζόμενοι μηδέν, αλλά περιεργαζόμενοι· 12 παραγγέλλομεν δε εις τους τοιούτους και προτρέπομεν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να τρώγωσι τον ἄρτον αυτών εργαζόμενοι μετά ησυχίας. 13 Σεις δε, αδελφοί, μη αποκάμητε πράττοντες το καλόν.

14 Και εάν τις δεν υπακούῃ εις τον λόγον ημών τον διά της επιστολής, τούτον σημειόνετε και μη συναναστρέψεσθε μετ' αυτού, διά να εντραπή· 15 πλην μη θεωρείτε αυτόν ως εχθρόν, αλλά νουθετείτε ως αδελφόν. 16 Αυτός δε ο Κύριος της ειρήνης είθε να σας δώσῃ την ειρήνην διαπαντός εν παντί τρόπω. Ο Κύριος είη μετά πάντων υμών. 17 Ο ασπασμός εγράφη με την

Προς Τιμοθεον Ά

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον εις την πίστιν· εἴη χάρις, ἔλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Καθώς σε παρεκάλεσα απερχόμενος εις Μακεδονίαν, προφητείας περί σου, να στρατεύης κατ' αυτάς να προσμείνης εν Εφέσω, διά να παραγγείλης την καλήν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν και αγαθήν εις τινάς να μη ετεροδιδασκαλώσι **4** μηδέ συνείδησιν, την οποίαν τινές αποβαλόντες να προσέχωσιν εις μύθους και γενεαλογίας απεράντους, αίτινες προξενούσι φιλονεικίας μάλλον παρά την εις την πίστιν οικοδομήν **20** εκ των οποίων του Θεού, ούτω πράττε· **5** το δε τέλος της παραγγελίας είναι αγάπη εκ καθαράς καρδίας και συνειδήσεως αγαθής και πίστεως ανυποκρίτου, **6** από των οποίων αποπλανηθέντες τινές εξετράπησαν εις ματαιολογίαν. **7** Θέλοντες να ήναι νομοδιδάσκαλοι, ενώ δεν νοούσιν ούτε όσα λέγουσιν ούτε περί τίνων δισχυρίζονται. **8** Εξεύρομεν δε ότι ο νόμος είναι καλός, εάν τις μεταχειρίζηται αυτόν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ότι ο νόμος δεν ετέθη διά τον δίκαιον, αλλά διά τους ανόμους και ανυποτάκτους, τους ασεβείς και αμαρτωλούς, τους ανοσίους και βεβήλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους ανδροφόνους, **10** πόρνους, αρσενοκοίτας, ανδραποδιστάς, ψεύστας, επιόρκους, και ει τι άλλο αντιβαίνει εις την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, **11** κατά το ευαγγέλιον της δόξης του μακαρίου Θεού, το οποίον εγώ ενεπιστεύθην. **12** Και ευχαριστώ τον ενδυναμώσαντά με Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών, ότι ενέκρινε πιστόν και ἔταξεν εις την διακονίαν εμέ, **13** τον πρότερον όντα βλάσφημον και διώκτην και υβριστήν ηλείθην όμως, διότι αγνοών ἐπράξα εν απιστίᾳ, **14** αλλ' υπερεπερίσσευσεν η χάρις του Κυρίου ημών μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. **15** Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχῆς ἀξιος, ότι ο Ιησούς Χριστός ἡλθεν εις τον κόσμον διά να σώσῃ τους αμαρτωλούς, των οποίων πρώτος είμαι εγώ· **16** αλλά διά τούτο ηλείθην, διά να δείξῃ ο Ιησούς Χριστός

εις εμέ πρώτον την πάσαν μακροθυμίαν, εις παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύωσιν εις αυτόν εις ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) **17** εις δε τον βασιλέα των αιώνων, τον ἀρθαρτόν, τον αόρατον, τον μόνον σοφόν Θεόν, είναι τιμή και δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **18** Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εις σε, τέκνον Τιμόθεε, κατά τας προγενομένας παρεκάλεσα απερχόμενος εις Μακεδονίαν, προφητείας περί σου, να στρατεύης κατ' αυτάς να προσμείνης εν Εφέσω, διά να παραγγείλης την καλήν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν και αγαθήν εις τινάς να μη ετεροδιδασκαλώσι **4** μηδέ συνείδησιν, την οποίαν τινές αποβαλόντες εναυάγησαν εις την πίστιν· **20** εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και Αλέξανδρος, τους οποίους παρέδωκα εις τον Σατανάν, διά να μάθωσι να μη βλασφημώσι.

2 Παρακαλώ λοιπόν πρώτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, ευχαριστίας υπέρ πάντων ανθρώπων, **2** υπέρ βασιλέων και πάντων των όντων εν αξιώμασι, διά να διάγωμεν βίον ατάραχον και ησυχίον εν πάσῃ ευσεβείᾳ και σεμνότητι. **3** Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του σωτήρος ημών Θεού, **4** όστις θέλει να σωθώσι πάντες οι ἀνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας. **5** Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, ἀνθρωπός Ιησούς Χριστός, **6** όστις ἐδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ωρισμένοις καιροίς, **7** εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος, αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, διδάσκαλος των εθνών εις την πίστιν και εις την αλήθειαν. **8** Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οι ἀνδρες εν παντί τόπω, υψόνοντες καθαράς χείρας χωρίς οργής και δισταγμού. **9** Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα ή χρυσόν ή μαργαρίτας ή ενδυμασίαν πολυτελή, **10** αλλά το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελλομένας θεοσέβειαν, με ἔργα αγαθά. **11** Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχίᾳ μετά πάσης υποταγής· **12** εις γυναίκα όμως δεν συγχωρώ να διδάσκη, μηδέ να αυθεντεύῃ επί του ανδρός, αλλά να ησυχάζῃ. **13** Διότι ο Αδάμ πρώτος επλάσθη, έπειτα η Εύα· **14** και ο Αδάμ δεν ηπατήθη, αλλ'

η γυνή απατηθείσα έγεινε παραβάτις· 15 θέλει πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης όμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν και εις διδασκαλίας δαιμονίων, 2 διά της εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά υποκρίσεως ψευδολόγων, εχόντων την εαυτών σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος· Εάν τις ορέγηται επισκοπήν, καλόν έργον επιθυμεί. 2 Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να ἔναι ἀμεμπτος, μιας γυναικός ανίρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, 3 ουχί μέθυσος, ουχί πλήκτης, ουχί αισχροκερδής, αλλ' επιεικής, ἀμαχος, αφιλάργυρος, 4 κυβερνών καλώς τον εαυτού οίκον, έχων τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος; 5 διότι εάν τις δεν εξεύρῃ να κυβερνά τον εαυτού οίκον, πως θέλει επιμεληθή την εκκλησίαν του Θεού; 6 να μη ἔναι νεοκατήχητος, διά να μη υπερηφανευθή και πέση εις την καταδίκην του διαβόλου. 7 Πρέπει δε αυτός να ἔχῃ και παρά των ἔξωθεν μαρτυρίαν καλήν, διά να μη πέση εις ονειδισμόν και παγίδα του διαβόλου. 8 Οι διάκονοι ωσαύτως πρέπει να ἔναι σεμνοί, ουχί δίγλωσσοι, ουχί δεδομένοι εις οίνον πολύν, ουχί αισχροκερδείς, 9 ἔχοντες το μυστήριον της πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως. 10 Και ούτοι δε ας δοκιμάζωνται πρώτον, ἐπειτα ας γίνωνται διάκονοι, εάν ἔναι ἀμεμπτοι. 11 Αι γυναίκες ωσαύτως σεμναί, ουχί κατάλαλοι, εγκρατείς, πισταί κατά πάντα. 12 Οι διάκονοι ας ἔναι μιας γυναικός ἀνδρες, κυβερνώντες καλώς τα τέκνα αυτών και τους οίκους αυτών. 13 Διότι οι καλώς διακονήσαντες αποκτώντιν εις εαυτούς βαθμόν καλόν και πολλήν παρρησίαν εις την πίστιν την εις τον Ιησούν Χριστόν. 14 Ταύτα σοι γράφω, ελπίζων να ἔλθω προς σε ταχύτερον· 15 αλλ' εάν βραδύνω, διά να εξεύρης πως πρέπει να πολιτεύσαι εν τω οίκω του Θεού, όστις είναι η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας. 16 Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσέβειας είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα ἔθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξῃ.

4 Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσει τινές από της

τον γάμον, προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός ἔκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. 4 Διότι παν κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορρίψιμον, ὅταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας· 5 διότι αγιάζεται διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής. 6 Ταύτα συμβουλεύων εις τους αδελφούς, θέλεις είσθαι καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, την οποίαν παρηκολούθησας. 7 Τους δε βεβήλους και γραώδεις μύθους παραιτού και γύμναζε σεαυτόν εις την ευσέβειαν· 8 διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσέβεια είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρούσης ζωής και της μελλούσης. 9 Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής ἀξιος· 10 επειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και ονειδιζόμεθα, διότι ελπίζομεν εις τον ζώντα Θεόν, όστις είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών. 11 Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. 12 Μηδείς ας μη καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. 13 Έως να ἔλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν· 14 μη αιμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. 15 Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ἔναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου. 16 Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακούοντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, 2 τας πρεσβυτέρας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά πάσης καθαρότητος. 3 Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας. 4 Εάν δε τις χήρα

έχη τέκνα ή έκγονα, ας μανθάνωσι πρώτον να προτιμήσεως, μηδέν πράττων κατά χάριν. 22 καθιστώσιν ευσέβη τον ίδιον αυτών οίκον και να Μη επίθετε χείρας ταχέως εις μηδένα, μηδέ αποδίδωσιν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών. γίνου κοινωνός αλλοτρίων αμαρτιών· φύλαττε Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον σεαυτόν καθαρόν. 23 Μη υδροπότει πλέον, αλλά ενώπιον του Θεού. 5 Η δε αληθώς χήρα και μεταχειρίζουν ολίγον οίνον διά τον στόμαχόν μεμονωμένη ελπίζει επί τον Θεόν και εμμένει σου και τας συγχάρας σου ασθενείας. 24 Τινών εις τας δεήσεις και τας προσευχάς νύκτα και ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεράι, και ημέραν· 6 η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς ενώ ζή είναι νεκρά. 7 Και ταύτα παράγγελλε, δε και επακολουθούσιν· 25 ωσαύτως και τα καλά διά να ήναι ἀμέμπτοι. 8 Αλλ' εάν τις δεν ἔργα τινών είναι φανερά, και όσα είναι κατ' προνοΐα περί των εαυτού και μάλιστα των ἄλλον τρόπον δεν δύνανται να κρυφθώσι. οικείων, ηρνήθη την πίστιν και είναι απίστου χειρότερος. 9 Ας καταγράφηται χήρα ουχί ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός ανδρός γυνή, 10 ήτις μαρτυρείται διά τα καλά αυτής ἔργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, εάν πόδας αγίων ἐνιψεν, εάν θλιβομένους εβοήθησεν, εάν επηκολούθησεν εις παν ἔργον αγαθόν. 11 Τας δε νεωτέρας χήρας απόβαλλε διότι αφού εντρυφήσωσι κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύωνται, 12 έχουσαι την καταδίκην, διότι ηθέτησαν την πρώτην πίστιν· 13 και ενταυτώ μανθάνουσι να ήναι αργαί, περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχί μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περιέργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα. 14 Θέλω λοιπόν αι νεωτέραι να υπανδρεύωνται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι μηδεμιάν αφορμήν εις τον εναντίον να λοιδορή. 15 Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. 16 Εάν τις πιστός ή πιστή έχη χήρας, ας προμηθεύη εις αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, διά να δύναται να βοηθή τας αληθώς χήρας. 17 Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται διπλής τιμῆς, μάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον και διδασκαλίαν· 18 διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος· και, Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού. 19 Κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο ή τριών μαρτύρων. 20 Τους αμαρτάνοντας ἔλεγχη ενώπιον πάντων, διά να ἔχωσι φόβον και οι λοιποί. 21 Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων, να φυλάξης ταύτα, χωρίς

6 Όσοι είναι υπό ζυγόν δουλείας, ας νομίζωσι τους κυρίους αυτών αξίους πάσης τιμῆς, διά να μη βλασφημήται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία. 2 Οι δε ἔχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονώσιν αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα διδάσκει και νοοθέτει. 3 Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή τους υγιαίνοντας λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν, 4 είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά νοσεί περί συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων προέρχεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, υπόνοιαι πονηραί, 5 μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον νούν και απεστερημένων της αληθείας, νομίζοντων την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός. Απομακρύνου από των τοιούτων. 6 Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας.

7 Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμέν τι· 8 ἔχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσι πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας πολλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. 11 Συ όμως, ω ἀνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτει δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. 12 Αγωνίζου τον

καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και ὡμολόγησας την καλήν ομοιογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. (aiōnios g166) 13 Σε παραγγέλλω ενώπιον του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομοιογίαν, 14 να φυλάξης την εντολήν αιμόλυντον, ἀμεμπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, 15 την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, 16 ὅστις μόνος ἔχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων εἶδεν ουδέ δύναται να ίδῃ εις τον οποίον ἔστω τιμή και κράτος αιώνιον· αμήν. (aiōnios g166) 17 Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, ὅστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν, (aiōn g165) 18 να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις ἔργα καλά, να ἡναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, 19 θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. 20 Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, 21 την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν.

Η χάρις είνη μετά σού· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον· είη χάρις, ἐλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Χριστού Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν, τον Κυρίου νημών λατρεύων από προγόνων μετά καθαράς συνειδήσεως, ότι αδιαλείπτως σε ενθυμούμαι εν ταις δεήσεσι μου νύκτα και ημέραν, **4** επιποθών να σε ίδω, ενθυμούμενος τα δάκρυά σου, διά να εμπλησθώ χαράς, **5** ανακαλών εις την μνήμην μου την εν σοι ανυπόκριτον πίστιν, ήτις πρώτον κατώκησεν εν τη μάμμη σου Λαζίδι και εν τη μητρί σου Ευνίκη, είμαι δε πεπεισμένος ότι και εν σοι. **6** Διά την οποίαν αιτίαν σε υπενθυμίζω να αναζωπυρής το χάρισμα του Θεού, το οποίον είναι εν σοι διά της επιθέσεως των χειρών μου· **7** διότι δεν έδωκεν εις ημάς ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού. **8** Μη αισχυνθής λοιπόν την μαρτυρίαν του Κυρίου ημών μηδέ εμέ τον δέσμιον αυτού, αλλά συγκακοπάθησον μετά του ευαγγελίου με την δύναμιν του Θεού, **9** όστις ἔσωσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα ημών, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων, (αιδηπος γ166)

10 φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, ἔφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου, **11** εις το οποίον ετάχθην εγώ κήρυξ και απόστολος και διδάσκαλος των εθνών. **12** Διά την οποίαν αιτίαν και πάσχω ταύτα, πλην δεν επαισχύνομαι· διότι εξεύρω εις τίνα επίστευσα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξῃ την παρακαταθήκην μου μέχρις εκείνης της ημέρας, **13** Κράτει το υπόδειγμα των υγιαινόντων λόγων, τους οποίους ήκουσας παρ' εμού, μετά πίστεως και αγάπης της εν Χριστώ Ιησού. **14** Την καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διά του Πνεύματος του Αγίου του ενοικούντος εν ημίν. **15** Εξεύρεις τούτο, ότι με απεστράφησαν πάντες οι εν τη

Ασία, εκ των οποίων είναι ο Φύγελλος και ο Ερμογένης. **16** Είθε ο Κύριος να δώσῃ ἔλεος εις τον οίκον του Ονησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε και δεν επησχύνθη την ἀλύσιν μου, μετά σπουδής πολλής και με εύρεν· **17** αλλ' ότε ήλθεν εις την Ρώμην, με εζήτησε το αγαπητόν τέκνον· είη χάρις, ἐλεος, ειρήνη μετά σπουδής πολλής και με εύρεν· **18** είθε ο από Θεού Πατρός και Χριστού Ιησού του Κύριος να δώσῃ εις αυτόν να εύρῃ ἐλεος παρά Κυρίου εν εκείνη τη ημέρᾳ· και όσας διακονίας ἔκαμεν εν Εφέσω, συ εξεύρεις καλήτερα.

2 Συ λοιπόν, τέκνον μου, ενδυναμού διά της χάριτος της εν Χριστώ Ιησού, **2** και όσα ήκουσας παρ' εμού διά πολλών μαρτύρων, ταύτα παράδος εις πιστούς ανθρώπους, οίτινες θέλουσιν είσθαι ικανοί και ἄλλους να διδάξωσι. **3** Συ λοιπόν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. **4** Ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται εις τας βιωτικάς υποθέσεις, διά να αρέση εις τον στρατολογήσαντα. **5** Εάν δε και αγωνίζηται τις, δεν στεφανούται, εάν νομίμως δεν αγωνισθή. **6** Ο κοπιάζων γεωργός πρέπει πρώτος να μεταλαμβάνῃ από των καρπών. **7** Εννόει εκείνα τα οποία λέγω· είθε δε να σοι δώσῃ ο Κύριος σύνεσιν εις πάντα. **8** Ενθυμού τον εκ σπέρματος Δαβίδ Ιησούν Χριστόν, τον αναστάντα εκ νεκρών, κατά το ευαγγέλιόν μου. **9** Διά το οποίον κακοπάθω μέχρι δεσμών ως κακούργος αλλ' ο λόγος του Θεού δεν δεσμεύεται. **10** Διά τούτο πάντα υπομένω διά τους εκλεκτούς, διά να απολαύσωσι και αυτοί την σωτηρίαν την εν Χριστώ Ιησού μετά δόξης αιωνίου. (αιδηπος γ166) **11** Πιστός ο λόγος· διότι εάν συναπεθάνομεν, θέλομεν και συζήσει· **12** εάν υπομένωμεν, θέλομεν και συμβαστεύσει· εάν αρνώμεθα αυτόν, και εκείνος θέλει αρνηθή ημάς· **13** εάν απιστώμεν, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθή εαυτόν δεν δύναται. **14** Ταύτα υπενθύμιζε, διαμαρτυρόμενος ενώπιον του Κυρίου να μη λογομαχώσι, το οποίον δεν είναι εις ουδέν χρήσιμον, αλλά φέρει καταστροφήν των ακουόντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εις τον Θεόν, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας. **16** Τας δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουντι προχωρήσει εις πλειοτέραν ασέβειαν, **17** και ο λόγος αυτών

θέλει κατατρώγει ως γάγγραινα· εκ των οποίων τον Μωϋσήν, ούτω καὶ αυτοί ανθίστανται εἰς τὴν εἶναι ο Υμέναιος καὶ ο Φιλητός, 18 οἵτινες αλήθειαν, ἀνθρωποι διεφθαρμένοι τον νούν, απεπλανήθησαν από της αληθείας, λέγοντες ότι αδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν. 9 Άλλα δεν θέλουσι ἔγεινεν ήδη η ανάστασις, καὶ ανατρέπουσι τὴν προκόψει πλειότερον διότι η ανοησία αυτῶν πίστιν τινών. 10 Το στερεόν όμως θεμέλιον του θέλει γείνει κατάδηλος εἰς πάντας, καθώς καὶ η Θεού μένει, ἔχον την σφραγίδα ταύτην Γνωρίζει εκείνων ἔγεινε. 11 Συ δόμας παρηκολούθησας την ο Κύριος τους ὄντας αυτού, καί· Ας απομακρυνθή διδασκαλίαν μου, την διαγωγήν, την πρόθεσιν, από της αδικίας πας ὄστις ονομάζει τὸ ὄνομα την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, την του Κυρίου. 20 Εν μεγάλῃ δε οικίᾳ δεν είναι υπομονήν, 11 τους διωγμούς, τα παθήματα, μόνον σκεύη χρυσά καὶ αργυρά, αλλά καὶ ξύλινα οποία μοι συνέβησαν εν Αντιοχείᾳ, εν Ικονίῳ, καὶ οστράκινα, καὶ ἄλλα μεν προς χρήσιν τιμίαν, εν Λύστροις οποίους διωγμούς υπέφερα, καὶ ἄλλα δε προς ἀτίμον. 21 Εάν λοιπόν καθαρίσῃ εκ πάντων με ηλευθέρωσεν ο Κύριος. 12 Καὶ τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον καὶ εύχρηστον εἰς Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. 13 Πονηροί δε τον δεσπότην, ητοιμασμένον εἰς παν ἔργον ἀνθρωποι καὶ γόητες θέλουσι προκόψει εἰς αγαθόν. 22 Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε καὶ το χείρον, πλανώντες καὶ πλανώμενοι. 14 ζήτει την δικαιοσύνην, την πίστιν, την αγάπην, Αλλὰ συ μένε εἰς εκείνα, τα οποία ἐμάθες καὶ την ειρήνην μετά των επικαλουμένων τον επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος ἐμάθες, 15 καὶ Κύριον εκ καθαράς καρδίας. 23 Τας δε μωράς καὶ ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, απαιδεύτους φιλονεικίας παραπού, εξεύρων ότι τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν διά γεννώσι μάχας· 24 ο δε δούλος του Κυρίου δεν της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. 16 Όλη η πρέπει να μάχηται, αλλά να ήναι πράος προς γραφή είναι θεόπνευστος καὶ ωφέλιμος προς πάντας, διδακτικός, ανεξίκακος, 25 διδάσκων διδασκαλίαν, προς ἐλεγχον, προς επανόρθωσιν, μετά πραότητος τους αντιφρονούντας, μήποτε προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, δώσῃ εἰς αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ὡστε να 17 διά να ἡναι τέλειος ο ἀνθρωπος του Θεού, γνωρίσωσι την αλήθειαν, 26 καὶ να ανανήψωσιν ητοιμασμένος εἰς παν ἔργον αγαθόν από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδεύμενοι εἰς το θέλημα εκείνου.

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού καὶ του Κυρίου Ιησού Χριστού, ὄστις

3 Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις μέλλει να κρίνῃ ζώντας καὶ νεκρούς εν τῇ ημέραις θέλουσιν είθει καιροί κακοί· 2 επιφανεία αυτού καὶ τη βασιλεία αυτού, 2 διότι θέλουσιν είθει οι ἀνθρωποι φίλαυτοι, κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, ἐλεγχον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης απειθείς εἰς τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, μακροθυμίας καὶ διδαχῆς. 3 Διότι θέλει 3 ἀστλαγχνοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ελθεῖ καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, 4 προδόται, την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον επισωρεύσει εἰς εαυτούς διδασκάλους κατά τας παρά φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μεν μορφήν ευσεβίας, ιδίας αυτῶν επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ηρημένοι δε την δύναμιν αυτῆς. Καὶ τούτους ακοήν, 4 καὶ από μεν της αληθείας θέλουσιν φεύγε. 6 Διότι εκ τούτων είναι εκείνοι, οἵτινες αποστρέψει την ακοήν αυτών, εἰς δε τους εισχωρούσιν εἰς τας οικίας καὶ αιχμαλωτίζουσι μύθους θέλουσιν εκτραπή. 5 Συ δε αγρύπνει τα γυναικάρια τα πεφορτισμένα αμαρτίας, εἰς πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι ἔργον συρόμενα υπό διαφόρων επιθυμιών, 7 τα οποία ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. πάντοτε μανθάνουσι καὶ ποτέ δεν δύνανται να 6 Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή καὶ ο καιρός ἐλθωσιν εἰς την γνώσιν της αληθείας. 8 Καὶ καθ' της αναχωρήσεως μου ἐφθασε. 7 Τον αγώνα ον τρόπον ο Ιαννίς και Ιαμβρής αντέστησαν εἰς τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα,

την πίστιν διετήρησα· **8** του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρᾳ, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού. **9** Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως: **10** διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν· (αἰδον γ165) **11** ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Ἐφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι έκαμεν· ο Κύριος να αποδώσῃ εις αυτόν κατά τα έργα αυτού· **15** τον οποίον και συ φυλάττου· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. **16** Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς· **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αἰδον γ165) **19** Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Ο Ἐραστος έμεινεν εν Κορίνθῳ, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήτῳ ασθενή. **21** Σπούδασον να έλθης προ του χειμώνος, Ασπάζεταί σε ο Εύβουλος και Πούδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είνη μετά του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τιτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2** επ' ελπίδι ζωής αιωνίου, την οποίαν υπεσχέθη ο αψευδής Θεός προχρόνων αιωνίων, (αιῶνιος **g166**) **3** εφανέρωσε δε εν καιροίς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην εγώ κατ' επιταγήν του σωτήρος ημών Θεού, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατά κοινήν ημών πίστιν· είη χάρις, ἔλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών. **5** Διά τούτο σε αφήκα εν Κρήτῃ, διά να διορθώσης τα ελλείποντα και να καταστήσης εν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθώς εγώ σε διέταξα, **6** όστις είναι ανέγκλητος, μιας γυναικός ανήρ, ἔχων τέκνα πιστά, μη κατηγορούμενα ως ἀσωτα ή ανυπότακτα. **7** Διότι πρέπει ο επίσκοπος να ήναι ανέγκλητος, ως οικονόμος Θεού, μη αυθάδης, μη οργίλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη αισχροκερδής, **8** αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὄσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εις τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διά να ήναι δυνατός και να προτρέπῃ διά της υγιαινούσης διδασκαλίας και να εξελέγχῃ τους αντιλέγοντας. **10** Διότι υπάρχουσι πολλοί και ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι, μάλιστα οι εκ της περιτομής, **11** τους οποίους πρέπει να αποστομόνωμεν, οίτινες ανατρέπουσιν ολοκλήρους οίκους, διδάσκοντες όσα δεν πρέπει, χάριν αισχρού κέρδους. **12** Είπε τις αυτών προφήτης ίδιος αυτών. Οι Κρήτες είναι πάντοτε ψεύσται, κακά θηρία, γαστέρες αργαί. **13** Η μαρτυρία αύτή είναι αληθινή. Διά την οποίαν αιτίαν ἐλεγχεῖ αυτούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εις Ιουδαϊκούς μύθους και εντολάς ανθρώπων αποστρεφομένων την αλήθειαν. **15** Εις μεν τους καθαρούς πάντα είναι καθαρά· εἰς δε τους μεμιασμένους και απίστους ουδέν την καθαρόν, αλλά και ο νούς αυτών και η συνείδησις είναι μεμιασμένα. **16** Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα ἔργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί

όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι.

2 Συ όμως λάλει όσα πρέπουσιν εις την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν. **2** Οι γέροντες να ήναι ἀγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες εν τη πίστει, τη αγάπη, τη υπομονή. **3** Αι γραίαι αωσάντως να έχωσι τρόπον ιεροπρεπή, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμέναι εις πολλήν οινοποσίαν, να ήναι διδάσκαλοι των καλών, **4** διά να νουθετώσι τας νέας να ήναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, 5 σώφρονες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών ἀνδρας, διά να μη βλασφημήται ο λόγος του Θεού. **6** Τους νεωτέρους αωσάντως νουθέτει να σωφρονώσι, **7** δεικνύων κατά πάντα σεαυτόν τύπον των καλών ἔργων, φυλάττων εν τη διδασκαλίᾳ αδιαφθορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υγιή και ακατάκριτον, διά να εντραπή ο εναντίος, μη ἔχων να λέγη διά σας μηδέν κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εις τους εαυτών δεσπότας, να εναρεστώσιν εις αυτούς κατά πάντα, να μη αντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα αλλότρια, αλλά να δεικνύωσι πάσαν πίστιν αγαθήν, διά να στολίζωσι κατά πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ημών Θεού. **11** Διότι εφανερώθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **12** διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, (αιῶνιος **g165**) **13** προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **14** όστις ἐδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώσῃ από πάσης ανομίας και να μας καθαρίσῃ εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών ἔργων. **15** Ταύτα λάλει και πρότρεπε και ἐλεγχεῖ μετά πάσης εξουσίας ας μη σε περιφρονή μηδείς. **3** Υπενθύμιζε αυτούς να υποτάσσωνται εις τας αρχάς και εξουσίας, να πειθαρχώσι, να ήναι ἔτοιμοι εις παν έργον αγαθόν, **2** να μη βλασφημώσι μηδένα, να ήναι ἀμαχοί, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας ανθρώπους πάσαν πραότητα. **3** Διότι ήμεθά ποτέ και ημείς ανόητοι, απειθείς, πλανώμενοι,

δουλεύοντες εις διαφόρους επιθυμίας και ηδονάς, ζώντες εν κακίᾳ και φθόνῳ, μισητοί και μισούντες αλλήλους. **4** Άλλ' ότε εφανερώθη η χρηστότης και η φιλανθρωπία του Σωτήρος ημών Θεού, **5** ουχί εξ ἐργῶν δικαιοσύνης τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το ἔλεος αυτού ἐσωσεν ημάς διά λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαίνισεως του Αγίου Πνεύματος, **6** το οποίον εξέχεε πλουσίως εφ' ημάς διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών, **7** ίνα δικαιωθέντες διά της χάριτος εκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατά την ελπίδα της αιωνίου ζωής. (αἰδοῖος §166) **8** Πιστός ο λόγος, και θέλω ταύτα να διαβεβαιοίς, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις τον Θεόν να προϊστανται καλών ἐργων. Ταύτα είναι τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους **9** μωράς δε φιλονεικίας και γενεαλογίας και ἐριδας και μάχας νομικάς φεύγε, διότι είναι ανωφελείς και μάταιαι. **10** Αιρετικόν ἀνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, **11** εξεύρων ότι διεφθάρη ο τοιούτος και αμαρτάνει, ων αυτοκατάκριτος. **12** Όταν πέμψω προς σε τον Αρτεμάν ή τον Τυχικόν, σπούδασον να ἐλθης προς με εις Νικόπολιν· διότι εκεί απεφάσισα να παραχειμάσω. **13** Ζηνάν τον νομικόν και τον Απολλώ πρόπεμψον επιμελώς, διά να μη λείπῃ εις αυτούς μηδέν. **14** Ας μανθάνωσι δε και οι ημέτεροι να προϊστανται καλών ἐργων εις τας αναγκαίας χρείας, διά να μη ἡναι ἄκαρποι. **15** Ασπάζονται σε πάντες οι μετ' εμού· ασπάσθητι τους αγαπώντας ημάς εν πίστει. Η χάρις είη μετά πάντων υμών. Αμήν.

Προς Φιλημονα

σου εν Κυρίῳ· ανάπαυσόν μου τα σπλάγχνα
εν Κυρίῳ. 21 Πεποιθώς εις την υπακοήν σου

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και ἐγραφα προς σε, εξεύρων ὅτι και πλειότερον
Τιμόθεος ο αδελφός, προς Φιλήμονα τὸν ἀφ' ὁ, τι λέγω θέλεις κάμει. 22 Ενταυτώ δε
αγαπητόν και συνεργόν ημών 2 και την Απφίαν ετοίμαζέ μοι και κατάλυμα επειδή ελπίζω ὅτι
την αγαπητήν και Ἀρχιππον τὸν συστρατιώτην διά των προσευχών σας θέλω χαρισθή εις εσάς.
ημών και την κατ' οίκον σου εκκλησίαν 3 χάρις 23 Ασπάζονταί σε Επαφράς ο συναιχμάλωτός
είναι υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών μου εν Χριστώ Ιησού, 24 Μάρκος, Αρίσταρχος,
και Κυρίου Ιησού Χριστού. 4 Ευχαριστώ τὸν Δημάς, Λουκάς, οι συνεργοί μου. 25 Η χάρις
Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταῖς του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά του
προσευχαίς μου, 5 ακούων την αγάπην σου και πνεύματος υμών. Αμήν.

την πίστιν, την οποίαν ἔχεις προς τὸν Κύριον
Ιησούν και εις πάντας τους αγίους, 6 διά να
γείνῃ η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διά
της φανερώσεως παντός καλού του εν υμίν εις
Χριστόν Ιησούν. 7 Διότι χαράν πολλήν ἔχομεν
και παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα
σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διά σου,
αδελφέ. 8 Όθεν, αν και ἔχω εν Χριστώ πολλήν
παρρησίαν να επιτάττω εις σε το πρέπον, 9
όμως διά την αγάπην μάλλον σε παρακαλώ,
τοιούτος ων ως Παύλος ο γέρων, τώρα δε και
δέσμιος του Ιησού Χριστού, 10 σε παρακαλώ
υπέρ του τέκνου μου, τον οποίον εγέννησα εν
τοις δεσμοίς μου, υπέρ του Ονησίμου, 11 όστις
ήτο ποτέ ἀχρηστος εις σε, τώρα δε εις σε και
εις εμέ είναι χρήσιμος, 12 τον οποίον πέμπω
οπίσω. Συ δε αυτόν, τοντέστι τα σπλάγχνα μου,
δέχθητι· 13 τον οποίον εγώ ήθελον να κρατώ
πλησίον μου, διά να με υπηρετή αντί σου εν
τοις δεσμοίς του ευαγγελίου· 14 χωρίς όμως της
γνώμης σου δεν ηθέλησα να κάμω ουδέν, διά να
μη ἄναι το αγαθόν σου ως κατ' ανάγκην, αλλ'
εκουσίως. 15 Διότι ίσως διά τούτο εχωρίσθη
προς ὥραν, διά να απολάβῃς αυτόν διαπαντός,
(aiōnios g166) 16 ουχὶ πλέον ως δούλον, αλλ' υπέρ
δούλον, αδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εις εμέ,
πόσω δε μάλλον εις σε και κατά σάρκα και
εν Κυρίῳ. 17 Εάν λοιπόν ἔχης εμέ κοινωνόν,
δέχθητι αυτόν ως εμέ. 18 Και εάν σε ηδίκησεν
εις τι ἡ χρεωστή, λογαρίαζε τούτο εις εμέ· 19
εγώ ο Παύλος ἐγραψα με την χείρα μου, εγώ
θέλω πληρώσει διά να μη σοι λέγω ὅτι και
σεαυτόν ἔτι μοι χρεωστείς. 20 Ναι, αδελφέ,
είθε να λάβω εγώ ταύτην την χάριν παρά

Προς Εβραιους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **2** εν ταῖς εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, **δι'** ου ἔκαμε και τους αιώνας; (aiōn g165) **3** όστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρι της την θέλησιν αυτού, και βαστάζων τα πάντα αγγέλους την οικουμένην την μέλλουσαν, περί με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν δι' εαυτού ἔκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών τινί μέρει, λέγων Τι είναι ο ἀνθρώπος, ώστε να ημών, εκάθησεν εν δεξιᾷ της μεγαλωσύνης εν ενθυμήσαι αυτόν, Η ο νιός του ανθρώπου, ώστε υψηλοίς, **4** τοσούτον ανώτερος των αγγέλων να επισκέπτησαι αυτόν; **7** Έκαμες αυτόν ολίγον γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν και τιμήν εκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί είπε ποτε· Υιός μου είσαι συ, Εγώ σήμερον σε τα ἐργα των χειρών σου· **8** Πάντα υπέταξας εγέννησα; και πάλιν· Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας εις Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ· Υιός; **6** αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον Ὅταν δε πάλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις εις αυτόν. Τώρα δώμας δεν βλέπομεν ἐτι τα πάντα την οικουμένην, λέγει· Και ας προσκυνήσωσιν υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά εις αυτόν πάντες οι ἄγγελοι του Θεού. **7** Και περί τους αγγέλους ήλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν μεν των αγγέλων λέγει· Ο ποιών τους αγγέλους διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμήν αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού εστεφανωμένον, διά να γευθή θάνατον υπέρ πυρός φλόγα· **8** περί δε του Υιού· Ο θρόνος σου, ω θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. (aiōn g165) **9** Ηγάπησας δικαιοισύνην και εμίσθισας ανομίαν διά τούτο ἔχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, ανομίαν αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδή και καί· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός είναι και ἔργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί· **11** πάντες δι' ην αιτίαν δεν επαισχύνεται να αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις και ονομάζῃ αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12** και ως απαγγείλει το όνομά σου προς τους αδελφούς περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν μου, εν μέσω εκκλησίας θέλω σε υμνήσει· αλλαχθή· Συ δώμας είσαι ο αυτός, και τα ἐτη **13** και πάλιν· Εγώ θέλω ἔχει την πεποίθησίν σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε μου επ' αυτόν· και πάλιν· Ιδού, εγώ και τα των αγγέλων είπε ποτε· Κάθου εκ δεξιών μου, παιδία, τα οποία μοι ἔδωκεν ο Θεός, **14** Επειδή εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των λοιπόν τα παιδία εμέθεξαν από σαρκός και ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν; τον ἔχοντα το κράτος του θανάτου, τοντέστι τον διάβολον, **15** και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός περισσότερον εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι εκπέσωμέν ποτέ. **2** Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερον εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν.

βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. 17 Όθεν ἐπρεπε ως εν τω παραπικρασμώ. 18 Διότι τινές, αφού να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. 19 προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ Εις τίνας δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα ἔτη; ουχί των αμαρτιών του λαού. 20 Επειδή καθ' ότι εις τους αμαρτίσαντας, των οποίων τα κώλα αυτός ἐπάθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήσῃ ἐπεσον εν τη ερήμῳ; 21 Προς τίνας δε ώμοσεν τους πειραζόμενους.

3 Όθεν, αδελφοί ἄγιοι, ουρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν

Χριστόν, 2 οὓστις ἡτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο Μωϋσής εις ὅλον τον οίκον αυτού. 3 Επειδή ούτος ηξιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσῆν, καθ' ὃσον ἔχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. 4 Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό δόξης, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν. Θεός. 5 Και ο μεν Μωϋσῆς υπῆρξε πιστός εις ὅλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις οι πιστεύσαντες, καθώς είπεν· Ούτως ώμοσα μαρτυρίαν των λαληθησομένων, 6 ο δε Χριστός εν τη οργῇ μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις ως Υἱός επὶ τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς την κατάπαυσίν μου· αν καὶ τα ἔργα αυτού είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους ετελείωσαν από καταβολής κόσμου. 7 Διότι βεβαίαν την παρρησίαν και το καύχημα της είπεν εν μέρει τινὶ περὶ τῆς εβδόμης οὐτώ· Καὶ ελπίδος. 7 Διά τούτο, καθώς λέγει το Πνεύμα το Αγιον· Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνῆς από πάντων των ἔργων αυτού· 8 καὶ εν τούτω αυτού, 9 μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως πάλιν· Δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν εν τω παραπικρασμώ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμῳ, 10 όπου οι πατέρες σας με επειρααν, με εδοκίμασαν και είδον τα ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη· 11 διά τούτο ημέραν τινά, Σήμερον, λέγων διά του Δαβίδ, δυσηρεστήθην εις την γενεάν εκείνην και είπον· 12 προσέχετε, αδελφοί, μετά ταύτα λαλεί περὶ ἀλλῆς ημέρας, 13 αλλά προτρέπετε αλλήλους κατέπαυσεν από των ἔργων αυτού, καθώς ο Θεός καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το από των εαυτού. 14 Ας σπουδάσωμεν λοιπόν σήμερον, διά να μη σκληρυνθή τις εξ υμών να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν, διά της απάτης της αμαρτίας· 15 διότι μέτοχοι διά να μη πέση τις εις το αυτό παράδειγμα εγείναμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι της απειθείας. 16 Διότι ο λόγος του Θεού τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως, είναι ζων και ενεργός και κοπτερώτερος υπέρ 17 ενώ λέγεται· Σήμερον, εάν ακούσητε της πάσαν δίστομον μάχαιραν και διέρχεται μέχρι

διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε **12** Επειδή ενώ ως προς τον καιρόν ἐπρεπε να και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς ήσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε χρείαν του να και τας εννοίας της καρδίας: **13** και δεν είναι σας διδάσκη τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά του Θεού, και κατηντήσατε να ἔχητε χρείαν πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα εις τους γάλακτος και ουχί στερεάς τροφής. **13** Διότι πας οφθαλμούς αυτού, προς ον ἔχομεν να δώσωμεν ο μετέχων γάλακτος είναι ἀπειρος του λόγου λόγον. **14** Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, ὅστις της δικαιοσύνης επειδή είναι νήπιος: **14** των διήλθε τους ουρανούς, Ιησούν τον Υιόν του τελείων όμως είναι η στερεά τροφή, οἵτινες διά Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. **15** Διότι δεν την ἔχιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα ἔχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσῃ εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν. εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας.

16 Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν ἔλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρῷ χρείας.

6 Διά τούτο αφήσαντες την αρχικήν διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών ἔργων και πίστεως εις Θεόν, **2** της διδαχῆς των βαπτισμῶν και της επιθέσεως των χειρῶν, και

της αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου. (*aiōnios g166*) **3** Και τούτο θέλομεν εις τα προς τον Θεόν, διά να προσφέρῃ κάμει, εάν επιτρέπῃ ο Θεός. **4** Διότι αδύνατον δώρα τε και θυσίας υπέρ αμαρτιών, **2** είναι οι ἄπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της δυνάμενος να συμπαθή εις τους αγνοούντας επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι και πλανωμένους, διότι και αυτός είναι του Αγίου Πνεύματος **5** και γευθέντες τον περιενδεδυμένος ασθένειαν: **3** και διά ταύτην καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του χρεωστεί, καθώς περί του λαού, ούτω και περί μέλλοντος αιώνος, (*aiōn g165*) **6** και ἐπειτα εαυτού να προσφέρῃ θυσίαν υπέρ αμαρτιών. παραπεσόντες, αδύνατον να ανακανισθώσι

4 Και ουδείς λαμβάνει την τιμήν ταύτην εις πάλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύνοντες, καθώς και ο Ααρών. **5** Ούτω και ο Χριστός **7** Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην δεν εδόξασεν εαυτόν διά να γείνη αρχιερέυς, επ' αυτής βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον αλλ' ο λαλήσας προς αυτόν Υιός μου είσαι εις εκείνους, διά τους οποίους και γεωργείται, συ, εγώ σήμερον σε γέγονησα: **6** καθώς και μεταλαμβάνει ευλογίαν παρά Θεού⁸ διά ταύτην αλλαχού λέγει: Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (*aiōn g165*) **7** Όστις αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το εν ταῖς ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά τέλος είναι να καυθή. **9** Περί υμών δε, αν και κραυγής δυνατής και δακρύων προσέφερε λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι δεήσεις και ικείας προς τον δυνάμενον να ὅτι ἔχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σώζη αυτόν εκ του θανάτου, και εισηκούσθη σωτηρίαν. **10** Διότι δεν είναι ἀδικος ο Θεός, διά την ευλάβειαν αυτού, **8** καίτοι αων Υιός, ώστε να λησμονήσῃ το ἔργον σας και τον ἔμαθε την υπακοήν αφ' ὄσων ἐπαθε, **9** και κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αίτιος σωτηρίας όνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις υπηρετούντες. **11** Επιθυμούμεν δε να δεικνύῃ αυτόν, (*aiōnios g166*) **10** ονομασθείς υπό του Θεού ἔκαστος υμών την αυτήν σπουδήν προς την αρχιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ **11** Περί πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους, **12** διά του οποίου πολλά ἔχομεν να είπωμεν και να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμητά των διά δυσερμήνευτα, διότι εγείνετε νωθροί τας ακοάς. πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας

επαγγελίας. 13 Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελίαν ευλογείται υπό του μεγαλητέρου. 8 Και εδώ εις τον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ομόση εις μεν θνητοί άνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, εκεί ουδένα μεγαλήτερον, ώμοσεν εις εαυτόν, 14 δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος ότι ζη. 9 Και λέγων Βεβαίως ευλογών θέλω σε ευλογήσει διά να είπω ούτω, διά του Αβραάμ και ο Λευΐ, και πληθύνων θέλω σε πληθύνει· 15 και όστις ελάμβανε δέκατα, απεδεκατώθη. 10 Διότι ούτω προσμείνας με υπομονήν, απήλαυσε εν τη οσφύΐ του πατρός αυτού ἡτο ἔτι, ὅτε την επαγγελίαν. 16 Διότι οι μεν άνθρωποι συνήντησεν αυτόν ο Μελχισεδέκ. 11 Εάν λοιπόν ομνύουσιν εις τον μεγαλήτερον, και ο ὄρκος η τελειότης υπήρχε διά Λευΐτικής ιερωσύνης· είναι εις αυτούς τέλος πάσης αντιλογίας προς διότι ο λαός επ' αυτής ἐλαφε τον νόμον· τις χρεία βεβαίωσιν. 17 Εις το οποίον ο Θεός, θέλων να πλέον να εγερθή ἄλλος ιερεύς κατά την τάξιν δείξη περισσότερον προς τους κληρονόμους Μελχισεδέχ, και ουχί να λέγηται κατά την τάξιν της επαγγελίας το αμετάθετον της βουλής Ααρών; 12 Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, αυτού, μετεχειρίσθη μέσον τον ὄρκον, 18 ώστε εξ ανάγκης και νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 διά δύο πραγμάτων αμετάθετων, εις τα οποία Επειδή εκείνος, περί του οποίου λέγονται ταύτα, είναι αδύνατον να ψευσθή ο Θεός, να ἔχωμεν ἄλλης φυλής μετείχεν, εξ ης ουδείς επλησίασεν ισχυράν παρηγορίαν οι καταφυγόντες εις το εις το θυσιαστήριον. 14 Επειδή είναι πρόδηλον να κρατήσωμεν την προκειμένην ελπίδα· 19 ότι εξ Ιούδα ανέτειλεν ο Κύριος ημών, εις την την οποίαν ἔχομεν ως ἀγκυραν της ψυχής οποίαν φυλήν ο Μωϋσῆς ουδέν περί ιερωσύνης ασφαλή τε και βεβαίαν και εισερχομένην εις ελάλησε. 15 Και περισσότερον ἔτι κατάδηλον το εσωτερικόν του καταπετάσματος, 20 όπου ο Ιησούς εισήλθεν υπέρ ημών πρόδρομος, γεννόμενος αρχιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165)

7 Διότι ούτος ο Μελχισεδέκ, βασιλεύς Σαλήμ, ιερεύς του Θεού του Υψίστου, όστις συνήντησε τον Αβραάμ επιστρέφοντα από της καταστροφής των βασιλέων και ηυλόγησεν αυτόν, 2 εις ον ο Αβραάμ εχώρισε και δέκατον από πάντων των λαφύρων, όστις πρώτον μεν ερμηνεύεται βασιλεύς δικαιοσύνης, ἐπειτα δε βασιλεύς Σαλήμ, το οποίον είναι βασιλεύς ειρήνης, 3 απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος, μη ἔχων μήτε αρχήν ημερών μήτε τέλος ζωής, αλλ' αφωμοιωμένος με τον Υἱόν του Θεού, μένει ιερεύς πάντοτε. 4 Στοχασθήτε δε πόσον μέγας ἡτο ούτος, εις ον ο Αβραάμ ο πατριάρχης ἐδωκε και δέκατον εκ των λαφύρων. 5 Και όσοι μεν εκ των ιιών του Λευΐ λαμβάνουσι την ιερατείαν, ἔχουσιν εντολήν να αποδεκατόνωσι τον λαόν κατά τον νόμον, τουτέστι τους αδελφούς αυτών, καίτοι εξελθόντας εκ της οσφύος του Αβραάμ· 6 εκείνος δε όστις δεν εγενεαλογείτο εξ αυτών, εδεκάτωσε τον Αβραάμ, και ηυλόγησε τον ἔχοντα τας επαγγελίας· 7 χωρίς δε τινός αντιλογίας το μικρότερον

ότι Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (aiōn g165) 18 Διότι αθέτησι μεν γίνεται της προηγουμένης εντολής διά το ασθενές και ανωφελές αυτής· 19 επειδή ο νόμος ουδέν ἐφερεν εις το τέλειον, ἔγινε δε επεισαγωγή ελπίδος καλητέρας, διά της οποίας πλησιάζομεν εις τον Θεόν. 20 Και καθ' όσον δεν ἔγινεν ιερεύς χωρίς ορκωμοσίας· 21 διότι εκείνοι ἔγιναν ιερείς χωρίς ορκωμοσίας, ούτος δε μετά ορκωμοσίας διά του λέγοντος προς αυτόν· Ὡμοσε Κύριος, και δεν θέλει μεταμεληθή· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· (aiōn g165) 22 κατά τοσούτον ανωτέρας διαθήκης εγγυητής ἔγινεν ο Ιησούς. 23 Και εκείνοι μεν ἔγιναν πολλοί ιερεῖς, επειδή ημποδίζοντο υπό του θανάτου να παραμένωσιν· 24 εκείνος όμως, επειδή μένει εις τον αιώνα, ἔχει αμετάθετον την ιερωσύνην· (aiōn g165) 25 όθεν δύναται και να σώζῃ εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύσῃ υπέρ αυτών. 26 Διότι τοιούτος αρχιερεύς ἐπρεπεν εις ημάς,

όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδίας των αμαρτωλών και υψηλότερος των ουρανών αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και γενόμενος, 27 όστις δεν έχει καθ' ημέραν αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός. 11 Καὶ δεν ανάγκην, ως οι αρχιερείς να προσφέρη πρότερον θέλουσι διδάσκει ἑκαστος τον πλησίον αυτού και θυσίας υπέρ των ιδίων αυτού αμαρτιών, ἐπειτα ἑκαστος τον ἀδελφόν αυτού, λέγων: Γνώρισον υπέρ των του λαού· διότι ἄπαξ ἔκαμε τούτο, ὅτε τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει προσέφερεν εαυτόν. 28 Διότι ο νόμος καθιστά από μικρού ἔως μεγάλου αυτών· 12 διότι θέλω αρχιερείς ανθρώπους ἔχοντας αδυναμίαν· ο είσθαι ἰλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας λόγος ὁμως της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν κατέστησε τον Υἱόν, όστις είναι τετελειωμένος θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 13 Λέγων δε καινήν, ἔκαμε παλαιάν την πρώτην· το δε παλαιούμενον και γηράσκον είναι πλησίον αφανισμού.

8 Κεφάλαιον δε των λεγομένων είναι τούτο,

Τοιούτον ἔχομεν αρχιερέα, όστις εκάθησεν εν δεξιᾷ του θρόνου της μεγαλωσύνης εν τοις ουρανοίς, 2 λειτουργός των αγίων και της σκηνῆς της αληθινῆς, την οποίαν κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχί ἀνθρωπος. 3 Διότι πας αρχιερεὺς καθίσταται διά να προσφέρῃ δώρα και θυσίας ὃθεν είναι αναγκαίον να ἔχῃ και ούτός τι, το οποίον να προσφέρῃ. 4 Επειδή εάν ἡτο επί γης, ουδὲ ἡθελεν είσθαι ιερεύς, διότι υπήρχον οι ιερεῖς οι προσφέροντες τα δώρα κατά τον νόμον, 5 οἵτινες λειτουργούσιν εις υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθώς ελαλήθη προς τον Μωϋσήν ὅτε ἐμέλλε να κατασκευάσῃ την σκηνήν· διότι Πρόσεχε, λέγει, να κάμης πάντα κατά τον τύπον τον δειχθέντα εις σε εν τω ὥρει. 6 Τώρα ὁμως ο Χριστός ἔλαβεν εξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ἡτις ενομοθετήθη με ανωτέρας επαγγελίας. 7 Διότι εάν η πρώτη εκείνη ἡτο ἀμεμπτος, δεν ἡθελε ζητείσθαι τόπος διά την δευτέραν. 8 Διότι μεμφόμενος αυτούς λέγει Ιδού, ἔρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν, 9 ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος Θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας και το ἄγιον το κοσμικόν. 2 Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ἡτο και η λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των ἀρτων, ἡτις λέγεται Ἅγια. 3 Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ἡτο σκηνή η λεγομένη Ἅγια αγίων, 4 ἔχουσα χρυσούν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ἡτο στάμνος χρυσή, ἔχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, 5 υπεράνω δε αυτής ἡσαν Χερουβείμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον περί των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά μέρος. 6 Όντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερεῖς εκτελούντες τας λατρείας, 7 εις δε την δευτέραν ἄπαξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερεύς, ουχί χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, 8 και τούτο εδηλοποίει το Πνεύμα το Ἅγιον, ὅτι δεν ἡτο πεφανερωμένη η εις τα ἄγια οδός, επειδή η πρώτη σκηνή ίστατο ἔτι· 9 ἡτις ἡτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ' ον προσεφέροντο δώρα και θυσίαι, αίτινες δεν ηδύναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν τον λατρεύοντα, 10 επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον εις βρώματα και πόμπατα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιρού διορθώσεως, 11 Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών διά της μεγαλητέρας και τελειοτέρας σκηνῆς, ουχί χειροποιήτου, τουτέστιν ουχί ταύτης της

κατασκευής, **12** ουδέ δι' αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διά του ιδίου αυτού αίματος, εισήλθεν ἀπαξ εις τα ἄγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (*αιῶνιος g166*) **13** Διότι εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδός της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζῃ προς την καθαρότητα της σαρκός, **14** πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού, ὅστις διά του Πνεύματος του αιωνίου προσέφερεν εαυτόν ἀμώμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών ἔργων εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν; (*αιῶνιος g166*) **15** Και διά τούτο είναι μεσίτης διαθήκης καινής, ἵνα διά του θανάτου, ὅστις ἔγεινε προς απολύτρωσιν των επί της πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (*αιῶνιος g166*) **16** Διότι ὅπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχῃ θάνατος εκείνου, ὅστις ἔκαμε την διαθήκην· **17** διότι η διαθήκη επὶ τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτέ δεν ισχύει, ενόσω ζῇ ο διαθέτης. **18** Όθεν ουδέ η πρώτη δεν ἡτο εγκαινιασμένη χωρίς αίματος· **19** διότι αφού πάσα εντολή του νόμου ελαλήθη υπό του Μωϋσέως προς πάντα τον λαόν, λαβών το αίμα των μόσχων και των τράγων με ύδωρ και μαλλίον κόκκινον και ύσσωπον, ερράντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, **20** λέγων· Τούτο είναι το αίμα της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν εις εσάς ο Θεός· **21** και την σκηνήν δε και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας με το αίμα ομοίως ερράντισε. **22** Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται πάντα κατά τον νόμον, και χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται ἀφεσίς. **23** Ανάγκη λοιπόν ἡτο οι μεν τύποι των επουρανίων να καθαρίζωνται διά τούτων, αυτά δύμως τα επουράνια με θυσίας ανωτέρας παρά ταύτας. **24** Διότι ο Χριστός δεν εισήλθεν εις χειροποίητα ἄγια, αντίτυπα των αληθινών, αλλ' εις αυτόν τον ουρανόν, διά να εμφανισθή τώρα ενώπιον του Θεού υπέρ ημών· **25** ουδέ διά να προσφέρη πολλάκις εαυτόν, καθώς ο αρχιερεύς εισέρχεται εις τα ἄγια κατ' ενιαυτόν με ξένον αίμα· **26** διότι ἐπρεπε τότε πολλάκις να πάθη από καταβολής κόσμου· τώρα δε ἀπαξ εις το τέλος των αιώνων εφανερώθη, διά να αθετήσῃ την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. (*αιῶνιος g165*) **27** Και καθώς είναι αποφασισμένον εις τους ανθρώπους ἀπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις, **28** ούτω και ο Χριστός, ἀπαξ προσφερθείς διά να σηκώσῃ τας αμαρτίας πολλών, θέλει φανή έκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.

10 Διότι ο νόμος, ἔχων σκιάν των μελλόντων αγαθών, ουχί αυτήν την εικόνα των πραγμάτων, δεν δύναται ποτέ διά των αυτών θυσιών, τας οποίας προσφέρουσι κατ' ενιαυτόν πάντοτε να τελειοποιήσῃ τους προσερχομένους· **2** επειδή τότε δεν ήθελον παύσει να προσφέρωνται, διότι οι λατρευταί ἀπαξ καθαρισθέντες, δεν ήθελον ἔχει πλέον ουδεμίαν συνείδησιν αμαρτιών· **3** αλλ' εν αυταίς γίνεται κατ' ενιαυτόν ανάμνησις αμαρτιών· **4** διότι αδύνατον είναι αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρίη αμαρτίας. **5** Διά τούτο εισερχόμενος εις τον κόσμον, λέγει· Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας, αλλ' ητοίμασας εις εμέ σώμα· **6** εις ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν ευηρεστήθης· **7** τότε είπον· Ιδού, ἔρχομαι, εν τῷ τόμῳ του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού, διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου. **8** Αφού είπεν ανωτέρω ότι θυσίαν και προσφοράν και ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν ηθέλησας ουδέ ευηρεστήθης εις αυτάς, αίτινες προσφέρονται κατά τον νόμον, **9** τότε είπεν· Ιδού, ἔρχομαι διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου. Αναιρεί το πρώτον, διά να συστήσῃ το δεύτερον. **10** Με το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του σώματος του Ιησού Χριστού ἀπαξ γενομένης. **11** Και πας μεν ιερεύς ίσταται καθ' ημέραν λειτουργών και τας αυτάς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αίτινες ποτέ δεν δύνανται να αφαιρέσωσιν αμαρτίας· **12** αλλ' αυτός αφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπέρ αμαρτιών, εκάθησε διαπαντός εν δεξιᾷ του Θεού, **13** προσμένων του λοιπού εωσού τεθώσιν οι εχθροί αυτού υποπόδιον των ποδών αυτού. **14** Διότι με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διά παντός τους αγιαζομένους. **15** Μαρτυρεί δε εις ημάς και το Πνεύμα το Αγιον· διότι αφού

είπε πρότερον, 16 Αύτη είναι η διαθήκη, την μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, οποίαν θέλω κάμει προς αυτούς μετά τας ημέρας ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα εκείνας, λέγει ο Κύριος: Θέλω δώσει τους νόμους παθόντων. 34 Διότι εδείξατε συμπάθειαν εις τα μου εις τας καρδίας αυτών και θέλω γράψει δεσμά μου και εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν αυτούς επί των διανοιών αυτών, προσθέτει, των υπαρχόντων σας, εξέυροντες ότι έχετε εις 17 Καὶ τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς καλητέραν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 18 Ὁπου δε και διαμένουσαν. 35 Μη αποβάλητε λοιπόν είναι άφεσις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά την παρρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν περί αμαρτίας. 19 Ἐχοντες λοιπόν, αδελφοί, μεγάλην. 36 Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά παρρησίαν να εισέλθωμεν εις τα ἄγια διά του να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε αἵματος του Ιησού, 20 διά νέας και ζώσης την επαγγελίαν. 37 Διότι ἐτι ολίγον καιρόν, και οδού, την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς διά του θέλει ελθεί ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. καταπετάσματος, τουτέστι της σαρκός αυτού, 38 Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως και εάν 21 και έχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του τις συρθή οπίσα, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται Θεού, 22 ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εις αυτόν. 39 Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των εν πληροφορία πίστεως, έχοντες τας καρδίας συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλ' εκ των ημών κεκαθαρμένας από συνειδήσεως πονηράς πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχῆς.

και λελούμενοι το σώμα με ύδωρ καθαρόν·

23 ας κρατώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ασάλευτον· διότι πιστός ο υποσχεθείς· 24 και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά ἔργα, 25 μη αφίνοντες το να συνερχόμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτα μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσαν την ημέραν. 26 Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, 27 αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και ἔξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους. 28 Εάν τις αθετήσῃ τον νόμον του Μωϋσέως, επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς ἔλεος· 29 πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή ἀξιος ο καταπατήσας τον Υἱόν του Θεού και νομίσας κοινόν το αἷμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιάσθη, και υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος; 30 Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. 31 Φοβερόν είναι το να πέσῃ τις εις χείρας Θεού ζώντος.

32 Αναφέρετε δε εις την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· 33 ποτέ

11 Είναι δε η πίστις ελπιζομένων πεποίθησις, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. 2

Διότι διά ταύτης ἐλάβον καλήν μαρτυρίαν οι πρεσβύτεροι. 3 Διά πίστεως εννοούμεν ότι οι αιώνες εκτίθησαν με τον λόγον του Θεού, ώστε τα βλεπόμενα δεν ἔγειναν εκ φαινομένων. (αιδη 9165) 4 Διά πίστεως ο Ἀβελ προσέφερε προς τον Θεόν καλητέραν θυσίαν παρά τον Κάιν, διά της οποίας εμαρτυρήθη ότι ήτο δίκαιος, επειδή ο Θεός ἔδωκε μαρτυρίαν περί των δώρων αυτού, και δι' αυτής καίτοι αποθανών ἐτι λαλεί. 5

Διά πίστεως μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ίδη θάνατον, και δεν ευρίσκετο, διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός· επειδή προ της μεταθέσεως αυτού εμαρτυρήθη ότι ευηρέστησεν εις τον Θεόν· 6 χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήσῃ τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύῃ ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν. 7 Διά πίστεως ο Νώε, ειδοποιηθείς θεόθεν περί των μη βλεπομένων ἐτι, εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβωτόν προς σωτηρίαν του οίκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόσμον και ἔγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοιούντης. 8 Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθῃ εις τον τόπον τον οποίον ἔμελλε να λάβῃ εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. 9 Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην

της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς να κακουχήται με τον λαόν του Θεού παρά να μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκλητονόμων έχῃ πρόσκαιρον απόλαυσιν αμαρτίας, **26** κρίνας της αυτής επαγγελίας: **10** διότι περιέμενε την τον υπέρ του Χριστού ονειδισμόν μεγαλήτερον πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας πλούτον παρά τους εν Αιγύπτω θησαυρούς τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. **11** Διά διότι απέβλεπεν εις την μισθαποδοσίαν. **27** πίστεως και αυτή η Σάρρα έλαβε δύναμιν Διά πίστεως αφήκε την Αιγύπτον, μη φοβηθείς εις το να συλλάβῃ σπέρμα και παρά καιρόν τον θυμόν του βασιλέως διότι ως βλέπων ηλικίας εγέννησεν, επειδή εστοχάσθη πιστόν τον αόρατον ενεκαρτέρησε. **28** Διά πίστεως τον υποσχεθέντα. **12** Διά τούτο και εξ ενός, έκαμε το πάσχα και την πρόσχυσιν του αίματος, μάλιστα νενεκρωμένου, εγεννήθησαν καθώς τα διά να μη εγγίσῃ αυτούς ο εξολοθρεύων τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος, και ως η πρωτότοκα. **29** Διά πίστεως διέβησαν την άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης, ήτις δεν Ερυθράν θάλασσαν ως διά ξηράς, την οποίαν δύναται να αριθμηθή. **13** Εν πίστει απέθανον δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν. ούτοι πάντες, μη λαβόντες τας επαγγελίας, **30** Διά πίστεως ἐπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αλλά μακρόθεν ιδόντες αυτάς και πεισθέντες αφού εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. **31** Διά και εγκολπωθέντες και ομολογήσαντες ότι πίστεως η πόρνη Ραάβ δεν συναπωλέσθη με είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης. **14** τους απειθήσαντας, δεχθείσα τους κατασκόπους Διότι οι λέγοντες τοιαύτα δεικνύουσιν ότι με ειρήνην. **32** Και τι έτι να λέγω; Διότι θέλει ζητούσι πατρίδα. **15** Και εάν μεν ενεθυμούντο με λείψει ο καιρός διηγούμενον περί Γεδεών, εκείνην, εξ ης εξήλθον, ήθελον ευρεί καιρόν Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβίδ τε και να επιστρέψωσι **16** τώρα όμως επιθυμούσι Σαμουήλ και των προφητών, **33** οίτινες διά της καλητέραν, τουτέστιν επουράνιον. Διά τούτο ο πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν Θεός δεν επαισχύνεται αυτούς να λέγηται Θεός δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, ἔφραξαν αυτών, διότι ητοίμασε δι' αυτούς πόλιν. **17** Διά στόματα λεόντων, **34** ἐσβεσαν δύναμιν πυρός, πίστεως ο Αβραάμ, ότε εδοκιμάζετο, προσέφερε ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν τον Ισαάκ, και τον μονογενή αυτού προσέφερεν από ασθενείας, ἔγειναν ισχυροί εν πολέμῳ, εκείνος όστις ανδέχθη τας επαγγελίας, **18** προς ἔτρεψαν εις φυγήν στρατεύματα αλλοτρίων. τον οποίον ελαλήθη ότι εν Ισαάκ θέλει κλητή εις **35** Ἐλαβον γυναίκες τους νεκρούς αυτών σε σπέρμα, **19** συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται αναστηθέντας ἄλλοι δε εβασανίσθησαν, μη και εκ νεκρών να ανεγείρη εξ ων και έλαβεν δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώσι αυτόν οπίσω παραβολικώς. **20** Διά πίστεως καλητέρας αναστάσεως: **36** ἄλλοι δε εδοκίμασαν ο Ισαάκ ηυλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαύ εμπαιγμούς και μάστιγας, ἔτι δε και δεσμά και περί των μελλόντων. **21** Διά πίστεως ο Ιακώβ φυλακήν: **37** ελιθοβολήθησαν, επριονίσθησαν, αποθνήσκων ηυλόγησεν ἔκαστον των ιιών του επειράσθησαν, με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, Ιωσήφ και προσεκύνησεν επιστηριζόμενος επί περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με το άκρον της ράβδου αυτού. **22** Διά πίστεως δέρματα αιγών υστερούμενοι, θλιβόμενοι, ο Ιωσήφ αποθνήσκων προανήγγειλε περί της κακουχούμενοι, **38** των οποίων δεν ήτο αξιος ο εξόδου των ιιών Ισραήλ και παρήγγειλε περί κόσμος, πλανώμενοι εν ερημίαις και όρεσι και των οστέων αυτού. **23** Διά πίστεως ο Μωϋσής, σπηλαίοις και ταις τρύπαις της γης. **39** Και ούτοι αφού εγεννήθη, εκρύφθη τρεις μήνας υπό πάντες αν και έλαβον καλήν μαρτυρίαν διά των γονέων αυτού, διότι είδον κεχαριτωμένον της πίστεως, δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, το παιδίον, και δεν εφοβήθησαν το διάταγμα **40** διότι ο Θεός προέβλεψε καλύτερόν τι περί του βασιλέως. **24** Διά πίστεως ο Μωϋσής, ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς αφού εμεγάλωσεν, ηρνήθη να λέγηται ιιός της ημών.

θυγατρός του Φαραώ, **25** προκρίνας μάλλον

12 Λοιπόν και ημείς, περικυκλωμένοι όντες Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη

υπό τοσούτου νέφους μαρτύρων, ας ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι πολλοί, απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως **16** μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς εμπειριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ας ο Ήσαν, όστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκείμενον εις πρωτοτόκια αυτού. **17** Επειδή εξεύρετε ότι ημάς αγώνα, **2** αποβλέποντες εις τον Ιησούν, και μετέπειτα, θέλων να κληρονομήσῃ την τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις ευλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι δεν εύρε τόπον υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν μετά υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, δακρύων. **18** Διότι δεν προσήλθετε εις όρος και εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. **3** Ψηλαφώμενον και καιόμενον με πυρ και εις Διότι συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των ζόφων και σκότος και ανεμοστρόβιλον **19** και εις αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, σάλπιγγος ἤχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι διά να μη αποκάμητε χαυνούμενοι κατά τας ακούσαντες παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον ψυχάς σας. **4** Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις προς αυτούς ο λόγος **20** διότι δεν υπέφερον το αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, **5** προστατόμενον Και ζών εάν εγγίσῃ το όρος, και ελησμονήσατε την νουθεσίαν, ήτις λαλεί θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει κατατοξευθή προς εσάς ως προς υιούς, λέγουσα: Υἱέ μου, **21** και τόσον φοβερόν ήτο το φαινόμενον, ώστε μη καταφρονήση την παιδείαν του Κυρίου, ο Μωϋσής είπε: Κατάφοβος είμαι και έντρομος: μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. **6** Διότι **22** αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πόλιν όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγόνει Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ, και πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται. **7** Εάν εις μυριάδας αγγέλων, **23** εις πανήγυριν και υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων εν εσάς ως προς υιούς διότι τις υιούς είναι, τον τοις ουρανοίς, και εις Θεόν κριτήν πάντων, οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; **8** Εάν όμως ήσθε και εις πνεύματα δικαίων οίτινες ἔλαφον την χωρίς παιδείαν, της οποίας ἔγειναν μέτοχοι τελειότητα, **24** και εις νέας διαθήκης μεσίτην πάντες, ἄρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, **9** Ιησούν, και εις αίμα καθαρισμού το οποίον έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημών λαλεί καλήτερα παρά το του Ἀβελ. **25** Προσέχετε είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς δεν μη καταφρονήσητε τον λαλούντα. Διότι αν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον εκείνοι δεν απέφυγον, καταφρονήσαντες τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; **10** Διότι λαλούντα προς αυτούς επί της γης, πολλώ εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευον μάλλον ημέρις εάν αποστραφώμεν τον λαλούντα ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς από των ουρανών **26** του οποίου η φωνή την το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι γην εσάλευσε τότε, τώρα δε υπεσχέθη, λέγων της αγιότητος αυτού. **11** Πάσα δε παιδεία προς Ἐτι ἀπαξ εγώ σείω ουχί μόνον την γην, αλλά μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος και τον ουρανόν. **27** Το δε ἐτι ἀπαξ δηλοί των χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις σαλευομένων την μετάθεσιν ως χειροποιήτων, τους γυμνασθέντας δι'**1** αυτής καρπόν ειρηνικόν διά να μείνωσι τα μη σαλευόμενα. **28** Διά δικαιοισύνης. **12** Διά τούτο ανορθώσατε τας τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, κεχανωμένας χείρας και τα παραλελυμένα ας κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να γόνατα, **13** και κάμετε εις τους πόδας σας ευθείας λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και οδούς, διά να μη εκτραπή το χωλόν, αλλά ευλάβειαν. **29** Διότι ο Θεός ημών είναι πυρ μάλλον να θεραπευθή. **14** Ζητείτε ειρήνην μετά καταναλίσκον.

πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον, **15** παρατηρούντες μήπως υστερήται τις από της χάριτος του

13 Η φιλαδελφία ας μένη. **2** Την φιλοξενίαν μη λησμονείτε· επειδή διά ταύτης τινές εφιλοξένησαν αγγέλους μη γνωρίζοντες. **3**

Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμιοι, τους εσάς ταχύτερα. 20 Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις ταλαιπωρουμένους ως όντες και σεις εν σώματι. ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα 4 Τίμιος ἐστω ο γάμος εἰς πάντας καὶ η κοίτη των προβάτων διά του αίματος της αιωνίου αιμίαντος· τους δε πόρνους καὶ μοιχούς θέλει διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, (αιδονις g166) κρίνει ο Θεός, 5 Ο τρόπος σας ἐστω αφιλάργυρος, 21 είθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός εἴπε· αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού, Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει· 6 ενεργών εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού ώστε ημείς θαρρούντες να λέγωμεν· Ο Κύριος διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είη η βιοθήδος μου, και δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αιδονικάμη ἀνθρωπος; 7 Ενθυμείσθε τους προεστώτας g165) 22 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον τον λόγον της νουθεσίας· διότι εν συντομίᾳ σας του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν, ἔγραψα. 23 Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος ἔχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν πολιτεύματος αυτών. 8 Ο Ιησούς Χριστός είναι ἐλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. 24 Ασπάσθητε ο αυτός χθές και σήμερον και εις τους αιώνας, πάντας τους προεστώτας σας και πάντας τους (αιδονις g165) 9 Μη πλανάσθε με διδαχάς ποικίλας αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. 25 Η και ξένας· διότι καλόν είναι με την χάριν να χάρις είη μετά πάντων υμών· αμήν.

στερεόνηται η καρδία, ουχί με βρώματα, εις τα οποία όσοι περιεπάτησαν δεν ωφελήθησαν.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν ἔχουσιν εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την σκηνήν. 11 Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα εισφέρεται εις τα ἄγια διά του αρχιερέως περί αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται ἔξω του στρατοπέδου. 12 Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάσῃ τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος, ἔξω της πύλης ἐπαθεν. 13 Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν ἔξω του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες· 14 διότι δεν ἔχομεν εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν. 15 Δι' αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως, τουτέστι καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού.

16 Την δε αγαθόποιΐαν και το μεταδοτικόν μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας ευαρεστείται ο Θεός. 17 Πειθέσθε εις τους προεστώτας σας και υπακούετε· διότι αυτοί αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες να αποδώσωσι λόγον· διά να κάμνωσι τούτο μετά χαράς και μη στενάζοντες· διότι τούτο δεν σας ωφελεί. 18 Προσεύχεσθε περί ημών· διότι είμεθα πεπεισμένοι ότι ἔχομεν καλήν συνείδησιν, θέλοντες να πολιτευώμεθα κατά πάντα καλώς. 19 Περισσότερον δε παρακαλώ να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου

το να ακούῃ, βραδύς εις το να λαλή, βραδύς
ησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας εις οργήν· **20** διότι η οργή του ανθρώπου
διεσπαρμένας, χαίρειν. **2** Πάσαν χαράν νομίσατε, δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού. **21**
αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυπαρίαν και
πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία περισσείαν κακίας δέχθητε μετά πραότητος
της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η δε τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να
υπομονή ας έχῃ έργον τέλειον, διά να ήσθε σώση τας ψυχάς σας. **22** Γίνεσθε δε εκτελεστάι
τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες
ελλιπείς. **5** Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναι ακροατής του
σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις λόγου και ουχί εκτελεστής, ούτος ομοιάζει
πάντας πλουσίως και μη ονειδίζοντος, και θέλει με άνθρωπον, ούτις θεωρεί το φυσικόν αυτού
δοθή εις αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πίστεως, πρόσωπον εν κατόπτρω· **24** διότι εθεώρησεν
χωρίς να διστάξῃ παντελώς· διότι ο διστάζων εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθύς ελημσόνησεν
ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό οποίος ήτο. **25** Όστις όμως εγκύψη εις τον
ανέμων και συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μη τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμείνη
νομίζη ο άνθρωπος εκείνος ότι θέλει λάβει τι εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής
παρά του Κυρίου. **8** Άνθρωπος δίγνωμος είναι επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ούτος θέλει
ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας είσθαι μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν
καυχάται δε ο αδελφός ο ταπεινός εις το ύψος τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν
αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις την ταπεινώσιν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού αλλ' απατά την
αυτού, επειδή ως άνθος χόρτου θέλει παρέλθει. καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία.
11 Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα και **27** Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του
εξήρανε τον χόρτον, και το άνθος αυτού εξέπεσε, Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται
και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφανίσθη· τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει
ούτω και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από
οδοίς αυτού. **12** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις του κόσμου
υπομένει πειρασμόν· διότι αφού δοκιμασθή,
θέλει λάβει τον στέφανον της ζωής, τον
οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας
αυτόν. **13** Μηδείς πειράζομενος ας λέγῃ ότι
από του Θεού πειράζομαι· διότι ο Θεός είναι
απείραστος κακών και αυτός ουδένα πειράζει.
14 Πειράζεται δε έκαστος υπό της ιδίας αυτού
επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελεαζόμενος.
15 Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την
αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθείσα γεννά
τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου
αγαπητοί. **17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα
τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του
Πατρός των φωτών, εις τον οποίον δεν υπάρχει
αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής. **18** Εξ ιδίας αυτού
θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της
αληθείας, διά να ήμεθα ημείς απαρχή τις των

κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου
αγαπητοί, ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις

Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας εις οργήν· **20** διότι η οργή του ανθρώπου

διεσπαρμένας, χαίρειν. **2** Πάσαν χαράν νομίσατε, δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού. **21**

αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυπαρίαν και
πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία περισσείαν κακίας δέχθητε μετά πραότητος

της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η δε τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να

υπομονή ας έχῃ έργον τέλειον, διά να ήσθε σώση τας ψυχάς σας. **22** Γίνεσθε δε εκτελεστάι

τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες
ελλιπείς. **5** Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναι ακροατής του

σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις λόγου και ουχί εκτελεστής, ούτος ομοιάζει
πάντας πλουσίως και μη ονειδίζοντος, και θέλει με άνθρωπον, ούτις θεωρεί το φυσικόν αυτού
δοθή εις αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πίστεως, πρόσωπον εν κατόπτρω· **24** διότι εθεώρησεν

χωρίς να διστάξῃ παντελώς· διότι ο διστάζων εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθύς ελημσόνησεν
ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό οποίος ήτο. **25** Όστις όμως εγκύψη εις τον
ανέμων και συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μη τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμείνη
νομίζη ο άνθρωπος εκείνος ότι θέλει λάβει τι εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής
παρά του Κυρίου. **8** Άνθρωπος δίγνωμος είναι επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ούτος θέλει
ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας είσθαι μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν
καυχάται δε ο αδελφός ο ταπεινός εις το ύψος τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν
αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις την ταπεινώσιν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού αλλ' απατά την
αυτού, επειδή ως άνθος χόρτου θέλει παρέλθει. καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία.
11 Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα και **27** Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του
εξήρανε τον χόρτον, και το άνθος αυτού εξέπεσε, Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται
και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφανίσθη· τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει
ούτω και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από
οδοίς αυτού. **12** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις του κόσμου

2 Αδελφοί μου, μη έχετε με προσωποληψίας
την πίστιν του δεδοξασμένου Κυρίου ημών

Ιησού Χριστού. **2** Διότι εάν εισέλθῃ εις την
συναγωγήν σας άνθρωπος έχων χρυσούν
δακτυλίδιον με λαμπρόν ένδυμα, εισέλθῃ δε και
πτωχός με ρυπαρόν ένδυμα, **3** και επιβλέψητε

εις τον φορούντα το ένδυμα το λαμπρόν και
είπητε προς αυτόν, Συ κάθου εδώ καλώς,
και προς τον πτωχόν είπητε, Συ στέκε εκεί
κάθου εδώ υπό το υποπόδιόν μου, **4** δεν

εκάμετε άρα διάκρισιν εν εαυτοίς και εγείνετε
κριταί πονηρά διαλογιζόμενοι; **5** Ακούσατε,
αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξεν ο Θεός
τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλουσίους
εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας,
την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας
αυτόν; **6** Σεις όμως ητιμάσατε τον πτωχόν.

Δεν σας καταδυναστεύουσιν οι πλούσιοι και αυτούς δι' ἀλλης οδού; 26 Διότι καθώς το σώμα αυτοί σας σύρουσιν εις κριτήρια; 7 Αυτοί δεν χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η βλασφημούσι το καλόν όνομα, με το οποίον πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

ονομάζεσθε; 8 Εάν μεν εκτελήτε τον νόμον τον βασιλικόν κατά την γραφήν, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε 9 εάν όμως προσωποληπτήτε, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπό του νόμου ως παραβάται. 10 Διότι οστις φυλάξῃ όλον τον νόμον και πταίση εις εν, έγεινεν ένοχος πάντων. 11 Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είπε και, Μη φονεύσης αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγεινες παραβάτης του νόμου. 12 Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας: 13 διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον όστις δεν ἔκαμεν ἔλεος; και το ἔλεος καυχάται κατά της κρίσεως. 14 Τι το ὄφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ὅτι ἔχει πίστιν, και ἔργα δεν ἔχῃ; μήπως η πίστις δύναται να σώσῃ αυτόν; 15 Εάν δε αδελφός ἡ αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινής τροφής, 16 και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνῃ, θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς τα αναγκαία του σώματος, τι το ὄφελος; 17 Ούτω και η πίστις, εάν δεν ἔχῃ ἔργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν. 18 Αλλά θέλει τις ειπεῖ· Συ ἔχεις πίστιν, και εγώ ἔχω ἔργα· δείξον μοι την πίστιν σου εκ των ἔργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των ἔργων μου την πίστιν μου. 19 Συ πιστεύεις ὅτι ο Θεός είναι εἰς· καλώς ποιείς· και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι. 20 Θέλεις όμως να γνωρίσης, ω ἀνθρώπε μάταιε, ὅτι η πίστις χωρίς των ἔργων είναι νεκρά; 21 Αβραάμ ο πατήρ ημών δεν εδικαιώθη εξ ἔργων, ὅτε προσέφερεν Ισαάκ τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον; 22 Βλέπεις ὅτι η πίστις συνήργει εις τα ἔργα αυτού, και εκ των ἔργων η πίστις ετελειώθη, 23 και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην, και φίλος Θεού ανομάσθη. 24 Βλέπετε λοιπόν ὅτι εξ ἔργων δικαιούται ο ἀνθρώπος και ουχί εκ πίστεως μόνον. 25 Ομοίως δε και Ραάβ η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ ἔργων, ὅτε υπεδέχθη τους απεσταλμένους και εξέβαλεν

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεύροντες ὅτι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· 2 διότι εις πολλά πταίομεν ἀπαντες. Εάν τις δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσῃ και όλον το σώμα. 3 Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ἵπων διά να πείθωνται εις ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα αυτών. 4 Ιδού, και τα πλοία, οντα τόσον μεγάλα και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου πηδαλίου, ὅπου αν θέληη επιθυμία του κυβερνώντος. 5 Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει· 6 και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μοιλύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογίζομενή υπό της γεέννης. (Geenna g1067) 7 Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως, 8 την γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. 9 Δι' αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας· 10 εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω. 11 Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρύει το γλυκύ και το πικρόν; 12 μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμη ελαίας ή η άμπελος σύκα; ούτως ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και γλυκύ. 13 Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα ἔργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. 14 Εάν όμως έχητε εν τη καρδίᾳ υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακυράσθε και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. 15 Η σοφία αύτη δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. 16 Διότι όπου είναι

φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και ολίγον και ἐπειτα αφανίζεται· 15 αντί να λέγητε, παν αχρείον πράγμα. 17 Η ἀνωθεν ὄμιας σοφία Εάν ο Κύριος θελήσῃ, και ζήσωμεν, θέλομεν πρώτον μεν είναι καθαρά, ἐπειτα ειρηνική, κάμει τούτο ἡ εκείνο. 16 Τώρα ὄμιας καυχάσθε επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών εις τας αλαζονείας σας: πάσα τοιαύτη καύχησις καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. 18 Και είναι κακή. 17 Εις τον ὄστις λοιπόν εξεύρει να ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι υπό των ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ **5** Ἐλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονών σας, ολολύζοντες διά τας επερχομένας αίτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; **2** ταλαιπωρίας σας. **20** πλούτος σας εσάπη και τα Επιθυμείτε και δεν ἔχετε φονεύτε και φθονείτε, ιμάτια σας ἔγειναν σκωληκόβρωτα, **3** ο χρυσός και δεν δύνασθε να επιτύχητε μάχεσθε και σας και ο ἀργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία πολεμείτε αλλά δεν ἔχετε, επειδή δεν ζητείτε: **3** αυτών θέλει είσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. διά να δαπανήσητε εις τας ηδονάς σας. **4** Εθησαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. **4** Ιδού, Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα φιλία του κόσμου είναι ἔχθρα του Θεού· ὄστις χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από λοιπόν θελήση να ἴναι φίλος του κόσμου, σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων εχθρός του Θεού καθίσταται. **5** Η νομίζετε ότι εισήλθον εις τα ὡτα Κυρίου Σαβαώθ. **5** ματαίως η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; **6** Αλλά εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής, μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός· θέν λέγει: Ο **6** Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον· δεν Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε σας αντιστέκεται. **7** Μακροθυμήσατε λοιπόν, τους ταπεινούς δίδει χάριν. **7** Υποτάχθητε λοιπόν αδελφοί, ἔως της παρουσίας του Κυρίου. εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον θέλει φύγει από σάς: **8** πλησιάσατε εις τον Θεόν, καρπόν της γης και μακροθυμεί δι' αυτόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας εωσού λάβῃ βροχήν πρώτην και όψιμον: **8** χειρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδίας, μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδίας δίγνωμοι. **9** Κακοπαθήσατε και πενθήσατε και σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε. κλαύσατε· ο γέλως σας ας μεταστραφή εις πένθος **9** Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά και η χαρά εις κατήφειαν. **10** Ταπεινώθητε να μη κατακριθήτε· ιδού, ο κριτής ίσταται ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει. έμπροσθεν των θυρών. **10** Λάβετε, αδελφοί **11** Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν μακροθυμίας τους προφήτας, οίτινες ελάλησαν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον εν τω ονόματι του Κυρίου. **11** Ιδού, μακαρίζομεν νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι τους υπομένοντας ηκούσατε την υπομονήν του εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. **12** Εις Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώσῃ και πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρμων. **12** να απολέσῃ· συ τις είσαι όστις κρίνεις τον Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε άλλον; **13** Έλθετε τώρα οι λέγοντες· Σήμερον ή τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν ὄρκον· αλλ' ἔστω υμών το ναι ναι, και το ου, και θέλομεν κάμει εκεί ἔνα χρόνον και θέλομεν διά να μη πέσητε υπό κρίσιν. **13** Κακοπαθεί εμπορευθή και κερδήσει· **14** οίτινες δεν εξεύρετε τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται· ευθυμεί τις; το μέλλον της αύριον· διότι ποία είναι η ζωή ας φάλλη. **14** Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας σας; είναι τωόντι ατμός, όστις φαίνεται προς προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας,

και ας προσευχηθώσιν επ¹ αυτόν, αλείψαντες αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου.

15 Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν και αμαρτίας αν ἐπραξε, θέλουσι συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξῃ, και δεν ἔβρεξεν επί της γης ἑτη τρία και μήνας ἔξ. **18** και πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός ἔδωκε βροχήν και η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψῃ τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ὅτι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Ά

εις εσάς, όταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός,

14 ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχετε τους παρεπιδήμους τους διεσπαρμένους εις εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθώς είναι άγιος Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού γίνεσθε άγιοι εν πάσῃ διαγωγή: **16** διότι είναι Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού άγιος. **17** Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον Χριστού· πληθυνθεί χάρις και ειρήνη εις εσάς. κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού παροικίας σας, **18** εξέύροντες ότι δεν ελυτρώθητε ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζώσαν διά της από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς ως αμνού αμώμου και ασπίλου, **20** όστις ήτο δι' ημάς, **5** οίτινες με την δύναμιν του Θεού μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν εφανερώθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά ετοίμην να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ· σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εις τον **6** διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα Θέον, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστις σας και η πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, ελπίς να ήναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εις τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπητε αυτόν, πιστεύοντες όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλάλητον και ένδοξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρεύνησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περί της χάριτος, ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς: **11** ερευνώντες εις τίνα ή ποίον καιρόν εφανέρονε το εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε προεμπρύτει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας: **12** εις τους οποίους απεκαλύφθη ότι ουχί δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρέτουν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλθησαν προς εσάς διά των κηρυξάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εις τα οποία επιθυμούσιν οι άγγελοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτο αναζωσθέντες τας οσφύάς της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και έχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην

καθαράς καρδίας, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα. (αἰδὸν §165) **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς. (αἰδὸν §165)

2 Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλίας, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν ἀδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγεύθητε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εις τον οποίον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδεδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικάς θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού·

6 διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφή· Ιδού, ἐπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού· 22 ἔντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει ὁ στις αμαρτίαν δεν ἔκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος καταισχυνθῆ. 7 Εἰς εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας εν τω στόματι αυτού. 23 Ὁστις λοιδορούμενος είναι η τιμῇ, εἰς δε τους απειθούντας ο λίθος, τον δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· 24 ἔγεινε κεφαλή γωνίας 8 και λίθος προσκόμματος ὁ στις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω και πέτρα σκανδάλου· οίτινες προσκόπτουσιν σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν εις τον λόγον, ὄντες απειθεῖς, εἰς το οποίον τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας και ἡσαν προσδιωρισμένοι· 9 σεις ὁμως είσθε με του οποίου την πληγήν ιατρεύθητε. 25 Διότι γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα ἀγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, ὁστις σας των ψυχῶν σας.

εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φῶς· 10 οι ποτέ μη ὄντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηλεημένοι, τώρα δε ελεηθέντες. 11 Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχῆς, 12 να ἔχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών ἔργων, ὅταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρᾳ της επισκέψεως. 13 Υποτάχθητε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, 14 είτε εις ηγεμόνας, ως δι'¹ αυτού πεμπομένους εις εκδίκησιν μεν κακοποιών, ἐπαίνον δε αγαθοποιών· 15 διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόντες την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων· 16 ως ελεύθεροι, και μη ως ἔχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ'¹ ως δούλοι του Θεού. 17 Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. 18 Οι οικέται υποτάσσεσθε εν παντί φόρῳ εις τους κυρίους σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και εις τους διεστραμμένους. 19 Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρῃ τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχων αδίκως. 20 Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν ὁμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. 21 Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους ἄνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν ἀνευ του λόγου διά της διαγωγῆς των γυναικῶν, 2 αφού ίδωσι την μετά φόρου καθαράν διαγωγῆν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ἡναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων, 4 αλλ'¹ ο κρυπτός ἀνθρωπος της καρδίας, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτε και αι ἀγιαι γυναίκες αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις τους ἄνδρας αυτών, 6 καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον της οποίας σεις εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οι ἄνδρες ομοίως, συνοικείτε με τας γυναικάς σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις το γυναικείον γένος ως εις σκεύος ασθενέστερον, και ως εις συγκληρονόμους της χάριτος της ζωῆς, διά να μη εμποδίζωνται αι προσευχαί σας. 8 Τελευταίον δε, γίνεσθε πάντες ομόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοι, φιλόφρονες, 9 μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογίοντες, επειδή εξεύρετε ὅτι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. 10 Διότι Ὁστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι

δόλον, 11 ας εκκλίνη από κακού και ας πράξῃ το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν αγαθόν, ας ζητήσῃ ειρήνην και ας ακολουθήσῃ ασελγείας, επιθυμίας, οινοποσίας, κώμοις, αυτήν· 12 διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείας· 4 επί τους δικαίους και τα ώτα αυτού εις την και διά τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν δέηστιν αυτών, το δε πρόσωπον του Κυρίου συντρέχετε με αυτούς εις την αυτήν εικείλισιν είναι κατά των πραττόντων κακά. 13 Και τις της ασωτίας, και σας βλασφημούσιν· 5 οίτινες θέλει σας κακοποιήσει, εάν γείνητε μιμηταί θέλουσιν αποδώσει λόγον εις εκείνον, όστις του αγαθού; 14 Αλλ' εάν και πάσχητε διά την είναι έτοιμος να κρίνη ζώντας και νεκρούς. 6 δικαιοσύνην, είσθε μακάριοι· τον δε φόβον Επειδή διά τούτο εκηρύχθη το ευαγγέλιον και αυτών μη φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε, 15 αλλά προς τους νεκρούς, διά να κριθώστι μεν κατά αγιάσατε Κύριον τον Θεόν εν ταις καρδίαις ανθρώπους εν σαρκί, να ζώσι δε κατά Θεόν εν υμών, και εστέ πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν πνεύματι. 7 Πάντων δε το τέλος επλησίασε. μετά πραότητος και φόβου προς πάντα τον Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγυρπνείτε εις ζητούντα από σας λόγον περί της ελπίδος της εν τας προσευχάς· 8 προ πάντων δε έχετε ένθερμον υμίν, 16 έχοντες συνείδησιν αγαθήν, ίνα, ενώ σας την εις αλλήλους αγάπην, διότι η αγάπη θέλει καταλαλώσιν ως κακοποιούς, καταισχυνθώσιν καλύψει πλήθος αμαρτιών· 9 γίνεσθε φιλόξενοι οι συκοφαντούντες την καλήν σας εν Χριστώ εις αλλήλους χωρίς γογγυσμών· 10 έκαστος διαγωγήν. 17 Διότι καλήτερον να πάσχητε, εάν κατά το χάρισμα, το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε ήναι ούτω το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες κατά τούτο εις αλλήλους ως καλοί οικονόμοι παρά κακοποιούντες. 18 Επειδή και ο Χριστός της πολυειδούς χάριτος του Θεού· 11 εάν τις άπαξ ἐπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού· εάν των αδίκων, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός· διά να διά του πνεύματος· 19 διά του οποίου πορευθείς δοξάζηται εν πάσιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, εκίρυξε και προς τα πνεύματα τα εν τη φυλακή, εις τον οποίον είναι η δόξα και το κράτος εις 20 τα οποία ηπείθησάν ποτέ, ότε η μακροθυμία τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) 12 του Θεού επρόσμενέ ποτέ αυτούς εν ταις ημέραις Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν του Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως ην ολίγαι, τουτέστιν οκτώ, ψυχάι διεσώθησαν εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι, 13 δι' ύδατος. 21 Του οποίου αντίτυπον ον το αλλά καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων βάπτισμα, σώζει και ημάς την σήμερον, ουχί του Χριστού, χαίρετε, ίνα και όταν η δόξα αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός, αλλά αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι. 14 μαρτυρία της αγαθής συνείδησεως εις Θεόν, Εάν ονειδίζησθε διά το όνομα του Χριστού, διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού, 22 είσθε μακάριοι, διότι το Πνεύμα της δόξης και όστις είναι εν δεξιά του Θεού πορευθείς εις τον το Θεού αναπαύεται εφ' υμάς· κατά μεν ουρανόν, και εις ον υπετάχθησαν ἄγγελοι και αυτούς βλασφημείται, κατά δε υμάς δοξάζεται. εξουσίαι και δυνάμεις.

4 Επειδή λοιπόν ο Χριστός ἐπαθεν υπέρ ημών κατά σάρκα, οπλίσθητε και σεις το αυτό φρόνημα, διότι ο παθών κατά σάρκα ἐπαυσεν από της αμαρτίας, 2 διά να ζήσητε τον εν σαρκί επίλοιπον χρόνον, ουχί πλέον εν ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι του Θεού. 3 Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών καιρός του βίου, ότε επράξαμεν

15 Διότι μηδείς υμών ας μη πάσχῃ ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή ως περιεργάζόμενος τα αλλότρια. 16 αλλ' εάν πάσχῃ ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζῃ τον Θεόν κατά τούτο. 17 Διότι έφθασεν ο καιρός του να αρχίσῃ η κρίσις από του οίκου του Θεού· και αν αρχίζῃ πρώτον αφ' ημών, τι θέλει είσθαι το τέλος των απειθούντων εις το ευαγγέλιον του Θεού; 18 και αν ο δίκαιος μόλις σώζηται, ο

ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; **19** Όστε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας εμπιστεύωνται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιίᾳ.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων τον Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, **2** ποιμάνατε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην: διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώσῃ εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίνῃ· **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμῳ. **10** Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήσῃ, στηρίξῃ, ενισχύσῃ, θεμελιώσῃ. (aiōnios g166) **11** Εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **12** Σας ἔγραψα εν βραχυλογίᾳ διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτη είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο νιός μου. **14** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β'

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού: **2** δόξαν, ότε ἡλθεν εις αυτὸν τοιαύτῃ φωνῇ χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς διά της υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ημών. **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν ευηρεστήθην: **18** και ταύτην την φωνήν ημείς εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά αυτού εν τω ὄρει τω αγίω. **19** Και έχομεν της δόξης αυτού και αρετής, **4** διά των οποίων βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί λύχνον φέγγοντα σε σκοτεινώ τόπω, εωσού ἔλθη θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμῳ η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν. **5** Και ταὶς καρδίαις υμῶν: **20** τούτο πρώτον εξεύροντες, δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδὴν, ότι ουδεμίᾳ προφητεία της γραφῆς γίνεται προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως: **21** δε την αρετήν την γνώσιν, **6** εις δε την γνώσιν διότι δεν ἡλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, κινούμενοι ελάλησαν οι ἀγιοι ἀνθρωποι του **7** εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις Θεού.

δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού: **9** επειδή εις ὄντινα δεν υπάρχουσι ταύτα, τυφλός είναι, μυστιάζει και ελησμόνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. **10** Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερον να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. **11** Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλούσιώς η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. (*alios g166*) **12** Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδότας και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν. **13** Στοχάζομαι όμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγέρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξέύρω ότι εντός ολίγον θέλω αποθέσει το σκήνωμά μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε. **15** Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμήσθε αυτά. **16**

Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. **17** Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ἡλθεν εις αυτὸν τοιαύτῃ φωνῇ χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς διά της υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ημών. **18** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν ευηρεστήθην: **19** και ταύτην την φωνήν ημείς εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά αυτού εν τω ὄρει τω αγίω. **20** Και έχομεν της δόξης αυτού και αρετής, **21** διά των οποίων βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί λύχνον φέγγοντα σε σκοτεινώ τόπω, εωσού ἔλθη θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμῳ η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν. **22** Και ταὶς καρδίαις υμῶν: **23** τούτο πρώτον εξεύροντες, δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδὴν, ότι ουδεμίᾳ προφητεία της γραφῆς γίνεται προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως: **24** δε την αρετήν την γνώσιν, **25** εις δε την γνώσιν διότι δεν ἡλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, κινούμενοι ελάλησαν οι ἀγιοι ἀνθρωποι του **26** θεού.

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν: **2** και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει βλασφημή: **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη ἐκπαλαι δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει. **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλους αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάττωνται εις κρίσιν, (*Tartaroō g5020*) **5** και εάν τον παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρων κατακλυσμόν επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδοον τον Νώ, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ

καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής Ιησού Χριστού, ενεπλέχθησαν πάλιν εις ταύτα των ανόμων **8** διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ και νικώνται, έγειναν εις αυτούς τα ἐσχατα αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από χειρότερα των πρώτων. **21** Επειδή καλήτερον ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν διά τα ἀνομα λέργα αυτών. **9** εξένερει ο Κύριος να της δικαιοισύνης, παρά αφού εγνώρισαν να ελευθερόντη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς τους δε αδίκους να φυλάττῃ εις την ημέραν αγίας εντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτούς το της της κρίσεως, διά να κολάζωνται, **10** μάλιστα αληθινής παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το δε τους οπίσω της σαρκός ακολουθούντας με ίδιον αυτού εξέρασμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου.

την εξουσίαν. Είναι τολμηταί, αυθάδεις, δεν τρέμουσι βλασφημούντες τα αξιώματα, **11** ενώ οι ἄγγελοι, μεγαλήτεροι ὄντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλασφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. **12** Ούτοι όμως, ως ἄλογα φυσικά ζώα γεγεννημένα διά ἀλωσιν και φθοράν, βλασφημούσι περί πραγμάτων τα οποία αγνοούσι, και θέλουσι καταφθαρή εν τη ιδίᾳ αυτών διαφθορά, **13** και θέλουσι λάβει τον μισθόν της αδικίας αυτών στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφώσιν εν ταις απάταις αυτών, συμποσιάζονται με σας, **14** έχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παυομένους από της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάς αστηρίκτους, έχουσι την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξίας, είναι τέκνα κατάρας: **15** αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του Βοσδό, ὅστις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, **16** ηλέγχθη όμως διά την ιδίαν αυτού παρανομίαν, ἀφωνον υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημπόδισε την παραφροσύνην του προφήτου. **17** Ούτοι είναι πηγαί ἀνυδροί, νεφέλαι υπό ανεμοστροβίλου ελαυνόμεναι, διά τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον αιώνα. (questioned) **18** Διότι λαλούντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τωόντι απέφυγον τους εν πλάνη ζώντας, **19** επαγγελλόμενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς διότι από ὄντινα νικάται τις, τούτου και δούλος γίνεται. **20** Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος

3 Δευτέραν ήδη ταύτην την επιστολήν σας γράφω, αγαπητοί, με τας οποίας διεγέίρω δι' υπενθυμίσεως την ειλικρινή σας διάνοιαν, **2** διά να ενθυμηθήτε τους λόγους τους προλαληθέντας υπό των αγίων προφητών και την παραγγελίαν ημών των αποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος: **3** τούτο πρώτον γνωρίζοντες, ότι θέλουσιν ελθεί εν ταις εσχάταις ημέραις εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας **4** και λέγοντες: Που είναι η υπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι αφ' ης ημέρας οι πατέρες εκοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν ούτως απ' αρχής της κτίσεως. **5** Διότι εκουσίως αγνοοούσι τούτο, ότι με τον λόγον του Θεού οι ουρανοί ἔγειναν ἑκαταί και η γη συνεστώσα εξ ὑδατος και δι' ὑδατος, **6** διά των οποίων ο τότε κόσμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του ὑδατος: **7** οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων. **8** Εν δε τούτο ας μη σας λανθάνη, αγαπητοί, ότι παρά Κυρίω μία ημέρα είναι ως χίλια ἔτη και χίλια ἔτη ως ημέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί, καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτῇ ἔργα θέλουσι κατακαή. **11** Επειδή λοιπόν πάντα ταύτα διαλύονται, οποίοι πρέπει να ήσθε σεις εις πολίτευμα

άγιον και ευσέβειαν, **12** προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού, καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι διαλυθή και τα στοιχεία πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθή; **13** Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οις δικαιοσύνη κατοικεί. **14** Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε ἀσπιλοί και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνῃ, **15** και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών, καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος ἔγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, **16** ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περὶ τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν. **17** Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν σας, **18** αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· εις αυτόν ἐστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος αμήν. (aiōn g165)

Ιωαννου Ά

φυλάττη τον λόγον αυτού, αληθώς εν τούτῳ η αγάπη του Θεού είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ

1 Εκείνο, το οποίον ἡτο απ' αρχής, το οποίον γνωρίζομεν ότι είμεθα εν αυτῷ. **6** Όστις λέγει ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους ότι μένει εν αυτῷ χρεωστεί, καθώς εκείνος οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και περιεπάτησε, και αυτός ούτω να περιπατή. **7** αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωῆς: **2** και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ἡτο παρά τω Πατρί ηκούσατε απ' αρχής. **3** εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς σας γράφω, το οποίον είναι αληθές εις αυτόν οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, διότι το σκότος παρέρχεται και το προς εσάς: διά να έχητε και σεις κοινωνίαν φως το αληθινόν ήδη φέγγει. **9** Όστις λέγει μεθ' ήμών: και η κοινωνία δε ημών είναι μετά ότι είναι εν τω φωτί και μισεί τον αδελφόν του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού αυτού, εν τω σκότει είναι ἑώς τώρα. **10** Όστις Χριστού. **4** Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, διά αγαπά τον αδελφόν αυτού εν τω φωτί μένει, να ήναι πλήρης η χαρά σας. **5** Και αύτη είναι η και σκάνδαλον εν αυτῷ δεν είναι: **11** Όστις όμως επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού μισεί τον αδελφόν αυτού εν τω σκότει είναι και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι και εν τω σκότει περιπατεί και δεν εξεύρει φως και σκοτία εν αυτῷ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** που υπάγει, διότι το σκότος ετύφλωσε τους Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν έχομεν μεθ' αυτού οφθαλμούς αυτού. **12** Γράφω προς εσάς, τεκνία, και περιπατώμεν εν τω σκότει, ψευδόμεθα διότι συνεχωρήθησαν αι αμαρτίαι σας διά το και δεν πράττομεν την αλήθειαν. **7** εάν όμως όνομα αυτού. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Γράφω προς εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, εσάς, νεανίσκοι, διότι ενικήσατε τον πονηρόν. και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού Γράφω προς εσάς, παιδία, διότι εγνωρίσατε τον καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας. **8** Εάν Πατέρα. **14** Έγραψα προς εσάς, πατέρες, διότι είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, εαυτούς εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Έγραψα προς εσάς, πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. νεανίσκοι, διότι είσθε ισχυροί και ο λόγος του **9** Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι θεού μένει εν υμίν και ενικήσατε τον πονηρόν. πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς **15** Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμῳ. τας αμαρτίας και καθαρίσῃ ημάς από πάσης Εάν τις αγαπά τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός αδικίας. **10** Εάν είπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, δεν είναι εν αυτῷ. **16** διότι παν το εν τω κόσμῳ, ψεύστην κάμνομεν αυτόν, και ο λόγος αυτού η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου δεν είναι δεν υπάρχει εν ημίν. εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. **17** Και

2 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήσῃ, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον. **2** και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου. **3** Και εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι εγνωρίσαμεν αυτόν, εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **4** Όστις λέγει, Εγνωρίσα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτῳ η αλήθεια δεν υπάρχει. **5** όστις όμως

και γνωρίζετε πάντα. **21** Δεν σας έγραψα διότι καθώς εκείνος είναι δίκαιος: **8** όστις πράττει την δεν εξέύρετε την αλήθειαν, αλλά διότι εξέύρετε αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής αυτήν, και διότι παν ψεύδος εκ της αληθείας δεν ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη είναι. **22** Τις είναι ο ψεύτης, ειμή ο αρνούμενος ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψῃ τα έργα ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; ούτος είναι ο του διαβόλου. **9** Πας όστις εγεννήθη εκ του αντίχριστος, ο αρνούμενος τον Πατέρα και τον Θεόν αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού Υιόν. **23** Πας ο αρνούμενος τον Υιόν δεν έχει μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, ουδέ τον Πατέρα. Όστις ομολογεί τον Υιόν έχει διότι εγεννήθη εκ του Θεού. **10** Εν τούτω και τον Πατέρα. **24** Εκείνο λοιπόν το οποίον γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του υμείς ηκούσατε απ' αρχής, ας μένη εν υμίν. Εάν διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην μένη εν υμίν εκείνο το οποίον ηκούσατε απ' δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά αρχής, και υμείς θέλετε μένει εν τω Υιώ και τον αδελφόν αυτού. **11** Διότι αύτη είναι η εν τω Πατρί. **25** Και αύτη είναι η υπόσχεσις, παραγγελία, την οποίαν ηκούσατε απ' αρχής, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς, η ζωή η να αγαπώμεν αλλήλους: **12** ουχί καθώς ο Καΐν αιώνιος. (αιώνιος γι166) **26** Ταύτα σας έγραψα περί ήτο εκ του πονηρού και έσφαξε τον αδελφόν εκείνων, οίτινες σας πλανώσι. **27** Και το χρίσμα, αυτού· και διά τι έσφαξεν αυτόν; διότι τα έργα το οποίον υμείς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν αυτού ήσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού μένει, και δεν έχετε χρείαν να σας διδάσκη τις δίκαια. **13** Μη θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν αλλά καθώς σας διδάσκει το αυτό χρίσμα περί ο κόσμος σας μισή. **14** Ήμείς εξεύρομεν ότι πάντων, ούτω και αληθές είναι και δεν είναι μετέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, διότι ψεύδος· και καθώς σας εδίδαξε, θέλετε μένει αγαπώμεν τους αδελφούς: όστις δεν αγαπά τον εν αυτώ. **28** Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτώ, αδελφόν μένει εν τω θανάτω. **15** Πας όστις μισεί ίνα όταν φανερωθή, έχωμεν παρρησίαν και μη τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποτόνος· και αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού. εξεύρετε ότι πας ανθρωποτόνος δεν έχει ζωήν **29** Εάν εξεύρητε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ. (αιώνιος γι166) **16** Εκ ότι πας ο πράττων την δικαιοσύνην εξ αυτού τούτου γνωρίζομεν την αγάπην, ότι εκείνος εγεννήθη.

3 Ίδετε οποίαν αγάπην έδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. **2** Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι. **3** Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι καθαρός. **4** Πας όστις πράττει την αμαρτίαν πράττει και την ανομίαν, διότι η αμαρτία είναι η ανομία. **5** Και εξεύρετε ότι εκείνος εφανερώθη διά να σηκώσῃ τας αμαρτίας ημών, και αμαρτία εν αυτώ δεν υπάρχει. **6** Πας όστις μένει εν αυτώ δεν αμαρτάνει: πας ο αμαρτάνων δεν είδεν αυτόν ουδέ εγνώρισεν αυτόν. **7** Τεκνία, ας μη σας πλανά μηδείς: όστις πράττει την δικαιοσύνην είναι δίκαιος,

εις το όνομα του Υιού αυτού Ιησού Χριστού και ότι ο Πατήρ απέστειλε τον Υιόν Σωτήρα του να αγαπάμεν αλλήλους καθώς έδωκεν εντολήν κόσμου. 15 Όστις ομολογήσῃ ότι ο Ιησούς είναι εις ημάς. 24 Και όστις φυλάσσει τας εντολάς ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν αυτώ και αυτού μένει εν αυτώ, και αυτός εν εκείνω. Και αυτός εν τω Θεώ. 16 Και ημείς εγνωρίσαμεν και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι μένει εν ημίν, εκ του επιστεύσαμεν την αγάπην την οποίαν έχει ο Πνεύματος το οποίον έδωκεν εις ημάς.

Θεός προς ημάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και όστις

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού διότι πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εις τον κόσμον. 2 Εκ τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού παν πνεύμα, το οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, είναι εκ του Θεού· 3 και παν πνεύμα, το οποίον δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, δεν είναι εκ του Θεού και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, το οποίον ηκούσατε ότι έρχεται, και τώρα μάλιστα είναι εν τω κόσμῳ. 4 Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία, και ενικήσατε αυτούς, διότι μεγαλήτερος είναι εκείνος όστις είναι εν υμίν παρά όστις είναι εν τω κόσμῳ. 5 Αυτοί εκ του κόσμου είναι· διά τούτο εκ του κόσμου λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούει. 6 Ήμείς εκ του Θεού είμεθα όστις γνωρίζει τον Θεόν ακούει ημάς· όστις δεν είναι εκ του Θεού δεν ακούει ημάς. Εκ τούτου γνωρίζομεν το πνεύμα της Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας αληθείας και το πνεύμα της πλάνης. 7 Αγαπητοί, όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον ας αγαπάμεν αλλήλους, διότι η αγάπη είναι γεννηθέντα εξ αυτού. 2 Εκ τούτου γνωρίζομεν εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ του Θεού ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. 8 Όστις δεν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός 3 Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να είναι αγάπη. 9 Εν τούτω εφανερώθη η αγάπη φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και αι εντολαί του Θεού προς ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον αυτού βαρείαι δεν είναι. 4 Διότι παν ό, τι μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και διά να ζήσωμεν δι' αυτού. 10 Εν τούτω είναι η αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, πίστις ημών. 5 Τις είναι ο νικών τον κόσμον αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον ειμήν ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών. Θεού; 6 Ούτος είναι ο ελθών δι' άνδατος και 11 Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός αίματος, Ιησούς ο Χριστός· ουχί διά του άνδατος και ημείς χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. μόνον, αλλά διά του άνδατος και του αίματος· 12 Τον Θεόν ουδείς είδε πώποτε· εάν αγαπώμεν και το Πνεύμα είναι το οποίον μαρτυρεῖ, επειδή αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη το Πνεύμα είναι η αλήθεια. 7 Διότι τρεις είναι οι αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν. 13 Εκ τούτου μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος γνωρίζομεν ότι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν εις έν· 8 και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, ημάς. 14 Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν το Πνεύμα και το άνδωρ και το αίμα, και οι τρεις

μένει εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ. 17 Εν τούτω είναι τετελειωμένη η αγάπη μεθ' ημών, διά να έχωμεν παρρησίαν εν τη ημέρα της κρίσεως, διότι καθώς εκείνος είναι, ούτω και ημείς είμεθα εν τω κόσμῳ τούτω. 18 Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει κόλασιν και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπη. 19 Ήμεις αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς. 20 Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, ψεύστης είναι· διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά; 21 Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, όστις αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

5 Πας όστις πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας αληθείας και το πνεύμα της πλάνης. 7 Αγαπητοί, όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον ας αγαπάμεν αλλήλους, διότι η αγάπη είναι γεννηθέντα εξ αυτού. 2 Εκ τούτου γνωρίζομεν εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ του Θεού ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. 8 Όστις δεν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός 3 Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να είναι αγάπη. 9 Εν τούτω εφανερώθη η αγάπη φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και αι εντολαί του Θεού προς ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον αυτού βαρείαι δεν είναι. 4 Διότι παν ό, τι μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και διά να ζήσωμεν δι' αυτού. 10 Εν τούτω είναι η αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, πίστις ημών. 5 Τις είναι ο νικών τον κόσμον αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον ειμήν ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Υιόν αυτού ιλασμόν περί των αμαρτιών ημών. Θεού; 6 Ούτος είναι ο ελθών δι' άνδατος και 11 Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός αίματος, Ιησούς ο Χριστός· ουχί διά του άνδατος και ημείς χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. μόνον, αλλά διά του άνδατος και του αίματος· 12 Τον Θεόν ουδείς είδε πώποτε· εάν αγαπώμεν και το Πνεύμα είναι το οποίον μαρτυρεῖ, επειδή αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη το Πνεύμα είναι η αλήθεια. 7 Διότι τρεις είναι οι αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν. 13 Εκ τούτου μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος γνωρίζομεν ότι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν εις έν· 8 και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, ημάς. 14 Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν το Πνεύμα και το άνδωρ και το αίμα, και οι τρεις

ούτοι αναφέρονται εις το εν. 9 Εάν δεχώμεθα την μαρτυρίαν των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλητέρα· διότι αύτη είναι η μαρτυρία του Θεού, την οποίαν εμαρτύρησε περί του Υιού αυτού. 10 Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτόν ψεύστην, διότι δεν επίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί του Υιού αυτού. 11 Και αύτη είναι μαρτυρία, ότι ζωήν αιώνιον έδωκεν εις ημάς ο Θεός, και αύτη η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού. (aiōnios g166) 12 Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει. 13 Ταύτα έγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το όνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ότι έχετε ζωήν αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το όνομα του Υιού του Θεού. (aiōnios g166) 14 Και αύτη είναι η παρρησία, την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι εάν ζητώμεν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. 15 Και εάν εξεύρωμεν ότι ακούει ημάς ό, τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν ότι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία ελήτησαμεν παρ' αυτού. 16 Εάν τις ίδη τον αδελφόν αυτού αμαρτάνοντα αμαρτίαν ουχί θανάσιμον, θέλει ζητήσει, και ο Θεός θέλει δώσει εις αυτόν ζωήν, εις τους αμαρτάνοντας ουχί θανασίμως. Είναι αμαρτία θανάσιμος δεν λέγω περί εκείνης να παρακαλέσῃ. 17 Πάσα αδικία είναι αμαρτία· και είναι αμαρτία ουχί θανάσιμος. 18 Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. 19 Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται. 20 Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τον αληθινόν· και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός και η ζωή η αιώνιος. (aiōnios g166) 21 Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων· αμήν.

Ιωαννου Β'

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν
και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ
αγαπώ εν αληθείᾳ, και ουχί εγώ μόνος, αλλά
και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2**
διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει
είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· (αιῶν **g165**) **3**
είη μεθ' υμών χάρις, ἐλεος, ειρήνη παρά Θεού
Πατρός και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του
Υιού του Πατρός, εν αληθείᾳ και αγάπῃ. **4**
Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα εκ των τέκνων
σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθείᾳ, καθώς
εντολήν ελάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και
τώρα σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων
προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν
είχομεν απ' αρχῆς, να αγαπώμεν αλλήλους. **6**
Και αὐτή είναι η αγάπη, να περιπατώμεν κατά
τας εντολάς αυτού. Αὕτη είναι η εντολή, καθώς
ηκούσατε απ' αρχῆς, να περιπατήτε εις αυτήν. **7**
Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον,
οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός
ήλθεν εν σαρκὶ· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και
ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά
να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν,
αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας
όστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχῇ του
Χριστού Θεόν δεν έχει· ο μένων εν τη διδαχῇ
του Χριστού, ούτος έχει και τον Πατέρα και
τον Υιόν. **10** Εάν τις ἔρχηται προς εσάς και δεν
φέρῃ την διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν
εις οικίαν και μη λέγετε εις αυτόν το χαίρειν.
11 Διότι ο λέγων εις αυτόν το χαίρειν γίνεται
κοινωνός εις τα πονηρά αυτού ἔργα. **12** Αν και
είχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά
χαρτού και μελάνης, αλλ' ελπίζω να ἐλθω προς
εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να
ήναι πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα
τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής αμήν.

Ιωαννου Γ'

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάϊον τον αγαπητόν, τον οποίον εγώ αγαπώ εν αληθείᾳ. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι ἔρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατείς εν τη αληθείᾳ. **4** Μεγαλητέραν χαράν δεν ἔχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθείᾳ. **5** Αγαπητέ, ἔργον ἄξιον πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις τους ζένους, **6** οίτινες εμαρτύρησαν περί της αγάπης σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν από των εθνών. **8** Ήμείς λοιπόν χρεωστούμεν να υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί εις την αλήθειαν. **9** Ἐγραψα προς την εκκλησίαν αλλ' ο φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10** Διά τούτο, εάν ἐλθω, θέλω υπενθυμίσει τα ἔργα αυτού, τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους πονηρούς και μη αρκούμενος εις τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει. **11** Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία υπό πάντων και υπ¹ αυτής της αληθείας; και ημείς δε μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι αληθής. **13** Πολλά είχον να γράφω, αλλά δεν θέλω να σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω ταχέως να σε ἴω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς στόμα. Ειρήνη εις σέ· Ασπάζονται σε οι φίλοι. Ασπάζου τους φίλους κατ¹ όνομα.

Ιουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός

δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** ἐλεος πληθυνθεί εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3** Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, ἐλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνίζησθε δια την πίστιν, ἵτις ἀπαξ παρεδόθη **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές ἀνθρωποι, οίτινες ἡσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον γογγυσταί, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ἡδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού έσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας (*aīdios g126*) **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και αι πέριξ αυτών πόλεις, εις την πορνείαν παραδοθείσαι κατά τον ὄμοιον με τούτους τρόπον, και ακολουθούσαι οπίσω ἀλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. (*aīdios g166*) **8** Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα μιαίνονται, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον κατηγορίαν βλασφημιούσι. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα ἀλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδόν του Καΐν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες

εις τας αγάπας σας, συμποσιάζοντες αφόβως, βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι ανυδροι υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά ἀκαρπα, δις αποθανόντα, εκριζωθέντα, **13** κύματα ἀγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ιδίας αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον εις τον αιώνα. (*aīdōn g165*) **14** Προεφήτευσε δε περί τούτων και ο Ενώχ, ἔβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ιδού, ήλθεν ο Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να εις τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα τα έργα της ασεβείας αυτών, τα οποία ἐπραξαν ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύουσι πρόσωπα χάριν ωφωλείας. **17** Άλλα σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι σας ἐλέγον, ότι "εν εσχάτῳ καιρῷ θέλουσιν είσθαι εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωώδεις, Πνεύμα μη ἔχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το ἐλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον. (*aīdōn g166*) **22** Και ἄλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23** ἄλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυσμένον από της σαρκός. **24** Εις δε εφιλονείκει περί του σώματος του Μωϋσέως, τον δυνάμενον να σας φυλάξῃ απταίστους, και δεν ετόλμησε να επιφέρῃ εναντίον αυτού να σας στήσῃ κατενώπιον της δόξης αυτού κατηγορίαν βλασφημιούν, αλλ' είπεν, Ο Κύριος να σε επιτιμήσῃ. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα ἀλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδόν του Καΐν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν ἐδώκεν εἰς αὐτὸν ο Θεός, διά να δείξῃ εἰς χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών τους δούλους αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ζώνην χρυσήν. **14** Η δε κεφαλή αυτού και αι ταχέως, και εφανέρωσεν αυτά αποστείλας διά τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως του αγγέλου αυτού εἰς τον δούλον αυτού χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, **15** Ιωάννην, 2 όστις εμαρτύρησε τον λόγον του Θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού και όσα είδε. **3** Μακάριος ο αναγινώσκων και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτῇ διότι ο και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, **16** και είχεν εν τη δεξιᾷ αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού. **17** Και ότε είδον αυτόν, ἐπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χειρά επ' εμέ; λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο ἔσχατος **18** και ο ζων, και ἐγεινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και ἔχω τα κλειδία του ἀδου και του θανάτου. (αἰδον **g165**, Hadēs **g86**) **19** Γράψον όσα είδες και όσα είναι και όσα μέλλουσι να γείνωσι μετά ταύτα: **20** το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους είδες εν τη δεξιά μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι ἄγγελοι των επτά εκκλησιών, και αι επτά λυχνίαι, τας οποίας είδες, είναι αι επτά εκκλησίαι.

2 Προς τον ἄγγελον της εκκλησίας της Εφέσου γράψον. Ταύτα λέγει ο κρατών τους επτά αστέρας εν τη δεξιά αυτού, ο περιπατών εν μέσω των επτά λυχνίων των χρυσών. **2** Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπον σου και την υπομονήν σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδεῖς· **3** και υπέφερες και ἔχεις υπομονήν και διά το ὄνομά μου εκοπίασας, και δεν απέκαμες. **4** Πλην ἔχω τι κατά σου, διότι την αγάπην σου την πρώτην αφήκας. **5** Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες και μετανόησον και κάμε τα πρώτα έργα· ει δε μη, ἐρχομαι προς σε ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης. **6** Ἐχεις όμως τούτο, Πέργαμον και εις Θυάτειρα και εις Σάρδεις και

ότι μισείς τα έργα των Νικολαϊτών, τα οποία της εν Θυατείροις εκκλησίας γράψον· Ταύτα και εγώ μισώ. 7 Ὅστις έχει ωτίον ας ακούσῃ λέγει ο Υἱός του Θεού, ο έχων τους οφθαλμούς τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εις αυτού ως φλόγα πυρός, και οι πόδες αυτού είναι τον νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγη όμοιοι με χαλκολίβανον· 19 Εξεύρω τα έργα εκ του ξύλου της ζωής, το οποίον είναι εν σου και την αγάπην και την διακονίαν και την μέσω του παραδείσου του Θεού. 8 Και προς τον πίστιν και την υπομονήν σου και τα έργα σου άγγελον της εκκλησίας των Σμυρναίων γράψον· και τα έσχατα, ότι είναι πλειότερα των πρώτων. Ταύτα λέγει ο πρώτος και ο έσχατος, όστις 20 Ἐχω όμως κατά σου ολίγα, διότι αφίνεις την έγεινε νεκρός και ἔζησεν· 9 Εξεύρω τα έργα σου γυναίκα Ιεζάβελ, ήτις λέγει εαυτήν προφήτιν, και την θλίψιν και την πτωχείαν είσαι όμως να διδάσκη και να πλανά τους δούλους μου εις πλούσιος και την βλασφημίαν των λεγόντων το να πορνεύωσι και να τρώγωσιν ειδωλόθυτα. εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι και δεν είναι, αλλά 21 Και ἐδώκα εις αυτήν καριόν να μετανοήση συναγωγή του Σατανά. 10 Μη φοβού μηδέν εκ της πορνείας αυτής, και δεν μετενόησεν. 22 των όσα μέλλεις να πάθης. Ιδού, ο διάβολος Ιδού, εγώ βάλλω αυτήν εις κλίνην και τους μέλλει να βάλῃ τινάς εξ υμών εις φυλακήν διά μοιχεύοντας μετ' αυτής εις θλίψιν μεγάλην, εάν να δοκιμασθήτε, και θέλετε έχει θλίψιν δέκα δεν μετανοήσωσιν εκ των έργων αυτών, 23 και ημερών. Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω τα τέκνα αυτής θέλω αποκτείνει με θάνατον, σοι δώσει τον στέφανον της ζωής. 11 Ὅστις και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι έχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς εγώ είμαι ο ερευνώντων νεφρούς και καρδίας, και τας εκκλησίας. Ο νικών δεν θέλει αδικηθή εκ θέλω σας δώσει εις έκαστον κατά τα έργα σας. του θανάτου του δευτέρου. 12 Και προς τον 24 Λέγω δε προς εσάς και προς τους λοιπούς άγγελον της εν Περγάμω εκκλησίας γράψον· τους εν Θυατείροις, όσοι δεν έχουσι την διδαχήν Ταύτα λέγει ο έχων την ρομφαίαν την δίστομον, ταύτην και οίτινες δεν εγνώρισαν τα βάθη του την οξείαν· 13 Εξεύρω τα έργα σου και που Σατανά, ως λέγουσι· Δεν θέλω βάλει εφ' υμάς κατοικεῖς όπου είναι ο θρόνος του Σατανά· ἄλλο βάρος· 25 πλην εκείνο, το οποίον έχετε, και κρατείς το όνομά μου, και δεν ηρνήθης κρατήσατε εωσού ἔλθω. 26 Και όστις νικά και την πίστιν μου και εν ταῖς ημέραις, εν αἷς όστις φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θέλω υπήρχεν Αντίπας ο μάρτυς μου ο πιστός, όστις δώσει εις αυτόν εξουσίαν επί των εθνών, 27 εφονεύθη παρ' υμίν, όπου κατοικεί ο Σατανάς. και θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδῳ σιδηρά, 14 Ἐχω όμως κατά σου ολίγα, διότι έχεις εκεί θέλουσι συντριψθή ως τα σκεύη του κεραμέως, τινάς κρατούντας την διδαχήν του Βαλαάμ, καθώς και εγώ ἐλαβον παρά του Πατρός μου, όστις εδιδασκε τον Βαλάκ να βάλῃ σκάνδαλον 28 και θέλω δώσει εις αυτόν τον αστέρα τον ενώπιον των ιιών Ισραήλ, ὥστε να φάγωσιν πρωινόν. 29 Ὅστις έχει ωτίον ας ακούσῃ τι λέγει ειδωλόθυτα και να πορνεύσωσιν. 15 Ούτως το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

έχεις και συ τινάς κρατούντας την διδαχήν των Νικολαϊτών, το οποίον μισώ. 16 Μετανόησον ει δε μη, ἐρχομαι προς σε ταχέως και θέλω πολεμήσει προς αυτούς με την ρομφαίαν του στόματός μου. 17 Ὅστις έχει ωτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εις τον νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγη από του μάννα του κεκρυμμένου, και θέλω δώσει εις αυτόν ψήφον λευκήν, και επί την ψήφον όνομα νέον γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή ο λαμβάνων. 18 Και προς τον ἀγγελον

3 Και προς τον ἀγγελον της εν Σάρδεσιν εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο έχων τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρας. Εξεύρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις ότι ζης και είσαι νεκρός. 2 Γίνου ἀγρυπνος και στήριξον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι να αποθάνωσι· διότι δεν εύρηκα τα έργα σου τέλεια ενώπιον του Θεού. 3 Ενθυμού λοιπόν πως ἐλαβες και ήκουσας, και φύλαττε αυτά και μετανόησον. Εάν λοιπόν δεν αγρυπνήστης, θέλω ελθεί επί σε ως κλέπτης, και δεν θέλεις γνωρίσει ποίαν

ώραν θέλω ελθεί επί σε. 4 Ἐχεις ολίγα ονόματα λέγεις ότι πλούσιος είμαι και επλούτησα και και ειν Σάρδεσι, τα οποία δεν εμόλυναν τα ιμάτια δεν έχω χρείαν ουδενός, και δεν εξεύρεις ότι συ αυτών, και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού με είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και πτωχός λευκά, διότι είναι άξιοι. 5 Ο νικών, ούτος θέλει και τυφλός και γυμνός: 18 συμβουλεύω σε να ενδυθή ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει αγοράσης παρ' εμού χρυσίον δεδοκιμασμένον εκ το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής, και πυρός διά να πλουτήσης, και ιμάτια λευκά διά θέλω ομολογήσει το όνομα αυτού ενώπιον του να ενδυθής και να μη φανερωθή η αισχύνη της Πατρός μου και ενώπιον των αγγέλων αυτού. 6 γυμνότητός σου, και χρίσον τους οφθαλμούς Όστις έχει αρτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα σου με κολλούριον διά να βλέπης. 19 Εγώ όσους προς τας εκκλησίας. 7 Και προς τον άγγελον αγαπώ, ελέγχω και παιδεύω· γενού λοιπόν της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον· Ταύτα ζηλωτής και μετανόησον. 20 Ιδού, ίσταμαι εις λέγει ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων το κλειδίον την θύραν και κρούων εάν τις ακούσῃ της φωνής του Δαβίδ, Όστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και μου και ανοίξῃ την θύραν, θέλω εισέλθει προς κλείει και ουδείς ανοίγει· 8 Εξέύρω τα έργα σου· αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός ιδού, έθεσα ενώπιον σου θύραν ανεωγμένην, μετ' εμού. 21 Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν και ουδείς δύναται να κλείσῃ αυτήν· διότι έχεις να καθήση μετ' εμού εν τω θρόνω μου, καθώς μικράν δύναμιν και εφύλαξας τον λόγον μου και και εγώ ενίκησα και εκάθησα μετά του Πατρός δεν ηρνήθης το όνομά μου. 9 Ιδού, θέλω κάμει μου εν τω θρόνω αυτού. 22 Όστις έχει αρτίον, ας τους εκ της συναγωγής του Σατανά, οίτινες ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

λέγουσιν εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται ιδού, θέλω κάμει αυτούς να έλθωσι και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να γνωρίσωσιν ότι εγώ σε ηγάπησα. 10 Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει εκ της ώρας του πειρασμού, ήτις μέλλει να έλθῃ επί της οικουμένης όλης, διά να δοκιμάσῃ τους κατοικούντας επί της γης. 11 Ιδού, έρχομαι ταχέως· κράτει εκείνο το οποίον έχεις, διά να μη λάβῃ μηδείς τον στέφανόν σου. 12 Όστις νικά, θέλω κάμει αυτόν στύλον εν τω ναώ του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω, και θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, ήτις καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου, και το όνομά μου το νέον. 13 Όστις έχει αρτίον, ας ακούσῃ τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. 14 Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. 15 Εξέύρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να ήσο ψυχρός ή ζεστός· 16 ούτως, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου. 17 Διότι

4 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, θύρα ανεωγμένη εν τω ουρανώ, και η φωνή η πρώτη, την οποίαν ήκουσα ως σάλπιγγος λαλούσης μετ' εμού, έλεγεν· Ανάβα εδώ και θέλω σοι δείξει όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα. 2 Και ευθύς ήλθον εις πνευματικήν έκστασιν· και ιδού, θρόνος έκειτο εν τω ουρανώ, και επί του θρόνου ήτο τις καθήμενος. 3 και ο καθήμενος ήτο όμοιος κατά την θέαν με λίθον ίασπιν και σάρδινον· και ήτο ίρις κύκλω του θρόνου ομοία κατά την θέαν με σμάραγδον. 4 Και κύκλω του θρόνου ήσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες· και επί τους θρόνους είδον καθημένους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχον επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσούς. 5 Και εκ του θρόνου εξήρχοντο αστραπαί και βρονταί και φωναί· και ήσαν επτά λαμπάδες πυρός και ομοίες με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θρόνου, αίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού· 6 και έμπροσθεν του θρόνου ήτο θάλασσα ναλίνη, ομοία με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θρόνου και κύκλω του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών έμπροσθεν και όπισθεν. 7 Και το ζώον το πρώτον ήτο όμοιον με λέοντα, και το δευτέρον ζώον όμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζώον είχε το πρόσωπον ως άνθρωπος,

και το τέταρτον ζώον ἡτο ὁμοιον με αετόν προσευχαί των αγίων· 9 και ψάλλουσι νέαν πετώμενον. 8 Και τα τέσσαρα ζώα είχον ἔκαστον ωδήν, λέγοντες· Ἄξιος είσαι να λάβῃς το βιβλίον χωριστά ανά εξ πτέρυγας κυκλόθεν και ἐσωθεν και να ανοίξης τας σφραγίδας αυτού, διότι ἡσαν γέμοντα οφθαλμών, και δεν παύουσιν εσφράγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν διά ημέραν και νύκτα λέγοντα· Ἅγιος, ἀγίος, ἄγιος του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο και λαού και ἔθνους, 10 και ἔκαμες ημάς εις ων και ο ερχόμενος. 9 Και ὅταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν και τιμήν και ευχαριστίαν εις βασιλεύσει επί της γης. 11 Και είδον και ἤκουσα τον καθήμενον επί του θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, (αἰδον g165) 10 οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ενώπιον του καθημένου επί του θρόνου, και θέλουσι προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του θρόνου, λέγοντες· (αἰδον g165) 11 Ἄξιος είσαι, Κύριε, να λάβῃς την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι συ ἐκτισας τα πάντα, και διά το θέλημά σου υπάρχουσι και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθημένου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἐσωθεν και ὡπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. 2 Και είδον ἄγγελον ισχυρόν κηρύττοντα μετά φωνῆς μεγάλης· Τις είναι ἀξίος να ανοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας σφραγίδας αυτού; 3

Και ουδείς ήδύνατο εν τω ουρανώ, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξῃ το

βιβλίον ουδέ να βλέπῃ αυτό. 4 Και εγώ ἐκλαιον ζώων λέγον ως φωνήν βροντῆς· Ἐρχου και πολλά, ὅτι ουδείς ευρέθη ἀξίος να ανοίξῃ και βλέπε. 2 Και είδον, και ιδού, ἵππος λευκός και ο να αναγνώσῃ το βιβλίον ούτε να βλέπῃ αυτό.

καθήμενος επ' αυτόν είχε τόξον· και εδόθη εις 5 Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μή αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να κλαίει· ιδού, υπερίσχυσεν ο λέων, ὁστις είναι εκ νικήση. 3 Και ὅτε ἠνοίξε την δευτέραν σφραγίδα, της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξῃ το ἤκουσα το δεύτερον ζώον λέγον· Ἐρχου και βιβλίον και να λύσῃ τας επτά σφραγίδας αυτού. βλέπε. 4 Και εξήλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, και

6 Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και των εις τον καθήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώσῃ τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων την ειρήνην από της γης, και να σφάξωσιν Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, ἔχον κέρατα αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά 5 Και ὅτε ἠνοίξε την τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν το τρίτον ζώον λέγον· Ἐρχου και βλέπε. Και την γην. 7 Και ἥλθε και ἐλαβε το βιβλίον εκ της είδον, και ιδού, ἵππος μέλας, και ο καθήμενος δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου. 8 Και επ' αυτόν είχε ςυγαρίαν εν τη χειρί αυτού. 6 Και ὅτε ἐλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι ἤκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσον ενώπιον λέγουσαν· Μία χοίνιξ σίτου δι' εν δηνάριον και του Αρνίου, ἔχοντες ἔκαστος κιθάρας και φιάλας τρεις χοίνικες κριθής δι' εν δηνάριον, και το χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι ἐλαιον και τον οίνον μη βλάψης. 7 Και ὅτε

6 Και είδον, ὅτε ἠνοίξε το Αρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ἤκουσα εν εκ των τεσσάρων

ζώων λέγον ως φωνήν βροντῆς· Ἐρχου και πολλά, ὅτι ουδείς ευρέθη ἀξίος να ανοίξῃ και βλέπε. 2 Και είδον, και ιδού, ἵππος λευκός και ο να αναγνώσῃ το βιβλίον ούτε να βλέπῃ αυτό.

καθήμενος επ' αυτόν είχε τόξον· και εδόθη εις 5 Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μή αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να κλαίει· ιδού, υπερίσχυσεν ο λέων, ὁστις είναι εκ νικήση. 3 Και ὅτε ἠνοίξε την δευτέραν σφραγίδα, της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξῃ το ἤκουσα το δεύτερον ζώον λέγον· Ἐρχου και βιβλίον και να λύσῃ τας επτά σφραγίδας αυτού. βλέπε. 4 Και εξήλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, και

6 Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και των εις τον καθήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώσῃ τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων την ειρήνην από της γης, και να σφάξωσιν Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, ἔχον κέρατα αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά 5 Και ὅτε ἠνοίξε την τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν το τρίτον ζώον λέγον· Ἐρχου και βλέπε. Και την γην. 7 Και ἥλθε και ἐλαβε το βιβλίον εκ της είδον, και ιδού, ἵππος μέλας, και ο καθήμενος δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου. 8 Και επ' αυτόν είχε ςυγαρίαν εν τη χειρί αυτού. 6 Και ὅτε ἐλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι ἤκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐπεσον ενώπιον λέγουσαν· Μία χοίνιξ σίτου δι' εν δηνάριον και του Αρνίου, ἔχοντες ἔκαστος κιθάρας και φιάλας τρεις χοίνικες κριθής δι' εν δηνάριον, και το χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι ἐλαιον και τον οίνον μη βλάψης. 7 Και ὅτε

ήνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ήκουσα και ἔκραξε μετά φωνής μεγάλης προς τους φωνήν του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἐρχου και τέσσαρας αγγέλους, εις τους οποίους εδόθη να βλέπει. **8** Και εἶδον, και ιδού, ἵπος ωχρός, και ο καθήμενος επάνω αυτού ωνομάζετο θάνατος, και ο Ἄδης ηκολούθει μετ' αυτού· και εδόθη εις αυτούς εξουσία επί το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τα θηρία της γης. (**Hades g86**) **9** Και ὅτε ἤνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, εσφραγισμένοι εκ πάσης φυλής των οιών είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των Ισραήλ· **5** εκ φυλής Ιούδα δώδεκα χιλιάδες εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ρουβήν δώδεκα μαρτυρίαν, την οποίαν είχον. **10** Και ἔκραξαν χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Γαδ δώδεκα μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες· Ἔως πότε, χιλιάδες εσφραγισμένοι· **6** εκ φυλής Ασήρ ω Δέσποτα ἄγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοιεκ φυλής εκδικεῖς το αἷμα ημών από των κατοικούντων Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· επί της γης; **11** Και εδόθησαν εις ἔκαστον στολαί εκ φυλής Μανασσή δώδεκα χιλιάδες λευκάι, και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθώσιν εσφραγισμένοι. **7** εκ φυλής Συμεών δώδεκα ἔτι ολίγον καιρόν, εωσού συμπληρωθώσι και χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Λευΐ οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών οι δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής μέλλοντες να φονευθώσιν ως και αυτοί. **12** Και Ισσάχαρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· είδον, ὅτε ἤνοιξε την σφραγίδα την ἑκτην, και **8** εκ φυλής Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες ιδού, ἔγεινε σεισμός μέγας, και ο ἥλιος ἔγεινε εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη ἔγεινεν χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Βενιαμίν ως αἷμα, **13** και οι αστέρες του ουρανού ἐπεσαν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **9** Μετά ταύτα εις την γην, καθώς η συκή ρίπτει τα ἀωρα σύκα είδον, και ιδού, ὄχλος πολύς, τον οποίον αυτής, σειομένη υπό μεγάλου ανέμου, **14** και ο ουδείς ηδύνατο να αριθμήσῃ, εκ παντός ἔθνους ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλιγμένον, και φυλών και λαών και γλωσσών, οἵτινες και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του τόπων αυτών· **15** και οι βασιλείς της γης και οι Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, ἔχοντες μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλιάρχοι και φοίνικας εν ταις χερσίν αυτών. **10** και κράζοντες οι δυνατοί και πας δούλος και πας ελεύθερος μετά φωνής μεγάλης ἐλεγον· Η σωτηρία ἐκρυψαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας είναι του Θεού ημών, του καθημένου επί του πέτρας των ορέων, **16** και λέγουσι προς τα θρόνου, και του Αρνίου. **11** Και πάντες οι όρη και προς τας πέτρας· Πέσατε εφ' ημάς και ἄγγελοι ίσταντο κύκλω του θρόνου και των κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώων, και επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, ἐπεσαν κατά πρόσωπον ενώπιον του θρόνου **17** διότι ἥλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθῇ;

7 Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας αγγέλους ισταμένους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνέι ἀνέμος επί της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον. **2** Και είδον ἄλλον ἄγγελον ότι ανέβη από ανατολής ηλίου, ἔχων σφραγίδα του Θεού του ζώντος,

Αμήν· η ευλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμις και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (**aiōn g165**) **13** Και απεκρίθη εις εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολάς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ἥλθον; **14** Και είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Και είπε προς εμέ·

Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της των υδάτων· **11** και το όνομα του αστέρος λέγεται μεγάλης, και ἐπλυναν τας στολάς αυτών και Αψινθος· και ἔγεινε το τρίτον των υδάτων ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου. ἀψινθος, και πολλοί ἀνθρωποι απέθανον εκ **15** Διά τούτο είναι ενώπιον του θρόνου των υδάτων, διότι επικράνθησαν. **12** Και ο Θεού και λατρεύουσιν αυτόν ημέραν και νύκτα τέταρτος ἄγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του τρίτον του ηλίου και το τρίτον της σελήνης θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς. **16** και το τρίτον των αστέρων, διά να σκοτισθῇ το Δεν θέλουσι πεινάσει πλέον ουδέ θέλουσι τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάσῃ το τρίτον διψήσει πλέον, ουδέ θέλει πέσει επ' αυτούς ο του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοίως. **13** Και ήλιος ουδέ κανέν καύμα, **17** διότι το Αρνίον το είδον και ήκουσαν ενα ἄγγελον πετώμενον εις το αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς μεσουράνημα, ὅστις ἐλεγε μετά φωνής μεγάλης και ὁδηγήσει αυτούς εις ζώσας πηγάς υδάτων, Ουαί, ουαί, ουαί εἰς τους κατοικούντας επί της και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυν από γης διά τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των των οφθαλμών αυτών.

8 Και ότε ἤνοιξε την σφραγίδα την εβδόμην,

έγεινε σιωπή εν τω ουρανώ, ἔως ημίσειαν

ώραν. **2** Και είδον τους επτά αγγέλους, οίτινες

ίσταντο ενώπιον του Θεού, και εδόθησαν

εις αυτούς επτά σάλπιγγες. **3** Και ἥλθεν

ἄλλος ἄγγελος και εστάθη ἐμπροσθεν του

θυσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσούν,

ἥλιος και ο αῆρ εκ του καπνού του φρέατος,

και εδόθησαν εις αυτόν θυμιάματα πολλά, διά να

προσφέρη με τας προσευχάς πάντων των αγίων

ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία

επί το θυσιαστηρίου το χρυσούν το ενώπιον του

με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χόρτον της γης μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν

χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. **5** Και δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οίτινες

έλαβεν ο ἄγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν δεν ἔχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των

αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και ἐρριψεν μετώπων αυτών. **5** Και εδόθη εις αυτάς να μη

εις την γην. Και ἔγειναν φωνάι και βροντάι και θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι

αστραπαί και σεισμός. **6** Και οι επτά ἄγγελοι, οι πέντε μήνας και ο βασανισμός αυτών ἡτο ως

έχοντες τας επτά σάλπιγγας, ητοίμασαν εαυτούς βασανισμός σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἀνθρωπον.

διά να σαλπίσωσι. **7** Και ο πρώτος ἄγγελος **6** Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι

εσάλπισε, και ἔγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα ἀνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλουσιν ευρεί

με αίμα, και ερρίφησαν εις την γήν· και το αυτόν, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι,

τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. **7** Και αι

χόρτος κατεκάη. **8** Και ο δεύτερος ἄγγελος μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι με ἵππους

εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ητοίμασμένους εις πόλεμον, και επὶ τας κεφαλάς

ερρίφητι εις την θάλασσαν, και το τρίτον της αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και

θαλάσσης ἔγεινεν αίμα, **9** και απέθανε το τρίτον τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων.

των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσσῃ και **8** Και είχον τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι

το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. **10** Και ο τρίτος οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, **9** και είχον

άγγελος εσάλπισε, και ἔπεσεν εκ του ουρανού θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των

αστέρος μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και ἔπεσεν πτερύγων αυτών ήτο ως φωνή αμαξών ἵππων

επί το τρίτον των ποταμών, και επὶ τας πηγάς πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Και είχον

9 Και ο πέμπτος ἄγγελος εσάλπισε· και είδον

ότι ἔπεσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού,

και εδόθη εις αυτόν το κλειδίον του φρέατος

της αβύσσου. (Abyssos g12) **2** Και ἤνοιξε το φρέαρ

της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος

ἀως καπνός καμίου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο

θυσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσούν,

ἥλιος και ο αῆρ εκ του καπνού του φρέατος,

και εδόθησαν εις αυτόν θυμιάματα πολλά, διά να

προσφέρη με τας προσευχάς πάντων των αγίων

ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία

επί το θυσιαστηρίου το χρυσούν το ενώπιον του

με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χόρτον της γης μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν

χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. **5** Και δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οίτινες

έλαβεν ο ἄγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν δεν ἔχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των

αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και ἐρριψεν μετώπων αυτών. **5** Και εδόθη εις αυτάς να μη

εις την γην. Και ἔγειναν φωνάι και βροντάι και θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι

αστραπαί και σεισμός. **6** Και οι επτά ἄγγελοι **6** Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι

εσάλπισε, και ἔγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα ἀνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλουσιν ευρεί

με αίμα, και ερρίφησαν εις την γήν· και το αυτόν, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι,

τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. **7** Και αι

χόρτος κατεκάη. **8** Και ο δεύτερος ἄγγελος μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι με ἵππους

εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ητοίμασμένους εις πόλεμον, και επὶ τας κεφαλάς

ερρίφητι εις την θάλασσαν, και το τρίτον της αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και

θαλάσσης ἔγεινεν αίμα, **9** και απέθανε το τρίτον τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων.

των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσσῃ και **8** Και είχον τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι

το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. **10** Και ο τρίτος οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, **9** και είχον

άγγελος εσάλπισε, και ἔπεσεν εκ του ουρανού θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των

αστέρος μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και ἔπεσεν πτερύγων αυτών ήτο ως φωνή αμαξών ἵππων

επί το τρίτον των ποταμών, και επὶ τας πηγάς πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Και είχον

ουράς ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού ως ο εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός, 2 και να βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. 11 είχεν εν τη χειρί αυτού βιβλιάριον ανεωγμένον. Και είχον εφ' εαυτών βασιλέα τον ἄγγελον της Και θέθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιόν επί την αβύσσου, όστις Εβραϊστί ονομάζεται Αβαδδών, θάλασσαν, τον δε αριστερόν επί την γην, 3 και και εις την Ελληνικήν ἔχει όνομα Απολλύων. ἐκραξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται (Abyssos g12) 12 Η ουαί η μία απήλθεν· ιδού, ο λέων. Και ότε ἐκραξεν, ελάλησαν αι επτά ἔρχονται ἔτι δύο ουαί μετά ταύτα. 13 Και ο ἑκτος βρονταί τας εαυτών φωνάς. 4 Και ότε ελάλησαν ἄγγελος εσάλπισε· και ἡκουσα μίαν φωνήν εκ αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, ἐμέλλον των τεσσάρων κεράτων του θυσιαστήριου του να γράφω· και ἡκουσα φωνήν εκ του ουρανού χρυσού του ενώπιον του Θεού, 14 λέγουσαν προς λέγουσαν προς εμέ· Σφράγισον εκείνα, τα οποία τον ἑκτον ἄγγελον, όστις είχε την σάλπιγγα· ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψῃς Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους ταύτα. 5 Και ο ἄγγελος, τον οποίον είδον εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. 15 Και ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της γης, ελύθησαν οι τέσσαρες ἄγγελοι, οι ητοιμασμένοι εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν 6 εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. των αιώνων, όστις ἔκτισε τον ουρανόν και 16 Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή και ήτο δύο μυριάδες μυριάδων· και ἡκουσα τον την θάλασσαν και τα εν αυτή, ότι καιρός αριθμόν αυτών. 17 Και ούτως είδον τους ἵππους δεν θέλει είσθαι ἔτι, (aiōn g165) 7 αλλ' εν ταις εν τη οράσει και τους καθημένους επ' αυτών, ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, ότι είχον θώρακας πυρίνους και υακινθίνους όταν μέλλη να σαλπίσῃ, τότε θέλει τελεσθή το και θειώδεις και αι κεφαλαί των ἵππων ήσαν μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων τους εαυτού δούλους τους προφήτας. 8 Και η αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θείον. 18 φωνή, την οποίαν ἡκουσα εκ του ουρανού, Υπό των τριών τούτων εθανατώθησαν το τρίτον πάλιν ελάλει μετ' εμού και ἐλεγεν· Υπαγε, λάβε των ανθρώπων· εκ του πυρός και εκ του καπνού το βιβλιάριον το ανεωγμένον εν τη χειρί του και εκ του θείου του εξερχομένου εκ των αγγέλου του ισταμένου επί της θαλάσσης και στομάτων αυτών. 19 Διότι αι εξουσίαι αυτών επί της γης. 9 Και υπήγα προς τον ἄγγελον, είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουραί λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και αυτών είναι όμοιαι με όφεις, ἔχουσαι κεφαλάς, λέγει προς εμέ· Λάβε και κατάφαγε αυτό, και και με αυτάς βλάπτουσι. 20 Και οι λοιποί των θέλει πικράνει την κοιλίαν σου, πλην εν τω ανθρώπων, οίτινες δεν εθανατώθησαν με τας στόματί σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. 10 πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των ἔργων Και ἐλαφον το βιβλιάριον εκ της χειρός του των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνήσωσι αγγέλου και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα στόματί μου ως μέλι γλυκύ· και ότε ἔφαγον αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα αυτό επικράνθη η κοιλία μου. 11 Και μοι λέγει ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών και ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, 21 και εθνών και γλωσσών και βασιλέων πολλών. δεν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον,
και ο ἄγγελος ίστατο λέγων· Σηκώθητι
και μέτρησον τον ναόν του Θεού και το

10 Και είδον άλλον ἄγγελον ισχυρόν θυσιαστήριον και τους προσκυνούντας εν αυτώ.
καταβαίνοντα εκ του ουρανού, 2 Την αυλήν όμως την ἔξωθεν του ναού ἀφες
ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο ίρις επί της ἔξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα

έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσει η ουαί η τρίτη έρχεται ταχέως. **15** Και ο ἔβδομος τεσσαράκοντα δύο μῆνας. **3** Και θέλω δώσει ἄγγελος εσάλπισε και ἐγειναν φωναί μεγάλαι εν εις τους δύο μάρτυράς μου να προφητεύσωσι τω ουρανώ, λέγουσαι: Αι βασιλείαι του κόσμου χιλίας διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι ἐγειναν του Κυρίου ημών και του Χριστού σάκκους. **4** Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι αυτού, και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας δύο λυχνίαι, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού των αιώνων. (*aiōn g165*) **16** Και οι εικοσιτέσσαρες της γης. **5** Και εάν τις θέλῃ να βλάψῃ αυτούς, πρεσβύτεροι, οι καθήμενοι ενώπιον του Θεού εξέρχεται πυρ εκ του στόματος αυτών και επί τους θρόνους αυτών, ἐπεσαν κατά πρόσωπον κατατρώγει τους εχθρούς αυτών· και εάν τις αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, **17** λέγοντες θέλη να βλάψῃ αυτούς, ούτω πρέπει αυτός Ευχαριστούμεν σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, να θανατωθή. **6** Ούτοι έχουσιν εξουσίαν να ο ων και ο ην και ο ερχόμενος, διότι ἐλαφες κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχῃ βροχή εν την δύναμιν σου την μεγάλην και εβασίλευσας, ταις ημέραις της προφητείας αυτών, και ἔχουσιν **18** και τα ἐθνη αργύσθησαν, και ἥλθεν η οργή εξουσίαν επί των υδάτων να μεταβάλλωσιν σου και ο καιρός των νεκρών διά να κριθώσι αυτά εις αίμα και να πατάξωσι την γην με και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους πάσαν πληγήν, οσάκις εάν θελήσωσι. **7** Και οταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσει αυτούς και θανατώσει αυτούς. (*Abyssos g12*) **8** του Θεού εν τω ουρανώ, και εφάνη η κιβωτός Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι επί της διαθήκης αυτού εν τω ναώ αυτού, και της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ήτις ἐγειναν αστραπάι και φωναί και βρονταί και καλείται πνευματικώς Σόδομα και Αίγυπτος, σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. **9** Και οι ἀνθρώποι εικ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και ἡμίσυ, και δεν θέλουσιν αφήσει τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις μνήματα. **10** Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς και ευφρανθή και θέλουσι πέμψει δώρα προς αλλήλους, διότι ούτοι οι δύο προφήται εβασάνισαν τους κατοικούντας επί της γης. **11** Και μετά τας τρεις ημέρας και ἡμίσυ εισήλθεν εις αυτούς πνεύμα ζωής εκ του Θεού, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας ἐπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. **12** Και ἱκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς: Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλῃ, και είδον αυτούς οι εχθροί αυτών. **13** Και κατ' εκείνην την ώραν ἐγεινε σεισμός μέγας, και ἐπεσε το δέκατον της πόλεως, και εθανατώθησαν εν τω σεισμῷ ονόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά, και οι λοιποί ἐγειναν ἐμφοβοί και ἐδωκαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. **14** Η ουαί η δευτέρα απήλθεν ιδού, ο Μιχαήλ και οι ἄγγελοι αυτού επολέμησαν

κατά του δράκοντος· και ο Δράκων επολέμησε ἄρκτου, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος· και οι ἄγγελοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχυσαν, και ἐδώκεν εἰς αυτό ο δράκων την δύναμιν ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανῷ. αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν **9** Καὶ ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο ὄφις ο μεγάλην. **3** Καὶ εἶδον μίαν των κεφαλών αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρως· και ο πλανών την οικουμένην ὀλην, ερρίφθη εις η θανατηφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και την γην, και οι ἄγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' εθαύμασεν ὅλη η γη οπίσω του θηρίου, **4** και αυτού. **10** Καὶ ἤκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν προσεκύνησαν τον δράκοντα, ὅστις ἐδώκεν εν τω ουρανῷ Τώρα ἔγεινεν η σωτηρία και εξουσίαν εἰς το θηρίον, και προσεκύνησαν το δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η θηρίον, λέγοντες· Τις όμοιος με το θηρίον; τις εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίφθη ο δύναται να πολεμήσῃ με αυτό; **5** και εδόθη κατήγορος των ἀδελφών ημών, ο κατηγορών εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας· αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και και εδόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αἷμα τεσσαράκοντα δύο μήνας. **6** Και ἤνοιξε το στόμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτού εἰς βλαφημίαν εναντίον του Θεού, να αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών βλαφημήση το όνομα αυτού και την σκηνήν μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτο ευφραίνεσθε οι αυτού και τους κατοικούντας εν τω ουρανῷ. **7** ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς ουαί εἰς Και εδόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με τους τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, αγίους, και να νικήσῃ αυτούς, και εδόθη εις διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς ἔχων θυμόν αυτό εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν ἔχει. έθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες **13** Και ότε είδεν ο δράκων ότι ερρίφθη εις την οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα γην, εδίωξε την γυναικά, ήτις εγέννησε τον ονόματα δεν εγράφησαν εν τω βιβλίω της ζωῆς ἀρρενα. **14** Και εδόθησαν εις την γυναικά δύο του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εἰς κόσμου. **9** Όστις ἔχει ατίον, ας ακούσῃ. **10** Όστις την ἔρημον εις τον τόπον αυτής, ὅπου τρέφεται φέρει εἰς αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει. εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από Όστις φονεύση με μάχαιραν, πρέπει αυτός να προσώπου του ὄφεως. **15** Και ἐρριψεν ο ὄφις φονευθή με μάχαιραν. Εδώ είναι η υπομονή οπίσω της γυναικός εκ του στόματος αυτού και η πίστις των αγίων. **11** Και εἶδον ἄλλο ὄδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να σύρη αυτήν θηρίον αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα ο ποταμός. **16** Και εβοήθησεν την γυναικά και δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων. ήνοιξεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπιε τον **12** Και ενίγρει ὀλην την εξουσίαν του πρώτου ποταμού, τον οποίον ἐρριψεν ο δράκων εκ του θηρίου ενώπιον αυτού. Και ἔκαμε την γην και στόματος αυτού. **17** Και ωργίσθη ο δράκων τους κατοικούντας εν αυτῇ να προσκυνήσωσι κατά της γυναικός και υπήγε να κάμη πόλεμον το θηρίον το πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους η θανατηφόρος πληγή. **13** Και ἔκαμνε σημεία φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και ἔχοντας μεγάλα, ὡστε και πυρ ἔκαμνε να καταβαίνη την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.

13 Και εστάθη επι την ἀμμον της θαλάσσης· και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού δύνομα βλαφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως

εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των ανθρώπων. **14** Και επλάνα τους κατοικούντας επί της γης διά τα σημεία, τα οποία εδόθησαν εις αυτό να κάμη ενώπιον του θηρίου, λέγον προς τους κατοικούντας επί της γης να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον, το οποίον ἔχει την πληγήν της μαχαίρας και ἔζησε. **15** Και εδόθη εις αυτό να δώσῃ πνεύμα εις την εικόνα του θηρίου, ὡστε

και να λαλήσῃ η εικών του θηρίου και να κάμη, της πορνείας αυτής επότισε πάντα τα έθνη. 9 όσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, Και τρίτος ἄγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων να θανατωθώσι. 16 Και ἐκαμεν πάντας, τους μετά φωνής μεγάλης· Ὅστις προσκυνεῖ το θηρίον μικρούς και τους μεγάλους και τους πλουσίους και την εικόνα αυτού και λαμβάνει χάραγμα επί και τους πτωχούς και τους ελευθέρους και τους του μετώπου αυτού ή επί της χειρός αυτού, 10 δούλους, να λάβωσι χάραγμα επί της χειρός και αυτός θέλει πίει εκ του οίνου του θυμού του αυτών της δεξιάς ή επί των μετώπων αυτών, Θεού του κεκερασμένου ακράτου εν τω ποτηρίω 17 και να μη δύναται μηδείς να αγοράσῃ ή να της οργής αυτού, και θέλει βασανισθή με πυρ και πωλήση, ειμή ο έχων το χάραγμα, ή το ονόμα του θηρίου ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού. 18 Εδώ είναι η σοφία· Ὅστις έχει τον νούν, ας λογοφρίασῃ τον αριθμόν του θηρίου, διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι χξς'.

11 Και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις αιώνας αιώνων, και δεν έχουσιν ανάπτασιν ημέραν και νύκτα όσοι προσκυνούσι το θηρίον και την εικόνα αυτού και όστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού.

(αἰδον γ165) 12 Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού. 13 Και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθηήσκουσιν εν Κυρίῳ από του νυν. Ναι, λέγει το Πνεύμα, διά να αναπαυθώσιν από των κόπων αυτών, και τα ἔργα αυτών ακολουθούσι με αυτούς. 14 Και είδον, και ιδού, νεφέλη λευκή, και επὶ τῆς νεφέλης εκάθητό τις ὄμοιος με νιόν ανθρώπου, έχων επὶ τῆς κεφαλῆς αυτού στέφανον χρυσούν και εν τῇ χειρὶ αυτού δρέπανον κοπτερόν. 15 Και ἀλλος ἄγγελος εξῆλθεν εκ του ναού, κράζων μετά μεγάλης φωνῆς προς τὸν καθήμενον επὶ τῆς νεφέλης. Πέμψον τὸ δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ἡλθεν εἰς σε η ὥρα του να θερίσης, επειδὴ εξηράνθη ο θερισμός της γης.

16 Και ο καθήμενος επὶ τῆς νεφέλης ἔβαλε τὸ δρέπανον αυτού επὶ τὴν γην, και εθερίσθη η γη. 17 Και ἀλλος ἄγγελος εξῆλθεν εκ του ναού του εν τῷ ουρανῷ, ἔχων και αυτός δρέπανον κοπτερόν. 18 Και ἀλλος ἄγγελος εξῆλθεν εκ του θυσιαστηρίου, ἔχων εξουσίαν επὶ του πυρός, και εφώναξε μετά κραυγῆς μεγάλης προς τὸν ἔχοντα τὸ δρέπανον τὸ κοπτερόν, λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ κοπτερόν και τρύγησον τους βότρυας τῆς αμπέλου τῆς γης, διότι ὠρίμασαν τὰ σταφύλια αυτῆς. 19 Και ἔβαλεν ο ἄγγελος τὸ δρέπανον αυτού εἰς τὴν γην και ετρύγησε τὴν ἀμπέλον τῆς γης και ἐρριψε τὰ τρυγηθέντα εἰς τὸν μεγάλον ληνόν του θυμού του Θεού. 20 Και

εις τὸν μεγάλην ληνόν του θυμού του Θεού.

επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως, και εξήλθεν φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και ἔγεινεν αίμα εκ του ληνού ἔως των χαλινών των ἵππων αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εις διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων.

15 Και είδον ἄλλο σημείον εν τω ουρανῷ μέγα

και θαυμαστόν, αγγέλους επτά, οίτινες είχον τας επτά εσχάτας πληγάς, διότι εν αυταῖς ετελέσθη ο θυμός του Θεού. 2 Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του Θηρίου και κατά της εικόνος αυτού και κατά του χαράγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους επί την θάλασσαν την υαλίνην, ἔχοντας κιθάρας του Θεού. 3 Και ἐψαλλον την ωδήν Μωϋσέως του δούλου του Θεού και την ωδήν του Αρνίου, λέγοντες Μεγάλα και θαυμαστά τα ἔργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ δίκαιαι και αληθιναὶ αι οδοὶ σου, βασιλεύ των αγίων. 4 Τις δεν θέλει σε φοβηθῆ, Κύριε, και δοξάσει το ὄνομά σου; διότι είσαι μόνος ὁσιος, διότι πάντα τα ἔθνη θέλουσιν ελθεῖ και προσκυνήσειν ἀπό τους, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν. 5 Και μετά ταύτα είδον και ιδού, ηνοίχθη ο ναός της σκηνῆς του μαρτυρίου εν τω ουρανῷ, 6 και εξήλθον εκ του ναού οι επτά ἀγγελοι, ἔχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περί τα στήθη ζώνας χρυσάς. 7 Και εν εκ των τεσσάρων ζώων ἔδωκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (αἰσθ g165) 8 Και εγεμίσθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδείς ηδύνατο να ειοέλθῃ εις τον ναόν, εωσύν τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως, και εξήλθεν φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και ἔγεινεν εις διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων. 4 Και ο τρίτος ἀγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς και εις τας πηγάς των υδάτων· και ἔγεινεν αίμα. 5 Και ἡκουσα τον ἀγγελον των υδάτων λέγοντα· Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων και ο ην και ο ὁσιος, διότι ἐκρινας ταύτα· 6 επειδή αίμα αγίων και προφητών εξέχεαν, και αίμα ἐδωκας εις αυτούς να πίωσι· διότι ἀξιοι είναι. 7 Και ἡκουσα ἀλλον εκ του θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, αληθιναὶ και δίκαιαι αι κρίσεις σου. 8 Και ο τέταρτος ἀγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ἥλιον· και εδόθη εις αυτόν να καυματίσῃ τους ανθρώπους με πυρ. 9 Και εκαυματίσθησαν οι ἀνθρωποι καύμα μέγα, και εβλασφήμησαν το ὄνομα του Θεού του ἔχοντος εξουσίαν επί τας πληγάς ταύτας, και δεν μετενόησαν ὡστε να δώσωσι δόξαν εις αυτόν. 10 Και ο πέμπτος ἀγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του Θηρίου· και ἔγεινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, 11 και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού διά τους πόνους αυτών και διά τα ἔλκη αυτών, και δεν μετενόησαν από των ἔργων αυτών. 12 Και ο ἕκτος ἀγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον Ευφράτην· και εξηράνθη το ὄδωρ αυτού, διά να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων των από ανατολών ηλίου. 13 Και είδον τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους εξερχόμενα εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος του Θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου· 14 διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλείς της

16 Και ἡκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους· αυτούς εις τον πόλεμον της ημέρας εκείνης της Υπάγετε και εκχέατε εις την γην τας φιάλας μεγάλης του Θεού του παντοκράτορος. 15 Ιδού, του θυμού του Θεού. 2 Και υπήγειν ο πρώτος ἔρχομαι ως κλέπτης μακάριος ὅστις αγρυπνεί και εξέχεε την φιάλην αυτού επί την γήν· και και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να μη ἔγεινεν ἔλκος κακόν και πονηρόν εις τους περιπατή γυμνός και βλέπωσι την ασχημοσύνην ανθρώπους, τους ἔχοντας το χάραγμα του αυτού. 16 Και συνήθοισεν αυτούς εις τον τόπον Θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα τον καλούμενον Εβραϊστί Αρμαγεδδών. 17 Και αυτού. 3 Και ο δεύτερος ἀγγελος εξέχεε την ο ἔβδομος ἀγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού

εις τον αέρα· και εξήλθε φωνή μεγάλη από του ναού του ουρανού από του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. **18** Και ἔγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί, και ἔγεινε σεισμός μέγας, οποίος δεν ἔγεινεν αφού οι ἀνθρωποι υπήρχαν επί της γῆς, τόσον πολλά μεγάλος σεισμός. **19** Και διηρέθη η πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών ἐπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ἤλθεν εις την ουρανού του Θεού διά να δώσῃ ἤλθεν ἐτι, και ὅταν ἐλθη, ολίγον πρέπει να εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της μείνη. **21** Και το θηρίον, το οποίον ἤτο και δεν δεν ειρέθησαν. **20** Και πάσα νήσος ἐφυγε και τα ὄρη είναι, είναι και αυτός ο ὄγδοος, και είναι εκ των δεν την πληγή της χαλάζης, διότι η ὥραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά πληγή αυτής ἤτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ἤλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των

εχόντων τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων μοι· Ελθε, Θέλω σοι δείξει την κρίσιν της πόρνης της μεγάλης της καθημένης επί των υδάτων των πολλών, **2** μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλείς της γῆς και εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου της πορνείας αυτής. **3** Και με ἐφερεν εν πνεύματι εις ἑρημον. Και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, έχον κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα. **4** Και η γυνή ἤτο ενδεδυμένη πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, ἔχουσα εν τη χειρί αυτής χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ακαθαρίας της πορνείας αυτής, **5** και επί το μέτωπον αυτής ἤτο ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλών η μεγάλη, η μήτη των πορνών και των βδελυγμάτων της γῆς. **6** Και είδον την γυναίκα μεθύσουσαν εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού. Και ιδών αυτήν, εθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. **7** Και μοι είπεν ο ἀγγελος. Διά τι εθαύμασας; εγώ θέλω σοι ειπεί το μυστήριον της γυναικός και του θηρίου του βαστάζοντος αυτήν, το οποίον ἔχει τας επτά κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. **8** Το θηρίον, το οποίον είδες, ἤτο και δεν είναι, και μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου και να υπάγη εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει

οι κατοικούντες επί της γῆς, των οποίων τα ονόματα δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ της ζωής από καταβολής κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το οποίον ἤτο και δεν είναι, αν και ἤναι.

(*Abyssos g12*) **9** Εδώ είναι ο νούς ο ἔχων σοφίαν.

Αι επτά κεφαλαί είναι επτά ὄρη, όπου η γυνή πάλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των κάθηται επ' αυτών· **10** και είναι επτά βασιλείς· εθνών ἐπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ἤλθεν οι πέντε ἐπεσαν, και ο εις είναι, ο ἀλλος δεν εις ενθύμησιν ενώπιον του Θεού διά να δώσῃ ἤλθεν ἐτι, και ὅταν ἐλθη, ολίγον πρέπει να εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της μείνη. **11** Και το θηρίον, το οποίον ἤτο και δεν οργής αυτού. **20** Και πάσα νήσος ἐφυγε και τα ὄρη είναι, είναι και αυτός ο ὄγδοος, και είναι εκ των δεν ειρέθησαν. **21** Και χάλαζα μεγάλη ἔως ενός επτά, και υπάγει εις απώλειαν. **12** Και τα δέκα ταλάντου κατέβαινεν εκ του ουρανού επί τους κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι ἀνθρωποι οίτινες βασιλείαν δεν ἐλαβον ἐτι, αλλά μίαν τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η ὥραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. **13** Ούτοι έχουσι μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την δύναμιν και την εξουσίαν εαυτών. **14** Ούτοι θέλουσι πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλέων, και οσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί. **15** Και μοι λέγει· Τα ύδατα, τα οποία είδες, όπου η πόρνη κάθηται, είναι λαοί και όχλοι και θένη και γλώσσαι. **16** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες επί το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισήσει την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν ηρημωμένην και γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **17** Διότι ο Θεός ἐδωκεν εις τας καρδίας αυτών να κάμωσι την γνώμην αυτού, και να γείνωσι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσού εκτελεσθώσιν οι λόγοι του Θεού. **18** Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η πόλις η μεγάλη, η ἔχουσα βασιλείαν επί των βασιλέων.

18 Και μετά ταύτα είδον ἀγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ὄστις είχεν εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, **2** και ἔκραξε δυνατά μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλών η μεγάλη, και ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού· **3** διότι εκ του οίνου του θυμού της

πορνείας αυτής έπιον πάντα τα έθνη, και οι πλουτήσαντες απ' αυτής, θέλουσι σταθή από βασιλείς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και οι μακρόθεν διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, έμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής κλαίοντες και πενθούντες, 16 και λέγοντες της εντρυφήσεως αυτής. 4 Και ἡκουσα ἀλλην Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ βύσσινον και πορφυρούν και κόκκινον και αυτής ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και εις τας αμαρτίας αυτής, και να μη λάβητε εκ μαργαρίτας, 17 διότι εν μιᾷ ὥρᾳ ηρημώθη ο των πληγών αυτής· 5 διότι αι αμαρτίαι αυτής τοσούτος πλούτος. Και πας πλοίαρχος και παν το ἐφθασαν ἔως του ουρανού, και ενεθυμήθη πλήθος το επί των πλοίων και ναύται και ὄσοι ο Θεός τα αδικήματα αυτής. 6 Απόδοτε εις εμπορεύονται διά της θαλάσσης, εστάθησαν αυτήν ως και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και από μακρόθεν, 18 και ἐκραζον βλέποντες τον διπλασιάσατε εις αυτήν διπλάσια κατά τα ἔργα καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες αυτής· με το ποτήριον, με το οποίον εκέρασε, Ποία πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την διπλάσιον κεράσατε εις αυτήν· 7 ὃσον εδόξασεν μεγάλην; 19 Και ἐβαλον χώμα επί τας κεφαλάς εαυτήν και κατετρύφησε, τόσον βασανισμόν και αυτών και ἐκραζον κλαίοντες και πενθούντες, πένθος δότε εις αυτήν. Διότι λέγει εν τη καρδίᾳ λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, εν ᾧ αυτής, Κάθημαι βασίλισσα και χήρα δεν είμαι επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής πάντες οι και πένθος δεν θέλω ιδεί, 8 διά τούτο εν μιᾷ ἔχοντες πλοία εν τη θαλάσσῃ διότι εν μιᾷ ὥρᾳ ημέρα θέλουσιν ελθεῖ αι πληγαί αυτής, θάνατος ηρημώθη. 20 Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανέ, και πένθος και πείνα, και θέλει κατακαυθή και οι ἄγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι εν πυρί· διότι ισχυρός είναι Κύριος ο Θεός ο ἔκρινεν ο Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής, κρίνων αυτήν. 9 Και θέλουσι κλαύσει αυτήν· 21 Και εσήκωσεν εις ἀγγελος ισχυρός λίθον, και πενθήσει δι' αυτήν οι βασιλείς της γης, οι ως μυλόπετραν μεγάλην, και ἐρριψεν εις την πορνεύσαντες και κατατρυφήσαντες μετ' αυτής, θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν θέλει ριφθή η ὅταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει ευρεθή αυτής, 10 από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον πλέον. 22 Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών φόβον του βασανισμού αυτής, λέγοντες· Ουαί, και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών, η πόλις η πλέον εν σοι, και πας τεχνίτης πάσης τέχνης ισχυρά, διότι εν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν η κρίσις σου. 11 δεν θέλει ευρεθή πλέον εν σοι, και φωνή μύλου Και οι έμποροι της γης κλαίουσι και πενθούσι δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, 23 και φως δι' αυτήν, διότι ουδείς αγοράζει πλέον τας λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και πραγματείας αυτών, 12 πραγματείας χρυσού φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή και αργύρου και λίθων τιμίων και μαργαριτών πλέον εν σοι· διότι οι έμποροί σου ήσαν οι και βύσσου και πορφύρας και μετάξης και μεγιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου κοκκίνου και παν ξύλου αφωματικόν και επλανήθησαν πάντα τα έθνη, 24 και εν αυτῇ παν σκεύος ελεφάντινον και παν σκεύος εκ ευρέθη αίμα προφητών και αγίων και πάντων ξύλου πολυτίμου και χαλκού και σιδήρου και των εσφαγμένων επί της γης.

μαρμάρου, 13 και κινάμωμον και θυμιάματα και μύρον και λίθων και οίνον και ἔλαιον και σεμίδαλιν και σίτον και κτήνη και πρόβατα και ἵππους και αμάξας και ανδράποδα και ψυχάς ανθρώπων. 14 Και τα οπωριά της επιθυμίας της ψυχής σου ἔφυγον από σου, και πάντα τα παχέα και τα λαμπρά ἔφυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις ευρεί αυτά. 15 Οι έμποροι τούτων, οι

19 Και μετά ταύτα ἡκουσα ως φωνήν μεγάλην ὄχλου πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντος· Αλληλούϊα· η σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανίκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών, 2 διότι αληθιναί και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού· διότι ἔκρινε την πόρνην την μεγάλην, ήτις ἐφθειρε την γην με την πορνείαν αυτής, και εξεδίκησεν εκ της χειρός αυτής το αίμα

των δούλων αυτού. **3** Και εκ δευτέρου είπον· Θεού του παντοκράτορος· **16** καὶ επί τοι ιμάτιον Αλληλούϊα· καὶ ο καπνός αυτής αναβαίνει εἰς καὶ επί τον μηρόν αυτού ἔχει γεγραμμένον το τους αιώνας των αιώνων. (αἱδη g165) **4** Και ἐπεσον όνομα, Βασιλεύς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τα τέσσαρα **17** Και είδον ἔνα ἄγγελον ιστάμενον εν τω ζώα καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν τον καθήμενον ηλίῳ, καὶ ἐκράξε μετά φωνῆς μεγάλῃς, λέγων επὶ του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα. **5** προς πάντα τα ὄρνεα τα πετώμενα εις το Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· μεσουράνημα· Ἐλθετε καὶ συνάγεσθε εις το Αινείτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού δείπνον του μεγάλου Θεού, **18** διὰ να φάγητε καὶ οι φοβούμενοι αυτόν καὶ οι μικροί καὶ οι σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ μεγάλοι. **6** Και ἡκόνσα ως φωνήν ὄχλου πολλού, σάρκας ισχυρών καὶ σάρκας ἵππων καὶ των καὶ ως φωνήν υδάτων πολλών, καὶ ως φωνήν καθημένων επ' αυτών καὶ σάρκας πάντων βροντών ισχυρών, λεγόντων Αλληλούϊς διότι ελευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρών καὶ μεγάλων. εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας **19** Και είδον το θηρίον καὶ τους βασιλεῖς της χαίρωμεν καὶ ας αγαλλιώμεθα καὶ ας δώσωμεν γης καὶ τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, διὰ την δόξαν εις αυτόν, διότι ἤλθεν ο γάμος του να κάμωι πόλεμον με τον καθήμενον επί του Αρνίου, καὶ η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. **20** Και επιάσθη **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον το θηρίον καὶ μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, καθαρόν καὶ λαμπρόν διότι το βύσσινον είναι όστις ἔκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θείον. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν τον καθημένου επί του ἵππου, την μη κάμης τουτό· εγώ είμαι σύνδουλός σου εξερχομένην εκ του στόματος αυτού· καὶ πάντα καὶ των αδελφών σου, οἵτινες ἔχουσι την τα ὄρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών. μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **11** Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, καὶ ιδού ἵππος λευκός, καὶ ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο Πιστός καὶ Αληθινός, καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ εν δικαιούσῃ. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ἦσαν ως φλόξ πυρός, καὶ επὶ της κεφαλῆς αυτού διαδήματα πολλά, καὶ είχεν όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμῇ αυτός, **13** καὶ ἥτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμένον με αἵμα, καὶ καλείται το όνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εφ' ἵππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκόν καὶ καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διὰ να κτυπά με αυτήν τα ἔθνη· καὶ αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· καὶ αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού καὶ της οργῆς του

20 Και είδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ὃστις είχε το κλειδίον της αβύσσου καὶ ἀλύσιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού. (Abyssos g12) **2** Και επίασε τον δράκοντα, τον ὄφιν τον αρχαίον, ὃστις είναι Διάβολος καὶ Σατανάς, καὶ ἐδεσεν αυτόν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἐρριψεν αυτόν εις την ἀβύσσον καὶ ἐκλεισεν αυτόν καὶ εσφράγισεν επάνω αυτού, διὰ να μη πλανήσῃ τα ἔθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια ἔτη· καὶ μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. (Abyssos g12) **4** Και είδον θρόνους, καὶ εκάθισαν επ' αυτών, καὶ κρίσις εδόθη εις αυτούς καὶ είδον τας ψυχάς των πεπλεκισμένων διὰ την μαρτυρίαν του Ιησού καὶ διὰ τον λόγον του Θεού, καὶ οἵτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, καὶ δεν ἐλαβον το χάραγμα επὶ το μέτωπον αυτών καὶ επὶ την χειρά αυτών· καὶ ἔζησαν καὶ εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια ἔτη. **5** Οι δε λοιποί των

νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. 6 ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Μακάριος και ἀγιος, ὅστις ἔχει μέρος εις την 3 Και ἡκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, πρώτην ανάστασιν επί τούτων ο θάνατος ο λέγουσαν Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των δεύτερος δεν ἔχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. 7 Και Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών. 4 ὅταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, 8 και θέλει των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει εξέλθει, διά να πλανήσῃ τα έθνη τα εις τας υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον διότι τα Μαγών, διά να συνάξῃ αυτούς εις πόλεμον, πρώτα παρήλθον. 5 Και είπεν ο καθήμενος επί των οποίων ο αριθμός είναι ως η ἄμμος της του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και θαλάσσης. 9 Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης λέγει προς εμέ· Γράφον, διότι ούτοι οι λόγοι και περιεκύλωσαν το στρατόπεδον των αγίων είναι αληθινοί και πιστοί. 6 Και είπε προς εμέ· και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της αυτούς· 10 και ο διάβολος ο πλανών αυτούς πηγής του ύδατος της ζωῆς δωρεάν. 7 Ο νικών ορρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) 11 Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (*Limnē Pyr tópos δι' αυτά*). 12 Και είδον τους νεκρούς, *g3041 g4442* 9 Και ήλθε προς εμέ εις των επτά μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας Θεού, και τα βιβλία ηνοίχθησαν· και βιβλίον πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και άλλο ηνοίχθη, το οποίον είναι της ζωῆς· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. 10 Και με τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. 13 Και έδωκεν έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, η θάλασσα τους εν αυτῇ νεκρούς, και ο θάνατος και ο ἀδης ἐδώκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν ἐκαστος κατά τα έργα αυτών. (*Hadēs g86*) 14 Και ο θάνατος και ο ἀδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) 15 Και ὅστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίῳ της ζωῆς, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. 2 Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν

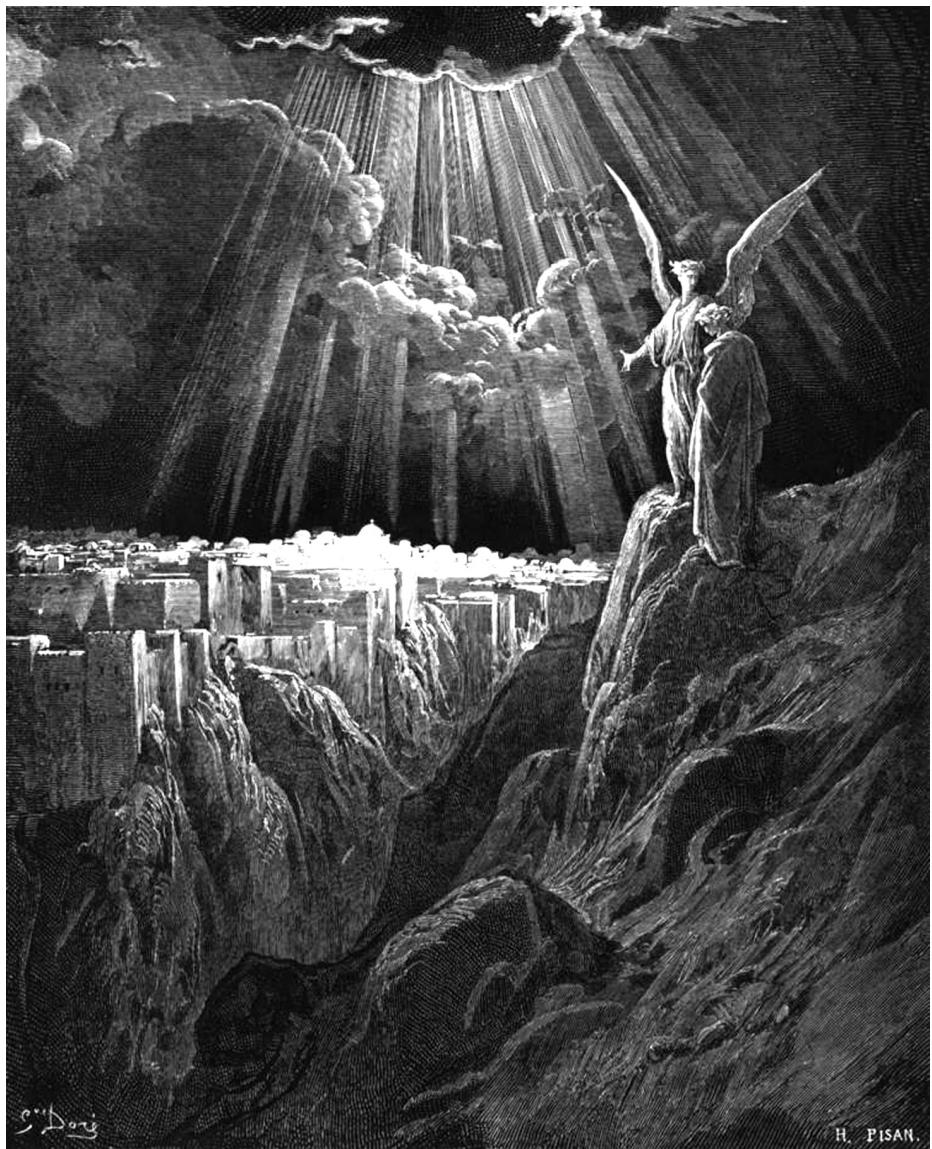
15 Καὶ οἱ λαλῶν μετ' ἐμού εἶχε κάλαμον χρυσούν, δένδρον τῆς ζωῆς, φέρον καρπούς δώδεκα, διά να μετρήσῃ την πόλιν καὶ τους πυλώνας καθ' ἕκαστον μήνα κάμνον τὸν καρπόν αὐτού, αυτῆς καὶ τὸ τείχος αυτῆς. **16** Καὶ πόλις κείται καὶ τὰ φύλλα του δένδρου είναι εἰς θεραπείαν τετράγωνος, καὶ τὸ μήκος αυτῆς είναι τοσούτον τῶν εθνῶν. **3** Καὶ οὐδέν ανάθεμα θέλει εἰσθαι ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ εμέτρησε τὴν πόλιν με πλέον· καὶ οἱ θρόνοι του Θεού καὶ του Αρνίου τὸν κάλαμον ἔως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· θέλει εἰσθαι εν αυτῇ, καὶ οἱ δούλοι αὐτού τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ψῆφος αυτῆς θέλουσι λατρεύσει αὐτόν **4** καὶ θέλουσιν ιδεῖ είναι ίσα. **17** Καὶ εμέτρησε τὸ τείχος αυτῆς, τὸ πρόσωπον αὐτού, καὶ τὸ όνομα αὐτού θέλει εἰσθαι επὶ τῶν μετώπων αὐτών. **5** Καὶ νῦν δεν τὸ μέτρον του ανθρώπου, ἥγουν του αγγέλου.

18 Καὶ η οικοδόμησις του τείχους αυτῆς ἡτοί ίασπις, καὶ η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοίᾳ με ὑάλον καθαρόν. **19** Καὶ τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ἡσαν κεκοσμημένα με πάντα ταίων αιώνων. (αἱδη γ165) **6** Καὶ εἴπε προς εμέ· Οὔτοι τείχους της πόλεως ἡσαν κεκοσμημένα με πάντα οι λόγοι είναι πιστοί καὶ αληθινοί· καὶ Κύριος λίθον πολύτιμον· τὸ πρώτον θεμέλιον ίασπις, τὸ ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τὸν δεύτερον σάπφειρος, τὸ τρίτον χαλκηδών, τὸ ἄγγελον αὐτού, διά να δείξῃ εἰς τους δούλους τέταρτον σμάραγδος, **20** τὸ πέμπτον σαρδόνυξ, αὐτού τα ὄσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ιδού, το ἔκτον σάρδιος, τὸ ἑβδόμον χρυσόλιθος, τὸ ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τους ὄγδοον βήρυλλος, τὸ ἑννατον τοπάζιον, τὸ λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. δέκατον χρυσόπρασος, τὸ ενδέκατον υάκινθος, **8** Καὶ εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών ταύτα καὶ το δωδέκατον αμέθυστος. **21** Καὶ οἱ δώδεκα ακούσας. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ είδον, ἐπεσα να πυλώνες ἡσαν δώδεκα μαργαρίται· ἕκαστος προσκυνήσω ἐμπροσθεν των ποδῶν του αγγέλου των πυλώνων ἡτοί εξ ενός μαργαρίτου καὶ του δεικνύοντος εἰς εμέ ταύτα. **9** Καὶ λέγει η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν ως προς εμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ ὑαλος διαφανής. **22** Καὶ ναόν δεν είδον εν είμαι σύνδουλός σου καὶ των αδελφών σου των αυτῆς· διότι ναός αυτῆς είναι ο Κύριος ο Θεός ο προφητών καὶ των φυλαττόντων τους λόγους παντοκράτωρ καὶ το Αρνίον. **23** Καὶ η πόλις δεν του βιβλίου τούτου τον Θεόν προσκύνησον. **10** έχει χρείαν του ήλιου ουδέ της σελήνης, διά Καὶ λέγει προς εμέ· Μη σφραγίσης τους λόγους να φέγγωσιν εν αυτῇ· διότι η δόξα του Θεού της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο εφώτισεν αυτήν, καὶ ο λύχνος αυτῆς είναι το καιρός είναι εγγύς. **11** Όστις αδικεί ας αδικήσῃ Αρνίον. **24** Καὶ τα ἔθνη των σωζομένων θέλουσι ἔτι, καὶ ὁστις είναι μεμολυσμένος ας μοιλυνθῇ περιπατεῖ εν τω φωτὶ αυτῆς καὶ οι βασιλεῖς της ἔτι, καὶ ο δίκαιος ας γείνη ἔτι δίκαιος, καὶ ο γης φέρουσι την δόξαν καὶ την τιμὴν αυτῶν εἰς ἀγιος ας γείνη ἔτι ἀγιος. **12** Καὶ ιδού, ἔρχομαι αυτήν. **25** Καὶ οι πυλώνες αυτῆς δεν θέλουσι ταχέως, καὶ ο μισθός μου είναι μετ' ἐμού, διά κλεισθή την ημέραν· διότι νῦν δεν θέλει εἰσθαι να αποδώσω εἰς ἕκαστον ως θέλει εἰσθαι το εκεί. **26** Καὶ θέλουσι φέρει την δόξαν καὶ την ἔργον αὐτού. **13** Εγώ είμαι το Α καὶ το Ω, τιμὴν των εθνῶν εἰς αυτήν. **27** Καὶ δεν θέλει αρχή καὶ τέλος, ο πρώτος καὶ ο ἑσχατος. **14** εισέλθει εἰς αυτήν ουδέν το οποίον μιαίνει καὶ Μακάριοι οι πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά προξενεῖ βδέλυγμα καὶ ψεύδος, αλλά μόνον οι να ἔχωσιν εξουσίαν επὶ το δένδρον της ζωῆς γεγραμμένοι εν τω βιβλίῳ της ζωῆς του Αρνίου. καὶ να εισέλθωσι διά των πυλώνων εἰς την πόλιν. **15** Ἐξω δε είναι οι κύνες καὶ οι μάγοι καὶ οι πόρνοι καὶ οι φονείς καὶ οι ειδωλολάτραι καὶ πας ο αγαπών καὶ πράττων το ψεύδος. **16** Εγώ ο Ιησούς ἐπεμψα τον ἄγγελόν μου να μαρτυρήσῃ εἰς εσάς ταύτα εἰς τας εκκλησίας.

22 Καὶ μοι ἔδειξε καθαρόν ποταμόν ὄδατος της ζωῆς λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού καὶ του Αρνίου. **2** Εν τω μέσω της πλατείας αυτῆς καὶ του ποταμού εντεύθεν καὶ εντεύθεν ἡτο το

Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ
ο λαμπτρός και ορθινός. **17** Και το Πνεύμα και
η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις ακούει, ας
είπη· Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις
θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.
18 Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους
λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν
τις επιθέση εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει
εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω
βιβλίω τούτω· **19** και εάν τις αφαιρέσῃ από των
λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο
Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του
βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας
και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω. **20**
Λέγει ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, έρχομαι ταχέως.
Αμήν, ναι, έρχου, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του
Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είνη μετά πάντων
υμών· αμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από τον Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον ἄνδρα αυτῆς.
Και ἡκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των

ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού,

και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών.

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Katharevousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α 1:20
Προς Κορινθιους Α 2:6
Προς Κορινθιους Α 2:7
Προς Κορινθιους Α 2:8
Προς Κορινθιους Α 3:18
Προς Κορινθιους Α 8:13
Προς Κορινθιους Α 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαιεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α 1:17
Προς Τιμοθεον Α 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α 1:23

Πετρου Α 1:25
Πετρου Α 4:11
Πετρου Α 5:11
Πετρου Β' 3:18
Ιωαννου Α 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

aīdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἄριθμοι 16:30
Ἄριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α' 2:6
Βασιλειῶν Β' 22:6
Βασιλειῶν Γ' 2:6
Βασιλειῶν Γ' 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἄσμα Ἄσμάτων 8:6
Ἡσαΐας 5:14
Ἡσαΐας 7:11
Ἡσαΐας 14:9
Ἡσαΐας 14:11
Ἡσαΐας 14:15
Ἡσαΐας 28:15
Ἡσαΐας 28:18
Ἡσαΐας 38:10
Ἡσαΐας 38:18
Ἡσαΐας 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὀστέρ 13:14
Ἀμώς 9:2
Ἴωνᾶς 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

Πετρου Β' 2:17

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

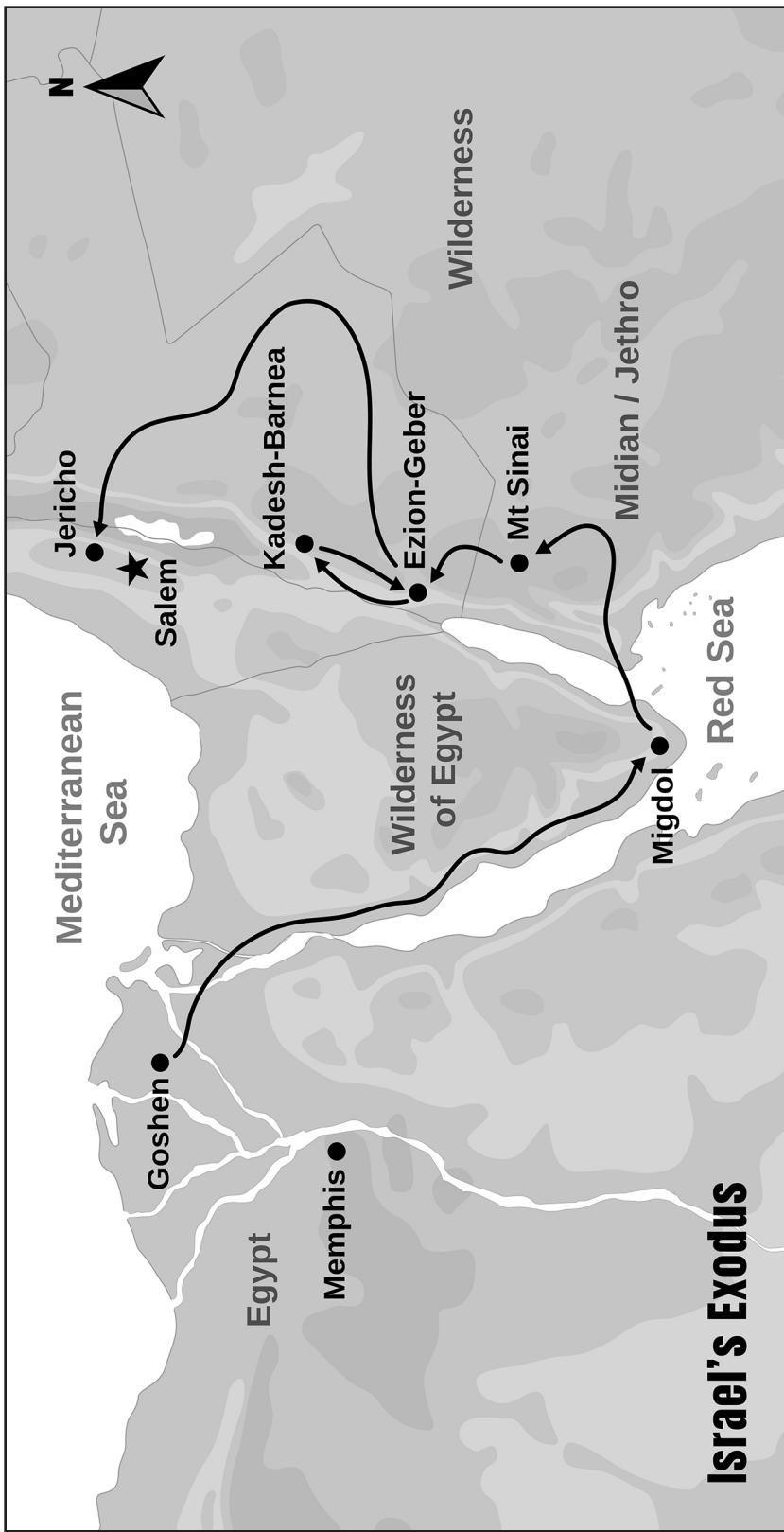
Salem

Egypt

Persian
Gulf

Abraham's Journey

Διά πόστεως ηπήκουνσεν ο Αβραάμ, στέ εκαλείτο να εξελθη εις τον τόπον των οποίων ἔμελε να λάβῃ εις καληφονομίαν,
και εξῆλθε μη εξέμρων που υπάρχει. - Προς Εβραίους 11:8

Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλ τον λαόν, ο θεός δεν ωδηγήσεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτοι η συντριμματέρα. διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ίδων πόλεμον μεταμελθή, και επιστρέψῃ εις Αἴγυπτον. - "Εξόδος, 13:17

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

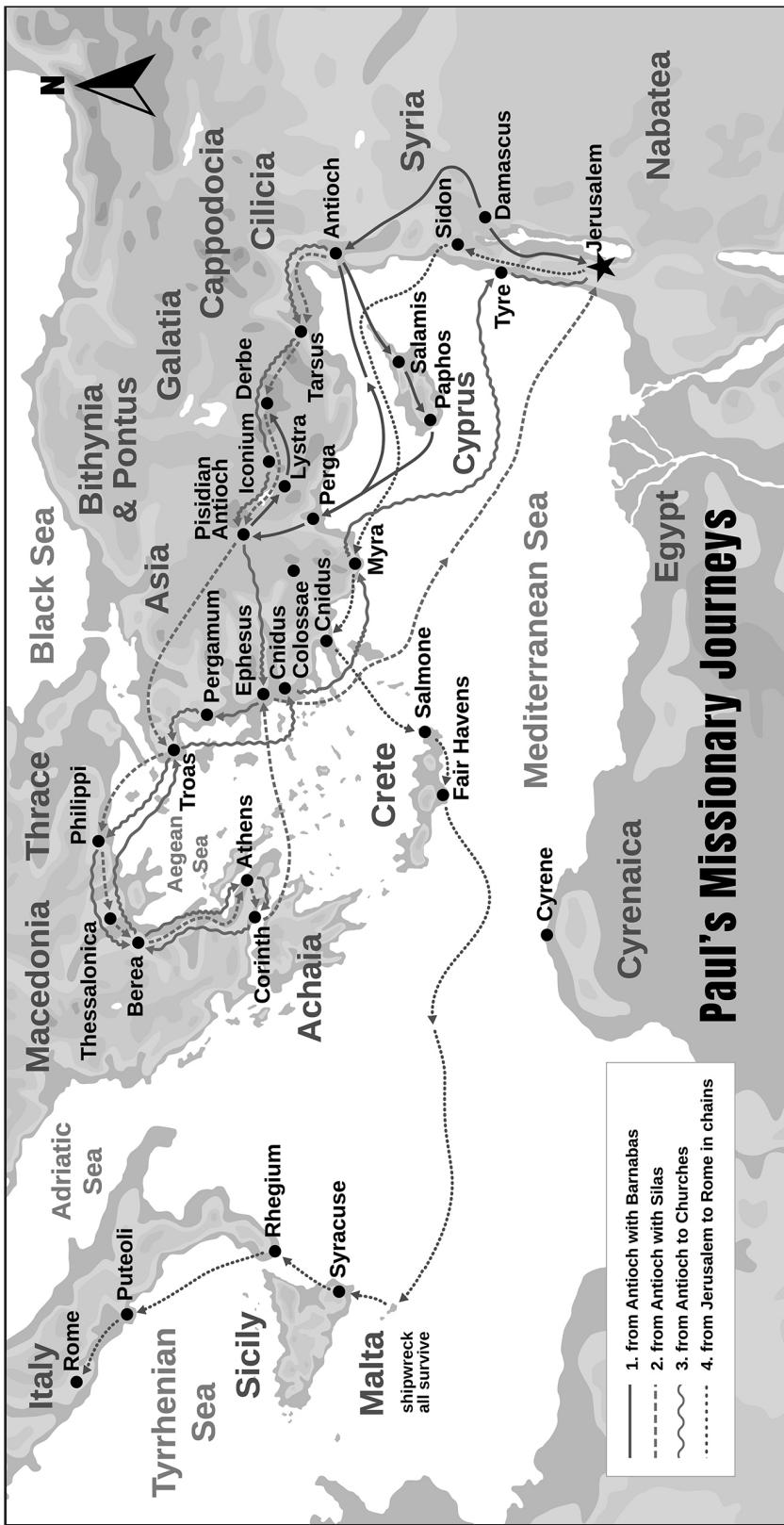
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Δούτι ο Ιησός του ανθρώπου δεν γίλθε διά να υπερεπιθή, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λέγον αντί πολλών. - Κατά Μαρκού 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παύλος, δούλος Ἰησούν Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαιούς 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Revelation 20:13 Thalaasa						
		Revelation 19:20 Lake of Fire						
		Revelation 20:2 Abyss						

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύετε πάντα τα ἔθνη, βαπτίζοντες αυτούς εἰς τὸ ὄνομα του Πατρός και του Υἱού και του ἁγίου Πνεύματος, - Κατὰ Ματθαίου 28:19

